Stjórnartíðindi
1971 - A-deild

Útgáfa 1.1 af rafræna skjalinu

Þetta PDF skjal er hluti afraksturs skönnunar á prentuðum eintökum af Stjórnartíðindum. Markmið þessarar útgáfu er að veita almenningi færi á að eignast sitt eigið eintak af prentuðum Stjórnartíðindum án endurgjalds. Hvorki dómsmálaráðuneytið né önnur stjórnvöld standa að gerð skjals þessa umfram það að hafa útvegað höfundi skjalsins prenteintök af ritinu.

Skjalið er upprunalega birt á vefnum https://urlausnir.is. Þar má finna rafrænar útgáfur hinna bindanna og verða nýrri útgáfur af skjölunum í boði þar.

Takmörkun ábyrgðar

Höfundur skjals þessa afsalar sér allri ábyrgð, að því marki sem lög heimila, vegna beinnar og/eða óbeinnar notkunar skjalsins sjálfs eða afurða sem af því leiðir. Þó stefnt hafi verið að því markmiði að skjalið endurspegli sem best innihald upprunalegu bindanna er hvorki hægt að tryggja né ábyrgjast að það hafi tekist. Framangreint á einnig við um efnislegt innihald prentuðu eintakanna sem skönnuð voru.

Höfundaréttur

Samkvæmt 9. gr. núverandi höfundalaga, nr. 73/1972, njóta landslög og önnur áþekk gögn gerð af opinberri hálfu, ekki verndar höfundalaga.

Hvers kyns höfundarréttur sem höfundur skjalsins gæti hafa skapað sér til handa með skönnuninni sjálfri eða öðru framlagi sínu til sköpunar þess, skal vera meðhöndlaður í samræmi við Creative Commons Zero höfundaleyfið (CC0 1.0 Universal eða síðari útgáfa þess).

Ábendingar

Séu ábendingar um mögulegar úrbætur á skjalinu er hægt að koma þeim á framfæri við höfund þess.

Athugasemdir um þessa útgáfu

Gallar á bls. 10, 35-36, 40, 44, 94, 100, 102, 115, 121, 134, 152, 229, 237, 277, 328, 344, og 382.

Höfundur skjalsins: Svavar Kjarrval (svavar@kjarrval.is)

STJÓRNARTÍÐINDI

1971

A-DEILD

REYKJAVÍK — 1971
RÍKISPRENTSMIÐJAN GUTENBERG

Útgefandi: Dómsmálaráðuneytið.

Efnisyfirlit

í tímaröð.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
1	11. jan.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda	1
2	2. febr.	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum	2
3	23. febr.	Lög um fyrirframinnheimtu opinberra gjalda	2
7	8. marz	Lög um breyting á lögum nr. 84/1970, um Háskóla Íslands	11
10	11. marz	Lög um breyting á lögum nr. 89 5. júní 1947, um fiskimálasjóð	13
11	11. marz	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Neðri-Brekku í Saurbæjarhreppi, Dalasýslu	13
69	16. marz	Lög um breyting á lyfsölulögum, nr. 30 29. apríl 1963	208
9	19. marz	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breyting á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum	12
12	23. marz	Lög um happdrættislán ríkissjóðs fyrir hönd Vegasjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	14—15
13	24. marz	Lög um breyting á lögum nr. 89 17. des. 1966, um framleiðnisjóð landbúnaðarins	15
4	30. marz	Lög um breyting á lögum nr. 4 28. febr. 1966, um útflutningsgjald af sjávarafurðum	3—4
6	30. marz	Lög um Hótel- og veitingaskóla Íslands	9—11
14	30. marz	Lög um Útflutningsmiðstöð iðnaðarins	15—16
15	30. marz	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast lán vegna Vatnsveitu Vestmannaeyja	17
16	31. marz	Lög um aðild Íslands að alþjóðasamningi um stjórnmálasamband	17—42
17	2. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 1 11. febrúar 1970, um tollskrá o. fl.	42—43
5	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 77 28. apríl 1962, um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	5—9
8	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 79 31. des. 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu	12
18	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 68/1966, um iðnfræðslu	43—45

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
19	5. apríl	Útvarpslög	45—50
20	5. apríl	Lög um aðstoð Íslands við þróunarlöndin	51—52
21	5. apríl	Lög um olíuhreinsunarstöð á Íslandi	52—53
26	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 9 19. marz 1964, um breyting á lögum nr. 52 5. júní 1957, um eyðingu refa og minka	59
27	6. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 87 frá 5. júní 1947, um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna	60
54	6. apríl	Lög um Innheimtustofnun sveitarfélaga	129—131
22	7. apríl	Lög um kjördag við kosningar til Alþingis 1971	54
23	7. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 104 22. des. 1965, um aukatekjur ríkissjóðs	54—55
24	7. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 75 27. júní 1921, um stimpilgjald	55—57
32	7. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 73 frá 22. maí 1965, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa	81
33	13. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	81—82
30	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 90 7. október 1965, um tekjuskatt og eignarskatt, lögum nr. 78 29. desember 1967 og lögum nr. 48 12. maí 1970, um breyting á þeim lögum	63—78
34	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 51/1957, um vísindasjóð	82
35	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 50/1957, um menningarsjóð og menntamálaráð	83
36	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 15/1969, um Listasafn Íslands	83
55	15. apríl	Lög um fiskvinnsluskóla	131—135
25	16. apríl	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	57—59
28	16. apríl	Lög um virkjun Svartár í Skagafirði	61
29	16. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka lán vegna framkvæmdaáætlunar fyrir árið 1971	62—63
31	16. apríl	Lög um Iðnþróunarstofnun Íslands	78—80
37	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 59 frá 20. maí 1965, sbr. lög nr. 36 frá 7. maí 1969, um Landsvirkjun	84—85
38	16. apríl	Lög um Kennaraháskóla Íslands	85—93
39	16. apríl	Lög um utanríkisþjónustu Íslands	94—96
40	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 49 20. apríl 1963, um byggingarsjóð aldraðs fólks, og lögum nr. 23 19. apríl 1968	97
41	16. apríl	Lög um viðauka við girðingalög, nr. 10 25. marz 1965	98
42	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 68 10. okt. 1967, um Iðnlánasjóð	99
43	16. apríl	Lög um Áburðarverksmiðju ríkisins	99—101

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
44	16. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Hafnarfjarðarkaupstað hluta af landi jarðarinnar Dysja í Garðahreppi og Dalvíkurhreppi jörðina Háagerði í Dalvíkurhreppi	101—102
45	16. apríl	Lög um Stofnlánadeild landbúnaðarins, landnám, ræktun og byggingar í sveitum	102—114
46	16. apríl	Lög um lögsagnarumdæmi Hafnarfjarðarkaupstaðar	115—116
47	16. apríl	Lög um náttúruvernd	116—123
48	16. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja hluta úr jörðinni Kollafirði í Kjalarneshreppi, Kjósarsýslu	124
50	16. apríl	**Lög um breyting á lögum nr. 21 10. maí 1969, um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu**	127
56	16. apríl	Lög um sérfræðilega aðstoð fyrir þingflokka	135—136
57	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 4 6. marz 1964, um þingfararkaup alþingismanna	136
58	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 3 6. marz 1964, um laun forseta Íslands	137
63	16. apríl	Lög um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum	150—154
64	16. apríl	Lög um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir	154—155
65	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 53 22. apríl 1967, um fávitastofnanir	155
66	16. apríl	Lög um **breyting á lögum nr. 41 28. apríl 1967, um** bátaábyrgðarfélög	156
70	16. apríl	Lög um breyting á lyfsölulögum, nr. 30 29. apríl 1963	208
59	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 63 28. maí 1969, um verzlun ríkisins með áfengi, tóbak og lyf	137
67	20. apríl	Lög um almannatryggingar	156—180
49	30. apríl	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	125—126
60	30. apríl	Auglýsing um vegáætlun fyrir 1971 og **bráðabirgða**vegáætlun fyrir árið 1972	138—149
51	3. maí	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	127
52	8. maí	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	128
61	19. maí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, **um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum**	149
62	19. maí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum um ferðamál, nr. 4 14. febrúar 1969	150
53	21. maí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 40 11. maí 1970, um kaup á 6 skuttogurum	128
71	4. júní	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku vegna kaupa á þyrlu	209
68	15. júní	Lög um tekjuskatt og eignarskatt	181—207

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
72	22. júní	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	209—213
73	25. júní	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	213—216
74	14. júlí	Auglýsing um skipting starfa ráðherra	217
75	19. júlí	Bráðabirgðalög um breytingu á lögum nr. 67 20. apríl 1971, um almannatryggingar	218
76	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 79 31. desember 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu og um hækkun á aflahlut og breytt fiskverð	219
77	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis	220
78	30. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 51/1956, um ríkisútgáfu námsbóka	221
79	13. ágúst	Lög um iðju og iðnað	222—227
80	16. sept.	Lög um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	227—232
81	17. sept.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til fundar mánudaginn 11. október 1971	232
82	26. nóv.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka innlent lán	233
98	15. des.	Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis	256
83	16. des.	Lög um tekjur sveitarfélaga, samkvæmt gjaldskrám og reglugerðum	234
84	17. des.	Lög um breyting á áfengislögum, nr. 82 2. júlí 1969	234—235
85	21. des.	Lög um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum	235
86	21. des.	Lög um breyting á l. nr. 51/1956, um ríkisútgáfu námsbóka	235—236
87	24. des.	Lög um orlof	236—238
88	24. des.	Lög um 40 stunda vinnuviku	239—240
89	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 21 frá 10. maí 1969, um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu	240
90	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	241
91	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 57 27. júní 1921, um afstöðu foreldra til skilgetinna barna	241
92	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 87 5. júní 1947, um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna	242
93	24. des.	Lög um Framkvæmdastofnun ríkisins	242—248
94	24. des.	Lög um breyting á lögum um verðlagsmál, nr. 54 frá 14. júní 1960	249

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
95	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 86 16. des. 1943, um ákvörðun leigumála og söluverðs lóða og landa Reykjavíkurkaupstaðar	250
96	27. des.	Lög um breyting á lögum um almannatryggingar, nr. 67 frá 20. apríl 1971	250—253
97	28. des.	Lög um vörugjald	253—256
99	28. des.	Lög um happdrættislán ríkissjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	257—258
100	28. des.	Lög um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka	258
101	**31. des.**	**Fjárlög fyrir árið 1972**	**259—391**
102	31. des.	Forsetaúrskurður um sendiráð, fastanefndir hjá alþjóðastofnunum og sendiræðisskrifstofur	392

Yfirlit

eftir málaflokkum.

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Afréttamálefni, sjá Landbúnaðarmál.	
		Almannatryggingar.	
67	20. apríl	Lög um almannatryggingar	156—180
75	19. júlí	Bráðabirgðalög um breytingu á lögum nr. 67 frá 20. apríl 1971 um almannatryggingar	218
96	27. des.	Lög um breyting á lögum um almannatryggingar, nr. 67 frá 20. apríl 1971	250—253
		Alþingi.	
1	11. jan.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda	1
22	7. apríl	Lög um kjördag við kosningar til Alþingis 1971	54
56	16. apríl	Lög um sérfræðilega aðstoð fyrir þingflokka	135—136
57	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 4 6. marz 1964, um þingfararkaup alþingismanna	136
81	17. sept.	Forsetabréf um að Alþingi skuli koma saman til fundar mánudaginn 11. október 1971	232
98	15. des.	Forsetabréf um frestun á fundum Alþingis	256
		Alþjóðasamningar.	
16	31. marz	Lög um aðild Íslands að alþjóðasamningi um stjórnmálasamband	17—42
		Áburðarverksmiðjan, sjá Ríkisstofnanir.	
		Áfengismál.	
59	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 63 28. maí 1969, um verzlun ríkisins með áfengi, tóbak og lyf	137
84	17. des.	Lög um breyting á áfengislögum, nr. 82 2. júlí 1969 ..	234—235
		Bankamál.	
32	7. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 73 frá 22. maí 1965, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa	81

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Bráðabirgðalög.	
53	21. maí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 40 11. maí 1970, um kaup á 6 skuttogurum	128
61	19. maí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum	149
62	19. maí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum um ferðamál, nr. 4 14. febrúar 1969	150
71	4. júní	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku vegna kaupa á þyrlu	209
75	19. júlí	Bráðabirgðalög um breytingu á lögum nr. 67 20. apríl 1971, um almannatryggingar	218
76	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 79 31. desember 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu og um hækkun á aflahlut og breytt fiskverð	219
77	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis	220
78	30. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 51/1956, um ríkisútgáfu námsbóka	221
		Ferðamál.	
62	19. maí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum um ferðamál, nr. 4 14. febrúar 1969	150
		Félagsmál.	
40	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 49 20. apríl 1963, um byggingarsjóð aldraðs fólks, og lögum nr. 23 19. apríl 1968	97
63	16. apríl	Lög um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum	150—154
77	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis	220
87	24. des.	Lög um orlof	236—238
88	24. des.	Lög um 40 stunda vinnuviku	239—240
97	28. des.	Lög um vörugjald	253—256
		Fjárlög, ríkisreikningur.	
101	31. des.	Fjárlög fyrir árið 1972	259—391
		Forseti Íslands.	
51	3. maí	Auglýsing um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands	127
52	8. maí	Auglýsing um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum	128
58	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 3 6. marz 1964, um laun forseta Íslands	137
102	31. des.	Forsetaúrskurður um sendiráð, fastanefndir hjá alþjóðastofnunum og sendiræðisskrifstofur	392

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Framkvæmdaáætlun, sjá Opinberar framkvæmdir.	
		Framkvæmdastofnun ríkisins, sjá Opinberar framkvæmdir.	
		Gjöld, sjá Skattamál, tollamál.	
		Hafnarfjarðarkaupstaður.	
46	16. apríl	Lög um lögsagnarumdæmi Hafnarfjarðarkaupstaðar	115—116
		Happdrætti.	
12	23. marz	Lög um happdrættislán ríkissjóðs fyrir hönd Vegasjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	14—15
99	28. des.	Lög um happdrættislán ríkissjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	257—258
		Háskóli Íslands.	
2	2. febr.	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum	2
7	8. marz	Lög um breyting á lögum nr. 84/1970, um Háskóla Íslands	11
9	19. marz	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breyting á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum	12
49	30. apríl	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	125—126
72	22. júní	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	209—213
73	25. júní	Auglýsing um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum	213—216
		Heilbrigðismál.	
59	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 63 28. maí 1969, um verzlun ríkisins með áfengi tóbak og lyf	137
64	16. apríl	Lög um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir	154—155
65	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 53 22. apríl 1967, um fávitastofnanir	155
69	16. marz	Lög um breyting á lyfsölulögum, nr. 30 29. apríl 1963	208
70	16. apríl	Lög um breyting á lyfsölulögum, nr. 30 29. apríl 1963	208
		Hjúskaparmál, sjá Sifjaréttarmál.	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Húsnæðismál.	
33	13. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	81—82
40	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 49 20. apríl 1963, um byggingarsjóð aldraðs fólks, og lögum nr. 23 19. apríl 1968	97
77	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis	220
90	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	241
		Iðnaðarmál.	
14	30. marz	Lög um Útflutningsmiðstöð iðnaðarins	15—16
18	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 68/1966, um iðnfræðslu	43—45
21	5. apríl	Lög um olíuhreinsunarstöð á Íslandi	52—53
31	16. apríl	Lög um Iðnþróunarstofnun Íslands	78—80
42	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 68 10. okt. 1967, um Iðnlánasjóð	99
43	16. apríl	Lög um Áburðarverksmiðju ríkisins	99—101
79	13. ágúst	Lög um iðju og iðnað	222—227
		Jarðir, kaup, sala.	
11	11. marz	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Neðri-Brekku í Saurbæjarhreppi, Dalasýslu	13
44	16. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Hafnarfjarðarkaupstað hluta af landi jarðarinnar Dysja í Garðahreppi og Dalvíkurhreppi jörðina Háagerði í Dalvíkurhreppi	101—102
48	16. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja hluta úr jörðinni Kollafirði í Kjalarneshreppi, Kjósarsýslu	124
		Kosningar.	
22	7. apríl	Lög um kjördag við kosningar til Alþingis 1971	54
		Landbúnaðarmál.	
13	24. marz	Lög um breyting á lögum nr. 89 17. des. 1966, um framleiðnisjóð landbúnaðarins	15
26	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 9 19. marz 1964, um breyting á lögum nr. 52 5. júní 1957, um eyðingu refa og minka	59
41	16. apríl	Lög um viðauka við girðingalög, nr. 10 25. marz 1965	98
45	16. apríl	Lög um Stofnlánadeild landbúnaðarins, landnám, ræktun og byggingar í sveitum	102—114
61	19. maí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum	149
85	21. des.	Lög um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum	235

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Landhelgismál.	
50	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 21 10. maí 1969, um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu	127
71	4. júní	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku vegna kaupa á þyrlu	209
89	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 21 frá 10. maí 1969, um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu	240
		Landsvirkjun, sjá Raforkumál.	
		Launamál.	
57	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 4 6. marz 1964, um þingfararkaup alþingismanna	136
58	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 3 6. marz 1964, um laun forseta Íslands	137
63	16. apríl	Lög um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum	150—154
77	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis	220
87	24. des.	Lög um orlof	236—238
88	24. des.	Lög um 40 stunda vinnuviku	239—240
		Lántökur.	
12	23. marz	Lög um happdrættislán ríkissjóðs fyrir hönd Vegasjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	14—15
		Lántökuheimildir.	
15	30. marz	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast lán vegna Vatnsveitu Vestmannaeyja	17
29	16. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka lán vegna framkvæmdaáætlunar fyrir árið 1971	62—63
71	4. júní	Bráðabirgðalög um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku vegna kaupa á þyrlu	209
82	26. nóv.	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka innlent lán	233
99	28. des.	Lög um happdrættislán ríkissjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	257—258
		Loðdýr, sjá Landbúnaðarmál.	
		Lögráð, sjá Sifjaréttarmál.	
		Lögsagnarumdæmi.	
46	16. apríl	Lög um lögsagnarumdæmi Hafnarfjarðarkaupstaðar	115—116

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Menntamál.	
6	30. marz	Lög um Hótel- og veitingaskóla Íslands	9—11
18	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 68/1966, um iðnfræðslu	43—45
34	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 51/1957, um vísindasjóð	82
35	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 50/1957, um menningarsjóð og menntamálaráð	83
36	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 15/1969, um Listasafn Íslands	83
38	16. apríl	Lög um Kennaraháskóla Íslands	85—93
55	15. apríl	Lög um fiskvinnsluskóla	131—135
64	16. apríl	Lög um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir	154—155
78	30. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 51/1956, um ríkisútgáfu námsbóka	221
86	21. des.	Lög um breyting á l. nr. 51/1956, um ríkisútgáfu námsbóka	235—236
		Náttúruvernd.	
47	16. apríl	Lög um náttúruvernd	116
		Opinberar framkvæmdir.	
29	16. apríl	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka lán vegna framkvæmdaáætlunar fyrir árið 1971	62—63
93	24. des.	Lög um Framkvæmdastofnun ríkisins	242—248
		Orlof, sjá launamál; félagsmál.	
		Raforkumál.	
28	16. apríl	Lög um virkjun Svartár í Skagafirði	61
37	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 59 frá 20. maí 1965, sbr. lög nr. 36 frá 7. maí 1969, um Landsvirkjun	84—85
		Ráðherrar, sjá Ríkisstjórn.	
		Reykjavík.	
95	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 86 16. des. 1943, um ákvörðun leigumála og söluverðs lóða og landa Reykjavíkurkaupstaðar	250
		Ríkisábyrgðir.	
15	30. marz	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast lán vegna Vatnsveitu Vestmannaeyja	17
		Ríkisborgararéttur.	
25	16. apríl	Lög um veitingu ríkisborgararéttar	57—59
		Ríkisreikningur, sjá Fjárlög.	

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Ríkisstjórn.	
74	14. júlí	Auglýsing um skipting starfa ráðherra	217
		Ríkisstofnanir.	
19	5. apríl	Útvarpslög	45—50
20	5. apríl	Lög um aðstoð Íslands við þróunarlöndin	51—52
21	5. apríl	Lög um olíuhreinsunarstöð á Íslandi	52—53
31	16. apríl	Lög um Iðnþróunarstofnun Íslands	78—80
33	13. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	81—82
36	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 15/1969, um Listasafn Íslands	83
43	16. apríl	Lög um Áburðarverksmiðju ríkisins	99—101
59	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 63 28. maí 1969, um verzlun ríkisins með áfengi, tóbak og lyf	137
90	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins	241
93	24. des.	Lög um Framkvæmdastofnun ríkisins	242—248
		Samgöngumál, sjá Vegamál.	
		Sifjaréttarmál.	
27	6. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 87 frá 5. júní 1947, um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna	60
91	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 57 27. júní 1921, um afstöðu foreldra til skilgetinna barna	241
92	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 87 5. júní 1947, um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna	242
		Siglingar, skip.	
66	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 41 28. apríl 1967, um bátaábyrgðarfélög	156
		Sjávarútvegur.	
4	30. marz	Lög um breyting á lögum nr. 4 28. febr. 1966, um útflutningsgjald af sjávarafurðum	3—4
5	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 77 28. apríl 1962, um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	5—9
8	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 79 31. des. 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu	12
10	11. marz	Lög um breyting á lögum nr. 89 5. júní 1947, um fiskimálasjóð	13
50	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 21 10. maí 1969, um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu	127
53	21. maí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 40 11. maí 1970, um kaup á 6 skuttogurum	128

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
55	15. apríl	Lög um fiskvinnsluskóla	131—135
66	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 41 28. apríl 1967, um bátaábyrgðarfélög	156
76	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 79 31. desember 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu og um hækkun á aflahlut og breytt fiskverð	219
80	16. sept.	Lög um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	227—232
89	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 21 frá 10. maí 1969, um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu	240
		Sjóðir.	
5	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 77 28. apríl 1962, um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	5—9
10	11. marz	Lög um breyting á lögum nr. 89 5. júní 1947, um fiskimálasjóð	13
13	24. marz	Lög um breyting á lögum nr. 89 17. des. 1966, um framleiðnisjóð landbúnaðarins	15
34	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 51/1957, um vísindasjóð	82
35	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 50/1957, um menningarsjóð og menntamálaráð	83
40	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 49 20. apríl 1963, um byggingarsjóð aldraðs fólks, og lögum nr. 23 19. apríl 1968	97
42	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 68 10. okt. 1967, um Iðnlánasjóð	99
80	16. sept.	Lög um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins	227—232
		Skattamál, tollamál.	
3	23. febr.	Lög um fyrirframinnheimtu opinberra gjalda	2
4	30. marz	Lög um breyting á lögum nr. 4 28. febr. 1966, um útflutningsgjald af sjávarafurðum	3—4
17	2. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 1 11. febrúar 1970, um tollskrá o. fl.	42—43
23	7. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 104 22. des. 1965, um aukatekjur ríkissjóðs	54—55
24	7. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 75 27. júní 1921, um stimpilgjald	55—57
30	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 90 7. október 1965, um tekjuskatt og eignarskatt, lögum nr. 78 29. desember 1967 og lögum nr. 48 12. maí 1970, um breyting á þeim lögum	63—78
54	6. apríl	Lög um Innheimtustofnun sveitarfélaga	129—131
68	15. júní	Lög um tekjuskatt og eignarskatt	181—207
77	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis	220

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
83	16. des.	Lög um tekjur sveitarfélaga, samkvæmt gjaldskrám og reglugerðum	234
97	28. des.	Lög um vörugjald	253—256
100	28. des.	Lög um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka	258
		Skólar, sjá Menntamál.	
		Stjórnarráð Íslands.	
39	16. apríl	Lög um utanríkisþjónustu Íslands	94—96
102	31. des.	Forsetaúrskurður um sendiráð, fastanefndir hjá alþjóðastofnunum og sendiræðisskrifstofur	392
		Sveitarstjórnarmál.	
46	16. apríl	Lög um lögsagnarumdæmi Hafnarfjarðarkaupstaðar	115—116
54	6. apríl	Lög um Innheimtustofnun sveitarfélaga	129—131
83	16. des.	Lög um tekjur sveitarfélaga, samkvæmt gjaldskrám og reglugerðum	234
95	24. des.	Lög um breyting á lögum nr. 86 16. des. 1943, um ákvörðun leigumála og söluverðs lóða og landa Reykjavíkurkaupstaðar	250
		Söfn.	
36	14. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 15/1969, um Listasafn Íslands	83
		Tollamál, sjá Skattamál, tollamál.	
		Verzlun.	
14	30. marz	Lög um Útflutningsmiðstöð iðnaðarins	15—16
59	18. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 63 28. maí 1969, um verzlun ríkisins með áfengi, tóbak og lyf	137
		Tryggingamál.	
66	16. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 41 28. apríl 1967, um bátaábyrgðarfélög	156
77	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis	220
		Utanríkismál.	
16	31. marz	Lög um aðild Íslands að alþjóðasamningi um stjórnmálasamband	17—42
20	5. apríl	Lög um aðstoð Íslands við þróunarlöndin	51—52
39	16. apríl	Lög um utanríkisþjónustu Íslands	94—96
102	31. des.	Forsetaúrskurður um sendiráð, fastanefndir hjá alþjóðastofnunum og sendiræðisskrifstofur	392

Nr.	Dagsetning	Fyrirsögn	Blaðsíðutal
		Útflutningur.	
4	30. marz	Lög um breyting á lögum nr. 4 28. febr. 1966, um útflutningsgjald af sjávarafurðum	3—4
14	30. marz	Lög um Útflutningsmiðstöð iðnaðarins	15—16
		Útvarp, sjá Ríkisstofnanir.	
		Vatnamál.	
15	30. marz	Lög um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast lán vegna Vatnsveitu Vestmannaeyja	17
		Vegamál.	
12	23. marz	Lög um happdrættislán ríkissjóðs fyrir hönd Vegasjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	14—15
60	30. apríl	Auglýsing um vegáætlun fyrir 1971 og bráðabirgðavegáætlun fyrir árið 1972	138—149
99	28. des.	Lög um happdrættislán ríkissjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið	257—258
		Veiði, friðun.	
26	5. apríl	Lög um breyting á lögum nr. 9 19. marz 1964, um breyting á lögum nr. 52 5. júní 1957, um eyðingu refa og minka	59
		Veitingar.	
6	30. marz	Lög um Hótel- og veitingaskóla Íslands	9—11
		Verðjöfnunarsjóður fiskiðnaðarins, sjá Sjávarútvegur.	
		Verðlagsmál.	
77	21. júlí	Bráðabirgðalög um breyting á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis	220
94	24. des.	Lög um breyting á lögum um verðlagsmál, nr. 54 frá 14. júní 1960	249
		Þróunarlönd.	
20	5. apríl	Lög um aðstöð Íslands við þróunarlöndin	51—52
		Ættleiðing, sjá Sifjaréttarmál.	

STJÓRNARTÍÐINDI A 1 — 1971

FORSETABRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Ég hef ákveðið samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til framhaldsfunda mánudaginn 25. janúar 1971, kl. 14:00.

Gjört í Reykjavík, 11. janúar 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

Stjórnartíðindi A, nr. 1. Útgáfudagur 20. janúar 1971.

Reykjavik. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI A 2 — 1971

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 2. febrúar 1971 á tillögu menntamálaráðherra um eftirfarandi breyting á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum:

1. gr.

Á undan síðustu málsgrein 55. gr. d., eins og sá liður hljóðar samkvæmt reglugerð nr. 1/1967, um breyting á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Einnig getur deildin heimilað stúdent að ljúka prófum þessum í tveimur áföngum með tilskilinni lágmarksmeðaleinkunn í hvoru áfangaprófi og sömu ákvæðum um tímamörk, sem getið er í 2. mgr. að ofan. Síðari áfangi skal enda með prófi í kjörsviðsgrein, hvort sem tekin er til prófs ein grein eða tvær teknar saman. Stúdent er heimilt að ljúka prófum fyrra áfanga, áður en hann skilar kjörsviðsritgerð.

2. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 2. febrúar 1971.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

Nr. 3. 23. febrúar 1971.

LÖG

um fyrirframinnheimtu opinberra gjalda.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Nú er í lögum heimilað að innheimta fyrir fram upp í opinber gjöld á fyrstu 6 mánuðum byrjaðs árs 50% af gjöldum næstliðins árs. Hækka má þann hundraðshluta með úrskurði fjármálaráðuneytisins þannig, að í stað 50% megi innheimta allt að 60% fyrir árið 1971.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. febrúar 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

Stjórnartíðindi A 2, nr. 2—3. Útgáfudagur 23. febrúar 1971.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI A 3 — 1971

30. marz 1971. 3 Nr. 4.

LÖG

um breyting á lögum nr. 4 28. febr. 1966, um útflutningsgjald af sjávarafurðum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laga nr. 4 28. febrúar 1966, um útflutningsgjald af sjávarafurðum, orðist svo:

Útflutningsgjald af sjávarafurðum samkvæmt lögum þessum greiðist sem hér segir:

1. Kr. 1900.00 á hvert útflutt tonn greiðist af freðfiskflökum, frystum hrognum, saltfiski, saltfiskflökum, söltuðum þunnildum, söltuðum hrognum ót. a., saltfiskbitum, söltuðum og frystum gellum, skreið, hertum þorskhausum, skelfiski og niðursoðnum og niðurlögðum sjávarafurðum.

   Nemi gjald samkvæmt þessum tölulið meiru en svarar 4½% af fob-verðmæti útfluttrar sjávarvöru, er heimilt að fella niður þann hluta gjaldsins, sem er umfram þetta mark.
2. 3% gjald af fob-verðmæti greiðist af heilfrystum fiski, frystum fiskúrgangi, frystum humar, frystri rækju, frystri loðnu, loðnumjöli, loðnulýsi og hertum sjávardýraolíum. Frá 1. janúar 1971 skal gjald samkvæmt þessum tölulið vera 4% af fob-verðmæti afurðanna.
3. 5% gjald af fob-verðmæti greiðist af hvalafurðum, öðrum en niðursoðnum eða niðurlögðum.
4. 6% gjald af fob-verðmæti greiðist af fiskimjöli, karfamjöli, humarmjöli, rækjumjöli, lifrarmjöli, þorskalýsi, karfalýsi, heilfrystri síld, frystum síldarflökum, saltsíld og saltsíldarflökum, söltuðum grásleppuhrognum og öðrum þeim sjávarafurðum, sem eru ekki sérstaklega taldar í þessari grein. Heimilt er frá 1. jan. 1971 að draga frá fob-verðmæti saltsíldar og saltaðra grásleppuhrogna vegna umbúðakostnaðar kr. 500.00 fyrir hver 100 kg innihalds.
5. 7% gjald af fob-verðmæti greiðist af nýjum og ísvörðum fiski.

   Þó getur sjávarútvegsráðuneytið ákveðið, að útflutningsgjald af nýrri og ísaðri síld skuli vera allt að því eins hátt og greitt mundi við sams konar verkun hennar hér á landi og hún fer til erlendis, sbr. 4. og 6. tl. þessarar greinar.
6. 8% gjald af fob-verðmæti greiðist af síldarmjöli, síldarsoðkjarna og síldarlýsi.
7. Útflutningsgjald greiðist ekki af selafurðum.

Niðurlagðar vörur, sbr. 1. tl. 1. mgr., skulu teljast vörur, sem lagðar eru niður tilbúnar til neyzlu og hafa innihald 10 kg nettó eða minna. Þó skulu vörur taldar niðurlagðar, sem lagðar eru fullverkaðar niður í stærri ílát, ef útflytjandi sannar, að hráefnisverðmæti hinnar útfluttu vöru sé minna en ⅓ hluti útflutningsverðmætisins.

Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Þegar íslenzk fiskiskip selja gjaldskyldar sjávarafurðir í erlendri höfn, nýjar eða unnar, hvort heldur er af eigin afla eða annarra skipa, skulu ofangreind gjöld af verðmæti reiknast af heildarsöluverðmæti í erlendri höfn (brúttósöluverðmæti) að frádregnum tollum og öðrum kostnaði við löndun og sölu eftir nánari reglum, sem sjávarútvegsráðuneytið setur.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, og skulu ákvæði þeirra gilda um útfluttar vörur frá 1. jan. 1971. Jafnframt er úr gildi felld 10. gr. laga nr. 79 31. des. 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu.

Gjört í Reykjavík 30. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Eggert G. Þorsteinsson.

Stjórnartíðindi A 3, nr. 4. — Útgáfudagur 31. marz 1971.

STJÓRNARTÍÐINDI A 4 — 1971

5. apríl 1971. 5 Nr. 5.

LÖG

um breyting á lögum nr. 77 28. apríl 1962, um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á undan 1. gr. laganna komi kaflafyrirsögn:

I. KAFLI
Um aflatryggingar.

2. gr.

3. gr. hljóði svo:

Sjóðurinn skiptist í þrjár deildir: Almenna deild bátaflotans, almenna deild togaraflotans og jöfnunardeild.

Réttindi í almennu deild bátaflotans eiga öll fiskiskip bátaflotans og öll síldveiðiskip án tillits til stærðar.

Réttindi í almennu deild togaraflotans eiga allir íslenzkir togarar.

Hlutverk jöfnunardeildar er að veita hinum deildunum lán eða styrki, svo og að greiða sérstakar bætur vegna friðunar hrygningarsvæða samkv. síðustu mgr. 10. gr.

3. gr.

4. gr. breytist þannig:

Í stað orðsins „veiðistöð" í 1. tölulið komi: bótasvæði.

2. málsl. 1. töluliðs hljóði svo:

Stundi skipið ekki veiðar með eðlilegum hætti, þar með talin stærð áhafnar, lengd úthaldstímabils og veiðibúnaður, breytist bótaréttur hlutfallslega.

2. málsl. 4. töluliðs hljóði svo:

Meðalveiðimagn þetta skal fundið með hliðsjón af aflamöguleikum og kauptryggingu á hinum ýmsu veiðum.

4. gr.

5. gr. breytist svo:

Í stað orðsins „verstöð" í 1. málsl. 1. málsgr. komi: bótasvæði.

Orðin „og eigi síðar en . . . " í niðurl. 1. málsl. 1. mgr. falli niður, en í stað þeirra komi: Berist skýrslur eigi innan árs frá lokum viðkomandi vertíðar eða tryggingartímabils, fellur bótaréttur niður.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

5. gr.

6. gr. orðist svo:

Það telst almennur aflabrestur, ef meðalafli skipa í einhverjum flokki hinnar almennu deildar bátaflotans er minni en 75% eða í hinni almennu deild togaraflotans minni en 85% af hinu ákveðna meðalveiðimagni samkvæmt 4. gr. Þó skal sjóðsstjórninni heimilt, ef sérstakar ástæður liggja til þess, að ákveða fyrir hina almennu deild bátaflotans, að þessi hundraðstala skuli vera 80 fyrir haustvertíð.

6. gr.

1. mgr. 7. gr. orðist svo:

Stjórn sjóðsins skipa sjö menn. Skulu þeir skipaðir af ráðherra til 4 ára í senn á þann hátt, sem hér segir: Einn samkvæmt tilnefningu Alþýðusambands Íslands, annar samkvæmt tilnefningu Farmanna- og fiskimannasambands Íslands, þriðji samkvæmt tilnefningu Félags ísl. botnvörpuskipaeigenda, fjórði og fimmti samkvæmt tilnefningu Landssambands íslenzkra útvegsmanna, sjötti samkvæmt tilnefningu Sjómannasambands Íslands og sjöundi er fiskimálastjóri, og er hann formaður stjórnarinnar.

Á eftir 2. mgr. 7. gr. komi ný mgr., svo hljóðandi:

Í störfum sínum er stjórn sjóðsins heimilt, þegar hún telur þess þörf, að kveðja sér til ráðuneytis sérstakan fulltrúa frá eftirgreindum landssvæðum: 1. Suðurland, 2. Vestmannaeyjar, 3. Faxaflói og Breiðafjörður, 4. Vestfirðir, 5. Norðurland, 6. Austfirðir.

Við 3. mgr., sem verður 4. mgr., bætist:

... en sjóðsstjórnin ákveður eða semur um þóknun og ferðakostnað tilkvaddra fulltrúa samkv. 3. mgr.

7. gr.

8. gr. falli niður, en í stað hennar komi ný 8. gr., svo hljóðandi:

Stofnfé hinnar almennu deildar bátaflotans eru eignir síldveiðideildar og hinnar almennu deildar bátaflotans við gildistöku laga þessara.

Stofnfé hinnar almennu deildar togaraflotans eru kr. 20 000 000.00, sem ríkissjóður greiði með jöfnum, árlegum greiðslum á næstu 8 árum eftir árslok 1969.

8. gr.

Upphaf 1. töluliðar 1. mgr. 9. gr. orðist svo:

1¼% af fob-verði útfluttra sjávarafurða (öðrum en þeim, sem koma frá hvalveiðum, selveiðum og hrognkelsaveiðum).

2. töluliður 1. mgr. 9. gr. orðist svo:

Framlag ríkissjóðs er fjórðungur á móti 1. tölulið.

Niður falli síðari hluti 1. mgr. 9. gr., svo hljóðandi:

„Ríkissjóður sér um innheimtu á o. s. frv.“, svo og 2. og 3. mgr. En í staðinn komi þrjár nýjar mgr., svo hljóðandi:

Ríkissjóður sér um innheimtu tekna samkvæmt 1. tölulið 1. mgr.

Tekjur samkvæmt 1. tölulið 1. mgr. skiptast þannig milli deilda: Í hina almennu deild bátaflotans renna allar tekjur af útfluttum fiskafurðum bátaflotans. Í hina almennu deild togaraflotans renna allar tekjur af útfluttum fiskafurðum togaraflotans.

Tekjur samkvæmt 2. tölulið 1. mgr. renna óskiptar í jöfnunardeild.

9. gr.

10. gr. breytist þannig:

Upphaf gr. orðist svo:

Nú hefur almennur aflabrestur orðið á einhverju bótasvæði, svo að til sjóðsins

kasta kemur um bætur, og skal þá hvert það skip, sem aflar 45% eða minna af meðalveiðimagni skipa þess flokks á viðkomandi bótasvæði, fá bætt 40% af því, sem vantar á það veiðimagn, og síðan, með vaxandi afla, lækkandi hundraðshluta bóta. Þó aldrei meira en samsvarar því, að 67% vanti á meðalveiðimagnið, samkvæmt eftirfarandi reglu:

Á eftir 1. mgr. komi ný mgr., sem verði 2. mgr., svo hljóðandi:

Stjórn sjóðsins er heimilt að ákveða, að bætur til togara úr sjóðnum vegna aflabrests skuli miðast við úthaldstíma þeirra á því ári, sem bæturnar eru greiddar fyrir, svo og að setja um þetta nánari reglur með samþykki sjávarútvegsráðuneytisins.

Síðari málsl. 2. mgr., sem verður 3. mgr., svo hljóðandi:

Óheimilt er að greiða bætur, fyrr en bótatímabili er lokið og skýr mynd er fengin af afkomu viðkomandi flokks skipa.

Við greinina bætist ný málsgr., svo hljóðandi:

Stjórn sjóðsins er heimilt að greiða bætur til báta, sem hafa þurft að hætta veiðum á tilteknu veiðisvæði, sem hefur verið friðað um tiltekinn tíma vegna hrygningar nytjafiska. Sjóðsstjórnin skal hafa hliðsjón af því, hvort friðunin hafi verið ákveðin fyrirvaralaust eða fyrirvaralítið, þannig að eigendur viðkomandi báta hafi getað gert ráðstafanir til veiða með sömu eða öðrum veiðarfærum á öðrum veiðisvæðum með svipuðum árangri og vænta hefði mátt á hinu friðaða svæði. Má í þessu skyni verja allt að kr. 1 000 000.00 hverju sinni, og í meginatriðum við það miðað, eftir því sem fé hrekkur til, að útgerðarmaður sleppi skaðlaus af greiðslu kauptryggingar.

10. gr.

Í stað „30 millj. kr." í 11. gr. komi: 60 millj. kr.

11. gr.

Orðið „vítaverð" í 2. málsl. 12. gr. falli niður og í stað orðsins „mikil víti" í sama málsl. komi orðin: mikla vanrækslu.

12. gr.

Á eftir 14. gr. komi nýr kafli, sem verði 15.—20. gr., en töluröð síðari greina breytist samkvæmt því, þannig:

II. KAFLI

Um greiðslur fæðiskostnaðar bátasjómanna.

15. gr.

Við aflatryggingasjóð skal starfa sérstök deild, áhafnadeild, sem greiðir hluta af fæðiskostnaði áhafna á fiskibátum (þ. e. fiskiskipum öðrum en togurum).

16. gr.

Árlegar tekjur áhafnadeildar eru 1.5% af fob-verði útfluttra sjávarafurða (annarra en þeirra, sem koma frá hvalveiðum, selveiðum og hrognkelsaveiðum). Skal gjald þetta reiknast á sama hátt og annað útflutningsgjald af sömu vöru.

17. gr.

Áhafnadeild aflatryggingasjóðs skal greiða útvegsmönnum hluta af fæðiskostnaði lögskráningarskyldra sjómanna á fiskibátum og hlutaráðinna landmanna á línubátum, sem lögskráð er á, sem hér segir:

a) Vegna áhafna á fiskibátum 151 brúttórúmlest að stærð og stærri: 120 krónur á úthaldsdag og áhafnarmann.
b) Vegna áhafna á fiskibátum undir 151 brúttórúmlest að stærð: 100 krónur á úthaldsdag og áhafnarmann.

Áhafnadeild aflatryggingasjóðs skal greiða eigendum fiskibáta með þilfari, sem hafa ekki lögskráningarskyldu, hluta af fæðiskostnaði þeirra báta: 85 krónur á úthaldsdag og áhafnarmann. Skilyrði fyrir greiðslu þessari er, að eigendur viðkomandi báta fullnægi reglum áhafnadeildar aflatryggingasjóðs, sem deildin setur fyrir greiðslu hluta fæðiskostnaðar á þessari bátastærð, að bátar þessir hafi verið gerðir út eigi skemmri tíma en fimm mánuði á ári og eigendur þeirra báta tryggi áhafnir sínar sömu slysatryggingum, svo og líf- og örorkutryggingum, sem samið er um í heildarkjarasamningum sjómanna og útvegsmanna.

Frá 1. janúar 1971 greiðir áhafnadeildin einnig hluta af fæðiskostnaði vegna opinna vélbáta með 85 kr. á hvern róður og áhafnarmann. Skilyrði fyrir þeim greiðslum eru: Bátarnir séu skráðir (nafn og umdæmisnúmer). Þeim sé haldið út til fiskveiða, annarra en grásleppuveiða, minnst 3 mánuði á ári, og að öðru leyti fullnægi eigendur þeirra sömu skilyrðum og tilgreind eru í næstu mgr. hér á undan, að því er varðar þilfarsbáta, sem hafa ekki lögskráningarskyldu.

Fjárhæðir þær, sem fram koma í a-lið og b-lið 1. mgr. og í 2. og 3. mgr., skulu breytast í samræmi við fæðislið framfærsluvísitölu frá 1. janúar 1970.

18. gr.

Greiðslur úr áhafnadeild aflatryggingasjóðs skulu inntar af hendi eigi síðar en einum mánuði eftir lok hvers kauptryggingartímabils, eins og þau eru ákveðin í heildarkjarasamningum sjómanna og útvegsmanna.

19. gr.

Við ákvörðun úthaldsdagafjölda og áhafnarstærðar skal aflatryggingasjóður styðjast við úthaldsskýrslur Fiskifélags Íslands og upplýsingar lögskráningarstjóra. Hafi fullnægjandi upplýsingar um úthald einhvers báts ekki borizt Fiskifélagi Íslands, að mati aflatryggingasjóðs, skal heimilt að fresta greiðslum úr áhafnadeild vegna áhafnar hans, þar til útvegsmaður hefur ráðið bót á þessu.

Á bátum, sem eigi hafa lögskráningarskyldu, skal trúnaðarmaður Fiskifélags Íslands staðfesta úthaldsdagafjölda og áhafnarstærð.

20. gr.

Ákvæði þessa kafla taka til útflutnings sjávarafurða og úthalds fiskibáta frá og með 19. febrúar 1969.

Með tilvísun til bráðabirgðalaga nr. 74/1970 gildir 16. gr. þó frá 1. júní 1970. Þá skulu a- og b-liðir 17. gr. gilda frá og með 1. janúar 1971.

13. gr.

Á undan 15. gr., sem verður 21. gr., komi ný kaflafyrirsögn:

III. KAFLI

Almenn ákvæði.

14. gr.

16. og 17. gr. og bráðabirgðaákvæði falli niður.

15. gr.

Með lögum þessum eru felld úr gildi lög nr. 74 28. maí 1969, um breyting á lögum um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins, ásamt síðari breytingum, svo og 8. gr. laga nr. 79 30. des. 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu.

16. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og taka til framlags ríkissjóðs á árinu 1970.

Þegar lög þessi hafa hlotið staðfestingu, skal fella meginmál þeirra inn í lög nr. 77 28. apríl 1962 og gefa þau út svo breytt.

Bráðabirgðaákvæði.

Við gildistöku laga þessara fellur niður umboð núverandi sjóðsstjórnar og ný stjórn skal skipuð samkv. 1. mgr. 6. gr.

Stjórn aflatryggingasjóðs er heimilt með samþykki sjávarútvegsráðuneytisins og samkvæmt reglum, sem það setur, að greiða til togara úr áhafnadeild sjóðsins framlag, sem nemur þeirri fjárhæð, sem ætla má að renni til hennar af öllum útflutningsafurðum togaraafla.

Enn fremur er stjórn sjóðsins heimilt með samþykki ráðuneytisins og samkvæmt reglum, sem það setur, að endurgreiða ⅔ hluta prósentugjalda af útflutningi til aflatryggingasjóðs og áhafnadeildar, þegar um er að ræða niðursoðnar og niðurlagðar sjávarafurðir.

Gjört í Reykjavík, 5. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Eggert G. Þorsteinsson.

30. marz 1971. Nr. 6.

LÖG

um Hótel- og veitingaskóla Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Hótel- og veitingaskóli Íslands skal starfræktur í Reykjavík. Meginverkefni hans er að mennta og þjálfa fólk til starfa í íslenzkum veitinga- og gistihúsum og í skyldum greinum.

2. gr.

Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn skólans. Ráðherra skipar til fjögurra ára í senn fimm manna skólanefnd. Skulu fjórir nefndarmenn skipaðir eftir tilnefningu eftirtalinna samtaka:

Einn eftir tilnefningu Sambands veitinga- og gistihúsaeigenda.
Einn eftir tilnefningu Félags framreiðslumanna.
Einn eftir tilnefningu Félags matreiðslumanna.
Einn eftir tilnefningu Matsveinafélags Sjómannasambands Íslands.

Hinn fimmta skipar ráðherra án tilnefningar og skal hann vera formaður skólanefndar.

Skólastjóri hefur á hendi daglega stjórn skólans og fjárreiður hans.

3. gr.

Hlutverk skólans skal vera:

1. Að veita bóklega og verklega fræðslu þeim, sem nema vilja matreiðslu til sveinsprófs, sbr. l. nr. 68/1966, um iðnfræðslu.
2. Að veita bóklega og verklega fræðslu þeim, sem nema vilja framreiðslu til sveinsprófs, sbr. l. nr. 68/1966, um iðnfræðslu.
3. Að veita fræðslu þeim, sem ætla að gerast matsveinar á fiski- og flutningaskipum, sbr. l. nr. 50/1961, um bryta og matreiðslumenn á farskipum og fiskiskipum.
4. Að veita fræðslu þeim, sem ætla að gerast brytar á farþega- og flutningaskipum, sbr. l. nr. 50/1961, um bryta og matreiðslumenn á farskipum og fiskiskipum.
5. Að starfrækja framhaldsdeild fyrir þá, sem ætla sér að gerast umsjónarmenn í veitingasölum og yfirmatreiðslumenn.
6. Að veita fræðslu öðru starfsfólki í hótelum og veitingahúsum en um getur í 1. og 2. tölulið, svo og þeim, sem hyggjast starfa við hliðstæð störf á farþegaskipum og flugvélum. Enn fremur er skólanum heimilt að starfrækja deild eða efna til námskeiða fyrir matráðskonur.
7. Þá er og skólanum heimilt, með samþykki ráðuneytis, að veita fræðslu nemendum skyldra iðn- og starfsgreina, svo sem í brauð- og kökugerð og kjötiðnaði.
8. Skólinn getur, með samþykki ráðuneytis, haldið námskeið utan Reykjavíkur, ef henta þykir.

4. gr.

Almenn inntökuskilyrði eru þessi:

A. Fyrir nemendur samkvæmt 1. og 2. tl. 3. gr. eru inntökuskilyrði hin sömu og gilda á hverjum tíma samkvæmt lögum og reglugerð um iðnfræðslu.
B. Fyrir aðra nemendur skólans skulu inntökuskilyrði ákveðin í reglugerð, nema annað sé ákveðið í lögum.

5. gr.

Verklegt nám fer fram í eldhúsi og vinnusölum skólans. Ráðherra getur ákveðið, að skólinn starfræki veitingahús og/eða hótel af hæfilegri stærð.

6. gr.

Ráðherra setur og skipar skólastjóra að fengnum tillögum skólanefndar og fasta kennara að fengnum tillögum skólastjóra og skólanefndar. Skólastjóri ræður stundakennara, eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum.

Um menntun skólastjóra og kennara fer eftir reglugerð, sem ráðuneytið setur, sbr. 9. gr.

Ráðherra setur skólastjóra og kennurum erindisbréf, þar sem kveða skal á um starfssvið þeirra, réttindi og skyldur.

Skólastjóri og fastir kennarar skólans taka laun samkvæmt kjarasamningum ríkisstarfsmanna eða dómi kjaradóms.

7. gr.

Ríkissjóður greiðir stofn- og rekstrarkostnað skólans.

8. gr.

Ráðuneytið ákveður þátttöku nemenda í efniskostnaði að fengnum tillögum skólanefndar.

Gjöld þessi, svo og hreinar tekjur samkv. 5. gr., skulu koma til frádráttar rekstrarkostnaði skólans.

9. gr.

Ráðuneytið setur reglugerð samkvæmt lögum þessum, að fengnum tillögum skólastjóra, skólanefndar og iðnfræðsluráðs, þar sem nánar verður kveðið á um starfsemi skólans, kennslutíma, námsefni o. fl.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Eru með þeim numin úr gildi lög nr. 82/1947, um matsveina- og veitingaþjónaskóla, og lög nr. 83/1952, um breyting á þeim lögum, svo og önnur ákvæði, er fara í bága við lög þessi. Þó skulu gilda ákvæði eldri laga og reglugerða um námsefni og námstilhögun fyrir þá nemendur, sem þegar hafa byrjað nám í skólanum.

Gjört í Reykjavík, 30. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

8. marz 1971. Nr. 7.

LÖG

um breyting á lögum nr. 84/1970, um Háskóla Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Úr 1. mgr. 38. gr. laganna falli brott 4. málsliður, sem er svo hljóðandi: „Kennari í lyfjafræði lyfsala hefur jafnframt á hendi eftirlit með lyfjabúðum fyrir heilbrigðisstjórnina.“

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 8. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

LÖG

um breyting á lögum nr. 79 31. des. 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðanna „22%“ í 1. mgr. 4. gr. laganna komi: 16%.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 5. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Eggert G. Þorsteinsson.

Nr. 9. 19. marz 1971.

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breyting á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 10. marz 1971 á tillögu menntamálaráðherra um eftirfarandi breyting á reglugerð nr. 76 frá 17. júní 1958 fyrir Háskóla Íslands, sbr. auglýsingu nr. 81/1970, um breyting á þeirri reglugerð:

1. gr.

Í lok 4. mgr. 49. gr. a I komi svofellt ákvæði: „Standist stúdent ekki próf, er honum eigi heimilt að þreyta það sérstaklega að nýju, en heimilt skal honum að ganga undir 1. hluta próf.“

2. gr.

Í stað svo hljóðandi ákvæðis í 49. gr. b VI. Próf: „Þá skal og halda áfangapróf í 1. og 2. hluta,“ komi: „Í maí—júní skal halda próf, sem eru hluti prófs 1. eða 2. hluta“.

3. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 19. marz 1971.

Gylfi Þ. Gíslason.

Árni Gunnarsson.

Stjórnartíðindi A 4, nr. 5—9. Útgáfudagur 7. apríl 1971.

STJÓRNARTÍÐINDI A 5 — 1971

11. marz 1971. 13 Nr. 10.

LÖG

um breyting á lögum nr. 89 5. júní 1947, um fiskimálasjóð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Síðustu málsliðir 5. gr. laganna orðist svo:

Engin lánveiting má nema yfir 600 000.00 kr. Lánskjörin séu þau sömu og hjá Fiskveiðasjóði Íslands.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru úr gildi felld lög nr. 27 17. apríl 1962.

Gjört í Reykjavík, 11. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Eggert G. Þorsteinsson.

11. marz 1971. Nr. 11.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Neðri-Brekku í Saurbæjarhreppi, Dalasýslu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að selja Eysteini Þórðarsyni, bónda í Bessatungu í Saurbæjarhreppi, eyðijörðina Neðri-Brekku í sama hreppi fyrir það verð, er um kann að semjast eða ákveðið verður samkvæmt mati dómkvaddra manna.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 11. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

LÖG

um happdrættislán ríkissjóðs fyrir hönd Vegasjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu.

1. gr.

Ríkissjóður gefur út, til sölu innanlands, happdrættisskuldabréf í 5 flokkum, hvern að fjárhæð 40 milljónir króna á ári í 5 ár, samtals 200 millj. króna.

2. gr.

Happdrættisskuldabréfin, sem eru á handhafa og hvert að fjárhæð 1000 krónur, falla í gjalddaga að 10 árum liðnum frá útgáfudegi þeirra.

3. gr.

Af skuldabréfunum eru ekki greiddir vextir, en vinningum úthlutað í samræmi við útdrátt númera, sbr. 5. gr.

4. gr.

Skuldabréfin eru undanþegin framtalsskyldu, og vinningar eru skattfrjálsir.

5. gr.

Dregið skal um vinninga og þeim úthlutað 1. desember og 1. júní ár hvert samkvæmt eftirgreindri skrá, er gildir fyrir 5 flokka, samtals 20 útdrættir fyrir hvern flokk eða 100 útdrættir fyrir alla flokkana á 10 árum.

1	vinningur	500	þús.	kr.,	samtals	500	þús.	kr.
1	—	100	—	—	—	100	—	—
6	vinningar	25	—	—	—	150	—	—
15	—	10	—	—	—	150	—	—
100	—	5	—	—	—	500	—	—
123	vinningar				Samtals	1 400	þús.	kr.

Þannig verða á ári 1230 vinningar í öllum flokkunum, að fjárhæð samtals 14 millj. kr.

6. gr.

Reglur XIX. kafla laga nr. 85 frá 23. júní 1936, um mál til ógildingar skjala o. fl., gilda ekki um skuldabréf samkvæmt lögum þessum.

7. gr.

Fjármunir þeir, er inn koma fyrir sölu happdrættisskuldabréfanna, skulu renna til Vegasjóðs, og skal þeim varið til að greiða kostnað af vega- og brúagerð á

Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið. Kostnaður við framkvæmd þessarar fjáröflunar greiðist af söluandvirði skuldabréfanna.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 23. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

24. marz 1971. Nr. 13.

LÖG

um breyting á lögum nr. 89 17. des. 1966, um framleiðnisjóð landbúnaðarins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. málsliður 1. málsgr. 3. gr. laganna falli niður.

2. gr.

Aftan við 4. gr. laganna komi ný málsgrein, svo hljóðandi:
Á árunum 1972—1976 skulu greiddar úr ríkissjóði til framleiðnisjóðs kr. 50 milljónir, kr. 10 milljónir hvert ár.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

30. marz 1971. Nr. 14.

LÖG

um Útflutningsmiðstöð iðnaðarins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Stofna skal Útflutningsmiðstöð iðnaðarins til að stuðla að auknum útflutningi íslenzkra iðnaðarvara. Stofnendur eru Félag íslenzkra iðnrekenda, Landssamband iðnaðarmanna, Samband íslenzkra samvinnufélaga, viðskiptaráðuneytið og iðnaðarráðuneytið fyrir hönd íslenzka ríkisins.

2. gr.

Heimili og varnarþing Útflutningsmiðstöðvar iðnaðarins er í Reykjavík.

3. gr.

Hlutverk Útflutningsmiðstöðvar iðnaðarins er að efla útflutning íslenzkra iðnaðarvara og veita honum fyrirgreiðslu, með því, meðal annars:

1. Að kynna íslenzkan iðnvarning á erlendum vettvangi, með þátttöku í vörusýningum og á annan hátt og veita upplýsingar um útflutningsiðnað á Íslandi.
2. Að framkvæma markaðsathuganir erlendis fyrir iðnfyrirtæki á Íslandi og annast upplýsingamiðlun varðandi markaðshorfur og annað, sem útflutningssölu varðar.
3. Að leiðbeina iðnfyrirtækjum um útflutning og söluaðgerðir á erlendum mörkuðum.
4. Að skipuleggja sameiginlega útflutningsstarfsemi iðnfyrirtækja og greiða fyrir samvinnu þeirra í milli.
5. Að vekja athygli iðnfyrirtækja á útflutningsmöguleikum og veita hvatningu um hagnýtingu á þeim.
6. Að annast milligöngu um sölu á iðnaðarvörum til útlanda og stofnun viðskiptasambanda varðandi íslenzkar iðnaðarvörur.

4. gr.

Útflutningsmiðstöð iðnaðarins skal vera sjálfstæð stofnun, með sjálfstæðan fjárhag og reikningshald.

Stjórn Útflutningsmiðstöðvar iðnaðarins skipa sex menn valdir til 4 ára í senn. Skulu tveir þeirra tilnefndir af Félagi ísl. iðnrekenda, en Landssamband iðnaðarmanna, Samband ísl. samvinnufélaga, viðskiptaráðherra og iðnaðarráðherra tilnefna einn mann hver. Jafnmargir varamenn skulu tilnefndir á sama hátt. Tilnefningar skulu berast iðnaðarráðuneytinu, en iðnaðarráðherra skipar formann og varaformann úr hópi aðalmanna eftir tilnefningu Félags íslenzkra iðnrekenda, en að öðru leyti skiptir stjórnin sjálf með sér verkum.

Stjórn Útflutningsmiðstöðvar iðnaðarins ræður framkvæmdastjóra og starfsfólk til stofnunarinnar, til ákveðins tíma.

5. gr.

Kostnaður af rekstri Útflutningsmiðstöðvar iðnaðarins skal greiðast fyrst um sinn af árlegri fjárveitingu ríkissjóðs og framlagi annarra stofnenda. Auk þess skal útflutningsmiðstöðinni heimilt að krefjast þóknunar af þeim aðilum, sem hún veitir þjónustu. Útflutningsmiðstöðin er undanþegin opinberum gjöldum og sköttum til ríkissjóðs og sveitarsjóða.

6. gr.

Nánari ákvæði um skipulag og starfsemi Útflutningsmiðstöðvar iðnaðarins skulu sett í stofnskrá, sem ráðherra staðfestir.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 30. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að ábyrgjast lán vegna Vatnsveitu Vestmannaeyja.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að takast á hendur sjálfskuldarábyrgð á láni að upphæð allt að 60 millj. kr. eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt, sem Bæjarsjóður Vestmannaeyja mun taka til kaupa á nýrri neðansjávarleiðslu frá Landeyjasandi til Vestmannaeyja vegna Vatnsveitu Vestmannaeyja.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 30. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

31. marz 1971. Nr. 16.

LÖG

um aðild Íslands að alþjóðasamningi um stjórnmálasamband.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að gerast aðili fyrir Íslands hönd að alþjóðasamningi um stjórnmálasamband, sem gerður var í Vínarborg hinn 18. apríl 1961 og prentaður er sem fylgiskjal með lögum þessum, svo og viðbótarbókunum með samningnum. Ákvæði samningsins skulu hafa lagagildi á Íslandi.

2. gr.

Ráðherra getur sett nánari reglur um framkvæmd laga þessara.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Fylgiskjal I.

VÍNAR-SAMNINGURINN UM STJÓRNMÁLASAMBAND

RÍKI ÞAU, SEM AÐILAR ERU AÐ SAMNINGI ÞESSUM,

MINNA Á, að allar þjóðir hafa frá fornu fari viðurkennt sérstöðu sendierindreka,

HAFA Í HUGA markmið og meginreglur Sáttmála Sameinuðu þjóðanna varðandi fullveldis-jafnrétti ríkja, varðveizlu alþjóða friðar og öryggis og eflingu vinsamlegra samskipta þjóða,

TREYSTA ÞVÍ, að alþjóðlegur samningur um forréttindi og friðhelgi í samskiptum ríkja muni stuðla að aukinni vinsemd í sambúð þjóða, hvert sem stjórnskipulag eða þjóðfélagskerfi þeirra er,

ERU ÞEIRRAR SKOÐUNAR, að markmið slíkra forréttinda og friðhelgi sé ekki að vera einstaklingum í hag, heldur að tryggja árangursríkan sendierindrekstur á vegum ríkja,

STAÐFESTA, að venjureglur þjóðaréttarins skuli gilda áfram um þau atriði, er ákvæði þessa samnings taka ekki tvímælalaust til,

GERA SAMKOMULAG um það sem hér fer á eftir:

1. gr.

Í samningi þessum skulu eftirfarandi orðasambönd hafa þessa merkingu:

a) „forstöðumaður sendiráðs“ er maður, sem sendiríkið hefur falið að gegna slíkri stöðu;

b) „sendiráðsmenn“ eru forstöðumaður, sendiráðs og starfsmenn þess;

c) „starfsmenn sendiráðs“ eru stjórnarsendimenn, skrifstofu- og tækni-

VIENNA CONVENTION ON DIPLOMATIC RELATIONS

THE STATES PARTIES TO THE PRESENT CONVENTION,

RECALLING that peoples of all nations from ancient times have recognized the status of diplomatic agents,

HAVING IN MIND the purposes and principles of the Charter of the United Nations concerning the sovereign equality of States, the maintenance of international peace and security, and the promotion of friendly relations among nations,

BELIEVING that an international convention on diplomatic intercourse, privileges and immunities would contribute to the development of friendly relations among nations, irrespective of their differing constitutional and social systems,

REALIZING that the purpose of such privileges and immunities is not to benefit individuals but to ensure the efficient performance of the functions of diplomatic missions as representing States,

AFFIRMING that the rules of customary international law should continue to govern questions not expressly regulated by the provisions of the present Convention,

HAVE AGREED as follows:

Article 1

For the purpose of the present Convention, the following expressions shall have the meanings hereunder assigned to them:

(a) the "head of the mission" is the person charged by the sending State with the duty of acting in that capacity;

(b) the "members of the mission" are the head of the mission and the members of the staff of the mission;

(c) the "members of the staff of the mission" are the members of the

starfsmenn og þjónustustarfsmenn sendiráðs;

d) „stjórnarsendimenn“ eru starfsmenn sendiráðs, sem hafa réttindi stjórnarsendimanna;
e) „sendierindrekar“ eru forstöðumenn sendiráðs og stjórnarsendimenn;

f) „skrifstofu- og tæknistarfsmenn“ eru þeir starfsmenn sendiráðs, sem vinna að skrifstofu- og tæknistörfum sendiráðsins;

g) „þjónustustarfsmenn“ eru starfsmenn sendiráðs, er starfa að heimilisstörfum hjá sendiráði;

h) „einka-þjónustustarfsmaður“ er starfsmaður, sem vinnur að heimilisstörfum hjá sendiráðsmanni, en er ekki í þjónustu sendiríkisins;
i) „sendiráðssvæði“ er byggingar eða hluti bygginga og tilheyrandi lóð, hver sem eigandinn er, sem nýtt er af sendiráði, þar á meðal íbúð forstöðumanns sendiráðs.

2. gr.

Stofnun stjórnmálasambands milli ríkja og stofnun fastra sendiráða fer fram með gagnkvæmu samkomulagi.

3. gr.

1. Viðfangsefni sendiráða eru einkum þessi:
a) að vera fulltrúi sendiríkisins í móttökuríkinu;
b) að vernda hagsmuni sendiríkisins og ríkisborgara þess í móttökuríkinu, innan þeirra takmarka sem þjóðaréttur setur;
c) að annast samningagerð við ríkisstjórn móttökuríkisins;
d) að afla á löglegan hátt upplýsinga um ástand og þróun mála í móttökuríkinu og gefa ríkisstjórn sendiríkisins skýrslur um það;

diplomatic staff, of the administrative and technical staff and of the service staff of the mission;
(d) the “members of the diplomatic staff” are the members of the staff of the mission having diplomatic rank;
(e) a “diplomatic agent” is the head of the mission or a member of the diplomatic staff of the mission;
(f) the “members of the administrative and technical staff” are the members of the staff of the mission employed in the administrative and technical service of the mission;
(g) the “members of the service staff” are the members of the staff of the mission in the domestic service of the mission;
(h) a “private servant” is a person who is in the domestic service of a member of the mission and who is not an employee of the sending State;
(i) the “premises of the mission” are the buildings or parts of buildings and the land ancillary thereto, irrespective of ownership, used for the purposes of the mission including the residence of the head of the mission.

Article 2

The establishment of diplomatic relations between States, and of permanent diplomatic missions, takes place by mutual consent.

Article 3

1. The functions of a diplomatic mission consist *inter alia* in:
(a) representing the sending State in the receiving State;
(b) protecting in the receiving State the interests of the sending State and of its nationals, within the limits permitted by international law;
(c) negotiating with the Government of the receiving State;
(d) ascertaining by all lawful means conditions and developments in the receiving State, and reporting thereon to the Government of the sending State;

e) að efla vinsamleg samskipti milli sendiríkisins og móttökuríkisins og auka efnahagsleg, menningarleg og vísindaleg samskipti þeirra.

2. Ekki skal túlka nein ákvæði samnings þessa á þann hátt að þau hindri sendiráð í því að annast ræðismannsstörf.

4. gr.

1. Sendiríkið verður að ganga úr skugga um að móttökuríkið hafi veitt *agrément* vegna þess manns, sem það hyggst veita umboð sem forstöðumanni sendiráðs í því ríki.

2. Móttökuríkið er ekki skyldugt til að skýra sendiríkinu frá ástæðu, ef það neitar um *agrément*.

5. gr.

1. Sendiríkið má skipa forstöðumann sendiráðs eða, eftir atvikum stjórnarsendimann, til þjónustu í fleiri ríkjum en einu, ef eigi koma til ótvíræð mótmæli einhvers móttökuríkisins, enda verður á undan skipun að gefa þeim móttökuríkjum sem hlut eiga að máli upplýsingar um hana.

2. Ef sendiríkið skipar forstöðumann sendiráðs til að gegna því starfi í einu eða fleiri ríkjum öðrum, getur það stofnað sendiráð sem *chargé d'affaires ad interim* veitir forstöðu, í hverju þessara ríkja sem forstöðumaður sendiráðsins hefur ekki fasta búsetu í.

3. Forstöðumaður sendiráðs, eða hver annar stjórnarsendimaður sendiráðs, getur starfað sem fulltrúi sendiríkisins hjá hvaða alþjóðastofnun sem er.

6. gr.

Tvö ríki eða fleiri geta skipað sama manninn forstöðumann sendiráðs í öðru ríki, enda beri móttökuríkið eigi fram mótmæli gegn því.

7. gr.

Með þeim takmörkunum, sem felast í ákvæðum 5., 8., 9. og 11. greina, getur sendiríkið skipað starfsmenn sendiráðs að eigin vali. Að því er varðar skipun

(e) promoting friendly relations between the sending State and the receiving State, and developing their economic, cultural and scientific relations.

2. Nothing in the present Convention shall be construed as preventing the performance of consular functions by a diplomatic mission.

Article 4

1. The sending State must make certain that the *agrément* of the receiving State has been given for the person it proposes to accredit as head of the mission to that State.

2. The receiving State is not obliged to give reasons to the sending State for a refusal of *agrément*.

Article 5

1. The sending State may, after it has given due notification to the receiving States concerned, accredit a head of mission or assign any member of the diplomatic staff, as the case may be, to more than one State, unless there is express objection by any of the receiving States.

2. If the sending State accredits a head of mission to one or more other States it may establish a diplomatic mission headed by *a chargé d'affaires ad interim* in each State where the head of mission has not his permanent seat.

3. A head of mission or any member of the diplomatic staff of the mission may act as representative of the sending State to any international organization.

Article 6

Two or more States may accredit the same person as head of mission to another State, unless objection is offered by the receiving State.

Article 7

Subject to the provisions of Articles 5, 8, 9 and 11, the sending State may freely appoint the members of the staff of the mission. In the case of military, naval or

hermála-, flota- eða flugmálafulltrúa getur móttökuríkið óskað eftir að nöfn þeirra séu tilkynnt fyrirfram til samþykktar.

8. gr.

1. Það skal vera meginregla, að stjórnarsendimenn sendiráðs hafi ríkisfang sendiríkisins.

2. Þá er hafa ríkisfang móttökuríkisins má eigi skipa stjórnarsendimenn sendiráðs, nema til komi samþykki þess ríkis, en slíkt samþykki má afturkalla hvenær sem er.

3. Móttökuríkið getur áskilið sér sama rétt að því er varðar ríkisborgara þriðja ríkis, sem hafa ekki jafnframt ríkisfang sendiríkisins.

9. gr.

1. Móttökuríkið getur hvenær sem er, og án þess að þurfa að gefa skýringar á ákvörðun sinni, tilkynnt sendiríkinu að forstöðumaður sendiráðs eða annar stjórnarsendimaður sé *persona non grata* eða einhver annar úr hópi starfsmanna sendiráðs sé ekki viðtökuhæfur. Í öllum slíkum tilvikum skal sendiríki, eftir því sem við á, annaðhvort kalla hlutaðeigandi mann heim eða binda endi á starf hans í sendiráðinu. Lýsa má yfir að maður sé *persona non grata*, eða ekki viðtökuhæfur, áður en hann kemur í land móttökuríkisins.

2. Ef sendiríkið neitar eða lætur undir höfuð leggjast að framkvæma skyldur sínar samkvæmt 1. málsgr. þessarar greinar innan hæfilegs frests, getur móttökuríkið neitað að viðurkenna hlutaðeigandi mann sem sendiráðsmann.

10. gr.

1. Tilkynna skal utanríkisráðuneyti móttökuríkisins, eða öðru ráðuneyti, sem samkomulag verður um, eftirfarandi:

a) skipun sendiráðsmanna, komu þeirra og endanlega brottför, eða lok starfa þeirra í sendiráðinu;

b) komu og endanlega brottför manns,

air attachés, the receiving State may require their names to be submitted beforehand, for its approval.

Article 8

1. Members of the diplomatic staff of the mission should in principle be of the nationality of the sending State.

2. Members of the diplomatic staff of the mission may not be appointed from among persons having the nationality of the receiving State, except with the consent of that State which may be withdrawn at any time.

3. The receiving State may reserve the same right with regard to nationals of a third State who are not also nationals of the sending State.

Article 9

1. The receiving State may at any time and without having to explain its decision, notify the sending State that the head of the mission or any member of the diplomatic staff of the mission is *persona non grata* or that any other member of the staff of the mission is not acceptable. In any such case, the sending State shall, as appropriate, either recall the person concerned or terminate his functions with the mission. A person may be declared *non grata* or not acceptable before arriving in the territory of the receiving State.

2. If the sending State refuses or fails within a reasonable period to carry out its obligations under paragraph 1 of this Article, the receiving State may refuse to recognize the person concerned as a member of the mission.

Article 10

1. The Ministry for Foreign Affairs of the receiving State, or such other ministry as may be agreed, shall be notified of:

(a) the appointment of members of the mission, their arrival and their final departure or the termination of their functions with the mission;

(b) the arrival and final departure of a

sem er í fjölskyldu sendiráðsmanns, og þar sem við á, þegar maður bætist í eða fer úr fjölskyldu sendiráðsmanns;

c) komu og endanlega brottför einkaþjónustustarfsmanna í þjónustu manna, sem nefndir eru í a) lið þessarar málsgreinar, og þar sem við á, að þeir séu á förum úr þjónustu þeirra;

d) ráðningu og lausn manna, sem búsettir eru í móttökuríkinu, sem sendiráðsmanna eða einkaþjónustustarfsmanna, er njóta forréttinda og friðhelgi.

2. Einnig skal tilkynna fyrirfram, þegar unnt er, um komu og endanlega brottför.

11. gr.

1. Þegar ekki er gerður sérstakur samningur um stærð sendiráðs, getur móttökuríkið krafizt þess, að stærð sendiráðs verði sett takmörk, er það telur hæfileg og eðlileg með hliðsjón af aðstæðum og ástandi í móttökuríkinu og þörfum hlutaðeigandi sendiráðs.

2. Einnig getur móttökuríkið, innan sömu takmarka og þannig að eigi sé um mismunun að ræða, neitað að taka við starfsmönnum í tilteknum starfsflokki.

12. gr.

Sendiríkinu er ekki heimilt, nema að fengnu ótvíræðu samþykki móttökuríkisins, að setja á stofn skrifstofur, sem eru hluti af sendiráðinu, annars staðar en þar sem sendiráðið er sjálft.

13. gr.

1. Forstöðumaður sendiráðs er talinn hafa tekið við starfi sínu í móttökuríkinu, annaðhvort þegar hann hefur afhent trúnaðarbréf sitt eða þegar hann hefur tilkynnt komu sína og rétt eftirrit af trúnaðarbréfi hans hefur verið afhent utanríkisráðuneyti móttökuríkisins eða öðru ráðuneyti, sem samkomulag verður

person belonging to the family of a member of the mission and, where appropriate, the fact that a person becomes or ceases to be a member of the family of a member of the mission;

(c) the arrival and final departure of private servants in the employ of persons referred to in sub-paragraph (a) of this paragraph and, where appropriate, the fact that they are leaving the employ of such persons;

(d) the engagement and discharge of persons resident in the receiving State as members of the mission or private servants entitled to privileges and immunities.

2. Where possible, prior notification of arrival and final departure shall also be given.

Article 11

1. In the absence of specific agreement as to the size of the mission, the receiving State may require that the size of a mission be kept within limits considered by it to be reasonable and normal, having regard to circumstances and conditions in the receiving State and to the needs of the particular mission.

2. The receiving State may equally, within similar bounds and on a non-discriminatory basis, refuse to accept officials of a particular category.

Article 12

The sending State may not, without the prior express consent of the receiving State, establish offices forming part of the mission in localities other than those in which the mission itself is established.

Article 13

1. The head of the mission is considered as having taken up his functions in the receiving State either when he has presented his credentials or when he has notified his arrival and a true copy of his credentials has been presented to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State, or such other ministry

um, samkvæmt þeim venjum, sem í móttökuríkinu gilda og jafnan skal framfylgja á sama hátt.

2. Í hvaða röð trúnaðarbréf er afhent eða rétt eftirrit af því, ákvarðast af komudegi og komustund forstöðumanns sendiráðs.

14. gr.

1. Forstöðumenn sendiráða skiptast í þessi þrjú stig:

a) sendiherrar er hafa *ambassador, nuncio* eða annað samsvarandi stig, og hafa umboð gagnvart þjóðhöfðingja;

b) sendiherrar er hafa *envoy, minister* eða *internuncio* stig, og hafa umboð gagnvart þjóðhöfðingja;

c) sendifulltrúar *(chargé d'affaires)*, sem hafa umboð gagnvart utanríkisráðherra.

2. Engan greinarmun skal gera á forstöðumönnum sendiráða eftir stigum, nema að því er snertir metorðaröð og siðareglur.

15. gr.

Ríki gera um það samkomulag sín á milli, hvaða stig forstöðumenn sendiráða þeirra skuli hafa.

16. gr.

1. Metorðaröð forstöðumanna sendiráða, er sama stig hafa, skal miða við dag og stund, þegar þeir tóku við starfi samkvæmt 13. grein.

2. Breytingar sem gerðar eru á trúnaðarbréfi forstöðumanns sendiráðs og eigi fela í sér breytingu á stigi hans, skulu eigi hafa áhrif á sæti hans í metorðaröðinni.

3. Grein þessi skal ekki hafa áhrif á neinar viðurkenndar venjur í móttökuríkinu, sem varða sæti fulltrúa Páfagarðs í metorðaröðinni.

17. gr.

Forstöðumaður sendiráðs skal tilkynna utanríkisráðuneytinu eða því öðru

as may be agreed, in accordance with the practice prevailing in the receiving State which shall be applied in a uniform manner.

2. The order of presentation of credentials or of a true copy thereof will be determined by the date and time of the arrival of the head of the mission.

Article 14

1. Heads of mission are divided into three classes, namely:

(a) that of ambassadors or nuncios accredited to Heads of State, and other heads of mission of equivalent rank;

(b) that of envoys, ministers and internuncios accredited to Heads of State;

(c) that of *chargés d'affaires* accredited to Ministers for Foreign Affairs.

2. Except as concerns precedence and etiquette, there shall be no differentiation between heads of mission by reason of their class.

Article 15

The class to which the heads of their missions are to be assigned shall be agreed between States.

Article 16

1. Heads of mission shall take precedence in their respective classes in the order of the date and time of taking up their functions in accordance with Article 13.

2. Alterations in the credentials of a head of mission not involving any change of class shall not affect his precedence.

3. This article is without prejudice to any practice accepted by the receiving State regarding the precedence of the representative of the Holy See.

Article 17

The precedence of the members of the diplomatic staff of the mission shall be

ráðuneyti, sem samkomulag verður um, sæti stjórnarsendimanna sendiráðsins í metorðaröðinni.

18. gr.

Í hverju ríki skal hafa sama hátt á varðandi móttöku forstöðumanna sendiráða, er hafa sama stig.

19. gr.

1. Ef staða forstöðumanns sendiráðs er óskipuð, eða forstöðumanni sendiráðs er eigi unnt að gegna störfum sínum, skal *chargé d'affaires ad interim* veita sendiráðinu forstöðu um stundarsakir. Nafn *chargé d'affaires ad interim* skal tilkynnt utanríkisráðuneyti móttökuríkisins eða því öðru ráðuneyti, sem samkomulag verður um, annaðhvort af forstöðumanni sendiráðsins eða, ef honum er það ókleift, af utanríkisráðuneyti sendiríkisins.

2. Þegar svo ber við, að enginn stjórnarsendimaður er staddur í móttökuríkinu, getur sendiríkið að fengnu samþykki móttökuríkisins útnefnt einhvern úr liði skrifstofu- og tæknistarfsmanna til að stjórna nauðsynlegum skrifstofurekstri sendiráðsins.

20. gr.

Sendiráðið og forstöðumaður þess skulu eiga rétt á að nota fána og skjaldarmerki sendiríkisins á sendiráðssvæðinu, þar á meðal bústað forstöðumanns sendiráðsins, og á ökutækjum hans.

21. gr.

1. Móttökuríkið skal auðvelda sendiríkinu að afla sér í landi þess, í samræmi við þau lög er þar gilda, húsakynna, sem nauðsynleg eru fyrir sendiráð, eða aðstoða það við öflun húsnæðis á annan hátt.

2. Móttökuríkið skal einnig liðsinna sendiráðum við öflun hæfilegs húsnæðis fyrir sendiráðsmenn, þegar þörf krefur.

notified by the head of the mission to the Ministry for Foreign Affairs or such other ministry as may be agreed.

Article 18

The procedure to be observed in each State for the reception of heads of mission shall be uniform in respect of each class.

Article 19

1. If the post of head of the mission is vacant, or if the head of the mission is unable to perform his functions, a *chargé d'affaires ad interim* shall act provisionally as head of the mission. The name of the *chargé d'affaires ad interim* shall be notified, either by the head of the mission or, in case he is unable to do so, by the Ministry for Foreign Affairs of the sending State to the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or such other ministry as may be agreed.

2. In cases where no member of the diplomatic staff of the mission is present in the receiving State, a member of the administrative and technical staff may, with the consent of the receiving State, be designated by the sending State to be in charge of the current administrative affairs of the mission.

Article 20

The mission and its head shall have the right to use the flag and emblem of the sending State on the premises of the mission, including the residence of the head of the mission, and on his means of transport.

Article 21

1. The receiving State shall either facilitate the acquisition on its territory, in accordance with its laws, by the sending State of premises necessary for its mission or assist the latter in obtaining accommodation in some other way.

2. It shall also, where necessary, assist missions in obtaining suitable accommodation for their members.

22. gr.

1. Sendiráðssvæðið skal njóta friðhelgi. Fulltrúar móttökuríkisins hafa ekki heimild til að koma inn á svæðið nema með leyfi forstöðumanns sendiráðsins.

2. Sérstök skylda hvílir á móttökuríkinu til að gera allar þær ráðstafanir, sem viðeigandi eru, til að vernda sendiráðssvæðið fyrir öllum árásum og tjóni og koma í veg fyrir röskun á friði sendiráðsins eða skerðingu á virðingu þess.

3. Sendiráðssvæðið, innbú og annað lausafé þar og ökutæki sendiráðsins, skulu undanþegin leit, upptöku, haldi eða aðför.

23. gr.

1. Sendiríkið og forstöðumaður sendiráðsins skulu undanþegin öllum sköttum og gjöldum til ríkis, sveitarfélaga og annarra umdæma að því er tekur til sendiráðssvæðisins, hvort sem það er eign sendiríkisins eða tekið á leigu, nema að því er varðar greiðslu fyrir tiltekna veitta þjónustu.

2. Sú skattundanþága, sem nefnd er í þessari grein, skal eigi taka til þeirra gjalda eða skatta, er samkvæmt lögum móttökuríkisins skulu greiðast af aðilum, sem eiga lögskipti við sendiríkið eða forstöðumann sendiráðsins.

24. gr.

Skjalasafn og skjöl sendiráðsins skulu ætíð vera friðhelg, hvar sem þau eru niður komin.

25. gr.

Móttökuríkið skal veita þá aðstöðu, sem nauðsynleg er til að sendiráðið megi rækja hlutverk sitt.

26. gr.

Að undanteknum takmörkunum í lögum og reglum móttökuríkisins varðandi landssvæði, þar sem aðgangur er bannaður eða takmarkaður vegna öryggis þjóðarinnar, skal það tryggja öllum sendi-

Article 22

1. The premises of the mission shall be inviolable. The agents of the receiving State may not enter them, except with the consent of the head of the mission.

2. The receiving State is under a special duty to take all appropriate steps to protect the premises of the mission against any intrusion or damage and to prevent any disturbance of the peace of the mission or impairment of its dignity.

3. The premises of the mission, their furnishings and other property thereon and the means of transport of the mission shall be immune from search, requisition, attachment or execution.

Article 23

1. The sending State and the head of the mission shall be exempt from all national, regional or municipal dues and taxes in respect of the premises of the mission, whether owned or leased, other than such as represent payment for specific services rendered.

2. The exemption from taxation referred to in this Article shall not apply to such dues and taxes payable under the law of the receiving State by persons contracting with the sending State or the head of the mission.

Article 24

The archives and documents of the mission shall be inviolable at any time and wherever they may be.

Article 25

The receiving State shall accord full facilities for the performance of the functions of the mission.

Article 26

Subject to its laws and regulations concerning zones entry into which is prohibited or regulated for reasons of national security, the receiving State shall ensure to all members of the

ráðsmönnum frjálsa umferð og ferðafrelsi í landi sínu.

27. gr.

1. Móttökuríkið skal heimila og tryggja sendiráðinu samgöngu- og fjarskiptafrelsi í öllum opinberum erindisrekstri sínum. Til að hafa samband við ríkisstjórn, önnur sendiráð og ræðisskrifstofur sendiríkisins, hvar sem þær eru, getur sendiráðið notað allar eðlilegar samskiptaleiðir, þar á meðal stjórnarpóstbera og skilaboð á merkjamáli eða dulmáli. Þó má sendiráðið því aðeins setja upp og nota fjarsenditæki, að móttökuríkið veiti leyfi til þess.

2. Opinber bréfaskipti sendiráðsins skulu vera friðhelg. Með opinberum bréfaskiptum er átt við öll bréfaskipti, sem varða sendiráðið og starfsemi þess.

3. Hvorki má opna né leggja hald á stjórnarpóst.

4. Bögglar þeir sem teljast til stjórnarpósts verða að bera þess skýrt auðkenni og mega aðeins vera í þeim stjórnarskjöl eða munir sem ætlaðir eru eingöngu til opinberra nota.

5. Stjórnarpóstberinn, er hafa skal í fórum sínum opinbert skjal sem greinir stöðu hans og bögglafjölda stjórnarpóstsins, skal njóta verndar móttökuríkisins við framkvæmd starfa sinna. Hann skal njóta persónulegrar friðhelgi og má eigi handtaka hann né kyrrsetja.

6. Sendiríkinu eða sendiráðinu er heimilt að tilnefna *ad hoc* stjórnarpóstbera. Í slíkum tilvikum skulu ákvæði 5. málsgreinar þessarar greinar einnig gilda; en þeirri friðhelgi sem þar er getið, skal lokið þegar slíkur póstberi hefur afhent réttum viðtakanda þann stjórnarpóst, sem honum var falinn á hendur.

7. Stjórnarpóst má fela í umsjá flugstjóra atvinnuloftfars, sem áætlun hefur til viðurkennds lendingarstaðar. Honum skal fengið í hendur opinbert skjal, sem greinir bögglafjölda stjórnarpóstsins, en hann skal ekki vera talinn stjórnarpóstberi. Sendiráðið getur sent einn af starfsmission freedom of movement and travel in its territory.

Article 27

1. The receiving State shall permit and protect free communication on the part of the mission for all official purposes. In communicating with the Government and the other missions and consulates of the sending State, wherever situated, the mission may employ all appropriate means, including diplomatic couriers and messages in code or cipher. However, the mission may install and use a wireless transmitter only with the consent of the receiving State.

2. The official correspondence of the mission shall be inviolable. Official correspondence means all correspondence relating to the mission and its functions.

3. The diplomatic bag shall not be opened or detained.

4. The packages constituting the diplomatic bag must bear visible external marks of their character and may contain only diplomatic documents or articles intended for official use.

5. The diplomatic courier, who shall be provided with an official document indicating his status and the number of packages constituting the diplomatic bag, shall be protected by the receiving State in the performance of his functions. He shall enjoy personal inviolability and shall not be liable to any form of arrest or detention.

6. The sending State or the mission may designate diplomatic couriers *ad hoc*. In such cases the provisions of paragraph 5 of this Article shall also apply, except that the immunities therein mentioned shall cease to apply when such a courier has delivered to the consignee the diplomatic bag in his charge.

7. A diplomatic bag may be entrusted to the captain of a commercial aircraft scheduled to land at an authorized port of entry. He shall be provided with an official document indicating the number of packages constituting the bag but he shall not be considered to be a diplomatic

mönnum sínum til þess að taka stjórnarpóstinn beint og óhindrað í sína vörzlu frá flugstjóra loftfarsins.

28. gr.

Þau gjöld, sem sendiráðið krefur fyrir opinber störf sín, skulu vera undanþegin öllum sköttum og öðrum álögum.

29. gr.

Sendierindreki skal njóta persónulegrar friðhelgi. Hann má eigi á neinn hátt handtaka né kyrrsetja. Móttökuríkið skal sýna honum tilhlýðilega virðingu og gera allar þær ráðstafanir, sem nauðsynlegar eru til þess að koma í veg fyrir hvers konar tilræði við persónu hans, frelsi eða sæmd.

30. gr.

1. Einkaheimili sendierindreka skal njóta sömu friðhelgi og verndar sem sendiráðssvæðið.

2. Eignir hans, með þeim undantekningum sem er að finna í 3. málsgrein 31. greinar, skjöl hans og bréfaskipti, skulu einnig njóta friðhelgi.

31. gr.

1. Sendierindreki skal njóta friðhelgi að því er varðar refsiréttarlögsögu móttökuríkisins. Hann skal einnig njóta friðhelgi að því er varðar einkamála- og framkvæmdavaldslögsögu þess, nema þegar um er að ræða:

a) mál varðandi eigin fasteign í landi móttökuríkisins, nema hann hafi vörzlu hennar á vegum sendiríkisins til nota fyrir sendiráðið,

b) mál varðandi erfðir, þar sem sendierindrekinn er skiptaforstjóri, búskilastjóri, erfingi eða gjafþegi sem einstaklingur, en ekki sem fulltrúi fyrir sendiríkið,

c) mál varðandi hvers konar atvinnu eða verzlunarviðskipti sendierindrekans í móttökuríkinu, sem óviðkomandi eru opinberum störfum hans.

courier. The mission may send one of its members to take possession of the diplomatic bag directly and freely from the captain of the aircraft.

Article 28

The fees and charges levied by the mission in the course of its official duties shall be exempt from all dues and taxes.

Article 29

The person of a diplomatic agent shall be inviolable. He shall not be liable to any form of arrest or detention. The receiving State shall treat him with due respect and shall take all appropriate steps to prevent any attack on his person, freedom or dignity.

Article 30

1. The private residence of a diplomatic agent shall enjoy the same inviolability and protection as the premises of the mission.

2. His papers, correspondence and, except as provided in paragraph 3 of Article 31, his property, shall likewise enjoy inviolability.

Article 31

1. A diplomatic agent shall enjoy immunity from the criminal jurisdiction of the receiving State. He shall also enjoy immunity from its civil and administrative jurisdiction, except in the case of:

(a) a real action relating to private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless he holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;

(b) an action relating to succession in which the diplomatic agent is involved as executor, administrator, heir or legatee as a private person and not on behalf of the sending State;

(c) an action relating to any professional or commercial activity exercised by the diplomatic agent in the receiving State outside his official functions.

2. Sendierindreki er ekki skyldur til að gefa skýrslu sem vitni.

3. Ekki má framkvæma neina aðfarargjörð gagnvart sendierindreka, nema í þeim tilvikum sem falla undir liði a), b) og c) í 1. málsgrein þessarar greinar, og með því skilyrði að unnt sé að framkvæma þær aðgerðir, sem um er að ræða, án þess að skerða persónulega friðhelgi hans eða heimilishelgi.

4. Friðhelgi sendierindreka gagnvart lögsögu móttökuríkisins leysir hann ekki undan lögsögu sendiríkisins.

32. gr.

1. Sendiríkið getur afsalað friðhelgi sendierindreka og þeirra, sem njóta friðhelgi samkvæmt 37. grein.

2. Afsal skal ávallt vera gefið berum orðum.

3. Ef sendierindreki, eða sá sem nýtur friðhelgi samkvæmt 37. grein hefur málsókn er hann firrtur rétti til að krefjast friðhelgi, að því er varðar sérhverja gagnkröfu, er stendur í beinum tengslum við aðalkröfuna.

4. Afsal friðhelgi í einkamálum eða framkvæmdavaldsmálum felur ekki í sér afsal friðhelgi að því er tekur til fullnustu dómsins; þá þarf sérstakt afsal að koma til.

33. gr.

1. Að undanteknum tilvikum sem 3. málsgrein þessarar greinar tekur til, skal sendierindreki í starfi sínu fyrir sendiríkið vera undanþeginn almannatryggingaákvæðum, sem gilda kunna í móttökuríkinu.

2. Undanþága sú, sem getið er í 1. málsgrein þessarar greinar, skal einnig ná til einkaþjónustumanna, er eingöngu starfa í þjónustu sendierindreka, að því tilskildu:

a) að þeir séu ekki ríkisborgarar móttökuríkisins, né hafi fasta búsetu þar; og

2. A diplomatic agent is not obliged to give evidence as a witness.

3. No measures of execution may be taken in respect of a diplomatic agent except in the cases coming under subparagraphs (a), (b) and (c) of paragraph 1 of this Article, and provided that the measures concerned can be taken without infringing the inviolability of his person or of his residence.

4. The immunity of a diplomatic agent from the jurisdiction of the receiving State does not exempt him from the jurisdiction of the sending State.

Article 32

1. The immunity from jurisdiction of diplomatic agents and of persons enjoying immunity under Article 37 may be waived by the sending State.

2. Waiver must always be express.

3. The initiation of proceedings by a diplomatic agent or by a person enjoying immunity from jurisdiction under Article 37 shall preclude him from invoking immunity from jurisdiction in respect of any counter-claim directly connected with the principal claim.

4. Waiver of immunity from jurisdiction in respect of civil or administrative proceedings shall not be held to imply waiver of immunity in respect of the execution of the judgment, for which a separate waiver shall be necessary.

Article 33

1. Subject to the provisions of paragraph 3 of this Article, a diplomatic agent shall with respect to services rendered for the sending State be exempt from social security provisions which may be in force in the receiving State.

2. The exemption provided for in paragraph 1 of this Article shall also apply to private servants who are in the sole employ of a diplomatic agent, on condition:

(a) that they are not nationals of or permanently resident in the receiving State; and

b) að þeir njóti almannatryggingaréttinda þeirra, sem kunna að gilda í sendiríkinu eða í þriðja ríki.

3. Sendierindreki sem hefur í þjónustu sinni menn, er undanþágurnar samkvæmt 2. málsgrein þessarar greinar taka ekki til, skal bundinn þeim skyldum, sem almannatryggingaákvæði móttökuríkisins leggja vinnuveitendum á herðar.

4. Undanþágur þær sem getið er í 1. og 2. málsgrein þessarar greinar, skulu ekki koma í veg fyrir sjálfviljuga aðild að almannatryggingum móttökuríkisins, svo fremi að slík aðild sé heimiluð af hálfu þess ríkis.

5. Ákvæði þessarar greinar skulu ekki hafa áhrif á tvíhliða eða marghliða samninga sem áður eru gerðir um almannatryggingar, né hindra gerð slíkra samninga í framtíðinni.

(b) that they are covered by the social security provisions which may be in force in the sending State or a third State.

3. A diplomatic agent who employs persons to whom the exemption provided for in paragraph 2 of this Article does not apply shall observe the obligations which the social security provisions of the receiving State impose upon employers.

4. The exemption provided for in paragraphs 1 and 2 of this Article shall not preclude voluntary participation in the social security system of the receiving State provided that such participation is permitted by that State.

5. The provisions of this Article shall not affect bilateral or multilateral agreements concerning social security concluded previously and shall not prevent the conclusion of such agreements in the future.

34. gr.

Sendierindreki skal vera undanþeginn öllum gjöldum og sköttum á einstaklinga og eignir, hvort sem um er að ræða álögur til ríkis, sveitarfélaga eða annarra umdæma, nema:

a) þeim óbeinu sköttum, sem eru yfirleitt innifaldir í verði vara eða þjónustu;
b) gjöldum eða sköttum á fasteignum í einkaeign í landi móttökuríkisins, nema hann hafi vörzlu þeirra á vegum sendiríkisins til nota fyrir sendiráðið;
c) dánarbús- og erfðafjársköttum, sem móttökuríkið leggur á, með þeim fyrirvara sem felst í ákvæðum 4. málsgreinar 39. greinar;
d) gjöldum og sköttum af einkatekjum, sem eiga upphaf sitt í móttökuríkinu, og eignasköttum af fjárfestingu í atvinnufyrirtækjum í móttökuríkinu;
e) gjöldum, sem lögð eru á fyrir tilgreinda veitta þjónustu;
f) þinglýsinga- og réttargjöldum og veð- og stimpilgjöldum vegna fasteigna,

Article 34

A diplomatic agent shall be exempt from all dues and taxes, personal or real, national, regional or municipal, except:

(a) indirect taxes of a kind which are normally incorporated in the price of goods or services;
(b) dues and taxes on private immovable property situated in the territory of the receiving State, unless he holds it on behalf of the sending State for the purposes of the mission;
(c) estate, succession or inheritance duties levied by the receiving State, subject to the provisions of paragraph 4 of Article 39;
(d) dues and taxes on private income having its source in the receiving State and capital taxes on investments made in commercial undertakings in the receiving State;
(e) charges levied for specific services rendered;
(f) registration, court or record fees, mortgage dues and stamp duty, with

með þeim fyrirvara sem felst í ákvæðum 23. greinar.

35. gr.

Móttökuríkið skal undanþiggja sendierindreka allri persónubundinni þjónustu, hvers konar opinberri þjónustu og hernaðarskyldum svo sem þeim sem tengdar eru upptöku, hernaðarframlögum og vistun herliðs.

36. gr.

1. Móttökuríkið skal heimila, í samræmi við lög og reglur sem það kann að setja, innflutning á og undanþágur frá öllum tollum, sköttum og svipuðum gjöldum, öðrum en geymslugjöldum, aksturs-gjöldum og líkum gjöldum að því er snertir:

a) muni sem ætlaðir eru til opinberra nota sendiráðsins;

b) muni sem ætlaðir eru til persónulegra nota sendierindreka eða venzlamanna hans er teljast til heimilisfólks hans, þar á meðal muni sem ætlaðir eru til bústofnunar hans í móttökuríkinu.

2. Persónulegur farangur sendierindreka skal vera undanþeginn skoðun, nema gildar ástæður séu til þess að ætla, að í honum séu munir sem undanþágurnar samkvæmt 1. málsgrein þessarar greinar taka ekki til, eða munir, sem er bannað með lögum að flytja inn eða út, eða lúta sóttvarnarreglum móttökuríkisins. Slík skoðun má einungis fara fram í návist sendierindrekans eða umboðsmanns hans.

37. gr.

1. Þeir venzlamenn sendierindreka, sem teljast til heimilisfólks hans, skulu njóta þeirra forréttinda og friðhelgi, sem 29.—36. grein taka til, ef þeir eru ekki ríkisborgarar móttökuríkisins.

2. Skrifstofu- og tæknistarfsmenn sendiráðsins, ásamt venzlamönnum þeirra sem teljast til heimilisfólks þeirra, skulu njóta þeirra forréttinda og friðhelgi, sem getið er í 29.—35. grein, ef þeir

respect to immovable property, subject to the provisions of Article 23.

Article 35

The receiving State shall exempt diplomatic agents from all personal services, from all public service of any kind whatsoever, and from military obligations such as those connected with requisitioning, military contributions and billeting.

Article 36

1. The receiving State shall, in accordance with such laws and regulations as it may adopt, permit entry of and grant exemption from all customs duties, taxes, and related charges other than charges for storage, cartage and similar services, on:

(a) articles for the official use of the mission;

(b) articles for the personal use of a diplomatic agent or members of his family forming part of his household, including articles intended for his establishment.

2. The personal baggage of a diplomatic agent shall be exempt from inspection, unless there are serious grounds for presuming that it contains articles not covered by the exemptions mentioned in paragraph 1 of this Article, or articles the import or export of which is prohibited by the law or controlled by the quarantine regulations of the receiving State. Such inspection shall be conducted only in the presence of the diplomatic agent or of his authorized representative.

Article 37

1. The members of the family of a diplomatic agent forming part of his household shall, if they are not nationals of the receiving State, enjoy the privileges and immunities specified in Articles 29 to 36.

2. Members of the administrative and technical staff of the mission, together with members of their families forming part of their respective households, shall, if they are not nationals of or permanently

eru ekki ríkisborgarar móttökuríkisins né hafa fast heimilisfang þar, en þó með þeirri undantekningu að friðhelgi að því er snertir einkamálaréttar- og framkvæmdavaldslögsögu móttökuríkisins sem greind er í 1. málsgrein 31. greinar, skal ekki taka til athafna, sem framdar eru utan skyldustarfa þeirra. Þeir skulu einnig njóta þeirra forréttinda, sem greind eru í 1. málsgrein 36. greinar, að því er varðar muni, sem fluttir eru inn, þegar þeir fyrst stofna bú í móttökuríkinu.

3. Þjónustustarfsmenn sendiráðsins, sem ekki eru ríkisborgarar móttökuríkisins né hafa þar fast heimilisfang, skulu njóta friðhelgi, að því er tekur til athafna, sem þeir framkvæma innan skyldustarfa sinna, og jafnframt njóta undanþágu frá gjöldum og sköttum af launum sem þeir fá fyrir störf sín, svo og njóta þeirrar undanþágu, sem getið er í 33. grein.

4. Ef einkaþjónustustarfsmenn sendiráðsmanna eru ekki ríkisborgarar móttökuríkisins né hafa þar fast heimilisfang, skulu þeir vera undanþegnir gjöldum og sköttum af launum, sem þeir fá fyrir störf sín. Að öðru leyti njóta þeir aðeins þeirra forréttinda og friðhelgi, sem móttökuríkið heimilar. Móttökuríkið verður þó að fara svo með lögsögu sína yfir mönnum þessum, að ekki valdi óeðlilegum truflunum á störfum sendiráðsins.

38. gr.

1. Sendierindreki sem er ríkisborgari móttökuríkisins eða hefur fast heimilisfang þar, skal einungis njóta undanþágu frá lögsögu og friðhelgi að því er varðar opinber störf, sem innt eru af hendi innan takmarka skyldustarfa hans, nema móttökuríkið veiti frekari forréttindi og friðhelgi.

2. Aðrir starfsmenn sendiráðs, og einkaþjónustustarfsmenn sem eru ríkisborgarar móttökuríkisins eða hafa þar fast heimilisfang, skulu aðeins njóta þeirra forréttinda og friðhelgi sem móttökuríkið heimilar. Móttökuríkið verður

resident in the receiving State, enjoy the privileges and immunities specified in Articles 29 to 35, except that the immunity from civil and administrative jurisdiction of the receiving State specified in paragraph 1 of Article 31 shall not extend to acts performed outside the course of their duties. They shall also enjoy the privileges specified in Article 36, paragraph 1, in respect of articles imported at the time of first installation.

3. Members of the service staff of the mission who are not nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy immunity in respect of acts performed in the course of their duties, exemption from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment and the exemption contained in Article 33.

4. Private servants of members of the mission shall, if they are not nationals of or permanently resident in the receiving State, be exempt from dues and taxes on the emoluments they receive by reason of their employment. In other respects, they may enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the receiving State. However, the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

Article 38

1. Except insofar as additional privileges and immunities may be granted by the receiving State, a diplomatic agent who is a national of or permanently resident in that State shall enjoy only immunity from jurisdiction, and inviolability, in respect of official acts performed in the exercise of his functions.

2. Other members of the staff of the mission and private servants who are nationals of or permanently resident in the receiving State shall enjoy privileges and immunities only to the extent admitted by the receiving State. However,

þó að fara svo með lögsögu sína yfir mönnum þessum að ekki valdi óeðlilegum truflunum á störfum sendiráðsins.

39. gr.

1. Sérhver maður sem á rétt á forréttindum og friðhelgi, skal njóta þeirra frá þeirri stundu er hann kemur í land móttökuríkisins til þess að taka við stöðu sinni, eða, ef hann er þegar kominn í land móttökuríkisins, frá þeirri stundu sem skipun hans er tilkynnt utanríkisráðuneytinu eða öðru ráðuneyti sem samkomulag verður um.

2. Þegar störfum manns sem notið hefur forréttinda og friðhelgi er lokið, skal slíkum forréttindum og friðhelgi að jafnaði lokið á þeirri stundu, er hann hverfur úr landi, eða eftir að liðinn er hæfilegur frestur til brottfarar, en halda gildi til þeirrar stundar, jafnvel þótt hernaðarástand ríki. Friðhelgin skal samt haldast að því er tekur til athafna, sem framkvæmdar eru af slíkum manni sem þáttur í skyldustörfum hans sem sendiráðsmanns.

3. Í því tilviki að dauða sendiráðsmanns beri að höndum, skal fjölskylda hans halda áfram að njóta forréttinda og friðhelgi þeirrar sem hún á rétt á, þar til liðinn er hæfilegur frestur til þess að halda úr landi.

4. Í því tilviki að sendiráðsmaður sem hvorki er ríkisborgari móttökuríkisins né hefur fast heimilisfang þar eða heimilisfastur venzlamaður hans andist, skal móttökuríkið heimila brottflutning lausafjár hins látna, að undantekinni hverri þeirri eign sem aflað var í því landi og bannað var að flytja út þegar andlátið bar að höndum. Ekki skal leggja skiptagjöld né erfðafjárskatt á lausafé, sem var í móttökuríkinu einungis vegna þess að hinn látni var þar sem sendiráðsmaður eða einn af fjölskyldu sendiráðsmanns.

the receiving State must exercise its jurisdiction over those persons in such a manner as not to interfere unduly with the performance of the functions of the mission.

Article 39

1. Every person entitled to privileges and immunities shall enjoy them from the moment he enters the territory of the receiving State on proceeding to take up his post or, if already in its territory, from the moment when his appointment is notified to the Ministry for Foreign Affairs or such other ministry as may be agreed.

2. When the functions of a person enjoying privileges and immunities have come to an end, such privileges and immunities shall normally cease at the moment when he leaves the country, or on expiry of a reasonable period in which to do so, but shall subsist until that time, even in case of armed conflict. However, with respect to acts performed by such a person in the exercise of his functions as a member of the mission, immunity shall continue to subsist.

3. In case of the death of a member of the mission, the members of his family shall continue to enjoy the privileges and immunities to which they are entitled until the expiry of a reasonable period in which to leave the country.

4. In the event of the death of a member of the mission not a national of or permanently resident in the receiving State or a member of his family forming part of his household, the receiving State shall permit the withdrawal of the movable property of the deceased, with the exception of any property acquired in the country the export of which was prohibited at the time of his death. Estate, succession and inheritance duties shall not be levied on movable property the presence of which in the receiving State was due solely to the presence there of the deceased as a member of the mission or as a member of the family of a member of the mission.

40. gr.

1. Ef sendierindreki er á ferð eða dvelst í landi þriðja ríkis, sem hefur veitt honum vegabréfsáritun, ef áskilin er, þeirra erinda að taka við eða hverfa aftur til starfs síns eða er á leið til heimalands síns, skal þriðja ríkið veita honum friðhelgi og önnur forréttindi, sem nauðsynleg eru vegna ferðalags hans eða heimferðar. Hið sama á við um sérhvern venzlamann sendierindrekans sem nýtur forréttinda og friðhelgi og er í för með honum, eða á leið til hans eða heimalands síns, þótt ekki sé hann honum samferða.

2. Þegar svo stendur á, sem greint er í 1. málsgrein þessarar greinar, skulu þriðju ríki ekki hindra för skrifstofu- og tæknistarfsmanna eða þjónustustarfsmanna sendiráðs né venzlamanna þeirra, um lönd sín.

3. Þriðju ríki skulu veita embættisbréfum og öðrum opinberum skilaboðum sem um lönd þeirra eru send, þ. á. m. tilkynningum á dulmáli eða merkjamáli, sama frjálsræði og vernd og móttökuríkið veitir. Þau skulu veita stjórnarpóstberum sem hafa hlotið vegabréfsáritun, ef slík áritun er áskilin, og stjórnarpósti á leið til áfangastaðar, sömu friðhelgi og vernd sem móttökuríkinu ber skylda til að veita.

4. Þær skuldbindingar sem á þriðju ríkjum hvíla samkvæmt 1., 2. og 3. málsgrein þessarar greinar, skulu einnig taka til þeirra manna sem þar eru greindir, svo og stjórnarpósts og opinberra skilaboða, sem komin eru í land þriðja ríkisins af *force majeure* ástæðum.

Article 40

1. If a diplomatic agent passes through or is in the territory of a third State, which has granted him a passport visa if such visa was necessary, while proceeding to take up or to return to his post, or when returning to his own country, the third State shall accord him inviolability and such other immunities as may be required to ensure his transit or return. The same shall apply in the case of any members of his family enjoying privileges or immunities who are accompanying the diplomatic agent, or travelling separately to join him or to return to their country.

2. In circumstances similar to those specified in paragraph 1 of this Article, third States shall not hinder the passage of members of the administrative and technical or service staff of a mission, and of members of their families, through their territories.

3. Third States shall accord to official correspondence and other official communications in transit, including messages in code or cipher, the same freedom and protection as is accorded by the receiving State. They shall accord to diplomatic couriers, who have been granted a passport visa if such visa was necessary, and diplomatic bags in transit the same inviolability and protection as the receiving State is bound to accord.

4. The obligations of third States under paragraphs 1, 2 and 3 of this Article shall also apply to the persons mentioned respectively in those paragraphs, and to official communications and diplomatic bags, whose presence in the territory of the third State is due to *force majeure*.

41. gr.

1. Það er skylda allra þeirra, sem njóta forréttinda og friðhelgi, að virða lög og reglur móttökuríkisins, en þó þannig að forréttindi þeirra eða friðhelgi skerðist eigi. Á þeim hvílir einnig sú skylda að skipta sér ekki af innanlandsmálum þess ríkis.

Article 41

1. Without prejudice to their privileges and immunities, it is the duty of all persons enjoying such privileges and immunities to respect the laws and regulations of the receiving State. They also have a duty not to interfere in the internal affairs of that State.

2. Öll opinber erindi, sem móttökuríkið varða og falin eru sendiráðinu af sendiríkinu, skulu rekin hjá utanríkisráðuneyti móttökuríkisins eða hjá öðru ráðuneyti, sem samkomulag verður um, eða fyrir milligöngu þeirra.

3. Ekki má nota sendiráðssvæðið á nokkurn þann hátt sem ósamrýmanlegur er störfum sendiráðsins svo sem þau eru skilgreind í þessum samningi eða í öðrum reglum hins almenna þjóðaréttar eða sérsamningum milli sendiríkisins og móttökuríkisins.

42. gr.

Sendierindreka er ekki heimilt að stunda í eigin ágóðaskyni neina atvinnu eða viðskiptastarfsemi í móttökuríkinu.

43 gr.

Störfum sendierindreka lýkur meðal annars:

a) þegar sendiríkið tilkynnir móttökuríkinu að störfum sendierindrekans sé lokið;

b) þegar móttökuríkið tilkynnir sendiríkinu að það neiti að viðurkenna sendierindrekann sem sendiráðsmann samkvæmt 2. málsgr. 9. greinar.

44. gr.

Móttökuríkið verður, jafnvel á hernaðartímum, að auðvelda þeim, sem njóta forréttinda og friðhelgi og ekki eru ríkisborgarar móttökuríkisins, og venzlamönnum þeirra, án tillits til ríkisfangs þeirra, að hverfa úr landi svo fljótt sem unnt er. Sérstaklega verður móttökuríkið að útvega þeim nauðsynleg samgöngutæki til nota fyrir þá sjálfa og eigur þeirra, sé þess þörf.

45. gr.

Ef stjórnmálasamband er rofið milli tveggja ríkja, eða ef sendiráði er lokað fyrir fullt og allt, eða til bráðabirgða:

a) verður móttökuríkið, jafnvel á hernaðartímum, að virða og vernda sendi-

2. All official business with the receiving State entrusted to the mission by the sending State shall be conducted with or through the Ministry for Foreign Affairs of the receiving State or such other ministry as may agreed.

3. The premises of the mission must not be used in any manner incompatible with the functions of the mission as laid down in the present Convention or by other rules of general international law or by any special agreements in force between the sending and the receiving State.

Article 42

A diplomatic agent shall not in the receiving State practise for personal profit any professional or commercial activity.

Article 43

The function of a diplomatic agent comes to an end, *inter alia:*

(a) on notification by the sending State to the receiving State that the function of the diplomatic agent has come to an end;

(b) on notification by the receiving State to the sending State that in accordance with paragraph 2 of Article 9, it refuses to recognise the diplomatic agent as a member of the mission.

Article 44

The receiving State must, even in case of armed conflict, grant facilities in order to enable persons enjoying privileges and immunities, other than nationals of the receiving State, and members of the families of such persons irrespective of their nationality, to leave at the earliest possible moment. It must, in particular, in case of need, place at their disposal the necessary means of transport for themselves and their property.

Article 45

If diplomatic relations are broken off between two States, or if a mission is permanently or temporarily recalled:

(a) the receiving State must, even in case of armed conflict, respect and protect

ráðssvæðið, ásamt eignum þess og skjalasafni;

b) getur sendiríkið falið þriðja ríki, sem móttökuríkið samþykkir, umsjá með sendiráðssvæðinu, eignum sendiráðsins og skjalasafni;

c) getur sendiríkið falið þriðja ríki, sem móttökuríkið samþykkir, að gæta hagsmuna sinna og hagsmuna ríkisborgara sinna.

the premises of the mission, together with its property and archives;

(b) the sending State may entrust the custody of the premises of the mission, together with its property and archives, to a third State acceptable to the receiving State;

(c) the sending State may entrust the protection of its interests and those of its nationals to a third State acceptable to the receiving State.

46. gr.

Sendiríki getur að fengnu samþykki móttökuríkisins og samkvæmt tilmælum þriðja ríkis, sem ekki hefur fulltrúa í móttökuríkinu, tekið að sér að gæta til bráðabirgða hagsmuna þriðja ríkisins og ríkisborgara þess.

Article 46

A sending State may with the prior consent of a receiving State, and at the request of a third State not represented in the receiving State, undertake the temporary protection of the interests of the third State and of its nationals.

47. gr.

1. Við framkvæmd ákvæða samnings þessa skal móttökuríkið ekki mismuna ríkjum.

2. Þó skal mismunun ekki vera talin eiga sér stað:

a) þegar móttökuríkið beitir þröngri túlkun við framkvæmd einhvers ákvæðis samnings þessa sökum þess að hlutaðeigandi ákvæði er túlkað þröngt í framkvæmd gagnvart sendiráði þess í sendiríkinu;

b) þegar ríki, á grundvelli venju eða samnings, veita hvort öðru betri kjör en mælt er fyrir í ákvæðum þessa samnings.

Article 47

1. In the application of the provisions of the present Convention, the receiving State shall not discriminate as between States.

2. However, discrimination shall not be regarded as taking place:

(a) where the receiving State applies any of the provisions of the present Convention restrictively because of a restrictive application of that provision to its mission in the sending State;

(b) where by custom or agreement States extend to each other more favourable treatment than is required by the provisions of the present Convention.

48. gr.

Samningur þessi skal liggja frammi til undirskrifta af hálfu allra aðildarríkja Sameinuðu þjóðanna, sérstofnana þeirra, aðildarríkja samþykkta Alþjóðadómstólsins og allra annarra ríkja sem allsherjarþing Sameinuðu þjóðanna býður að gerast aðili að samningnum, á þann hátt sem hér segir:

til 31. október 1961 í utanríkisráðuneyti Austurríkis, og síðan í aðalstöðvum

Article 48

The present Convention shall be open for signature by all States Members of the United Nations or of any of the specialised agencies or Parties to the Statute of the International Court of Justice, and by any other State invited by the General Assembly of the United Nations to become a Party to the Convention, as follows: until 31 October 1961 at the Federal Ministry for Foreign

Sameinuðu þjóðanna í New York til 31. marz 1962.

Affairs of Austria and subsequently, until 31 March 1962, at the United Nations Headquarters in New York.

49. gr.

Fullgilda þarf samning þennan. Fullgildingarskjölin skulu afhent framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveizlu.

Article 49

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

50. gr.

Sérhverju ríki í einhverjum hinna fjögurra flokka, sem taldir eru í 48. grein, skal heimilt að gerast aðili að samningi þessum. Aðildarskjölin skulu afhent framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveizlu.

Article 50

The present Convention shall remain open for accession by any State belonging to any of the four categories mentioned in Article 48. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

51. gr.

1. Samningur þessi skal taka gildi á þrítugasta degi eftir að tuttugasta og annað fullgildingar- eða aðildarskjalið hefur verið afhent framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveizlu.

2. Að því er varðar hvert ríki sem fullgildir samninginn eða gerist aðili að honum eftir að tuttugasta og annað fullgildingar- eða aðildarskjalið hefur verið afhent til varðveizlu, skal samningurinn taka gildi á þrítugasta degi eftir að hlutaðeigandi ríki hefur afhent fullgildingar- eða aðildarskjal sitt til varðveizlu.

Article 51

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession with the Secretary-General of the United Nations.

2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the twenty-second instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

52. gr.

Framkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna skal tilkynna öllum þeim ríkjum, sem eru í einhverjum hinna fjögurra flokka, sem greindir eru í 48. grein:

a) undirskriftir undir samning þennan og að fullgildingar- eða aðildarskjöl hafi verið afhent til varðveizlu í samræmi við 48., 49. og 50. grein;

b) dag þann sem samningur þessi tekur gildi í samræmi við 51. grein,

Article 52

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 48:

(a) of signatures to the present Convention and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles 48, 49 and 50.

(b) of the date on which the present Convention will enter into force, in accordance with Article 51.

53. gr.

Frumrit samnings þessa, sem gerður er á ensku, frönsku, kínversku, rússnesku og spönsku, og allir textarnir jafngildir, skal varðveitt af framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna; hann skal senda staðfest eftirrit af því til allra þeirra ríkja, sem eru í einhverjum þeirra fjögurra flokka, sem nefndir eru í 48. grein.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, með fullu umboði frá ríkisstjórnum sínum, undirskrifað samning þennan.

Gjört í Vínarborg, hinn 18. dag aprílmánaðar 1961.

Article 53

The original of the present Convention, of which the Chinese, English, French Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States belonging to any of the four categories mentioned in Article 48.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE AT VIENNA, this eighteenth day of April one thousand nine hundred and sixty-one.

Fylgiskjal II.

KJÖRFRJÁLS BÓKUN VARÐANDI ÖFLUN RÍKISBORGARARÉTTAR

ÞAU RÍKI, sem aðilar eru að þessari bókun og að Vínar-samningnum um stjórnmálasamband, - sem hér á eftir verður nefndur „samningurinn“ -, er samþykktur var á ráðstefnu Sameinuðu þjóðanna, sem haldin var í Vínarborg 2. marz til 14. apríl 1961

LÁTA Í LJÓS ÞÁ ÓSK að setja reglur sín á milli um öflun ríkisborgararéttar að því er snertir sendiráðsmenn og venzlamenn þeirra, sem teljast til heimilisfólks þeirra, og

GERA SAMKOMULAG um það sem hér fer á eftir:

1. gr.

Í bókun þessari skal orðið „sendiráðsmenn“ hafa þá merkingu, sem skilgreind er í lið b) í 1. grein samningsins, þ. e. a. s. „forstöðumaður sendiráðs og starfsmenn þess“.

OPTIONAL PROTOCOL CONCERNING ACQUISITION OF NATIONALITY

THE STATES PARTIES TO THE PRESENT PROTOCOL AND TO THE VIENNA CONVENTION ON DIPLOMATIC RELATIONS, hereinafter referred to as "the Convention", adopted by the United Nations Conference held at Vienna from 2 March to 14 April 1961,

EXPRESSING THEIR WISH to establish rules between them concerning acquisition of nationality by the members of their diplomatic missions and of the families forming part of the household of those members.

HAVE AGREED as follows:

Article I

For the purpose of the present Protocol, the expression "members of the mission" shall have the meaning assigned to it in Article 1, sub-paragraph (b), of the Convention, namely "the head of the mission and the members of the staff of the mission".

2. gr.

Sendiráðsmenn, sem eru ekki ríkisborgarar móttökuríkisins, og venzlamenn sem teljast til heimilisfólks þeirra, skulu ekki öðlast ríkisborgararétt móttökuríkisins eingöngu á grundvelli laga sem þar gilda.

3. gr.

Bókun þessi skal liggja frammi til undirskrifta af hálfu allra ríkja, sem gerast aðilar að samningnum, eins og hér segir:

til 31. október 1961 í utanríkisráðuneyti Austurríkis, og síðan í aðalstöðvum Sameinuðu þjóðanna í New York til 31. marz 1962.

4. gr.

Bókun þessa þarf að fullgilda. Fullgildingarskjölin skulu afhent framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveizlu.

5. gr.

Öllum ríkjum, sem gerast aðilar að samningnum, er heimilt að gerast aðilar að bókun þessari. Aðildarskjölin skulu afhent framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveizlu.

6. gr.

1. Bókun þessi skal taka gildi þann dag, er hið síðara af þessu tvennu verður:

gildistaka samningsins eða þrítugasti dagur eftir að annað fullgildingar- eða aðildarskjalið hefur verið afhent framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveizlu.

2. Að því er varðar hvert ríki um sig sem fullgildir bókun þessa eða gerist aðili að henni eftir að hún tekur gildi samkvæmt 1. lið þessarar greinar, skal bókunin taka gildi á þrítugasta degi eftir að hlutaðeigandi ríki hefur afhent fullgildingar- eða aðildarskjal sitt til varðveizlu.

7. gr.

Framkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna skal tilkynna öllum ríkjum, sem verða aðilar að samningnum

Article II

Members of the mission not being nationals of the receiving State, and members of their families forming part of their household, shall not, solely by the operation of the law of the receiving State, acquire the nationality of that State.

Article III

The present Protocol shall be open for signature by all States which may become Parties to the Convention, as follows: until 31 October 1961 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of Austria and subsequently, until 31 March 1962, at the United Nations Headquarters in New York.

Article IV

The present Protocol is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article V

The present Protocol shall remain open for accession by all States which may become Parties to the Convention. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article VI

1. The present Protocol shall enter into force on the same day as the Convention or on the thirtieth day following the date of deposit of the second instrument of ratification or accession to the Protocol with the Secretary-General of the United Nations, whichever date is the later.

2. For each State ratifying or acceding to the present Protocol after its entry into force in accordance with paragraph 1 of this Article, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article VII

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which may become Parties to the Convention:

a) undirskriftir undir bókun þessa og að fullgildingar- eða aðildarskjöl hafi verið afhent til varðveizlu samkvæmt 3., 4. og 5. grein;
b) dag þann er bókun þessi tekur gildi samkvæmt 6. grein.

8. gr.

Frumrit bókunar þessarar, sem gerð er á ensku, frönsku, kínversku, rússnesku og spönsku, og allir textarnir jafngildir, skal varðveitt af framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna; hann skal senda staðfest eftirrit af því til allra ríkja, sem tilgreind eru í 3. grein.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, með fullu umboði frá ríkisstjórnum sínum, undirskrifað bókun þessa.

Gjört í Vínarborg, hinn 18. dag aprílmánaðar 1961.

(a) of signatures to the present Protocol and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles III, IV and V;
(b) of the date on which the present Protocol will enter into force, in accordance with Article VI.

Article VIII

The original of the present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States referred to in Article III.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Protocol.

DONE AT VIENNA, this eighteenth day of April one thousand nine hundred and sixty-one.

Fylgiskjal III.

KJÖRFRJÁLS BÓKUN VARÐANDI SKYLDUBUNDNA LAUSN DEILUMÁLA

ÞAU RÍKI, sem aðilar eru að þessari bókun og að Vínar-samningnum um stjórnmálasamband, - sem hér á eftir verður nefndur „samningurinn" -, er samþykktur var á ráðstefnu Sameinuðu þjóðanna, sem haldin var í Vínarborg 2. marz til 14. apríl 1961

LÁTA Í LJÓS ÞÁ ÓSK að hlíta hinni skyldubundnu lögsögu Alþjóðadómstólsins í öllum málum er þau varða í sambandi við sérhverja deilu um túlkun eða framkvæmd samningsins, nema aðilar hafi komið sér saman um einhverja aðra aðferð til lausnar deilunni innan hæfilegs frests, og

GERA SAMKOMULAG um það sem hér fer á eftir:

OPTIONAL PROTOCOL CONCERNING THE COMPULSORY SETTLEMENT OF DISPUTES

THE STATES PARTIES TO THE PRESENT PROTOCOL AND TO THE VIENNA CONVENTION ON DIPLOMATIC RELATIONS, hereinafter referred to as "the Convention", adopted by the United Nations Conference held at Vienna from 2 March to 14 April 1961,

EXPRESSING THEIR WISH to resort in all matters concerning them in respect of any dispute arising out of the interpretation or application of the Convention to the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice, unless some other form of settlement has been agreed upon by the parties within a reasonable period,

HAVE AGREED as follows:

1. gr.

Deilur sem rísa um túlkun og framkvæmd samningsins skulu falla undir hina skyldubundnu lögsögu Alþjóðadómstólsins, og má því skjóta þeim til dómstólsins samkvæmt kröfu hvers þess deiluaðila, sem hlut á að þessari bókun.

2. gr.

Áður en tveir mánuðir eru liðnir frá því að annar aðilinn hefur tilkynnt hinum þá skoðun sína að um deilu sé að ræða, geta aðilarnir samið um að leggja málið til gerðardóms og ekki til Alþjóðadómstólsins. Að þeim fresti liðnum getur hvor aðilinn um sig krafizt þess, að deilan sé lögð til dómstólsins.

3. gr.

1. Áður en sama tveggja mánaða tímabil er liðið geta aðilarnir samið um að taka upp sáttaumleitanir.

2. Sáttanefndin skal leggja fram tillögur sínar áður en fimm mánuðir eru liðnir frá því að hún var tilnefnd. Ef aðilar samþykkja ekki tillögur hennar innan tveggja mánaða tímabils frá því að þær koma fram, getur hvor aðila um sig krafizt þess að deilan sé lögð til dómstólsins.

4. gr.

Ríki sem eru aðilar að samningnum, að hinni kjörfrjálsu bókun varðandi öflun ríkisborgararéttar og að þessari bókun, geta hvenær sem er lýst yfir því, að þau vilji rýmka ákvæði þessarar bókunar svo, að þau taki til deilna út af túlkun eða framkvæmd kjörfrjálsu bókunarinnar varðandi öflun ríkisborgararéttar. Slíkum yfirlýsingum skal beint til framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna.

5. gr.

Bókun þessi skal liggja frammi til undirskrifta af hálfu allra ríkja sem

Article I

Disputes arising out of the interpretation or application of the Convention shall lie within the compulsory jurisdiction of the International Court of Justice and may accordingly be brought before the Court by an application made by any party to the dispute being a Party to the present Protocol.

Article II

The parties may agree, within a period of two months after one party has notified its opinion to the other that a dispute exists, to resort not to the International Court of Justice but to an arbitral tribunal. After the expiry of the said period, either party may bring the dispute before the Court by an application.

Article III

1. Within the same period of two months, the parties may agree to adopt a conciliation procedure before resorting to the International Court of Justice.

2. The conciliation commission shall make its recommendations within five months after its appointment. If its recommendations are not accepted by the parties to the dispute within two months after they have been delivered either party may bring the dispute before the Court by an application.

Article IV

States Parties to the Convention, to the Optional Protocol concerning Acquisition of Nationality, and to the present Protocol may at any time declare that they will extend the provisions of the present Protocol to disputes arising out of the interpretation or application of the Optional Protocol concerning Acquisition of Nationality. Such declarations shall be notified to the Secretary-General of the United Nations.

Article V

The present Protocol shall be open for signature by all States which may become

gerast aðilar að samningnum, eins og hér segir:

til 31. október 1961 í utanríkisráðuneyti Austurríkis, og síðan í aðalstöðvum Sameinuðu þjóðanna í New York til 31. marz 1962.

6. gr.

Bókun þessa þarf að fullgilda. Fullgildingarskjölin skulu afhent framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveizlu.

7. gr.

Öllum ríkjum sem gerast aðilar að samningnum er heimilt að gerast aðilar að bókun þessari. Aðildarskjölin skulu afhent framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveizlu.

8. gr.

1. Bókun þessi skal taka gildi þann dag, er hið síðara af þessu tvennu verður: gildistaka samningsins eða þrítugasti dagur eftir að annað fullgildingar- eða aðildarskjalið hefur verið afhent framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna til varðveizlu.

2. Að því er varðar hvert ríki um sig sem fullgildir bókun þessa eða gerist aðili að henni eftir að hún tekur gildi samkvæmt 1. lið þessarar greinar, skal bókunin taka gildi á þrítugasta degi eftir að hlutaðeigandi ríki hefur afhent fullgildingar- eða aðildarskjal sitt til varðveizlu.

9. gr.

Framkvæmdastjóri Sameinuðu þjóðanna skal tilkynna öllum ríkjum, sem verða aðilar að samningnum:

a) undirskriftir undir bókun þessa og að fullgildingar- og aðildarskjöl hafi verið afhent til varðveizlu samkvæmt 5., 6. og 7. grein;

b) yfirlýsingar sem gefnar eru samkvæmt 4. grein í bókun þessari;

c) dag þann er bókun þessi tekur gildi samkvæmt 8. grein.

Parties to the Convention, as follows: until 31 October 1961 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of Austria and subsequently, until 31 March 1962, at the United Nations Headquarters in New York.

Article VI

The present Protocol is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article VII

The present Protocol shall remain open for accession by all States which may become Parties to the Convention. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article VIII

1. The present Protocol shall enter into force on the same day as the Convention or on the thirtieth day following the date of deposit of the second instrument of ratification or accession to the Protocol with the Secretary-General of the United Nations, whichever day is the later.

2. For each State ratifying or acceding to the present Protocol after its entry into force in accordance with paragraph 1 of this Article, the Protocol shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Article IX

The Secretary-General of the United Nations shall inform all States which may become Parties to the Convention:

(a) of signatures to the present Protocol and of the deposit of instruments of ratification or accession, in accordance with Articles V, VI and VII;

(b) of declarations made in accordance with Article IV of the present Protocol;

(c) of the date on which the present Protocol will enter into force, in accordance with Article VIII.

10. gr.

Frumrit bókunar þessarar, sem gerð er á ensku, frönsku, kínversku, rússnesku og spönsku, og allir textarnir jafngildir, skal varðveitt af framkvæmdastjóra Sameinuðu þjóðanna; hann skal senda staðfest eftirrit af því til allra ríkja, sem tilgreind eru í 5. grein.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir fulltrúar, með fullu umboði frá ríkisstjórnum sínum, undirskrifað bókun þessa.

Gjört í Vínarborg, hinn 18. dag aprílmánaðar 1961.

Article X

The original of the present Protocol, of which the Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations, who shall send certified copies thereof to all States referred to in Article V.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Protocol.

DONE AT VIENNA, this eighteenth day of April one thousand nine hundred and sixty-one.

Gjört að Bessastöðum, 31. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Emil Jónsson.

Nr. 17. 2. apríl 1971.

LÖG

um breyting á lögum nr. 1 11. febrúar 1970, um tollskrá o. fl.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 3. gr.

a) 27. tölul., 1. mgr., orðist svo:

Að lækka eða fella niður gjöld á allt að 300 bifreiðum árlega fyrir fólk með útvortis bæklanir eða lamanir, enn fremur fyrir fólk með lungnasjúkdóma og aðra hliðstæða sjúkdóma, og loks fyrir fólk, sem þjáist af afleiðingum slysa, allt á svo háu stigi, að það á erfitt með að fara ferða sinna án farartækis. Lækkun gjalda á hverri einstakri bifreið má þó ekki nema meiru en 80 þúsund krónum. Þó skal heimilt að lækka gjöld á allt að 25 bifreiðum árlega um allt að 120 þús. krónur fyrir þá, sem mest eru fatlaðir eða lamaðir, en geta þó ekið sjálfir sérlega útbúinni bifreið.

b) 41. tölul. orðist svo:

Að endurgreiða bifreiðastjórum, sem hafa akstur leigubifreiða að aðalstarfi, mismun á 90% og 70% tollgjöldum af bifreiðum. Auk þess er heimilt að endurgreiða allt að 50 þús. krónum af tolli hverrar bifreiðar fyrir sömu aðila, þó aldrei af fleiri

bifreiðum en 250 árlega, og eftirgjöfin verði aldrei meiri en svo, að tollur nemi 40%. Ráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 2. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

5. apríl 1971. Nr. 18.

LÖG

um breyting á lögum nr. 68/1966, um iðnfræðslu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

16. gr. laganna orðist svo:

Iðnfræðsluskóla stjórnar 5 manna skólanefnd. Ráðherra skipar skólanefnd til fjögurra ára í senn, nema fulltrúa nemenda til tveggja. Skulu þrír skipaðir eftir reglum, sem ráðherra setur samkv. tillögum bæjarstjórna og sýslunefnda, sem aðild eiga að iðnfræðsluskóla skólaumdæmis. Einn kjósa nemendur skólans samkvæmt reglugerð, sem ráðherra setur. Hinn fimmta skipar ráðherra án tilnefningar, og skal hann vera formaður. Varamenn skulu valdir á sama hátt. Standi eitt sveitarfélag að skóla, skipar sveitarstjórn þrjá skólanefndarmenn.

Að minnsta kosti tveir þeirra, sem bæjarstjórnir eða sýslunefndir tilnefna í skólanefnd, skulu vera iðnlærðir.

2. gr.

1. málsl. 20. gr. orðist svo:

Skylt er að taka í iðnskóla til iðnnáms í þeim iðngreinum, sem kenndar eru við hlutaðeigandi skóla, alla þá í umdæmi skólans, er gert hafa löglega námssamninga eða fullnægja að öðru leyti settum skilyrðum, sbr. þó 45. gr.

3. gr.

Á eftir 2. tl. 22. gr. komi:

Iðnfræðsluráð getur áskilið, að fengnu samþykki ráðuneytisins, að nemandi hafi hlotið tiltekna lágmarkseinkunn á miðskólaprófi í einstökum námsgreinum svo og í aðaleinkunn.

Þá er ráðherra heimilt, að fengnum tillögum iðnfræðsluráðs, að ákveða, að almenn inntökuskilyrði í iðnfræðsluskóla skuli vera staðlað gagnfræðapróf. Slík breyting skal tilkynnt með a. m. k. eins árs fyrirvara.

4. gr.

Aftan við 28. gr. komi ný mgr., svo hljóðandi:

Iðnfræðsluskólar skulu greiða slysatryggingariðgjald samkvæmt lögum um almannatryggingar vegna þeirra nemenda, sem nám stunda í verknámsskóla iðnaðarins, enda séu þeir nemendur ekki á staðfestum námssamningi.

5. gr.

Á eftir 2. tl. 35. gr. komi:

3. Hafi nemandi fatlazt, andlega eða líkamlega, meðan á námstíma stendur eða áður, en telst þó fullgildur verkmaður í sumum þáttum iðngreinar, enda hljóti slíkur nemandi aldrei meistarabréf, þótt hann standist verklegt próf.

Menntamálaráðuneytið getur veitt heimild til þess, að umsækjandi gangi undir verklegt próf í iðngrein án skólanáms, enda liggi fyrir:

A) Umsögn viðkomandi iðnaðarmannafélags.
B) Umsögn iðnfræðsluráðs.
C) Umsögn meistara og vottorð um, að viðkomandi hafi unnið við iðnina í 10 ár.

Standist umsækjandi prófið, öðlast hann sveinsbréf, sem veitir ekki réttindi til meistarabréfs síðar.

6. gr.

Í stað 1.—3. mgr. 44. gr. komi:

Ríkissjóður greiðir helming stofnkostnaðar iðnfræðsluskóla, en hlutaðeigandi sveitarsjóðir hvers skólaumdæmis, sbr. 12. gr., helming, eftir því sem nánar er ákveðið í lögum nr. 49/1967, 7. og 11. gr.

Nú verður ekki samkomulag milli allra sveitarfélaga í skólaumdæmi um að standa sameiginlega að iðnfræðsluskóla, og getur þá ráðherra heimilað því sveitarfélagi, þar sem skólasetur hefur verið ákveðið skv. 12. gr., að standa einu eða ásamt fleirum að skólanum á móti ríkissjóði.

7. gr.

45. gr. hljóði þannig:

Ríkissjóður og hlutaðeigandi sveitarsjóður, — sveitarsjóðir, ef fleiri en eitt sveitarfélag standa að skóla, — greiða rekstrarkostnað iðnfræðsluskóla í samræmi við lög nr. 49/1967, eftir því sem við getur átt.

Standi sveitarfélag ekki að iðnfræðsluskóla, skal það greiða námsvistargjald til þeirra skóla, sem nemendur úr sveitarfélaginu sækja. Sveitarfélag nemanda telst í þessu sambandi lögheimili þess atvinnurekstrar, er nemandinn stundar iðnnám við. Stundi nemandi nám við verknámsskóla iðnaðarins án þess að vera kominn á námssamning hjá meistara, skal lögheimilissveit nemandans greiða námsvistargjaldið.

Á sama hátt ber sveitarfélagi að greiða námsvistargjald, ef nemendur úr sveitarfélaginu verða að sækja skóla annars skólaumdæmis, vegna þess að iðngreinin er ekki kennd í skólaumdæmi sveitarfélagsins.

Námsvistargjald samkv. lögum þessum er fullt framlag sveitarfélags samkv. 1. mgr. þessarar gr. svo og greiðsla miðað við eðlilega afskrift stofnkostnaðar samkv. 44. gr. þessara laga. Menntamálaráðuneytið ákveður árlega námsvistargjald að fengnum sameiginlegum tillögum þeirra sveitarstjórna, sem að rekstri viðkomandi skóla standa.

Jöfnunarsjóður sveitarfélaga, sbr. lög nr. 69/1962, annast uppgjör námsvistargjalds samkvæmt þessari grein, milli þeirra sveitarfélaga, sem í hlut eiga hverju sinni, af framlagi sjóðsins til þess sveitarfélags, sem inna á greiðslu af hendi, enda hafi viðkomandi sveitarstjórn samþykkt greiðsluskyldu sína.

Ráðherra ákveður skólagjald í iðnskólum og meistaraskólum, svo og þátttöku nemenda í verknámsskólum í efniskostnaði, að fengnum tillögum iðnfræðsluráðs. Gjöld þessi svo og hreinar tekjur af skólaverkstæðum og skólavinnustofum koma til frádráttar rekstrarkostnaði, áður en honum er skipt.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 5. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

5. apríl 1971. Nr. 19.

ÚTVARPSLÖG.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Ríkisútvarpið.

1. gr.

Ríkisútvarpið er sjálfstæð stofnun í eign íslenzka ríkisins.

2. gr.

Ríkisútvarpið hefur einkarétt á útvarpi, það er útsendingu til viðtöku almennings á tali, tónum, myndum eða öðru efni, hvort sem er þráðlaust, með þræði eða á annan hátt. Í þessu skyni reisir Ríkisútvarpið sendistöðvar og endurvarpsstöðvar eftir þörfum.

Heimilt er Ríkisútvarpinu að flytja inn, eiga og reka senditæki, viðtæki og önnur slík tæki, sem eru sérstaklega framleidd fyrir útvarp, enda fullnægi tækin þeim skilyrðum um öldutíðni, útgeislun o. fl., sem ákveðið er samkvæmt alþjóðasamþykktum og reglugerðum varðandi fjarskipti, sem Ísland er aðili að.

3. gr.

Ríkisútvarpið skal stuðla að almennri menningarþróun þjóðarinnar og efla íslenzka tungu. Það skal meðal annars flytja efni á sviði lista, bókmennta, vísinda og trúarbragða, efla alþýðumenntun og veita fræðslu í einstökum greinum, þar á meðal umferðar- og slysavarnarmálum. Það skal kappkosta að halda uppi rökræðum um hvers konar málefni, sem almenning varða, á þann hátt, að menn geti gert sér grein fyrir mismunandi skoðunum um þau. Það skal halda uppi fréttaþjónustu og veita fréttaskýringar. Það skal flytja fjölbreytt skemmtiefni við hæfi fólks á öllum aldri.

Útvarpsefni skal miða við fjölbreytni íslenzks þjóðlífs, svo og við þarfir og óskir minni hluta sem meiri hluta. Veita skal alla þá þjónustu, sem unnt er með tækni útvarpsins og almenningi má að gagni koma.

Ríkisútvarpið skal í öllu starfi sínu halda í heiðri lýðræðislegar grundvallarreglur. Það skal virða tjáningarfrelsi og gæta fyllstu óhlutdrægni gagnvart öllum flokkum og stefnum í opinberum málum, stofnunum, félögum og einstaklingum.

4. gr.

Forseti Íslands skipar útvarpsstjóra, sem annast rekstur Ríkisútvarpsins, sér um fjárreiður þess og semur ár hvert fjárhagsáætlun þess.

Útvarpsstjóri undirbýr og stjórnar framkvæmd dagskrár og gætir þess, að settum reglum um hana sé fylgt.

Útvarpsstjóri gefur út reglur um fréttaflutning og auglýsingar í hljóðvarpi og sjónvarpi, þar á meðal auglýsingatíma, að fengnu samþykki útvarpsráðs.

5. gr.

Útvarpsráð skipa sjö menn. Skulu þeir ásamt jafnmörgum varamönnum kosnir hlutfallskosningu á Alþingi til fjögurra ára. Menntamálaráðherra skipar formann og varaformann úr hópi hinna kjörnu ráðsmanna.

Útvarpsstjóri á sæti á fundum útvarpsráðs og hefur þar málfrelsi og tillögurétt.

6. gr.

Útvarpsráð tekur ákvarðanir um, hversu útvarpsefni skuli haga í höfuðdráttum, og leggur fullnaðarsamþykkt á dagskrá, áður en hún kemur til framkvæmda.

Ráðið setur reglur eins og þurfa þykir til gæzlu þess, að fylgt sé ákvæðum 3. gr. Ákvarðanir útvarpsráðs um útvarpsefni eru endanlegar.

7. gr.

Undir yfirstjórn útvarpsstjóra starfar Ríkisútvarpið í þremur deildum, fjármáladeild, sem fjallar um sameiginleg mál stofnunarinnar, hljóðvarpsdeild og sjónvarpsdeild. Framkvæmdastjóri er fyrir hverri deild.

Framkvæmdastjórn Ríkisútvarpsins skipa útvarpsstjóri, framkvæmdastjórar og formaður útvarpsráðs. Útvarpsstjóri er formaður stjórnarinnar. Skal framkvæmdastjórn vinna að samræmingu á starfi deilda og gera tillögur um önnur mál, sem fyrir hana verða lögð.

Starfsmenn Ríkisútvarpsins, aðrir en framkvæmdastjórar, skulu ráðnir af útvarpsstjóra, þó að fengnum tillögum útvarpsráðs, ef um starfsfólk dagskrár er að ræða. Framkvæmdastjórar skulu skipaðir af menntamálaráðherra að fengnum tillögum útvarpsstjóra og útvarpsráðs.

II. KAFLI

Dreifing og réttindi.

8. gr.

Ríkisútvarpið og Landssími Íslands skulu hafa náið samstarf til að tryggja, að útvarps- og fjarskiptastarfsemi verði í heild sem hagstæðust fyrir þjóðina.

Heimilt er útvarpsstjóra, að fengnu samþykki menntamálaráðherra, að semja við Landssíma Íslands um að reisa og reka sendistöðvar og endurvarpsstöðvar Ríkisútvarpsins.

9. gr.

Ríkisútvarpið hefur sama rétt og Landssími Íslands um nauðsynlegar lagnir um lönd manna, lóðir og byggingar vegna starfsemi sinnar. Óheimilt er að leggja svo nýjar lagnir, að þær trufli lagnir eða tæki Ríkisútvarpsins.

Reynist raflagnir, vélar eða tæki, hvers kyns sem eru, valda truflunum á starfsemi Ríkisútvarpsins, er því heimilt að gera eða fyrirskipa á kostnað eigenda nauðsynlegar ráðstafanir til að hindra slíkar truflanir. Starfsmönnum Ríkisútvarpsins er heimilt að fara tálmunarlaust um lönd manna til eftirlits eða athugana á þessum efnum.

10. gr.

Heimilt er Ríkisútvarpinu án endurgjalds eða nokkurra kvaða að leggja nauðsynlegar leiðslur fyrir upptöku eða útsendingu útvarpsefnis um kirkjur, leikhús, félagsheimili, samkomuhús, íþróttamannvirki, skóla, veitingasali og hvarvetna þar, sem almennir mannfundir eru haldnir og koma þarf fyrir tækjum í því skyni, ljósabúnaði eða öðru, sem því fylgir. Allar slíkar framkvæmdir skulu vera húseigendum að skaðlausu. Réttur til að hljóðrita, myndrita eða útvarpa því, sem fram fer á þessum stöðum, er óviðkomandi þessu ákvæði.

11. gr.

Heimilt er Ríkisútvarpinu að útvarpa án endurgjalds öllu því efni, sem lög um höfundarétt eða prentrétt heimila að prenta megi eða birta án gjalds. Heimilt er einnig að útvarpa messugjörðum án endurgjalds.

12. gr.

Útvarpsviðtæki má ekki nota til viðtöku á öðru efni en útvarpsefni. Útvarpsnotandi, sem af tilviljun hlustar á aðrar þráðlausar talsendingar eða loftskeyti, má ekki flytja öðrum slíkar fregnir og ekki heldur hagnýta sér þær í fjárgróðaskyni á einn eða annan hátt.

Óheimilt er útvarpsnotanda að hagnýta sér útvarpsefni til fjárgróða, til dæmis með upptöku þess, útgáfu eða með því að selja aðgang að viðtæki sínu.

III. KAFLI
Fjármál.

13. gr.

Ríkisútvarpið hefur sjálfstæðan fjárhag. Tekjum þess má eingöngu verja í þágu útvarpsrekstrar eða útvarpsnota.

Megintekjustofnar Ríkisútvarpsins eru gjöld fyrir útvarpsafnot, gjöld fyrir auglýsingar í hljóðvarpi og sjónvarpi og aðrir tekjustofnar, sem Alþingi kann að ákveða.

Útvarpsstjóri kynnir fjárhagsáætlun fyrir útvarpsráði, en sendir hana menntamálaráðherra. Alþingi staðfestir áætlunina endanlega í fjárlögum.

Menntamálaráðherra ákveður afnotagjöld og auglýsingataxta að fengnum tillögum útvarpsstjóra og útvarpsráðs.

14. gr.

Í sjóð, er nefnist Framkvæmdasjóður Ríkisútvarpsins, skal leggja 5% af brúttótekjum stofnunarinnar.

Fé Framkvæmdasjóðs skal verja til að tryggja viðunandi húsnæði og tækjakost fyrir starfsemi Ríkisútvarpsins.

15. gr.

Hver sá maður, heimili eða stofnun, sem er eigandi viðtækis, er nota má til að hagnýta útvarp ríkisins, skal greiða Ríkisútvarpinu árlegt afnotagjald. Innheimta skal hljóðvarpsgjald og sjónvarpsgjald. Í reglugerð má ákveða, að afnotagjald skuli greiða af hverju sjónvarpsviðtæki, þótt fleiri séu en eitt á heimili eða í stofnun, og að gjald skuli greiða af útbúnaði til hljóðvarpsmóttöku í sjónvarps- eða talstöðvar-

tækjum. Einnig má ákveða, að gjald skuli greiða af viðtækjum, sem notuð eru í bifreiðum eða skipum. Ef stofnun greinist í deildir, má ákveða, að greiða skuli fyrir útvarpsafnot í hverri deild um sig.

Heimilt er með reglugerð að sameina hljóðvarps- og sjónvarpsgjöld í eitt gjald.

Í reglugerð má ákveða, að þeir, sem hljóta uppbót á elli- eða örorkulífeyri samkvæmt 21. gr. laga um almannatryggingar frá 1963, verði undanþegnir afnotagjöldum. Í reglugerð má einnig ákveða undanþágu blindra manna frá greiðslu afnotagjalda af hljóðvarpi.

16. gr.

Hver sá, er hagnýtir sér útvarp ríkisins, skal tilkynna viðtæki sitt til Ríkisútvarpsins. Nær þetta til allra sjónvarpsviðtækja og eins hljóðvarpsviðtækis á hverju heimili eða í hverri stofnun, sbr. þó ákvæði 15. gr. um notkun hljóðvarpsviðtækja í bifreiðum og skipum, svo og í stofnunum, sem greinast í deildir.

Þegar eigendaskipti verða að viðtæki, hvort heldur nýju eða notuðu, þar á meðal vegna sölu frá aðila, sem verzlar með viðtæki, skal nýr eigandi, svo og sá, sem af hendi lætur, tilkynna Ríkisútvarpinu eigendaskiptin þegar í stað. Tekur þetta einnig til sölu viðtækis með eignarréttarfyrirvara.

Hver sá, er fæst við sölu hljóðvarps- eða sjónvarpsviðtækja, skal tilkynna það Ríkisútvarpinu mánaðarlega.

Tilkynningar samkvæmt grein þessari skulu skráðar á eyðublöð, sem Ríkisútvarpið lætur í té og fá má hjá því og lögreglustjórum. Í tilkynningu um eigendaskipti skal greina fullt nafn og heimilisfang nýs eiganda, nafnnúmer hans, ef um einstakling er að ræða, svo og tegund sjónvarpsviðtækis og framleiðslunúmer. Enn fremur skal rita á eyðublöðin aðrar þær upplýsingar, sem þar kann að vera gert ráð fyrir og nánar greinir í reglugerð.

17. gr.

Ríkisútvarpið heldur skrá yfir öll sjónvarpsviðtæki, sem notuð eru hér á landi og í íslenzkum skipum og flugvélum. Skráin skal vera lausblaðaskrá.

Í skránni skal greina:

1. Skráningarnúmer, sem helzt óbreytt, meðan viðtækið er skráð hjá Ríkisútvarpinu.
2. Tegund viðtækis og framleiðslunúmer.
3. Dagsetningu frumskráningar.
4. Fullt nafn og heimilisfang eiganda, svo og nafnnúmer hans, sé um einstakling að ræða.
5. Dagsetningu bústaðaskipta eiganda og hið nýja heimilisfang hans.
6. Dagsetningu eigendaskipta, með hverjum hætti sem verða, og upplýsingar um nýjan eiganda, eins og segir í 4. tölulið. Einnig skal greina, hvaða dag tilkynning um eigendaskipti barst Ríkisútvarpinu.
7. Upplýsingar um lögtak, sem gert kann að vera í viðtæki samkvæmt 20. gr., ásamt dagsetningu.

Afmá skal sjónvarpsviðtæki af skrá, ef sönnur, sem innheimtustjóri metur gildar, eru á það færðar, að tækið sé orðið ónýtt eða verði af öðrum ástæðum ekki notað lengur til móttöku sjónvarps samkvæmt 1. mgr.

18. gr.

Afnotagjaldi af sjónvarpsviðtæki ásamt dráttarvöxtum eða öðru vangreiðsluálagi og öllum innheimtukostnaði fylgir lögveðréttur í viðtækinu, sem helzt, þótt eigendaskipti verði. Gengur veðið fyrir hvers konar eldri sem yngri samningsveðum,

dómveðum og öðrum höftum, sem á viðtæki kunna að hvíla, nema eignarréttarfyrirvörum.

Lögveðið helzt í þrjú ár frá gjalddaga.

Ef skráðum eiganda sjónvarpsviðtækis er skylt að greiða afnotagjald af hljóðvarpsviðtæki, skal því gjaldi einnig fylgja lögveðréttur í sjónvarpsviðtæki hans, eins og segir í 1. mgr.

Eigendur hljóðvarpsviðtækja og sjónvarpsviðtækja bera persónulega ábyrgð á greiðslu gjalda af þeim til Ríkisútvarpsins, sem á hafa fallið, áður en tilkynning um eigendaskipti samkvæmt 16. gr. hefur borizt Ríkisútvarpinu.

19. gr.

Ráðherra skipar innheimtustjóra Ríkisútvarpsins, sem fullnægja skal almennum dómaraskilyrðum.

20. gr.

Þegar liðinn er mánuður frá því, að afnotagjöld af hljóðvarpsviðtækjum og sjónvarpsviðtækjum féllu í eindaga, getur innheimtustjóri krafizt lögtaks fyrir ógreiddum gjöldum ásamt vöxtum og kostnaði, og skal úrskurður auglýstur eins og fyrir er mælt um opinber gjöld.

21. gr.

Innheimtustjóri getur framkvæmt eða látið framkvæma innsiglun á útvarpsviðtæki:

1. Ef það er hagnýtt til útvarpsmóttöku, án þess að það hafi verið tilkynnt til Ríkisútvarpsins.
2. Ef vanskil eru orðin á greiðslu afnotagjalds af því.
3. Ef hlutaðeigandi aðili hefur sagt upp útvarpsnotum.

Nú eru fyrir hendi skilyrði samkvæmt 1. tölulið 1. mgr., eða gert hefur verið lögtak í viðtæki fyrir vangreiddu afnotagjaldi, og getur þá innheimtustjóri tekið eða látið taka viðtækið úr vörzlum eiganda eða annars vörzlumanns.

Viðkomandi héraðsdómari kveður upp dómsúrskurði, ef nauðsyn ber til vegna framangreindra framkvæmda.

IV. KAFLI

Ábyrgð á útvarpsefni.

22. gr.

Ef útsending á útvarpsefni brýtur í bága við lög, fer um refsi- og fébótaábyrgð svo sem hér segir:

Sá, sem flytur sjálfur efni í eigin nafni, ber ábyrgð á því. Gildir það bæði um efni, sem útvarpað er samtímis því, að það er flutt, og efni, sem útvarpað er samkvæmt áður gerðri upptöku. Ákvæði þessarar mgr. taka einnig til samtals í útvarpi, þannig að hver, sem tekur þátt í samtali í eigin nafni, ber ábyrgð á sínu framlagi í því.

Flytjandi ber ábyrgð á efni, sem annar maður hefur samið.

Á samsettu dagskrárefni ber sá ábyrgð, sem útsendingu stjórnar hverju sinni, enda sé ekki um að ræða flutning eða samtal, sem ábyrgðarreglur 2. eða 3. mgr. taka til. Jafnan skal skrá fyrir fram í gerðabók, hver sé stjórnandi útsendingar.

Auglýsandi ber ábyrgð á auglýsingu.

Útvarpsstjóri ber ábyrgð á öðru efni.

Nú hefur tiltekinn starfsmaður Ríkisútvarpsins, sbr. 4. mgr., eða útvarpsstjóri, sbr. 6. mgr., orðið fébótaskyldur, og ber Ríkisútvarpið þá ásamt honum ábyrgð á greiðslu bóta.

23. gr.

Engan skal dæma til ábyrgðar vegna útsendingar á útvarpsefni né fyrir hlutdeild í útsendingu annan en þann, sem ábyrgð ber eftir ákvæðum 22. gr.

Skylt er Ríkisútvarpinu að veita hverjum þeim, sem telur rétti sínum hafa verið hallað með útsendingu á útvarpsefni, fullnægjandi upplýsingar um, hver ábyrgð hafi borið á útsendingunni samkvæmt ákvæðum 22. gr.

Um rétt til málssóknar út af brotum í sambandi við útsendingu útvarpsefnis fer eftir almennum reglum laga. Refsiábyrgð og fébótaskylda falla niður, ef 6 mánuðir líða frá útsendingu án þess að einkamál sé höfðað, krafa hafi verið borin fram um opinbera málssókn, þegar það á við, eða hafin sé opinber réttarrannsókn út af broti, ef það á að sæta skilyrðislausri opinberri saksókn.

V. KAFLI
Ýmis ákvæði.

24. gr.

Brot gegn einkarétti Ríkisútvarpsins samkvæmt 2. gr. og óheimil hagnýting útvarpsefnis samkvæmt 12. gr. varða sektum. Beita má varðhaldsrefsingu, ef sök er stórfelld. Upptæk má gera tæki þau og hluti, sem í heimildarleysi hafa verið flutt inn, smíðuð eða starfrækt, sbr. 2. gr., svo og viðtæki, sem notuð hafa verið til hagnýtingar á útvarpsefni í fjárgróðaskyni, sbr. 12. gr.

Vanræksla á tilkynningum samkvæmt 16. gr. varðar sektum. Ef um er að ræða aðila, sem verzlar með viðtæki, skal sektarupphæð ekki vera lægri en kr. 100 000.00.

Um önnur brot á lögum þessum fer eftir viðeigandi ákvæðum almennra hegningarlaga.

25. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laganna í heild eða einstakra kafla þeirra. Ákveða má í reglugerð, að brot gegn ákvæðum hennar varði refsingu samkvæmt lögunum.

26. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Falla þá jafnframt úr gildi lög um útvarpsrekstur ríkisins, nr. 68 28. des. 1934, svo og lög um breytingu á þeim lögum, nr. 64 31. des. 1939, nr. 34 29. apríl 1966 og nr. 88 23. des. 1966.

Ákvæði til bráðabirgða.

Útvarpsráð skal í fyrsta sinn kosið samkvæmt lögum þessum að loknum alþingiskosningum í júní 1971.

Gjört að Bessastöðum, 5. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

LÖG

um aðstoð Íslands við þróunarlöndin.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Komið skal á fót opinberri stofnun, er nefnist Aðstoð Íslands við þróunarlöndin.

2. gr.

Hlutverk stofnunarinnar skal vera:

1. Að gera tillögur um hugsanlegar framkvæmdir í þágu þróunarlandanna, er kostaðar yrðu af íslenzka ríkinu samkvæmt fjárlagaheimild, annaðhvort eingöngu eða í samstarfi við önnur lönd, skipuleggja slíkar framkvæmdir og hafa eftirlit með þeim.
2. Að vinna á annan hátt að auknum samskiptum Íslands og þróunarlandanna, bæði á sviði menningarmála og viðskipta. Skal í því sambandi einkum lögð áherzla á eftirtalin verkefni:
   a. Að vinna að kynningu á þróunarlöndunum og málefnum þeirra með það fyrir augum að efla áhuga almennings á aukinni aðstoð við þau.
   b. Að vinna að auknum menningartengslum við þróunarlöndin, m. a. með því að rannsaka möguleika á því, að Ísland taki þátt í menntun ungs fólks frá þróunarlöndunum, bæði með því að veita því aðgang að hérlendum menntastofnunum og með því að fá hæfa íslenzka menn til þess að annast kennslu við erlendar menntastofnanir, er reknar eru í þágu þróunarlandanna.
   c. Að kanna möguleika á auknum viðskiptatengslum við þróunarlöndin, eftir atvikum í samvinnu við aðra opinbera aðila og einkaaðila, er áhuga kynnu að hafa á slíku.
   d. Að veita opinberum aðilum og einkaaðilum, er hafa með höndum hjálparstarfsemi í þágu þróunarlandanna, upplýsingar og leiðbeiningar, eftir því sem þessir aðilar kunna að óska.
3. Að skipuleggja og hafa eftirlit með framkvæmdum í þágu þróunarlandanna, er Íslandi kynnu að vera faldar á vegum Sameinuðu þjóðanna eða stofnana þeirra.
4. Að vinna á annan hátt að því, að framlög Íslendinga í þessu skyni nái sem fyrst því marki, er samþykkt hefur verið á þingi Sameinuðu þjóðanna, að þau nemi 1% af þjóðartekjum.

3. gr.

Stofnuninni er heimilt að stofna til samskota meðal almennings í þágu ákveðinna verkefna í þágu þróunarlandanna, þó því aðeins að slík verkefni falli ekki undir starfssvið hérlendra einkaaðila, sem að slíkum málum starfa, er lög þessi öðlast gildi.

4. gr.

Stjórn stofnunarinnar skal skipuð 5 mönnum, er sameinað Alþingi kýs hlutfallskosningu til fjögurra ára í senn, en utanríkisráðherra skipar formann úr hópi þeirra.

5. gr.

Stjórninni er heimilt að leita sérfræðilegrar aðstoðar, eftir því sem fjárveiting til starfsemi hennar leyfir, sbr. 6. gr.

6. gr.

Kostnaður við stofnunina greiðist úr ríkissjóði samkvæmt fjárlagaheimild hverju sinni.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. apríl 1971.

Gjört að Bessastöðum, 5. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Emil Jónsson.

Nr. 21. 5. apríl 1971.

LÖG

um olíuhreinsunarstöð á Íslandi.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórnin skal beita sér fyrir stofnun hlutafélags, er hafi það að markmiði að kanna aðstæður til að reisa og reka olíuhreinsunarstöð hér á landi og stuðla að því, að slíku fyrirtæki verði komið á fót.

Með olíuhreinsunarstöð er í lögum þessum átt við iðjuver til framleiðslu á olíuvörum og öðrum efnaiðnvarningi fyrir innlendan og erlendan markað með hreinsun og vinnslu úr jarðolíu og skyldum efnum, svo og hvers konar atvinnufyrirtæki, sem starfrækja má í þágu slíks iðjuvers eða í tengslum við það.

2. gr.

Til samvinnu um stofnun eða starfrækslu hlutafélags samkv. 1. gr. skal ríkisstjórninni heimilt að kveðja hvers konar aðila, sem áhuga hafa á málinu, innlenda eða erlenda. Þó skal ekki minna en 51% af hlutafé félagsins jafnan vera í eign ríkisins og stjórn þess skipuð fulltrúum þess að meiri hluta.

Ráðherra skipar nefnd þriggja sérfróðra manna, tilnefndra af framkvæmdanefnd Rannsóknaráðs, til þess að afla upplýsinga um mengunarhættu, sem stafa kann af olíuhreinsunarstöð. Nefndin skili áliti um þetta efni, áður en tekin verður ákvörðun um byggingu stöðvarinnar.

3. gr.

Hlutafélagi samkvæmt 1. gr. skal heimilt að framkvæma eða láta framkvæma hvers konar athuganir og aðgerðir til rannsóknar og skipulagningar á starfsgrundvelli olíuhreinsunarstöðvar og undirbúnings að því, að hefjast megi handa um byggingu hennar og rekstur. Skal að því stefnt, eftir því sem fært þykir, að unnt verði að framselja árangurinn af starfsemi félagsins í hendur aðila eða aðilum, sem takast það verkefni á hendur, þannig að félagið fái tilkostnað sinn að fullu endurgoldinn.

4. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt í þeim tilgangi, sem um ræðir hér að framan:

1. Að leggja fram allt að 5 milljónum króna eða jafnvirði þeirra í erlendri mynt, sem hlutafé í félagi samkvæmt 1. gr. eða til greiðslu á kostnaði þess, af fé ríkissjóðs eða lánsfé, sem henni skal heimilt að afla ríkissjóði í því skyni.
2. Að veita ríkisábyrgð fyrir láni eða lánum, er hlutafélagið tekur til starfsemi sinnar, að fjárhæð samtals allt að 5 milljónum króna eða jafnvirði þeirra í erlendri mynt, eða taka lán innan sömu marka og endurlána félaginu í sama tilgangi.
3. Að leyfa félaginu umferð og afnot af löndum og mannvirkjum eftir því sem nauðsynlegt kann að vera í þágu rannsókna samkvæmt 3. gr., enda greiði félagið fullar bætur fyrir það tjón, sem umferðin eða afnotin kunna að valda eigendum eða ábúendum lands eða mannvirkja.

5. gr.

Íslenzka ríkið og þeir aðilar, sem kvaddir eru til samstarfs samkvæmt 2. gr., hvort sem eru einstaklingar, félög eða stofnanir, innlendir eða erlendir, skulu vera fullgildir stofnendur hlutafélags samkvæmt 1. gr., án tillits til ákvæða 2. málsliðs 2. mgr. 4. gr. laga nr. 77/1921, um hlutafélög. Tala stofnenda skal og óháð ákvæðum 1. málsliðs þeirrar málsgreinar. Sama máli gegnir um tölu hluthafa þess, að því er varðar 38. gr. hlutafélagalaganna.

Fulltrúar í stjórn hlutafélags, samkvæmt 1. gr., mega vera erlendir ríkisborgarar og búsettir erlendis, ef því er að skipta, þó ekki sá meiri hluti, sem áskilinn er í 2. gr. hér að framan. Þurfa stjórnendur ekki að eiga hlut í félaginu. Fulltrúar af hálfu ríkisins skulu skipaðir af ráðherra.

Hlutabréf í félagi, samkvæmt 1. gr., skulu skráð á nafn. Ákvæði 2. málsliðs 2. málsgreinar 31. gr. laga nr. 77/1921, um hlutafélög, skulu ekki takmarka atkvæðisrétt hluthafa í félaginu.

6. gr.

Iðnaðarráðherra fer með mál, er varða eignarhlutdeild ríkisins í hlutafélagi samkvæmt 1. gr. og aðild að starfsemi þess.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 5. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

LÖG

um kjördag við kosningar til Alþingis 1971.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Almennar kosningar til Alþingis 1971 skulu fara fram sunnudaginn 13. júní 1971.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 7. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Auður Auðuns.

Nr. 23. 7. apríl 1971.

LÖG

um breyting á lögum nr. 104 22. des. 1965, um aukatekjur ríkissjóðs.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

23. gr. laganna orðist svo:

Fyrir að þinglýsa skjölum, sem eru eignarheimild fyrir eða leggja haft á fasteignir, skip eða lausafé, skal gjalda í hlutfalli við fjárhæð þá, er skjalið hljóðar um, eins og hér segir: Þegar fjárhæðin er 5000 kr. eða minni kr. 100 og síðan 5 krónur fyrir hvert þúsund eða brot úr þúsundi, sem umfram er. Af afsölum fyrir fasteignum skal gjaldið þó vera kr. 1.50 af þúsundi og broti af þúsundi umfram fyrstu 5000 kr. Sama gildir um skrásetningargjald fyrir kaupmála.

Fyrir þinglýsingu skjala með veði í framleiðsluvörum sjávarútvegs, landbúnaðar eða iðnaðar skal þó eigi greiða nema kr. 2.40 fyrir hvert þúsund umfram fyrstu 5000 kr.

Þegar fjárhæð sú, sem skjalið greinir um, er óákveðin og eigi er hægt að ákveða verðmætið, skal gjalda 200 kr. Þegar veð er sett fyrir skuldum, er síðar verða stofnaðar, skal ákveða gjaldið eftir hæstu fjárhæðinni, sem veðið á að gilda fyrir, og skal taka hana fram í skjalinu.

Nú er fjárhæðin ákveðin í öðru en peningum, og skal þá meta verðmætið til peningaverðs.

Nú er árlegt afgjald áskilið um óákveðinn tíma, og skal þá gjalda sem fyrir 25 sinnum hærri fjárhæð. Sé ártal tiltekið, skal afgjaldið talið saman fyrir öll árin, en þó skal aldrei gjalda af meiru en af afgjaldinu 25-földu.

Nú er eign seld af hendi, án þess að fyrir hana sé greitt andvirði eða henni makaskipt gegn annarri eign, og verður þá að tiltaka verð hennar í skjalinu eða rita það á skjalið, svo að ákveða megi eftir því þinglýsingargjaldið.

Nú hefur embættismaður ákveðið stimpilskylda fjárhæð kaupsamnings eða afsals, og skal þá greiða þinglýsingargjald af þeirri upphæð.

2. gr.

27. gr. laganna orðist svo:

Fyrir skjöl, sem þinglýst er í fleiri en einu lögsagnarumdæmi, skal greiða fullt gjald við fyrstu þinglýsingu, en síðan hálft gjald.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. maí 1971, þó ekki fyrr en við gildistöku nýs fasteignamats skv. l. nr. 28/1963.

Gjört í Reykjavík, 7. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Magnús Jónsson.

7. apríl 1971. Nr. 24.

LÖG

um breyting á lögum nr. 75 27. júní 1921, um stimpilgjald.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

14. gr. laganna orðist svo:

Þeir, sem hafa á hendi stimplun skjala, skulu gæta þess, að hin stimpilskylda upphæð hvers skjals sé rétt tilgreind, og geta krafizt allra nauðsynlegra skýringa af hálfu þeirra, er stimplunar beiðast, og ákveða síðan gjaldið, framkvæma stimplunina og afhenda skjalið beiðanda. Þegar afsalsbréf eða leigusamningar greina ekki stimpilskylda upphæð, ber að áætla hana það háa, að víst sé, að söluverð eða leiga hafi ekki verið hærra í raun og veru. Verð fasteigna undir slíkum kringumstæðum skal aldrei áætla lægra en fasteignamat hinnar seldu eignar að leigulóð meðtalinni, en að frádregnu afsalskvaðaverðmæti. Ef gjaldandi er óánægður með ákvörðun gjaldsins, getur hann skotið því undir úrskurð stjórnarráðsins innan tveggja mánaða, en jafnan skal fylgja umsögn stimplunarmanns. Ef hlutaðeigandi vill eigi heldur una úrskurði stjórnarráðsins, getur hann lagt málið undir dómstólana.

2. gr.

17. gr. laganna orðist svo:

Með 0.5% af verðhæðinni skal stimpla afsalsbréf fyrir fasteignum, en með 0.25% af skipum yfir 5 brúttósmálestum, öðrum en þeim, sem keypt eru erlendis. Sama gildir um afsöl við fógetagerðir, skipti og uppboð, svo og önnur skjöl um afhendingu fasteigna og skipa, svo sem kaupsamninga, makaskiptabréf, gjafabréf og próventusamninga, enn fremur erfðafestubréf, ef þau veita rétt til að selja eða veðsetja. — Þegar fasteign eða skip er afsalað hlutafélagi eða sameignarfélagi, greiðist sama gjald, þó skal ekki innheimta gjald af þeim eignarhluta að tiltölu, þegar svo er ástatt, að fyrri eigandi verður áfram eignaraðili að félaginu. — Þegar fasteign eða skip er lagt út til eignar ófullnægðum veðhafa, greiðist hálft gjald. — Ef gift-

ingarvottorð er þinglesið sem heimild fyrir skipi eða fasteign, skal ekkert stimpilgjald greiða, nema ef endurgjald er áskilið til meðerfingja eða annarra, því að þá skal reikna stimpilgjald eftir endurgjaldinu. — Útdrættir úr skiptabókum eða öðrum embættisbókum eða vottorð embættismanna, félaga eða einstakra manna, er sýna eigendaskipti að fasteign eða skipi eða eru notuð sem afsöl, stimplast sem afsöl. — Undanskildir stimpilgjaldi eru þó útdrættir úr skiptabók og önnur skjöl, er sýna eignayfirfærslu fasteigna, er lagðar hafa verið út erfingjum sem arfur eða maka upp í búshelming hans (lóðseðlar), enda sé eigi samhliða um sölu eða um söluafsal að ræða.

3. gr.

23. gr. laganna orðist svo:

Heimildarskjöl um veiðiréttindi og skjöl, sem leggja ítök, skyldur og kvaðir á annarra eign, stimplast með 0.5%, ef endurgjald er greitt eða áskilið, og fer stimpilgjaldið eftir endurgjaldinu. Framsöl þessara réttinda eru stimpilskyld eftir sömu reglum.

4. gr.

34. gr. laganna orðist svo:

Framsal á skuld er stimpilfrjálst.

5. gr.

37. gr. laganna orðist svo:

Ef skjal fullnægir eigi kröfum löggjafarinnar um víxla, stimplast það sem skuldabréf.

6. gr.

39. gr. laganna orðist svo:

Leigusamningar um jarðir og lóðir stimplast með 60 aurum af hverju hundraði eða broti úr hundraði, sem leigan nemur.

Ef leigusamningur gildir um óákveðinn tíma, telst gjaldið af ársleigunni tífaldri. Ef hann skal gilda ævitíð leigjanda, telst gjaldið einnig af ársleigunni tífaldri og eins þótt samningurinn skuli einnig gilda, meðan ekkja hans lifir.

Erfðafestubréf, sem eigi veita heimild til að selja eða veðsetja, stimplast samkvæmt þessari grein.

7. gr.

40. gr. laganna orðist svo:

Kaupmálar, sem gerðir eru á undan stofnun hjúskapar, stimplast með 100 kr., en kaupmálar, sem gerðir eru síðar, með 0.25% af þeirri fjárhæð, sem það nemur, er samkvæmt þeim skal vera séreign annars hjóna eða beggja. Lágmarksgjald verði þó eigi minna en 100 kr.

8. gr.

44. gr. laganna falli niður.

9. gr.

45. gr. orðist svo:

Ef stimpilskylt skjal er ekki stimplað fyrir hinn tiltekna tíma, varðar það viðurlögum, er nema hinu vangoldna stimpilgjaldi tvöföldu, þegar um víxla er að ræða, en vegna annarra gerninga en víxla hækkar gjald um 10% á hverjum 7 daga fresti, allt að hálfu grunngjaldinu.

10. gr.

56. gr. orðist svo:

Stimpilgjald skal innheimt í heilum tug króna, en minni upphæð sleppt.

11. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. maí 1971, þó ekki fyrr en við gildistöku nýs fasteignamats skv. l. nr. 28/1963, og eru þá jafnframt úr gildi numin lög nr. 35 19. júní 1933, lög nr. 49 30. júní 1942 og lög nr. 41 15. febrúar 1945.

12. gr.

Ákvæði til bráðabirgða:

Heimilt er að láta ákvæði 17. gr. laganna (2. gr. frv.) ná til gerninga milli einstaklinga og hlutafélaga og/eða sameignarfélaga, sem gerðir eru á árinu 1970 og til gildistöku laga þessara.

Gjört í Reykjavík, 7. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

16. apríl 1971. Nr. 25.

LÖG

um veitingu ríkisborgararéttar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisborgararétt skulu öðlast:

1. Andreasen, Jolina Martina Lovisa, húsmóðir í Kópavogi, f. í Færeyjum 29. marz 1894.
2. Arge, Sonja, húsmóðir í Keflavík, f. í Færeyjum 14. ágúst 1949. Fær réttinn 31. des. 1971.
3. Banna, Elisabeth Irmgard Gabriele, húsmóðir á Seyðisfirði, f. í Þýzkalandi 10. desember 1927.
4. Bech, Heðin, framreiðslumaður á Akureyri, f. í Færeyjum 16. júlí 1946.
5. Bech, Reidar, sjómaður í Ólafsvík, f. í Færeyjum 9. september 1941.
6. Bondesen, Jens Erik Rosendal, landbúnaðarverkamaður í Garðahreppi, f. í Danmörku 10. nóvember 1942. Fær réttinn 23. október 1971.
7. Christensen, Alfred Theodor, verkamaður í Reykjavík, f. í Danmörku 27. nóvember 1930.
8. Davíð Ray Valgarðsson, nemandi í Keflavík, f. í Bandaríkjunum 14. desember 1947.
9. Fannin, Ronald Dale, barn í Stykkishólmi, f. í Bandaríkjunum 19. janúar 1965.
10. Frank, Anne Marie, húsmóðir á Stóru-Vatnsleysu, Vatnsleysustrandarhreppi, f. í Noregi 1. september 1934.
11. Gimmel, Anna, barn í Reykjavík, f. í Bandaríkjunum 5. desember 1959.
12. Gimmel, Carl John, barn í Reykjavík, f. í Bandaríkjunum 11. nóvember 1960.
13. Gimmel, Lisa Maria, barn í Reykjavík, f. í Bandaríkjunum 14. febrúar 1966.
14. Gossmann, Karl Konrad, næturvörður í Reykjavík, f. í Þýzkalandi 2. febrúar 1935.

15. Hirche, Hedwig Bärbel, húsmóðir í Reykjavík, f. í Þýzkalandi, 31. maí 1945.
16. Hodge, Friðrik Sigurður, barn í Kópavogi, f. í Bandaríkjunum 17. júlí 1957.
17. Hodge, Magnús Eiríkur, barn í Kópavogi, f. í Bandaríkjunum 3. júlí 1959.
18. Hunger, Fritz Martin, tónlistarmaður í Reykjavík, f. í Þýzkalandi 24. apríl 1939.
19. Höfner, Zäzilia, húsmóðir á Seyðisfirði, f. í Austurríki 12. júlí 1934.
20. Ivancic, Petar, iðnaðarmaður á Álafossi, f. í Júgóslavíu 23. ágúst 1934.
21. Joensen, Jonhard Vest, verkamaður í Sandgerði, f. í Færeyjum 30. marz 1942.
22. Johannessen, Carl Martin, sjómaður í Grundarfirði, f. í Færeyjum 3. september 1927.
23. Jón Gunnar Vilhelmsson, barn í Reykjavík, f. í Alsír 6. júní 1964.
24. Jörgensen, Hans Christian, verzlunarmaður í Reykjavík, f. í Danmörku 23. apríl 1926.
25. **Kennedy, Molly Moffatt McCarthy, húsmóðir í Reykjavík, f. í Bandaríkjunum 20. ágúst 1943. Fær réttinn 24. des. 1971.**
26. Kraus, Artur-Bruno, barn í Ólafsfirði, f. í Þýzkalandi 2. október 1968.
27. Köhler, Hannelore, húsmóðir í Reykjavík, f. í Þýzkalandi 31. júlí 1943.
28. Lane, Hope Fríða, barn í Grundarfirði, f. á Íslandi 17. janúar 1961.
29. Lane, Magnús Richardson, nemandi í Grundarfirði, f. á Íslandi 6. desember 1955.
30. Lane, Stephen Gunnar, barn í Grundarfirði, f. á Íslandi 9. júlí 1958.
31. Leo, Johannes Gilbert, smiður í Ytri-Njarðvík, f. í Færeyjum 5. ágúst 1915.
32. Madsen, Hanna Signe, húsmóðir í Varmahlíð í Skagafirði, f. í Danmörku 28. marz 1937.
33. Middleton, Mary Anna, háskólastúdent í Garðahreppi, f. á Íslandi 3. september 1949.
34. Mortensen, Daniel Jacob, sjómaður í Reykjavík, f. í Færeyjum 24. nóvember 1907.
35. Mortensen, Elsebeth, húsmóðir í Ólafsvík, f. í Færeyjum 2. júlí 1949.
36. Mortensen, Justa Alexandra Johanna Petrina, húsmóðir í Reykjavík, f. í Færeyjum 20. júlí 1915.
37. Mortensen, Karl Johannes, trésmiður í Ólafsvík, f. í Færeyjum 4. september 1913.
38. Mortensen, Mariane Sofie, húsmóðir í Ólafsvík, f. í Færeyjum 7. nóvember 1913.
39. Mortensen, Martin Juel, sjómaður í Reykjavík, f. í Færeyjum 30. apríl 1950.
40. Mortensen, Mia, húsmóðir í Reykjavík, f. í Færeyjum 1. ágúst 1940.
41. Mortensen, Peter Friðálvur, sjómaður í Ólafsvík, f. í Færeyjum 9. janúar 1946.
42. Mortensen, Poul, sjómaður í Ólafsvík, f. í Færeyjum 2. júlí 1949.
43. Nyberg, Doris Elisabeth, lyfjafræðingur í Ytri-Njarðvík, f. í Finnlandi 25. september 1934.
44. Petersen, Hulda Sóley, húsmóðir í Reykjavík, f. á Íslandi 9. október 1941.
45. **Pitt, David Louis Chatham, verzlunarmaður í Hafnarfirði, f. í Bretlandi 15.** febrúar 1946.
46. Rakebrandt, Jarmila Dorothea, húsmóðir í Reykjavík, f. í Þýzkalandi 13. ágúst 1937.
47. Samara, Assam Eissa, iðnverkamaður í Reykjavík, f. í Jórdaníu 1. maí 1941. Fær réttinn 4. maí 1971.
48. Schmidt, Christine Marie Luise, húsmóðir í Reykjavík, f. í Þýzkalandi 21. september 1940.
49. Schubert, Winnie Marion Ovdal, húsmóðir í Reykjavík, f. í Danmörku 27. janúar 1933.
50. Silaéva, Svetlana Ivanovna, tannlæknanemi í Reykjavík, f. í Sovétríkjunum 1. febrúar 1943.

51. Simonarson, Johnny, nemandi, Sauðhúsum, Laxárdalshr. í Dalasýslu, f. í Færeyjum 22. maí 1952.
52. Solheim, Einar, verkamaður í Neskaupstað, f. í Noregi 7. ágúst 1931.
53. Stahr, Ulrich Anton Heinz, arkitekt í Reykjavík, f. í Þýzkalandi 27. apríl 1936.
54. Töpfer, Christina Siegrid, húsmóðir í Reykjavík, f. í Þýzkalandi 26. júlí 1945.
55. Unnur Vilhelmsdóttir, barn í Reykjavík, f. í Þýzkalandi 22. janúar 1962.
56. Vasulka, Bohuslav, kvikmyndatökumaður í Reykjavík, f. í Tékkóslóvakíu 20. janúar 1937.
57. Willatzen, Christian Peter, verzlunarmaður í Reykjavík, f. í Danmörku 26. desember 1942.
58. Willatzen, Lena Sigridur Birger, húsmóðir í Reykjavík, f. í Danmörku 17. september 1945.

2. gr.

Þeir, sem heita erlendum nöfnum, skulu þó ekki öðlast ríkisborgararétt með lögum þessum, fyrr en þeir hafa fengið íslenzk nöfn samkvæmt lögum um mannanöfn.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Auður Auðuns.

5. apríl 1971. Nr. 26.

LÖG

um breyting á lögum nr. 9 19. marz 1964, um breyting á lögum nr. 52 5. júní 1957, um eyðingu refa og minka.

Forseti Íslands

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fyrir „kr. 350.00“ í 1. gr. laganna komi: kr. 700.00, og fyrir „kr. 200.00“ í sömu grein komi: kr. 300.00.

2. gr.

Fyrir „kr. 700.00“ í 2. gr. laganna komi: kr. 1100.00, og fyrir „kr. 350.00“ í sömu grein komi: kr. 700.00.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 5. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 87 frá 5. júní 1947, um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

8. gr. laganna orðist svo:

Valdsmanni í heimilissveit barnsföður eða þess, sem dæmdur er meðlagsskyldur, er heimilt að úrskurða hann til meðlagsgreiðslu. Við ákvörðun meðlagsupphæðar skal hafa hliðsjón af högum beggja foreldra og miða meðlagsgreiðsluna við hag þess foreldris, sem betur er stætt. Nú má ætla, að barnið sé ávöxtur af samförum án vilja móður þess eða að óvilja hennar, enda hafi faðirinn við réttarrannsókn orðið sannur að slíku tilræði við móðurina, og skal þá úrskurða barnsföður til að kosta framfærslu barnsins að öllu leyti.

Í meðlagsúrskurði skal auk fulls nafns barnsföður tilgreina nafnnúmer hans og fæðingarstað, svo og heimilisfang hans, stöðu hans og atvinnustað á þeim tíma, er meðlagsúrskurður er gefinn út.

Í meðlagsúrskurði má aldrei ákveða lægri meðlagsgreiðslu en barnalífeyri samkvæmt lögum um almannatryggingar, eins og hann er ákveðinn á hverjum tíma.

2. gr.

11. gr. 2. mgr. laganna orðist svo:

Kröfu barnsmóður til Tryggingastofnunarinnar skal fylgja meðlagsúrskurður, löglega birtur, og lífsvottorð barnsins. Tryggingastofnuninni er þó ekki skylt að greiða meðlag, sem eindagað er meira en 6 mánuðum áður en krafa barnsmóður kom fram. Þó getur tryggingaráð úrskurðað meðlagsgreiðslur til barnsmóður allt að 18 mánuði aftur í tímann, ef um sérstakar ástæður er að ræða, sem barnsmóðir verður ekki talin eiga sök á. Innheimtustofnun sveitarfélaga endurgreiðir Tryggingastofnuninni barnsmeðlög vegna barnsfeðra, sem framfærslurétt eiga hérlendis, en ríkissjóður endurgreiðir Tryggingastofnuninni meðlög vegna barnsfeðra, sem framfærslurétt eiga erlendis.

3. gr.

15. gr. laganna falli niður.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Gjört í Reykjavík, 6. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Auður Auðuns.

LÖG

um virkjun Svartár í Skagafirði.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að fela Rafmagnsveitum ríkisins að virkja Svartá í Skagafirði við Reykjafoss í allt að 5500 hestafla raforkuveri og leggja þaðan aðalorkuveitu til Sauðárkróks til tengingar þar við veitukerfi Norðurlands vestra.

2. gr.

Ríkisstjórninni heimilast að taka lán fyrir hönd ríkissjóðs eða ábyrgjast lán, er Rafmagnsveitur ríkisins taka, allt að 86 milljónum króna eða jafngildi þeirrar upphæðar í erlendri mynt, til greiðslu stofnkostnaðar þeirra mannvirkja, er um getur í 1. gr.

3. gr.

Fella skal niður aðflutningsgjöld og söluskatt af efni, tækjum og vélum til Svartárvirkjunar, sbr. 1. gr.

4. gr.

Ríkisstjórninni heimilast að festa kaup á vatnsréttindum á vatnasvæði Svartár og landsréttindum í þágu Svartárvirkjunar, ef viðunandi kjör fást, eða taka þau eignarnámi að öðrum kosti. Gilda um það ákvæði 54. og 55. gr. vatnalaga, nr. 15 20. júní 1923, sbr. 146.—150. gr. sömu laga, eftir því sem við á.

5. gr.

Heimilt er að endurgreiða kostnað þann, sem sveitarfélög á Norðurlandi vestra hafa greitt vegna undirbúnings virkjunar í Svartá, og telja með stofnkostnaði Svartárvirkjunar, enda öðlist Rafmagnsveitur ríkisins þá eignarrétt á öllum uppdráttum, áætlunum og gögnum um virkjun í Svartá, sem aðilar þessir hafa látið gera.

6. gr.

Óski sveitarstjórnir á Norðurlandi vestra að gerast eignaraðilar að Svartárvirkjun og öðrum orkuverum á orkuveitusvæðinu, er ráðherra heimilt að gera samninga þar um fyrir hönd Rafmagnsveitna ríkisins.

Um stofnun og rekstur raforkuvers og raforkuveitna, sem um getur í 1. gr., fer að öðru leyti eftir ákvæðum orkulaga, nr. 58 29. apríl 1967.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka lán vegna framkvæmdaáætlunar fyrir árið 1971.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að gefa út til sölu innanlands ríkisskuldabréf eða spariskírteini að fjárhæð allt að 75 millj. kr.

2. gr.

Heimilt er að verðtryggja skuldabréf þau og spariskírteini, sem gefin verða út skv. 1. gr., með því að binda vexti af þeim og afborganir vísitölu.

Um lánstíma, vexti og önnur lánskjör, svo og fyrirkomulag verðtryggingar, fer eftir ákvörðun fjármálaráðherra.

3. gr.

Ríkisskuldabréfin og spariskírteinin, sbr. 1. gr., svo og vextir af þeim og verðbætur skulu undanþegin framtalsskyldu og skattlagningu á sama hátt og sparifé, sbr. 21. gr. laga nr. 55/1964.

4. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að gefa út ný ríkisskuldabréf eða spariskírteini skv. ákvæðum 2. gr., eftir því sem á þarf að halda í stað þeirra, er upphaflega verða útgefin skv. ákvæðum 1. gr. að viðbættri áfallinni verðlagsuppbót.

5. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að taka vörukaupalán hjá ríkisstjórn Bandaríkjanna (P.L. 480 lán) allt að $ 1.500 þús.

6. gr.

Heimilt er að ábyrgjast innlent eða erlent lán að jafnvirði allt að 80 millj. kr. vegna Áburðarverksmiðju ríkisins til stækkunar verksmiðjunnar. Enn fremur að taka lán, allt að 30 millj. kr., til rannsókna á landgrunninu.

7. gr.

Lánsfé því, sem aflast með sölu ríkisskuldabréfa eða spariskírteina skv. 1. gr., með endurgreiðslu af áður útgefnum spariskírteinalánum og með P.L. 480 láni skv. 5. gr., skal verja sem hér segir:

	Millj. kr.
Reykjanesbraut	42.8
Hafnarfjarðarvegur í Kópavogi	30.0
Landshafnir	6.0
Flugöryggismál	18.0
Rafmagnsveitur ríkisins	30.0
Lagarfossvirkjun	45.0
Sveitarafvæðing	15.0
Landsvirkjun, eiginfjáraukning	50.0

	Millj. kr.
Vatnsorkurannsóknir	20.0
Jarðhitarannsóknir	15.0
Jarðboranir ríkisins	7.5
Jarðvarmaveitur ríkisins	9.2
Jarðhitaleit	10.0
Laxárvirkjun	108.0
Sjóefnarannsóknir	5.7
Rannsóknastofnun iðnaðarins	9.5
Lögreglustöð í Reykjavík	12.0
Fjárvöntun frá 1970	**3.9**
Samtals	**437.6**

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

14. apríl 1971. Nr. 30.

LÖG

um breyting á lögum nr. 90 7. október 1965, um tekjuskatt og eignarskatt, lögum nr. 78 29. desember 1967 og lögum nr. 48 12. maí 1970, um breyting á þeim lögum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

3. mgr. 3. gr. laganna orðist svo:

Þegar gift kona vinnur við fyrirtæki, sem hjónin, annað hvort eða bæði eða ófjárráða börn þeirra eiga eða reka að verulegu leyti, á hún rétt á því, að helmingur launa hennar eða áætlaðs hluta hennar af sameiginlegum hreinum tekjum hjónanna, miðað við beint vinnuframlag hennar við öflun teknanna, verði dregið frá sameiginlegum tekjum hjónanna. Aldrei skal þó koma hærri fjárhæð til frádráttar af þessum sökum en nemur ¼ hluta persónufrádráttar hjóna samkvæmt B-lið 1. mgr. 16. gr., sbr. 53. gr.

2. gr.

4. gr. laganna orðist svo:

Börn innan 16 ára aldurs, sem eru á framfæri foreldra sinna (stjúpforeldra, kjörforeldra, fósturforeldra), eru ekki sjálfstæðir skattþegnar. Teljast tekjur þeirra með tekjum foreldra, að undanskildum skattfrjálsum vöxtum samkvæmt 2. mgr. 21. gr. Ef hreinar tekjur barns nema hálfum persónufrádrætti barns samkvæmt C-lið 1. mgr. 16. gr., sbr. 53. gr., eða lægri fjárhæð, skal telja helming slíkra hreinna tekna til frádráttar hreinum tekjum barnsins. Nemi hreinar tekjur barns meira en hálfum per-

sónufrádrætti barns samkvæmt C-lið 1. mgr. 16. gr., sbr. 53. gr., er skattstjóra heimilt að ákveða barninu skatt sem sjálfstæðum skattþegni, enda komi fram tilmæli um það frá foreldrum. Fallist skattstjóri á tilmæli foreldra um sérsköttun barns, skal ávallt telja foreldrum til tekna af tekjum barnsins fjárhæð jafna hálfum persónufrádrætti barns samkvæmt C-lið 1. mgr. 16. gr., sbr. 53. gr., en hjá barninu það, sem umfram er.

Með tekjum barna, sem eru í foreldrahúsum og eru sjálf skattgreiðendur, telst eigi það framfæri, sem þau fá að nokkru eða öllu leyti hjá heimilisföður, nema það sé endurgjald fyrir vinnu við atvinnurekstur hans.

Eignir barna innan 16 ára aldurs teljast með eignum foreldra (stjúpforeldra, kjörforeldra, fósturforeldra) að undanskildum eignarskattsfrjálsum innstæðum, skv. 1. mgr. 21. gr. Heimilt er þó skattstjóra að ákveða börnum eignarskatt, sem sjálfstæðum skattþegnum, ef tilmæli koma fram um það frá foreldrum.

3. gr.

5. gr. laganna orðist svo:

Tekjuskatt og eignarskatt greiða þessi félög og stofnanir:

A. Hlutafélög og önnur félög með takmarkaðri ábyrgð félagsaðila. Undanþegin eru þó þau félög, sem verja hagnaði sínum einungis til almenningsheilla og hafa það að einasta markmiði samkvæmt samþykktum sínum.

B. Gagnkvæm vátryggingar- og ábyrgðarfélög, kaupfélög og önnur samvinnufélög.

C. Sameignarfélög með ótakmarkaðri ábyrgð félagsmanna, enda sé félagið skráð í firmaskrá og við skráningu afhentur félagssamningur, þar sem getið sé eignarhlutfalla eigenda, innborgaðs stofnfjár, sem eigendur skuldbinda sig til að láta standa óhreyft í félaginu til félagsslita, svo og hvernig félagsslitum skuli háttað. Enn fremur skal senda skattstjóra vottorð um skráningu og staðfest eftirrit af félagssamningi með fyrsta skattframtali þessara félaga. Hjón ein sér eða með ófjárráða börnum sínum geta ekki myndað sameignarfélag samkvæmt þessari mgr.

Á önnur sameignarfélög skal ekki lagður skattur sem sjálfstæða skattþegna. Eignum og tekjum slíkra félaga skal skipt milli félagsaðila í samræmi við félagssamning þeirra og þær skattlagðar með öðrum eignum og tekjum félagsaðilanna.

D. Samlög, sem hafa það að meginmarkmiði að annast vinnslu eða sölu á framleiðsluvörum félagsmanna sinna. Þó skulu þau eigi greiða skatt af þeim tekjum, sem skipt er á milli félagsmanna í samræmi við hlutdeild þeirra í afurðasölu eða afurðavinnslu samlagsins og skattlagðar skulu hjá þeim.

E. Sjóðir, félög og stofnanir, þar með talin sjálfseignarfélög, sem ekki eru sérstaklega undanþegin skattskyldu samkvæmt 6. gr., svo og þrotabú og dánarbú undir skiptum.

Félög og stofnanir, sem um ræðir í 1. mgr. A—E hér að framan og ekki eiga heimili hér á landi, en hafa hér tekjur af eignum eða atvinnu sams konar og um ræðir í 2. gr., skulu greiða skatt í ríkissjóð af tekjum þessum og eignum sem önnur félög.

4. gr.

1. C-liður 1. mgr. 7. gr. laganna orðist svo:

Landskuld af leigujörðum og arður af hvers konar hlunnindum og ítökum, leiga eftir lóðir, hús og önnur mannvirki, svo og áætlað gjald af jörðum, ítökum, hlunnindum, lóðum, húsum og öðrum mannvirkjum, sem eigendur eða rétthafar nota sjálfir eða láta öðrum í té til afnota án eðlilegs endurgjalds. Enn fremur leiga af innstæðukúgildum á jörðum, sem eru í leiguábúð, arður af byggingar-

peningi, svo og leiga eða arður af lausafé, þar með talin skip og loftför, sem á leigu er selt.

2. D-liður 1. mgr. 7. gr. laganna orðist svo:

Vextir eða arður af hlutabréfum, eignarhlutum í sameignarfélögum samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., skuldabréfum og öðrum innlendum og erlendum verðbréfum, svo og vextir af sparisjóðsinnstæðum, útistandandi skuldum og öðrum arðberandi kröfum, sbr. þó B-lið 12. gr. og 2. mgr. 21. gr.

Til arðs af hlutabréfum telst auk venjulegrar arðgreiðslu sérhver afhending verðmæta til hluthafa, er telja verður sem tekjur af hlutaeign þeirra í félaginu. Til arðs telst þó ekki úthlutun jöfnunarhlutabréfa, sem hefur ekki í för með sér breytta eignarhlutdeild hluthafa í hlutafélagi og telst því ekki heldur til skattskyldra tekna hluthafans. Útgáfa bréfanna skal byggð á raunverulegu verðmæti hreinna eigna félagsins, annarra en arðjöfnunarsjóðs eða skattfrjáls varasjóðs. Samanlagt nafnverð jöfnunarhlutabréfanna, miðað við hlutafé félagsins, má ekki vera hærra en svarar til almennrar verðhækkunar frá 1. janúar 1973, eða frá stofnun hlutafélags eða innborgunar hlutafjár eftir þann tíma. Fjármálaráðherra ákveður, hvernig reikna skal hina almennu verðhækkun. Nú selur hluthafi hlutabréf til hlutafélags þess, er bréfin gaf út, og skal þá teljast til arðs hjá seljanda mismunur söluverðs og nafnverðs hlutabréfanna, þ. m. t. nafnverð útgefinna jöfnunarhlutabréfa eða samsvarandi fjárhæð, er heimilt hefði verið að úthluta sem jöfnunarhlutabréfum, og skiptir ekki máli í því sambandi, fyrir hvaða verð seljandi keypti hlutabréfin eða hvenær. Þó skulu ákvæði 1. og 7. mgr. E-liðs 1. mgr. 7. gr. taka til sölu hlutabréfa til félagsins sjálfs, svo lengi sem eða að því marki sem hlutfall eigin hlutabréfa hlutafélagsins við kaupdag fer ekki, þrátt fyrir kaupin, yfir 10% af nafnverði hlutafjár félagsins, þ. m. t. nafnverð útgefinna jöfnunarhlutabréfa eða samsvarandi fjárhæð, er heimilt hefði verið að úthluta sem jöfnunarhlutabréfum. Nú er hlutafélagi slitið samkvæmt VI. kafla laga nr. 77/1921, án þess að um samruna félaga sé að ræða, sbr. 8. gr., og skal þá teljast til arðs úthlutun við félagsslit umfram hlutafé félagsins, þ. e. nafnverð bréfanna, þ. m. t. nafnverð útgefinna jöfnunarhlutabréfa eða samsvarandi fjárhæð, er heimilt hefði verið að úthluta sem jöfnunarhlutabréfum, og skiptir því ekki máli í því sambandi, fyrir hvaða verð hlutabréfin hafa verið seld og keypt. Eigin hlutabréf teljast ekki til eignar. Arður af eigin hlutabréfum hlutafélags telst hvorki til tekna né gjalda hjá því.

Til arðs af eignarhlutum í sameignarfélagi samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr. telst sérhver afhending verðmæta til eigenda eignarhluta, er telja verður sem tekjur af eignarhluta þeirra í félaginu, er nemur hærri fjárhæð en 10% af stofnfé og hreinni bókfærðri eign félagsins, annarri en skattfrjálsum varasjóði, í byrjun þess árs, er úthlutun á sér stað. Úthlutun innborgaðs stofnfjár eigenda við félagsslit telst þó eigi til skattskyldra tekna þeirra.

Til arðs af verðbréfum, svo sem skuldabréfum og víxlum, teljast afföll af slíkum bréfum, og skulu afföllin talin til tekna með hlutfallslegri fjárhæð ár hvert eftir árafjölda afborganatímans.

3. E-liður 1. mgr. 7. gr. laganna orðist svo:

Ágóði af sölu fyrnanlegs lausafjár samkvæmt 15. gr., þar með talin skip og loftför, sölu verðmæta samkvæmt 4. og 5. tl. A-liðs 15. gr., svo og sölu hlutabréfa og eignarhluta í sameignarfélögum samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., telst að fullu til skattskyldra tekna á söluári, hafi skattþegn átt hina seldu eign skemur en tvö ár. Hafi skattþegn átt hina seldu eign í tvö ár, en skemur en fjögur ár, skal aðeins helmingur ágóðans teljast til skattskyldra tekna. Hafi

skattþegn átt eignina í full fjögur ár eða lengur, telst ágóðinn ekki til skattskyldra tekna.

Ágóði af sölu lausafjár, sem eigi er heimilt að fyrna samkvæmt 15. gr., annars en hlutabréfa og eignarhluta í sameignarfélögum samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., er að fullu skattskyldur á söluári. Þó skal ágóði af sölu þessara eigna eigi teljast til skattskyldra tekna, ef skattþegn hefur átt eignina í tvö ár eða lengur. Ágóði af sölu þessara eigna telst mismunur á söluverði annars vegar og kaupverði eða kostnaðarverði hins vegar.

Ágóði af sölu fasteigna, þar með talin sala náttúruauðæfa og keypts réttar til nýtingar þeirra, telst að fullu til skattskyldra tekna á söluári, hafi skattþegn átt hina seldu eign skemur en þrjú ár. Hafi skattþegn átt hina seldu eign í full þrjú ár, en skemur en fjögur ár, skulu aðeins þrír fjórðu hlutar ágóðans teljast til skattskyldra tekna. Hafi skattþegn átt eignina full fjögur ár, en skemur en fimm ár, skal aðeins helmingur ágóðans teljast til skattskyldra tekna, en hafi hann átt eignina full fimm ár, en skemur en sex ár, skal aðeins fjórðungur ágóðans teljast til skattskyldra tekna. Hafi skattþegn átt eignina full sex ár eða lengur, telst ágóðinn ekki til skattskyldra tekna. Þó skal ágóði af sölu íbúðarhúsnæðis, sem fyrnt hefur verið samkvæmt E-lið 15. gr., eigi teljast til skattskyldra tekna, hafi skattþegn átt íbúðarhúsnæðið íbúðarhæft í þrjú ár eða lengur.

Hagnaður af sölu fyrnanlegra eigna samkvæmt C-lið 15. gr. skal teljast mismunur söluverðs þeirra annars vegar og bókfærðs verðs þeirra hins vegar, en bókfært verð samkvæmt lögum þessum er heildarfyrningarverð samkvæmt B-lið 15. gr., að frádregnum fengnum fyrningum samkvæmt ákvæðum skattalaga. Þegar fyrnanleg eign er seld, skal á söluárinu telja seljanda til tekna alla fyrningu, sem hann hefur fengið vegna eignarinnar, umfram leyfilega lágmarksfyrningu, ákveðna eftir reglum C-liðs 15. gr. laganna, allan fyrningartímann til söludags, þó ekki hærri fjárhæð en söluhagnaði nemur. Í þessu sambandi skulu hámarksfyrningar skipa, skipsbúnaðar og loftfara teljast lágmarksfyrningar fyrstu þrjú ár eignarhaldstímans, enda sé söluhagnaði varið til kaupa sams konar eigna innan tveggja ára frá sölu. Enn fremur skulu í þessu sambandi allar fyrningar fengnar fyrir gildistöku laga þessara teljast lágmarksfyrningar. Söluhagnaður að frádregnum skattskyldum fyrningum samkvæmt 2. málslið þessarar málsgreinar telst skattskyldur ágóði samkvæmt 1. og 3. mgr.

Ágóði af sölu fasteigna, sem eigi er heimilt að fyrna samkvæmt 15. gr., og íbúðarhúsnæðis, sem fyrnt hefur verið samkvæmt E-lið 15. gr., telst mismunur á söluverði þeirra annars vegar og kaupverði eða kostnaðarverði þeirra hins vegar. Þó skal heimilt að miða við fasteignamatsverð, staðfest á árinu 1971, í stað kaupverðs eða kostnaðarverðs, hafi fasteignin verið í hendi seljanda í árslok 1969.

Nú selur skattþegn sérgreinda fasteign eða mannvirki ásamt eignarlóð eða landi í heild eða hluta, og skal þá heildarsöluverði skipt í sama hlutfalli og þessar einingar eru metnar til gildandi fasteignamatsverðs á söludegi. Sama skal gilda um skiptingu söluverðs mannvirkja eingöngu, sé um að ræða sameiginlega sölu íbúðarhúsnæðis og atvinnurekstrarhúsnæðis. Á sama hátt skal ákvörðuð skipting á kaupverði kaupanda.

Ágóði af sölu hlutabréfa skal teljast mismunur raunverulegs söluverðs þeirra annars vegar og kaupverðs þeirra hins vegar. Kaupverð hlutabréfa í hendi seljanda skal ákvarða sem samanlagt nafnverð keyptra hlutabréfa og þeirra jöfnunarhlutabréfa, sem hann hefur fengið úthlutað eða heimilt hefði verið að úthluta honum, eða raunverulegt kaupverð, hvort sem hærra reynist. Kaupverð hlutabréfa, sem skattþegn hefur eignazt við samruna hlutafélaga samkvæmt

8. gr., skal ákvarðast jafnt kaupverði þeirra hlutabréfa, er hann lét af hendi. Þegar ákvarða skal ágóða af sölu hlutabréfa, skal kaupverð hvers hlutabréfs ákvarðað jafnt meðalverði allra hlutabréfa sömu tegundar í hendi sama eiganda.

Falli sala eigna undir atvinnurekstur skattþegns, telst ágóði af sölu þeirra ávallt að fullu til skattskyldra tekna á söluári. Ágóði telst mismunur á söluverði eignanna annars vegar og kaupverði, kostnaðarverði eða bókfærðu verði þeirra hins vegar.

Bætur vegna altjóns og eignarnámsbætur teljast sem söluverð í þessu sambandi. Stafi söluhagnaður af greiðslu bóta vegna altjóns eða eignarnáms, er skattþegni heimilt að dreifa skattskyldum hluta söluhagnaðarins á fimm ár, þannig að með tekjum hvers árs skuli aðeins teljast einn fimmti hluti.

Skattþegni skal heimilt að fresta skattlagningu skattskylds hluta söluhagnaðar um tvenn áramót, afli hann sér eigna, sem fyrna má samkvæmt ákvæðum C-liðs 15. gr., innan þess tíma og fyrni þessar eignir samkvæmt ákvæðum 6. mgr. D-liðs 15. gr., enda noti skattþegn þá eigi heimildarákvæði 9. mgr. þessa stafliðs.

Hafi skattþegn eignazt hið selda fyrir arftöku, þar með talda fyrirframgreiðslu arfs, skal við ákvörðun eignartíma samkvæmt þessari grein miðað við samanlagðan eignartíma arfleifanda og arftaka.

Áður en skattskyldur ágóði af sölu eigna samkvæmt þessari grein er ákveðinn, má skattþegn draga frá heildarágóðanum það tap, sem hann kann að hafa orðið fyrir vegna sölu sams konar verðmæta á sama ári.

4. Á eftir F-lið 1. mgr. 7. gr. laganna komi nýr liður, G-liður, svo hljóðandi:

Heiðurslaun, sem íslenzkir skattþegnar fá án umsóknar frá innlendum eða erlendum stofnunum fyrir sérstök afrek, skulu aðeins teljast til skattskyldra tekna að einum fjórða hluta, enda séu slík heiðurslaun einungis veitt sama aðila í eitt sinn.

5. Aftan við 2. mgr. 7. gr. laganna komi ný málsgrein, sem verður 3. mgr., svo hljóðandi:

Skattskyldar tekjur erlendra vátryggingarfélaga, sem starfa hér á landi, telst sá hluti heildarágóðans, sem svarar til hlutfallsins milli iðgjaldatekna hér á landi og iðgjaldatekna af allri starfsemi þeirra.

5. gr.

8. gr. laganna orðist svo:

Sé hlutafélagi slitið þannig, að það sé algjörlega sameinað öðru hlutafélagi og hluthafar í fyrrnefnda félaginu fái eingöngu hlutabréf í síðarnefnda félaginu, sem gagngjald fyrir hlutafé sitt í félagi því, sem slitið var, þá skulu skiptin sem slík ekki hafa í för með sér skattskyldar tekjur fyrir þann, sem hlutabréfin lét af hendi.

Við slíkan samruna félaga skal það félag, er við tekur, taka við öllum skattaréttarlegum skyldum og réttindum þess félags, sem slitið var.

Fjármálaráðherra getur sett nánari reglur um samruna hlutafélaga.

6. gr.

9. gr. laganna orðist svo:

A. Félög, sem myndað hafa arðjöfnunarsjóð samkvæmt ákvæðum 1. mgr. A-liðs 17. gr., mega einungis verja honum til arðgreiðslu eða til að mæta tapi af rekstri á næstu fimm árum eftir að fé var lagt í sjóðinn.

Sé fé úr arðjöfnunarsjóði varið til annarra nota, skal það teljast með

öðrum skattskyldum tekjum félagsins á ráðstöfunarárinu. Hafi framlag í arðjöfnunarsjóð eigi verið notað samkvæmt 1. mgr. á næstu fimm árum eftir að féð var lagt í sjóðinn, skal það teljast að fjórum fimmtu hlutum með öðrum skattskyldum tekjum félagsins á sjötta ári, en einn fimmti hluti leggjast við höfuðstól. Sama regla gildir, ef fé úr arðjöfnunarsjóði er notað til að mæta tapi af rekstri samkvæmt 1. mgr.

B. Ef félag, sem notfært hefur sér heimild 2. mgr. B-liðs 17. gr. og hefur varasjóð myndaðan af skattfrjálsum framlögum, ráðstafar honum til annars en þess að mæta tapi af rekstri félagsins, skal telja þá fjárhæð að viðbættum tuttugu af hundraði (20%) til skattskyldra tekna á því ári. Það telst m. a. önnur ráðstöfun á fé varasjóðs samkvæmt framansögðu, ef félag ver einhverju af eignum sínum með eftirgreindum hætti:

a. Veitir hluthöfum, stjórnendum félags eða öðrum lán í peningum eða öðrum verðmætum, sem eru ekki viðkomandi rekstri félagsins.
b. Veitir hluthöfum, stjórnendum félags eða öðrum nokkur fríðindi beint eða óbeint umfram arðsúthlutun og venjulegar eða eðlilegar launagreiðslur.
c. Kaupir eign óeðlilega háu verði að dómi skattayfirvalds. Skal þá meta, hvert verð geti talizt hæfilegt. Mismun hins raunverulega kaupverðs og matsverðs telst ráðstafað úr varasjóði og úthlutun arðs úr félaginu, ef keypt hefur verið af hluthafa. Undanskilin eru þó opinber verðbréf ríkis, sveitar- og sýslufélaga, þar með talin skuldabréf með ríkisábyrgð.

Nú hefur félag, sem myndað hefur varasjóð samkvæmt 2. mgr. B-liðs 17. gr., ráðstafað fé á einhvern annan hátt en til að mæta tapi af rekstri sínum, og fellur það þá til skattgreiðslu samkvæmt ákvæðum fyrstu málsgreinar þessarar greinar, þó eigi hærri fjárhæð en nemur varasjóði í lok skattársins, að viðbættum viðurlögum.

Nú hrökkva hreinar árstekjur félags að viðbættri þeirri hreinni eign, sem félagið á umfram varasjóð og hlutafé, eigi fyrir skatt- og útsvarsgreiðslum og því varasjóðstillagi, sem undanþegið er skattgreiðslu samkvæmt lögum þessum, og er þá heimilt að taka þá fjárhæð, sem á vantar, úr varasjóði.

Félög samkvæmt 5. gr. laga nr. 90/1965, önnur en sameignarfélög með ótakmarkaðri ábyrgð félagsmanna, eins eða fleiri, sem fullnægja ekki skilyrðum 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr. og lagt hafa fé í varasjóð samkvæmt 2. mgr. 17. gr. þeirra laga og eiga fé í varasjóði við gildistöku þessara laga, skulu leggja helming varasjóðsins við höfuðstól sinn, og telst sú ráðstöfun varasjóðs ekki til skattskyldra tekna félagsins. Um ráðstöfun þess hluta varasjóðsins, sem eftir stendur, skal fara samkvæmt öðrum ákvæðum þessa stafliðs.

7. gr.

1. Í B-lið 10. gr. laganna falli niður orðið „brunabóta“.
2. E-liður 10. gr. laganna orðist svo:

Eignaauki, sem stafar af aukavinnu, sem einstaklingar leggja fram utan venjulegs vinnutíma við byggingu íbúða til eigin afnota.

Þessi eignaauki skal þó skattlagður, að svo miklu leyti sem hann fæst endurgreiddur í söluverði íbúðar, hafi hann myndazt innan 5 ára fyrir söludag.

3. G-liður 10. gr. laganna orðist svo:

Fæði, er sjómenn á skipum og aðrir launþegar, er vinna utan heimilissveitar sinnar, fá hjá vinnuveitendum sínum. Sama gildir, þótt unnið sé innan heimilissveitar, ef eigi er um fullt fæði að ræða eða samsvarandi hæfilegan fæðisstyrk í þess stað.

8. gr.

2. mgr. B-liðs 11. gr. laganna orðist svo:

Tap, sem verður á atvinnurekstri félaga eða einstaklinga og skattþegn hefur eigi valið að mæta með færslu úr arðjöfnunarsjóði eða varasjóði samkvæmt 9. gr., má flytja milli ára um fimm áramót og draga frá skattskyldum tekjum, þar til það þannig er að fullu jafnað, enda hafi verið gerð fullnægjandi grein fyrir tapinu á framtali til tekju- og eignarskatts fyrir það ár, þegar tapið varð. Þann hluta rekstrartapa, sem myndazt hefur vegna fyrninga, samkvæmt C-lið 15. gr., og ekki hefur verið jafnaður að fullu samkvæmt 1. málslið, má flytja á milli ára og draga frá skattskyldum tekjum, unz hann er að fullu jafnaður. Á sama hátt má flytja á milli ára þann hluta rekstrartapa, sem myndazt hafði til ársloka 1970 vegna fyrninga samkvæmt B-lið 15. gr. laga nr. 90/1965, og draga frá skattskyldum tekjum, unz hann er að fullu jafnaður. Milli ára er þó ekki leyfilegt að færa tap, ef það eða skuldir þær, sem mynduðust þess vegna, hefur verið eftirgefið.

9. gr.

1. A-liður 12. gr. laganna orðist svo:

Vexti af skuldum gjaldanda, öðrum en þeim, er um ræðir í A-lið 11. gr. Þó skal gjaldanda heimilt að eignfæra vexti af lánum til öflunar eigna, þar til þær eru hæfar til tekjuöflunar, sbr. B-lið 15. gr. Afföll af seldum verðbréfum má greiðandi færa til gjalda í samræmi við reglu 3. mgr. D-liðs 1. mgr. 7. gr.

2. Á eftir A-lið 12. gr. laganna komi nýr stafliður, B, og breytist stafliðaröðin samkvæmt því. Stafliður B verði svo hljóðandi:

Arð af hlutabréfum í eigu innlendra manna og vexti þeirra af stofnsjóðum í félögum samkvæmt B-lið 1. mgr. 5. gr., þó eigi meira fé en 30 000 kr. samtals hjá hverjum einstaklingi og 60 000 kr. hjá hjónum, sem telja fram saman. Aldrei má þó frádráttur vegna arðs af hlutabréfum nema meiru en 10% af hlutafjáreign skattþegns í hverju einstöku hlutafélagi. Ákvæði þessa stafliðs taka ekki til arðs af hlutabréfum hlutafélaga, sem notfæra sér heimild 1. mgr. B-liðs 17. gr.

3. B-liður, sem verður C-liður, orðist svo:

Eignarskatt félaga, sem greiddur hefur verið á árinu.

10. gr.

1. Í A-lið 13. gr. laganna breytist „32 000 kr." í „55 000 kr.".
2. Í 1. mgr. D-liðs 13. gr. laganna breytist „15 000 kr." í „25 000 kr.".
3. 5. mgr. D-liðs 13. gr. laganna orðist svo:

Þá skal draga frá tekjum iðgjald af lífsábyrgð, er skattþegn hefur keypt sér, þó eigi hærra iðgjald en 15 000 kr.

11. gr.

1. Í 1. mgr. 1. gr. laga nr. 78/1967, breytist „500 kr." í „800 kr.".
2. Í 2. mgr. 1. gr. laga nr. 78/1967, breytist „3000 kr." í „5000 kr.".

12. gr.

15. gr. laganna orðist svo:

Um fyrningu, sbr. A-lið 11. gr., fer sem hér segir:

A. Fyrnanlegar eignir eru þeir fjármunir, sem notaðir eru til öflunar tekna í atvinnurekstri og rýrna að verðmæti við eðlilega notkun eða aldur, þó ekki veltufjármunir.

Fyrnanlegar eignir eru þessar helztar:

1. Vélar, tæki, skip, loftför og annað lausafé.
2. Byggingar og önnur mannvirki.
3. Náttúruauðæfi og keyptur réttur til nýtingar þeirra.
4. Keyptur eignarréttur að verðmætum hugverkum og auðkennum, svo sem höfundarréttur, útgáfuréttur, réttur til notkunar þekkingar og reynslu, réttur til einkaleyfis, vörumerkis, viðskiptavildar og sérstök atvinnuréttarleyfi.
5. Sérstakur stofnkostnaður, svo sem frumkostnaður við markaðsleit, rannsóknir, öflun einkaleyfa og vörumerkja.

B. Heildarfyrningarverð eigna telst kostnaðarverð þeirra, þ. e. kaupverð eða framleiðsluverð ásamt kostnaði við endurbætur, breytingar eða endurbyggingu að **viðbættum tollum, flutningsgjöldum, niðursetningarkostnaði og öðrum áföllnum kostnaði, þó eigi vöxtum, sbr. þó heimild í A-lið 12. gr., þar til eignin er hæf til teknaöflunar, en að frádregnum óendurkræfum styrkjum, sbr. þó 4. mgr.** D-liðs, afsláttum, eftirgjöfum skulda eða skaðabótum, sem til falla í sambandi við kaup eða framleiðslu eignarinnar. Fyrningarverð íbúðarhúsnæðis, sem um ræðir í E-lið, skal þó vera jafnt fasteignamatsverði.

Gengistap á skuldum, sem stofnað var til vegna öflunar fyrnanlegra eigna, sem fyrnast samkvæmt C-lið, má færa sérstaklega til eignar á því rekstrarári, sem gengisbreyting á sér stað.

Fyrningartími eigna hefst, þegar þær eru hæfar til teknaöflunar í hendi eiganda, sbr. þó D-lið. Fyrningartími verðmæta samkvæmt 3. tl. A-liðs hefst þó fyrst við nýtingu þeirra. Upphaf fyrningartíma fyrnanlegra eigna, sem skattþegn á í árslok 1970, telst 1. janúar 1971.

C. Fyrning skal, að vali skattþegns við upphaf fyrningartíma, ákveðin sem fastur árlegur hundraðshluti af heildarfyrningarverði þeirra eigna og innan þeirra marka, sem hér greinir:

1. Véla og tækja til jarðvinnslu, námarekstrar og mannvirkjagerðar, svo og allra flutningatækja, skipa og skipsbúnaðar. Lágmark 10%, en hámark 15%.
2. Allra véla, tækja og annars lausafjár, sem eigi fellur undir 1. tl. Lágmark 8%, en hámark 12.5%.
3. Bygginga og annarra mannvirkja, annarra en íbúðarhúsnæðis, sem um ræðir í E-lið. Hámark 2% til 10% eftir gerð og byggingarefni. Lágmark skal vera helmingur af hundraðshluta hámarks. Fjármálaráðherra skal í reglugerð flokka til fyrningar byggingar og önnur mannvirki samkvæmt þessum tölulið.
4. Keypts eignarréttar að verðmætum hugverkum og auðkennum samkvæmt 4. tl. A-liðs og sérstaks stofnkostnaðar samkvæmt 5. tl. A-liðs. Lágmark 5%, en hámark 20%.

Fyrning náttúruauðæfa og keypts réttar til nýtingar þeirra skal miðuð við áætlaða heildarnýtingu og raunverulega nýtingu ár hvert. Áætluð heildarnýting er háð samþykki skattstjóra. Heildarfjárhæð fyrningar samkvæmt þessari málsgrein má aldrei verða hærri en heildarfyrningarverð hins fyrnda, að frádregnu verðmæti því, sem eftir stendur að lokinni nýtingu.

Eignir þær, sem um ræðir í 1. mgr., má aldrei fyrna í heild meira en svo, að ávallt standi eftir sem niðurlagsverð eignanna 10% af heildarfyrningarverði þeirra, sbr. þó 4. og 5. mgr. þessa stafliðs.

Stofnkostnað þann, sem um ræðir í 5. tl. A-liðs, má fyrna að fullu á því ári, sem hann myndast.

Gengistap, sbr. 2. mgr. B-liðs, má fyrna að fullu á eftirstöðvum fyrningartíma hlutaðeigandi eignar eða á 5 árum, eftir vali skattþegns.

Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má víkja frá reglum þessa stafliðs um hámarksfyrningu og niðurlagsverð. Ríkisskattstjóri veitir heimild til þessa fráviks. Verði fyrnanleg eign samkvæmt þessum staflið ónothæf, áður en fyrningu hennar er lokið, og eftirstöðvar bókfærðs verðs hennar eru hærri en niðurlagsverð eða tjónbætur, má færa mismuninn til gjalda á því ári. Nú er fyrnanleg eign samkvæmt þessum staflið seld eða hún eyðileggst, og skal þá reikna ársfyrningu til gjalda hlutfallslega miðað við söludag eða tjóndag. Þó má fyrna niður í söluverð eða tjónbætur, sé það lægra en bókfært verð.

D. Til viðbótar þeirri föstu fyrningu, sem um ræðir í C-lið, er heimilt að fyrna eignir þær, er getur í 1.—3. tl. C-liðs, aðrar en íbúðarhúsnæði, skv. E-lið, með sérstakri fyrningu, er nemi að hámarki 30% af heildarfyrningarverði þeirra. Eigandi ræður, hvenær hann notar þessa heimild og að hve miklu leyti ár hvert.

Nú hefur verið gerður kaup- eða verksamningur í sambandi við öflun eigna þeirra, sem um getur í 1.—3. tl. C-liðs, annars en íbúðarhúsnæðis, þar sem samningsfjárhæð nemur minnst tíu milljónum króna og minnst eitt ár skal líða frá gerð samnings til afhendingar eignanna, og er þá heimilt að fyrna samning þennan með að hámarki 30% af verðmæti á samningstímanum. Aldrei má þó fyrning þessi nema hærri fjárhæð en skattþegn hefur greitt til efnda á samningum. Fyrning þessi kemur í stað fyrningar samkvæmt 1. mgr. þessa stafliðs. Nemi fyrning samkvæmt þessari málsgrein eigi að fullu þeim fyrningum, sem skattþegni eru heimilaðar samkvæmt 1. mgr. þessa stafliðs, er honum heimilt að nota síðar þann hluta, sem á skortir.

Eigi má mynda rekstrarhalla vegna fyrningar samkvæmt 1. og 2. mgr. og ekki nota þessar fyrningar til að fresta yfirfærslu tapa frá fyrri árum.

Óendurkræfa styrki til öflunar á fyrnanlegum eignum samkvæmt A-lið, aðra en þá, sem um ræðir í F-lið 10. gr., skal telja til tekna á því ári, sem ákvörðun er tekin um slíkt, og til eignar sem hluta kostnaðarverðs eignanna, sbr. 1. mgr. B-liðs. Á sama rekstrarári er heimilt að fyrna þessar eignir með sérstakri fyrningu, er nemi sömu fjárhæð og styrkirnir. Þessi sérstaka fyrning rýrir ekki aðrar heimildir til fyrninga samkvæmt þessari grein.

Hvers konar eftirgjafir eða afslættir af kostnaðarverði fyrnanlegra eigna, eftir að þær eru hæfar til teknaöflunar, svo og skaðabætur vegna galla, eftirgjafir skulda að öllu eða nokkru, óendurkræfar eða ekki endurkrafðar afborganir skulda, sem greiddar hafa verið af öðrum, enda hafi skuldirnar stofnazt vegna öflunar þessara eigna, skulu teljast til tekna á því rekstrarári, sem ákvörðun er tekin um slíkt. Sama gildir um gengishagnað vegna slíkra skulda. Á sama ári er heimilt að fyrna þessar eignir með sérstakri fyrningu, er nemi sömu fjárhæð og talin var til tekna vegna þessa, þó eigi meira en nemur ófyrndum eftirstöðvum heildarfyrningarverðs eignanna. Þessi sérstaka fyrning rýrir ekki aðrar heimildir til fyrninga samkvæmt þessari grein. Nú er ráðstöfuðum varasjóði samkvæmt II. tl. í ákvæðum til bráðabirgða varið til öflunar fyrnanlegra eigna, sem fyrnast samkvæmt C-lið, og skal þá telja slíka ráðstöfun varasjóðsins til tekna á því ári. Jafnframt er heimilt að veita á sama ári sérstaka fyrningu á þessum eignum, er nemi sömu fjárhæð og talin er til tekna vegna ráðstöfunar varasjóðs. Þessi sérstaka fyrning rýrir ekki aðrar heimildir til fyrninga samkvæmt þessari grein.

Til viðbótar þeim fyrningum, sem heimilar eru samkvæmt C-lið, svo og til viðbótar eða í stað heimilaðra hundraðshluta fyrninga samkvæmt 1. og 2. mgr. þessa stafliðs, og að svo miklu leyti sem ófyrndar eftirstöðvar heildarfyrningarverðs eignanna leyfa, er heimilt að fyrna eignir þær, er um getur í C-lið, með sérstakri fyrningu, er má nema fjárhæð jafnri skattskyldum hluta söluhagnaðar

samkvæmt E-lið 1. mgr. 7. gr., á sama rekstrarári og söluhagnaður er skattlagður. Eigi má mynda rekstrarhalla vegna fyrninga samkvæmt þessari mgr. og ekki nota þær til að fresta yfirfærslu tapa frá fyrri árum.

E. Fyrning íbúðar manns, sem aðeins á eina íbúð, skal vera fastur árlegur hundraðshluti af fasteignamatsverði. Einnig er eiganda íbúðar, sem hann notar fyrir sjálfan sig og fjölskyldu sína, heimilt að beita sömu fyrningarreglu um aðra íbúð, er hann kann að eiga í sömu eða annarri fasteign, án tillits til fasteignamatsverðs hennar, eða annað íbúðarhúsnæði í fasteign þeirri, er hann býr í, enda sé fasteignamatsverð þess eigi hærra en íbúðar þeirrar, sem hann býr í. Þessi heimild eiganda miðast við aðstæður við upphaf fyrningartíma og skal notuð þá strax og halda gildi sínu allan eignarhaldstíma hans á þessu húsnæði.

Árlegan frádráttarbæran viðhaldskostnað húsnæðis, sem fyrnt er samkvæmt 1. mgr., má ákveða sem fastan hundraðshluta af fasteignamatsverði.

Fjármálaráðherra getur í reglugerð ákveðið um flokkun húsnæðis samkvæmt 1. mgr. eftir gerð og byggingarefni og ákveðið árlegan hundraðshluta fyrningar og viðhaldskostnaðar.

13. gr.

1. **Í A-lið 1. mgr. 16. gr. laganna breytist „80 000 kr." í „134 000 kr.".**
2. **Í B-lið 1. mgr. 16. gr. laganna breytist „112 000 kr." og „56 000 kr." í „188 000 kr." og „94 000 kr.".**
3. **Í C-lið 1. mgr. 16. gr. laganna breytist „16 000 kr." í „27 000 kr.".**
4. **Í 3. mgr. 16. gr. laganna breytist „16 000 kr." og „3 200 kr." í „40 500 kr." og „5 400 kr.".**
5. **Á eftir 4. mgr. 16. gr. laganna komi ný mgr., er orðist svo:**

Auk frádráttar samkvæmt 1. mgr. skal draga frá hreinum tekjum einstaklinga, sem náð hafa 67 ára aldri á skattárinu, fjárhæð, er nemi ⅔ hlutum af fjárhæð frádráttar skv. A-lið 1. mgr. Á sama hátt skal draga frá hreinum tekjum hjóna, sem telja fram saman, sömu fjárhæð fyrir hvort um sig.

14. gr.

17. gr. laganna orðist svo:

A. Félög þau, sem um ræðir í A-lið 1. mgr. 5. gr., mega draga frá hreinum tekjum sínum arð þann, er þau greiða til hluthafa sinna eða eigenda, framlag í arðjöfnunarsjóð og skatt samkvæmt 25. gr. III. lið.

Innlend vátryggingarfélög mega draga frá tekjum sínum það fé, er þau leggja til hliðar til að inna af hendi skyldur sínar við vátryggingartaka eða vátryggða.

Við ákvörðun hreinna tekna samkvæmt 1. mgr. þessa stafliðs skal eigi telja með skattskyldar tekjur samkvæmt ákvæðum 9. gr., og frá skal draga yfirfæranleg töp frá fyrri árum, sbr. 2. mgr. B-liðs 11. gr., og frádrátt samkvæmt 2. mgr. þessa stafliðs.

Eigi má mynda yfirfæranlegt rekstrartap með greiðslum þeim eða framlögum, sem um ræðir í 1. mgr. þessa stafliðs.

Að fenginni umsókn félags, skal skattyfirvöldum heimilt að leyfa því að falla undir ákvæði B-liðs þessarar greinar.

B. **Félög þau, sem um ræðir í A-lið 1. mgr. 5. gr. og fengið hafa undanþágu frá ákvæðum A-liðs þessarar greinar, mega draga frá hreinum tekjum sínum útborgaðan arð allt að 10% af nafnverði hlutafjár eða stofnfjár.**

Ef nokkuð af hreinum tekjum félaga samkvæmt 1. mgr. þessa stafliðs, svo og félaga samkvæmt B-lið, 1. mgr. C-liðs og D- og E-liðum 1. mgr. 5. gr., er lagt í varasjóð, er sú upphæð undanþegin tekjuskatti og skal koma til frádráttar við ákvörðun skattskyldra tekna, þó eigi hærri fjárhæð en nemur ¼ hluta af hreinum tekjum félags, eftir að frá hafa verið dregnar þær fjárhæðir, sem um ræðir í 1., 3. og 4. mgr. þessa stafliðs, en áður en tekjuskattur og tekjuútsvar, sem greitt hefur verið á árinu, er dregið frá tekjum.

Félög þau, sem um ræðir í B-lið 1. mgr. 5. gr., mega draga frá hreinum tekjum sínum, sem myndast vegna viðskipta við félagsmenn, það fé, sem þau greiða félagsmönnum sínum í árslok eða færa þeim til séreignar í stofnsjóði samkvæmt lögum nr. 46 13. júní 1937, í hlutfalli við viðskipti þeirra á árinu. Þá mega félög þessi draga frá hreinum tekjum sínum það fé, er þau greiða félagsmönnum sínum í vexti af stofnsjóðseign, þó eigi hærra en 10% ársvexti.

Félög, sem hafa það að meginmarkmiði sínu að vinna úr eða selja afurðir félagsmanna sinna, mega draga frá hreinum tekjum sínum, sem myndast vegna viðskipta við félagsmenn, það fé, sem þau úthluta félagsmönnum sínum í hlutfalli við framlög þeirra af afurðum. Fé, sem þannig er úthlutað, telst ekki til skattskyldra tekna hjá félaginu, en til tekna hjá einstökum félagsmönnum.

Hafi félög þau, sem um ræðir í 3. og 4. mgr. þessa stafliðs, viðskipti við aðra en félagsmenn sína, eru allar hreinar tekjur af slíkum viðskiptum skattskyldar hjá félögunum. Geti félög þessi ekki gert grein fyrir viðskiptum við utanfélagsmenn, skal telja allar hreinar tekjur af starfsemi þeirra til skattskyldra tekna.

Innlend vátryggingarfélög mega draga frá tekjum sínum það fé, er þau leggja til hliðar til að inna af hendi skyldur sínar við vátryggingartaka eða vátryggða.

Við ákvörðun hreinna tekna samkvæmt 1.—4. mgr. þessa stafliðs skal eigi telja með skattskyldar tekjur samkvæmt ákvæðum 9. gr., og frá skal draga yfirfæranleg töp frá fyrri árum, sbr. 2. mgr. B-liðs 11. gr., og frádrátt samkvæmt 6. mgr. þessa stafliðs.

Eigi má mynda yfirfæranlegt rekstrartap með greiðslum þeim eða framlögum, sem um ræðir í 1.—4. mgr. þessa stafliðs.

Félög þau, sem um ræðir í A-lið 1. mgr. 5. gr., sem notað hafa heimildir samkvæmt þessum staflið, geta tilkynnt skattstjóra með yfirlýsingu félagsstjórnar, að þau óski framvegis að vera skattlögð í samræmi við ákvæði A-liðs þessarar greinar.

15. gr.

Á eftir 2. mgr. 18. gr. laganna komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Ef skattþegnar, einstaklingar eða félög semja um skipti sín í fjármálum á hátt, sem er verulega frábrugðinn því, sem almennt gerist í slíkum viðskiptum, skulu verðmæti, sem án slíkra samninga hefðu runnið til annars skattþegnsins, en gera það ekki vegna samningsins, teljast honum til tekna.

16. gr.

Aftan við C-lið 20. gr. laganna bætist orðin „sbr. þó A-lið 22. gr.“

17. gr.

B-liður 1. mgr. 21. gr. laganna orðist svo:

Innstæður manns, sem ekki skuldar meira fé en jafngildir hámarki lána Húsnæðismálastjórnar ríkisins til einstaklings um hver áramót, enda séu skuldir þessar

fasteignaveðlán, tekin til 10 ára eða lengri tíma og sannanlega notuð til að afla fasteigna eða endurbæta þær.

18. gr.

1. A-liður 22. gr. laganna orðist svo:

Fasteignir, mannvirki, lóðir, lendur og bújarðir skal telja til eignar á gildandi fasteignamatsverði eða áætluðu verði, ef fasteignamat er ekki fyrir hendi. Eiganda leigulóðar skal talið afgjaldskvaðarverðmæti hennar til eignar, en leigjanda skal talinn til eignar mismunur fasteignamatsverðs og afgjaldskvaðarverðmætis.

2. C-liður 22. gr. laganna orðist svo:

Skip, loftför og annað lausafé skal telja til eignar á bókfærðu verði.

3. D-liður 22. gr. laganna orðist svo:

Vörubirgðir verzlana og framleiðslufyrirtækja skal meta á kostnaðarverði eða dagverði í lok reikningsárs, að frádregnum afföllum af gölluðum eða úreltum vörum. Frá matsverði þannig reiknuðu er heimilt að draga að hámarki 30% og telja það verð heildarverðmæti birgða.

4. E-liður 22. gr. laganna orðist svo:

Hlutabréf skulu talin með nafnverði, ef hlutaféð er óskert, en annars með hlutfallslegri upphæð, miðað við upphaflegt hlutafé. Sama gildir um stofnfé sameignarfélaga samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr.

Skuldabréf og önnur slík verðbréf skal meta eftir nafnverði, nema sérstakar ástæður þyki til, að þau þyki ótrygg. Þó skulu veðdeildarbréf og skuldabréf hins opinbera metin eftir venjulegu söluverði slíkra bréfa í árslok, ef það er vitað.

5. H-liður 22. gr. laganna falli niður.

19. gr.

25. gr. laganna orðist svo:

I. Tekjuskattur þeirra manna, sem tekjuskattskyldir eru samkvæmt lögum þessum, skal reiknast svo:

Af fyrstu 62 000 kr. skattgjaldstekjum greiðist 9%. Af 62 000 kr.—104 000 kr. skattgjaldstekjum greiðist 5 580 kr. af 62 000 kr. og 18% af því, sem fram yfir er. Af 104 000 kr. skattgjaldstekjum og hærri greiðist 13 140 kr. af 104 000 kr. og 27% af því, sem fram yfir er.

II. Skattgjald þeirra félaga og stofnana, er um ræðir í A- og B-liðum, 1. mgr. C-liðs og D- og E-liðum 1. mgr. 5. gr., skal vera 20% af skattgjaldstekjum.

III. Félög þau, sem um ræðir í A-lið 1. mgr. 17. gr., skulu greiða í skatt 15% af því fé, er þau greiða hluthöfum sínum eða eigendum í arð eða leggja í arðjöfnunarsjóð.

Sé móttakandi arðsins innlent félag samkvæmt 1. mgr. A-liðs 17. gr., sem á meira en 25% af hlutafé þess félags, er arðinn greiðir, eða félag, sem hefur það að einasta markmiði að ávaxta fé sitt í hlutabréfum eða öðrum verðbréfum, skal því félagi, er arðinn móttekur, heimilt að draga frá þeim skatti, er því bæri að greiða samkvæmt II. tl. og 1. mgr. þessa töluliðs, fjárhæð, er samsvarar 15% af þeim arði, er félagið hefur móttekið á árinu og uppfyllir skilyrði þessa töluliðs.

IV. Tekjuskatt, sem ekki nær 100 kr., skal fella niður við álagningu.

20. gr.

26. gr. laganna orðist svo:

I. Eignarskattur þeirra manna, sem eignarskattskyldir eru samkvæmt lögum þessum, reiknast þannig:

Af fyrstu 3 000 000 kr. skattgjaldseign greiðist enginn skattur. Af næstu 3 000 000 kr. skattgjaldseign greiðist 0.3%. Af þeirri skattgjaldseign, sem þar er umfram, greiðist 0.6%.

II. Skattur af eignum þeirra innlendu og erlendu félaga og annarra skattskyldra aðila, sem um ræðir í 5. gr., skal vera 0.7% af skattgjaldseign.

III. Eignarskatt, sem ekki nær 100 kr., skal fella niður við álagningu.

21. gr.

35. gr. laganna orðist svo:

Allir þeir, sem skattskyldir eru samkvæmt ákvæðum I. kafla laga þessara, svo og þeir, er telja sig skattfrjálsa samkvæmt lokaákvæði A-liðs 1. mgr. 5. gr., skulu afhenda skattstjóra eða umboðsmanni hans skriflega skýrslu í því formi, sem ríkisskattstjóri ákveður, þar sem greindar eru að viðlögðum drengskap tekjur síðastliðið ár og eignir í árslok. Framtalsskyldan hvílir á hverjum einstaklingi, sameiginlega á hjónum, sem samvistum eru, á stjórn félags eða stofnunar og þeim, er hefur á hendi fjárhald fyrir þann, sem ekki er fjárráða, og einnig á skiptaráðendum og skiptaforstjórum dánar- og þrotabúa, erfingjum, er skipta einkaskiptum, og maka, er situr í óskiptu búi, svo og á hverjum þeim, sem veitir forstöðu verzlun, verksmiðju eða öðru atvinnufyrirtæki, ef eigandinn er eigi búsettur innanlands. Skýrslur þessar skulu komnar til skattstjóra eða umboðsmanns hans fyrir lok janúarmánaðar. Þeir, sem hafa atvinnurekstur með höndum, þurfa þó eigi að hafa skilað framtalsskýrslu fyrr en fyrir lok febrúarmánaðar. Ef sérstaklega stendur á, getur skattstjóri eða umboðsmaður hans veitt frest til framtals til febrúarloka. Þeim, sem stunda atvinnurekstur, má þó veita frest til 31. marz. Vátryggingarfélög þurfa eigi að skila framtali fyrr en 31. maí.

Nú er framteljandi sjálfur ófær að rita framtalsskýrslu, og er þá skattstjóri eða umboðsmaður hans skyldur að veita honum aðstoð til þess, en skylt er framteljanda að láta í té allar upplýsingar og gögn, til þess að framtalið verði rétt. Sá, er aðstoð veitir samkvæmt þessari málsgrein, skal rita á skýrsluna yfirlýsingu um, að hann hafi veitt aðstoð við gerð hennar.

22. gr.

Á eftir 3. mgr. 38. gr. laganna komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Þegar skattur er reiknaður að nýju samkvæmt þessari grein, skal senda gjaldanda tilkynningu þar um í ábyrgðarbréfi. Tilkynning um skattbreytinguna skal eigi send hlutaðeigandi innheimtumanni ríkissjóðs fyrr en að loknum kærufresti til skattstjóra eða að loknum úrskurði kæru, hafi gjaldandi kært breytinguna, sbr. ákvæði 40. gr. Samrit tilkynningar til innheimtumanns ríkissjóðs skal sent til ríkisendurskoðanda og ríkisskattstjóra.

23. gr.

39. gr. laganna orðist svo:

Eigi síðar en 20. júní ár hvert skulu skattstjórar hafa samið og lagt fram skattskrá fyrir hvert sveitarfélag í umdæminu, en í henni skal tilgreina álagðan tekjuskatt og eignarskatt hvers gjaldanda. Skattskrá skal liggja til sýnis 2 vikur á hentugum stað í hverju sveitarfélagi. Skattstjóri eða umboðsmaður hans auglýsir í tæka tíð, hvar skattskrá liggur frammi. Enn fremur skal skattstjóri senda hlutaðeigandi innheimtumanni ríkissjóðs skrá um þá, er gjalda eiga tekju- og eignarskatt í því lögsagnarumdæmi, og samrit til ríkisendurskoðanda og ríkisskattstjóra.

24. gr.

40. gr. laganna orðist svo:

Nú telur einhver skatt sinn eigi rétt ákveðinn, og getur hann þá sent skriflega kæru, studda nauðsynlegum gögnum, til skattstjóra eða umboðsmanns hans innan 14 daga, frá því er skattskrá er lögð fram eða póstlögð var tilkynning um skattbreytingu, sbr. 4. mgr. 38. gr. Innan tveggja mánaða frá lokum kærufrests skulu skattstjórar hafa úrskurðað kærur og leiðrétt skattskrá. Úrskurðir skattstjóra skulu rökstuddir og sendir kærendum í ábyrgðarbréfi. Samrit úrskurða skulu send ríkisskattstjóra. Leiðréttingar á skattskrá skulu jafnframt sendar hlutaðeigandi innheimtumanni ríkissjóðs og samrit til ríkisendurskoðanda og ríkisskattstjóra.

Úrskurðir skulu uppkveðnir af skattstjórum eða af þeim starfsmönnum þeirra, sem fengið hafa sérstaka heimild ríkisskattstjóra til þessa starfs.

25. gr.

3. mgr. 46. gr. laganna orðist svo:

Fjármálaráðherra getur með reglugerð ákveðið, að innheimta skuli fyrir fram upp í væntanleg þinggjöld yfirstandandi árs hjá hverjum gjaldanda fjárhæð, er nemi allt að ⅗ hlutum þeirra þinggjalda, sem honum bar að greiða næstliðið ár.

26. gr.

2. ml. 6 mgr. 47. gr. laganna orðist svo:

Skal þá lækka viðurlög þau, sem um ræðir í 3. mgr. þessarar greinar, þannig, að þau ákveðist 1% fyrir hvern dag, sem skil hafa dregizt, af þannig ákvörðuðum tekjum og/eða eignum, þó aldrei hærri en 15%.

27. gr.

1. Síðasti ml. 1. mgr. 48. gr. laganna falli niður.
2. Síðasti ml. 6. mgr. 48. gr. laganna falli niður.

28. gr.

Á eftir 2. mgr. 52. gr. laganna komi ný mgr., 3. mgr.:

Greiði skattþegn, sem skattskyldur er hér á landi samkvæmt ákvæðum I. kafla þessara laga, skatt af eignum sínum og tekjum, sem skattskyldar eru hér á landi, til ríkissjóðs eða opinberra aðila í ríki, sem Ísland hefur ekki gert við tvísköttunarsamning, er ríkisskattstjóra heimilt, samkvæmt umsókn skattþegns, að lækka tekjuskatt eða eignarskatt hans með hliðsjón af þessum skattgreiðslum.

29. gr.

53. gr. laganna, sbr. 1. gr. laga nr. 48 frá 12. maí 1970, orðist svo:

Skylt er að hækka eða lækka þær fjárhæðir, sem um ræðir í A- og D-liðum 13. gr., 14. gr. og 16. gr., svo og þrepin í skattstiga þeim, sem um ræðir í I. lið 25. gr., í samræmi við skattvísitölu, sem ákveðin skal í fjárlögum ár hvert, í fyrsta sinn í fjárlögum fyrir árið 1972.

30. gr.

Með lögum þessum eru felld úr gildi ákvæði 1., 2. og 3. gr. laga nr. 78/1967 og lög nr. 48/1970.

Lög þessi skulu þegar öðlast gildi og koma til framkvæmda við álagningu skatta til ríkissjóðs fyrir skattárið 1971.

Ákvæði 22. gr., 23. gr., 24. gr., 26. gr. og 28. gr., svo og I. tl. ákvæða til bráðabirgða skulu þó koma til framkvæmda við álagningu skatta fyrir skattárið 1970.

31. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlazt gildi, skal fella ákvæði þeirra svo og þau ákvæði laga nr. 78 29. desember 1967, sem halda gildi sínu, inn í meginmál laga nr. 90 7. október 1965, um tekjuskatt og eignarskatt, og gefa lögin út svo breytt.

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Við ákvörðun skattskyldra tekna á skattárinu 1970, skulu skattstjórar draga frá tekjum ársins 1970 fjárhæð, sem sé jöfn 20% af gjaldfærðum fyrningum fasteigna skattþegns, annarra en íbúðarhúsnæðis, fyrir árið 1970 og 40% af gjaldfærðum fyrningum lausafjár skattþegns, þar með talin skip og loftför, fyrir árið 1970, miðað við þær eignir, sem hann átti í árslok 1968 og í árslok 1970. Til gjaldfærðra fyrninga í þessu sambandi skal þó ekki telja þær gjaldfærðar fyrningar, sem myndazt hafa af hækkun bókfærðra eigna vegna gengistapa á árinu 1968.

II.

Sameignarfélög með ótakmarkaðri ábyrgð félagsmanna, sem fullnægja ekki skilyrðum 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., þar sem eignum og tekjum skal nú skipt með sameigendum, sem lagt hafa fé í varasjóð samkvæmt 2. mgr. 17. gr. laga nr. 90/1965 og eiga fé í varasjóði við gildistöku þessara laga, skulu leggja 3/5 hluta varasjóðsins við höfuðstól eigenda, og telst sú ráðstöfun varasjóðs ekki til skattskyldra tekna eigenda. Þann hluta varasjóðsins, sem eftir stendur, skal telja með skattskyldum tekjum eigenda með að minnsta kosti einum fimmta hluta ár hvert, þar til varasjóðurinn er að fullu leystur upp. Þeim hluta varasjóðsins, sem hefur ekki verið leystur upp á hverjum tíma, mega eigendur þó verja til að mæta sérstökum fyrningum samkvæmt ákvæðum 5. mgr. D-liðs 15. gr.

III.

Heimilt er atvinnufyrirtækjum á árunum 1971 og 1972 að láta meta endurkaupsverð fyrnanlegra eigna sinna, samkvæmt 1.—3. tl. 2. mgr. A-liðs 15. gr., sem þau áttu í árslok 1970, en höfðu eignazt fyrir árslok 1968. Endurkaupsverð eigna samkvæmt 2. og 3. tl. 2. mgr. A-liðs 15. gr. skal teljast jafnt fasteignamatsverði samkvæmt fasteignamati því, sem gildi tekur á árinu 1971. Frá endurkaupsverði eignanna skal draga þá óbókfærðu fyrningu, sem eigandi þeirra fékk á skattárinu 1970 vegna þessara eigna samkvæmt I. tl. ákvæða til bráðabirgða, og telst mismunurinn heildarfyrningarverð eignanna samkvæmt B-lið 15. gr. Frá þannig ákvörðuðu heildarfyrningarverði lausafjár samkvæmt 1. tl. 2. mgr. A-liðs 15. gr. skal draga hlutfallstölu þeirra fyrninga, sem samtals hefur verið notuð af eiganda eignarinnar á liðnum árum, þó aldrei meira en 80% fyrir eignir, sem eigandinn eignaðist fyrir 1. janúar 1960, og 50% fyrir eignir, sem hann eignaðist eftir þann tíma, og telst þessi frádráttur fengin fyrning samkvæmt C-lið 15. gr. Aldrei má hið nýja bókfærða verð eignar vera hærra en sennilegt gangverð hennar.

Fjármálaráðherra setur í reglugerð nánari reglur um framkvæmd endurmatsins.

Hækkun bókfærðs verðs eigna samkvæmt mati þessu telst ekki til skattskyldra tekna. Skattstjórar skulu úrskurða um matið. Skattþegn, sem vill ekki sætta sig við úrskurð skattstjóra, getur skotið máli sínu til ríkisskattstjóra, sem kveður upp um það endanlegan úrskurð.

IV.

Á árunum 1971 og 1972 er úthlutun jöfnunarhlutabréfa, sem eigi teljast til arðs, sbr. 2. mgr. D-liðs 1. mgr. 7. gr., bundin því, að eignarhlutdeild hluthafa í hlutafélagi

breytist ekki við útgáfu bréfanna og útgáfan sé byggð á raunverulegu verðmæti hreinna eigna félagsins, annarra en arðjöfnunarsjóðs eða skattfrjáls varasjóðs.

V.

Sameignarfélög, sem stofnuð hafa verið fyrir gildistöku þessara laga, sem óska að verða skattlögð sem sjálfstæðir skattþegnar samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., skulu eigi síðar en í árslok 1971 tilkynna skattstjóra hlutaðeigandi skattumdæmis um þá ósk. Tilkynningu skal fylgja vottorð um skráningu og staðfest eftirrit af félagssamningi, er fullnægi skilyrðum 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr.

Á árunum 1971 og 1972 má yfirfæra á stofnfjárreikning eigenda þessara félaga bókfærða hreina eign félagsins í árslok 1970, aðra en skattfrjálsan varasjóð, án þess að yfirfærslan teljist til arðs, sbr. 3. mgr. D-liðs 1. mgr. 7. gr. Sama gildir um hækkun bókfærðs verðs eigna þessara félaga, stafi hækkunin af notkun heimilda í III. tl. ákvæða til bráðabirgða.

VI.

Hlutafélög, sem stofnuð hafa verið við gildistöku þessara laga og óska að fá undanþágu frá ákvæðum A-liðs 17. gr., skulu eigi síðar en í árslok 1971 senda umsókn þess efnis til skattstjóra hlutaðeigandi skattumdæmis.

VII.

Meðan skattþegnum er skylt að greiða eignarútsvör, er þeim heimilt að draga greidd eignarútsvör frá tekjum, áður en skattur er á þær lagður. Sama gildir um greiddan eignarskatt, sem álagður verður á gjaldárinu 1971 eða síðar samkvæmt ákvæðum I. tl. 26. gr. laga nr. 90/1965.

Gjört í Reykjavík, 14. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

Nr. 31. 16. apríl 1971.

LÖG

um Iðnþróunarstofnun Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Iðnþróunarstofnun Íslands er sjálfstæð stofnun undir yfirstjórn iðnaðarráðuneytisins.

2. gr.

Markmið Iðnþróunarstofnunar Íslands er að efla íslenzkan iðnað og iðnþróun.

Verkefni Iðnþróunarstofnunar Íslands eru m. a. eftirfarandi:

1. Að vera Alþingi og ríkisstjórn til ráðuneytis í málum, sem iðnað varða.
2. Að efla samvinnu stofnana og félagssamtaka, sem að iðnaðarmálum vinna.
3. Að stuðla að rannsóknum í iðnaði til aukinnar framleiðni.

4. Að stuðla að eflingu nýrra iðngreina og fjölþættara atvinnulífi til atvinnuöryggis, þar á meðal stóriðju á grundvelli hagnýtingar orkulinda landsins.
5. Að kynna nýjungar í iðnaði og annast ráðgjafastarfsemi og leiðbeiningaþjónustu, t. d. með rekstri bóka- og kvikmyndasafns og útgáfu fræðslurita og tímarits og leiðbeininga- og kynningastarfsemi fyrir hönnun iðnvarnings.
6. Að annast námskeiða- og fyrirlestrahald um tæknileg og rekstrarfræðileg efni og stuðla að endurbótum á fræðslustarfsemi í þágu iðnaðarins í samvinnu við starfandi menntastofnanir og aðra, sem vinna að slíkum málum.
7. Að sjá um skipulagningu, stjórn og framkvæmd stöðlunarmála.
8. Að vinna að öðrum iðnþróunarmálum eftir því, sem Iðnþróunarráð ákveður hverju sinni.
9. Að aðstoða hugvitsama einstaklinga og félög við það að koma á framfæri (hanna og vernda) tækninýjungum, sem gætu stuðlað að bættri eða nýrri framleiðslu á sviði iðnaðar.

3. gr.

Iðnþróunarráð skal vera ráðgefandi aðili fyrir Iðnþróunarstofnun Íslands. Skal það skipað af iðnaðarráðherra til fjögurra ára í senn, en hann er jafnframt formaður ráðsins.

Eftirtaldir aðilar tilnefna einn mann í Iðnþróunarráð:

Alþýðusamband Íslands,
Efnahagsstofnunin,
Félag íslenzkra iðnrekenda,
Framkvæmdanefnd Rannsóknaráðs ríkisins,
Framkvæmdasjóður Íslands,
Háskóli Íslands,
Iðja, félag verksmiðjufólks í Reykjavík,
Iðja, félag verksmiðjufólks á Akureyri,
Iðnaðarráðuneyti,
Iðnlánasjóður,
Iðnþróunarsjóður,
Landssamband iðnaðarmanna,
Landsvirkjun,
Orkustofnun,
Rannsóknastofnun byggingariðnaðarins,
Rannsóknastofnun iðnaðarins,
Samband íslenzkra samvinnufélaga,
Seðlabanki Íslands,
Samband iðnskóla á Íslandi,
Tækniskóli Íslands,
Útflutningsmiðstöð iðnaðarins,
Verzlunarráð Íslands,
Vinnuveitendasamband Íslands.

Sömu aðilar tilnefna varamenn.

4. gr.

Iðnaðarráðherra skipar úr hópi iðnþróunarráðsmanna fimm manna framkvæmdastjórn til fjögurra ára, sem annast í umboði ráðsins meðferð þeirra mála, sem stofnunin vinnur að á hverjum tíma, þar af tvo samkvæmt tilnefningu Iðnþróunarráðs. Ráðherra skipar formann framkvæmdastjórnar, en hún skiptir með

sér verkum að öðru leyti. Ef stjórnarmaður forfallast, skipar ráðherra annan í hans stað. Ráðherra ákveður laun framkvæmdastjórnar.

Iðnaðarráðherra skipar framkvæmdastjóra Iðnþróunarstofnunar Íslands að fengnum tillögum framkvæmdastjórnar.

Framkvæmdastjóri annast daglegan rekstur stofnunarinnar og sér um fjárreiður hennar. Framkvæmdastjórn ber að gera ársskýrslu um störf Iðnþróunarstofnunar Íslands.

Annað starfslið stofnunarinnar ræður framkvæmdastjóri með samþykki framkvæmdastjórnar.

5. gr.

Iðnþróunarráð skal koma saman ekki sjaldnar en tvisvar sinnum á ári. Ráðið er ólaunað. Það heldur gjörðabók um störf sín.

6. gr.

Rekstrarkostnaður Iðnþróunarstofnunar Íslands greiðist úr ríkissjóði, og sé fé veitt til þess í fjárlögum.

7. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara.

8. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi felld lög nr. 4 frá 1. marz 1962, um Iðnaðarmálastofnun Íslands, enda tekur Iðnþróunarstofnun Íslands við starfsemi, eignum og skuldbindingum Iðnaðarmálastofnunar Íslands.

9. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

Stjórnartíðindi A, nr. 10—31. — Útgáfudagur 29. apríl 1971.

7. apríl 1971. 81 Nr. 32.

LÖG

um breyting á lögum nr. 73 frá 22. maí 1965, um heimild fyrir veðdeild Landsbanka Íslands til að gefa út nýja flokka bankavaxtabréfa.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðanna „allt að 100 milljónum króna" í 1. mgr. 1. gr. laganna komi: allt að 200 milljónum króna.

2. gr.

Eftir 1. mgr. 2. gr. komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Ráðherra og bankastjórar Landsbankans geta með umboði falið öðrum undirritun bankavaxtabréfanna.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 7. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

13. apríl 1971. Nr. 33.

LÖG

um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. mgr. 15. gr. orðist svo:

Ráðherra skipar þá stjórn verkamannabústaða í sveitarfélaginu. Í stjórn þessari eiga sæti sjö menn, sem skipa skal þannig: Þrír eftir tilnefningu sveitarstjórnar, þrír eftir tilnefningu húsnæðismálastjórnar og einn eftir tilnefningu verkalýðsfélaga í sveitarfélaginu. Ráðherra skipar formann stjórnarinnar úr hópi hinna tilnefndu

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

manna. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt. Kjörtímabil stjórnarinnar skal vera fjögur ár.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 13. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Emil Jónsson.

Nr. 34. 14. apríl 1971.

LÖG

um breyting á lögum nr. 51/1957, um vísindasjóð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðist þannig:
Stofna skal sjóð, er nefnist vísindasjóður.
Tekjur sjóðsins eru:
A. Fjárveiting, sem veitt er í fjárlögum hverju sinni.
B. Fjárframlag frá Seðlabanka Íslands skv. 33. gr. laga nr. 10/1961.

A. m. k. 5% af árlegum peningatekjum vísindasjóðs skulu lögð í sérstakan sjóð, er nefnist stofndeild vísindasjóðs. Höfuðstól stofndeildar má aldrei skerða, en heimilt er að verja vöxtum af fé stofndeildar til almennrar starfsemi sjóðsins.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Gjört í Reykjavík, 14. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

LÖG

um breyting á lögum nr. 50/1957, um menningarsjóð og menntamálaráð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Úr 2. gr. falli niður svo hljóðandi málsliður:

„Þegar sett hafa verið lög um vísindasjóð og Listasafn ríkisins, skal leita umsagnar stjórna þessara stofnana um fjárframlög til þeirra, áður en fjárhagsáætlun menningarsjóðs er samin".

2. gr.

b-liður 3. gr. orðist svo:

b. Fjárveiting, sem veitt er í fjárlögum hverju sinni.

3. gr.

a- og c-liðir 4. gr. falli niður.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Gjört í Reykjavík, 14. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

14. apríl 1971. Nr. 36.

LÖG

um breyting á lögum nr. 15/1969, um Listasafn Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðist þannig:

Safnið er eign íslenzka ríkisins. Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn þess. Rekstrarkostnaður safnsins greiðist úr ríkissjóði, þ. á m. skal árlega í fjárlögum ætluð ákveðin fjárveiting til listaverkakaupa.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Gjört í Reykjavík, 14. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

LÖG

um breyting á lögum nr. 59 frá 20. maí 1965, sbr. lög nr. 36 frá 7. maí 1969, um Landsvirkjun.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna breytist þannig:

a. Í stað orðsins „raforkumálastjóra" í 3. tölul. komi: Orkustofnun.

b. Aftan við greinina bætist nýr töluliður, nr. 4, svo hljóðandi:

Að vinna að því í samvinnu við rafveitur á orkusvæði sínu, að raforka komi í stað annarra orkugjafa til hitunar húsa og annarra þarfa, eftir því sem hagkvæmt er talið.

2. gr.

Við 4. gr. laganna bætist ný málsgrein, er hljóði svo:

Landsvirkjun tekur enn fremur við öllum vatnsréttindum og réttindum ríkisins til virkjana í Tungnaá við Sigöldu og Hrauneyjafoss, sbr. 6. gr.

3. gr.

Í stað 2. málsgr. 5. gr. laganna komi málsgrein, er hljóði svo:

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða, að ríkissjóður leggi Landsvirkjun til sem höfuðstól allt að 350 millj. kr. gegn jöfnu framlagi frá Reykjavíkurborg. Er ríkisstjórninni heimilt að taka lán innan lands eða utan til greiðslu á höfuðstólsframlagi ríkissjóðs. Af höfuðstól þessum greiðir Landsvirkjun aðilum arð skv. nánari ákvörðun í reglugerð.

4. gr.

Í stað 6. gr. laganna komi svo hljóðandi grein:

Landsvirkjun er heimilt:

1. Að reisa allt að 210 MW raforkuver í Þjórsá við Búrfell, ásamt aðalorkuveitum.
2. Að reisa allt að 170 MW raforkuver í Tungnaá við Hrauneyjafoss, ásamt aðalorkuveitum.
3. Að reisa allt að 170 MW raforkuver í Tungnaá við Sigöldu, ásamt aðalorkuveitum.

Landsvirkjun er jafnframt heimilt að gera þær ráðstafanir á vatnasvæðum ofan virkjana sinna í Tungnaá og milli þeirra og Búrfellsvirkjunar, sem nauðsynlegar þykja til að tryggja rekstur þessara virkjana á hverjum tíma. Nær heimildin m. a. til stíflugerðar í Þórisós og Köldukvísl og að veita Köldukvísl um skurð í Þórisvatn og þaðan um skurð í Tungnaá. Enn fremur er Landsvirkjun heimilt að reisa eldsneytisaflstöðvar þær, sem fyrirtækið telur rétt að koma upp.

5. gr.

Í stað 1. málsgr. 13. gr. laganna komi málsgrein, er hljóði svo:

Við virkjanir Landsvirkjunar í Þjórsá við Búrfell og í Tungnaá, sbr. 6. gr., skal fella niður aðflutningsgjöld og söluskatt af efni, tækjum og vélum til virkjananna. Hið sama gildir um eldsneytisaflstöðvar Landsvirkjunar.

6. gr.

Í stað 1. málsgr. 15. gr. laganna komi málsgrein, er hljóði svo:

Ríkisstjórninni er heimilt að ábyrgjast með sjálfskuldarábyrgð lán, er Landsvirkjun tekur til Búrfellsvirkjunar og virkjana í Tungnaá ásamt tilheyrandi ráðstöfunum, sbr. 6. gr., að fjárhæð allt að 5 900 millj. króna (67 millj. Bandaríkjadollara) eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í annarri erlendri mynt. Ábyrgðin skal vera með þeim kjörum og skilmálum, er ríkisstjórnin ákveður, og tekur hún jafnt til greiðslu afborgana, vaxta og annars kostnaðar.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

16. apríl 1971. Nr. 38.

LÖG

um Kennaraháskóla Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

Hlutverk.

1. gr.

1. Kennaraháskóli Íslands skal vera vísindaleg fræðslu- og rannsóknarstofnun í uppeldis- og kennslufræðum. Skylt er Kennaraháskóla Íslands og Háskóla Íslands að skipta með sér verkefnum og viðurkenna sambærilegar námseiningar eða námsþætti hvors annars til þess að forðast tvíverknað. Kennaraháskólinn skal og hafa hliðstætt samstarf við aðra skóla, er mennta kennara í sérgreinum, og er heimilt að setja um það reglugerð.
2. Það er hlutverk Kennaraháskóla Íslands að veita fullnægjandi þekkingu og leikni til þess að kenna og leiðbeina ungmennum á skyldunámsstigi og í yngri aldursflokkum, sem að því stigi liggja og eiga rétt á skólavist á kostnað ríkis og sveitarfélaga.
3. Skólinn skal temja kennaraefnum fræðileg viðhorf og þann heildarskilning á nemendum og umhverfi þeirra, er gerir þau hæf til samvinnu við vandamenn nemenda sinna, sérfræðinga og aðra aðila, er uppeldisstörfum sinna. Kennaraefnum skulu kennd hagkvæm og skipuleg vinnubrögð í námi, einum sér og í samvinnu. Námið á að þjálfa hugsun og glæða hugkvæmni, alúð, skyldurækni og félagsþroska.
4. Skólinn skal jafnan taka mið af markverðum nýjungum í vísindum og viðhorfum, er uppeldismál varða, hafa frumkvæði um að sannreyna gildi þeirra í íslenzku umhverfi, leita nýrri og betri kenninga og aðferða í námi og kennslu

og vekja athygli yfirstjórnar skólans á æskilegum breytingum á skólahaldi og fræðslulöggjöf.

5. Skólinn skal í samvinnu við menntamálaráðuneytið annast endurmenntun og viðbótarmenntun kennara á skyldunámsstigi með skipulegri fræðslu, námskeiðum og kynningu á markverðum nýjungum í skóla- og uppeldismálum.

Stjórn skólans.

2. gr.

1. Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn skólans.
2. Ráðherra til ráðuneytis um menntun kennara skal vera skólanefnd kennaraskóla, skipuð til fjögurra ára. Í nefndinni skal vera, auk rektors Kennaraháskóla Íslands eða fulltrúa hans, einn fulltrúi tilnefndur af hverjum eftirtalinna aðila: Skólastjórn Kennaraháskóla Íslands, sérkennaraskólum sameiginlega, háskólaráði, Sambandi íslenzkra barnakennara, Landssambandi framhaldsskólakennara, Félagi háskólamenntaðra kennara, samtökum íslenzkra kennaranema (nefndur til tveggja ára), fræðslustjórum og menntamálaráðuneytinu. Er fulltrúi þess formaður nefndarinnar. Skal skólanefndin kvödd til fundar eigi sjaldnar en einu sinni á ári.
3. Rektor stjórnar daglegri starfsemi skólans og hefur umsjón með henni. Hann er æðsti fulltrúi skólans gagnvart mönnum og stofnunum innan skólans og utan.

   Skólastjórn fer að öðru leyti með stjórn skólans. Hana skipa rektor og fastir kennarar skólans ásamt skólastjóra Æfinga- og tilraunaskólans, svo og fulltrúar tilnefndir af nemendaráði, og komi einn fulltrúi nemenda fyrir hverja fjóra aðra fulltrúa, sem sæti eiga í skólastjórn.

   Í skólaráði eiga sæti rektor, einn úr hópi fastra kennara við hverja skor skólans (skorarstjóri), þrír tilnefndir af nemendaráði og einn tilnefndur á almennum fundi lausráðinna kennara. Skólaráð fer með þau störf, sem því eru sérstaklega falin í lögum þessum, og er að öðru leyti til aðstoðar rektor og skólastjórn við umsjón með stofnuninni.

   Rektor er í forsæti á fundum skólastjórnar og skólaráðs, en aðstoðarrektor ritari.

   Á fundum skólastjórnar og skólaráðs verður ályktun því aðeins gild, að tveir þriðju hlutar atkvæðisbærra manna sæki fund hið fæsta. Á fundum ræður afl atkvæða úrslitum mála. Ef atkvæði eru jöfn, sker atkvæði rektors úr eða staðgengils hans.

   Rísi ágreiningur um, hvort tilteknu málefni skuli ráðið til lykta af rektor, skólastjórn eða skólaráði, sker menntamálaráðherra úr.
4. Rektor skal kjörinn af skólastjórn úr hópi fastra kennara til 4 ára í senn. Endurkjósa má rektor einu sinni án lotuskila. Rektor skal kjörinn í janúarmánuði og taka við embætti 1. ágúst, utan hvað hann ber ábyrgð á tillögum til fjárlaga fyrir næsta ár eftir að hann var kjörinn.
5. Í aprílmánuði kjósa kennarar skorar sér skorarstjóra til tveggja ára í senn úr hópi fastra kennara og tekur hann við starfinu 1. júlí. Um kosningu á fulltrúum lausráðinna kennara og nemenda sem og framkvæmd á kosningu skorarstjóra segir nánar í reglugerð.

Nemendaráð.

3. gr.

Í Kennaraháskóla Íslands skal starfa nemendaráð, er tilnefni fulltrúa nemenda í skólastjórn og skólaráð; enn fremur er það rektor til ráðuneytis í málefnum skólans. Skal það kosið af nemendum skólans til eins árs í senn.

Inntaka nemenda í skólann.

4. gr.

Inntökuskilyrði í Kennaraháskóla Íslands eru:

1. Stúdentspróf eða annað nám, ef skólastjórn telur það jafngilt og mælir með því, en menntamálaráðuneytið fellst á það.
2. Þeir, sem lokið hafa kennaraprófi eða framhaldsnámi frá Kennaraskóla Íslands, geta, ef þeir æskja þess, bætt við sig námi í Kennaraháskólanum og lokið þaðan embættisprófi, þegar hann hefur tekið til starfa að fullu. Tilhögun námsins og hve miklu þarf við að auka fer eftir reglugerð, sem setja skal að fengnum tillögum skólastjórnar.
3. Heimilt er skólanum að úrskurða um inntöku nemenda með hliðsjón af hæfniprófi eða öðrum matsaðferðum, en fullnægja skulu þeir ákvæðum þessarar greinar. Ákveða má í reglugerð lágmarkseinkunn í íslenzku og fleiri greinum.
4. Nemandi skal eigi haldinn neinum kvilla, er öðrum geti að meini orðið og hamli skólavist að dómi skólastjórnar.

Inntaka nemenda í skólann er í höndum skólastjórnar eða skólaráðs í umboði hennar.

Nám og námstími.

5. gr.

Skipuleggja skal námið sem þriggja ára nám. Námstími skal eigi vera lengri en 9½ mánuður á ári og eigi skemmri en 8½. Menntamálaráðuneytið getur leyft allt að hálfsmánaðar vik frá þessu ákvæði.

Heimilt er að halda allt að níu mánaða námskeið á uppeldisfræðilegu sérsviði, þegar fé er veitt til þess í fjárlögum.

6. gr.

Ef námsefni í Kennaraháskóla Íslands skiptist í 12 hluti og hver hlutur jafngildir um það bil 6 ársvikustundum, skulu hlutföll einstakra greina vera nálægt því, er hér segir, að frádregnum þeim tíma skólaársins, sem varið er til áheyrnar, æfingakennslu og námskeiða:

I. **Almennt kennaranám.**
   a. **Uppeldisgreinar** bóklegar, 2 hlutir.
   b. **Námsefni skyldunáms:**
      1) Kjarni: 4 hlutir. Námi í kjarna skal ljúka að því leyti, sem fært er, á fyrsta ári.
      2) Tvær valgreinar, 4 hlutir. Heimilt er skólastjórn að leyfa nemendum að bæta við sig þriðju valgrein og verður þá valgreinanámið 6 hlutir.
   c. **Uppeldisfræðilegt sérsvið** og **áheyrn**, 2 hlutir.

II. **Nám handavinnukennara** skal vera 2 hlutir í bóklegum uppeldisgreinum, 1 hlutur í kjarna, 2 í bóklegri valgrein og 7 í handlistum.

III. **Verklegt nám,** æfingakennsla og annað starf á vettvangi, 12 vikur hið minnsta. Saman skal fara, eftir því sem við verður komið, samstillt og hnitmiðað nám í skyldunámsgreinum og uppeldisgreinum, einkum kennslufræði. Verklega námið fer fram í æfinga- og tilraunaskóla og öðrum skólum og stofnunum, eftir því sem þörf krefur.

IV. Fjalla skal um það efni á námskeiðum, sem ekki er unnt að skipa eðlilega á samfellda stundaskrá annar- eða vetrarlangt.

7. gr.

Námsgreinar skólans skiptast í skorir, sem hér segir:

I. **Uppeldisgreinar:** sálarfræði, uppeldisfræði, kennslufræði og kennsluæfingar, auk skólasögu.

II. **Félagsgreinar:** félagsfræði, saga, siðfræði, trúarbragðasaga og kristinfræði.

III. **Mál:** íslenzka og íslenzk fræði, þar með talin framsögn og hljóðfræði nútíðarmáls, danska, enska.

IV. **Raungreinar:** eðlisfræði, efnafræði, líffræði, landafræði, auk stærðfræði.

V. **List- og verkgreinar:** skrift, vélritun, teiknun og handavinna, söngur og tónfræði, leiklist, íþróttir og fimleikafræði.

Heimilt er stjórn skólans að fjölga eða fækka kennslugreinum, að fengnu samþykki menntamálaráðuneytisins.

8. gr.

Nemendur skulu hafa tekið þátt í almennum framleiðslu- og þjónustustörfum eigi skemur en 4 mánuði samanlagt á námstímanum eða árinu, áður en kennaranám var hafið.

Verkleg þjálfun eða starf á uppeldisstofnun getur komið í stað almennra starfa.

Námseftirlit og almenn próf.

9. gr.

1. Eftirlit, námsmat og próf skulu vera, eftir því sem við verður komið, eðlilegur þáttur eða lokastig í námi og þjálfun og miðast m. a. við verklegar æfingar og ritgerðir, hlutlæg próf svo og þau vinnubrögð önnur, sem veita nemendum sem gleggsta vitneskju um vald þeirra á námsefninu og örva þá til frekari dáða.
2. Svo skal haga gerð prófa, að þau standist fræðilegar kröfur um áreiðanleik, svo og réttmæti í samræmi við markmið námsins.
3. Próf skulu haldin í öllum námsgreinum fyrsta árs. Skera þau úr um það, hvort nemandi heldur áfram námi annars og þriðja árs.
4. Námsefni skal, eftir því sem reglugerð ákveður, skipt niður í námsáfanga. Lýkur námi í hverjum áfanga með prófi eða annars háttar mati. Þó skal heimilt, ef skólastjórn æskir þess og ráðuneyti fellst á það, að haga lokaprófi í tilteknum greinum svo, að það nái til tveggja eða fleiri áfanga í námsefni annars og þriðja árs.

   Lokapróf hvers áfanga eða námsgreinar er hluti af kennaraprófi.
5. Prófdómarar, skipaðir af menntamálaráðuneytinu, skulu dæma með kennara úrlausnir á lokaprófum til kennaraprófs.

   Í reglugerð skal setja nánari ákvæði um próf í Kennaraháskóla Íslands.

Þjálfun í starfi.

10. gr.

Að afloknu samfelldu námi og prófum í Kennaraháskóla Íslands skulu kennarar njóta eins árs leiðsagnar og þjálfunar í starfi. Fræðsluskrifstofur skulu hver í sínu umdæmi skipuleggja viðræðufundi fyrir nýja kennara í samráði við Kennaraháskóla Íslands, hafa umsjón með hinum nýju kennurum og setja þeim leiðsagnarkennara að fengnum tillögum hlutaðeigandi skólastjóra.

Starfslið.

A. Kennarar.

11. gr.

Fastir kennarar skólans eru prófessorar, dósentar og lektorar. Auk þess starfa við skólann aðjunktar, sem menntamálaráðherra ræður til tveggja ára hið skemmsta, að fengnum tillögum skólaráðs. Skólaráð ræður stundakennara.

Skipa skal allt að sjö prófessora og allt að níu dósenta.

Um tölu lektora fer eftir ákvörðun menntamálaráðherra að fengnum tillögum skólaráðs.

Um vinnutíma kennara, árlegan eða vikulegan, fer eftir kjarasamningum eða dómi kjaradóms; í reglugerð skal kveða á um, hver sé kennsluskylda einstakra kennara.

12. gr.

1. Kennarar skólans skiptast á skorir eftir kennslugreinum sínum.
2. Forseti Íslands skipar prófessora, en menntamálaráðherra dósenta og lektora.
3. Þá eina má skipa fasta kennara, sem lokið hafa fullnaðarprófi frá háskóla eða annarri sambærilegri stofnun í aðalgrein þeirri, er þeir eiga að kenna, svo og prófi í uppeldis- og kennslufræðum. Þó má veita umsækjanda, sem ekki fullnægir þessum skilyrðum, stöðuna, ef meiri hluti dómnefndar telur hann hæfan til að gegna starfinu.
4. Skipa skal hverju sinni þriggja manna nefnd til þess að dæma um hæfi umsækjenda til að gegna stöðu prófessors eða dósents. Skipar menntamálaráðherra einn mann í nefndina, Háskóli Íslands annan, skólaráð Kennaraháskóla Íslands hinn þriðja, og er hann formaður nefndarinnar. Í nefnd þessa má skipa þá eina, sem lokið hafa háskólaprófi í hlutaðeigandi grein eða eru að öðru leyti viðurkenndir sérfræðingar í greininni. Heimilt er skólaráði að hlutast til um, að samskonar dómnefnd fjalli um hæfi umsækjenda um lektorsstöður.

   Dómnefnd skal láta uppi rökstutt álit um það, hvort af vísindagildi rita og rannsókna umsækjanda svo og námsferli hans og störfum megi ráða, að hann sé hæfur til að gegna embættinu. Álitsgerð nefndar skal höfð til hliðsjónar, er embættið er veitt, og má engum manni veita prófessorsembætti eða dósentsstarf við Kennaraháskóla Íslands, nema meiri hluti nefndarinnar hafi látið í ljós það álit, að hann sé hæfur til þess.

   Enn fremur skal leita álits skólaráðs Kennaraháskóla Íslands um umsækjendur, hvort heldur eru prófessorar, dósentar eða lektorar.

B. Annað starfslið.

13. gr.

I. Umsjónar- og ráðgjafastörf.

1. Aðstoðarrektor, er rektor ræður úr hópi fastra kennara og vera skal honum til aðstoðar í daglegu starfi og staðgengill hans kjörtímabilið.

2. **Bókavörður**, er hefur umsjón með bókakosti skólans og lestrarsölum hans.
3. **Námsráðunautar**, er liðsinni nemendum í námsvali og námsvanda, svo og um einkamál í námi og lífi.
4. **Æfingastjóri**, er skipuleggur æfingakennslu og hefur umsjón með henni.

Þeir starfsmenn, er taldir eru í þessum lið, mega allir vera úr hópi kennara, og má fela sama starfsmanni fleiri en eitt þessara starfa, ef henta þykir.

II. Störf á skrifstofu.

1. **Fulltrúi**, er sé rektor og konrektor til aðstoðar við dagleg störf. Hann stjórnar þeim störfum, sem unnin eru á skrifstofu skólans, og annast þau eftir því, sem við verður komið. Honum skal fengin aðstoð eftir þörfum.
2. **Gjaldkeri**, er annast reikningshald skólans og bókhald.
3. **Annað starfslið**, eftir því sem fé er veitt til í fjárlögum.

III. Önnur störf.

1. **Húsvörður**, er hefur umsjón með húsum skólans og húsmunum, dyravörzlu, ræstingu, ljósi og hita. Hann annast einnig eftirlit með lóð skólans.
2. **Tækjavörður**, er aðstoðar við verklega kennslu og hefur umsjón með kennslutækjum, nýtingu þeirra og vörzlu. Hann annast viðhald og viðgerðir á tækjakosti skólans.

Fela má sama starfsmanni fleiri en eitt þeirra starfa, sem talin eru í lið II. og III.

Nánari ákvæði um starfssvið, ráðningartíma, réttindi og skyldur starfsmanna skólanna skal setja í reglugerð.

Rektor ræður starfsmenn samkv. grein þessari, að fenginni umsögn skólaráðs, er áður hafi leitað álits nemendaráðs, að því er námsráðunaut varðar.

Rannsóknarstofnun uppeldismála.

14. gr.

1. Komið skal á fót rannsóknarstofnun uppeldismála. Skal hlutverk hennar vera að:
   a. vinna að fræðilegum rannsóknum á sviði sál- og félagsvísinda, og skulu að jafnaði tekin fyrir verkefni, er teljast hafa hagnýtt gildi fyrir skólastarf á Íslandi,
   b. veita kennaraefnum og háskólastúdentum þjálfun í fræðilegum rannsóknaraðferðum sál- og félagsvísinda.
2. Til stofnunarinnar skal ráða sérfræðinga á sviði sálarfræði, uppeldisfræði, kennslufræði, félagsfræði og tölfræði, eftir þörfum og samkvæmt því, sem fé er veitt til í fjárlögum. Heimilt er að fela föstum kennurum beggja háskóla rannsóknarstörf við stofnunina. Má þá létta af þeim hluta af starfsskyldum, enda komi til samþykki háskólaráðs eða skólaráðs Kennaraháskóla Íslands.

Eftir því sem tök eru á skal og veita prófessorum og dósentum aðstöðu til eigin rannsókna í stofnuninni.

15. gr.

1. Stjórn rannsóknarstofnunar uppeldismála skal vera í höndum 6 manna stjórnarnefndar, er í eigi sæti:
   rektor Kennaraháskóla Íslands,
   rektor Háskóla Íslands,
   fulltrúi, nefndur til tveggja ára af föstum kennurum uppeldisskorar Kennaraháskóla Íslands,

fulltrúi, nefndur til tveggja ára af föstum kennurum Háskóla Íslands í sálarfræði, uppeldisfræði og félagsfræði.
deildarstjóri skólarannsóknadeildar menntamálaráðuneytisins,
formaður, skipaður af menntamálaráðherra til fjögurra ára, án tilnefningar.
Verði atkvæði jöfn, ræður atkvæði formanns.

2. Vísindalegu starfi rannsóknarstofnunar uppeldismála stjórnar forstjóri, kjörinn til skiptis úr hópi fastra kennara í uppeldisskor Kennaraháskóla Íslands og fastra kennara í heimspekideild Háskóla Íslands í sálarfræði, uppeldisfræði og félagsfræði. Kjörtímabil forstjóra er þrjú ár. Forstjóri skal hafa umsjón með framgangi rannsóknarverkefna stofnunarinnar og fjárreiðum hennar. Hann gerir tillögur til stjórnarnefndar um ráðningu starfsmanna að stofnuninni, undirbýr fjárhagsáætlanir og semur ársskýrslu um starfsemina. Forstjóra er skylt að kenna a. m. k. ⅔ hluta kennsluskyldu sinnar í hlutaðeigandi háskóla. Um aukavinnu forstjóra utan vébanda stofnunarinnar og viðkomandi háskóla fer eftir almennum ákvæðum laga um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins.
3. Stjórnarnefnd hefur yfirumsjón með fjárhag stofnunarinnar og gerir tillögur til menntamálaráðuneytisins um fjárveitingar í fjárlögum. Hún ræður starfsmenn að stofnuninni og samþykkir val meiri háttar rannsóknarverkefna.

Æfinga- og tilraunaskóli.

16. gr.

Í sambandi við Kennaraháskóla Íslands starfar æfinga- og tilraunaskóli, sem er um leið skóli skyldunáms fyrir ákveðið hverfi Reykjavíkurborgar. Kennaraefni skulu fá kennsluæfingar í öllum þeim aldursflokkum, sem Kennaraháskólinn veitir rétt til að kenna.

17. gr.

Æfingaskólinn skal hafa með höndum uppeldisfræðilegar athuganir og tilraunir eftir því, sem við verður komið. Rektor Kennaraháskóla Íslands og prófessor í uppeldis- og sálarfræði skulu í samráði við skólastjóra Æfingaskólans hafa umsjón með rannsóknarstarfi þessu.

18. gr.

1. Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn skólans og setur og skipar kennara hans að fengnum tillögum skólastjórnar Æfingaskólans og að því er varðar fasta æfingakennara að fengnum tillögum skólaráðs Kennaraháskóla Íslands.
2. Stofnkostnaður skólans skiptist þannig með aðilum, að ríkissjóður greiðir ⅗ hluta hans, en borgarsjóður Reykjavíkur ⅖ hluta.

Rekstrarkostnað skólans greiða aðilar samkvæmt eftirfarandi reglum:

Ríkissjóður greiðir laun fastra kennara, stundakennslu, forfallakennslu, heimavinnu kennara, handbækur kennara, efni til handavinnukennslu og tilraunakostnað.

Allur annar rekstrarkostnaður en talinn er hér að framan skiptist þannig með aðilum, að borgarsjóður Reykjavíkur greiðir fyrir hvern nemanda í skólanum þá fjárhæð, sem hann greiðir í annan rekstrarkostnað á sama tíma, að meðaltali, fyrir hvern nemanda í barna- og gagnfræðaskólum Reykjavíkur.

19. gr.

Stjórn Æfingaskólans skipa rektor Kennaraháskóla Íslands, fræðslustjóri Reykjavíkurborgar, skólastjóri og fastir kennarar Æfinga- og tilraunaskólans. Skólastjóri annast daglega stjórn í umboði rektors.

20. gr.

Heimilt er skólastjóra Æfingaskólans að kveðja kennara sér til aðstoðar við umsjónarstörf í skólanum, niðurskipun kennsluæfinga og eftirlit með þeim í samráði við æfingastjóra, svo og önnur störf í þágu skólans, sem nauðsyn ber til, og má þá fækka við þá kennara kennslustundum, sem því svarar, að fengnu samþykki menntamálaráðuneytisins.

21. gr.

1. Ákveða skal í reglugerð um fjölda kennara og kennslustundafjölda þeirra á viku með tilliti til fjölda æfingastunda. Auk fastra æfingakennara skal ráða til starfa við skólann aðra kennara eftir þörfum og jafnan kappkosta að fá sem færasta kennara, bæði að menntun og reynslu, til kennslu við Æfingaskólann. Heimilt er, að fastir æfingakennarar séu eigi færri en aldursflokkar Æfingaskólans og einn fyrir hvert uppeldisfræðilegt sérsvið að auki. Þeir skulu annast æfingakennslu og hafa umsjón með henni í samráði við æfingastjóra og kenna við Kennaraháskóla Íslands, eftir því sem nánar er ákveðið í reglugerð.
2. Aðrir kennarar Æfingaskólans hafa sömu laun og almennir kennarar við aðra skóla á sömu skólastigum, en fyrir æfingatíma eða tilraunastarf, sem þeir kunna að annast, fái þeir sérstaka þóknun, sem menntamálaráðuneytið ákveður.

22. gr.

Barna- og gagnfræðastigsskólum þeim, sem menntamálaráðuneytið ákveður, að fengnum tillögum skólastjórnar Kennaraháskólans, er skylt að taka við nemendum Kennaraháskólans til æfingakennslu. Skólastjórar þeirra skóla og skólastjóri Æfingaskólans skulu hafa samráð um þá æfingakennslu. Þóknun fyrir hana skal ákveðin af ráðuneytinu.

Orlof.

23. gr.

Nú hefur kennari gegnt embætti í 5 ár og óskar að hverfa frá störfum um skeið til að efla þekkingu sína og kennarahæfni. Skal hann þá senda menntamálaráðuneytinu beiðni um orlof ásamt greinargerð um, hvernig hann hyggst verja orlofstímanum, sem skal notaður til a) reglulegs náms í viðurkenndri menntastofnun, eða b) a. m. k. tveggja mánaða námsferðar, sem skipulögð er eða boðið til af aðila eða stofnun, sem menntamálaráðuneytið viðurkennir. Ef menntamálaráðuneytið telur umsókn og greinargerð kennara fullnægjandi, getur það veitt honum orlof, allt að einu ári með föstum embættislaunum.

Menntamálaráðuneytið getur veitt kennara, er orlof hlýtur, styrk til að standa straum af kostnaði við ferðalög og námsdvöl í sambandi við orlofið, ef hann ver því til að stunda reglulegt nám við viðurkennda menntastofnun eða til námsferðar, sem hann nýtur ekki sambærilegs styrks til frá öðrum aðilum. Þá getur menntamálaráðuneytið auglýst eftir umsækjendum til að leggja fyrir sig tiltekið nám, gegn veitingu orlofs eða sérstakra styrkja, nema hvort tveggja sé. Styrki til viðbótar orlofi má veita af fé því, sem í fjárlögum er hverju sinni ætlað til að kosta orlof kennara. Þá getur menntamálaráðuneytið eða aðrir aðilar í samstarfi við það efnt til allt að þriggja vikna námsferða með hópum kennara á þeim árstíma, sem skólar hérlendis starfa ekki. Slíkar ferðir skulu að jafnaði farnar í júní eða ágúst, þegar kennurum gefst kostur á að kynnast skólum erlendis í starfi. Þeir aðilar, sem fyrir slíkum ferðum standa, skulu skipuleggja þær fyrirfram og birta væntanlegum

þátttakendum fyrirhugaða starfs- og ferðaáætlun. Menntamálaráðuneytið getur veitt af orlofsfjárveitingu styrk, sem nemur allt að ⅔ af áætluðum ferða- og dvalarkostnaði þeirra kennara, sem þátt taka í slíkum hópferðum. Enginn kennari getur fengið á starfsævi sinni hærri fjárhæð í orlof og orlofsstyrki samanlagt en nemur 1½ árs embættislaunum hans.

Menntamálaráðuneytið setur reglugerð um framkvæmd orlofs kennara. Skal þess gætt eftir föngum, að það trufli ekki störf skóla eða torveldi þau. Að orlofi loknu skulu kennarar skila til ráðuneytisins skýrslu um störf sín og nám á orlofstímanum. Skilyrði má setja þeim, sem hljóta orlof eða styrk til reglulegs náms, að þeir starfi að náminu loknu að skólamálum eða kennslu á Íslandi minnst þrjú ár. Ákvæði þessi taka einnig til skólastjóra. Heimilt er ráðuneytinu að veita kennurum orlof með launum að nokkru eða öllu leyti til þess að vinna að samningu eða útgáfu kennslubóka eða kennslugagna. Enn fremur er heimilt að veita kennara launalaust leyfi, þegar sérstakar ástæður mæla með því. Nýtur staðgengill eða staðgenglar hans þá þeirra launa.

Ákvæði til bráðabirgða.

24. gr.

1. Nemendur, aðrir en stúdentar, sem skráðir voru í Kennaraskóla Íslands 1969 eða fyrr, og stúdentar skráðir í skólann fyrir gildistöku laga þessara, eiga rétt á að ljúka námi og prófum samkvæmt lögum um Kennaraskóla Íslands nr. 23/1963.
2. Við Kennaraháskóla Íslands skal starfrækja menntadeild og framhaldsdeild samkvæmt lögum um Kennaraskóla Íslands frá 1963, á meðan styrkbær fjöldi nemenda óskar að stunda þar nám.
3. Enn fremur má fela skólanum að annast starfrækslu framhaldsdeilda á gagnfræðastigi og búa nemendur úr framhaldsdeildum undir próf jafngilt stúdentsprófi.
4. Skipaðir kennarar í bóklegum greinum við Kennaraskóla Íslands eiga forgangsrétt á skipun í lektorsstöður, sem veittar verða við Kennaraháskóla Íslands innan fjögurra ára frá gildistöku laga þessara að telja.

   Skipaðir kennarar í öðrum greinum eiga og forgangsrétt til samsvarandi starfa við Kennaraháskólann eða stofnanir hans.

25. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt eru úr gildi numin lög nr. 23/1963, um Kennaraskóla Íslands, sbr. þó 24. gr. þessara laga.

Lög þessi skulu endurskoðuð eigi síðar en að tveimur árum liðnum frá gildistöku þeirra.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason

LÖG

um utanríkisþjónustu Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Utanríkisþjónustan fer með utanríkismál og gætir í hvívetna hagsmuna Íslands gagnvart öðrum ríkjum. Hún skal einkum gæta hagsmuna Íslands að því er snertir

1) stjórnmál og öryggismál,
2) utanríkisviðskipti, og
3) menningarmál.

Utanríkisþjónustan annast í umboði forseta samningagerðir við önnur ríki, nema þar frá sé gerð undantekning í lögum eða forsetaúrskurði.

Þá skal utanríkisþjónustan einnig veita ríkisborgurum vernd og aðstoð gagnvart erlendum stjórnvöldum, stofnunum og einstaklingum.

2. gr.

Utanríkisþjónustan greinist í utanríkisráðuneytið, sendiráð Íslands, fastanefndir hjá alþjóðastofnunum og ræðisskrifstofur.

3. gr.

Yfirstjórn utanríkisþjónustunnar er hjá utanríkisráðuneytinu, og hefur það eftirlit með því, að lögum og reglugerðum um framkvæmd utanríkismála sé framfylgt.

Ráðuneytisstjóri utanríkisráðuneytisins sér um daglegan rekstur þess ásamt öðrum starfsmönnum, sem til þess eru skipaðir.

4. gr.

Hafa skal sendiráð, fastanefndir hjá alþjóðastofnunum og ræðisskrifstofur á þeim stöðum erlendis, þar sem slíkt er álitið nauðsynlegt til gæzlu hagsmuna Íslands.

Ákveða skal með forsetaúrskurði, á hvaða stöðum skuli hafa sendiráð, fastanefndir hjá alþjóðastofnunum og sendiræðisskrifstofur (sbr. 7. gr.).

Um ákvarðanir samkvæmt þessari grein skal hafa samráð við utanríkismálanefnd.

5. gr.

Heimilt er utanríkisráðherra að fela forstöðumanni sendiráðs að veita forstöðu sendiráðum í fleiri löndum en einu eða vera jafnframt fastafulltrúi hjá alþjóðastofnunum.

Fela má forstöðumanni sendiráðs og öðrum sendiráðsmönnum að annast ræðisstörf jafnframt öðrum störfum.

6. gr.

Forstöðumenn sendiráða eru sendiherrar eða sendifulltrúar. Forstöðumenn fastanefnda hjá alþjóðastofnunum eru fastafulltrúar og getur utanríkisráðherra veitt þeim sendiherranafnbót, meðan þeir gegna því starfi, séu þeir eigi skipaðir sendiherrar.

7. gr.

Ræðismenn eru ýmist úr hópi fastra embættismanna utanríkisþjónustunnar, sendiræðismenn, eða valdir til starfa fyrir utanríkisþjónustuna, kjörræðismenn. Hinir síðar nefndu þurfa eigi að vera íslenzkir ríkisborgarar. Þeir taka eigi laun, en heimilt er, ef ástæða þykir til, að greiða þeim skrifstofufé að einhverju leyti.

Aðalræðismenn veita aðalræðisskrifstofum forstöðu, ræðismenn veita ræðisskrifstofum forstöðu og vararæðismenn veita vararæðisskrifstofum forstöðu.

8. gr.

Starfsmenn utanríkisþjónustunnar aðrir en kjörræðismenn skiptast í þessa flokka heima og erlendis:

1. flokkur: Ráðuneytisstjóri. Sendiherrar.
2. flokkur: Skrifstofustjóri. Sendifulltrúar. Aðalræðismenn.
3. flokkur: Deildarstjórar. Sendiráðunautar. Ræðismenn.
4. flokkur: Fulltrúar A-flokks. Sendiráðsritarar. Vararæðismenn.
5. flokkur: Fulltrúar B-flokks. Aðstoðarmenn.

Auk þess starfa í utanríkisþjónustunni skjalavörður utanríkisráðuneytisins, bókarar, ritarar og annað starfsfólk eftir nánari ákvörðun utanríkisráðuneytisins.

9. gr.

Forseti Íslands skipar þá starfsmenn utanríkisþjónustunnar, sem taldir eru í 1.—3. flokki samkvæmt 8. grein, en utanríkisráðherra þá, sem taldir eru í 4.—5. flokki sömu greinar. Kjörræðismenn eru skipaðir af utanríkisráðherra, nema aðalræðismenn, er forseti Íslands skipar. Aðrir starfsmenn eru ráðnir.

10. gr.

Starfsmenn utanríkisþjónustunnar eru skyldir til að starfa sem fulltrúar utanríkisþjónustunnar erlendis eða í utanríkisráðuneytinu samkvæmt ákvörðun utanríkisráðherra. Eigi þarf nýja skipun, þótt starfsmaður sé fluttur milli staða eða starfa innan sama flokks samkvæmt 8. grein þessara laga.

11. gr.

Auk þeirra starfsmanna, sem taldir eru í 8. gr., er heimilt að ráða menn í utanríkisþjónustuna um tiltekinn tíma til að gegna sérstökum störfum, t. d. sem viðskiptafulltrúar, fiskifulltrúar, blaðafulltrúar eða menningarfulltrúar. Viðskiptafulltrúar skulu vinna að markaðsleit fyrir íslenzkar afurðir og greiða á annan hátt fyrir viðskiptum við aðrar þjóðir.

Þann tíma, er menn gegna störfum í utanríkisþjónustunni samkvæmt 1. málsgrein þessarar greinar, skulu þeir, eftir því sem við á, hlíta sömu reglum og fastir embættismenn utanríkisþjónustunnar í samsvarandi störfum.

12. gr.

Í utanríkisráðuneytinu skal vera bókasafn um þjóðarétt og alþjóðamál.

Utanríkisráðuneytið sér um skrásetningu allra samninga Íslands við önnur ríki og útgáfu þeirra.

Auk annarra starfa hefur skjalavörður ráðuneytisins að jafnaði með höndum umsjá bókasafnsins og skrásetningu og útgáfu samninga.

Heimilt er að veita fræðimönnum afnot af bókasafni ráðuneytisins að fengnu leyfi ráðherra.

13. gr.

Starfsmenn utanríkisþjónustunnar taka laun samkvæmt almennum reglum um laun starfsmanna ríkisins. Auk þess skulu starfsmenn erlendis fá greiddar staðaruppbætur, sem miðast við kostnað á nauðsynjum (fæði, húsnæði o. fl.) og aðrar

sérstakar aðstæður á hverjum stað. Þá skulu starfsmenn utanríkisþjónustunnar, sem dveljast langdvölum erlendis, fá greiddan hluta af kostnaði við að senda börn sín í skóla á Íslandi. Þessar staðaruppbætur skulu ákveðnar samkvæmt reglum, er utanríkisráðherra setur að höfðu samráði við utanríkismálanefnd. Reglur skulu settar á sama hátt um greiðslu sjúkrakostnaðar starfsmanna utanríkisþjónustunnar erlendis.

14. gr.

Óheimilt er starfsmönnum utanríkisþjónustunnar að vinna störf utan hennar nema sérstaklega standi á og samþykki utanríkisráðherra komi til.

Að öðru leyti gilda um starfsmenn utanríkisþjónustunnar lög um réttindi og skyldur starfsmanna ríkisins, eftir því sem við á.

Ákvæði þessarar greinar taka ekki til kjörræðismanna.

15. gr.

Starfsmönnum utanríkisþjónustunnar, sem veita sendiráðum forstöðu, og sendiræðismönnum er heimilt að fara með þau störf í umdæmum sínum, sem notarius publicus fer með á Íslandi og varða löggerninga íslenzkra borgara, og einnig, ef annar aðili er útlendur ríkisborgari. Skjöl, sem þannig eru gefin út á löglegan hátt, skulu hafa sama gildi á Íslandi og notarialskjöl, sem þar eru gefin út.

Ef ástæða er til, getur utanríkisráðherra veitt kjörræðismönnum sömu heimild og ræðir um í fyrri málsgrein þessarar greinar.

16. gr.

Kostnaður samkvæmt lögum þessum greiðist úr ríkissjóði.

17. gr.

Fyrir embættisverk starfsmanna utanríkisþjónustunnar skal innheimta gjald eftir nánari fyrirmælum, er utanríkisráðherra setur með reglugerð.

18. gr.

Utanríkisráðherra setur almennar starfsreglur fyrir starfsmenn utanríkisþjónustunnar og ákveður starfssvið þeirra.

19. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað, og eru jafnframt úr gildi felld lög nr. 31 27. júní 1941, um utanríkisráðuneyti Íslands og fulltrúa þess erlendis.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Emil Jónsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 49 20. apríl 1963, um byggingarsjóð aldraðs fólks, og lögum nr. 23 19. apríl 1968.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna orðist svo:

Hlutverk sjóðsins er að stuðla með lánveitingum og styrkveitingum að því, að byggðar verði hentugar íbúðir og dvalarheimili fyrir aldrað fólk.

2. gr.

4. gr. laganna orðist svo:

Fela skal Tryggingastofnun ríkisins stjórn sjóðsins og daglegan rekstur hans. Skal fulltrúi stjórnar happdrættis D.A.S. eiga tillögurétt um lán- og styrkveitingar.

3. gr.

Framan við 5. gr. laganna bætist:

Heimilt er að veita styrki úr sjóðnum, allt að 50% af árlegum tekjum hans, til byggingar á hentugum íbúðum og dvalarheimilum fyrir aldrað fólk.

4. gr.

Síðari málsgr. 7. gr. laganna (sbr. 3. gr. laga nr. 23/1968) orðist svo:

Lán og styrkir, sem veitt eru úr sjóðnum til byggingar dvalarheimila, mega nema allt að 40% af kostnaðarverði þeirra, og skulu þau tryggð með veði í heimilunum. Heimilt er að veita lánin á eftir eða samhliða veðlánum annars staðar frá, er nemi allt að 75% af kostnaðarverði íbúðanna.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Emil Jónsson.

LÖG

um viðauka við girðingalög, nr. 10 25. marz 1965.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Á eftir 7. gr. laganna (sbr. 1. gr. laga nr. 45 29. apríl 1967) komi tvær nýjar greinar, svo hljóðandi:

a. (8. gr). Nú vilja sveitarfélög, eitt eða fleiri, girða af sitt afréttarland, en fá ekki samþykki aðliggjandi hreppa, og skal þá viðkomandi sýslunefnd eða sýslunefndir, áður en tekur til ákvæða 5., 6. og 7. gr. um þau atriði, fella úrskurð um, hvort fyrirhuguð girðing skuli heyra undir ákvæði ofannefndra lagagreina. Skal úrskurður sýslunefndar eða sýslunefnda reistur á þrem eftirtöldum atriðum:
   1. Hvort ágangur búfjár frá aðliggandi hreppum réttlæti einhliða ákvörðun kröfuaðilans um lagningu girðingar.
   2. Hvort fyrirhugað stæði girðingar er nothæft miðað við hæð lands, landslag og snjóalög.
   3. Hvort fleiri sveitarfélög en þau, er lönd eiga að afréttargirðingu, og hver skuli vera þátttakendur í stofn- og viðhaldskostnaði girðingar og eftir hvaða hlutföllum innbyrðis, sbr. næstu grein hér á eftir.

   Sé um fleiri en eina sýslunefnd að ræða, skal úrskurður felldur á sameiginlegum fundi.

b. (9. gr.) Nú er afréttargirðing úrskurðuð hæf af sýslunefnd eða sýslunefndum samkvæmt næstu grein hér á undan, og skulu þá þau sveitarfélög, sem samliggjandi afréttir eiga þeim megin, sem þátttaka var úrskurðuð, vera þátttakendur í úrskurðuðum kostnaði, hvort sem afréttarlönd þeirra liggja að hinu afgirta landi eða ekki, ef búfé frá þeim hefur síðastliðin fimm ár, áður en girt var, komið fram í fjallskilum að hausti á hinu afgirta landi. Skal tala þessa búfjár vera skiptingargrundvöllur.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 68 10. okt. 1967, um Iðnlánasjóð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

6. málsgrein 6. greinar laga nr. 68 10. október 1967, um Iðnlánasjóð, orðist svo:

Þegar Iðnlánasjóður tekur erlend lán, sem bundin eru við endurlán til tiltekinna framkvæmda, skal fé endurlánað með gengisákvæði og hæfilegum vaxtamismun og kostnaði til Iðnlánasjóðs. Þó er sjóðnum heimilt að endurlána lánsfé frá Iðnþróunarsjóði án gengisákvæða, enda tryggi stjórn Iðnlánasjóðs hag hans með öðrum hætti.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

16. apríl 1971. Nr. 43.

LÖG

um Áburðarverksmiðju ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Áburðarverksmiðja ríkisins er ríkisstofnun, er lýtur sérstakri stjórn, samkvæmt lögum þessum, undir yfirstjórn landbúnaðarráðherra.

Markmið hennar er:

1. Að framleiða og selja áburðarefni og önnur þau efni, sem tengd eru áburðarvinnslu.
2. Að hafa á hendi einkasölu á tilbúnum áburði, og er engum öðrum en henni heimilt að framleiða né flytja hingað til landsins tilbúinn áburð.

2. gr.

Rekstri verksmiðjunnar skal jafnan hagað þannig, að hún sé þess tæknilega og fjárhagslega umkomin að gefa áburðarnotendum kost á eins góðum og ódýrum áburði og áburðarefnum og frekast er völ á.

Þess skal jafnan gætt, að ekki stafi mengunarhætta af rekstri verksmiðjunnar.

3. gr.

Áburðarverksmiðjan tekur við öllum eignum og skuldum, réttindum og skyldum Áburðarsölu ríkisins, gagnvart einstaklingum og hinu opinbera og kemur að öllu leyti í hennar stað.

Allar bækur og skjöl áburðarsölunnar falla til Áburðarverksmiðjunnar.

Skipulagsbreytingin fer fram 1. janúar 1971 og miðast reikningsskil við þann dag.

4. gr.

Ríkissjóður leggur Áburðarverksmiðju ríkisins til, auk hlutafjár Áburðarverksmiðjunnar h.f., stofnfjárframlög, eins og ákveðin kunna að verða í fjárlögum.

5. gr.

Að því leyti sem stofnfé ríkissjóðs hrekkur ekki til greiðslu stofnkostnaðar, er verksmiðjunni heimilt að taka fé að láni innanlands og utan, enda samþykki ríkisstjórnin lántökuna samkvæmt sérstakri heimild í fjárlögum hverju sinni.

Heimilt er Áburðarverksmiðju ríkisins að taka lán og taka ábyrgð á greiðslum og öðrum skuldbindingum til þarfa fyrirtækisins, annarra en stofnkostnaðar.

6. gr.

Stjórn Áburðarverksmiðju ríkisins skal skipuð sjö mönnum, sem kosnir skulu hlutfallskosningu í sameinuðu Alþingi til fjögurra ára í senn. Landbúnaðarráðherra skipar einn þeirra formann verksmiðjustjórnar.

Ráðherra setur stjórninni erindisbréf og ákveður henni laun.

Til að skuldbinda Áburðarverksmiðjuna þarf undirskrift fjögurra stjórnarmanna.

7. gr.

Stjórn Áburðarverksmiðjunnar ræður framkvæmdastjóra. Hann veitir fyrirtækinu forstöðu og annast alla daglega stjórn og rekstur fyrirtækisins og hefur prókúruumboð fyrir það. Stjórnin ræður einnig verksmiðjustjóra með verkfræðilega menntun, er annist tæknilega stjórn á framkvæmdum og sjálfum verksmiðjurekstrinum.

Stjórn Áburðarverksmiðjunnar setur framkvæmdastjóra og verksmiðjustjóra erindisbréf, sem kveði frekar á um starfsskyldur þeirra.

8. gr.

Endurskoðendur Áburðarverksmiðju ríkisins eru þrír. Skal einn skipaður af landbúnaðarráðherra, og sé hann löggiltur endurskoðandi, annar af fjármálaráðherra, en hinn þriðji af stjórn Búnaðarfélags Íslands, allir til fjögurra ára í senn.

9. gr.

Við Áburðarverksmiðju ríkisins starfar samstarfsnefnd skipuð þrem fulltrúum frá hvorum, stjórn verksmiðjunnar og starfsliði hennar, ásamt jafnmörgum varamönnum.

Hlutverk samstarfsnefndar er að efla samvinnu fyrirtækisins og starfsliðs þess, vera báðum til ráðuneytis, gera tillögur um bættan aðbúnað, heilbrigði og öryggi starfsliðs og efla hagkvæman rekstur fyrirtækisins. Nefndin skal eftir föngum leitast við að hindra eða leysa ágreiningsmál án þess að fara inn á svið kjarasamninga. Stjórnendum verksmiðjunnar ber að veita samstarfsnefnd allar þær upplýsingar um rekstur fyrirtækisins, sem máli skipta.

Landbúnaðarráðherra setur nánari ákvæði um samstarfsnefnd í reglugerð.

10. gr.

Stjórn Áburðarverksmiðjunnar ákveður, að höfðu samráði við landbúnaðarráðuneytið, heildsöluverð á framleiddum og innfluttum áburði. Skal verðið miðað við sjónarmið þau, sem fram koma í 2. gr., og að eðlilegur afrakstur fáist af því fjármagni, sem á hverjum tíma er bundið í rekstri fyrirtækisins. Eignir skulu þá metnar til endurkaupsverðs, að frádregnum hæfilegum afskriftum.

11. gr.

Innanlands selur Áburðarverksmiðjan áburð þann, sem hún framleiðir eða flytur til landsins, einungis búnaðarfélögum, samvinnufélögum, verzlunarfélögum, kaupmönnum, hrepps- og bæjarfélögum, eða öðrum opinberum aðilum.

12. gr.

Áburðarverksmiðjan skal undanþegin öllum sköttum og opinberum gjöldum, nema fasteignasköttum og landsútsvari, samkvæmt II. og IV. kafla laga um tekjustofna sveitarfélaga. Þó skal ekki reikna landsútsvar af verzlun með innfluttan áburð.

13. gr.

Reikningsár áburðarverksmiðjunnar er almanaksárið. Skal stjórn hennar gera reikningsskil fyrir hvert starfsár, svo fljótt sem auðið er og svo snemma, að endurskoðun geti farið fram fyrir lok aprílmánaðar ár hvert. Reikningarnir skulu sendir landbúnaðarráðherra þegar að lokinni endurskoðun, undirritaðir af stjórn og framkvæmdastjóra og áritaðir af endurskoðendum.

14. gr.

Nánari ákvæði um rekstur og tilhögun áburðarverksmiðjunnar setur landbúnaðarráðherra með reglugerð, að fengnum tillögum verksmiðjustjórnarinnar.

15. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 51 28. janúar 1935, um verzlun með tilbúinn áburð, lög nr. 69 28. maí 1969, um Áburðarverksmiðju ríkisins, og lög nr. 28 27. júní 1921, um verzlun með tilbúinn áburð og kjarnfóður.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

16. apríl 1971. Nr. 44.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja Hafnarfjarðarkaupstað hluta af landi jarðarinnar Dysja í Garðahreppi og Dalvíkurhreppi jörðina Háagerði í Dalvíkurhreppi.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að selja Hafnarfjarðarkaupstað ca. 16.5 ha. af landi jarðarinnar Dysja í Garðahreppi, sem fellur undir skipulag nýs byggðahverfis í Hafnarfirði.

Náist ekki samkomulag um söluverð landsins, skal það metið af dómkvöddum mönnum.

Þó skal Hafnarfjarðarkaupstað ekki gert að greiða þá verðhækkun landsins, sem kann að hafa orðið vegna framkvæmda bæjarfélagsins sjálfs í sambandi við skipulagsgerðir kaupstaðarins.

Andvirði landsins skal Hafnarfjarðarkaupstað heimilt að greiða á 25 árum.

Þarfnist ríkið eða ríkisstofnanir byggingarlóða úr landinu undir opinberar byggingar, skal því heimilt að kaupa þær og þá við sama verði hlutfallslega og Hafnarfjarðarkaupstað var gert að greiða fyrir landið, en óheimilt er Hafnarfjarðarkaupstað að selja öðrum land eða lóðir úr umræddu landi.

2. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að selja Dalvíkurhreppi jörðina Háagerði í Dalvíkurhreppi. Náist ekki samkomulag um kaupverð, skal það ákveðið að mati dómkvaddra manna, en óheimilt er Dalvíkurhreppi að selja öðrum land eða lóðir úr umræddu landi.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

Nr. 45. 16. apríl 1971.

LÖG

um Stofnlánadeild landbúnaðarins, landnám, ræktun og byggingar í sveitum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI

1. gr.

Tilgangur þessara laga er að efla íslenzkan landbúnað og treysta byggð í sveitum landsins, m. a. með því að styðja:

1. Aukna og fjölþættari ræktun og nýtingu uppskerunnar.
2. Byggingar og tæknibúnað í sveitum.
3. Hagkvæmt skipulag byggðar.

Lánveitingar og ríkisframlög eftir lögum þessum skulu vera í sem nánustu samræmi við eðlilegar þarfir landbúnaðarins.

Landbúnaðarráðherra hefur yfirstjórn þeirra mála, er lög þessi varða.

II. KAFLI

Um Stofnlánadeild landbúnaðarins.

2. gr.

Stofnlánadeild landbúnaðarins er deild í Búnaðarbanka Íslands. Um samband Stofnlánadeildarinnar við aðrar deildir bankans fer eftir lögum um Búnaðarbanka Íslands.

3. gr.

Stofnfé deildarinnar er:

1. Eignir Ræktunarsjóðs Íslands og Byggingarsjóðs sveitabæja, eins og þær voru, er þær stofnanir voru lagðar niður.
2. Lán, sem ríkissjóður veitti Ræktunarsjóði og Byggingarsjóði 1960, ásamt áföllnum vöxtum, samtals 34.9 millj. kr.
3. Skuldabréf, sem ríkissjóður afhendir deildinni til eignar, samtals að fjárhæð 9 millj. og 142 þús. kr., sem sundurliðast þannig:

Skuldabréf sex sveitarfélaga	kr.	4 087 000.00
— Veðdeildar Búnaðarbankans	—	3 000 000.00
— Bjargráðasjóðs	—	1 500 000.00
— Sölufélags garðyrkjumanna	—	564 000.00

4. gr.

Tekjur deildarinnar eru:

1. Fast árlegt framlag ríkissjóðs, 4 millj. kr.
2. Álag á söluvörur landbúnaðarins:
   1% árin 1971—1975
   0.75% árin 1976—1980
   0.50% árin 1981—1985
   0.25 árin 1986—1990
   Álag þetta skal ákvarða og innheimta á sama hátt og búnaðarsjóðsgjald, samkvæmt lögum nr. 38 15. febrúar 1945.
3. Árlegt framlag ríkissjóðs, er nemi jafnhárri upphæð og tekjur samkvæmt 2. tölulið.
4. Gjald á útsöluverð mjólkur og rjóma og á heildsöluverð annarra landbúnaðarvara, er skal nema sem svarar 0.75% til ársloka 1980, 0.50% árin 1981—1985 og 0.25% árin 1986—1990 af verði sömu afurða samkvæmt verðlagsgrundvelli landbúnaðarvara á hverjum tíma. Við ákvörðun gjaldsins á vörum unnum úr afurðum í verðlagsgrundvelli reiknast hinar síðar nefndu á grundvallarverði að viðbættum þeim hundraðshluta, sem segir í 1. málslið þessa töluliðs. Gjald á vörum, sem ekki er verð á í verðlagsgrundvelli, skal miðað við áætlað verð til framleiðenda. Sölusamtök framleiðenda og aðrir seljendur skulu standa skil á gjaldinu samkvæmt nánari ákvæðum í reglugerð. Landbúnaðarvörur, sem fluttar eru úr landi, eru undanþegnar gjaldi þessu, en að öðru leyti tekur það til allra vörutegunda, sem gjaldskyldar eru samkvæmt lögum nr. 38/1945, um stofnun búnaðarmálasjóðs, með síðari breytingum. — Innheimta skal sama gjald af innfluttum kartöflum og tekið er af kartöflum framleiddum innanlands.
5. Vaxtatekjur.

Framleiðsluráð landbúnaðarins sér um framkvæmd á ákvæðum 2. og 4. töluliðs þessarar greinar.

5. gr.

Á Stofnlánadeildinni hvíla allar skuldbindingar, sem áður hvíldu á Ræktunarsjóði og Byggingarsjóði.

6. gr.

Stofnlánadeildin veitir stofnlán sem hér segir:

1. Til nýbygginga og endurbygginga íbúðarhúsa á sveitabýlum.
2. Til ræktunar, peningshúsa, geymsluhúsa, vatnsveitna og varmaveitna og annarra mannvirkja, er varða landbúnað, þar með talin ylrækt, loðdýrarækt, lax- og silungseldi, enn fremur til mjólkurvinnslustöðva, sláturhúsa, kjöt- og grænmetisfrystihúsa, grænfóðurverksmiðja, viðgerðarstöðva landbúnaðarvéla, verkstæða fyrir iðnaðarmenn í sveitum, svo og til kaupa á búvélum og bústofni.

7. gr.

Upphæð lána má vera allt að 60% kostnaðarverðs, eins og það er áætlað að meðaltali árlega. Til vélgrafinna skurða má þó lána allt að 85% kostnaðarverðs. Njóti framkvæmdin framlags samkvæmt jarðræktarlögum, lækkar lánsupphæðin sem svarar framlaginu. Framkvæmdir skulu metnar á kostnað lántaka, svo sem nánar verður fyrir mælt í reglugerð.

Ef stjórn deildarinnar telur leika vafa á, hvort veita skuli lán, skal hún leita álits landnámsstjórnar eða Búnaðarfélags Íslands. Um ákvörðun lána skal bankastjórnin hafa hliðsjón af því, hve mikil önnur veðlán hvíla á eigninni, og skal eigi veita lán, ef ástæða er til að ætla, að búrekstur á jörðinni fái ekki staðið undir auknum lánum.

Lán til húsa er heimilt að veita í áföngum, eftir að hús eru fokheld.

8. gr.

Lán má veita gegn þessum tryggingum:

1. Gegn veði í fasteign, enda hvíli eigi veðskuldir á henni til annarra en Stofnlánadeildarinnar eða annarra opinberra sjóða á undan veðrétti þeim, sem Stofnlánadeildin fær. Ef umbætur þær, sem lán eru veitt til, eru gerðar á fasteign þeirri sjálfri, sem veðsett er, skal heimilt að telja verð umbótanna til viðbótar verðgildi eignarinnar óbættrar.
2. Gegn veði í þeim húsum, sem lánað er til, ásamt tilheyrandi lóð og lóðarréttindum, ef þau eru byggð fyrir sjálfstæðan rekstur, svo sem rafstöðvar eða verksmiðjur.
3. Gegn veði í þeim vélum, sem keyptar eru.
4. Gegn veði í tilteknum flokki eða flokkum búfjár, þrátt fyrir ákvæði 4. gr. laga um veð frá 4. nóv. 1887.

Lán til bústofnsauka má veita hreppsfélögum gegn tryggingu í fasteign eða sýsluábyrgð. Skilyrði þess, að hreppsfélag geti fengið slíkt lán, er, að myndaður hafi verið í hreppnum bústofnsleigusjóður. Reglur fyrir bústofnsleigusjóði hreppanna skulu m. a. fela í sér:

1. Hreppsnefndin hefur á hendi stjórn sjóðsins.
2. Höfuðstóll sé lifandi peningur, annaðhvort haustlömb (gimbrar) eða kelfdar kvígur.
3. Búpeningurinn sé leigður frumbýlingum í hreppnum fyrst og fremst, en einnig öðrum bændum, er sérstaka þörf hafa fyrir aukinn bústofn, t. d. er óhöpp hafa hent, er valda skepnumissi.
4. Leigutími búpeningsins skal að jafnaði eigi skemmri en 6—10 ár. Lánið sé endurgreitt í sama formi og það er tekið, þ. e. skilað haustgimbrum eða kelfdum kvígum.
5. Leiga (vextir) af þessum bústofnslánum skal greidd í lifandi peningi og sé hún einn gripur (haustgimbur eða kelfd kvíga) á ári fyrir hverja 30 gripi, sem leigðir eru.

Tryggingar þær, sem taldar eru undir 1. tölulið, skulu fullgildar einar saman, ef um er að ræða lán til ræktunar eða byggingar íbúðarhúsa, peningshúsa og geymsluhúsa á sveitabýlum, en ef um er að ræða lán til verksmiðja og véla, gróðurhúsa og bústofnsauka, skulu þau veð, sem látin eru til tryggingar samkv. 2.—4. tölulið, styrkt með fasteignaveði eða ábyrgð sýslufélags, ef nauðsynlegt þykir.

Hús, vélar og fénaður er því aðeins fullgilt veð fyrir lánum úr Stofnlánadeildinni, að vátryggð séu í vátryggingarstofnun, sem sjóðurinn tekur gilda.

9. gr.

Lánstími skal vera 5—42 ár eftir því, til hvers lánað er. Lán til íbúðarhúsa má vera allt að 42 ár, ef húsin eru talin úr nægilega varanlegu efni. Ef lánað er til annarra nýrra bygginga og túnræktar, má lánstími vera allt að 25 ár, svo og til þeirra framkvæmda við ylrækt og lax- og silungsrækt, sem varanlegar teljast, en til vélakaupa, girðinga, bústofnsauka og annars þess, sem ekki á að tryggja langa endingu, eigi nema 5—12 ár. Skal nánar ákveðið í reglugerð, hve langur lánstími má vera til hverrar tegundar lána.

Lánin skulu endurgreidd með jöfnum árgreiðslum, nema lántaki vilji greiða þau hraðar.

10. gr.

Ríkisstjórnin ákveður, að fengnu áliti stjórnar Seðlabanka Íslands og Búnaðarbanka Íslands, vexti af lánum Stofnlánadeildarinnar, sbr. lög nr. 4 1960, um efnahagsmál. Vextir af lánum til byggingar íbúðarhúsa skulu þó að minnsta kosti vera ½% lægri en önnur lán deildarinnar.

11. gr.

Ríkissjóður ábyrgist allar skuldbindingar Stofnlánadeildarinnar og greiðir þær, ef eignir og tekjur deildarinnar hrökkva ekki til.

12. gr.

Heimilt er Búnaðarbanka Íslands vegna Stofnlánadeildarinnar að taka, að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar, allt að 300 millj. kr. lán eða jafnvirði þeirrar fjárhæðar í erlendri mynt, ef árlegt ráðstöfunarfé deildarinnar nægir ekki til, að hún geti á viðunandi hátt gegnt hlutverki sínu.

Eigi er Stofnlánadeild heimilt að endurlána erlent lánsfé nema með gengisákvæði, enda gangi slíkt lán aðeins til vinnslustöðva og vélakaupa.

Stofnlánadeild er heimilt þrátt fyrir ákvæði 2. málsgr. og ákvæði 6. gr. að endurlána erlent lánsfé til bygginga, sem reistar eru til sameiginlegra þarfa bændasamtakanna, enda séu skuldabréf fyrir þeim lánum með gengisákvæði.

13. gr.

Heimilt er bankastjórn Búnaðarbankans, að fengnu samþykki ráðherra hverju sinni, að verja árlega allt að 10 millj. kr. af fé Stofnlánadeildarinnar til kaupa á bankavaxtabréfum Veðdeildar Búnaðarbankans, enda sé það auðið án þess að skerða nauðsynleg útlán deildarinnar.

14. gr.

Lán til endurbyggingar íbúðarhúsa á jörðum skulu veitt með þessum skilyrðum:

1. Að húsið sé gert úr góðum og viðurkenndum byggingarefnum og samþykkt af Byggingastofnun landbúnaðarins.
2. Að lögð hafi verið fram stutt lýsing á bæjarhúsum umsækjanda frá hlutaðeigandi byggingarnefndum og beri sú lýsing því vitni, að endurbyggingar sé þörf.
3. Að fyrir liggi vottorð frá landnámsstjórn um, að býlið hafi framtíðarmöguleika, að íbúðarhús sé við hæfi þess og að húsið verði reist á hentugum stað miðað við ræktun, vatnsból, vegi, síma, rafleiðslur og annað það, er tryggir framtíð þess.

15. gr.

Lán skulu enn fremur því aðeins veitt til endurbyggingar íbúðarhúsa á sveitabýlum, að hús eða viðbygging við hús sé allt byggt að nýju, eða gamalt hús endurbyggt þannig, að telja megi jafngilt nýju húsi til íbúðar.

16. gr.

Ef landnámsstjórn telur nauðsynlegt, að bæjarhús séu færð, getur Stofnlánadeild sett að skilyrði fyrir láni til endurbyggingar, að það sé gert.

17. gr.

Heimilt er að telja lán eða eftirstöðvar láns úr Stofnlánadeild komnar í gjalddaga án uppsagnar:

1. Þegar áskilið árgjald er ekki greitt á réttum gjalddaga.
2. Við eigendaskipti að veði fyrir láni, ef Stofnlánadeildinni hefur ekki verið tilkynnt um eigendaskiptin.
3. Ef veðið gengur svo úr sér eða rýrnar að gildi, að lánið er ekki lengur tryggt að dómi bankans.
4. Ef lögð er niður landbúnaðarframleiðsla eða störf fyrir landbúnaðinn á eignum þeim, sem veðsettar eru Stofnlánadeildinni.

18. gr.

Þegar lán er komið í gjalddaga, hefur Stofnlánadeildin heimild til að láta selja veðið við opinbert uppboð án undanfarandi dóms, sáttar eða fjárnáms samkvæmt ákvæðum í lögum um lögræði, nr. 95 5. júní 1947, 39. gr., eða láta leggja deildinni það út til eignar, ef þörf krefur.

19. gr.

Ef veð er selt á nauðungaruppboði eða við gjaldþrotaskipti, ber uppboðshaldara að geta þess í uppboðsgerðinni, að eignin sé veðsett Stofnlánadeildinni, og skal stjórn deildarinnar gera aðvart svo tímanlega, að hún geti látið fulltrúa sinn vera við uppboðið.

20. gr.

Stofnlánadeildin er undanþegin öllum sköttum til ríkis og sveitarfélaga.

21. gr.

Stjórn Búnaðarbanka Íslands hefur á hendi stjórn Stofnlánadeildar með sama hætti og annarra deilda bankans. Ákveða bankastjórar allar lánveitingar deildarinnar, enda liggi fyrir umsögn landnámsstjórnar og Byggingastofnunar landbúnaðarins hvað byggingar snertir.

22. gr.

Þar sem í lögum um Búnaðarbanka Íslands og öðrum lögum eru ákvæði, er varða Ræktunarsjóð Íslands eða Byggingarsjóð sveitabæja, skulu þau ákvæði eftir gildistöku þessara laga eiga við Stofnlánadeild landbúnaðarins, nema í bága fari við þessi lög.

23. gr.

Stofnlánadeild landbúnaðarins greiðir Lífeyrissjóði bænda á tímabilinu 1. janúar 1971 til 1. janúar 1986 fé til lífeyrisgreiðslna samkvæmt 17. gr. og 18. gr. laga um Lífeyrissjóð bænda, er nemur 37.5% árlegra lífeyrisgreiðslna.

Einnig greiðir deildin Lífeyrissjóði bænda framlag samkvæmt 6. gr. þeirra laga í eitt ár í senn, ef árlegar tekjur sjóðsins hrökkva ekki fyrir árlegum útgjöldum hans, enda á Stofnlánadeild landbúnaðarins rétt á lánum, er nemi 25% af árlegum iðgjöldum og framlögum í sjóðinn fyrstu 15 starfsár hans.

24. gr.

Setja má með reglugerð nánari ákvæði um starfsemi Stofnlánadeildarinnar, m. a. um tilhögun á innheimtu álags á landbúnaðarvörur samkvæmt 4. gr., enda brjóti sú reglugerð ekki í bága við nein ákvæði í lögum.

III. KAFLI
Um stjórn landnámsmála.

25. gr.

Landnámsstjórn er skipuð 5 mönnum, er kosnir séu hlutfallskosningu af sameinuðu Alþingi til 4 ára í senn. Varamenn skulu kosnir á sama hátt. Landbúnaðarráðherra skipar formann landnámsstjórnar úr hópi þeirra, sem kosnir eru.

Landnámsstjórn ræður framkvæmdastjóra, með samþykki landbúnaðarráðherra, er nefnist landnámsstjóri. Hann skal hafa háskólapróf í búfræði. Stofnun sú, er landnámsstjórn og landnámsstjóri veita forstöðu, nefnist Landnám ríkisins. Landnámsstjórn ræður annað fastráðið starfsfólk. Launakjör skulu ákveðin í kjarasamningum opinberra starfsmanna.

26. gr.

Landnámsstjóri annast framkvæmdir og dagleg störf samkvæmt lögum þessum. Hann undirbýr tillögur og áætlanir um framkvæmdir á vegum landnámsstjórnar. Einnig skal hann hafa yfirumsjón með framkvæmdum, sem landnámsstjórn hefur ákveðið.

27. gr.

Í hverri sýslu skal vera landnámsnefnd skipuð þrem mönnum. Tveir nefndarmanna skulu kosnir af hlutaðeigandi búnaðarsambandi, að viðhafðri hlutfallskosningu, ef óskað er, en einn skipaður af landnámsstjórn, og er hann formaður. Skipa skal héraðsráðunaut, þar sem því verður við komið. Kjörtímabil landnámsnefndar er 4 ár.

Nefndin skal vera landnámsstjórn og landnámsstjóra til aðstoðar og ráðuneytis innan sýslu um framkvæmd þessara laga.

IV. KAFLI
Um verksvið Landnáms ríkisins.

28. gr.

Verkefni Landnáms ríkisins eru m. a.:

a. Skipulagning byggðar í sveitum landsins.
b. Að halda jarðaskrá yfir allar jarðir.
c. Að sjá um framkvæmdir í byggðahverfum.
d. Að annast eða fylgjast með:
   1. Ábúð, sölu og leigu lögbýlisjarða.
   2. Félagsræktun.
   3. Stofnun nýbýla, endurbyggingu og sameiningu jarða.
   4. Stofnun grænfóðurverksmiðja.
   5. Úthlutun ríkisframlaga til landbúnaðarins samkvæmt þessum lögum.

29. gr.

Landnámsstjóri skal, eftir því sem við verður komið, láta gera uppdrætti af sveitum landsins, þar sem fram komi landamerki einstakra jarða og flokkun lands þeirra eftir notagildi til ræktunar og beitar.

Hann skal gera tillögur um skipulag byggðarinnar og leita umsagnar viðkomandi hreppsnefnda, landnámsnefnda, Búnaðarfélags Íslands og Byggingastofnunar landbúnaðarins. Sé þar leitazt við að meta afkomuöryggi og framtíðarmöguleika

þeirra jarða, sem fyrir eru í sveitinni, og sveitarfélagsins í heild og þá um leið, hvort ná megi meiri hagkvæmni með samruna jarða, endurbyggingu eyðijarða, stofnun nýbýla eða með því að stuðla að félagsræktun til afnota fyrir fleiri eða færri býli.

V. KAFLI
Um byggðahverfi.

30. gr.

Byggðahverfi nefnast í lögum þessum minnst þrjú býli, sem reist eru á landi í eigu ríkisins eða bæjar- og sveitarfélaga.

31. gr.

Byggðahverfi þau, sem þegar hefur verið stofnað til eða stofnuð kunna að verða, skulu falla undir þá skipulagningu, sem 29. gr. gerir ráð fyrir, og fer um framkvæmdir í byggðahverfum svo sem fram er tekið í lögum þessum.

32. gr.

Býli, sem reist kunna að verða í byggðahverfum, skulu leigð, áður en framkvæmdir hefjast. Landnámsstjórn skal samþykkja ábúanda og gefa út byggingabréf, þegar viðkomandi býli er byggingarhæft samkvæmt ábúðarlögum, nr. 36 29. marz 1961.

33. gr.

Bóndi, sem fær ábúð á jörð í byggðahverfi, samkvæmt 32. gr., skal í byrjun gera áætlun um röð framkvæmda í samráði við Landnám ríkisins og Byggingastofnun landbúnaðarins.

34. gr.

Landnámsstjórn er skylt að fylgjast með því, hversu vel jarðir í byggðahverfum eru setnar og hversu lög og reglur eru haldnar. Vanræki ábúandi skyldur sínar, getur hann fyrirgert rétti sínum til leigu og ábúðar á býlinu og landnámsstjórn vikið honum þaðan.

35. gr.

Ef ábúandi jarðar í byggðahverfi missir rétt sinn til leigu og ábúðar samkvæmt 34. gr., eða vegna vanefnda á ábúðarlögum, svo að útbyggingu varðar, skal Stofnlánadeild landbúnaðarins taka við býlinu og greiða fráfarandi það, sem hann hefur í það lagt, samkvæmt mati dómkvaddra manna.

36. gr.

Nú losnar býli í byggðahverfi úr ábúð samkvæmt því, er segir í 35. gr., eða á annan hátt, og skal þá landnámsstjórn taka ákvörðun um, hvort býlið skuli að nýju byggt eða sameinað öðrum býlum í byggðahverfinu.

37. gr.

Heimilt er Landnámi ríkisins að rækta eða láta rækta land, sem það hefur umráð yfir, ef ástæða þykir til að dómi landnámsstjórnar.

VI. KAFLI
Um nýbýli utan byggðahverfa.

38. gr.

Nýbýli kallast í lögum þessum hvert það nýtt býli, sem stofnað er til almennrar búvöruframleiðslu, ylræktar, garðræktar eða fiskræktar, eða til smáiðnaðar og þjónustu, sem tengd er landbúnaði.

39. gr.

Umsóknir um stofnun nýbýla skulu sendar landnámsstjóra ásamt þeim gögnum, sem krafizt er. Skal þar koma fram, að umsækjandi hafi tryggt sér umráðarétt yfir landi, svo sem við á. Ef um er að ræða býli, sem stofna skal til venjulegrar búvöruframleiðslu, skal að jafnaði miðað við, að ræktanlegt land sé eigi minna en 100 ha. Þó er landnámsstjórn heimilt að víkja frá þessari landstærð, ef í staðinn koma t. d. beitilönd eða hlunnindi til lands og sjávar. Stofnun býlisins skal og því aðeins heimiluð, að þar með sé ekki raskað búrekstraraðstöðu nálægra jarða að mati landnámsstjórnar. Um landstærð við stofnun nýbýla af öðru tagi, sbr. 38. gr., skal fara eftir reglum, er landnámsstjórn setur. Umsóknum skulu fylgja meðmæli viðkomandi sveitarstjórnar og landnámsnefndar.

Landnámsstjóri leggur umsóknir fyrir landnámsstjórn.

40. gr.

Þegar landnámsstjórn hefur samþykkt stofnun nýbýlis, skal stofnandi gera áætlun um röð framkvæmda, og geta þá nýbýlin notið framlaga og fyrirgreiðslu, eins og nánar er greint í lögum þessum, eftir því sem framkvæmdum miðar áfram.

Verði vanefndir af hálfu þeirra, er framlaga njóta til nýbýla, svo sem ef mannvirki eða býlin öll eru notuð til starfsemi, sem óskyld er landbúnaði, getur landnámsstjórn krafizt endurgreiðslu á ríkisframlögum með 7% vöxtum frá greiðsludegi.

41. gr.

Nýbýli, sem stofnuð eru samkvæmt lögum þessum, sbr. 38. og 39. gr., og byggð úr landi einstaklinga, njóta því aðeins réttinda, að allt land býlanna sé laust úr veðböndum og að stofnendur hafi annaðhvort eignarumráð eða erfðafestu á landinu.

VII. KAFLI

Um ábúð, sameiningu jarða, endurbyggingu eyðijarða og ráðstafanir til að koma í veg fyrir, að góðar bújarðir fari í eyði.

42. gr.

Landnámsstjórn lætur árlega gera jarðaskrá fyrir allt landið og fylgist þannig með ábúð allra lögbýlisjarða. Eigendum eða ábúendum jarða, sbr. skilgreiningu ábúðarlaga, nr. 36/1961, 1., 2. og 3. gr., ber að láta í té upplýsingar, er landnámsstjórn óskar eftir, varðandi ábúendur og jörðina sjálfa, svo að unnt sé að gera þær athuganir, sem þurfa þykir, áður en jörð er seld eða breytingar verða á ábúð.

Landnámsstjórn setur reglur um öflun gagna, og er ráðunautum, oddvitum og öðrum, sem til er leitað, skylt að gefa upplýsingar.

43. gr.

Ef lögbýlisjörð er í eyði tvö ár eða meira, telst hún eyðijörð, enda þótt nágrannar eða aðrir nytji jörðina til slægna og beitar, nema þeir eigi þar lögheimili.

44. gr.

Samþykki landnámsstjórnar þarf til þess, að eyðijörð, sem endurbyggð er, geti notið framlaga og lána samkvæmt lögum þessum.

Sveitarstjórnum ber að fullvissa sig um, áður en tekin er afstaða til forkaupsréttar, hvort landnámsstjórn hefur fjallað um málið.

Umsóknir um endurbyggingu eyðijarðar sendist til landnámsstjórnar.

45. gr.

Nú losnar jörð úr ábúð, og skal þá landnámsstjórn í samráði við ráðunauta Búnaðarfélags Íslands og viðkomandi sveitarstjórn meta, hvort hún hafi þau búrekstrarskilyrði, að æskilegt sé, að hún byggist að nýju, eða rétt sé að veita aðstoð í því skyni, að hún verði sameinuð nágrannajörð eða hlutar úr henni sameinaðir nágrannajörðum.

Heimilt er landnámsstjórn að veita sérstök framlög til þess að tryggja ábúð jarða í þeim tilvikum, að hætta sé á, að þær leggist í eyði, enda séu þar framtíðarskilyrði til búrekstrar eða búseta á þeim að öðru leyti þýðingarmikil fyrir byggðina.

Ákvarðanir um það, er að framan greinir, skal taka í samræmi við ákvæði 29. gr.

Landnámsstjórn ber að taka afstöðu til erinda og ábendinga, er grein þessa varða, svo fljótt sem ástæður leyfa og einnig að hafa frumkvæði að því að bjóða þá fyrirgreiðslu, sem heimiluð er í lögum þessum.

46. gr.

Heimilt er landnámsstjórn með samþykki landbúnaðarráðherra að kaupa einstakar jarðir eða jarðarhluta, þar með talin eyðibýli, ef hún telur það nauðsynlegt til þess að koma betra skipulagi á byggðina og tryggja ábúð jarða. Þessa heimild skal þó því aðeins nota, að öll stjórnin sé sammála, enda verði gert ráð fyrir, að jarðir séu auglýstar til sölu og ábúðar og seldar aftur einstaklingum eða sveitarfélögum á kostnaðarverði.

47. gr.

Áður en landnámsstjórn tekur ákvörðun um fyrirgreiðslu og framlög til viðfangsefna í þessum kafla, skal landnámsstjóri leggja fyrir stjórnina tillögur um, í hvaða formi aðstoð skuli veitt í hverju tilviki, að svo miklu leyti sem ekki er tekið fram í þessum lögum, enda hafi viðkomandi aðilar veitt allar upplýsingar, er landnámsstjóri hefur óskað eftir.

48. gr.

Þegar Landnám ríkisins eða ræktunarsambönd taka að sér ræktunarframkvæmdir, svo sem framræslu, jarðvinnslu eða frágang ræktunar, eiga þessar stofnanir forgangsrétt til þeirra framlaga, er greidd verða út á umbæturnar samkvæmt þessum lögum.

VIII. KAFLI

Um félagsbúskap og félagsræktun.

49. gr.

Nú stofna tveir eða fleiri bændur til félagsbúskapar á eignar- eða ábýlisjörð, einni eða fleiri. Njóta þeir þá sömu réttinda og um nýbýli sé að ræða, samkv. VI. kafla laga þessara, enda hafi þeir búskap að aðalatvinnu og umráð á landi, sem landnámsstjóri metur að við hæfi sé fyrir félagsbúið. Aðilar skulu gera með sér samning, og eftir að landnámsstjórn hefur viðurkennt hann, skal samningnum þinglýst.

50. gr.

Nú stofna nokkrir bændur til félagsræktunar, eða samtök þeirra, og nýtur þá ræktunin sama stuðnings og ræktun á einstökum jörðum, sbr. 61. gr. tölulið 4. Í samningi um félagsræktun skulu vera skýr ákvæði um afnotarétt lands og ræktunar, eignarrétt eða leiguskilmála, og skiptingu kostnaðar. Landnámsstjórn setur nánari reglur um efni það, sem um ræðir í þessum kafla.

IX. KAFLI
Um endurræktun og ræktun einærra fóðurjurta.

51. gr.

Landnám ríkisins veitir framlög til endurræktunar á eldri túnum eða nýræktun, þar sem nytjagrös hafa eyðzt af völdum kals eða af öðrum orsökum. Bændur skulu jafnan hafa samráð við héraðsráðunauta eða Landnám ríkisins, ef vafi getur leikið á um endurræktun. Sérstaklega ber að athuga, hvort framræsla er ófullnægjandi, enda fari þá fram endurræsla landsins, áður en endurvinnsla er gerð.

52. gr.

Landnám ríkisins veitir á árunum 1972—1976 framlög til ræktunar á einærum fóðurjurtum, svo sem nánar er greint í XI. kafla, um fjárhagsaðstoð Landnáms ríkisins og ríkisframlög.

Til þess að einær ræktun geti notið framlags, ber ráðunaut að fullvissa sig um, að viðunandi árangur hafi náðst, áður en úttekt fer fram.

X. KAFLI
Um varmaveitu á sveitabýlum, notkun jarðhita til heyþurrkunar, grænfóðurverksmiðjur o. fl.

53. gr.

Landnámsstjórn er heimilt að veita framlag til varmaveitu á sveitabæjum, enda bendi undirbúningsrannsóknir og kostnaðaráætlun til, að fjárfesting í þessu skyni sé hagkvæm. Eigi skal þó veita framlög til býla, sem hafa aðstöðu til að tengjast varmaveitum í þéttbýli með sömu kjörum og aðrir innan viðkomandi svæðis.

54. gr.

Heimilt er að veita framlög til sveitabýla til að hagnýta jarðvarma til heyþurrkunar, hvort sem er úr eigin orkulindum eða samveitum. Landnámsstjórn ákveður í hverju tilviki upphæð framlaga innan þeirra marka, er lögin heimila.

55. gr.

Landnámsstjórn skal í samráði við Búnaðarfélag Íslands láta gera áætlun, eins fljótt og við verður komið, um hversu margar grænfóðurverksmiðjur sé eðlilegt að stofna í landinu, og gera tillögur um staðarval.

Áætlun þessi skal lögð fyrir landbúnaðarráðherra, sem tekur endanlega ákvörðun um stofnun og staðarval, svo og um skipun stjórnar. Hver verksmiðja, sem stofnuð er á vegum Landnáms ríkisins, skal hafa þriggja manna stjórn. Tveir skulu vera úr heimabyggð, en landnámsstjóri eða fulltrúi hans þriðji maður og sé hann formaður.

56. gr.

Eftir að ákveðið er að koma upp grænfóðurverksmiðju samkvæmt 55. gr., lætur landnámsstjóri gera framkvæmda- og kostnaðaráætlanir og leggur þær fyrir landnámsstjórn.

Landnámsstjóri hefur umsjón með framkvæmdum.

57. gr.

Þegar grænfóðurverksmiðja er fullgerð og tilbúin að hefja vinnslu, tekur viðkomandi stjórn við verksmiðjunni, ræður starfsfólk og hefur umsjón með rekstr-

inum. Skrifstofa Landnáms ríkisins aðstoðar við bókhald og annast uppgjör reikninga.

58. gr.

Hver grænfóðurverksmiðja skal rekin sem sjálfstætt fyrirtæki og að því stefnt, að reksturinn standi undir öllum kostnaði, þar á meðal afskriftum og vöxtum af fjármagnskostnaði, og að framleiðslan verði samkeppnisfær um verð og gæði miðað við annað fóður.

59. gr.

Heimilt er, eftir nánari ákvörðun landnámsstjórnar og að fengnu samþykki landbúnaðarráðherra, að greiða stofnframlög til grænfóðurverksmiðja, sem byggðar eru af félagssamtökum bænda, enda falli slíkar verksmiðjur undir ákvæði 1. málsgr. 55. gr.

60. gr.

Grænfóðurverksmiðjur þær, sem nú þegar hafa verið stofnsettar, falla undir lög þessi.

XI. KAFLI

Um fjárhagsaðstoð Landnáms ríkisins og ríkisframlög.

61. gr.

Landnám ríkisins veitir framlög til framkvæmda, sem taldar eru í þessari grein:

1. Til byggingar nýrra íbúðarhúsa á lögbýlisjörðum utan þéttbýlis, smábýla, garðyrkjubýla og enn fremur til endurbygginga á eldri íbúðarhúsum.
   Á hvert íbúðarhús má veita í eitt skipti allt að kr. 120 000.00 og 10% af sannanlegum kostnaði við endurbyggingu íbúðarhúss, þó aldrei yfir kr. 120 000.00.
2. Til sameiningar jarða, endurbyggingar eyðijarða og til að koma í veg fyrir, að góðar bújarðir fari í eyði, eru veitt framlög eftir nánari ákvörðun landnámsstjórnar.
3. Til byggingar á gróðurhúsum á garðyrkjubýlum allt að kr. 120.00 á fermetra í gróðurhúsum og enn fremur til endurnýjunar á gróðurhúsum, sem eru eldri en 15 ára.
4. Til nýræktar á jörðum í formlegri ábúð skv. ábúðarlögum, nr. 36/1961, og lögum nr. 102/1962, endurræktunar á túnum og til grænfóðurræktar.
   Á hvern hektara er heimilt að greiða allt að kr. 3000.00. Til endurræktunar á túnum, vegna kals eða annarra skemmda, skal þó eigi veita framlag á sama land með styttra millibili en þrem árum.
5. Til varmaveitu á sveitabæjum og til heyþurrkunar eftir ákvörðun landnámsstjórnar.
6. Til grænfóðurverksmiðja, svo sem fé er veitt í fjárlögum til Landnámsins í þessu skyni.

62. gr.

Til þeirra viðfangsefna, sem talin eru í 61. gr., svo og rekstrarkostnaðar Landnáms ríkisins skal veita fé á fjárlögum. Landnámsstjórn skal gera áætlun um framlög þessi. Á árinu 1972 leggur ríkissjóður fram eigi minni fjárhæð en 53.3 milljónir króna, þar af ekki minna en 7.5 milljónir króna til grænfóðurverksmiðja.

Heimilt er landnámsstjóra, í samráði við landbúnaðarráðherra, að flytja upphæðir á milli liða, eftir verkefnum.

XII. KAFLI
Um Byggingastofnun landbúnaðarins.

63. gr.

Stofnunin ber heitið Byggingastofnun landbúnaðarins og starfar á vegum Búnaðarbanka Íslands.

64. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar ráðgjafanefnd Byggingastofnunar landbúnaðarins. Nefndin skal vera stofnuninni til ráðuneytis um val verkefna.

65. gr.

Í nefndinni skulu vera: Forstöðumaður Byggingastofnunar landbúnaðarins, sem er formaður, dýralæknir, nautgriparæktarráðunautur, sauðfjárræktarráðunautur og maður með bútæknimenntun.

66. gr.

Heimilt er nefndinni með samþykki landbúnaðarráðherra að ráða sérfræðinga til rannsókna, sem nefndin telur nauðsynlegar.

Kostnaður við byggingarannsóknir nefndarinnar greiðist úr ríkissjóði, eftir því sem fé er veitt til þess á fjárlögum.

67. gr.

Verkefni Byggingastofnunar landbúnaðarins eru:

a. Að samþykkja uppdrætti af þeim mannvirkjum, sem lán eru veitt til úr Stofnlánadeild landbúnaðarins eða öðrum opinberum sjóðum, sem stofnaðir kunna að verða að tilhlutan ríkisins og veita lán til mannvirkja í sveitum. Skal það vera skilyrði fyrir slíkum lánum, að forstöðumaður samþykki uppdrætti.
b. Að gefa út upplýsingarit með almennum leiðbeiningum um byggingar og fyrirkomulag þeirra.
c. Að sjá bændum fyrir hentugum teikningum af mannvirkjum og húsum til sveita.
d. Að fylgjast með innlendum og erlendum nýjungum í húsagerð, rannsaka þær og gera tilraunir með það, er til framfara mætti verða í gerð og notkun húsa.
e. Að vinna í samráði við Landnám ríkisins að skipulagi skv. 28. grein.
f. Að gera áætlanir og skipulagsuppdrætti fyrir byggingar í sveitum og gefa ráðleggingar um fjárfestingu.
g. Að setja byggingafulltrúum erindisbréf í samráði við viðkomandi sýslunefndir, samkvæmt lögum nr. 108 frá 31. des. 1945.

68. gr.

Byggingastofnun landbúnaðarins skal heimilt að selja þjónustu sína gegn vægu gjaldi, með samþykki stjórnar Stofnlánadeildar.

Það fé, sem fæst fyrir selda þjónustu, skal renna í sjóð, sem hafi það markmið að veita framlög til framkvæmda á nýjum hugmyndum um gerð gripahúsa og fyrirkomulag þeirra.

Sjóður þessi skal vera undir stjórn Búnaðarbanka Íslands, en styrkveitingar séu háðar samþykki forstöðumanns Byggingastofnunarinnar.

69. gr.

Landbúnaðarráðherra skipar forstöðumann Byggingastofnunar landbúnaðarins, og skal hann vera arkitekt eða með hliðstæða menntun. Hann skal annast stjórn stofnunarinnar í samráði við stjórn Búnaðarbanka Íslands og landnámsstjórn.

Forstöðumaður ræður aðstoðarmenn að fengnu samþykki stjórnar Búnaðarbanka Íslands.

70. gr.

Kostnaður af rekstri stofnunarinnar greiðist af Stofnlánadeild landbúnaðarins.

XIII. KAFLI
Um viðhaldsskyldu o. fl.

71. gr.

Landnámsstjórn skal halda spjaldskrá yfir öll býli, er njóta framlaga samkvæmt lögum þessum, þar sem tilgreindar eru sem nákvæmastar upplýsingar um hvert býli, svo sem um óafturkræf framlög, lán úr Stofnlánadeild landbúnaðarins og annað, er máli skiptir.

Þá ber landnámsstjórn að gera yfirlitsskýrslu, eftir því sem ástæða er til og eigi sjaldnar en á 5 ára fresti.

72. gr.

Skylt er hverjum þeim, sem fengið hefur lán úr Stofnlánadeild, að halda vel við byggingum þeim, sem hann hefur fengið lán til. Byggingafulltrúar skulu fylgjast með viðhaldi bygginga, eftir því sem við verður komið, og tilkynna stjórn deildarinnar, ef því er að einhverju leyti ábótavant. Getur þá stjórnin gert viðeigandi ráðstafanir.

XIV. KAFLI
Ýmis ákvæði.

73. gr.

Landbúnaðarráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði, er nauðsynleg þykja um framkvæmd þessara laga.

74. gr.

Um endurskoðun Stofnlánadeildar landbúnaðarins, starfsskýrslur o. fl. fer eins og mælt er fyrir um í lögum nr. 115 9. okt. 1941, um Búnaðarbanka Íslands.

75. gr.

Ríkisendurskoðunin endurskoðar reikninga Landnáms ríkisins. Reikningar skulu sendir landbúnaðarráðherra og lagðir fyrir landbúnaðarnefndir Alþingis ár hvert.

76. gr.

Ákvæði til bráðabirgða:

Heimilt er Landnámi ríkisins að greiða á árinu 1972 framlög samkvæmt lögum þessum vegna framkvæmda, sem teknar eru út á árinu 1971.

77. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Frá sama tíma falla úr gildi lög nr. 75 27. apríl 1962, um Stofnlánadeild landbúnaðarins, landnám, ræktun og byggingar í sveitum, lög nr. 48 16. apríl 1963, lög nr. 31 25. apríl 1964, lög nr. 44 2. maí 1968, lög nr. 65 12. maí 1970 og lög nr. 104 28. des. 1970, um breytingar á þeim lögum, svo og önnur lagaákvæði, sem brjóta kunna í bága við lög þessi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

LÖG

um lögsagnarumdæmi Hafnarfjarðarkaupstaðar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Hafnarfjörður skal vera lögsagnarumdæmi út af fyrir sig með kaupstaðarréttindum.

Takmörk kaupstaðarsvæðisins eru þessi:

A. 1. Bein lína úr „Balaklöpp" við vesturenda Skerseyrarmalar í punkt, sem er hnit X 24.055, Y 10.625 í hnitkerfi Reykjavíkur frá 1951.
2. Þaðan lína í punkt, sem er hnit X 23.955, Y 10.965 í hnitkerfi Reykjavíkur frá 1951.
3. Þaðan bein lína í vörðu við veginn frá Hafnarfirði til Reykjavíkur, þar sem hann fer lækkandi ofan af norðurbrún hraunsins.
4. Þaðan bein lína í Hádegishól, sem er gamalt hádegismark frá Hraunsholti, nálægt í hásuður frá bænum, spölkorn frá hraunjaðrinum.
5. Þaðan lína í punkt, sem er hnit X 21.570, Y 10.440 í hnitkerfi Reykjavíkur frá 1951.
6. Þaðan bein lína í vörðu í Stórakrók.
7. Þaðan í vörðu í neðstu jarðbrú í Kaplakrika.
8. Eftir Kaplalæk í vörðu við hraunjaðarinn, beint vestur af stað þeim, þar sem Kaplalæk er nú veitt úr eldri farvegi sínum, rétt norðan við Baggalágar, vestur af Setbergslandi.
9. Þaðan bein lína í stíflugarð rafstöðvarinnar.
10. Eftir stíflugarðinum yfir tjörnina.
11. Upp með rafstöðvartjörninni að sunnan, þar til kemur að nýju Reykjanesbrautinni.
12. Meðfram norðurbrún nýju Reykjanesbrautarinnar, þar til hún sker eignarmarkalínu Setbergs og Hafnarfjarðar, sem er úr stíflugarðinum í markaþúfu við gömlu sandgryfjurnar, þ. e. um miðja lóðina nr. 3 við Stekkjarkinn.
13. Þá lína í markaþúfu við gömlu sandgryfjurnar.
14. Þaðan í Lækjarbotna.
15. Þá í Gráhellu.
16. Þaðan í miðjan Ketshelli.
17. Eftir Selvogsmanna- eða Grindaskarðsvegi í Kaplatór (Strandatorfur).
18. Þaðan bein lína í Markraka.
19. Þaðan bein lína um Melrakkagil (Markrakagil) að Krýsuvíkurvegi.
20. Þaðan bein lína í Markhelluhól.
21. Þaðan í Hraunkrossstapa.
22. Þá í Miðkrossstapa.
23. Þá í Hólbrunnshæð.
24. Þá í Stóra-Grænhól.
25. Þá í Skógarhól.
26. Og í Markaklett við Hraunsnes.

B. Sá hluti jarðanna Krýsuvíkur og Stóra-Nýjabæjar, sem Hafnarfjarðarkaupstaður á.

Allt land innan ofangreindra takmarka telst til lögsagnarumdæmisins. Kaupstaðurinn skal setja nægilega mörg varanleg merki, er sýni greinilega takmörk landsins, og halda þeim við.

Sýslumaðurinn í Gullbringu- og Kjósarsýslu skal jafnframt vera bæjarfógeti kaupstaðarins.

2. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi felld lög nr. 46 frá 23. maí 1964.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Emil Jónsson.

Nr. 47. 16. apríl 1971.

LÖG

um náttúruvernd.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

Hlutverk náttúruverndar.

1. gr.

Tilgangur þessara laga er að stuðla að samskiptum manns og náttúru, þannig að ekki spillist að óþörfu líf eða land, né mengist sjór, vatn eða andrúmsloft.

Lögin eiga að tryggja eftir föngum þróun íslenzkrar náttúru eftir eigin lögmálum, en verndun þess, sem þar er sérstætt eða sögulegt.

Lögin eiga að auðvelda þjóðinni umgengni við náttúru landsins og auka kynni af henni.

Stjórn náttúruverndarmála.

2. gr.

Menntamálaráðuneytið fer með yfirstjórn náttúruverndarmála.

3. gr.

Í hverju sýslu- og bæjarfélagi og Reykjavík skal starfa þriggja til sjö manna náttúruverndarnefnd. Sýslunefnd, bæjar- eða borgarstjórn ákveður fjölda nefndarmanna og kýs þá til fjögurra ára í senn og ákveður formann. Varamenn skulu kosnir jafnmargir til sama tíma.

Hlutverk náttúruverndarnefnda er að stuðla að náttúruvernd hver á sínu svæði, m. a. með ábendingum og tillögugerð til sveitarstjórna, Náttúruverndarþings eða Náttúruverndarráðs.

4. gr.

Náttúruverndarþing kemur saman þriðja hvert ár. Hlutverk þess er að fjalla um náttúruvernd landsins og gera tillögur um röðun þeirra verkefna, sem það telur brýnast að leysa.

Á Náttúruverndarþingi eiga sæti:

1) Fulltrúi kjörinn af hverri náttúruverndarnefnd.
2) Einn fulltrúi fyrir hvert af eftirfarandi samtökum: Samband dýraverndunarfélaga Íslands, Ferðamálaráð, Fuglaverndarfélag Íslands, Félag íslenzkra náttúrufræðinga, Hið íslenzka náttúrufræðifélag, Landvernd, Bandalag íslenzkra skáta, Skógræktarfélag Íslands, Verkfræðingafélag Íslands, Stéttarsamband bænda, Ungmennafélag Íslands, Æskulýðssamband Íslands, Bandalag íslenzkra farfugla, Ferðafélag Íslands, Samband íslenzkra sveitarfélaga, Alþýðusamband Íslands, Vinnuveitendasamband Íslands, Búnaðarfélag Íslands, Arkitektafélag Íslands, Náttúruverndarsamtök.
3) Þrír fulltrúar fyrir Náttúrufræðistofnun Íslands, sérfróðir um jarðfræði, grasafræði og dýrafræði.
4) Einn fulltrúi fyrir hvern þingflokk á Alþingi.
5) Náttúruverndarráð.
6) Eftirtaldir embættismenn: Búnaðarmálastjóri, flugmálastjóri, framkvæmdastjóri rannsóknaráðs, landgræðslustjóri, landlæknir, formaður eiturefnanefndar, siglingamálastjóri, yfirdýralæknir, framkvæmdastjóri Rannsóknastofnunar landbúnaðarins, framkvæmdastjóri Hafrannsóknastofnunarinnar, fulltrúi frá Háskóla Íslands, orkumálastjóri, skipulagsstjóri, skógræktarstjóri, vegamálastjóri, veiðimálastjóri, þjóðminjavörður og fulltrúi frá menntamálaráðuneytinu.
7) Heimilt er með reglugerð að fjölga þeim, sem sæti eiga á Náttúruverndarþingi.

5. gr.

Náttúruverndarráð boðar þingið, undirbýr dagskrá þess og leggur fyrir það skýrslu um störf sín. Formaður ráðsins setur þingið og stýrir því, unz það hefur kosið forseta. Þingið setur sér þingsköp.

Seta á Náttúruverndarþingi er ólaunuð, en hlutaðeigandi aðilar greiða kostnað fulltrúa. Annar nauðsynlegur kostnaður af þinghaldinu greiðist úr ríkissjóði samkvæmt úrskurði ráðherra.

6. gr.

Náttúruverndarráð er skipað sjö mönnum. Sex þeirra kýs Náttúruverndarþing óbundinni kosningu, að undanskildum fulltrúum í 6. lið 4. gr. Hinn sjöunda skipar menntamálaráðherra, áður en kosning fer fram, og er hann formaður ráðsins. Varamenn skulu valdir jafnmargir á sama hátt til sama tíma.

7. gr.

Náttúruverndarráð hefur með höndum framkvæmdir í náttúruverndarmálum, svo sem fyrir er mælt í lögum þessum.

Ráðið hafi forgöngu um fræðslu fyrir almenning um náttúru landsins og leitist við að efla áhuga á náttúruvernd, m. a. með útgáfustarfsemi, kynningu í skólum og fjölmiðlunartækjum.

Ráðið skal hafa náið samstarf við samtök áhugamanna um náttúruvernd, m. a. með því að stuðla að héraðsfundum um náttúruvernd.

8. gr.

Náttúruverndarráð hefur skrifstofu og ræður framkvæmdastjóra til að veita henni forstöðu. Kostnaður greiðist úr ríkissjóði.

Greiðsla kostnaðar af framkvæmd laganna.

9. gr.

Fyrir lok maímánaðar ár hvert semur Náttúruverndarráð og sendir menntamálaráðuneytinu fjárhagsáætlun um útgjöld, sem ætla má að leiði af framkvæmd laganna á næsta almanaksári.

10. gr.

Kostnaður af framkvæmd laganna skal greiddur úr ríkissjóði, eftir því sem fé er til þess veitt á fjárlögum.

Aðgangur almennings að náttúru landsins og umgengni.

11. gr.

Almenningi er heimil för um landsvæði utan landareigna lögbýla, svo og dvöl á þessum svæðum í lögmætum tilgangi.

Gangandi fólki er því aðeins heimil för um eignarlönd manna, að þau séu óræktuð og ógirt og að dvöl manna þar hafi ekki í för með sér ónæði fyrir búpening né óhagræði fyrir rétthafa að landinu.

Sé land girt, þarf leyfi landeiganda til að ferðast um það eða dveljast á því. Sama gildir um ræktuð landsvæði.

12. gr.

Almenningi er heimilt að lesa ber, sem vaxa villt á óræktuðu landi, til neyzlu á vettvangi.

Öllum er heimil berjatínsla á landsvæðum utan landareigna lögbýla.

Náttúruverndarráði er heimilt að leggja bann við notkun tækja eða verkfæra við berjatínslu, ef uggvænt þykir, að af þeim hljótist spjöll á gróðri.

13. gr.

Öllum er skylt að sýna varúð, svo að náttúru landsins sé ekki spillt að þarflausu. Spjöll á náttúru landsins, sem framin eru með ólögmætum hætti af ásetningi eða gáleysi, varða refsingu.

Náttúruverndarráð skal setja sérstakar reglur um akstur ökutækja og umgengni ferðamanna í óbyggðum þ. á m. um merkingu bílaslóða. Er ráðinu skylt **að banna allan óþarfa akstur utan vega og merktra slóða, þar sem náttúruspjöll** geta af hlotizt. Það skal og gera tillögur til réttra aðila um gerð bílaslóða á öræfum landsins og merkingu þeirra eða setja bein fyrirmæli þar um.

Á víðavangi er bannað að fleygja frá sér eða skilja eftir rusl, sem er til hættu eða óprýði, svo og að bera rusl eða sorp í sjó, í fjörur eða á sjávarbakka, í ár eða á árbakka, í læki eða á lækjarbakka. Skylt skal að ganga frá áningarstað og tjaldstæði, **er menn hafa tekið sér úti í náttúrunni, þannig að ekkert sé þar eftir skilið,** sem lýti umhverfið.

Bannað er að safna rusli í hauga á almannafæri eða við alfaraleiðir. Skylt er að ganga svo frá sorphaugum, að hvorki fjúki úr þeim né fljóti. Hreinsa má rusl á kostnað þess, er sannur er að broti á þessu fyrirmæli.

14. gr.

Ekki skal að óþörfu eyða eða spilla gróðri með mosa-, lyng-, eða hrísrifi eða á annan hátt eða saurga vatnsból eða spilla vatni, hvort heldur er rennandi vatn í ám og lækjum eða í stöðuvötnum og brunnum. Nánari ákvæði um þetta skulu sett í reglugerð.

15. gr.

Hafi byggingar, skip í fjöru, bifreiðar eða áhöld eða mannvirki, þ. á m. girðingar, verið skilin eftir í hirðuleysi og grotni þar niður, svo að telja verði til lýta eða spjalla á náttúru, er eiganda skylt að fjarlægja það.

Fari jörð í eyði, er landeiganda skylt að ganga svo frá jarðarhúsum, girðingum, brunnum og öðrum mannvirkjum, að ekki valdi hættu fyrir fólk og skepnur né valdi náttúruspjöllum eða sé til lýta.

Sveitarstjórn skal annast framkvæmdir þær, sem nauðsynlegar eru samkvæmt fyrirmælum þessum, á kostnað þess, er skylt var að annast þær, en hefur látið það ógert.

16. gr.

Við samkomustaði úti í náttúrunni, skemmtisvæði, garðlönd almennings og aðra þvílíka staði, sem almenningi er ætlað að safnast á, skal jafnan komið fyrir nauðsynlegum hreinlætistækjum, áður en staðurinn er tekinn til afnota.

17. gr.

Malarnám, sandnám, grjótnám, gjallnám og vikurnám er hverjum manni heimilt í landi sínu, ef ekki gengur í berhögg við 22.—26. gr. Sveitarstjórn getur, að fenginni umsögn náttúruverndarnefndar, bannað jarðrask af þessum sökum, ef hún telur hættu á, að með því verði sérkennilegu landslagi eða merkum náttúruminjum raskað. Skjóta má ákvörðun sveitarstjórnar til menntamálaráðuneytisins, er leggur fullnaðarúrskurð á málið, eftir að það hefur leitað umsagnar Náttúruverndarráðs.

Í almenningum er bannað allt nám jarðefna, er um getur í 1. mgr., nema til komi samþykki menntamálaráðuneytisins, eftir að það hefur leitað umsagnar Náttúruverndarráðs.

Um jarðefni til vega fer eftir vegalögum.

18. gr.

Hafi jarðrask orðið við mannvirkjagerð, malarnám, sandnám, grjótnám, gjallnám eða á annan hátt af mannavöldum, skal þeim, er valdið hefur, skylt að ganga frá því á snyrtilegan hátt. Náttúruverndarráð getur sett fyrirmæli um, hvernig við skal skilið, og m. a. sett mönnum ákveðinn frest til að ljúka frágangi.

19. gr.

Óheimilt er að setja upp auglýsingar meðfram vegum eða annars staðar utan þéttbýlis. Þó er heimilt að setja upp látlausar auglýsingar um atvinnurekstur eða þjónustu eða vörur á eign, þar sem slík starfsemi eða framleiðsla fer fram.

Hvers konar áletranir á náttúrumyndanir eru óheimilar.

Spjöld með leiðbeiningum fyrir vegfarendur, svo sem um leiðir, nöfn bæja, áningarstaði, þjóðgarða og friðunarsvæði falla ekki undir ákvæði þessi.

Náttúruverndarráð setur reglur um auglýsingar og leiðbeiningar samkvæmt þessari grein og úrskurðar vafaatriði.

20. gr.

Eigi má setja byggingar, girðingar né önnur mannvirki á sjávarströnd né **á vatnsbakka og árbakka, þannig að hindri frjálsa umferð fótgangandi manna.** Ákvæði þessarar málsgreinar eiga þó ekki við um þær byggingar eða þau mannvirki, sem nauðsynleg eru vegna atvinnurekstrar, þar með talin íbúðarhús bænda, né þau, sem reist eru með leyfi réttra yfirvalda á skipulögðum svæðum, eða mannvirki, sem reist hafa verið fyrir samþykkt þessara laga.

21. gr.

Í sveitarfélögum, sem ekki eru skipulagsskyld, er óheimilt að byggja sumarbústaði án leyfis sveitarstjórnar.

Sveitarstjórn skal, áður en leyfi er veitt, leita umsagnar náttúruverndarnefndar héraðsins.

Menntamálaráðuneytið setur með reglugerð nánari ákvæði um leyfi til byggingar sumarbústaða og ákveður þar meðal annars, að Náttúruverndarráð skuli jafnan gefa umsögn um staðsetningu og skipulag sumarbústaðahverfa.

Það telst sumarbústaður, ef bygging er reist til þess að búa í að sumri til og einungis endrum og eins á öðrum tímum árs, t. d. um helgar.

Ávallt skal við byggingu sumarbústaða fullnægt kröfum heilbrigðisyfirvalda um frágang rotþróa, olíutanka og annað, sem mengunarhætta getur stafað frá.

Friðlýsing náttúruminja og stofnun útivistarsvæða.

22. gr.

Náttúruverndarráð getur friðlýst sérstæðar náttúrumyndanir, svo sem fossa, eldstöðvar, hella, dranga, svo og fundarstaði steingervinga og sjaldgæfra steintegunda, ef telja verður mikilvægt að varðveita þær sakir fræðilegs gildis þeirra eða þess, að þær eru fagrar eða sérkennilegar. Náttúrumyndanir, sem friðlýstar eru samkv. þessu ákvæði, nefnast náttúruvætti.

Friðlýsa skal svæði í kringum náttúruvætti, svo sem nauðsynlegt er, til þess að þau fái notið sín, og skal þess greinilega getið í friðlýsingu og markað á staðnum.

Friðlýstum náttúruvættum má enginn granda, spilla né breyta nema eftir fyrirmælum Náttúruverndarráðs.

23. gr.

Náttúruverndarráð getur friðlýst jurtir eða dýr, sem miklu skiptir frá náttúrufræðilegu eða öðru menningarlegu sjónarmiði að ekki sé raskað, fækkað eða útrýmt.

Friðun getur ýmist verið staðbundin eða tekið til landsins alls.

Ef ætla má, að fyrirhugaðar framkvæmdir raski svo náttúrlegu umhverfi, að hætta sé á, að ákveðnar jurtir eða dýr eyðist eða verði fyrir verulegum skaða, getur Náttúruverndarráð látið friðlýsingu sína taka til banns við slíkum framkvæmdum, enda sé áður fengin umsögn stofnana á viðkomandi sérsviði.

24. gr.

Landsvæði, sem mikilvægt er að varðveita sakir sérstaks landslags, gróðurfars eða dýralífs, getur Náttúruverndarráð friðað í heild, og nefnast þau landsvæði friðlönd. Má þar ekki raska náttúrufari né gera mannvirki, sem spilla svip landsins. Í friðlýsingu skal nánar kveðið á um, hversu víðtæk friðunin er, að hve miklu leyti framkvæmdir á landinu eru takmarkaðar, umferð og umferðarrétt almennings og notkun veiðiréttar. Þá mega og fylgja friðlýsingu fyrirmæli um nauðsynlegar aðgerðir, til þess að almenningur njóti svæðisins, svo sem um lagningu göngustíga, girðingar og þess háttar.

Friðlöndum má enginn, hvorki landeigendur, ábúendur né aðrir, raska að því leyti sem fyrirmæli friðlýsingarinnar taka til.

Náttúruverndarráð getur veitt undanþágu frá settum fyrirmælum í friðlýsingu, ef ástæður eru fyrir hendi.

25. gr.

Sé landsvæði sérstætt um landslag, gróðurfar eða dýralíf eða á því hvíli söguleg helgi, þannig að ástæða sé til að varðveita það með náttúrufari sínu og leyfa al-

menningi aðgang að því eftir tilteknum reglum, getur Náttúruverndarráð lýst það þjóðgarð, enda sé svæðið ríkiseign.

Náttúruverndarráð fer með stjórn þjóðgarða og setur reglur um meðferð þeirra og umgang almennings.

Í þjóðgörðum skal koma upp nauðsynlegri hreinlætisaðstöðu, tjaldstæðum, gangstígum og öðru því, sem auðveldar almenningi afnot af svæðinu og kemur í veg fyrir spjöll. Í hverjum þjóðgarði skal og veita almenningi leiðbeiningar um helztu leiðir um hið friðlýsta svæði.

26. gr.

Nú óskar eitt sveitarfélag eða fleiri, að tiltekið svæði verði lýst fólkvangur, og skal það (þau) þá bera fram ósk til Náttúruverndarráðs um slíkt. Skal gerð grein fyrir mörkum fólkvangsins og hvaða takmarkanir ákvörðun um fólkvang kunni að setja umráðarétti eigenda lands, sem um er að ræða, og annað, er máli skiptir.

Ef Náttúruverndarráð getur á tillöguna fallizt, skal það tilkynnt í Lögbirtingablaði, svo og með þeim hætti, sem venja er að birta stjórnvaldaauglýsingar á viðkomandi stað, að fyrirhuguð sé stofnun fólkvangs með tilteknum mörkum. Þar skal og nánar gerð grein fyrir hugsanlegum takmörkunum á umráðarétti landeigenda. Jafnframt skal tekið fram, að þeir, sem geri ekki athugasemdir við stofnun fólkvangs innan tiltekins frests, sem má ekki vera skemmri en 8 vikur, teljist samþykkja þá ákvörðun og fyrirgeri þar með hugsanlegum rétti til bóta.

Þegar frestur samkvæmt 2. mgr. er liðinn, skal Náttúruverndarráð ákveða, hvort athugasemdir, er kunna að hafa borizt, séu svo veigamiklar, að ástæða sé til að breyta upphaflegri fyrirætlun eða hverfa frá henni. Gefa skal fulltrúum sveitarfélaga, sem um ræðir í 1. mgr., kost á að vera viðstaddir, þegar um þessi mál verður fjallað.

Ef Náttúruverndarráð og fulltrúar sveitarfélaga, sem í hlut eiga, verða sammála um, að haldið verði fast við ákvörðun um stofnun fólkvangs, breytta eða óbreytta, skal Náttúruverndarráð hlutast til um, að dómkvaddir verði matsmenn til að meta bætur fyrir tjón, er aðilar, sem athugasemdir gera, sbr. 2. mgr., kunna að verða fyrir við stofnun fólkvangs. Um framkvæmd mats fer skv. lögum nr. 61/1917.

Þegar endanlegt mat liggur fyrir, skal kannað, hvort hlutaðeigandi sveitarfélög óska eftir, að formleg ákvörðun verði tekin um stofnun fólkvangs.

Ef þau óska slíks og Náttúruverndarráð samþykkir, skal það gera sérstaka ályktun um stofnun fólkvangsins, og skal hún birt í Stjórnartíðindum.

Sveitarfélög, sem hlut eiga að máli, bera allan kostnað, sem beinlínis leiðir af stofnun og rekstri fólkvangs, að því leyti sem ekki koma til framlög úr ríkissjóði, og skal þeim kostnaði skipt í hlutfalli við íbúatölu sveitarfélaganna næsta ár á undan. Ef sveitarfélag hættir þátttöku í undirbúningi að stofnun fólkvangs, er því skylt að greiða áfallinn kostnað hlutfallslega.

Sveitarfélög, sem standa að rekstri fólkvangs, stofna með sér samvinnunefnd, er starfar í samráði við Náttúruverndarráð. Í samvinnusamningi skal kveðið á um fjölda nefndarmanna og starfshætti nefndarinnar. Ef ekki er öðruvísi ákveðið, ræður afl atkvæða. Þegar um er að ræða atriði, sem hafa sérstakan kostnað í för með sér, fer þó um atkvæðisrétt eftir greiðsluhlutföllum aðila.

Nú rís ágreiningur um skilning á grein þessari eða upp koma sérstök vafaatriði, sem snerta rekstur fólkvangs, og sker þá Náttúruverndarráð úr, en skjóta má úrskurði þess til fullnaðarákvörðunar ráðherra.

27. gr.

Til stuðnings við útivist almennings getur Náttúruverndarráð eða náttúruverndarnefndir gengizt fyrir að halda opnum göngustígum, strandsvæðum til sjóbaða, vatnsbökkum og öðrum stígum og svæðum, sem ástæða er til að halda opn-

um til að greiða fyrir því, að almenningur fái notið náttúrunnar; enn fremur sett upp göngubrýr og girðingarstiga og afmarkað tjaldstæði og gert annað það, er þurfa þykir í þessu skyni.

Framkvæmdir samkvæmt þessari grein skulu einungis gerðar með samþykki landeiganda.

Framkvæmd friðlýsingar.

28. gr.

Náttúruverndarráð skal með aðstoð náttúruverndarnefnda kynna sér eftir föngum náttúruminjar, sem ástæða er til að friðlýsa, svo og lönd þau, sem ástæða kann að verða til að lýsa friðlönd eða leggja til þjóðgarða eða fólkvanga. Skal ráðið semja skrá um slíkar minjar og slík lönd.

Ef Náttúruverndarráð telur ástæðu til friðlýsingar eða annarra náttúruverndaraðgerða samkvæmt lögum þessum, skal það freista að komast að samkomulagi við landeigendur, sveitarstjórnir og aðra, er hagsmuna eiga að gæta. Verði samkomulag, skal það fært til bókar og staðfest af hlutaðeigandi aðilum.

29. gr.

Valdi fyrirhuguð mannvirkjagerð eða jarðrask hættu á því, að landið breyti varanlega um svip, að merkum náttúruminjum verði spillt eða hættu á mengun lofts eða lagar, er skylt að leita álits Náttúruverndarráðs, áður en framkvæmdir hefjast.

Ef það er vanrækt, getur Náttúruverndarráð krafizt atbeina lögreglustjóra til að varna því, að verk verði hafið eða því fram haldið.

Virkjanir, verksmiðjur og önnur stór mannvirki skulu hönnuð í samráði við Náttúruverndarráð. Sama gildir um vegalagningu til slíkra mannvirkja.

Nánari fyrirmæli samkv. þessari grein setur menntamálaráðuneytið í reglugerð.

30. gr.

Ákveði Náttúruverndarráð friðlýsingu og liggi ekki þegar fyrir samþykki eigenda eða annarra rétthafa eða sveitarfélags þess, er hlut á að máli, þá skal Náttúruverndarráð semja tillögu að friðlýsingunni.

Tillagan skal send landeigendum, ábúendum og öðrum rétthöfum, er friðlýsingin snertir, svo og sveitarfélögum. Skal þeim gefinn kostur á að gera athugasemdir við friðlýsinguna, koma að mótmælum eða gera bótakröfur til Náttúruverndarráðs innan 4 mánaða. Jafnframt skal í tillögunni tekið fram, að berist kröfur ekki innan þess tíma, verði þær ekki teknar til greina í friðlýsingunni.

31. gr.

Berist mótmæli gegn friðlýsingu eða bótakröfur vegna hennar, getur Náttúruverndarráð reynt samninga á ný um bótakröfurnar og breytt friðlýsingunni í samræmi við mótmælin, enda skerði breytingin í engu rétt annarra.

32. gr.

Engar ákvarðanir Náttúruverndarráðs um friðun eða friðlýsingu koma til framkvæmda, fyrr en menntamálaráðuneytið hefur lagt á þær samþykki sitt.

33. gr.

Þegar tekin hefur verið fullnaðarákvörðun samkvæmt 32. gr. um friðlýsingar og friðunarákvæði birtir menntamálaráðuneytið þau í Stjórnartíðindum og taka þau gildi frá þeim degi, sem þau eru birt.

Þau skulu og fest upp á staðnum, eftir því sem við verður komið og nauðsynlegt er að mati Náttúruverndarráðs.

Ýmis ákvæði.

34. gr.

Um sölu jarða, sem öll eða að hluta hefur verið sett á náttúruminjaskrá samkv. 28. gr., fer eftir ákvæðum laga nr. 40 5. apríl 1948, en þó þannig, að ríkissjóður skal hafa forkaupsrétt að þeim aðilum frágengnum, sem hann er veittur með þeim lögum.

35. gr.

Menntamálaráðuneytinu er heimilt að taka eignarnámi lönd, mannvirki og réttindi til þess að framkvæma friðlýsingu, er í lögum þessum greinir.

36. gr.

Hver sá, er fyrir fjártjóni verður vegna framkvæmdar á framangreindum ákvæðum, á rétt til skaðabóta úr ríkissjóði. Ef samkomulag næst ekki um bætur, skulu þær ákveðnar eftir reglum laga um eignarnám, nr. 61 1917.

37. gr.

Brot gegn lögum þessum og reglum, er settar eru samkvæmt þeim, varða sektum eða varðhaldi.

Sektir renna í ríkissjóð.

Beita má dagsektum, er renna í ríkissjóð, allt að 2000 krónum, til að knýja menn til framkvæmda á ráðstöfunum, sem þeim er skylt að hlutast til um samkvæmt lögunum, eða til þess að láta af atferli, sem er ólögmætt.

Menntamálaráðuneytið skal setja reglugerð um nánari framkvæmd laga þessara.

38. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Falla þá jafnframt úr gildi lög um náttúruvernd, nr. 48 7. apríl 1956.

Lög nr. 59 1928, um friðun Þingvalla, halda gildi sínu þrátt fyrir gildistöku laga þessara.

Ákvæði til bráðabirgða.

Náttúruverndarráð, sem skipað var samkvæmt lögum um náttúruvernd, nr. 48 7. apríl 1956, skal starfa samkvæmt lögum þessum, unz nýtt hefur verið kosið. Náttúruverndarþing skal kallað saman innan árs frá gildistöku þessara laga.

Sýslunefndir og bæjar- eða borgarstjórnir skulu hafa lokið kosningu náttúruverndarnefnda eigi síðar en 8 mánuðum eftir gildistöku laganna.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að selja hluta úr jörðinni Kollafirði í Kjalarneshreppi, Kjósarsýslu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að selja Sigurjóni Guðmundssyni framkvæmdastjóra, Grenimel 10, Reykjavík, hluta, nánar tiltekið 0.53 ha. skv. meðfylgjandi uppdrætti, úr jörðinni Kollafirði í Kjalarneshreppi, Kjósarsýslu. Verð jarðarhlutans fer eftir samkomulagi, en að öðrum kosti skal það ákveðið að mati tveggja dómkvaddra manna.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 7 — 1971

30. apríl 1971. 125 Nr. 49.

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 30. þ. m. á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breyting á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum, sbr. reglugerð nr. 90/1969:

1. gr.

54. gr. I. orðist svo:

I. Kandídatspróf.

Að loknu B.A.-prófi er stúdent heimilt að ganga undir kandídatspróf (cand. mag. próf) í grein, sem hann hefur lokið í þremur stigum.

Námsefni skal vera átta námsþættir, sem stúdent velur í samráði við kennara sína. Um lengd námsþátta skal farið eftir ákvörðun heimspekideildar. Aðalritgerðarefni velur stúdent í samráði við prófessora sína. Ritgerð skal samsvara tveimur námsþáttum.

Kandídatspróf skal fara fram í áföngum samkvæmt samþykkt heimspekideildar. Próf skulu vera munnleg og/eða skrifleg eftir ákvörðun hlutaðeigandi prófessors. Heimilt er, að ritgerð samin innan átta daga tímamarka komi í stað prófs í námsþætti. Kandídatsefni skal hafa lokið kandídatsprófi eigi síðar en fjórum árum eftir upphaf áfangaprófs. Frá þessu er heimspekideild heimilt að veita undanþágu. Aðalritgerð skal skilað eigi síðar en mánuði fyrir upphaf lokaáfangaprófs.

Einkunnir eru 6 alls: meðaleinkunn úr B.A.-prófi, tvöföld einkunn fyrir aðalritgerð og þreföld einkunn fyrir áfangapróf.

a) **Kandídatspróf í íslenzku.**

Sá, er leyst hefur af hendi B.A.-próf og lokið þremur stigum í íslenzku, getur lesið til cand. mag.-prófs í íslenzku. Kandídatsefni velur sér aðalgrein, málfræði og sögu íslenzkrar tungu eða íslenzkar bókmenntir, skýring þeirra og sögu.

Heimilt er að áskilja nokkra þekkingu í öðrum norrænum málum og bókmenntum, svo og öðrum germönskum málum og bókmenntum.

Stúdent velur sér sex þætti annað hvort úr málfræði eða bókmenntum. Einn þáttur skal vera í inngangs- og/eða aðferðarfræðum valgreinarinnar. Þó má stúdent velja 4 þætti úr aðalgreinum, en tvo úr einhverjum öðrum greinum í samráði við prófessora aðalgreinar.

Heimspekideild ákveður, hverjir skuli vera námsþættir í íslenzku.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

b) **Kandídatspróf í sagnfræði.**

Sá, er leyst hefur af hendi B.A.-próf og lokið þremur stigum í sagnfræði, getur lesið til cand. mag.-prófs í þeirri grein. Kandídatsefni velur sér ritgerðargrein úr sögu Íslands eða almenna sögu.

Í ritgerðargrein velur kandídatsefni sér í samráði við prófessora eigi minna en fjóra námsþætti. Tvo þætti getur kandídatinn valið sér úr sömu grein utan skipulagðs námsefnis eða öðrum greinum í samráði við prófessora. Heimilt er, að allir þættir séu úr einni og sömu grein, þ. e. hinu skipulagða námsefni ritgerðargreinar. Einn þáttur sé í inngangs- og/eða aðferðarfræðum ritgerðargreinar.

Heimspekideild ákveður, hverjir vera skuli námsþættir í sagnfræði.

c) **Kandídatspróf í ensku.**

Sá, er leyst hefur af hendi B.A.-próf og lokið þremur stigum í ensku, getur lesið til cand. mag.-prófs í ensku. Kandídatsefni velur sér ritgerðargrein úr málfræði og sögu enskrar tungu (þar með forneskum bókmenntum) eða enskum bókmenntum eftir 1500.

Stúdent velur sér sex þætti úr málfræði og bókmenntum, og skulu fjórir þeirra vera úr ritgerðargrein, en tveir úr hliðargrein.

Heimspekideild ákveður, hverjir skuli vera námsþættir í ensku.

Kandídatsefni skal sýna hagnýtt vald á ensku máli í ræðu og riti, og stenzt hann því aðeins prófið, að hann hafi fullnægt lágmarkskröfum með tilliti til þess.

2. gr.

Fimm síðustu málsgreinar 54. gr. orðist svo:

Meistarapróf skal vera í áföngum og skal hvor (hver) prófgrein vera sérstakur áfangi. Til að standast prófið skal stúdent hljóta tilskilda lágmarksmeðaleinkunn samkv. 68. gr. í hvoru (hverju) áfangaprófi. Síðari (síðasti) áfanginn skal ætíð vera próf í kjörsviðsgrein.

Stúdent skal hafa lokið síðara (síðasta) áfangaprófi eigi síðar en á áttunda misseri, talið frá og með því misseri, er hann gengur undir fyrra (fyrsta) áfangaprófið. Ef út af bregður, falla fyrri áfangapróf úr gildi.

Stúdent er heimilt að ljúka öðrum prófum en prófi í kjörsviðsgrein (aðalgrein), áður en hann skilar kjörsviðsritgerð.

Nánari reglur um námsefni til cand. mag.- og mag. art.-prófa setja prófessorarnir í hlutaðeigandi greinum.

3. gr.

Um próf tekin eftir 1. janúar 1971 fer samkvæmt ákvæðum þessarar reglugerðar eða reglugerðarbreytingar frá 2. febrúar 1971.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 30. apríl 1971.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

Stjórnartíðindi A 7, nr. 49. Útgáfudagur 5. maí 1971.

STJÓRNARTÍÐINDI A 8 — 1971

16. apríl 1971. 127 Nr. 50.

LÖG

um breyting á lögum nr. 21 10. maí 1969, um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við 3. gr. laganna bætist:

Þó skal bönnuð öll veiði með dragnót, flotvörpu eða botnvörpu í Faxaflóa (en með því er átt við svæði innan línu, sem dregin er frá punkti réttvísandi í vestur 6 sjómílur frá Garðsskaga og þaðan beint í Malarrif).

Sé veitt leyfi til dragnótaveiði fyrir Norðurlandi á tilteknu svæði eða svæðum, skal leyfisveiting, þrátt fyrir ákvæði laga nr. 40 9. júní 1960, við það miðuð, að veiðin sé heimil á tímabilinu 15. júlí til 30. nóv. eða skemmri tíma.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

3. maí 1971. Nr. 51.

AUGLÝSING

um meðferð forsetavalds í fjarveru forseta Íslands.

Forseti Íslands, dr. Kristján Eldjárn, fór í dag í opinbera heimsókn til Noregs og Svíþjóðar.

Í fjarveru hans fara forsætisráðherra, forseti sameinaðs Alþingis og forseti Hæstaréttar með vald forseta Íslands samkvæmt 8. gr. stjórnarskrárinnar.

Í forsætisráðuneytinu, 3. maí 1971.

Jóhann Hafstein.

Guðmundur Benediktsson.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

AUGLÝSING

um að forseti Íslands sé kominn heim og tekinn við stjórnarstörfum.

Forseti Íslands, dr. Kristján Eldjárn, er kominn úr för sinni til útlanda og hefur á ný tekið við stjórnarstörfum.

Í forsætisráðuneytinu, 8. maí 1971.

Jóhann Hafstein.

Guðmundur Benediktsson.

Nr. 53. 21. maí 1971.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 40 11. maí 1970, um kaup á 6 skuttogurum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Sjávarútvegsráðherra hefur tjáð mér, að brýna nauðsyn beri til að breyta lögum nr. 40 11. maí 1970 um kaup á sex skuttogurum vegna samninga, er nú hafa tekizt við Slippstöðina h.f. á Akureyri um smíði tveggja skuttogara. Verður Útgerðarfélag Akureyringa kaupandi að fyrri togaranum og einnig þeim seinni, fáist ekki annar kaupandi. Þegar hafa verið gerðir samningar um smíði sex skuttogara samkvæmt fyrrgreindum lögum, þ. e. a. s. tveir skuttogarar verða smíðaðir í Póllandi og fjórir skuttogarar verða smíðaðir á Spáni.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Í stað orðsins „sex“ í fyrirsögn og 1. mgr. 1. gr. laganna komi orðið: átta.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík 21. maí 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Eggert G. Þorsteinsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 9 — 1971

6. apríl 1971. 129 Nr. 54.

LÖG

um Innheimtustofnun sveitarfélaga.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Setja skal á stofn Innheimtustofnun sveitarfélaga. Stofnunin skal vera sameign allra sveitarfélaga landsins. Lögheimili Innheimtustofnunarinnar er í Reykjavík.

2. gr.

Stjórn Innheimtustofnunar sveitarfélaga skal skipuð þremur mönnum. Skal einn skipaður af félagsmálaráðherra, en tveir kosnir af fulltrúaráði Sambands íslenzkra sveitarfélaga. Kjörtímabil stjórnarinnar er fjögur ár. Varamenn skulu skipaðir og kosnir með sama hætti og til jafnlangs tíma og aðalmenn. Tryggingastofnun ríkisins skal tilnefna áheyrnarfulltrúa til setu á fundum stjórnarinnar.

Stjórn stofnunarinnar ræður forstjóra hennar, svo og annað fast starfslið stofnunarinnar að fengnum tillögum forstjóra.

Launakjör starfsliðs stofnunarinnar skulu ákveðin í samræmi við launakerfi opinberra starfsmanna.

3. gr.

Hlutverk Innheimtustofnunar sveitarfélaga er að innheimta hjá barnsfeðrum meðlög, sem Tryggingastofnun ríkisins hefur greitt mæðrum óskilgetinna barna og fráskildum konum vegna barna þeirra, sbr. 79. gr. laga nr. 40/1963, og að endurgreiða Tryggingastofnuninni innheimtufé, eftir því sem það innheimtist, sbr. 1. mgr. 4. gr., en fullnaðarskil skal Innheimtustofnunin hafa gert við Tryggingastofnun ríkisins fyrir 1. október næsta ár, sbr. 3. mgr. 4. gr.

Innheimtustofnunin getur tekið að sér hvers konar innheimtur fyrir einstök sveitarfélög gegn greiðslu, einkum þó innheimtu á sveitarsjóðaskuldum manna, sem fluttir eru brott úr sveitarfélagi.

Einnig er Innheimtustofnuninni heimilt, sé þess óskað, að taka að sér innheimtu gegn greiðslu á þeim hluta barnsmeðlags, sem hærri er en lögmæltur barnalífeyrir, svo og öðrum kröfum, sem framfærslumaður barns kann að eiga á barnsföður eða barnsmóður, þar með talinn framfærslueyrir hjóna vegna skilnaðar samkvæmt yfirvaldsúrskurði, skilnaðarbréfi, skilnaðarsamningi eða lögum.

4. gr.

Jöfnunarsjóður sveitarfélaga greiðir Innheimtustofnuninni það, sem á vantar, að tekjur hennar nægi til endurgreiðslna til Tryggingastofnunarinnar, sbr. 3. gr., og greiðslu rekstrarkostnaðar hennar.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Skal Innheimtustofnunin láta Jöfnunarsjóði í té fyrir 30. júní hvert ár reikninga stofnunarinnar fyrir næstliðið reikningsár.

Jöfnunarsjóður sveitarfélaga skal hafa gert fullnaðarskil til Innheimtustofnunarinnar, sbr. 1. mgr. þessarar greinar, fyrir 1. október ár hvert, miðað við reikningsskil í lok undanfarandi árs.

5. gr.

Innheimtustofnun sveitarfélaga annast meðlagainnheimtu hjá barnsfeðrum, hvar sem er á landinu.

Barnsföður er skylt að endurgreiða Innheimtustofnuninni meðlag með barni sínu, skilgetnu eða óskilgetnu, þegar og með þeim hætti, sem stofnunin krefst.

Nú greiðir barnsfaðir ekki meðlag á réttum tíma samkvæmt ákvæðum yfirvaldsúrskurðar eða skilnaðarleyfisbréfs, og er þá Innheimtustofnuninni heimilt að taka 7% ársvexti af kröfunni frá gjalddaga til greiðsludags.

Vanræki barnsfaðir að einhverju eða öllu leyti að verða við innheimtukröfu, getur Innheimtustofnunin:

1) Krafið kaupgreiðanda um að halda eftir hluta af kaupi eða aflahlut til lúkningar meðlögum. Skulu slíkar kröfur ganga fyrir öðrum kröfum, þ. á m. kröfum sveitarsjóða og innheimtumanna ríkissjóðs. Kaupgreiðendur skulu halda slíku innheimtufé aðgreindu frá eigin fé eða fé fyrirtækis. Vanræki kaupgreiðandi að verða við slíkri kröfu, ber hann ábyrgð gagnvart Innheimtustofnuninni allt að þeirri fjárhæð, sem hann hefur greitt barnsföður, eftir að krafa Innheimtustofnunarinnar barst honum. Sama gildir, ef kaupgreiðandi tekur ekki tilskilda fjárhæð af kaupi eða aflahlut eða ef hann skilar ekki innheimtu meðlagsfé til Innheimtustofnunarinnar innan hálfs mánaðar. Gera má lögtak hjá kaupgreiðanda vegna vanrækslu hans í þessu sambandi með sama hætti og hjá meðlagsskuldara sjálfum. Lögtaksrétturinn fyrnist ekki.
2) Krafizt lögtaks í eignum barnsföður. Um framkvæmd lögtaks skal fara samkvæmt lögum nr. 29 16. desember 1885. Lögtaksrétturinn fyrnist ekki.
3) Krafizt þess, að lögreglan aðstoði við að hafa upp á barnsföður og færi hann á skrifstofu Innheimtustofnunarinnar, ef með þarf, til viðtals og upplýsingagjafar, hafi hann ekki sinnt kvaðningum.
4) Krafizt úrskurðar héraðsdómara (í Reykjavík sakadómara) um vistun barnsföður á vinnuhæli til að vinna af sér meðlagsskuld. Í fyrsta sinni má eigi úrskurða barnsföður til vistar á slíku hæli lengur en 3 mánuði.
5) Krafizt þess, að meðlagsskuldari verði kyrrsettur, ef ástæða er til að ætla, að hann hafi í hyggju að hverfa af landi brott. Héraðsdómari (í Reykjavík sakadómari) úrskurðar um kyrrsetningu. Kyrrsetningarúrskurði má skjóta til Hæstaréttar með sama hætti og kæru samkvæmt lögum um meðferð opinberra mála. Skal útlendingaeftirliti, lögreglustjórum og fyrirtækjum, sem annast fólksflutninga til útlanda, tilkynnt um kyrrsetninguna.

Innheimtustofnunin skal hafa sama rétt og einstakar sveitarstjórnir samkvæmt 45. gr. framfærslulaga, nr. 80/1947, til að krefja skattayfirvöld um upplýsingar um tekjur og eignir barnsfeðra, svo og til að krefja vinnumiðlunarskrifstofur og kaupgreiðendur um að láta þeim í té vinnuskýrslur.

6. gr.

Reikningsár Innheimtustofnunarinnar er almanaksárið.

Reikningar skulu fullgerðir fyrir 31. marz ár hvert, og skal endurskoðun þeirra lokið eigi síðar en 30. júní.

Fulltrúaráð Sambands íslenzkra sveitarfélaga kýs tvo endurskoðendur og tvo til vara til fjögurra ára, og skulu þeir láta sérstaka endurskoðunarskýrslu fylgja áritun sinni á reikninga stofnunarinnar.

Endurskoðaða reikninga skal senda stjórn og fulltrúaráði Sambands íslenzkra sveitarfélaga og félagsmálaráðuneytinu.

Ársreikningarnir skulu birtir í B-deild Stjórnartíðinda.

7. gr.

Setja skal með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara. Einnig skal setja sérstaka reglugerð um rekstur vinnuhælis og vistun á það, sbr. 6. gr. 4. tl.

8. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972 og ná til allra meðlagsgreiðslna, sem Tryggingastofnun ríkisins innir af hendi frá og með þeim degi. Jafnframt falla úr gildi 2. mgr. 55. gr., 56. gr. og 57. gr. framfærslulaga, nr. 80 frá 5. júní 1947, og 2. mgr. 16. gr. laga nr. 57 frá 27. júní 1921, um afstöðu foreldra til skilgetinna barna.

Gjört í Reykjavík, 6. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Emil Jónsson.

15. apríl 1971. Nr. 55.

LÖG

um fiskvinnsluskóla.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Markmið skólans.

1. gr.

Meginhlutverk skólans skal vera að veita fræðslu í vinnu sjávarafla.

Í lögum þessum nær orðið fiskur, eitt sér og í samsetningum, yfir allan fisk og auk þess krabbadýr og skeldýr.

2. gr.

Skólinn skal útskrifa fiskiðnaðarmenn, fiskvinnslumeistara og fisktækna, sbr. 10. gr.

Kennsla skólans skal miða að því, að:

1. fiskiðnaðarmenn hafi öðlazt nægilega undirstöðuþekkingu, bóklega og verklega, til þess að geta annazt almenna verkstjórn, gæðaflokkun og stjórn fiskvinnsluvéla;
2. fiskvinnslumeistarar verði, auk þess sem um getur í 1. tölulið, færir um að taka að sér eftirlitsstörf, verkþjálfun, einfalda vinnuhagræðingu og stjórnun;
3. fisktæknar verði, auk þess sem um getur í 1. og 2. tölulið, færir um að annast tiltekin rannsókna- og skipulagsstörf, sbr. 4. gr.

3. gr.

Skólinn skal starfrækja námskeið fyrir starfsfólk í ýmsum greinum fiskiðnaðarins, og miði þau einkum að því að veita þeim starfsmönnum fiskiðjuvera, er vinna við móttöku og verkun sjávarafla, hagnýta fræðslu um meðferð og vinnslu aflans. Námskeið þessi skulu haldin í verstöðvum landsins, eftir því sem við verður komið.

Fela skal skólanum að halda námskeið í meðferð sjávarafla fyrir nemendur stýrimannaskólanna.

4. gr.

Heimilt er að stofna til framhaldsdeilda við skólann, er m. a. veiti viðbótarkennslu í sérgreinum fiskiðnaðarins, svo sem niðursuðu, síldar- og fiskmjölsframleiðslu o. s. frv., fyrir fiskvinnslumeistara og aðra starfandi menn í fiskiðnaðinum, sem fullnægja inntökuskilyrðum, er nánar verði kveðið á um í reglugerð.

Viðbótarnámi þessu er ætlað að tryggja aukna sérhæfingu og skal reynt að haga náminu svo, að það auðveldi nemendum aðgang að frekara námi í háskóla.

II. KAFLI

Stjórnun, húsnæði og kostnaður.

5. gr.

Skólinn skal vera sérstök stofnun undir yfirstjórn menntamálaráðuneytisins.

6. gr.

Skólinn skal staðsettur á Suðvesturlandi. Auk þess skal stofnaður fiskvinnsluskóli í Vestmannaeyjum, sem útskrifi fiskiðnaðarmenn og fiskvinnslumeistara samkv. 1. og 2. tölulið 2. gr., og skal námi við skólann skipt í 3 deildir, sbr. 1.—3. tölulið 10. gr.

Á árunum 1972—75 skal enn fremur undirbúa stofnun fiskvinnsluskóla 1. og 2. stigs á Suðurnesjum, Akranesi og í stærstu fiskiðnaðarstöðum í öðrum landshlutum.

Heimilt skal, að fengnu samþykki ráðuneytisins, að setja á stofn framhaldsdeildir við skólana utan Reykjavíkur, sbr. 4. gr., þegar skilyrði eru fyrir hendi.

Ráðuneytið skipar hverjum skóla þriggja manna skólanefnd til fjögurra ára í senn. Skal einn þeirra tilnefndur af Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins, annar af samtökum fiskiðnaðarins á hverjum stað, en hinn þriðja skipar ráðuneytið án tilnefningar, og skal hann vera formaður nefndarinnar.

Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

Lög þessi gilda um fiskvinnsluskóla utan Reykjavíkur, að því er varðar greiðslu kostnaðar og annað, sem við getur átt að dómi ráðuneytisins og afmarkað skal í reglugerð.

7. gr.

Við skólann skal starfa skólanefnd, skipuð af ráðuneytinu til fjögurra ára í senn. Í nefndina skulu skipaðir þrír menn og jafnmargir til vara, svo sem hér segir:

1. Einn nefndarmaður skal tilnefndur af Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins.
2. Annar nefndarmaður skal vera fulltrúi aðila fiskiðnaðarins og tilnefndur af Fiskimálaráði.
3. Þriðji nefndarmaður skal skipaður án tilnefningar, og er hann formaður nefndarinnar.

Um starfssvið og skyldur skólanefndar skal nánar kveðið á í reglugerð.

8. gr.

Stefnt skal að því, að skólinn geti sem fyrst fengið eigið húsnæði til starfsemi sinnar, og skal þar vera aðstaða til bóklegrar og verklegrar kennslu, svo og heimavist.

9. gr.

Stofn- og rekstrarkostnaður skólans skal greiddur úr ríkissjóði og kennsla veitt ókeypis.

III. KAFLI

Nám, próf, inntökuskilyrði, námsefni.

10. gr.

Námi í skólanum skal skipt í þrjár deildir, auk framhaldsdeildar, sem heimilt verði að starfrækja, sbr. 4. gr. Heildarnámstími í hverri deild skal vera sem næst 11 mánuðir, og skiptist námið í skólanám, bóklegt og verklegt, og verklega þjálfun, sem skólinn skipuleggur á vinnustöðum. Deildirnar eru þessar:

1. undirbúningsdeild;
2. fiskiðndeild;
3. meistaradeild;
4. framhaldsdeild.

Af námstímanum skal um 60% varið til skólanáms að jafnaði í undirbúningsdeild og fiskiðndeild, en afganginum til verklegrar þjálfunar. Í fisktæknideild og framhaldsdeild skal sem næst 80% tímans varið til skólanáms, en um 20% til verklegrar þjálfunar. Nánar skal kveðið á um skiptingu námstímans í reglugerð.

Til þess að öðlast starfsréttindi sem fiskiðnaðarmaður skal nemandi hafa staðizt próf upp úr fiskiðndeild og auk þess lokið 11 mánaða skipulagðri starfsþjálfun, sem lyktar með prófi eða sérstöku verkefni, sbr. 11. gr.

Úr meistaradeild útskrifast fiskvinnslumeistarar. Starfsréttindi þeirra skulu háð því, að þeir hafi hlotið a. m. k. tveggja ára viðurkennda starfsreynslu á viðeigandi vinnustað að loknu námi í fiskiðndeild.

Heimilt er að veita nemendum, sem útskrifast úr framhaldsdeild, titilinn fisktæknir, enda hafi þeir áður öðlazt starfsréttindi sem fiskiðnaðarmenn.

11. gr.

Próf skulu haldin í lok allra bóknámsáfanga og í lok 11 mánaða starfsþjálfunaráfanga að loknu námi í fiskiðndeild. Jafnan skal ákveðins námsárangurs krafizt, til þess að nemandi teljist hafa lokið námi hverrar deildar eða öðlazt rétt til að hefja nám í næstu deild.

Nánari ákvæði um próf og einkunnagjöf skulu sett í reglugerð.

12. gr.

Inntökuskilyrði skulu vera þessi:

1. Til að hefja nám í undirbúningsdeild skal nemandi hafa staðizt gagnfræðapróf eða landspróf miðskóla ellegar aflað sér á annan hátt hliðstæðrar, bóklegrar menntunar.

   Innan takmarka, sem skólanefnd setur, skal skólastjóra heimilt að veita undanþágu frá þessu inntökuskilyrði. Skal þessi heimild einkum notuð til að veita fólki, sem starfað hefur í fiskiðnaði, rétt til skólavistar.
2. Til að hefja nám í fiskiðndeild skal nemandi hafa lokið námi í undirbúningsdeild, fiskimannadeild stýrimannaskóla eða staðizt próf í samræmi við ákvæði

15. gr. og jafnframt fengið a. m. k. þriggja mánaða verklega þjálfun, eftir að hann varð 15 ára gamall.
3. Til að hefja nám í meistaradeild skal nemandi hafa lokið fiskiðndeild.
4. Um nám í framhaldsdeild fer eftir ákvæðum 4. gr.

13. gr.

Helztu bóklegar námsgreinar skulu vera: fiskvinnslufræði, vél- og teiknifræði, vinnuhagræðing, framleiðslufræði og verkstjórn, gæðaeftirlit og tölfræði, markaðsfræði, rekstrarbókhald, lög og reglur um fiskvinnslu og fiskmat, hafliffræði, efnafræði, lífefnafræði, gerlafræði og hreinlæti, eðlisfræði, stærðfræði, íslenzka, svo og rannsóknastofustörf, m. a. í efnafræði, lífefnafræði, gerlafræði og eðlisfræði.

Heimilt er að bæta við námsgreinum, ef skólanefnd telur ástæðu til.

14. gr.

Helztu verklegar námsgreinar skulu vera: meðferð á nýjum fiski, ísun, flökun, frysting, söltun, síldarsöltun, herzla, reyking, niðursuða, framleiðsla fiskrétta, lifrarbræðsla, fiskmjölsframleiðsla, hvalvinnsla, fiskmat, vinnuhagræðing, meðferð og notkun fiskvinnsluvéla, svo og aðrar námsgreinar, sem skólanefnd telur ástæðu til að kenna.

14. gr.

Helztu verklegar námsgreinar skulu vera: meðferð á nýjum fiski, ísun, flökun, frysting, söltun, flatning, síldarsöltun, herzla, reyking, niðursuða, framleiðsla fiskrétta, lifrarbræðsla, fiskmjölsframleiðsla, hvalvinnsla, fiskmat, vinnuhagræðing, meðferð og notkun fiskvinnsluvéla, svo og aðrar námsgreinar, sem skólanefnd telur ástæðu til að kenna.

15. gr.

Verði stofnað til eins árs matvælakjörsviðs í framhaldsdeildum, er taka við nemendum að loknu gagnfræðaprófi eða landsprófi miðskóla, skulu nemendur, sem staðizt hafa próf á því kjörsviði, öðlast rétt til inngöngu í fiskiðndeild, sbr. 12. gr., 2. tölulið, samkvæmt nánari ákvörðun, er sett verði í reglugerð. Við útskrift úr fiskiðndeild skal þess gætt, að þessir nemendur hafi fullnægt námsskrá skólans varðandi verklega þjálfun.

16. gr.

Nánari ákvæði um starfsemi skólans skulu sett í reglugerð.

IV. KAFLI

Gildistaka laganna.

17. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og koma til framkvæmda, svo sem hér greinir:
1. Innan tveggja mánaða frá setningu laganna skal staða skólastjóra auglýst.
2. Skólanefnd skal skipuð á sama tíma og staða skólastjóra er auglýst, og skal nefndin síðan láta ráðuneytinu í té umsögn um þær umsóknir, er berast um starf skólastjóra.
3. Staða skólastjóra skal veitt innan fjögurra mánaða frá setningu laganna.
4. Heimilt verði að ráða a. m. k. einn kennara að skólanum til undirbúningsstarfa um svipað leyti og staða skólastjóra er veitt.

5. Skólastjóri skal fá eitt ár til að undirbúa stofnun og starfrækslu skólans í samráði við skólanefnd. Sama gildir um kennara, ef ráðnir verða. Auk almenns undirbúnings skal skólastjóri hafa umsjón með skipulagningu námskeiða, sbr. 3. gr., og verklegrar þjálfunar, sbr. 10. gr.
6. Bókleg kennsla í skólanum skal hafin að loknu undirbúningsári skólastjóra.

Gjört í Reykjavík 15. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

16. apríl 1971. Nr. 56.

LÖG

um sérfræðilega aðstoð fyrir þingflokka.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Greiða skal þingflokki tiltekna lágmarksfjárhæð og að auki ákveðna upphæð fyrir hvern þingmann til að kosta sérfræðilega aðstoð fyrir þingflokkinn og þingmenn hans við þingstörf. Utanflokkaþingmaður fær sömu upphæð og greidd er á hvern þingmann þingflokks.

2. gr.

Á fjárlögum skal hverju sinni ákveða, hve miklu fé skuli varið til aðstoðar þingflokkum samkvæmt lögum þessum.

3. gr.

Þingflokkur er samtök tveggja eða fleiri þingmanna, sem eru fulltrúar stjórnmálaflokks, er hefur komið á fót landssamtökum.

4. gr.

Greiðslur til þingflokks skulu inntar af hendi ársfjórðungslega, þ. e. 1. febr., 1. maí o. s. frv., og skulu miðaðar við skipan Alþingis í byrjun ársfjórðungs, þ. e 1. jan., 1. apríl o. s. frv.

Þingflokkur ræður sjálfur ráðstöfun þess fjár, er í hans hlut kemur.

5. gr.

Forsetar Alþingis setja í samráði við formenn þingflokka reglur um skiptingu þess fjár, sem hverju sinni er veitt til aðstoðar þingflokkum.

6. gr.

Formenn þingflokka skulu árlega senda forsetum Alþingis greinargerð um ráðstöfun þess fjár, er þeir veita móttöku samkvæmt lögum þessum, eftir nánari reglum, er forsetar setja. Sama gildir um þingmann utanflokka.

7. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Ákvæði til bráðabirgða.

Á þessu ári skal varið 3.4 millj. kr. til aðstoðar við þingflokka samkvæmt lögum þessum.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

Nr. 57. 16. apríl 1971.

LÖG

um breyting á lögum nr. 4 6. marz 1964, um þingfararkaup alþingismanna.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. málsgr. 1. gr. laganna orðist svo:

Alþingismaður nýtur launa samkvæmt launaflokki B 3 í kjarasamningi um laun starfsmanna ríkisins, og greiðist ½ hluti árslauna mánaðarlega. Launin greiðist frá byrjun næsta mánaðar eftir kjördag og til loka þess mánaðar, er kjörtímabili lýkur.

2. gr.

Á eftir 1. gr. laganna komi ný gr., svo hljóðandi:

Starfsmaður ríkisins eða ríkisstofnunar, sem er alþingismaður og aðeins getur gegnt starfi sínu milli þinga, skal auk þingfararkaups aðeins fá greidda ⅒ hluta árslauna. Starfsmaður, sem gegnir starfinu með þingsetunni og mætir daglega til vinnu, skal njóta ⅗ árslauna. Ef starfsmaður launar sjálfur þann, er gegnir starfinu í fjarveru hans, skal hann fá það endurgreitt. Ákvæði greinar þessarar gilda ekki um ráðherralaun.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. júlí 1971.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

LÖG

um breyting á lögum nr. 3 6. marz 1964, um laun forseta Íslands.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðist svo:
Launakjör forseta Íslands skulu ákveðin af Kjaradómi.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Jóhann Hafstein.

18. apríl 1971. Nr. 59.

LÖG

um breyting á lögum nr. 63 28. maí 1969, um verzlun ríkisins með áfengi, tóbak og lyf.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

7. gr. laga nr. 63 frá 28. maí 1969, um verzlun ríkisins með áfengi, tóbak og lyf, orðist svo:

Allar vörur, sem Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins selur, skulu merktar með nafni verzlunarinnar og/eða merki hennar. Einnig er Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins skylt að verja 2‰ af brúttósölu tóbaks til greiðslu auglýsinga í sjónvarpi, hljóðvarpi, blöðum, kvikmyndahúsum og víðar, þar sem varað er við hættu af tóbaksreykingum. Um alla framkvæmd þessa skal haft samráð við stjórn Hjartaverndar og stjórn Krabbameinsfélags Íslands.

Allar auglýsingar á tóbaki í blöðum, útvarpi, sjónvarpi, kvikmyndahúsum og utandyra skulu bannaðar. Þó er Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins heimilt að auglýsa verð á tóbaksvörum.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1972.

Gjört að Bessastöðum, 18. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

AUGLÝSING

um vegáætlun fyrir 1971 og bráðabirgðavegáætlun fyrir árið 1972.

Alþingi hefur 5. apríl 1971 samþykkt þingsályktun þá, sem hér fer á eftir, um vegáætlun fyrir árið 1971 og bráðabirgða-vegáætlun fyrir árið 1972.

Alþingi ályktar, samkvæmt III. kafla vegalaga, nr. 23 16. apríl 1970, að árin 1971—1972 skuli framkvæmdum í vegamálum hagað og vegir flokkaðir samkvæmt eftirfarandi vegáætlun:

I. ÁÆTLUN UM TEKJUR

(Fjárhæðir í millj. króna.)

Tekjur af:	1971	1972
1.1. Benzíngjaldi	613.1	661.8
1.2. Þungaskatti	197.7	206.4
1.3. Gúmmígjaldi	44.0	47.3
1.4. Ríkisframlag	47.0	47.0
Brúttó tekjur	901.8	962.5
Endurgreiðslur af:		
1.1.1. Benzíngjaldi	14.0	19.4
1.2.1. Þungaskatti	4.0	
Nettó tekjur	883.8	943.1

II. SKIPTING ÚTGJALDA

(Fjárhæðir í millj. króna.)

	1971		1972	
2.1. Stjórn og undirbúningur:				
1. Launagreiðslur	24.6		29.3	
2. Eftirlaunagreiðslur	2.5		3.1	
3. Skrifstofukostnaður	7.0		7.2	
4. Verkfræðilegur undirbúningur	4.8		4.8	
5. Umferðartalning og eftirlit	2.3		2.3	
		41.2		46.7
2.2. Viðhald þjóðvega:				
1. Viðhaldskostnaður þjóðvega	250.0		250.0	
2. Vegmerkingar	1.8		1.8	
3. Tryggingagjöld, orlof o. fl.	9.6		10.6	
		261.4		262.4
2.3. Til nýrra þjóðvega:				
1. Hraðbrautir	162.1		195.5	
2. Þjóðbrautir	79.3		73.5	
3. Landsbrautir	97.6		61.8	
4. Til girðinga og uppgræðslu	4.7		4.7	
5. Tryggingagjöld, orlof o. fl.	11.1		13.1	
6. Til rannsókna á Skeiðarársandi	1.3		1.4	
7. Til rannsókna í Hvalfirði og Borgarfirði	2.9			
8. Til nýrra framkvæmda í 2.3.2. og 2.3.3.			32.8	
		359.0		382.8

	1971		1972	
2.4. Til fjallvega o. fl.:				
1. Aðalfjallvegir	1.2		1.2	
2. Aðrir fjallvegir	3.5		1.8	
3. Reiðvegir	0.2		0.2	
4. Tryggingagjöld, orlof o. fl.	0.4		0.2	
		5.3		3.4
2.5. Til brúargerða:				
1. Brýr 10 m og lengri	51.0		45.9	
2. Smábrýr	8.2		10.3	
3. Tryggingagjöld, orlof o. fl.	2.3		2.4	
		61.5		58.6
2.6. Til sýsluvegasjóða		21.2		27.0
2.7. Til vega í kaupstöðum og kauptúnum		85.5		93.5
2.8. Til véla- og áhaldakaupa:				
1. Til véla- og verkfærakaupa	15.0		16.0	
2. Til byggingar áhaldahúsa	4.0		4.0	
		19.0		20.0
2.9. Til tilrauna í vegagerð		4.5		4.7
2.10. Til greiðslu á halla á vegáætlun:				
Halli á vegáætlun 1969		25.2		
		883.8		899.1
Halli á vegáætlun 1970				73.8
				972.9
Halli				29.8
				943.1

Sundurliðun.

2.3. Til nýrra þjóðvega.

	Fjárhæðir í millj. kr. 1971	1972
1. Til hraðbrauta:		
1. Reykjanesbraut (A 2):		
1. Vextir og afborganir lána	6.8	6.8
2. Vesturlandsvegur (B 1):		
1. Miklabraut—Rofabær	25.0	—
2. Rofabær—Höfðabakki	10.0	—
3. Höfðabakki—Korpa	36.0	44.0
3a Framl. vegna framkv. fyrir alþjóðabankalán	30.7	34.2
4. Um Skeiðhól	0.9	—
7. Um Brynjudalsá	3.0	12.8
8. Til rannsókna á Hvalfirði og Borgarfirði	0.4	0.1
4. Norðfjarðarvegur (F 26):		
1. Um Egilsstaðakauptún	2.6	—
5. Suðurlandsvegur (G 1):		
2. Lækjarbotnar—Svínahraun	—	6.0
3. Svínahraun—Reykjarfell	—	17.3
4. Hveragerði—Bakkarholtsá	—	18.7
5. Bakkarholtsá—Selfoss	12.0	16.1
5a Framl. vegna framkv. fyrir alþjóðabankalán	30.7	34.2
6. Um Skeggjastaði	—	1.3
6. Verkfræðilegur undirbúningur (þar með talið Grindavíkur- og Garðskagavegur)	4.0	4.0
Fært á 2.3.1.	162.1	195.5

2. Til þjóðbrauta:	Fjárhæðir í þús. kr.		
1. Grindavíkurvegur (A 5):	1971	1972	Samt.
1. Gígháð—Svartengi	—	500	—
2. Ofan Grindavíkur	660	—	—
2a Ofan Grindavíkur	300	—	1460
2. Garðskagavegur (A 7):			
1. Keflavík—Garður	470	—	—
1a Um Garð	1100	—	1570
3. Vesturlandsvegur (B 1):			
1. Um Hraunsnef	—	1200	—
3. Um Tunguá	—	290	—
4. Um Haukadalsá	2630	—	—
4a Um Haukadalsá	400	—	—
6. Fellsendi—Nesoddi	820	1100	—
6a Fellsendi—Nesoddi	350	—	—
8. Um Neðri-Brunná	—	1080	—
12. Í Þorskafirði, Kinnarstaðir—Kollabúðir	1760	1500	11130
4. Stykkishólmsvegur (B 26):			
1. Um Borg á Mýrum	2230	—	—
1a Um Borg á Mýrum	200	—	—
2. Um Grundarlæk	530	—	—
3. Skjálg—Kolbeinsstaðir	110	1600	—
4a Um Síkisá	800	—	5470
5. Ólafsvíkurvegur (B 36):			
1. Rif—Enni	560	800	—
2a Fróðárheiði	900	—	2260
7. Vestfjarðavegur (C 1):			
1. Sunnan Þingmannaheiðar	710	600	—
1a Sunnan Þingmannaheiðar	360	—	—
1b Sunnan Þingmannaheiðar	470	430	—
2. Gemlufallsheiði	760	650	—
2a Gemlufallsheiði	1320	—	—
2b Gemlufallsheiði	340	300	—
3. Breiðadalsheiði	1650	1000	—
3a Breiðadalsheiði	270	250	—
4. Um Tunguá í Skutulsfirði	—	480	9590
8. Barðastrandarvegur (C 7):			
1. Kleifaheiði	1930	2030	—
2. Í Vatnsfirði	—	1000	—
2a Í Vatnsfirði	200	—	5160
9 Strandavegur (C 28):			
3. Húsavíkurkleif—Hrófártún	—	2200	—
4. Hrófártún—Víðidalsá	2110	—	—
5a Um Gvendarflóa	1400	—	5710
10. Sauðárkróksbraut (D 23):			
1. Um Grófargil	—	1680	—
2. Um Staðará	—	1790	3470

	Fjárhæðir í þús. kr.		
	1971	1972	Samt.
11. Siglufjarðarvegur (D 33):			
1a Hegranes—Höfði	450	—	—
3. Um Haganesvík	1520	—	—
4. Ketilás—Lambanesás	2350	—	—
5. Um Lambanesá	1880	—	—
6a Hurðir í jarðgöng	1000	—	7200
12. Norðurlandsvegur (E 1):			
1. Um Norðurá í Heiðarsporði	—	1170	—
5. Um Sporðshús	530	4000	—
7. Um Langadal	2350	4000	—
11. Um Úlfsstaðagil	—	930	—
12a Á Öxnadalsheiði	450	—	—
13a Lagfæringar	210	—	—
13b Til rannsókna í Eyjafirði og Vaðlaheiði	800	—	—
14. Kárhóll—Reykjadalsá	1770	—	—
14a Kárhóll—Reykjadalsá	350	—	—
15a Stangarvegur—Helluvað	350	—	16910
13 Ólafsfjarðarvegur (E 2):			
1. Reistará—Hagaás	2040	1260	—
2. Brimnesá—Karlsá	1180	2500	—
3. Um Ólafsfjarðarmúla	2600	—	—
4. Um Lágheiði	—	1000	10580
14. Kinnarvegur (E 21):			
1. Halldórsstaðir—Fellssel	1590	—	—
2. Um Ófeigsstaði	350	800	—
3. Um Húsabakka	1400	—	4140
15. Þingeyjarsýslubraut (E 25):			
1. Norðan Vestmannsvatns	—	4000	—
6. Um Köldukvísl	1410	—	—
8. Lindarbrekka—Hóll	1060	—	—
8a Kelduhverfi—Raufarhöfn	770	—	—
9. Kópasker—Klifshagi	590	1500	—
12. Kollavík—Sævarland	—	9440	—
12a Kollavík—Sævarland	100	—	—
13. Um Svalbarð	2460	—	21330
16. Austurlandsvegur (F 1):			
2. Á Jökuldal	—	900	—
4. Í Skriðdal	—	2500	—
4a Í Skriðdal	600	—	—
5. Í Breiðdal	—	1560	—
6. Ós—Starmýri	4820	5000	—
7a Í Lóni	300	—	15680
17. Stranda- og Jökulsárhlíðarvegur (F 2):			
1. Í Bakkafirði	—	900	—
1a Í Bakkafirði	300	—	—
2. Í Vopnafirði	690	1380	—
4. Í Hlíð	1760	—	5030

	Fjárhæðir í þús. kr.		
18. Norðfjarðarvegur (F 26):	1971	1972	Samt.
1. Egilsstaðir—Eskifjörður	2230	1800	—
2. Um Oddsskarð	2940	2450	9420
19. Suðurfjarðavegur (F 31):			
2. Í Stöðvarfirði	1880	—	1880
20. Suðurlandsvegur (G 1):			
2. Við Steinslæk	—	1460	—
3. Þverá—Eyland	—	1300	—
6. Holtsá—Þorvaldseyri	760	1070	—
7. Við Svaðbælisá	500	—	—
8. Við Bakkakotsá	260	—	—
9. Við Kaldaklifsá	2100	—	—
10. Í Mýrdal	580	—	—
10a Í Mýrdal	600	—	8630
21. Þingvallavegur (G 3):			
1. Í þjóðgarði	400	—	400
22. Biskupstungnabraut (G 9):			
1. Við Kerið	2950	—	—
1a Undir Ingólfsfjalli	100	—	—
3. Við Minni-Borg	—	550	3600
23. Skeiðavegur (G 23):			
1. Laugarás—Biskupstungnabraut	—	1000	—
2. Suðurlandsv. — vegam. v. Reyki	620	540	2160
Fært á 2.3.2.	**79290**	**73490**	**152780**

3. Til landsbrauta:	Fjárhæðir í þús. kr.		
1. Nesvegur (A 6):	1971	1972	Samt.
1. Flugvöllur—Reykjanesv.	2280	910	—
2. Við Grindavík	—	900	4090
3. Kjósarskarðsvegur (A 15):			
1. Vesturlandsvegur—Laxá	350	—	350
4. Dragavegur (B 2):			
2. Um Geldingadraga	—	1450	—
2a Um Geldingadraga	800	—	2250
9. Skorradalsvegur (B 9)	1060	—	1060
10. Borgarfjarðarbraut (B 11):			
1. Um Norðurá hjá Haugum	2690	—	—
2. Hjá Síðumúlaveggjum	—	950	3640
11a Flókadalsvegur (Brúsholt—Skógar) (B 14)	**170**	—	**170**
12. Hálsasveitarvegur (B 17):			
2. Hringsgil—Húsafell	1180	—	—
2a Hringsgil—Húsafell	700	—	1880
13. Hvítársíðuvegur (B 18):			
1. Um Kalmanstungu	—	500	—
3. Kinnargil	—	300	—
4. Um Þorgautsstaði	—	450	1250

		Fjárhæðir í þús. kr.		
		1971	1972	Samt.
14.	Þverárhlíðarvegur (B 19):			
	1. Um Örnólfsdalsá	560	—	560
15.	Norðurárdalsvegur (B 22):			
	2. Hafþórsstaðir—Skarðshamrar	1180	—	—
	2a Hafþórsstaðir—Skarðshamrar	1000	—	2180
17.	Hraunhreppsvegur (B 30):			
	2. Akrar—Kálfalækur	—	1000	1000
18.	Heydalsvegur (B 33)	2000	4500	6500
19.	Útnesvegur (B 40):	1700	—	—
	1a Um Gufuskálamóðu	500	—	—
	1b Um Litla- og Stóra-Kamb	300	—	2500
20.	Hörðudalsvegur (B 44)	—	500	500
21.	Hálsabæjavegur (B 45)	—	200	200
23.	Haukadalsvegur (B 47):	480	—	—
	1a Haukadalsvegur	250	—	730
24.	Laxárdalsvegur (B 48)	530	1500	2030
25.	Klofningsvegur (B 49)	1760	1300	3060
26.	Neðribyggðarvegur (B 50)	230	—	230
30.	Tröllatunguheiði (C 3)	1170	—	1170
31.	Reykhólasveitarvegur (C 4):			
	2. Um Barmahlíð	1060	—	—
	3. Um Hrafnanes	—	660	1720
32.	Örlygshafnarvegur (C 9):			
	2. Vörðubrekka	200	290	490
33.	Rauðasandsvegur (C 10)	—	500	500
35.	Bíldudalsvegur (C 12):			
	2. Reykjarfjörður—Trostansfjörður—Helluskarð	—	1000	1000
36	Tálknafjarðarvegur (C 14):			
	1. Frá Bíldudalsvegi að Tunguþorpi	940	—	940
37.	Ingjaldssandsvegur (C 17):			
	2. Um Núp	—	800	800
38.	Valþjófsdalsvegur (C 18):			
	1. Frá Þórustöðum að Grundarenda	—	350	350
39.	Flateyrarvegur (C 20):			
	1. Frá Selakirkjubóli að Hvilft	1410	2000	3410
40.	Súgandafjarðarvegur (C 21):	540	460	—
	1a Í Botnsdal	1020	—	—
	1b Í Botnsdal	1010	950	3980
41.	Bolungarvíkurvegur (C 22):	2700	2000	—
	1a Bolungarvíkurvegur	510	370	5580
42.	Djúpvegur (C 24):	5290	4500	—
	1a Um Súðavík	500	—	10290
43.	Vatnsfjarðarvegur (C 25):			
	2. Í Ísafirði	1060	—	1060
45.	Strandavegur (C 28):			
	2. Brattabrekka	—	340	340
45a	Krossárdalsvegur (C 29)	250	—	250
47.	Drangsnesvegur (C 31):			
	3. Vestan Kaldrananess	480	—	480

		Fjárhæðir í þús. kr.		
		1971	1972	Samt.
48.	Norðurfjarðarvegur (C 32):			
	1. Urðarhlíð	710	—	710
49.	Heggstaðanesvegur (D 1):			
	1. Mýrar—Bessastaðir	—	1000	—
	1a Mýrar—Bessastaðir	250	—	—
	2. Um Grímsá	—	110	1360
50a	Miðfjarðarvegur (D 2):			
	1a Lagfæringar	200	—	200
51.	Fitjavegur (D 4):			
	1a Um Fitjaá	100	—	100
52.	Vatnsnesvegur (D 5):			
	1. Um Þórsá	130	—	—
	1a Um Þórsá	150	—	—
	2. Norðan Hvammstanga	1170	100	—
	3. Í Vestur-Hópi	—	1000	2550
53.	Þorgrímsstaðadalsvegur (D 6):			
	1. Vatnsnesvegur—Tunguá	1560	—	1560
54.	Borgarvegur (D 7):			
	2. Gottorp—Borg	—	900	900
55.	Vatnsdalsvegur (D 9):			
	1. Kornsá—Miðhús	360	—	—
	1a Kornsá—Miðhús	200	—	560
56.	Kjalvegur (D 15):			
	1a Endurbygging í Blöndudal	530	—	530
58.	Svartárdalsvegur (D 17)	410	—	410
59.	Skagavegur (D 18):			
	1a Blönduós—Skagaströnd	700	—	—
	2a Við Fossá	200	—	—
	3. Bergskáli—Kleifargil	—	1250	—
	4. Í Gönguskörðum	4470	—	6620
60a	Efribyggðarvegur (D 26):			
	1a Ytra-Vatn—Álfgeirsvellir	830	—	830
62.	Skagafjarðarvegur (D 25):			
	2. Álftagerði—Mælifell	—	1000	1000
63.	Hegranesvegur (D 34):			
	1. Keta—Kárastaðir	—	1000	—
	2a Lagfæringar	350	—	1350
65.	Bæjarvegur (D 40):			
	1. Siglufjarðarvegur—Bær	1060	—	—
	1a Siglufjarðarvegur—Bær	190	—	1250
69.	Ólafsfjarðarvegur eystri (E 4)	—	500	500
70.	Svarfaðardalsvegur (E 5):			
	2. Klaufabrekka—Dalvík	1880	—	1880
71.	Hauganesvegur (E 7):			
	1. Ólafsfjarðarvegur—Hauganes	1980	—	1980
72.	Hörgárdalsvegur (E 11):			
	2. Dunhagi—Myrká	470	—	—
	2a Dunhagi—Myrká	80	—	550
73.	Dagverðareyrarvegur (E 12):			
	1. Ólafsfjarðarvegur—Endurvarpsst.	570	—	570

		Fjárhæðir í þús. kr.		
		1971	1972	Samt.
75.	Eyjafjarðarbraut (E 14):			
	1. Um Rifkelsstaði	—	3320	—
	2a Við Hólavatn	80	—	—
	3a Lagfæringar	150	—	—
	4. Norðurlandsvegur—Hrafnagil	2580	—	—
	4a Norðurlandsvegur—Hrafnagil	830	—	6960
79.	Fnjóskadalsvegur eystri (E 20):			
	2. Pálsgerði—Borgargerði	710	500	1210
81.	Út-Kinnarvegur (E 23):			
	1a Um Polla að Skálá	150	—	150
82.	Bárðardalsvegur (E 24):			
	2a Sandvík—Skjálfandafljótsbrú	350	—	350
83.	Hvammavegur (E 27):			
	1a Við Daufhyl	190	—	—
	2. Við Grenjaðarstað	1290	—	—
	2a Við Grenjaðarstað	210	—	—
	3a Að Fagranesi	80	—	1770
84.	Sandsvegur (E 30):			
	1a Þingeyjarsýslubraut—Hraunkot	50	—	50
85.	Austurhlíðarvegur (E 31):			
	1. Um Stóru-Laugar	130	—	130
88.	Baldursheimsvegur (E 34):			
	1. Um Litlu-Strönd	130	—	130
90.	Vopnafjarðarvegur (F 7)	2230	—	2230
91.	Jökuldalsvegur efri (F 11):			
	1. Hákonarstaðir—Grund	—	700	—
	1a Hákonarstaðir—Grund	500	—	1200
92.	Jökuldalsvegur eystri (F 12)	—	400	400
93.	Hróarstunguvegir (F 13 og F 14)	1180	1000	2180
94.	Upphéraðsvegur (F 16):			
	1. Við Strönd	1180	1600	—
	1a Við Þorleifará	300	—	3080
95.	Fljótsdalsvegur (F 17—19)	220	—	220
96.	Fjarðarheiðarvegur (F 20)	2120	1500	3620
97a	Seyðisfjarðarvegur (F 21)	300	—	300
98.	Úthéraðs- og Borgarfjarðarvegur (F 22):			
	1. Fjarðarhv.—Fossgerði og Borgarfj.	2700	2600	—
	1a Fjarðarhv.—Fossgerði og Borgarfj.	200	—	—
	1b Á Vatnsskarði	300	—	5800
100.	Hjaltastaðarvegur (F 24)	350	—	350
101.	Mjóafjarðarvegur (F 27):			
	1. Slenjudalur	240	300	—
	1a Slenjudalur	300	—	840
102.	Viðfjarðarvegur (F 28):			
	1. Utan Eskifjarðar	—	500	—
	1a Utan Eskifjarðar	300	—	800
103.	Vallanesvegur (F 29)	—	340	340
104.	Skriðdalsvegur (F 30)	240	—	240
104a	Dalavegur í Fáskrúðsfirði (F 32)	100	—	100
105.	Norðurlandsvegur í Breiðdal (F 34)	—	200	200

		Fjárhæðir í þús. kr.		
		1971	1972	Samt.
106.	Breiðdalsvegur syðri (F 35)	—	200	200
107.	Axarvegur (F 36)	600	—	600
108.	**Austurlandsvegur í Skaftafellss. (F 1):**	1971	1972	Samt.
	1. Austan Jökulsár á Breiðamerkurs.	2230	1300	—
	1a Austan Jökulsár á Breiðamerkurs.	1000	—	4530
	2. Vestan Jökulsár á Breiðamerkurs.	700	—	—
	2a Vestan Jökulsár á Breiðamerkurs.	1200	—	1900
109.	Suðurlandsvegur (G 1):			
	1. Í Hrífunesbrekkum	—	850	—
	4. Við Geirlandsá	—	900	1750
110.	Þorlákshafnarvegur (G 5):			
	1. Sunnan v. vegam. í Grímslækjarhr.	1470	—	1470
110a	Hafnarskeiðsvegur (G 6):			
	1a Til rannsókna á Ölfusá hjá Óseyrarnesi	300	—	300
111.	Tjarnarvegur (G 16):			
	1. Ofan Vatnsleysu	—	280	280
112.	Geysisvegur (G 18):			
	1a Kjóastaðir—Brattholt	500	—	500
114.	Langholtsvegur (G 28):			
	1. Efra-Langh.—Auðsholtsv.	—	950	950
116.	Þjórsárdalsvegur (G 31):			
	1. Sandlækjarholt—Sandá	1230	1060	—
	1a Sandlækjarholt—Sandá	1900	2000	6190
117.	Gaulverjabæjarvegur (G 39):			
	1. Eyrarbakkav.—Stokkseyri	1000	—	1000
118.	Hamarsvegur (G 42):			
	1. Skógsnes—Sýrlækur	—	500	500
118a	Urriðafossvegur (G 45)	150	—	150
119.	**Ásmundarstaðavegur (G 47):**			
	1. Ásmundarst.—Þykkvabæjarv.	800	—	800
120.	Þykkvabæjarvegur (G 49):			
	1. Háfshverfi—Sandhólaferja	—	500	—
	1a Þykkvibær—Djúpós	600	—	1100
121.	Landvegur (G 51):			
	1. Brúarlundur—Skarð	1350	1340	—
	1a Suðurlandsv.—Árbæjarv.	1800	1600	6090
123a	Efri Rangárvallavegur (G 55):			
	1. Við Víkingslæk	250	—	—
	2. Við Geldingalæk	150	—	400
124.	Fljótshlíðarvegur (G 58):			
	1. Við Moshvol	560	—	560
126.	Þúfuvegur (G 61)	630	—	630
127.	Reynishverfisvegur (G 74)	260	—	260
128.	Álftaversvegur (G 76):			
	1. Við Norðurhjáleigu	750	—	750
128a	Búlandsvegur (G 77):			
	1. Hvammur—Búland	120	300	—
	2. Hvammur—Búland	200	—	620
128b	Ljótarstaðavegur (G 78)	100	—	100

	Fjárhæðir í þús. kr.		
	1971	1972	Samt.
129. Meðallandsvegur (G 79):			
1. Ásabrú—Leiðvellir	—	1200	—
2. Fljótakrókur—E-Fljótar	1200	—	2400
130. Stórhöfðavegur	450	320	770
Fært á 2.3.3.	97600	61800	159400

2.4.1. Til aðalfjallvega.

	Fjárhæðir í þús. kr.	
	1971	1972
1. Kaldidalsvegur	150	150
2. Kjalvegur	400	400
3. Fjallabaksvegur	150	150
4. Sprengisandsleið	500	500
Fært á 2.4.1.	1200	1200

2.5. Til brúargerða.

	Fjárhæðir í þús. kr.	
	1971	1972
1. Til brúa 10 m og lengri:		
2. Hvítá hjá Bjarnastöðum (B 18)	2650	
32. Norðurá hjá Haugum (B 11)	14960	
32a. Litla-Fljót hjá Hallkelsst., sýsluv.	1000	
33. Haukadalsá (B 1)	6150	
33a. Hvolsá hjá Hvítadal, sýsluv.	1300	
34. Þórsá á Vatnsnesi (D 5)	2500	
34a. Austurkvísl Héraðsvatna hjá Eyhildarh., einkav.	550	
35. Kaldakvísl á Tjörnesi (E 25)	8450	
35a. Kverká í Þistilfirði, sýsluv.	500	
36. Geitdalsá í Skriðdal, sýsluv.	2780	
37. Laxá í Nesjum (F 1)	3620	
37a. Syðri-Ófæra, aðalfjallv.	1000	
38. Jökulkvísl á Álftaversafrétti	540	
39. Svaðbælisá (G 1)	2290	
40. Bakkakotsá (G 1)	2530	
41. Rimhúsaáll hjá Holti, einkav.	230	
42. Norðurá í Heiðarsporði (E 1)		3020
43. Laxá á Breið (B 36)		2550
44. Tunguá hjá Sauðafelli (B 1)		3620
45. Tunguá í Skutulsfirði (C 1)		3740
46. Austurá hjá Skárastöðum, sýsluv.		2290
47. Grófargil í Skagafirði (D 23)		1930
48. Staðará í Skagafirði (D 23)		3260
49. Úlfsstaðagil í Skagafirði (E 1)		1930
50. Jökulsá á Dal hjá Merki, sýsluv.		1210
51. Fagradalsá (F 27)		1210
52. Geirlandsá (G 1)		12900
53. Kaldaklifsá (G 1)		3740
54. Steinslækur (G 1)		2570
55. Flóaáveituskurður		1930
Fært á 2.5.1.	51050	45900

		Fjárhæðir í þús. kr. 1971	1972
2.	Til smábrúa	8200	10300
	Fært á 2.5.2	8200	10300

III. FRAMKVÆMDIR VIÐ HRAÐBRAUTIR, ÞJÓÐBRAUTIR, LANDSBRAUTIR OG FJALLVEGI, SEM VERÐA EKKI AÐ ÖLLU LEYTI GREIDDAR AF FÉ VEGASJÓÐS Á ÁÆTLUNARTÍMABILINU

Heimilt er að vinna að lagningu hraðbrauta, þjóðbrauta, landsbrauta og fjallvega, svo sem rakið er hér á eftir, ef fjár verður aflað til framkvæmdanna, talið í millj. kr.

		1971		1972
1.	Hraðbrautir:			
1.1.	Vestur- og Suðurlandsvegur	140		160
1.2.	Norðurlandsvegur (um Akureyri)	50		
			190	
2.	Þjóðbrautir og landsbrautir:			
2.1.	Heydalsvegur	10		
2.2.	Djúpvegur	10		
2.3.	Norðurlandsvegur (í Langadal)	10		
2.4.	Ólafsfjarðarvegur (Norðurlv.—Dalvík)	10		
2.5.	Vegir samkv. Austurlandsáætlun	60		60
2.6.	Þingvallavegur (utan og innan þjóðgarðs)	7		
			107	
3.	Aðalfjallvegir:			
3.1.	Fjallabaksvegur (um Syðri-Ófæru)	3		
			3	
	Alls		300	220

IV. FLOKKUN VEGA

3.1. Þjóðvegir eftir kjördæmum.

C. Vestfjarðakjördæmi.

C 21 **Súgandafjarðarvegur:**
Í stað „að Suðureyri“ komi: um Suðureyri að sýsluvegamótum utan við Spilli.

E. Norðurlandskjördæmi eystra.

E 5 **Svarfaðardalsvegur:**
Á eftir „að Atlastöðum“ komi: með álmu að Hæringsstöðum.

E 28 **Laxárdalsvegur:**
Í stað „Af Reykjahverfisvegi“ komi: Af Hvammavegi.

E 29 **Fagranesvegur:**
Í stað „Af Reykjahverfisvegi“ komi: Af Hvammavegi.

G. Suðurlandskjördæmi.

G 31 **Þjórsárdalsvegur:**
Í stað „að Ásólfsstöðum“ komi: að vegamótum að Stöng austan Fossár.

3.3. **Aðalfjallvegir.**

3.3.4. **Sprengisandsleið:**

Í stað orðanna í fyrstu mgr. „hjá Haldi, Búðaháls“ komi: hjá Sigöldu, vestan Þórisvatns um brú á Köldukvísl.

Eftir 2. mgr. komi ný málsgrein:

Álma norðan Fjórðungsvatns um Laugarfell yfir Brú á Jökulsá eystri á Austari-Bug á Vesturdalsveg (D 28) hjá Litlu-Hlíð.

Samgönguráðuneytið, 30. apríl 1971.

Ingólfur Jónsson.

Brynjólfur Ingólfsson.

19. maí 1971. Nr. 61.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Landbúnaðarráðherra hefur tjáð mér, að heimild ráðherra til að leyfa slátrun í ólöggiltum sláturhúsum sé ekki lengur fyrir hendi, samkv. lögum nr. 30/1966. Á undanförnum árum hafi verið unnið að byggingu nýrra sláturhúsa, og hafi mikið áunnizt í því efni. Hins vegar þurfi enn um sinn að leyfa slátrun í ólöggiltum sláturhúsum, þar sem yfirdýralæknir eða héraðsdýralæknir telja, að slátrun og meðferð sláturafurða geti tekizt á viðunandi hátt, og beri því brýna nauðsyn til að framlengja heimild ráðherra til að leyfa slátrun í þessum sláturhúsum.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög, samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

2. mgr. 2. gr. laganna orðist svo:

Ráðherra getur þó, þar sem brýn nauðsyn krefur, leyft slátrun til eins árs í senn í sláturhúsum, sem ekki eru svo úr garði gerð, að löggilding geti farið fram á þeim, ef yfirdýralæknir, eða hlutaðeigandi héraðsdýralæknir telja, að slátrun og meðferð sláturafurða geti tekizt þar á viðunandi hátt. Undanþágu má þó ekki veita nema til ársloka 1973.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum um ferðamál, nr. 4 14. febrúar 1969.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Samgönguráðherra hefur tjáð mér, að af gildandi lánstökuheimild Ferðamálasjóðs, sem nemi 40 milljónum króna, hafi nú verið notaðar 36 milljónir króna. Til viðbótar þeim sé gert ráð fyrir 12 milljón króna lántöku Ferðamálasjóðs á þessu ári frá Framkvæmdasjóði Íslands. Þurfi sjóðurinn nú á þessu lánsfé að halda til endurlána.

Því telji ríkisstjórnin, að brýna nauðsyn beri til að hækka lántökuheimild Ferðamálasjóðs.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög, samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar, á þessa leið:

1. gr.

Í stað orðanna „allt að 40 millj. króna" í 2. mgr. 27. gr. laganna komi: allt að 48 millj. króna.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. maí 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ingólfur Jónsson.

Nr. 63. 16. apríl 1971.

LÖG

um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Greiða skal eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum, sem eru í Alþýðusambandi Íslands, eftir því sem lög þessi ákveða. Sama gildir um aldraða félaga í öðrum stéttarfélögum, enda teljist þau til verkalýðsfélaga samkvæmt 4. gr. laga nr. 29 1956, um atvinnuleysistryggingar, og hafi komið á hjá sér skylduaðild að lífeyrissjóði.

Fé til greiðslu eftirlauna þessara greiðist að ¾ hlutum úr atvinnuleysistryggingasjóði og að ¼ hluta úr ríkissjóði.

2. gr.

Rétt til eftirlauna eiga þeir, sem fullnægja öllum eftirtöldum skilyrðum:

a. Eru fullgildir félagar í stéttarfélagi, sem 1. gr. tekur til.
b. Eru fæddir árið 1914 eða fyrr.
c. Hafa náð 70 ára aldri og látið af störfum. Maður, sem náð hefur 75 ára aldri, á þó rétt á eftirlaunum án tillits til, hvort hann hefur látið af störfum eða ekki.
d. Eiga að baki a. m. k. 10 ára réttindatíma og hafa hvert þessara ára áunnið sér a. m. k. 1/25 úr stigi, sbr. 6. gr.

3. gr.

Falli félagi frá eftir 31. desember 1969, skal eftirlifandi maki hans eiga rétt til eftirlauna samkvæmt 7. gr., enda hafi félaginn uppfyllt skilyrði a- og b-liðar 2. gr. og átt að baki a. m. k. 5 ára réttindatíma og áunnið sér stig í samræmi við d-lið 2. gr.

4. gr.

Maður telst hafa látið af störfum, sbr. c-lið 2. gr., ef hann fellir niður vinnu og árlegar launatekjur hans lækka stórlega frá því, sem þær hafa verið undanfarandi ár, enda njóti hann hvorki atvinnuleysisbóta sé slysadagpeninga.

Nú tekur maður, sem látið hefur af störfum, upp störf að nýju, og fellur þá niður réttur hans til eftirlauna, meðan hann heldur áfram störfum, þó eigi lengur en til 75 ára aldurs, sbr. c-lið 2. gr. Slík niðurfelling skal reiknuð í heilum mánuðum fyrir hvert almanaksár um sig, en brot úr mánuði sleppt.

Í reglugerð skal kveðið nánar á um, hvenær maður telst hafa látið af störfum, svo og um niðurfellingu eftirlauna. Þar er enn fremur heimilt að ákveða, að starf, sem ekki nær þremur mánuðum á almanaksári, skuli ekki valda niðurfellingu.

5. gr.

Til réttindatíma félaga skal einungis reikna þann tíma frá og með árinu 1955, sem hann hefur verið að störfum, sem verið hefðu tryggingarskyld samkvæmt ákvæðum samkomulags atvinnurekenda og Alþýðusambands Íslands frá 19. maí 1969 eða öðrum ákvæðum um skylduaðild að lífeyrissjóðum samkvæmt 1. gr., ef hlutaðeigandi ákvæði hefðu öðlazt gildi 1. janúar 1955.

Réttindatími manns, sem ekki hafði náð 55 ára aldri í árslok 1954, reiknast frá 1. næsta mánaðar eftir að þeim aldri er náð.

Réttindatími, sem áunninn er eftir árslok 1969 og miðast við iðgjaldagreiðslur til lífeyrissjóðs, reiknast í mánuðum.

Nú hefur félagi verið bóndi á lögbýli eftir árslok 1954 og eftir að hann náði 55 ára aldri, og skal þá slíkur tími reiknast með réttindatíma, enda eigi félaginn ekki rétt til lífeyris samkvæmt lögum um Lífeyrissjóð bænda. Heimilt er í reglugerð að víkja frá skilyrðinu um lögbýli.

6. gr.

Eftirlaunaréttur miðast við áunnin stig. Til grundvallar stigaútreikningi skal reikna fyrir hvert almanaksár árslaun miðuð við fast dagvinnukaup 52 vikur á ári samkvæmt 2. taxta Dagsbrúnar með fullri starfsaldurshækkun. Verði grundvöllur þessi að dómi ráðherra ónothæfur mælikvarði á breytingar á dagvinnutekjum launþega innan Alþýðusambands Íslands almennt, skal hann að fengnum tillögum umsjónarnefndar eftirlauna ákveða annan stigagrundvöll, svo og tengingu hans við fyrri grundvöll.

Laun þau, sem félagi hefur eftir árslok 1969 greitt iðgjöld af samkvæmt samkomulaginu frá 19. maí 1969 eða hliðstæðum ákvæðum, sbr. 1. málsgr. 5. gr., skulu umreiknuð í stig á þann hátt, að deilt skal í árslaunin með grundvallarlaunum hlutaðeigandi árs, sbr. 1. málsgr. þessarar greinar. Fáist ekki með þessu móti upplýs-

ingar um iðgjaldsskyldar launatekjur a. m. k. 5 almanaksára auk þess árs, er sótt er um eftirlaun, skal fyrir þau ár, sem á vantar, stuðzt við upplýsingar skattstjóra um framtaldar launatekjur næstu starfsár á undan. Skulu launatekjur samkvæmt skattframtölum umreiknaðar í stig með framangreindum hætti, en aldrei skal þó reikna meira en 1.1 stig fyrir einstakt almanaksár, ef stuðzt er við skattframtal.

Við útreikning stiga lengra aftur í tímann en upplýsingar lífeyrissjóðs og skattstjóra ná skal miða við meðaltal stiga þrjú beztu árin, sem upplýsingar eru um.

Hefjist réttindatími samkvæmt 2. málsgr. 5. gr. ekki um áramót, skal reikna stig fyrsta almanaksársins í hlutfalli við réttindatíma á árinu.

Ekki skal reikna stig fyrir lengri tíma en 20 ár og ekki fyrir tíma eftir að taka eftirlauna er hafin. Við úrskurðun makalífeyris skal þó taka tillit til áunninna stiga fram til 75 ára aldurs hins látna, og á sama hátt skal fjárhæð ellilífeyris endurskoðuð við 75 ára aldur félaga með hliðsjón af áunnum stigum eftir að taka ellilífeyris hófst.

Stig skulu reiknuð með þremur aukastöfum.

7. gr.

Eftirlaun skiptast í ellilífeyri og makalífeyri.

Fjárhæð ellilífeyris er hundraðshluti af meðaltali grundvallarlauna næstu 5 almanaksárin, áður en taka lífeyris hefst, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda, sem félaginn hefur áunnið sér, margfölduðum með 1.8. Aldrei skal þó reikna með færri stigum en 5.

Fjárhæð makalífeyris er hundraðshluti af meðaltali grundvallarlauna næstu 5 almanaksárin, áður en taka lífeyris hefst, og nemur hundraðshluti þessi samanlögðum stigafjölda, sem félaganum var reiknaður, að viðbættum 5 stigum. Falli félagi frá, áður en hann nær 70 ára aldri, skal auk áunninna stiga reikna þau stig, sem ætla má, að hann hefði áunnið sér fram til 70 ára aldurs, miðað við meðaltal stiga þrjú síðustu almanaksárin, áður en hann féll frá.

Maður getur notið samtímis elli- og makalífeyris samkvæmt lögum þessum, enda sé heildarfjárhæð eftirlauna eigi hærri en sem svarar fjárhæð ellilífeyris fyrir 20 áunnin stig.

8. gr.

Heimilt er ráðherra, að fengnum tillögum umsjónarnefndar eftirlauna, að ákveða fyrir eitt ár í senn greiðslu uppbótar á eftirlaun, sem þegar hafa verið úrskurðuð. Miðast heimild þessi við byrjun hvers almanaksárs, í fyrsta sinn við ársbyrjun 1972. Við slíka ákvörðun skal m. a. hafa hliðsjón af breytingum, er orðið hafa á kauptaxta þeim, sem stigaútreikningur miðast við, sbr. 1. málsgr. 6. gr., og hliðstæðum uppbótum, sem almennt eru greiddar á lífeyri úr lífeyrissjóðum verkalýðsfélaga.

9. gr.

Greiðslur úr lífeyrissjóðum og hliðstæðar greiðslur úr ríkissjóði eða öðrum opinberum sjóðum koma til frádráttar greiðslum samkvæmt 7. og 8. gr. Hafi hlutaðeigandi eftir 19. maí 1969 gengið úr lífeyrissjóði og afsalað sér réttindum sínum þar, skal sá lífeyrir, sem hann hefði ella átt rétt á úr sjóðnum, dragast frá á sama hátt. Sé um að ræða lífeyrissjóð, sem stofnaður er eftir gildistöku laga nr. 18 1970, skal frádráttur ekki vera lægri en hann mundi vera samkvæmt þeim reglum, er tíðkast hjá lífeyrissjóðum stéttarfélaga, sem starfræktir voru fyrir gildistöku laganna.

10. gr.

Eftirlaun greiðast eftir á fyrir hvert greiðslutímabil, er hlutaðeigandi sjóðsstjórn ákveður. Þó skal eigi greitt oftar en mánaðarlega og eigi sjaldnar en ársfjórðungslega.

Eftirlaun skulu greidd frá 1. janúar 1971 til þeirra, sem þá eiga rétt til þeirra samkvæmt 2. gr. Til þeirra, sem síðar öðlast rétt til þeirra, skulu þau greidd frá 1. næsta mánaðar eftir að þeir öðluðust réttinn. Eftirlaun falla niður í lok þess mánaðar, er lífeyrisþegi fellur frá. Fjárhæð eftirlauna skal reiknuð í heilum krónum á mánuði án tillits til lengdar greiðslutímabils, sbr 1. málsgr.

11. gr.

Stjórnir hlutaðeigandi lífeyrissjóða úrskurða eftirlaun og annast greiðslu þeirra. Eigi hlutaðeigandi eftirlaunaþegi ekki lífeyrisrétt í neinum lífeyrissjóði, skal stjórn lífeyrissjóðs stéttarfélags hans úrskurða eftirlaunin og greiða þau, nema samkomulag sé um annað milli þess sjóðs og lífeyrissjóðs fyrirtækis, sem félaginn hefur starfað hjá.

Eftirlaun skulu ekki greidd lengra aftur í tímann en tvö ár, reiknað frá lokum þess mánaðar, er umsókn berst sjóðsstjórn.

12. gr.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra skipar þrjá menn í umsjónarnefnd eftirlauna, einn samkvæmt tilnefningu Alþýðusambands Íslands, einn samkvæmt tilnefningu Vinnuveitendasambands Íslands og einn án tilnefningar og sé hann formaður nefndarinnar. Varamenn skulu skipaðir á sama hátt.

Nefndin hefur yfirumsjón með úthlutun eftirlauna og úthlutar stjórnum lífeyrissjóða, sbr. 11. gr., fé því, sem þarf til greiðslu eftirlaunanna. Skylt er umsækjendum, stjórnum lífeyrissjóða og skattstjórum að veita nefndinni þær upplýsingar, er þessir aðilar hafa tök á að veita og nefndin telur mega að gagni verða við ákvörðun eftirlaunaréttinda. Hún úrskurðar og um ágreining, sem upp kann að koma um úrskurðun og greiðslu eftirlauna.

Lífeyrissjóði bænda er skylt að endurgreiða eftir kröfu nefndarinnar að sínum hluta eftirlaun, er að nokkru leyti miðast við réttindatíma hlutaðeigandi sem bónda. Á sama hátt skal nefndin greiða Lífeyrissjóði bænda viðbót við eftirlaun, sem greidd eru úr þeim sjóði bændum, er áunnið hafa sér réttindatíma samkvæmt 1. og 2. málsgr. 5. gr. og fá að sama skapi skert réttindi hjá Lífeyrissjóði bænda.

Kostnaði við störf nefndarinnar skal skipt milli atvinnuleysistryggingasjóðs og ríkissjóðs á sama hátt og bótagreiðslum, sbr. 1. gr. Reikningar yfir slíkan kostnað skulu samþykktir af forsætisráðherra.

13. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd laga þessara að fengnum tillögum umsjónarnefndar eftirlauna. Í slíkri reglugerð skal m. a. ákveða, hvernig meta skuli til frádráttar samkvæmt 9. gr. innstæður hlutaðeigandi í lífeyrissjóðum með séreignaskipulagi. Enn fremur skal þar heimilt að ákveða, að lífeyrir úr lífeyrissjóði komi ekki að fullu til frádráttar eftirlaunum samkvæmt lögum þessum, ef um er að ræða sjóði, sem krefjast iðgjalda af launum umfram þau, sem greiða hefði átt iðgjöld af samkvæmt samkomulaginu frá 19. maí 1969.

14. gr.

Eftirlaunagreiðslur samkvæmt lögum þessum falla niður eigi síðar en 1. janúar 1985.

Nú hafa manni verið úrskurðuð eftirlaun samkvæmt lögum nr. 18 1970 fyrir gildistöku þessara laga, og skal þá fjárhæð slíkra eftirlauna hvorki lækka né vera lægri en lágmark það, sem tilgreint er í 7. gr., þótt réttur reynist minni samkvæmt þessum lögum.

Árið 1971 skulu eftirlaun reiknast sem hundraðshluti af meðaltali grundvallarlauna 1966—1970 án tillits til, hvort hlutaðeigandi hefur notið eftirlauna á árinu 1970.

15. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi. Jafnframt falla úr gildi lög nr. 18 3. apríl 1970, um eftirlaun til aldraðra félaga í stéttarfélögum.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

Nr. 64. 16. apríl 1971.

LÖG

um tæknimenntaðar heilbrigðisstéttir.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Orðið heilbrigðistæknir er í lögum þessum notað sem samheiti þeirra, sem lokið hafa viðurkenndu námi tæknimenntaðs starfsfólks við lækningar.

2. gr.

Rétt til að starfa hér á landi sem heilbrigðistæknar hafa þeir einir, sem lokið hafa prófi í einhverri grein heilbrigðistækn og hlotð löggildingu heilbrigðismálaráðherra að afloknu bóklegu og verklegu námi.

Ráðherra setur reglugerð með nánari ákvæðum um náms- og menntunarskilyrði fyrir hverja stétt heilbrigðistækna.

3. gr.

Rétt til að kall sig hér á landi starfsheiti, sem að mati heilbrigðisyfirvalda fellur undir samheitið heilbrigðistæknir, hafa þeir einir, er hlotið hafa til þess löggildingu heilbrigðsmálaráðherra.

4. gr.

Heilbrigðistæknir starfar við heilbrigðisstofnun eða við kennslustofnun heilbrigðisstétta. Ekki má heilbrigðistæknir starfa nema undir handleiðslu og á ábyrgð sérfræðings á viðkomandi sviði.

5. gr.

Óheimilt er að ráða til heilbrigðistæknistarfa aðra en þá, sem heilbrigðismálaráðherra hefur veitt löggildingu samkvæmt lögum þessum og reglugerðum, sem settar kunna að verða um heilbrigðistækna.

6. gr.

Um heilbrigðistækna gilda að öðru leyti og eftir því, sem við getur átt, reglur læknalaga, nr. 80 23. júní 1969.

Reglur læknalaga gilda um viðurlög við brotum í starfi heilbrigðistækna, um sviptingu löggildingar þeirra og um endurveitingu starfsréttinda.
Með mál út af brotum gegn lögum þessum skal farið að hætti opinberra mála.

7. gr.

Auk þeirra reglugerða, sem kveðið er á um í 2. grein, getur ráðherra sett nánari ákvæði í reglugerð um framkvæmd laga þessara.

8. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gislason.

16. apríl 1971. Nr. 65.

LÖG

um breyting á lögum nr. 53 22. apríl 1967, um fávitastofnanir.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: **Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:**

1. gr.

5. gr. hljóði svo:
Sjúkratryggingadeild Tryggingastofnunar ríkisins greiðir eðlilegan dvalarkostnað fávita á viðurkenndu fávitahæli, hafi vistun hans þar verið úrskurðuð nauðsynleg, sbr. 11. gr.

2. gr.

6. gr. hljóði svo:
Sjúkratryggingadeild Tryggingastofnunar ríkisins greiðir hæfilegt gjald vegna fávita, sem dvelst á viðurkenndu dagvistarheimili samkvæmt þessum lögum, enda hafi slík dvöl verið úrskurðuð með sama hætti og segir í 5. gr. Aldrei skal þó slíkur kostnaður greiddur hærri fjárhæð en nemur ⅗ hlutum þess kostnaðar, sem greiddur er vegna fávita, sem dvelur á aðalfávitahæli ríkisins.
Ákvæði þessarar greinar skerða ekki rétt fávita til lögboðins lífeyris.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gislason.

LÖG

um breyting á lögum nr. 41 28. apríl 1967, um bátaábyrgðarfélög.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. mgr. 9. gr. laganna orðist þannig:

Stjórn bátaábyrgðarfélags skal skipuð þremur mönnum. Er einn þeirra formaður og tveir meðstjórnendur. Eigendur hinna vátryggðu skipa velja tvo stjórnarmenn, en Samábyrgðin hinn þriðja. Á sama hátt skal velja þrjá stjórnarmenn til vara. Val stjórnarmanna skal fara fram á aðalfundi félagsins og gildir til tveggja ára í senn.

4. mgr. sömu greinar laganna orðist þannig:

Stjórnarfundi skal halda, þegar formaður telur þess þörf eða þegar tveir stjórnarmenn krefjast. Stjórnin er ályktunarfær, ef tveir stjórnarmenn sækja fund.

Í stað „20 000 kr." í 7. mgr. sömu greinar laganna komi: kr. 50 000.00.

2. gr.

Í stað orðsins „júnímánaðar" í 1. mgr. 11. gr. laganna komi: októbermánaðar.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

Nr. 67. 20. apríl 1971.

LÖG

um almannatryggingar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Skipulag og stjórn.

1. gr.

Almannatryggingar teljast samkvæmt lögum þessum:

1. Lífeyristryggingar.
2. Fjölskyldubætur.
3. Slysatryggingar.
4. Sjúkratryggingar.

2. gr.

Tryggingastofnun ríkisins annast lífeyristryggingar, fjölskyldubætur og slysatryggingar, en sjúkratryggingar eru í höndum sjúkrasamlaga og Tryggingastofnunarinnar eftir því, sem nánar er kveðið á um í lögum þessum. Sjúkrasamlög eru undir umsjón og yfirstjórn Tryggingastofnunarinnar, en ríkisstjórnin (heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið) hefur yfirumsjón með allri starfsemi hennar.

Hver grein tryggginganna, sbr. 1. gr., er sjálfstæð deild í Tryggingastofnuninni og hefur þar sérstakan fjárhag. Engin deildanna ber ábyrgð á skuldbindingum annarrar. Að öðru leyti er forstjóra heimilt, að fengnu samþykki tryggingaráðs og ráðherra, að skipa starfsemi stofnunarinnar í deildir eftir því, sem henta þykir.

Tryggingastofnun ríkisins hefur heimili og varnarþing í Reykjavík.

3. gr.

Ráðherra skipar forstjóra Tryggingastofnunar ríkisins, að fengnum tillögum tryggingaráðs.

Ráðherra skipar og skrifstofustjóra, tryggingafræðing, tryggingayfirlækni, aðalgjaldkera og deildarstjóra, að fengnum tillögum forstjóra og tryggingaráðs, og tryggingalækni, að fengnum tillögum forstjóra, tryggingaráðs og tryggingayfirlæknis.

Um ákvörðun launa fastra starfsmanna samkvæmt lögum þessum fer eftir lögum um kjarasamninga opinberra starfsmanna.

4. gr.

Forstjóri annast stjórn stofnunarinnar samkvæmt lögum þessum og reglugerðum, sem settar eru. Hann ræður alla starfsmenn stofnunarinnar, sem ekki eru skipaðir af ráðherra.

Deildarstjórar annast venjulega afgreiðslu mála, hver fyrir sína deild. Hvers konar nýbreytni og afbrigði frá venju skal bera undir forstjóra.

5. gr.

Sameinað Alþingi kýs á fyrsta þingi eftir hverjar almennar alþingiskosningar fimm menn í tryggingaráð og aðra fimm til vara. Ráðherra skipar formann og varaformann tryggingaráðs úr hópi hinna kjörnu aðalmanna.

Ráðherra ákveður þóknun tryggingaráðsmanna.

6. gr.

Tryggingaráð skal hafa eftirlit með fjárhag, rekstri og starfsemi Tryggingastofnunar ríkisins og gæta þess, að hún starfi í samræmi við lög og reglugerðir á hverjum tíma. Skal endurskoðunardeild starfa við stofnunina undir eftirliti þess.

Rísi ágreiningur um bætur, leggur tryggingaráð úrskurð á málið.

Leita skal samþykkis tryggingaráðs á:

a. Hinni árlegu fjárhagsáætlun stofnunarinnar.
b. Ársreikningum stofnunarinnar.
c. Ákvörðunum um iðgjaldaupphæðir.
d. Öllum heildarsamningum við lækna, sjúkrahús og önnur slík dvalarheimili.
e. Meginreglum um notkun heimildarákvæða.
f. Öllum lánveitingum og verðbréfakaupum og sölum.
g. Öðrum þeim atriðum, sem lög þessi ákveða.

Önnur mál skulu borin undir tryggingaráð, ef ráðið óskar þess eða forstjóra finnst ástæða til.

7. gr.

Vinnuveitendasamband Íslands og Stéttarsamband bænda skipa hvort um sig einn mann, sem hefur rétt til að taka þátt í umræðum tryggingaráðs og gera tillögur, þegar skipt er í áhættuflokka og ákveðin iðgjöld atvinnurekenda til slysatrygginga. Skal Tryggingastofnuninni skylt að láta þeim í té allar upplýsingar, sem nauðsynlegar eru vegna þessa starfs.

8. gr.

Aðalskrifstofur Tryggingastofnunar ríkisins eru í Reykjavík.

Utan Reykjavíkur skulu sýslumenn og bæjarfógetar annast umboðsstörf fyrir Tryggingastofnunina, hver í sínu umdæmi. Þóknun til sýslumanna og bæjarfógeta fyrir þessi aukastörf skal ákveðin í reglugerð, sem samin sé í samráði við forstjóra Tryggingastofnunarinnar og stjórn Dómarafélags Íslands.

Ráðherra ákveður þátttöku Tryggingastofnunarinnar í skrifstofukostnaði sýslumanna og bæjarfógeta vegna umboðsstarfa þessara.

9. gr.

Reikningar Tryggingastofnunar ríkisins fyrir síðastliðið ár skulu jafnan fullgerðir eigi síðar en 1. júlí ár hvert. Skulu þeir endurskoðaðir á sama hátt og reikningar annarra ríkisstofnana.

Að lokinni endurskoðun og afgreiðslu tryggingaráðs skulu reikningarnir sendir heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu, sem síðan lætur birta þá í B-deild Stjórnartíðinda.

Tryggingastofnunin skal með reglubundnum hætti birta glöggar upplýsingar um alla starfsemi stofnunarinnar.

Tryggingastofnunin skal kynna almenningi rétt sinn til bóta með upplýsingastarfsemi.

II. KAFLI

Lífeyristryggingar.

A. Almenn ákvæði.

10. gr.

Lífeyristryggingar taka til ellilífeyris, örorkulífeyris, makabóta, barnalífeyris, mæðralauna, fæðingarstyrks, ekkjubóta og ekkjulífeyris.

B. Bætur.

11. gr.

Rétt til ellilífeyris eiga þeir, sem eru 67 ára eða eldri og átt hafa lögheimili hér á landi a. m. k. 3 almanaksár frá 16 til 67 ára aldurs.

Fullur árlegur ellilífeyrir einstaklings skal vera sem hér segir:

Ef lífeyrir er fyrst tekinn frá 72 ára aldri eða síðar	kr.	117 888.00
Ef lífeyrir er fyrst tekinn frá 71 árs aldri eða síðar	—	105 828.00
Ef lífeyrir er fyrst tekinn frá 70 ára aldri eða síðar	—	94 224.00
Ef lífeyrir er fyrst tekinn frá 69 ára aldri eða síðar	—	85 416.00
Ef lífeyrir er fyrst tekinn frá 68 ára aldri eða síðar	—	76 560.00
Ef lífeyrir er fyrst tekinn frá 67 ára aldri eða síðar	—	70 560.00

Fullur ellilífeyrir greiðist þeim einstaklingum, sem átt hafa lögheimili hér á landi a. m. k. 40 almanaksár frá 16 til 67 ára aldurs. Sé um skemmri tíma að ræða, greiðist ellilífeyrir í hlutfalli við lögheimilistímann.

Hækkun lífeyris vegna frestunar fram yfir 67 ára aldur skal ekki veitt, nema umsækjandi hafi þann tíma átt lífeyrisrétt hér á landi eða í landi, sem samið er við um gagnkvæman rétt til ellilífeyris. Frestun á töku lífeyris telst lokið, þegar hlutaðeiganda er úrskurðaður ellilífeyrir í fyrsta sinn.

Lífeyrir hjóna, sem bæði fá lífeyri, skal nema 90% af lífeyri tveggja einstaklinga. Heimilt er þó að miða lífeyri beggja við lögheimilistíma þess, sem á lengri réttindatíma, sbr. síðasta málslið 2. málsgr. Þá er og heimilt að úrskurða hvoru hjónanna um sig einstaklingslífeyri, ef þau eru eigi samvistum af heilsufarsástæðum eða öðrum ástæðum, er tryggingaráð metur jafngildar.

Nú andast maður, sem frestað hefur töku lífeyris fram yfir 67 ára aldur, og lætur eftir sig maka á lífi, og skal þá hinn eftirlifandi maki til viðbótar eigin ellilífeyri eiga rétt á þeirri hækkun, sem hinn látni átti rétt á vegna frestunar, sem átt hafði sér stað eftir 1. janúar 1961.

12. gr.

Rétt til örorkulífeyris eiga þeir menn, sem lögheimili eiga á Íslandi, eru á aldrinum 16—67 ára og:

a. hafa átt lögheimili á Íslandi a. m. k. þrjú síðustu árin, áður en umsókn er lögð fram, eða haft óskerta starfsorku, er þeir tóku hér lögheimili;
b. eru öryrkjar til langframa á svo háu stigi, að þeir eru ekki færir um að vinna sér inn ¼ þess, er andlega og líkamlega heilir menn eru vanir að vinna sér inn í því sama héraði við störf, sem hæfa líkamskröftum þeirra og verkkunnáttu og sanngjarnt er að ætlast til af þeim, með hliðsjón af uppeldi og undanfarandi starfa.

Heimilt er Tryggingastofnuninni að veita örorkustyrk þeim, sem skortir a. m. k. helming starfsorku sinnar og uppfyllir skilyrði 1. málsgr. að öðru leyti en því, er örorkustig varðar. Örorkustyrk má enn fremur veita þeim, sem stundar fullt starf, en verður fyrir verulegum aukakostnaði sökum örorku sinnar, og heimilt er að greiða slíkan styrk vegna bæklunar eða vanþroska barns innan 16 ára aldurs, ef hún hefur í för með sér tilfinnanleg útgjöld eða mikla umönnun. Tryggingaráð setur reglur um örorkustyrki, og skulu þær staðfestar af ráðherra.

Tryggingayfirlæknir metur örorku þeirra, sem sækja um örorkubætur.

Fullur árlegur örorkulífeyrir skal vera kr. 70 560.00, og greiðist hann eftir sömu reglum og ellilífeyrir, eftir því sem við getur átt. Við ákvörðun lögheimilistíma, sbr. 2. málsgr. 11. gr., skal reikna með tímann fram til 67 ára aldurs umsækjanda.

13. gr.

Greiða má maka elli- og örorkulífeyrisþega makabætur allt að 80% einstaklingslífeyris, ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi.

14. gr.

Barnalífeyrir er greiddur með börnum yngri en 17 ára, ef annað hvort foreldra er látið eða faðirinn er örorkulífeyrisþegi, enda eigi barnið lögheimili hér á landi og annað hvort foreldra þess eða barnið sjálft hafi átt hér lögheimili a. m. k. þrjú síðustu árin áður en umsókn er lögð fram.

Sömu réttarstöðu hafa kjörbörn og stjúpbörn, þegar eins stendur á. Þó skal ekki greiddur barnalífeyrir vegna fráfalls eða örorku stjúpföður, ef barnið á framfærsluskyldan föður á lífi. Eigi skal heldur greiða barnalífeyri vegna fráfalls eða örorku ættleiðanda, nema barnið hafi verið á framfæri hans a. m. k. tvö síðustu árin, áður en lífeyrisréttur gat stofnazt. Heimilt er tryggingaráði að stytta þennan frest, ef sýnt þykir, að ættleiðingin standi ekki í sambandi við væntanlegan bótarétt.

Tryggingaráð getur ákveðið að greiða barnalífeyri með barni ellilífeyrisþega, einstæðrar móður, sem er öryrki, og hjóna, sem verða fyrir verulegum tekjumissi eða útgjaldaaukningu sökum örorku eiginkonu.

Barnalífeyrir greiðist móður eða foreldrum barnanna, enda séu þau á framfæri þeirra, eða þeim öðrum, er annast framfærslu þeirra að fullu.

Árlegur barnalífeyrir með hverju barni skal vera kr. 36 108.00.

Heimilt er að hækka barnalífeyri vegna munaðarlausra barna um allt að 100%. Sama gildir, ef annað foreldri er látið, en hitt öryrki.

Ekki skal greiða barnalífeyri vegna þeirra barna, sem njóta örorkulífeyris.

15. gr.

Mæðralaun skulu greidd ekkjum, ógiftum mæðrum og fráskildum konum, sem hafa börn sín undir 16 ára aldri á framfæri sínu og eiga lögheimili hér á landi.

Árleg mæðralaun skulu vera sem hér segir:

Með einu barni	kr. 6 192.00
Með tveimur börnum	— 33 600.00
Með þremur börnum eða fleiri	— 67 200.00

Tryggingaráði er heimilt að greiða einstæðum fósturmæðrum mæðralaun, ef sérstaklega stendur á.

16. gr.

Fæðingarstyrkur skal vera kr. 14 700.00 við hverja fæðingu til móður, sem á lögheimili hér á landi.

17. gr.

Hver sú kona, sem lögheimili á hér á landi og verður ekkja innan 67 ára aldurs, á rétt á bótum í 6 mánuði eftir lát eiginmanns síns, kr. 7 368.00 mánaðarlega.

Ef ekkja hefur barn, yngra en 16 ára, á framfæri sínu, á hún enn fremur rétt á bótum í 12 mánuði í viðbót, kr. 5 525.00 mánaðarlega.

18. gr.

Þegar niður falla bætur samkvæmt 17. gr., á hver sú kona, sem lögheimili á hér á landi og orðin var 50 ára við lát mannsins, rétt á ekkjulífeyri til 67 ára aldurs, enda hafi hún átt hér lögheimili a. m. k. þrjú síðustu árin, áður en umsókn er lögð fram, eða hinn látni hafi átt hér lögheimili a. m. k. þrjú síðustu árin, áður en hann lézt.

Ekkjulífeyrir miðast við aldur konunnar, þegar lífeyrisréttur stofnaðist, og lögheimilistíma þess hjónanna, sem lengri réttindatíma átti. Við ákvörðun lögheimilistímans, sbr. 2. málsgr. 11. gr., skal reikna með tímann fram til 67 ára aldurs. Sé lögheimilistíminn a. m. k. 40 ár og aldur konunnar a. m. k. 60 ár, greiðist fullur lífeyrir. Fyrir hvert ár eða brot úr ári, sem vantar á 60 ára aldur, lækkar lífeyririnn um 5%. Sé lögheimilistíminn skemmri en 40 ár, greiðist hlutfallslega lægri ekkjulífeyrir.

Ákvæði 1. og 2. málsgr. skulu, eftir því sem við getur átt, einnig gilda um ekkjur, fráskildar konur og ógiftar mæður, ef þær eru orðnar 50 ára, þegar þær hætta að taka barnalífeyri eða meðlag.

Tryggingaráði er heimilt að veita ekkju ekkjulífeyri frá 50 ára aldri, þótt hún hafi verið yngri, er maður hennar lézt, enda hafi hjónabandið staðið a. m. k. 20 ár.

Ekkjulífeyrir fellur niður, ef ekkja gengur í hjónaband. Fullur árlegur ekkjulífeyrir skal vera kr. 70 560.00.

19. gr.

Heimilt er að greiða uppbót á elli- og örorkulífeyri, ef sýnt þykir, að lífeyrisþegi geti ekki komizt af án hækkunar.

Nú eru tekjur elli- og örorkulífeyrisþega lægri en kr. 84 000.00 á ári, og skal þá hækka lífeyri hans um það, sem á vantar þá fjárhæð. Sama gildir um hjónalífeyri, eftir því sem við á.

Tryggingastofnunin ákveður uppbót samkvæmt grein þessari að fengnum tillögum sveitarstjórnar, og greiðist hún að 3/5 af Tryggingastofnuninni, en að 2/5 af sveitarsjóði.

Hlutur Tryggingastofnunarinnar greiðist því aðeins, að hlutur sveitarsjóðs sé jafnframt greiddur.

Sveitarstjórn er þó skylt að taka þátt í greiðslu hækkunar lífeyris að því marki, sem nauðsynlegt er, til þess að fullnægt sé ákvæðum 2. mgr. þessarar greinar um lágmarkstekjur, enda séu ástæður til slíkrar hækkunar sannaðar, t. d. með skattaframtölum, og eignum bótaþega ekki verið ráðstafað með þeim hætti, að ástæða sé til að synja um hækkun.

Nú ákveður sveitarstjórn að koma á fót heimilishjálp fyrir ellilífeyrisþega, og getur tryggingaráð þá ákveðið, að útgjöld vegna slíkrar heimilishjálpar skuli að nokkru eða öllu leyti reiknuð sem uppbætur á lífeyri samkvæmt þessari grein, enda séu reglur um starfsemi þessa samþykktar af tryggingaráði.

C. Tekjur.

20. gr.

Útgjöld lífeyristrygginganna skulu eftirtaldir aðilar bera, og skulu framlög og iðgjöld þeirra ákveðin með það fyrir augum, að kostnaðurinn skiptist í þeim hlutföllum, er hér greinir:

a. Ríkissjóður 36%.
b. Hinir tryggðu 32%.
c. Sveitarsjóðir 18%.
d. Atvinnurekendur 14%.

21. gr.

Fyrir lok júlímánaðar ár hvert skal Tryggingastofnunin hafa gert áætlun um útgjöld lífeyristrygginganna fyrir næsta almanaksár, sem þá þegar skal senda heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu til staðfestingar. Auk áætlaðra útgjalda má gera ráð fyrir tillagi til varasjóðs, allt að 2% af áætluðum útgjöldum, samkvæmt II. og III. kafla laga þessara.

Samkvæmt þessari staðfestu áætlun skulu ákveðin iðgjöld og framlög næsta árs, samkvæmt 20. gr.

Nú verður veruleg breyting fyrir árslok á einhverjum þeim atriðum, sem miðað var við, þegar grundvöllur fjárhagsáætlunar var lagður, og getur ráðherra þá breytt framlögum í samræmi við þá breytingu.

Komi í ljós við reikningslok, að hið áætlaða framlag hefur orðið of hátt eða ekki nógu hátt hjá einstökum þátttökuaðilum samkvæmt 20. gr., skal áætlað framlag hlutaðeigandi aðila fyrir næsta ár við það miðað, að leiðrétting náist.

22. gr.

Framlag ríkissjóðs til lífeyristrygginganna samkvæmt 20. og 21. gr. skal greitt Tryggingastofnuninni með jöfnum mánaðargreiðslum fyrir 10. hvers mánaðar.

23. gr.

Iðgjöld samkvæmt b-lið 20. gr. greiða allir, sem lögheimili eiga í landinu, 17—67 ára að aldri. Undanþegnir gjaldskyldu eru þeir, sem hafa notið bóta samkvæmt þessum kafla, annarra en barnalífeyris, mæðralauna eða fæðingarstyrks, tvo mánuði eða lengur, eða dvalizt hafa í sjúkrahúsi eða hæli á kostnað tryggingganna jafnlangan tíma á skattárinu, ef þeir hafa ekki haft útsvarsskyldar tekjur samkvæmt 2. og 3. málsgr. 31. gr. laga nr. 51 1964, um tekjustofna sveitarfélaga, og eigi skal iðgjald vera hærra en nemi helmingi útsvarsskyldra tekna. Aldrei skal þó leggja iðgjald á þann, sem hefur ekki haft aðrar tekjur en bætur samkvæmt lögum þessum.

Skal iðgjald kvenna sem næst fjórðungi lægra en karla og iðgjald hjóna sem næst einum tíunda hærra en karla.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið ákveður iðgjöldin með reglugerð fyrir næsta ár, um leið og það staðfestir áætlun tryggingganna, sbr. 21. gr. 2. málsgr., að fengnum tillögum tryggingaráðs.

24. gr.

Framlagi sveitarfélaga skal skipta niður á umdæmi kaupstaða og sýslufélaga á eftirfarandi hátt:

a. Tveim fimmtu hlutum framlagsins skal skipta niður í beinu hlutfalli við samanlögð útgjöld lífeyristryggingganna í hverju umdæmi fyrir sig árið áður.
b. Tveim fimmtu hlutum í hlutfalli við hreinar tekjur einstaklinga og félaga í umdæminu samkvæmt síðasta skattframtali.
c. Einum fimmta hluta í hlutfalli við tölu íbúa á aldrinum 16—67 ára í umdæminu um síðustu áramót.

Innan hvers sýslufélags skiptist framlagið á milli sveitarfélaganna, ef fleiri eru en eitt, eftir þessum reglum:

a. Helmingur skiptist í beinu hlutfalli við hreinar tekjur einstaklinga og félaga í sveitarfélaginu árið áður.
b. Helmingur skiptist í hlutfalli við fjölda íbúa á aldrinum 16—67 ára í sveitarfélaginu um síðustu áramót.

Framlög sveitarfélaganna skal greiða ársfjórðungslega. Tryggingastofnunin áætlar framlag hvers sveitarfélags í ársbyrjun, og eru gjalddagar síðasta dag hvers ársfjórðungs, en lokaskil skulu gerð, þegar hlutur hvers sveitarfélags hefur verið endanlega ákveðinn samkvæmt framansögðu.

Ríkissjóður ábyrgist framlög sveitarfélaganna.

Verði vanskil af hálfu sveitarfélags á greiðslu framlags lengur en þrjá mánuði, skal það frá gjalddaga greiða dráttarvexti, er séu 1% hærri en hæstu útlánsvextir banka á hverjum tíma.

25. gr.

Framlagi atvinnurekenda, sbr. 20. gr., skal jafna niður á þá, sem hafa í þjónustu sinni launþega, sbr. 29. gr., með iðgjöldum miðuðum við starfstíma, unninn í þjónustu þeirra. Skal starfstíminn lagður í tryggingarvikur, en tryggingarvika er eining fyrir iðgjaldagreiðslu. Sé um að ræða fasta starfsmenn, sem taka mánaðarlaun eða árslaun, reiknast árið 52 tryggingarvikur, en hjá öðrum starfsmönnum reiknast hverjar unnar 48 klukkustundir ein tryggingarvika. Tryggingarvikufjöldi sjómanna er skráningar- eða ráðningartími í skiprúm. Iðgjald þetta greiða og bifreiðastjórar, sem aka eigin bifreið í atvinnuskyni. Í reglugerð skal setja um þetta nánari ákvæði, m. a. um, hvernig ákvarða skal vinnustundafjölda í ákvæðisvinnu. Upphæð iðgjalda skal ákveðin með reglugerð fyrir eitt ár í senn. Í reglugerð skal og ákveða, hversu

meta skuli til tryggingarvikna störf foreldra, sem dveljast og starfa á heimilum barna sinna eða fósturbarna, störf barna og fósturbarna eldri en 16 ára, sem dveljast og starfa á heimilum foreldra sinna, svo og störf barna, unglinga, gamalmenna og öryrkja, sem dveljast og vinna hjá vandalausum án verulegrar kaupgreiðslu.

III. KAFLI
Fjölskyldubætur.

26. gr.

Fjölskyldubætur eru greiddar með öllum börnum yngri en 16 ára. Skulu þær greiddar þeim, sem foreldraráðin hafa, eða þeim öðrum, sem annast framfærslu barnanna.

Árlegar fjölskyldubætur með hverju barni skulu vera kr. 8 000.00.

Útgjöld vegna greiðslu fjölskyldubóta greiðist að fullu úr ríkissjóði.

IV. KAFLI
Slysatryggingar.

A. Almenn ákvæði.

27. gr.

Slysatryggingar taka til slysa við vinnu, iðnnám, björgunarstörf og stjórnun aflvéla og ökutækja, enda sé sá, sem fyrir slysi verður, tryggður samkvæmt ákvæðum 29. eða 30. gr. Það jafngildir slysi við stjórnun aflvélar eða ökutækis, ef stjórnandi verður fyrir slysi í beinu sambandi við viðhald eða aðra meðhöndlun tækisins.

Maður telst vera við vinnu:

a. Þegar hann er á vinnustað, á þeim tíma, sem honum er ætlað að vera að störfum, svo og í matar- og kaffitímum.
b. Í sendiferðum í þágu atvinnurekstrar eða í nauðsynlegum ferðum til vinnu og frá, enda sé aðeins um að ræða ferðir, sem farnar eru samdægurs milli vinnustaðar og heimilis eða matstaðar. Sama gildir um lengri ferðir af þessu tagi, ef starfsmaður er á launum hjá vinnuveitanda í ferðinni.

Slys telst ekki verða við vinnu, ef það hlýzt af athöfnum slasaða sjálfs, sem ekki standa í neinu sambandi við vinnuna. Tryggingin tekur þó til allra slysa á sjómanni, sem verða um borð í skipi hans, eða þegar hann ásamt skipinu er staddur utan heimahafnar skips eða útgerðarstaðar.

Til slysa teljast sjúkdómar, er stafa af skaðlegum áhrifum efna, geislaorku eða öðru hliðstæðu, sem ríkjandi eru í hæsta lagi fáeina daga og rekja verður til vinnunnar.

Ákveða skal með reglugerð, að tilteknir atvinnusjúkdómar skuli teljast bótaskyldir samkvæmt þessum kafla.

28. gr.

Þegar að höndum ber slys, sem ætla má bótaskylt samkvæmt þessum kafla, skal atvinnurekandi, eða hinn tryggði, ef ekki er um atvinnurekanda að ræða, tafarlaust senda tilkynningu um slysið í því formi, sem Tryggingastofnunin skipar fyrir um, til lögreglustjóra eða umboðsmanns hans (í Reykjavík til Tryggingastofnunarinnar). Lögreglustjóri sendir tilkynninguna til Tryggingastofnunarinnar ásamt nauðsynlegum upplýsingum. Hinum slasaða eða þeim öðrum, sem gera vilja kröfu til bóta vegna slyssins, ber að fylgjast með því, að tilkynningarskyldunni sé fullnægt,

og geta þessir aðilar leitað aðstoðar lögreglustjóra, ef atvinnurekandi vanrækir tilkynninguna. Ef atvik að slysinu eru óljós eða mál ekki nægilega upplýst eða ástæða til að ætla, að slysið hafi orðið af hirðuleysi eða lélegum útbúnaði, svo og ef Tryggingastofnunin eða annar hvor aðila, atvinnurekandi eða hinn slasaði eða fyrirsvarsmaður hans, óskar þess, skal lögreglustjóri rannsaka málið fyrir rétti.

Ef sá, sem átti að tilkynna slys, hefur vanrækt það, skal það eigi vera því til fyrirstöðu, að sá, sem fyrir slysi varð, eða eftirlátnir vandamenn hans, geti gert kröfu til bóta, ef það er gert áður en ár er liðið, frá því að slysið bar að höndum. Tryggingaráð getur þó ákveðið að greiða bætur, þó að lengri tími líði, ef atvik eru svo ljós, að drátturinn torveldar ekki gagnaöflun um atriði, er máli skipta.

29. gr.

Slysatryggðir samkvæmt þessum kafla eru:

a. Launþegar, sem starfa hér á landi, að undanskildum erlendum ríkisborgurum, sem gegna embætti fyrir erlend ríki, og erlendu starfsliði slíkra embættismanna. Starf um borð í íslenzku skipi eða íslenzkri flugvél jafngildir starfi hér á landi samkvæmt þessum lið.
b. Nemendur við iðnnám hjá meistara samkvæmt iðnfræðslulögum.
c. Stjórnendur aflvéla og ökutækja, er þeir hafa umráð yfir, sbr. 5. málsgr. 36. gr.
d. Útgerðarmenn, sem sjálfir eru skipverjar.
e. Þeir, sem vinna að björgun manna úr lífsháska eða vörnum gegn yfirvofandi meiri háttar tjóni á verðmætum.

Tryggingaráð getur veitt undanþágu frá slysatryggingu samkvæmt a-lið 1. málsgr., ef hlutaðeigandi er sannanlega tryggður samkvæmt erlendri slysatryggingalöggjöf. Þá er tryggingaráði heimilt að verða við beiðni íslenzks fyrirtækis um slysatryggingu starfsmanna þess, sem erlendis starfa.

Launþegi telst hver sá, sem tekur að sér vinnu gegn endurgjaldi án þess að vera sjálfur atvinnurekandi í því sambandi, hvort sem um er að ræða tímakaup, föst laun, aflahlut eða greiðslu fyrir ákvæðisvinnu.

Undanskilin slysatryggingu samkvæmt þessari grein er lausavinna, sem ekki er í sambandi við atvinnurekstur né hefur í för með sér sérstaka áhættu. Með reglugerð skal ákveða nánar, hvað telja skuli lausavinnu í þessu sambandi.

Maki atvinnurekanda og börn hans, yngri en 16 ára, teljast ekki launþegar samkvæmt þessari grein.

30. gr.

Eftirtöldum mönnum skulu tryggðar slysabætur samkvæmt lögum þessum, nema tekið sé fram í skattframtali í byrjun árs, að tryggingar sé ekki óskað.

a. Atvinnurekendum í landbúnaði, sem vinna landbúnaðarstörf, mökum þeirra og börnum á aldrinum 12—16 ára.
b. Atvinnurekendum, sem starfa að eigin atvinnurekstri í öðrum atvinnugreinum.
c. Launþegum, sem að staðaldri vinna störf, sem falla undir ákvæði 3. málsgr. 29. greinar.

Þeir, sem heimilisstörf stunda, geta tryggt sér rétt til slysabóta við þau störf með því að skrá í skattframtal í byrjun hvers árs ósk þar að lútandi. Á sama hátt geta atvinnurekendur samkvæmt b-lið tryggt mökum sínum og börnum innan 16 ára, sem með þeim starfa að atvinnurekstrinum, rétt til slysabóta. Sama gildir um börn atvinnurekenda í landbúnaði innan 12 ára aldurs.

B. Bætur.

31. gr.

Bætur slysatrygginga eru sjúkrahjálp, dagpeningar, örorkubætur og dánarbætur.

32. gr.

Nú veldur bótaskylt slys sjúkleika og vinnutjóni í minnst 10 daga, og skal þá greiða nauðsynlegan kostnað vegna lækningar hins slasaða og tjóns á gervilimum eða hjálpartækjum svo sem hér segir:

1. Að fullu skal greiða:
   a. Læknishjálp samkvæmt samningum hlutaðeigandi sjúkrasamlags.
   b. Sjúkrahúsvist, svo lengi sem afleiðingar slyssins gera hana nauðsynlega. Greiðsla sjúkrahúsvistar færist þó yfir á sjúkratryggingarnar, þegar hinn slasaði er orðinn 70 ára, enda séu þá full tvö ár frá slysdegi.
   c. Lyf og umbúðir.
   d. Viðgerð vegna brots eða löskunar á heilbrigðum tönnum eða vel viðgerðum. Greiðslu fyrir sams konar viðgerðir á lélegri tönnum má takmarka við kostnað, sem ætla má að orðið hefði, ef þær hefðu verið heilbrigðar.
   e. Gervilimi, eða svipað hjálpartæki, svo og viðgerð á þeim, eða endurnýjun, ef viðgerð telst ekki fullnægjandi. Sama gildir um gervitennur.
   f. Sjúkraflutning með sjúkraflugvél eða sjúkrabíl, fyrst eftir slys, eða þegar ella verður nauðsynlegt að senda sjúkling með slíkum farartækjum til meðferðar hjá lækni eða í sjúkrahúsi, þó ekki fyrir einstakar ferðir, þegar um stundun er að ræða. Sama gildir um flutning með skipi, þegar öðrum farartækjum verður ekki við komið.
   g. Sjúkraþjálfun og orkulækningar.
2. Að hluta skal greiða:
   a. Að hálfu ferðakostnað til læknis með leigubíl, enda sé sjúklingur ekki fær um að ferðast með áætlunarbíl eða strætisvagni. Ekki skal þó greitt fyrir flutning með bifreið manns af sama heimili eða sama bæ né bifreið í eigu venzlamanna hins slasaða.
   b. Að ¾ kostnað við sams konar ferðir með áætlunarbíl eða -skipi, enda sé um meira en 15 km vegalengd að ræða. Geti sjúklingur ekki ferðazt með áætlunarbíl, skal greiða ferð með áætlunarflugvél að ¾.
3. Heimilt er að greiða:
   a. Hjúkrun í heimahúsum, veitta af vandalausum.
   b. Styrk upp í kostnað vegna löskunar á tönnum, þegar framkvæmdar hafa verið kostnaðarsamar aðgerðir á þeim, sem ónýtzt hafa við slysið.

Að svo miklu leyti sem samningar sjúkrasamlaga eða sérstakir samningar slysatryggingarinnar ná ekki yfir sjúkrahjálp samkvæmt framansögðu, getur tryggingaráð ákveðið endurgreiðslu, að nokkru eða öllu leyti.

Nú veldur slys ekki óvinnuhæfni í 10 daga, en hefur þó í för með sér kostnað, sem um ræðir í grein þessari, og má þá greiða hann, að svo miklu leyti sem hann fæst ekki greiddur hjá hlutaðeigandi sjúkrasamlagi.

33. gr.

Dagpeningar greiðast frá og með 8. degi eftir að slysið varð, enda hafi hinn slasaði verið óvinnufær í minnst 10 daga. Dagpeningar greiðast þangað til hinn

slasaði verður vinnufær, úrskurður er felldur um varanlega örorku hans eða hann deyr, þó ekki lengur en 52 vikur.

Tryggingaráði er heimilt að ákveða, að dagpeningar skuli greiddir lengur, einkum ef ekki er lokið lækningatilraunum og óvíst er, hvort um varanlega örorku verður að ræða, og líkur eru til, að afstýra megi eða draga úr örorku með lengri bótagreiðslu.

Dagpeningar eru kr. 317.00 á dag fyrir kvæntan mann eða gifta konu, sem er aðalfyrirvinna heimilis, kr. 281.00 fyrir aðra og kr. 36.00 fyrir hvert barn á framfæri, þar með talin börn utan heimilis, sem hinn slasaði sannanlega greiðir með samkvæmt meðlagsúrskurði eða skilnaðarleyfisbréfi.

Greiðslur samkvæmt grein þessari mega ekki fara fram úr ¾ af vinnutekjum bótaþega við þá atvinnu, er hann stundaði, er slysið varð, og mega ekki, ásamt vinnutekjum, nema meiru en upphæð dagpeninga að viðbættum þriðjungi. Í reglugerð skal ákveðið, hvernig meta skuli í þessu sambandi vinnutekjur maka og barna atvinnurekenda, sem tryggð eru samkvæmt a-lið 1. málsgr. eða 2. málsgr. 30. gr.

Nú greiðir vinnuveitandi hinum slasaða laun í slysaforföllum, og renna þá dagpeningagreiðslur samkvæmt þessari grein til vinnuveitandans þann tíma, þó aldrei hærri greiðsla en sem nemur ¾ hlutum launanna.

34. gr.

Ef slys veldur varanlegri örorku, skal greiða þeim, er fyrir því varð, örorkulífeyri eftir reglum 12. gr., síðustu málsgr., eða örorkubætur í einu lagi.

Ef örorkan er 50% eða meiri, greiðist hálfur örorkulífeyrir fyrir 50% örorku, hækkar síðan um 2% fyrir hvert örorkustig, sem við bætist, unz örorkan nemur 75%, þá greiðist fullur lífeyrir.

Nú er örorka metin meiri en 50%, og skal þá auk örorkulífeyris greiða lífeyri vegna maka og barna yngri en 16 ára, sem voru á framfæri bótaþega, þegar slysið bar að höndum, eftir reglum 35. gr. b. og c. Ef örorkan er 75% eða meiri, skal greiða fullar bætur, en sé orkutapið minna, lækka bæturnar um 4% fyrir hvert 1%, sem vantar á 75% örorku.

Ef orkutap er minna en 50%, er Tryggingastofnuninni heimilt að greiða í einu lagi örorkubætur, sem jafngilda lífeyri hlutaðeiganda um tiltekið árabil, samkvæmt reglum, er ráðuneytið setur að fengnum tillögum tryggingaráðs. Ella greiðist lífeyrir í hlutfalli við örorkuna.

Örorkubætur greiðast ekki, ef orkutapið er metið minna en 15%.

35. gr.

Ef slys veldur dauða innan tveggja ára frá því, er það bar að höndum, skal greiða dánarbætur sem hér segir:

a. Ekkja eða ekkill, sem var samvistum við hinn látna eða á framfæri hans, hljóta bætur, kr. 7 368.00 á mánuði í 8 ár frá dánardægri hins látna. Bætur samkvæmt **þessum staflið falla ekki niður, þótt ekkja eða ekkill stofni til hjúskapar á ný.** Nú andast ekkja eða ekkill, sem bóta hefur notið samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, áður en bætur hafa verið greiddar að fullu, og skulu eftirstöðvar bótanna greiddar að jöfnu börnum hinna látnu eftir sömu reglum til loka tímabilsins, ef á lífi eru, ella til dánarbús hans.

b. **Ef ekkja eða ekkill eru orðin 50 ára eða hafa tapað meiru en 50% af starfsorku sinni, er slysið ber að höndum, greiðist auk bóta samkvæmt a-lið lífeyrir til 67** ára aldurs, kr. 70 560.00 á ári miðað við 60 ára aldur eða 75% örorku. Lífeyrir **lækkar um 5% fyrir hvert ár eða brot úr ári, sem vantar á 60 ára aldur, og 4%**

fyrir hvert 1%, sem vantar á 75% örorku. Lífeyrir samkvæmt þessum staflið fellur niður, ef bótaþegi gengur í hjónaband á ný.

c. Barnalífeyrir, kr. 36 108.00 á ári fyrir hvert barn, sbr. að öðru leyti 14. gr.

d. Barn eldra en 16 ára, sem var á framfæri hins látna vegna örorku, þegar slysið bar að höndum, fær bætur, eigi minni en kr. 92 088.00 og allt að kr. 276 264.00, eftir því, að hve miklu leyti það naut stuðnings hins látna við fráfall hans. Þó greiðast ekki bætur, ef örorka er minni en 33%. Sama gildir um systkini hins látna, þegar eins stendur á.

e. Foreldri hlýtur eigi minni bætur en kr. 92 088.00 og allt að kr. 276 264.00, eftir því, að hve miklu leyti það naut stuðnings hins látna við fráfall hans.

Bætur samkvæmt a-, d- og e-liðum skulu eigi vera lægri en kr. 128 924.00 fyrir hvert slys. Nú lætur hinn látni ekki eftir sig aðstandendur, sem rétt eigi til bóta samkvæmt þessum staflíðum, og skal þá bæta slysið með kr. 128 924.00, sem skiptist að jöfnu milli barna hins látna, ef á lífi eru, en ella til dánarbús hans.

Um fósturbörn og fósturforeldra gildir sama og um börn og foreldra. Tryggingaráð úrskurðar, hvoru skuli greiða, foreldri eða fósturforeldri, ef hvort tveggja er á lífi.

Frá dánarbótum, sem greiddar eru vandamönnum, ber að draga þær örorkubætur, er greiddar hafa verið í einu lagi samkvæmt 4. málsgr. 34. gr. vegna sama slyss.

C. Tekjur.

36. gr.

Útgjöld slysatrygginga skulu borin af atvinnurekendum með greiðslu iðgjalda, álagðra samkvæmt ákvæðum þessarar greinar. Eigendur ökutækja og aflvéla, sbr. c-lið 29. gr., skulu þó standa skil á greiðslum vegna tryggingar þeirra, og sömuleiðis skulu launþegar samkvæmt c-lið 30. gr. standa skil á iðgjöldum sínum.

Upphæð iðgjalda til slysatrygginga ber að miða við slysahættuna. Skal skipta fyrirtækjum í áhættuflokka og ákveða iðgjald fyrir hvern flokk. Tryggingarvikan, sbr. 25. gr., er eining við iðgjaldaákvörðun. Ákvörðun iðgjalda skal miðuð við áætlun Tryggingastofnunarinnar um útgjöld slysatrygginganna.

Ef rekstrarhættir veita tilefni til, má skipta fyrirtæki í deildir við iðgjaldaákvörðun, og heimilt er Tryggingastofnuninni, þegar sérstaklega stendur á, að taka tillit til skiptingar starfsfólks eftir starfsgreinum og ákveða iðgjald samkvæmt því.

Um skiptingu í áhættuflokka og iðgjald fyrir hvern flokk skal ákveðið með reglugerð, er ráðherra setur að fengnum tillögum Tryggingastofnunarinnar. Í þeirri reglugerð skal setja ákvæði um, hvernig meta skuli til vinnuvikna störf maka atvinnurekanda og barna hans innan 16 ára aldurs, sbr. 30. gr., og setja má þar ákvæði um, að meta skuli störf þess fólks, er um ræðir í síðasta málslið 25. gr., á sama hátt og gert verður í reglugerð samkvæmt þeirri grein.

Með reglugerð skal ákveða fast ársiðgjald vegna trillubáta, bifhjóla, vélsleða, reiðhjóla með hjálparvél og heimilisdráttarvéla og annarra meiri háttar heimilisaflvéla.

V. KAFLI

Sjúkratryggingar.

A. Almenn ákvæði.

37. gr.

Í hverjum kaupstað og í hverri sýslu skal vera sjúkrasamlag til þess að annast sjúkratryggingar.

Ráðherra getur ákveðið, að fengnum tillögum tryggingaráðs, að sameina í eitt

samlag samlagssvæði tveggja eða fleiri sjúkrasamlaga. Á sama hátt er heimilt að skipta samlagssvæði á milli tveggja eða fleiri nærliggjandi samlaga.

Samþykktir sjúkrasamlaga skulu staðfestar af ráðherra, að fengnum tillögum Tryggingastofnunarinnar.

38. gr.

Ráðherra skipar formann og varaformann stjórnar sjúkrasamlags, að fengnum tillögum tryggingaráðs, en bæjarstjórn eða sýslunefnd kýs til viðbótar fjóra menn í stjórnina og jafnmarga til vara.

Nú standa fleiri en eitt sýslufélag, eða kaupstaður og sýsla eða sýslur, að einu sjúkrasamlagi, og skal þá hver sýsla og kaupstaður kjósa tvo menn í stjórn sjúkrasamlagsins.

Kjörtímabil allra stjórnarnefndarmanna skal vera fjögur ár, og skulu þeir skipaðir og kosnir þegar að loknum almennum sveitarstjórnarkosningum.

Tryggingastofnun ríkisins ákveður þóknun stjórnenda, er greiðist úr samlagssjóði.

B. Bætur.

39. gr.

Hlutverk sjúkratryggingadeildar Tryggingastofnunarinnar er:

a. Að annast sjúkratryggingar samkvæmt 2.—4. mgr. 42. gr.
b. Að veita styrk til fatlaðra, sem þarfnast hjólastóla, gervilima, umbúða eða annarra þess háttar tækja, svo og til fatlaðra, sem þarfnast æfingarmeðferðar eða þjálfunar utan sjúkrahúsa. Reglur um greiðslu styrkjanna setur tryggingaráð.
c. Að annast málefni sjúkrasamlaga, sbr. 2. gr.
d. Að greiða kostnað vegna yfirstjórnar Tryggingastofnunarinnar á sjúkratryggingamálum.
e. Að greiða sjúkrasamlögum hluta þeirra af framlagi ríkissjóðs til sjúkratrygginganna, samkvæmt 49. gr.
f. Að greiða ferðastyrki til sjúklinga, sem af nauðsyn leita læknishjálpar erlendis, svo og til fylgdarmanna þeirra, þegar alveg sérstaklega stendur á. Tryggingaráð setur reglur um úthlutun styrkja samkvæmt þessum staflið.

Ráðherra getur ákveðið, að sjúkratryggingadeild greiði:

a. Gjald fyrir rannsóknir og læknishjálp, sem Tryggingastofnunin semur um við opinberar heilbrigðisstofnanir, að þær annist fyrir sjúkrasamlögin.
b. Kostnað samkvæmt milliríkjasamningum vegna sjúkrahjálpar til erlendra ríkisborgara, sem dveljast hér um stundarsakir.

40. gr.

Sérhverjum manni, karli eða konu, 16 ára eða eldri, er skylt að tryggja sér rétt til bóta, er sjúkratryggingin veitir, með greiðslu iðgjalda samkvæmt 48. gr. í því samlagi, er starfar þar, sem hann á lögheimili. Þó er stjórn sjúkrasamlags heimilt að veita námsmönnum og öðrum, sem dveljast langdvölum erlendis, undanþágu frá iðgjaldagreiðslu, ef þeir sanna, að þeir séu sjúkratryggðir í dvalarlandinu, enda njóta þeir þá ekki réttinda hjá samlaginu þann tíma. Tryggingaráð getur sett reglur um, hvaða skilyrði slík sjúkratrygging erlendis þurfi að uppfylla til þess, að undanþágu megi veita.

Börn samlagsmanna, þar með talin stjúpbörn og fósturbörn, yngri en 16 ára, sem eru á framfæri þeirra, eru sjúkratryggð með þeim. Sömu aðstöðu og fósturbörn skulu í þessu sambandi hafa börn, sem fara til dvalar um ótiltekinn langan tíma á heimili samlagsmanns, hvort sem greitt er með þeim eða ekki og hver sem foreldraráðin hefur að lögum. Séu foreldrar (fósturforeldrar) samvistum, njóta börnin

fullra réttinda, ef hvorugt foreldranna er í vanskilum við samlagið, en hálfra réttinda, ef annað er í vanskilum, sbr. þó lög nr. 68 27. apríl 1962. Séu foreldrarnir ekki samvistum, fylgir barnið tryggingu þess, sem foreldraráðin hefur.

41. gr.

Þeir, sem verða samlagsmenn þegar við 16 ára aldur eða flytjast milli samlaga samkvæmt 47. gr., öðlast réttindi án biðtíma, og heimilt er samlagsstjórn að beita sömu reglu, þegar þeir, sem óslitið hafa verið sjúkratryggðir erlendis með þeim hætti, er um getur í 1. málsgr. 40. gr., flytjast á samlagssvæðið. Biðtími annarra, þar á meðal þeirra, sem misst hafa réttindi vegna vanskila, sbr. 69. gr., skal að jafnaði vera 6 mánuðir frá því, að iðgjaldagreiðsla þeirra hófst. Heimilt er þó að ákveða annan biðtíma í samþykktum samlags, svo og að biðtími skuli, ef iðgjaldsskuld er greidd að fullu, aðeins gilda um rétt til sjúkrahúsvistar og dagpeninga.

42. gr.

Sjúkrasamlög tryggja ókeypis vist að ráði samlagslæknis í sjúkrahúsi, sem samizt hefur við, sbr. 45. gr., eins lengi og nauðsyn krefur, ásamt læknishjálp og lyfjum svo og annarri þjónustu, sem sjúkrahúsið veitir. Greiðsla samlags fellur þó niður, þegar sjúkrahúslega hefur orðið lengri en 12 mánuðir undanfarandi 2 ár, sbr. næstu málsgrein.

Sjúkratryggingadeild Tryggingastofnunarinnar tryggir samlagsmönnum sjúkrasamlaga nauðsynlega sjúkrahúsvist, sbr. 1. mgr., þann tíma, sem samlög tryggja hana ekki samkvæmt þeirri málsgrein.

Sjúkratryggingadeild Tryggingastofnunar ríkisins tryggir samlagsmönnum sjúkrasamlaga ókeypis vist, sem nauðsynleg er vegna ellikramar, fávitaháttar eða langvinns sjúkdóms, ásamt hjúkrun, læknishjálp, lyfjum og annarri þjónustu, sem veitt er á hælum og stofnunum, sem Tryggingastofnunin hefur samning við, og sjúkrahúsum, sbr. 1. og 2. málsgr. þessarar greinar. Sama gildir um dagvistir þessara stofnana eða sérstakra viðurkenndra dagvistarstofnana fyrir sjúka eða vangefna. Tryggingayfirlæknir úrskurðar um nauðsyn vistunar samkv. þessari málsgrein, sbr. þó 11. gr. laga nr. 53/1967.

Nú er samlagsmanni brýn nauðsyn að vistast í erlendu sjúkrahúsi, vegna þess að ekki er unnt að veita honum nauðsynlega hjálp í íslenzku sjúkrahúsi, og greiðir þá sjúkratryggingadeildin þann hluta kostnaðar við sjúkrahúsvistina, ásamt læknishjálp og annarri þjónustu á sjúkrahúsinu, sem umfram er hæsta daggjald íslenzkra sjúkrahúsa, eða allan kostnaðinn, ef niður er fallinn réttur sjúklings á hendur samlagi, samkv. 1. mgr. Sama gildir um kostnað við dvöl, lyf og læknishjálp, sem nauðsynleg er erlendis að lokinni sjúkrahúsvistinni þar. Ráðherra skipar nefnd, sem úrskurðar um, hvort téð skilyrði eru til staðar, svo og hvar samlagsmenn skuli vista erlendis. Nú er samlagsmaður vistaður á öðrum og dýrari stað erlendis en nefndin hefur ákveðið, og greiðir þá sjúkratryggingadeild aðeins þann kostnað, sem greiða hefði átt á þeim stað, sem hún ákvað. Í nefndina skal skipa tvo yfirlækna við Landsspítalann, yfirlækni við Borgarspítalann og yfirlækni við St. Jósefsspítalann, Landakoti. Tryggingayfirlæknir á sæti í nefnd þessari, og skal hann vera formaður hennar. Ráðherra getur með reglugerð sett nánari ákvæði um framkvæmd málsins.

43. gr.

Í samþykktum sjúkrasamlaga skal tekið fram, hverra réttinda samlagsmenn njóta. Auk þeirra réttinda, sem um ræðir í 1. mgr. þessarar greinar, skal sjúkrasamlag þó ætíð veita þá hjálp, sem hér er talin:

a. Almenn læknishjálp utan sjúkrahúsa hjá samlagslækni sjúklings eða öðrum lækni, ef slíkar vitjanir eru heimilaðar í samþykktum samlagsins. Fyrir hvert

viðtal á lækningastofu og hverja vitjun til sjúklings greiði samlagsmenn lækni þó gjald, er ákveða skal með reglugerð. Sjúkrasamlag hefur heimild til að ákveða, að sjúklingur greiði læknisreikninga að fullu, og endurgreiðir samlag þá sjúklingi sinn hluta. Utanhéraðssjúklingar skulu jafnan greiða lækni að fullu.

b. Nauðsynlegar rannsóknir og aðgerðir, eftir tilvísun samlagslæknis, hjá sérfræðingum að ¾ hlutum. Sjúkrasamlagsstjórn getur takmarkað heimild samlagslækna til tilvísana samkvæmt þessum lið.

c. Lyf, sem samlagsmanni er lífsnauðsynlegt að nota að staðaldri, að fullu og önnur nauðsynleg lyf að ¾ eða ½, enda séu lyfin í lyfjaskrá, sem Tryggingastofnunin lætur gera og staðfest skal af heilbrigðisstjórninni. Heimilt er í skrá þessari að takmarka greiðslu ákveðinna lyfja við tiltekið hámark.

d. Röntgenmyndir og röntgenskoðun að ¾ samkvæmt gjaldskrá, er heilbrigðisstjórnin setur.

e. Sjúkradagpeninga samkvæmt 44. gr.

f. Dvöl umfram 7 daga vegna fæðingar í sjúkrahúsi og fæðingarstofnun.

g. Óhjákvæmilegan ferðakostnað samlagslæknis til þeirra samlagssjúklinga, sem ekki eru ferðafærir sökum sjúkdóms síns, ef um lengri vegalengd en 10 km er að ræða á landi eða nota verður skip eða flugvélar við flutninga.

Ferðakostnað þennan skal greiða að hálfu, ef læknir notar eigið farartæki, ella að ¾ hlutum.

h. Óhjákvæmilegan flutningskostnað sjúks samlagsmanns í sjúkrahús innanlands að ¾ hlutum, enda sé flutningsþörf svo bráð og heilsu hins sjúka svo varið, að hann verði ekki fluttur eftir venjulegum farþegaflutningsleiðum að dómi samlagslæknis og sjúkrasamlagsstjórnar.

Sjúkrasamlög greiða ekki sjúkrakostnað, sem skylt er að greiða samkvæmt sóttvarnarlögum eða öðrum sérstökum lögum.

Í samþykktum sjúkrasamlaga er heimilt að ákveða viðtækari hjálp vegna veikinda, svo og greiðslu fyrir tannlækningar. Eigi má víkja frá ákvæðum 44. gr. um sjúkradagpeninga.

44. gr.

Sjúkrasamlögin greiða sjúkradagpeninga, ef samlagsmaður, sem er 16 ára eða eldri og ekki nýtur elli- eða örorkulífeyris, verður algerlega óvinnufær, enda leggi hann niður vinnu og kaup hans eða aðrar vinnutekjur falli niður.

Sjúkradagpeningar eru ekki greiddir lengur en 52 vikur samtals á hverjum 24 mánuðum. Þó er samlagsstjórn heimilt að ákveða, að dagpeningar skuli greiddir lengur, ef lækningatilraunum er ekki lokið og óvíst er, hvort um varanlega örorku er að ræða.

Samlagsmenn njóta sjúkradagpeninga frá og með 11. veikindadegi, ef þeir eru óvinnufærir a. m. k. 14 daga. Upphaf biðtímans miðast við þann dag, þegar læknis er fyrst vitjað eða sjúklingurinn fluttur í sjúkrahús.

Sjúkradagpeningar skulu ekki vera hærri en slysadagpeningar samkvæmt 33. gr. og ekki lægri en kr. 251.00 á dag fyrir kvæntan mann eða gifta konu, sem er aðalfyrirvinna heimilis, kr. 221.00 fyrir aðra og kr. 29.00 fyrir hvert barn á framfæri, þar með talin börn utan heimilis, sem umsækjandi sannanlega greiðir með samkvæmt meðlagsúrskurði eða skilnaðarleyfisbréfi. Sjúkradagpeningar húsmóður, sem vinnur ekki utan heimilis, skulu þó vera jafnháir örorkulífeyri samkvæmt 12. gr.

Sjúkradagpeningar vegna annarra starfa en húsmóðurstarfa mega ekki vera hærri en sem nemur ¾ þeirra vinnutekna, sem hlutaðeigandi hefur misst vegna veikindanna. Skal í þessu sambandi að jafnaði höfð hliðsjón af tekjum hans síðustu tvo mánuðina, áður en veikindin hófust.

Nú dvelst sá, sem dagpeninga nýtur, í sjúkrahúsi eða hæli á kostnað sjúkrasamlags síns, og má þá lækka dagpeninga hans um allt að þriðjung, ef hann á heimili sínu hefur fyrir öðrum að sjá, ella allt að ⅔ hlutum. Dagpeningar húsmóður, sem ekki hefur unnið utan heimilis, lækka þó ekki frá því, sem ákveðið er í 4. mgr.

Nú greiðir vinnuveitandi laun í veikindaforföllum, og renna þá dagpeningagreiðslur samkvæmt 4. málsgr. þessarar greinar til vinnuveitandans þann tíma, þó aldrei hærri greiðsla en sem nemur ¾ hlutum launanna.

Dagpeningar eru ekki greiddir þeim, sem í verkfalli á, nema hann hafi átt rétt til dagpeninga, áður en verkfall hófst.

45. gr.

Leita skal staðfestingar Tryggingastofnunar ríkisins á samningum, sem sjúkrasamlög gera við lækna, lyfjabúðir og heilbrigðisstofnanir um greiðslur til fullnægingar ákvæðum 42. gr. Samningar, sem gilda fyrir samlög almennt eða tiltekinn flokk samlaga, eru þó að jafnaði gerðir af Tryggingastofnuninni fyrir hönd viðkomandi samlaga. Sé um að ræða héraðslækni, sem situr í kauptúni eða kaupstað, getur sjúkrasamlag á þeim stað með samþykki Tryggingastofnunarinnar krafizt þess, að hann taki að sér að gegna heimilislæknisstörfum gegn föstu gjaldi. Takist samningar ekki, ákveður heilbrigðisstjórnin greiðsluna með tilliti til gjaldskrárinnar eða gildandi samninga um heimilislæknisstörf á samsvarandi stöðum.

Náist ekki samkomulag við lækna, skal gerðardómur ákveða samningskjörin. Tilnefna samningsaðilar einn gerðarmann hvor, en Hæstiréttur skipar oddamann. Verði gerðardómur ekki fullskipaður, fellur niður veiting bóta, eftir því sem við á, samkvæmt 43. gr. a og b, en iðgjöld hinna tryggðu lækka að sama skapi, enda skal þá framlag ríkissjóðs og sveitarsjóðs til samlagsins samkvæmt 49. gr. ekki lækka, nema tryggingaráð leggi það til og ráðherra samþykki. Þó skal sjúkrasamlagsstjórn heimilt að ákveða, að fengnu samþykki tryggingaráðs, í stað þess að lækka iðgjöldin að verja því fé, sem sparast við það, að bætur eru ekki veittar samkvæmt 43. gr. a og b, til hagsbóta hinum tryggðu með þátttöku í lækniskostnaði eða á annan hátt.

Daggjöld sjúkrahúsa, hjúkrunarheimila og annarra stofnana, sem 42. gr. tekur til, svo og gjaldskrár sömu stofnana vegna utansjúkrahússjúklinga skulu ákveðin af 5 manna nefnd. Nefndin sé þannig skipuð, að hver eftirtalinna aðila skipi fulltrúa í nefndina: Fjármálaráðherra, Tryggingastofnun ríkisins, Samband íslenzkra sveitarfélaga, Landssamband sjúkrahúsa og heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra og skal fulltrúi hans vera formaður nefndarinnar. Verði jöfn atkvæði í nefndinni, ræður atkvæði formanns. Nefndin ákveður daggjöld og gjaldskrár þannig, að samanlagðar tekjur stofnunar standi undir eðlilegum rekstrarkostnaði á hverjum tíma, miðað við þá þjónustu, er heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra hefur ákveðið að stofnunin veiti. Heilbrigðis- og tryggingamálaráðherra setur í reglugerð nánari ákvæði um starfsháttu og starfssvið nefndarinnar.

Sé um sjálfseignarstofnun eða einkaaðila að ræða, jafngildir það samningi, ef hlítt er ákvörðun nefndarinnar um daggjöld, er vera skulu í einu lagi fyrir vist og þjónustu, en að öðrum kosti getur Tryggingastofnunin ákveðið, að sjúklingum skuli greidd tiltekin upphæð fyrir hvern legudag upp í kostnaðinn.

Breyting á daggjaldi og gjaldskrá tekur ekki gildi, fyrr en að tveim mánuðum liðnum frá því, að hún er tilkynnt Tryggingastofnuninni eða hlutaðeigandi samlögum.

46. gr.

Nú er samlagsmanni nauðsyn að leita sér lækninga utan samlagssvæðis, og skal þá samlag hans greiða kostnað af því, eftir því sem nánar er ákveðið í samþykktum þess.

Ef tryggður maður veikist eða verður fyrir slysi, þegar hann er staddur utan samlagssvæðis síns, á hann rétt á endurgreiðslu sjúkrakostnaðar, þó eigi hærri upphæð en kostnaðurinn hefði numið á samlagssvæðinu. Þetta nær þó ekki til þeirra, sem samkvæmt milliríkjasamningum öðlast rétt til sjúkrahjálpar í öðru landi vegna dvalar þar, að því er varðar þá sjúkrahjálp, sem samningarnir fjalla um.

Nú verður tryggður maður fyrir verulegum kostnaði vegna veikinda eða slyss utan samlagssvæðis og fær hann ekki endurgreiddan nema að litlu leyti af samlagi sínu, og er þá tryggingaráði heimilt að ákveða, að sjúkratryggingadeild taki þátt í slíkum kostnaði.

47. gr.

Nú flyzt samlagsmaður búferlum í umdæmi annars sjúkrasamlags, og verður hann þá tryggingarskyldur í samlagi því, er þar starfar.

Í reglum, sem Tryggingastofnunin setur og ráðherra staðfestir, skulu sett nánari fyrirmæli um flutning manna milli samlaga og um greiðslu sjúkrabóta, þegar svo stendur á. Má þar ákveða, að hinn tryggði skuli sjálfur bera kostnað sinn að nokkru eða öllu leyti, ef hann vanrækir að flytja tryggingu milli samlaga í samræmi við reglurnar.

Í reglum, settum á sama hátt, má og ákveða gagnkvæma þjónustu og aðstoð samlaganna hvers við annars meðlimi. Að svo miklu leyti sem slík gagnkvæm aðstoð verður ákveðin, fer um greiðslur til lækna, lyfjabúða og annarra, sem láta læknishjálp í té, eftir sömu reglum og um greiðslur fyrir eigin meðlimi samlagsins.

C. Tekjur.

48. gr.

Tryggingastofnunin ákveður iðgjöld í hverju sjúkrasamlagi að fengnum tillögum sjúkrasamlagsstjórnar. Iðgjaldsákvörðun er háð staðfestingu ráðherra. Iðgjöld skulu ákveðin með það fyrir augum, að heildartekjur sjúkrasamlags nægi til að standa straum af skuldbindingum þess. Stefnt skal að því, að iðgjöldin séu jafnhá, þar sem aðstaða er sambærileg.

Iðgjöld til sjúkrasamlags greiða allir þeir, sem tryggingarskyldir eru í sjúkrasamlaginu, sbr. 40. gr. Iðgjöld skulu greidd fyrir fram og gjalddagar ákveðnir í samþykktum.

49. gr.

Ríkissjóður greiðir Tryggingastofnuninni framlag til sjúkratrygginga, er nemur 250% greiddra sjúkrasamlagsiðgjalda samlagsmanna. Framlag þetta greiðist með jöfnum greiðslum mánaðarlega.

Tryggingastofnun ríkisins heldur eftir hluta af framlagi ríkissjóðs til þess að standa undir útgjöldum sjúkratryggingadeildar samkvæmt áætlun, sem stofnunin skal gera árlega fyrir hvert almanaksár og senda öllum sjúkrasamlögum fyrir lok nóvembermánaðar. Áætlunin skal við það miðuð, að leiðrétting náist á þeim mismun, sem orðið hefur á áætlun og ársreikningi síðastliðins árs, og enn fremur skal taka tillit til nauðsynlegrar endurskoðunar á áætlun yfirstandandi árs. Auk áætlaðra útgjalda má gera ráð fyrir tillagi til varasjóðs, allt að 2% af útgjöldum sjúkratryggingadeildar.

Sá hluti af framlagi ríkissjóðs, sem ekki fer til sjúkratryggingadeildar Tryggingastofnunarinnar, rennur til sjúkrasamlaga og skiptist milli þeirra í hlutfalli við greidd iðgjöld. Enn fremur greiðir hlutaðeigandi sveitarsjóður framlag til sjúkrasamlagsins, sem nemur 85% greiddra iðgjalda.

Framlög til samlaga samkvæmt þessari grein greiðast ársfjórðungslega eftir á og miðast í hvert sinn við innheimt iðgjöld á ársfjórðungnum. Þar sem iðgjöld

til sjúkrasamlaga eru greidd í einu lagi fyrir hálft eða heilt ár, greiðast þó framlögin í samræmi við það. Séu framlögin ekki greidd innan mánaðar frá gjalddaga, skal greiða vexti frá gjalddaga, er séu 1% hærri en hæstu útlánsvextir banka á hverjum tíma.

VI. KAFLI
Sameiginleg ákvæði.

A. Bætur.

50. gr.

Bætur samkvæmt lögum þessum teljast bæði bætur greiddar í peningum og hjálp til sjúkra og slasaðra, sem veitt er á annan hátt.

Fjölskyldubætur skulu greiddar án tillits til annarra bóta. Að öðru leyti getur enginn samtímis notið nema einnar tegundar greiddra bóta samkvæmt lögum þessum eða lögum um atvinnuleysistryggingar. Saman mega þó fara:

a. Bætur til ekkju eða ekkils samkvæmt a-lið 35. gr. og allar bætur aðrar en ekkjubætur samkvæmt 17. gr.
b. Barnalífeyrir, ekkjubætur samkvæmt 17. gr. og dagpeningar.
c. Barnalífeyrir, mæðralaun, ekkjubætur samkvæmt 17. gr. og dagpeningar vegna brottfalls tekna af vinnu utan heimilis. Enn fremur mega fara saman mæðralaun og örorkubætur.
d. Slysadagpeningar og elli- eða ekkjulífeyrir.
e. Aðrar bætur, ef svo er fyrir mælt í lögunum.

Ef maður á rétt á fleiri tegundum bóta en einni, sem ekki geta farið saman, má hann taka hærri eða hæstu bæturnar. Nú nýtur umsækjandi um dagpeninga annarra lægri bóta, sem veittar eru til langs tíma, og skulu þá dagpeningar nema mismuninum.

Sjúkrakostnað slysatrygginga vegna manns, sem einnig er tryggður í sjúkrasamlagi, greiðir sjúkrasamlagið gegn endurgreiðslu frá slysatryggingum.

Ef elli-, örorku- eða ekkjulífeyrisþegi dvelst lengur en einn mánuð í stofnun, þar sem sjúkratryggingar greiða fyrir hann, fellur lífeyrir til hans niður, ef vistin hefur verið lengri en 4 mánuðir undanfarandi 24 mánuði. Sé dvölin ekki greidd að fullu, er heimilt að greiða lífeyri, allt að því, sem á vantar. Falli niður lífeyrir til sjúklings, sem greitt er fyrir af sjúkrasamlagi, skulu lífeyristryggingar greiða þessum aðilum örorkulífeyri að viðbættum 60% upp í dvalarkostnað hans. Ef hlutaðeigandi er algerlega tekjulaus, er Tryggingastofnuninni heimilt að greiða honum sjálfum allt að 25% lágmarksbóta.

51. gr.

Sama rétt til bóta og hjón hafa samkvæmt lögum þessum einnig karl og kona, sem búa saman og eru bæði ógift, ef þau hafa átt saman barn eða konan er þunguð af hans völdum eða sambúðin hefur varað samfleytt í 2 ár. Sama gildir um bótarétt þess, sem eftir lifir, þegar hitt deyr.

Slíkt sambúðarfólk öðlast aldrei meiri bótarétt en þau hefðu haft, ef þau væru hjón. Þó er heimilt að greiða sambúðarkonu slysabætur.

52. gr.

Tryggingastofnunin eða sjúkrasamlag getur greitt öðrum en bótaþega eða framfærslumanni bætur, ef ástæða er til að ætla, að bæturnar séu notaðar á þann hátt, að eigi samrýmist tilgangi laganna. Slíkar ráðstafanir skulu þó að jafnaði bornar undir hlutaðeigandi sveitarstjórn eða barnaverndarnefnd, ef um er að ræða fjölskyldubætur eða barnalífeyri.

53. gr.

Bætur, sem ætlaðar eru bótaþegum sjálfum, greiðast ekki, ef hlutaðeigandi vanrækir að fara að læknisráðum eða neitar að hlíta fyrirmælum um þátttöku í þjálfun eða starfsnámi, sem bætt gæti afkomu hans eða búið hann undir nýtt starf.

54. gr.

Umsóknir um bætur skulu ritaðar á eyðublöð, er Tryggingastofnunin lætur gera. Skulu eyðublöð þessi fást í skrifstofum stofnunarinnar, hjá umboðsmönnum hennar og annars staðar, eftir því sem hentugt þykir.

Umsækjendum er skylt að svara öllum spurningum og gefa allar upplýsingar, sem nauðsynlegar eru til þess, að hægt sé að úrskurða bætur eða endurskoða bótarétt.

Ekki verður krafizt umsókna um sjúkrabætur að undanteknum sjúkradagpeningum.

55. gr.

Allar umsóknir skulu úrskurðaðar svo fljótt sem kostur er á, og skulu bætur reiknaðar frá þeim degi, sem umsækjandinn hefur uppfyllt skilyrðin til bótanna. Bætur samkvæmt II. og III. kafla, aðrar en fæðingarstyrkur, og lífeyrir samkvæmt IV. kafla reiknast þó frá fyrsta næsta mánaðar eftir, að bótaréttur er fyrir hendi, og falla niður í lok þess mánaðar, er bótarétti lýkur.

Bætur, aðrar en slysalífeyrir og sjúkradagpeningar, skulu aldrei úrskurðaðar lengra aftur í tímann en 2 ár. Sjúkradagpeningar skulu að jafnaði eigi úrskurðaðir lengra aftur í tímann en 2 mánuði, en heimilt er sjúkrasamlagsstjórn að lengja þetta tímabil í allt að 6 mánuði í tilvikum, þar sem bótaréttur er að öðru leyti ótvíræður.

Grundvöll bótaréttar má endurskoða hvenær sem er og samræma bætur þeim breytingum, sem orðið hafa.

56. gr.

Bætur skal greiða mánaðarlega eftir á. Þó má greiða sjúkrabætur og dagpeninga fyrir styttri tíma, og ekki er skylt að greiða eins og tveggja barna fjölskyldubætur oftar en fjórum sinnum á ári. Enn fremur má greiða bætur eftir á fyrir lengri tíma en einn mánuð, þar sem samgöngur eru erfiðar.

Úrskurðaðar bætur falla niður, ef þær eru ekki sóttar innan 12 mánaða, en úrskurða má bætur á ný, ef rökstudd umsókn berst.

57. gr.

Nú hafa bótaþega verið greiddar hærri bætur en vera bar samkvæmt lögum þessum, og á þá Tryggingastofnunin eða sjúkrasamlag endurkröfurétt á hendur honum eftir almennum reglum. Má og draga upphæðina frá bótum, sem bótaþegi síðar kynni að öðlast rétt til.

Ef greiðsla samkvæmt 1. málsgr. stafar af sviksamlegu atferli bótaþega, getur Tryggingastofnunin eða sjúkrasamlagsstjórn látið hann endurgreiða allt að tvöfaldri þeirri fjárhæð, sem ofgreidd var. Hefur þetta engin áhrif á þá refsingu, sem bótaþegi að öðru leyti kann að hafa bakað sér.

58. gr.

Ef umsækjandi á bótakröfu á hendur manni eða stofnun vegna tjóns, sem hann eða hún ber ábyrgð á vegna ásetnings eða gáleysis eða samkvæmt ákvæðum 67. gr. umferðarlaga, nr. 40/1968, eiga tryggingarnar endurkröfurétt fyrir þeim bótum, sem þær hafa innt af hendi vegna tjónsins, án þess að til komi framsal. Endurkröfurétturinn gildir þó ekki gagnvart atvinnurekanda, að því er varðar bætur vegna

slysa, er starfsmenn hans verða fyrir, nema hann eða trúnaðarmenn hans hafi valdið slysinu af ásetningi eða stórfelldu gáleysi.

59. gr.

Ef bótaþegi er dæmdur til fangelsisvistar eða á annan hátt úrskurðaður til dvalar á einhverri stofnun, skulu falla niður allar bætur til hans, meðan hann dvelst þar, sbr. þó síðustu málsgr. 50. gr.

Tryggingastofnunin getur þó ákveðið að greiða bæturnar, eða hluta af þeim, konu hans og börnum eða einhverjum þriðja aðila, sem sér um, að bæturnar komi þeim að sem mestu gagni.

60. gr.

Óheimilt er að framselja eða veðsetja bótakröfur samkvæmt lögum þessum, og ekki má leggja á þær löghald né gera í þeim fjárnám eða lögtak né halda bótafé til greiðslu opinberra gjalda, annarra en iðgjalda samkvæmt lögum þessum.

61. gr.

Nú telur Tryggingastofnun ríkisins vafa leika á um lögheimili bótaþega eða umsækjanda um bætur, sbr. lög nr. 35 30. maí 1960, og skal hún þá leita úrskurðar dómara, enda getur hún beiðzt rannsóknar og úrskurðar með sama hætti og þjóðskrá og sveitarfélag samkvæmt 14. gr. nefndra laga. Sjúkrasamlög eiga einnig rétt á að óska rannsóknar og úrskurðar um lögheimili samlagsmanna.

62. gr.

Tryggingaráði er heimilt að greiða bótaþegum, búsettum erlendis, aðrar bætur en ellilífeyri, ef sérstaklega stendur á.

B. Um iðgjöld, innheimtu o. fl.

63. gr.

Iðgjöld hinna tryggðu samkvæmt 23. gr. skulu lögð á þar, sem gjaldendur eiga lögheimili samkvæmt þjóðskrá 1. desember næstan á undan. Tekur álagningin til þeirra, sem í byrjun gjaldársins hafa náð 17 ára aldri, en yngri eru en 67 ára. Skattstjóri skal leggja iðgjöldin á og færa þau á skattskrá, sbr. 39. gr. laga nr. 90/1965, og skulu ákvæði 40. gr. þeirra laga gilda um iðgjöldin, eftir því sem við á. Skal skattstjóri senda Tryggingastofnun ríkisins eintak af gjaldskrá þeirri, er hann lætur innheimtumanni í té.

64. gr.

Iðgjöld samkvæmt 25. gr. og 36. gr. skal skattstjóri leggja á með tekju- og eignarskatti og færa þau á skattskrá, sbr. 39. gr. laga nr. 90/1965, og skulu ákvæði 40. gr. þeirra laga gilda um iðgjöldin, eftir því sem við á, sbr. og ákvæði 63. gr. um gjaldskrá. Iðgjöld þessi skulu lögð á í heilum krónum. Þó skulu iðgjöld af lögskráðum sjómönnum lögð á og innheimt fyrir fram af lögskráningarstjórum og iðgjöld af ökumönnum bifreiða lögð á af innheimtumönnum bifreiðaskatts og innheimt fyrir fram fyrir hvert bifreiðaskattár ásamt þungaskatti og skoðunargjaldi bifreiða, og skal um endurgreiðslu iðgjaldsins vegna innilegu skrásetningarnúmers, ef til kemur, farið eftir þeim reglum, sem gilda um endurgreiðslu þungaskatts í slíkum tilfellum.

Framtalsskýrslur skulu þannig úr garði gerðar, að skýrt sé fram tekið, fyrir hversu margar vinnuvikur beri að greiða. Þyki vafi leika á, að framtal vinnuvikna sé rétt, skal áætla tölu þeirra eftir öðrum upplýsingum, er framtalið sýnir, en séu þær ófullnægjandi eða hafi framtali ekki verið skilað, þá eftir mati skattstjóra.

Skattfrjálsir aðilar, er hafa í þjónustu sinni menn, sem slysatryggðir skulu samkvæmt 29. gr., skulu senda hlutaðeigandi skattyfirvaldi framtöl um vinnuvikur á sama hátt og skattskyldir atvinnurekendur.

Í reglugerð samkvæmt síðustu málsgr. 36. gr. skal kveða á um álagningu og innheimtu ársiðgjalda vegna tækja þeirra, er þar greinir.

65. gr.

Kæra má iðgjaldaálagningu skattstjóra samkvæmt 63. og 64. gr. til ríkisskattanefndar eftir sömu reglum og gilda um kærur út af tekjuskatti. Ákvæði 42. gr. laga nr. 90/1965 skulu gilda um endurskoðun og leiðréttingar gjaldskrár samkvæmt lögum þessum, eftir því sem við á.

Gjalddagar iðgjalda skulu ákveðnir í reglugerð.

66. gr.

Iðgjöld til lífeyris- og slysatrygginga skulu innheimt af þeim innheimtumönnum ríkissjóðs eða sveitarsjóða eða sérstökum innheimtustofnunum, sem innheimta tekju- og eignarskatt, sbr. þó ákvæði 1. málsgr. 64. gr. um iðgjöld af lögskráðum sjómönnum og ökumönnum bifreiða og ákvæði 3. málsgr. þessarar greinar. Skulu ákvæði laga nr. 90/1965, þar á meðal um dráttarvexti og lögtaksrétt, gilda um innheimtu iðgjalda.

Innheimtumenn ríkissjóðs annast innheimtu á framlögum sveitarfélaga, sbr. þó 3. málsgr. þessarar greinar. Gera má lögtak hjá sveitarfélagi fyrir vangreiddum framlögum, m. a. í álögðum, ógreiddum bæjar- eða sveitargjöldum.

Tryggingastofnunin innheimtir sjálf iðgjöld, sem ríkissjóði ber að greiða. Þá er stofnuninni heimilt að annast sjálf innheimtu iðgjalda hjá tilteknum ríkisstofnunum og framlaga sveitarsjóða í einstökum lögsagnarumdæmum.

Sjúkrasamlagsiðgjöld greiðast til samlaganna eða þeirra aðila, sem þau hafa falið innheimtuna samkvæmt samningi, sbr. lög nr. 68 27. apríl 1962. Verði vanskil, innheimta bæjarstjórnir og sveitarstjórnir hjá gjaldanda eða þeim, sem ábyrgð ber á greiðslunni, og má innheimta iðgjöldin með lögtaki.

Um gjald fyrir innheimtu iðgjalda til lífeyris- og slysatrygginga fer eftir launalögum eða samningum samkvæmt lögum nr. 68/1962.

67. gr.

Meistarar í iðnaði skulu greiða iðgjöld fyrir nema sína og útgerðarmenn sjúkrasamlagsiðgjöld lögskráðra sjómanna. Óheimilt er að draga iðgjöldin frá kaupi þessara manna. Ríkissjóður ábyrgist iðgjaldagreiðslur fanga.

Nú sækir maður til sveitarstjórnar um, að sveitarsjóður greiði fyrir hann iðgjöld hans, sakir þess að hann sé ekki fær um það af eigin rammleik, og tekur þá sveitarstjórn ákvörðun um umsóknina með tilliti til ástæðna hans. Þó á iðgjaldsgreiðandi, sem ber ekki að greiða eignarskatt, jafnan rétt á því, ef krafizt er, að sveitarsjóður greiði fyrir hann iðgjald samkvæmt 23. gr., ef hann hefur ekki haft útsvarsskyldar tekjur samkvæmt 2. og 3. málsgr. 31. gr. laga nr. 51 1964, um tekjustofna sveitarfélaga, á næsta ári á undan, og eigi má krefja iðgjaldsgreiðanda um hærri hluta iðgjalds en svo, að nemi helmingi útsvarsskyldra tekna. Greiðir sveitarsjóður það, sem á vantar fullt iðgjald. Nú greiðir sveitarsjóður iðgjald samkvæmt þessari málsgrein, og ákveður sveitarstjórn þá, hvort og á hvern hátt hún krefur hann um endurgreiðslu.

Lífeyristryggingarnar greiða sjúkrasamlagsiðgjöld þeirra, sem rétt eiga til bóta samkvæmt 11. gr. og annaðhvort uppfylla skilyrði 1. málsgr. 12. gr. eða orðnir eru 67 ára að aldri. Hjón eru ábyrg fyrir sjúkrasamlagsiðgjöldum hvort annars og for-

eldrar og fósturforeldrar fyrir sjúkrasamlagsiðgjöldum barna sinna, sem á vegum þeirra eru. Sveitarsjóðir greiða iðgjöld þeirra manna, sem eru á föstu sveitarframfæri.

68. gr.

Þeir, sem laun greiða, skulu, ef innheimtuaðili eða sjúkrasamlag krefst þess, halda eftir af launum iðgjöldum launþega, þegar kaup er greitt, og greiða síðan til þess, er kröfu gerði. Nú vanrækir launagreiðandi að halda eftir af kaupi, og má þá krefja hann um upphæðina. Nánari ákvæði varðandi skyldur atvinnurekanda samkvæmt þessari grein og viðurlög við vanrækslu skulu sett með reglugerð.

69. gr.

Sjúkratryggingin veitir ekki bætur, nema staðið sé í skilum með iðgjöld samkvæmt 48. gr. Heimilt er að ákveða í samþykktum, að allt að sex mánaða vanskil valdi ekki skerðingu bótaréttar. Nemi vanskil meiru en 6 mánuðum, fer um réttindi samlagsmanna samkvæmt 41. gr., sbr. þó 5. gr. laga nr. 68/1962. Nánari ákvæði um réttindaskerðingu vegna vanskila skulu sett í samþykktum.

Tryggingastofnunin getur lækkað aðrar bætur um allt að sama hundraðshluta og hin vangreiddu iðgjöld nema af þeim iðgjöldum, er hlutaðeiganda hefur borið að greiða. Ekki skal þó af þessum ástæðum lækka fæðingarstyrk, sbr. 16. gr., bætur samkvæmt 17. gr. eða slysabætur samkvæmt IV. kafla laganna.

70. gr.

Iðgjöld samkvæmt 25. gr., 36. gr. og 48. gr. vegna sjómanna og stjórnenda ökutækja og aflvéla skulu hvíla sem lögveð á hlutaðeigandi skipum, ökutækjum og aflvélum og ganga fyrir öllum öðrum veðum en lögveðum fyrir gjöldum ríkissjóðs.

C. Önnur ákvæði.

71. gr.

Tekjur varasjóðs lífeyristrygginga eru vextir af höfuðstólnum og tillag samkvæmt 1. málsgr. 21. gr. Tekjur varasjóðs slysatrygginga eru vextir af höfuðstólnum og rekstrarafgangur, en rekstrarhalli skal tekinn úr varasjóðnum. Heimilt er að veita lán úr varasjóðum lífeyris- og slysatrygginga til sveitarfélaga eða annarra aðila, sem sveitarstjórn gengur í ábyrgð fyrir, til að koma upp elliheimilum, sjúkrahúsum eða öryrkjastofnunum, gegn öruggum tryggingum. Fé, sem ekki þarf að nota til daglegs rekstrar tryggingannna, skal að öðru leyti ávaxta í ríkisskuldabréfum, bankavaxtabréfum eða í lánum, sem tryggð eru með ríkisábyrgð eða annarri öruggri tryggingu.

Tekjur varasjóðs sjúkratryggingadeildar Tryggingastofnunarinnar eru vextir af höfuðstólnum ásamt tillagi samkvæmt 49. gr. Heimilt er að veita lán eða styrk úr varasjóði sjúkratryggingadeildar til sjúkrasamlaga, sem verða fyrir óeðlilega miklum sjúkrakostnaði. Reglur um slíkar fyrirgreiðslur skulu settar af tryggingaráði og staðfestar af ráðherra.

72. gr.

Mæður, sem fá úrskurð yfirvalds um meðlag með börnum sínum, geta án tillits til þess, hvort þær ganga í hjónaband eða ekki, snúið sér til Tryggingastofnunar ríkisins með úrskurðinn og fengið meðlagið greitt þar, þó innan þeirra takmarka, er 14. gr. setur um fjárhæð og aldur barna.

Tryggingastofnuninni er ekki heimilt að greiða meðlög lengra aftur í tímann en 6 mánuði, talið frá byrjun þess mánaðar, sem yfirvaldsúrskurður er afhentur stofnuninni, nema um sérstakar ástæður sé að ræða, sem barnsmóðir verður ekki

talin eiga sök á, og getur þá tryggingaráð úrskurðað meðlagsgreiðslur allt að 18 mánuði aftur í tímann.

Tryggingastofnunin skal senda Innheimtustofnun sveitarfélaga innan eins mánaðar tilkynningu um fyrstu greiðslu meðlags með barni. Tilkynningunni skal fylgja afrit af yfirvaldsúrskurði.

Innheimtustofnun sveitarfélaga endurgreiðir Tryggingastofnuninni meðlög skv. 1. mgr. vegna barnsfeðra, sem framfærslurétt eiga hérlendis, eftir því sem meðlögin innheimtast, en fullnaðarskil skulu gerð í síðasta lagi fyrir 1. október næsta ár.

Ríkissjóður endurgreiðir Tryggingastofnun ríkisins meðlög vegna barnsfeðra, sem framfærslurétt eiga erlendis.

Ákvæði þessarar greinar skulu gilda, eftir því sem við getur átt, um greiðslu meðlags, sem fráskildar konur fá úrskurðað með börnum sínum.

73. gr.

Ógift móðir, sem verður að fella niður vinnu og missir tekjur sínar vegna barnsburðar og leggur fram úrskurð á hendur barnsföður fyrir barnsfararkostnaði eða hefur gert ráðstafanir til að afla sér slíks úrskurðar, á rétt á því, að Tryggingastofnunin greiði henni auk fæðingarstyrks samkvæmt 16. gr. allt að kr. 3 000.00 á mánuði í allt að 3 mánuði samanlagt fyrir og eftir barnsburð, enda hefur þá Tryggingastofnunin endurkröfurétt á hendur Innheimtustofnun sveitarfélaga eða ríkissjóði á sama hátt og í 72. gr. segir um endurkröfurétt á meðlagi.

74. gr.

Tryggingastofnunin getur tekið að sér að annast reikningshald og daglega afgreiðslu fyrir einstaka lífeyrissjóði.

75. gr.

Heimilt er Tryggingastofnuninni að taka að sér frjálsar slysatryggingar. Skal þá jafnan gefa út vátryggingarskírteini. Enn fremur getur stofnunin með samþykki ráðherra tekið að sér ábyrgðartryggingar.

Ráðherra ákveður með reglugerð nánari tilhögun á tryggingum samkvæmt þessari grein, þar á meðal, að hve miklu leyti skuli endurtryggja þá áhættu, sem Tryggingastofnunin tekur á sig.

76. gr.

Ráðherra getur ákveðið, að útgerðarmönnum skuli skylt að tryggja áhættu þá vegna bótaskyldra slysa og veikinda, sem þeir bera samkvæmt 18. gr. laga nr. 67 31. desember 1963, þannig að Tryggingastofnunin greiði hinum tryggða fullt kaup eða aflahlut jafnlangan tíma og sjómannalög ákveða hverju sinni.

Halda skal tryggingum samkvæmt þessari grein reikningslega aðskildum frá annarri starfsemi stofnunarinnar. Dagpeningar samkvæmt 33. og 44. gr. skulu renna til Tryggingastofnunarinnar þann tíma, sem greiðsla kaups eða aflahlutar á sér stað, og skulu iðgjöld útgerðarmanna fyrir aukatryggingu þessa ákveðin með það fyrir augum, að þau ásamt dagpeningunum nægi fyrir útgjöldum.

77. gr.

Heimilt er ráðherra að semja við erlendar tryggingastofnanir um gagnkvæm réttindi íslenzkra og erlendra þegna um þau hlunnindi, sem almannatryggingarnar veita.

78. gr.

Nú verður breyting á dagvinnukaupi verkamanna við almenna fiskvinnu, og skal ráðherra þá innan 6 mánaða, að fengnum tillögum tryggingaráðs, breyta upphæðum bóta samkv. lögum þessum og greiðslum samkv. 73. gr. í samræmi við það.

Ráðherra setur með reglugerð ákvæði um framkvæmd þessara laga að fengnum tillögum Tryggingastofnunarinnar.

79. gr.

Ráðherra skal, að fengnum tillögum tryggingaráðs, koma á fót deild í Tryggingastofnun ríkisins, sem hafi það hlutverk að annast velferðarmál aldraðra og annarra bótaþega samkvæmt lögum þessum.

Nánari ákvæði um deild þessa skulu sett með reglugerð, sem ráðherra staðfestir.

80. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1972. Jafnframt eru úr gildi numin eftirtalin lagaákvæði:

1. Lög nr. 40 30. apríl 1963, um almannatryggingar, sbr. þó 2. tölulið ákvæða til bráðabirgða.
2. **Lög nr. 72 9. des. 1963, um hækkun á bótum almannatrygginga.**
3. **Lög nr. 2 28. febr. 1964, um hækkun á bótum almannatrygginga.**
4. **Lög nr. 14 30. apríl 1964, um breyting á lögum nr. 40/1963.**
5. Lög nr. 20 23. apríl 1965, um breyting á sömu lögum.
6. **Lög nr. 98 22. des. 1965, um breyting á sömu lögum.**
7. **Lög nr. 94 20. des. 1966, um breyting á sömu lögum.**
8. Lög nr. 83 29. des. 1967, um breyting á sömu lögum, sbr. þó 2. tölulið ákvæða til bráðabirgða.
9. **Lög nr. 4 24. marz 1968, um hækkun á bótum almannatrygginga.**
10. **Lög nr. 57 25. apríl 1968, um breyting á lögum nr. 40/1963.**
11. Lög nr. 7 6. marz 1969, um hækkun á bótum almannatrygginga.
12. **Lög nr. 11 18. marz 1970, um breyting á lögum nr. 40/1963.**
13. **Lög nr. 20 4. apríl 1970, um hækkun á bótum almannatrygginga.**
14. **Lög nr. 29 27. apríl 1970, um breyting á lögum nr. 40/1963.**
15. **Lög nr. 32 6. maí 1970, um breyting á sömu lögum.**
16. Lög nr. 42 12. maí 1970, um breyting á sömu lögum.
17. **Lög nr. 43 12. maí 1970, um breyting á sömu lögum.**
18. Lög nr. 110 29. des. 1970, um breyting á sömu lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

1. **Bætur, sem úrskurðaðar hafa verið fyrir gildistöku laga þessara, skulu ekki skerðast vegna ákvæða II. kafla um bótagreiðslur í hlutfalli við þann tíma, sem bótaþegi hefur átt lögheimili á Íslandi, sbr. þó 2. málsgr.**

Nú á ellilífeyrisþegi eða umsækjandi um ellilífeyri ekki lögheimili á Íslandi, og skal þá einungis reikna til réttindatíma samkvæmt 12. gr. þann tíma, sem hlutaðeigandi hefur átt lögheimili á Íslandi eftir árslok 1946. Heimilt er tryggingaráði að veita undanþágu frá þessu ákvæði, ef sérstaklega stendur á.

2. Fresta skal til ársloka 1972 gildistöku þeirra ákvæða laga þessara, er varða fækkun og stækkun sjúkrasamlaga. Til sama tíma gildi þau ákvæði laga, er varða héraðssamlög og hlutverk þeirra, tekjur þeirra, gjöld og stjórn.

Fyrir árslok 1971 skal Tryggingastofnun ríkisins, eða sérstök nefnd, gera áætlun um það, hvernig störfum hinna nýju sjúkrasamlaga skuli fyrir komið, hvar þau

skuli hafa starfsstöðvar og hvernig innheimtu og útborgun skuli háttað. Kynna skal hlutaðeigandi sveitarstjórnum áætlunina, jafnskjótt og hún hefur verið gerð, og gefa þeim kost á að láta uppi álit um hana. Hin nýja skipan tekur þó ekki gildi, sbr. 1. málsgr., ef ⅗ þeirra sveitarfélaga, sem hlut eiga að máli, kjósa fremur óbreytt fyrirkomulag.

3. Þegar núverandi sjúkrasamlög hætta störfum, yfirfærast eignir þeirra og skuldir á sjúkrasamlag það, sem tekur við hlutverki þeirra, þannig, að helmingur hreinna eigna samlags þess, sem niður er lagt, skal renna í varasjóð hins nýja samlags, en helmingur skal ganga upp í framlög hlutaðeigandi sveitarfélags til hins nýja samlags. Sjúkratryggingadeild Tryggingastofnunar ríkisins ábyrgist skuldir samlaga þeirra, sem niður eru lögð, sem eigin skuld.

4. Þegar héraðssamlög hætta störfum, yfirfærast eignir þeirra og skuldir á sjúkrasamlag það, sem tekur við tryggingahlutverki þeirra.

5. Stjórnir sjúkrasamlaga, sbr. 38. gr., skulu skipaðar eigi síðar en 1. júlí 1972.

Gjört í Reykjavík, 20. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Gylfi Þ. Gíslason.

Stjórnartíðindi A 9, nr. 54—67. Útgáfudagur 14. júní 1971.

STJÓRNARTÍÐINDI A 10 — 1971

15. júní 1971. 181 Nr. 68.

LÖG

um tekjuskatt og eignarskatt.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 31. gr. laga nr. 30 14. apríl 1971 um breyting á lögum nr. 90 7. október 1965, um tekjuskatt og eignarskatt, lögum nr. 78 29. desember 1967 og lögum nr. 48 12. maí 1970, um breyting á þeim lögum, hef látið fella meginmál hinna fyrrnefndu laga nr. 30/1971 svo og þau ákvæði laga nr. 78/1967, sem halda gildi sínu, inn í lög nr. 90 7. október 1965 og gef þau út svo breytt.

I. KAFLI
Um skattskyldu.

1. gr.

Hver maður heimilisfastur hér á landi er skyldur til, með þeim takmörkunum, sem settar eru í lögum þessum, að greiða skatt í ríkissjóð af tekjum sínum og eignum.

Nú dvelst maður erlendis um stundarsakir, en bregður eigi heimilisfangi sínu hér á landi, og skal hann þá gjalda skatt eins og hann dveldist að staðaldri í landinu.

2. gr.

Nú er maður eigi heimilisfastur hér á landi, en á hér fasteignir og hefur tekjur af þeim eða af atvinnu eða af sýslan, sem hér eða héðan er rekin, svo sem sjómenn á íslenzkum skipum, sem eigi greiða skatt í öðru ríki, og skal hann þá gjalda skatt af tekjum þessum og tilnefna fyrir hlutaðeigandi skattheimtumanni, hver greiði skattgjald hans, enda sé sá maður búsettur á skattsvæði skattheimtumanns.

Sömuleiðis skal sá, er eigi hefur aðsetur hér á landi, en hefur laun, biðlaun eða styrk úr ríkissjóði, eða arð af hlutafé í innlendu hlutafélagi eða innborguðu stofnfé í öðrum atvinnufélögum eða fyrirtækjum, eða tekjur frá öðrum innlendum aðilum, gjalda skatt af þessum tekjum, og skal tekjuskattinum haldið eftir við greiðslu fjárins.

Menn, sem eigi eru heimilisfastir hér á landi, og útlend félög greiða eignarskatt af þeim eignum sínum hér á landi, sem gefa af sér tekjur þær, er um ræðir í þessari grein. Reiknast skattur einstaklinga samkvæmt reglunum í 26. gr. I. Eignarskattur útlendra félaga reiknast samkv. 26. gr. II.

Ríkisstjórninni er heimilt að gera samninga við stjórnir annarra ríkja um gagnkvæmar ívilnanir á tekju- og eignarskatti þeirra erlendra og íslenzkra skattaðilja, sem eftir gildandi skattalöggjöf ríkjanna eiga að greiða skatt af sömu tekjum eða eignum bæði á Íslandi og í einhverju öðru ríki.

3. gr.

Tekjur hjóna, sem samvistum eru, skulu saman taldar til skattgjalds, enda þótt séreign sé eða sératvinna. Ábyrgjast þau bæði skattgreiðslu og undirrita skatt-

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

framtalið. Rétt er því hjóna, er skattgreiðslu annast, eða erfingjum þess að krefjast endurgjalds af hinu eða erfingjum þess á þeim hluta skattsins, er að réttum tölum kemur á séreign eða sératvinnu þess hjóna, er eigi innti af hendi skattgreiðslu.

Nú vinnur gift kona, sem er samvistum við mann sinn, fyrir skattskyldum tekjum, og eiga þá hjónin rétt á því, að dregin séu 50% frá þeim tekjum hennar, áður en skattgjald er lagt á tekjur hjónanna, enda sé teknanna ekki aflað hjá fyrirtæki, sem hjónin annaðhvort eða bæði eða ófjárráða börn þeirra eiga eða reka að verulegu leyti. Nú telja hjónin sér hagfelldara, að tekjur konunnar séu sérstaklega skattlagðar, og geta þau þá krafizt þess, að skattgjald sé sett á þau sitt í hvoru lagi samkv. 25. gr. Ómagafrádráttur allur skiptist þá til helminga milli hjónanna. Annar frádráttur en persónuleg gjöld konunnar telst við útreikninginn hjá eiginmanninum.

Þegar gift kona vinnur við fyrirtæki, sem hjónin, annað hvort eða bæði eða ófjárráða börn þeirra eiga eða reka að verulegu leyti, á hún rétt á því, að helmingur launa hennar eða áætlaðs hluta hennar af sameiginlegum hreinum tekjum hjónanna, miðað við beint vinnuframlag hennar við öflun teknanna, verði dregið frá sameiginlegum tekjum hjónanna. Aldrei skal þó koma hærri fjárhæð til frádráttar af þessum sökum en nemur ¼ hluta persónufrádráttar hjóna samkvæmt B-lið 1. mgr. 16. gr., sbr. 53. gr.

Eignir hjóna, sem samvistum eru, skulu lagðar saman til eignarskatts, enda ábyrgjast bæði greiðslu.

4. gr.

Börn innan 16 ára aldurs, sem eru á framfæri foreldra sinna (stjúpforeldra, kjörforeldra, fósturforeldra), eru ekki sjálfstæðir skattþegnar. Teljast tekjur þeirra með tekjum foreldra, að undanskildum skattfrjálsum vöxtum samkvæmt 2. mgr. 21. gr. Ef hreinar tekjur barns nema hálfum persónufrádrætti barns samkvæmt C-lið 1. mgr. 16. gr., sbr. 53. gr., eða lægri fjárhæð, skal telja helming slíkra hreinna tekna til frádráttar hreinum tekjum barnsins. Nemi hreinar tekjur barns meira en hálfum persónufrádrætti barns samkvæmt C-lið 1. mgr. 16. gr., sbr. 53. gr., er skattstjóra heimilt að ákveða barninu skatt sem sjálfstæðum skattþegni, enda komi fram tilmæli um það frá foreldrum. Fallist skattstjóri á tilmæli foreldra um sérsköttun barns, skal ávallt telja foreldrum til tekna af tekjum barnsins fjárhæð jafna hálfum persónufrádrætti barns samkvæmt C-lið 1. mgr. 16. gr., sbr. 53. gr., en hjá barninu það, sem umfram er.

Með tekjum barna, sem eru í foreldrahúsum og eru sjálf skattgreiðendur, telst eigi það framfæri, sem þau fá að nokkru eða öllu leyti hjá heimilisföður, nema það sé endurgjald fyrir vinnu við atvinnurekstur hans.

Eignir barna innan 16 ára aldurs teljast með eignum foreldra (stjúpforeldra, kjörforeldra, fósturforeldra) að undanskildum eignarskattsfrjálsum innstæðum, skv. 1. mgr. 21. gr. Heimilt er þó skattstjóra að ákveða börnum eignarskatt, sem sjálfstæðum skattþegnum, ef tilmæli koma fram um það frá foreldrum.

5. gr.

Tekjuskatt og eignarskatt greiða þessi félög og stofnanir:

A. Hlutafélög og önnur félög með takmarkaðri ábyrgð félagsaðila. Undanþegin eru þó þau félög, sem verja hagnaði sínum einungis til almenningsheilla og hafa það að einasta markmiði samkvæmt samþykktum sínum.
B. Gagnkvæm vátryggingar- og ábyrgðarfélög, kaupfélög og önnur samvinnufélög.
C. Sameignarfélög með ótakmarkaðri ábyrgð félagsmanna, enda sé félagið skráð í firmaskrá og við skráningu afhentur félagssamningur, þar sem getið sé eignarhlutfalla eigenda, innborgaðs stofnfjár, sem eigendur skuldbinda sig til að láta standa óhreyft í félaginu til félagsslita, svo og hvernig félagsslitum skuli

háttað. Enn fremur skal senda skattstjóra vottorð um skráningu og staðfest eftirrit af félagssamningi með fyrsta skattframtali þessara félaga. Hjón ein sér eða með ófjárráða börnum sínum geta ekki myndað sameignarfélag samkvæmt þessari mgr.

Á önnur sameignarfélög skal ekki lagður skattur sem sjálfstæða skattþegna. Eignum og tekjum slíkra félaga skal skipt milli félagsaðila í samræmi við félagssamning þeirra og þær skattlagðar með öðrum eignum og tekjum félagsaðilanna.

D. Samlög, sem hafa það að meginmarkmiði að annast vinnslu eða sölu á framleiðsluvörum félagsmanna sinna. Þó skulu þau eigi greiða skatt af þeim tekjum, sem skipt er á milli félagsmanna í samræmi við hlutdeild þeirra í afurðasölu eða afurðavinnslu samlagsins og skattlagðar skulu hjá þeim.

E. Sjóðir, félög og stofnanir, þar með talin sjálfseignarfélög, sem ekki eru sérstaklega undanþegin skattskyldu samkvæmt 6. gr., svo og þrotabú og dánarbú undir skiptum.

Félög og stofnanir, sem um ræðir í 1. mgr. A—E hér að framan og ekki eiga heimili hér á landi, en hafa hér tekjur af eignum eða atvinnu sams konar og um ræðir í 2. gr., skulu greiða skatt í ríkissjóð af tekjum þessum og eignum sem önnur félög.

6. gr.

Þessir aðilar eru undanþegnir tekjuskatti og eignarskatti: Forseti Íslands, ríkisfyrirtæki og ríkisstofnanir og aðrir þeir sjóðir, er standa undir umsjón ríkisstjórnarinnar, sýslufélög, sveitarfélög og fyrirtæki, er þau reka og sjóðir þeirra, íslenzkir kirkjusjóðir, sparisjóðir, sem engan arð greiða stofnendum sínum eða ábyrgðarmönnum, og enn fremur sjóðir, félög og stofnanir, er ekki reka atvinnu eða veitt er skattfrelsi með sérstökum lögum.

Þeir menn, er starfa erlendis í þjónustu hins íslenzka ríkis, skulu undanþegnir tekjuskatti af þeim launum, er þeir fá fyrir slík störf.

Erlendir þjóðhöfðingjar, sendiherrar, sendiræðismenn og erlendir starfsmenn sendisveita annarra ríkja eru undanþegnir tekjuskatti, nema að því leyti sem þeir njóta tekna frá innlendum aðilum, eiga hér fasteignir eða hafa tekjur af þeim, reka atvinnu eða eiga hlut í atvinnufyrirtæki hérlendis. Aðilar þeir, er greinir í þessari málsgrein, eru einnig undanþegnir eignarskatti í samræmi við reglur þær, sem settar eru í málsgreininni.

II. KAFLI

Um skattskyldar tekjur.

7. gr.

Skattskyldar tekjur teljast með þeim undantekningum og takmörkunum, er síðar greinir, alls konar arður, laun og gróði, er gjaldanda hlotnast af eign eða atvinnu eða einstökum verknaði eða atvikum, ef þetta verður metið til peningaverðs, svo sem:

A. Tekjur af landbúnaði, sjávarútvegi, siglingum, verzlun, verksmiðjuiðnaði, handiðn, námurekstri og sérhverjum öðrum atvinnurekstri, enn fremur allar tekjur, sem telja má endurgjald fyrir starfsemi í þágu vísinda, lista og bókmennta eða fyrir hvers konar vinnu, greiða eða aðstoð. Til slíkra tekna telst fæði, húsnæði og önnur hlunnindi, sem látin eru í té í kaupgjaldsskyni.

B. Tekjur af embættum eða sýslunum, svo sem: Föst laun, aukatekjur, embættisbústaður og önnur hlunnindi, landauragjald, jarðarafnot, endurgjald fyrir skrifstofukostnað (sbr. 11. gr. C). Enn fremur eftirlaun, biðlaun, lífeyrir, gjafir og

styrktarfé. Til skattskyldra gjafa telst meðal annars: Gjafir eða hlunnindi, sem sýnilega eru gefin sem kaupauki, beinar gjafir í peningum eða öðrum skattskyldum verðmætum, sem nokkru nemur, þar með talin afhending slíkra eigna í hendur nákominna ættingja, nema um fyrirframgreiðslu upp í arf sé að ræða, sbr. 10. gr. B. Komi endurgjald fyrir þessar eignir að einhverju leyti, skal meta til tekna mismuninn á því endurgjaldi og áætluðu matsverði hinnar gefnu eignar. Undanskildar skulu þó tækifærisgjafir, nema arðberandi eignir séu gefnar.

C. Landskuld af leigujörðum og arður af hvers konar hlunnindum og ítökum, leiga eftir lóðir, hús og önnur mannvirki, svo og áætlað gjald af jörðum, ítökum, hlunnindum, lóðum, húsum og öðrum mannvirkjum, sem eigendur eða rétthafar nota sjálfir eða láta öðrum í té til afnota án eðlilegs endurgjalds. Enn fremur leiga af innstæðukúgildum á jörðum, sem eru í leiguábúð, arður af byggingarpeningi, svo og leiga eða arður af lausafé, þar með talin skip og loftför, sem á leigu er selt.

D. Vextir eða arður af hlutabréfum, eignarhlutum í sameignarfélögum samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., skuldabréfum og öðrum innlendum og erlendum verðbréfum, svo og vextir af sparisjóðsinnstæðum, útistandandi skuldum og öðrum arðberandi kröfum, sbr. þó B-lið 12. gr. og 2. mgr. 21. gr.

Til arðs af hlutabréfum telst auk venjulegrar arðgreiðslu sérhver afhending verðmæta til hluthafa, er telja verður sem tekjur af hlutaeign þeirra í félaginu. Til arðs telst þó ekki úthlutun jöfnunarhlutabréfa, sem hefur ekki í för með sér breytta eignarhlutdeild hluthafa í hlutafélagi og telst því ekki heldur til skattskyldra tekna hluthafans. Útgáfa bréfanna skal byggð á raunverulegu verðmæti hreinna eigna félagsins, annarra en arðjöfnunarsjóðs eða skattfrjáls varasjóðs. Samanlagt nafnverð jöfnunarhlutabréfanna, miðað við hlutafé félagsins, má ekki vera hærra en svarar til almennrar verðhækkunar frá 1. janúar 1973, eða frá stofnun hlutafélags eða innborgunar hlutafjár eftir þann tíma. Fjármálaráðherra ákveður, hvernig reikna skal hina almennu verðhækkun. Nú selur hluthafi hlutabréf til hlutafélags þess, er bréfin gaf út, og skal þá teljast til arðs hjá seljanda mismunur söluverðs og nafnverðs hlutabréfanna, þ. m. t. nafnverð útgefinna jöfnunarhlutabréfa eða samsvarandi fjárhæð, er heimilt hefði verið að úthluta sem jöfnunarhlutabréfum, og skiptir ekki máli í því sambandi, fyrir hvaða verð seljandi keypti hlutabréfin eða hvenær. Þó skulu ákvæði 1. og 7. mgr. E-liðs 1. mgr. 7. gr. taka til sölu hlutabréfa til félagsins sjálfs, svo lengi sem eða að því marki sem hlutfall eigin hlutabréfa hlutafélagsins við kaupdag fer ekki, þrátt fyrir kaupin, yfir 10% af nafnverði hlutafjár félagsins, þ. m. t. nafnverð útgefinna jöfnunarhlutabréfa eða samsvarandi fjárhæð, er heimilt hefði verið að úthluta sem jöfnunarhlutabréfum. Nú er hlutafélagi slitið samkvæmt VI. kafla laga nr. 77/1921, án þess að um samruna félaga sé að ræða, sbr. 8. gr., og skal þá teljast til arðs úthlutun við félagsslit umfram hlutafé félagsins, þ. e. nafnverð bréfanna, þ. m. t. nafnverð útgefinna jöfnunarhlutabréfa eða samsvarandi fjárhæð, er heimilt hefði verið að úthluta sem jöfnunarhlutabréfum, og skiptir því ekki máli í því sambandi, fyrir hvaða verð hlutabréfin hafa verið seld og keypt. Eigin hlutabréf teljast ekki til eignar. Arður af eigin hlutabréfum hlutafélags telst hvorki til tekna né gjalda hjá því.

Til arðs af eignarhlutum í sameignarfélagi samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr. telst sérhver afhending verðmæta til eigenda eignarhluta, er telja verður sem tekjur af eignarhluta þeirra í félaginu, er nemur hærri fjárhæð en 10% af stofnfé og hreinni bókfærðri eign félagsins, annarri en skattfrjálsum varasjóði, í byrjun þess árs, er úthlutun á sér stað. Úthlutun innborgaðs stofnfjár eigenda við félagsslit telst þó eigi til skattskyldra tekna þeirra.

Til arðs af verðbréfum, svo sem skuldabréfum og víxlum, teljast afföll af slíkum bréfum, og skulu afföllin talin til tekna með hlutfallslegri fjárhæð ár hvert eftir árafjölda afborganatímans.

E. Ágóði af sölu fyrnanlegs lausafjár samkvæmt 15. gr., þar með talin skip og loftför, sölu verðmæta samkvæmt 4. og 5. tl. A-liðs 15. gr., svo og sölu hlutabréfa og eignarhluta í sameignarfélögum samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., telst að fullu til skattskyldra tekna á söluári, hafi skattþegn átt hina seldu eign skemur en tvö ár. Hafi skattþegn átt hina seldu eign í tvö ár, en skemur en fjögur ár, skal aðeins helmingur ágóðans teljast til skattskyldra tekna. Hafi skattþegn átt eignina í full fjögur ár eða lengur, telst ágóðinn ekki til skattskyldra tekna.

Ágóði af sölu lausafjár, sem eigi er heimilt að fyrna samkvæmt 15. gr., annars en hlutabréfa og eignarhluta í sameignarfélögum samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., er að fullu skattskyldur á söluári. Þó skal ágóði af sölu þessara eigna eigi teljast til skattskyldra tekna, ef skattþegn hefur átt eignina í tvö ár eða lengur. Ágóði af sölu þessara eigna telst mismunur á söluverði annars vegar og kaupverði eða kostnaðarverði hins vegar.

Ágóði af sölu fasteigna, þar með talin sala náttúruauðæfa og keypts réttar til nýtingar þeirra, telst að fullu til skattskyldra tekna á söluári, hafi skattþegn átt hina seldu eign skemur en þrjú ár. Hafi skattþegn átt hina seldu eign í full þrjú ár, en skemur en fjögur ár, skulu aðeins þrír fjórðu hlutar ágóðans teljast til skattskyldra tekna. Hafi skattþegn átt eignina full fjögur ár, en skemur en fimm ár, skal aðeins helmingur ágóðans teljast til skattskyldra tekna, en hafi hann átt eignina full fimm ár, en skemur en sex ár, skal aðeins fjórðungur ágóðans teljast til skattskyldra tekna. Hafi skattþegn átt eignina full sex ár eða lengur, telst ágóðinn ekki til skattskyldra tekna. Þó skal ágóði af sölu íbúðarhúsnæðis, sem fyrnt hefur verið samkvæmt E-lið 15. gr., eigi teljast til skattskyldra tekna, hafi skattþegn átt íbúðarhúsnæðið íbúðarhæft í þrjú ár eða lengur.

Hagnaður af sölu fyrnanlegra eigna samkvæmt C-lið 15. gr. skal teljast mismunur söluverðs þeirra annars vegar og bókfærðs verðs þeirra hins vegar, en bókfært verð samkvæmt lögum þessum er heildarfyrningarverð samkvæmt B-lið 15. gr., að frádregnum fengnum fyrningum samkvæmt ákvæðum skattalaga. Þegar fyrnanleg eign er seld, skal á söluárinu telja seljanda til tekna alla fyrningu, sem hann hefur fengið vegna eignarinnar, umfram leyfilega lágmarksfyrningu, ákveðna eftir reglum C-liðs 15. gr. laganna, allan fyrningartímann til söludags, þó ekki hærri fjárhæð en söluhagnaði nemur. Í þessu sambandi skulu hámarksfyrningar skipa, skipsbúnaðar og loftfara teljast lágmarksfyrningar fyrstu þrjú ár eignarhaldstímans, enda sé söluhagnaði varið til kaupa sams konar eigna innan tveggja ára frá sölu. Enn fremur skulu í þessu sambandi allar fyrningar fengnar fyrir gildistöku laga þessara teljast lágmarksfyrningar. Söluhagnaður að frádregnum skattskyldum fyrningum samkvæmt 2. málslið þessarar málsgreinar telst skattskyldur ágóði samkvæmt 1. og 3. mgr.

Ágóði af sölu fasteigna, sem eigi er heimilt að fyrna samkvæmt 15. gr., og íbúðarhúsnæðis, sem fyrnt hefur verið samkvæmt E-lið 15. gr., telst mismunur á söluverði þeirra annars vegar og kaupverði eða kostnaðarverði þeirra hins vegar. Þó skal heimilt að miða við fasteignamatsverð, staðfest á árinu 1971, í stað kaupverðs eða kostnaðarverðs, hafi fasteignin verið í hendi seljanda í árslok 1969.

Nú selur skattþegn sérgreinda fasteign eða mannvirki ásamt eignarlóð eða landi í heild eða hluta, og skal þá heildarsöluverði skipt í sama hlutfalli og þessar einingar eru metnar til gildandi fasteignamatsverðs á söludegi. Sama

skal gilda um skiptingu söluverðs mannvirkja eingöngu, sé um að ræða sameiginlega sölu íbúðarhúsnæðis og atvinnurekstrarhúsnæðis. Á sama hátt skal ákvörðuð skipting á kaupverði kaupanda.

Ágóði af sölu hlutabréfa skal teljast mismunur raunverulegs söluverðs þeirra annars vegar og kaupverðs þeirra hins vegar. Kaupverð hlutabréfa í hendi seljanda skal ákvarða sem samanlagt nafnverð keyptra hlutabréfa og þeirra jöfnunarhlutabréfa, sem hann hefur fengið úthlutað eða heimilt hefði verið að úthluta honum, eða raunverulegt kaupverð, hvort sem hærra reynist. Kaupverð hlutabréfa, sem skattþegn hefur eignazt við samruna hlutafélaga samkvæmt 8. gr., skal ákvarðast jafnt kaupverði þeirra hlutabréfa, er hann lét af hendi. Þegar ákvarða skal ágóða af sölu hlutabréfa, skal kaupverð hvers hlutabréfs ákvarðað jafnt meðalverði allra hlutabréfa sömu tegundar í hendi sama eiganda.

Falli sala eigna undir atvinnurekstur skattþegns, telst ágóði af sölu þeirra ávallt að fullu til skattskyldra tekna á söluári. Ágóði telst mismunur á söluverði eignanna annars vegar og kaupverði, kostnaðarverði eða bókfærðu verði þeirra hins vegar.

Bætur vegna altjóns og eignarnámsbætur teljast sem söluverð í þessu sambandi. Stafi söluhagnaður af greiðslu bóta vegna altjóns eða eignarnáms, er skattþegni heimilt að dreifa skattskyldum hluta söluhagnaðarins á fimm ár, þannig að með tekjum hvers árs skuli aðeins teljast einn fimmti hluti.

Skattþegni skal heimilt að fresta skattlagningu skattskylds hluta söluhagnaðar um tvenn áramót, afli hann sér eigna, sem fyrna má samkvæmt ákvæðum C-liðs 15. gr., innan þess tíma og fyrni þessar eignir samkvæmt ákvæðum 6. mgr. D-liðs 15. gr., enda noti skattþegn þá eigi heimildarákvæði 9. mgr. þessa stafliðs.

Hafi skattþegn eignazt hið selda fyrir arftöku, þar með talda fyrirframgreiðslu arfs, skal við ákvörðun eignartíma samkvæmt þessari grein miðað við samanlagðan eignartíma arfleifanda og arftaka.

Áður en skattskyldur ágóði af sölu eigna samkvæmt þessari grein er ákveðinn, má skattþegn draga frá heildarágóðanum það tap, sem hann kann að hafa orðið fyrir vegna sölu sams konar verðmæta á sama ári.

F. Vinningur í veðmáli, happdrætti eða því um líku, nema skattfrjálst sé samkv. sérstökum lögum. Fjármálaráðherra er þó heimilt að ákveða, fyrir eitt ár í senn, að vinningar í tilteknum happdrættum teljist ekki til skattskyldra tekna, enda sé öllum ágóðanum af happdrættunum varið til menningarmála, mannúðarmála eða kirkjulegrar starfsemi.

G. Heiðurslaun, sem íslenzkir skattþegnar fá án umsóknar frá innlendum eða erlendum stofnunum fyrir sérstök afrek, skulu aðeins teljast til skattskyldra tekna að einum fjórða hluta, enda séu slík heiðurslaun einungis veitt sama aðila í eitt sinn.

Tekjur þær, sem koma til greina við ákvörðun skattsins, eru skattskyldar án tillits til þess, hvernig þeim er varið, hvort heldur gjaldandi hefur þær sér og skylduliði sínu til framfæris, nytsemdar eða munaðar, til hjúahalds, nema til atvinnurekstrar sé, til þess að færa út bú sitt eða atvinnuveg, til umbóta á eignum sínum eða til að afla sér fjár, til gjafa eða hvers annars sem er.

Skattskyldar tekjur erlendra vátryggingarfélaga, sem starfa hér á landi, telst sá hluti heildarágóðans, sem svarar til hlutfallsins milli iðgjaldatekna hér á landi og iðgjaldatekna af allri starfsemi þeirra.

8. gr.

Sé hlutafélagi slitið þannig, að það sé algjörlega sameinað öðru hlutafélagi og hluthafar í fyrrnefnda félaginu fái eingöngu hlutabréf í síðarnefnda félaginu, sem gagngjald fyrir hlutafé sitt í félagi því, sem slitið var, þá skulu skiptin sem slík ekki hafa í för með sér skattskyldar tekjur fyrir þann, sem hlutabréfin lét af hendi.

Við slíkan samruna félaga skal það félag, er við tekur, taka við öllum skattaréttarlegum skyldum og réttindum þess félags, sem slitið var.

Fjármálaráðherra getur sett nánari reglur um samruna hlutafélaga.

9. gr.

A. Félög, sem myndað hafa arðjöfnunarsjóð samkvæmt ákvæðum 1. mgr. A-liðs 17. gr., mega einungis verja honum til arðgreiðslu eða til að mæta tapi af rekstri á næstu fimm árum eftir að fé var lagt í sjóðinn.

Sé fé úr arðjöfnunarsjóði varið til annarra nota, skal það teljast með öðrum skattskyldum tekjum félagsins á ráðstöfunarárinu. Hafi framlag í arðjöfnunarsjóð eigi verið notað samkvæmt 1. mgr. á næstu fimm árum eftir að fé var lagt í sjóðinn, skal það teljast að fjórum fimmtu hlutum með öðrum skattskyldum tekjum félagsins á sjötta ári, en einn fimmti hluti leggjast við höfuðstól. Sama regla gildir, ef fé úr arðjöfnunarsjóði er notað til að mæta tapi af rekstri samkvæmt 1. mgr.

B. Ef félag. sem notfært hefur sér heimild 2. mgr. B-liðs 17. gr. og hefur varasjóð myndaðan af skattfrjálsum framlögum, ráðstafar honum til annars en þess að mæta tapi af rekstri félagsins, skal telja þá fjárhæð að viðbættum tuttugu af hundraði (20%) til skattskyldra tekna á því ári. Það telst m. a. önnur ráðstöfun á fé varasjóðs samkvæmt framansögðu, ef félag ver einhverju af eignum sínum með eftirgreindum hætti:

a. Veitir hluthöfum, stjórnendum félags eða öðrum lán í peningum eða öðrum verðmætum, sem eru ekki viðkomandi rekstri félagsins.
b. Veitir hluthöfum, stjórnendum félags eða öðrum nokkur fríðindi beint eða óbeint umfram arðsúthlutun og venjulegar eða eðlilegar launagreiðslur.
c. Kaupir eign óeðlilega háu verði að dómi skattayfirvalds. Skal þá meta, hvert verð geti talizt hæfilegt. Mismun hins raunverulega kaupverðs og matsverðs telst ráðstafað úr varasjóði og úthlutun arðs úr félaginu, ef keypt hefur verið af hluthafa. Undanskilin eru þó opinber verðbréf ríkis, sveitar- og sýslufélaga, þar með talin skuldabréf með ríkisábyrgð.

Nú hefur félag, sem myndað hefur varasjóð samkvæmt 2. mgr. B-liðs 17. gr., ráðstafað fé á einhvern annan hátt en til að mæta tapi af rekstri sínum, og fellur það þá til skattgreiðslu samkvæmt ákvæðum fyrstu málsgreinar þessarar greinar, þó eigi hærri fjárhæð en nemur varasjóði í lok skattársins, að viðbættum viðurlögum.

Nú hrökkva hreinar árstekjur félags að viðbættri þeirri hreinni eign, sem félagið á umfram varasjóð og hlutafé, eigi fyrir skatt- og útsvarsgreiðslum og því varasjóðstillagi, sem undanþegið er skattgreiðslu samkvæmt lögum þessum, og er þá heimilt að taka þá fjárhæð, sem á vantar, úr varasjóði.

Félög samkvæmt 5. gr. laga nr. 90/1965, önnur en sameignarfélög með ótakmarkaðri ábyrgð félagsmanna, eins eða fleiri, sem fullnægja ekki skilyrðum 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr. og lagt hafa fé í varasjóð samkvæmt 2. mgr. 17. gr. þeirra laga og eiga fé í varasjóði við gildistöku þessara laga, skulu leggja helming varasjóðsins við höfuðstól sinn, og telst sú ráðstöfun varasjóðs ekki til skattskyldra tekna félagsins. Um ráðstöfun þess hluta varasjóðsins, sem eftir stendur, skal fara samkvæmt öðrum ákvæðum þessa stafliðs.

10. gr.

Til tekna telst ekki:

A. Sá eignarauki, sem stafar af því, að fjármunir skattgreiðanda hækka í verði. Hins vegar kemur ekki heldur til frádráttar tekjum, þótt fjármunir lækki í verði, ekki heldur tekjur, sem stafa af sölu á eignum skattgreiðanda, að meðtöldum verðbréfum, nema slík sala falli undir atvinnurekstur hlutaðeigandi skattgreiðanda, t. d. fasteignaverzlun, eða að hún falli undir ákvæði í 7. gr. E. Þegar svo stendur á, telst verzlunarhagnaðurinn af sölunni til tekna, en draga má frá honum þann skaða, sem kynni að hafa orðið af sams konar sölu á árinu.

B. Eignarauki, sem stafar af arftöku, fyrirframgreiðslu upp í arf, fallinn eða ófallinn, enda hafi erfðafjárskattur verið greiddur, af stofnun hjúskapar, útborgun lífsábyrgðar, örorkubóta eða þess háttar.

C. Lántaka, eyðsla höfuðstóls eða eftirgjöf skulda, sem sannazt hefur um við gjaldþrot, nauðasamninga eða á annan fullnægjandi hátt, að eignir voru ekki til fyrir. Eftirgjöf skulda telst þó til tekna, ef uppgjöfin kemur fram sem kaupauki, gjöf eða úthlutun arðs úr hlutafélagi.

D. Endurgreiðsla, er skattgreiðandi fær, ef hann verður að vera um stundarsakir fjarverandi frá heimili sínu vegna starfa í almenningsþarfir.

E. Eignarauki, sem stafar af aukavinnu, sem einstaklingar leggja fram utan venjulegs vinnutíma við byggingu íbúða til eigin afnota.

Þessi eignaauki skal þó skattlagður, að svo miklu leyti sem hann fæst endurgreiddur í söluverði íbúðar, hafi hann myndazt innan 5 ára fyrir söludag.

F. Jarðræktarframlag ríkisins samkv. 2. kafla jarðræktarlaganna, nr. 45 17. maí 1950, sbr. lög nr. 29/1955.

G. Fæði, er sjómenn á skipum og aðrir launþegar, er vinna utan heimilissveitar sinnar, fá hjá vinnuveitendum sínum. Sama gildir, þótt unnið sé innan heimilissveitar, ef eigi er um fullt fæði að ræða eða samsvarandi hæfilegan fæðisstyrk í þess stað.

H. Beinar launagreiðslur erlendis frá fyrir störf í þágu þeirra alþjóðastofnana eða ríkjasamtaka, sem íslenzka ríkið er aðili að, enda njóti starfsmenn hlutaðeigandi stofnana skattfrelsis af launum fyrir hliðstæð störf. Starfræki slíkir aðilar stofnanir hérlendis, ákveður ráðherra um skattaðstöðu þeirra.

11. gr.

Frá tekjum skal draga, áður en skattur er á þær lagður:

A. Rekstrarkostnað, það er þau gjöld, sem eiga á árinu að ganga til að afla teknanna, tryggja þær og halda þeim við, þar á meðal vexti af skuldum, er beinlínis stafa af atvinnu eða öflun tekna, svo og fyrningu, sbr. 15. gr., aðstöðugjald, landsútsvör og það, sem varið er til tryggingar og nauðsynlegs viðhalds á arðberandi eignum gjaldanda. Til rekstrarkostnaðar telst enn fremur launauppbót greidd starfsmönnum og verkamönnum, hvort sem hún er goldin í reiðufé eða hlutabréfum. Með rekstrarkostnaði telst ekki það, sem gjaldandi hefur varið sér og skylduliði sínu til framfæris og notkunar, eigi heldur kaup handa honum sjálfum né neinum af skylduliði hans, nema sá telji tekjur sínar fram sér í lagi. Eigi má gjaldandi heldur telja til rekstrarkostnaðar vexti af fé, sem hann hefur sjálfur lagt í atvinnurekstur sinn, né félag eða stofnun vexti af hlutafé, stofnfé eða tryggingafé, og ekki má færa til gjalda greiðslu fyrir einkaleyfi eða verzlunarleyfi.

B. Tap á útistandandi skuldum, enda stafi skuldin beinlínis af atvinnurekstri aðila og vitanlegt, að hún sé töpuð. Það árið kemur töpuð skuld til frádráttar, er vitanlegt þykir, að hún sé töpuð. Nú greiðist skuld, er áður var talin töpuð, að einhverju eða öllu leyti, og skal hið greidda þá talið til tekna það ár, sem greiðsla átti sér stað.

Tap, sem verður á atvinnurekstri félaga eða einstaklinga og skattþegn hefur eigi valið að mæta með færslu úr arðjöfnunarsjóði eða varasjóði samkvæmt 9. gr., má flytja milli ára um fimm áramót og draga frá skattskyldum tekjum, þar til það þannig er að fullu jafnað, enda hafi verið gerð fullnægjandi grein fyrir tapinu á framtali til tekju- og eignarskatts fyrir það ár, þegar tapið varð. Þann hluta rekstrartapa, sem myndazt hefur vegna fyrninga, samkvæmt C-lið 15. gr., og ekki hefur verið jafnaður að fullu samkvæmt 1. málslið, má flytja á milli ára og draga frá skattskyldum tekjum, unz hann er að fullu jafnaður. Á sama hátt má flytja á milli ára þann hluta rekstrartapa, sem myndazt hafði til ársloka 1970 vegna fyrninga samkvæmt B-lið 15. gr. laga nr. 90/1965, og draga frá skattskyldum tekjum, unz hann er að fullu jafnaður. Milli ára er þó ekki leyfilegt að færa tap, ef það eða skuldir þær, sem mynduðust þess vegna, hefur verið eftirgefið.

C. Frá embættistekjum skal draga þann kostnað, sem embættisreksturinn hefur í för með sér, svo sem skrifstofukostnað og lögmæltar kvaðir, er á embættinu hvíla.

12. gr.

Frá tekjum skal og draga, áður en skattur er á þær lagður:

A. Vexti af skuldum gjaldanda, öðrum en þeim, er um ræðir í A-lið 11. gr. Þó skal gjaldanda heimilt að eignfæra vexti af lánum til öflunar eigna, þar til þær eru hæfar til tekjuöflunar, sbr. B-lið 15. gr. Afföll af seldum verðbréfum má greiðandi færa til gjalda í samræmi við reglu 3. mgr. D-liðs 1. mgr. 7. gr.

B. Arð af hlutabréfum í eigu innlendra manna og vexti þeirra af stofnsjóðum í félögum samkvæmt B-lið 1. mgr. 5. gr., þó eigi meira fé en 30 000 kr. samtals hjá hverjum einstaklingi og 60 000 kr. hjá hjónum, sem telja fram saman. Aldrei má þó frádráttur vegna arðs af hlutabréfum nema meiru en 10% af hlutafjáreign skattþegns í hverju einstöku hlutafélagi. Ákvæði þessa stafliðs taka ekki til arðs af hlutabréfum hlutafélaga, sem notfæra sér heimild 1. mgr. B-liðs 17. gr.

C. Eignarskatt félaga, sem greiddur hefur verið á árinu.

D. Ferðakostnað þeirra skattgreiðenda, er fara langferðir vegna atvinnu sinnar, eftir mati skattayfirvalda. Nánari ákvæði skulu sett í reglugerð.

E. Einstakar gjafir til menningarmála, vísindalegra rannsóknarstofnana, viðurkenndrar líknarstarfsemi og kirkjufélaga, þó ekki yfir 10% af skattskyldum tekjum gefanda, enda sé hver gjöf ekki undir 300 kr. Fjármálaráðherra ákveður í reglugerð, hvaða málaflokkar og stofnanir komi til greina samkvæmt þessum staflið.

F. Kostnað við öflun bóka, tímarita og áhalda til vísindalegra og sérfræðilegra starfa, enda sé þessi kostnaðarliður studdur fullnægjandi gögnum.

G. Þegar skattur er lagður á tekjur, sem renna til einstaklinga, félaga eða stofnana, sem ekki eiga heimili hér á landi, má draga frá tekjunum þau útgjöld, sem beinlínis koma við þessum tekjum.

13. gr.

Frá tekjum skal enn draga, áður en skattur er á þær lagður:

A. Kostnað við stofnun heimilis. Skal hann dreginn frá tekjum hjóna á því ári, sem þau ganga í hjúskap, og skal sá frádráttur nema 55 000 kr. Telji hjónin fram til skatts sitt í hvoru lagi, skiptist frádrátturinn jafnt milli þeirra.

B. Helming af björgunarlaunum, er áhafnir skipa hljóta. Þetta gildir þó ekki um áhafnir þeirra skipa, sem eingöngu eru björgunarskip.

C. Iðgjöld launþega til stéttarfélaga, sjúkrasjóða og styrktarsjóða, þó ekki umfram 5% — fimm af hundraði — af launatekjum. Iðgjöld atvinnurekenda til

sjúkrasjóða, styrktarsjóða og atvinnuleysistryggingasjóða. Enn fremur félagsgjöld til atvinnurekendafélaga, þó ekki umfram 5‰ — fimm af þúsundi — af veltu fyrirtækjanna.

D. Iðgjöld af lífeyri, sem skattgreiðandi er skyldur lögum samkvæmt að tryggja sér eða maka sínum og börnum eftir sinn dag, svo og iðgjöld af hverri annarri lögboðinni persónutryggingu. Enn fremur skal draga frá tekjum þeirra skattgreiðenda, sem eigi eru að lögum skyldir að tryggja sér eða maka sínum og börnum lífeyri, iðgjöld af slíkum lífeyri, sem sannanlega hafa verið greidd á árinu, allt að 10% af launum eða nettótekjum skattgreiðandans, þó ekki hærri upphæð en 25 000 kr. á ári. Heimilt er þó fjármálaráðherra að leyfa hærri iðgjaldagreiðslu til frádráttar tekjum, ef sérstakar ástæður mæla með því. Greiði vinnuveitandi hluta af frádráttarhæfu iðgjaldi eða það allt, dregst það frá tekjum hans sem rekstrargjöld, en telst ekki til tekna hjá launþega, og minnkar þá réttur hans til frádráttar á iðgjaldi, sem því nemur, og hverfur að fullu, ef vinnuveitandi greiðir allt iðgjaldið.

Ákvæði þessi gilda, þó að lífeyristrygging sé ekki bundin við lífstíð manns, heldur ákveðið árabil, enda sé það ekki skemmra en 10 ár (annuitetstrygging).

Heimilt er ráðherra að leyfa frádrátt á iðgjöldum, er atvinnufyrirtæki greiða sem stofnframlag til kaupa á lífeyristryggingum handa starfsmönnum sínum vegna liðins starfstíma, ef um er að ræða hliðstæðar reglur þeim, er gilda um tryggingar annarra aðila, enda sé iðgjaldaupphæðinni skipt með jöfnum greiðslum á það mörg ár, að frádráttarbærar iðgjaldagreiðslur verði ekki hærri en hjá öðrum hliðstæðum aðilum samkv. lögum þessum.

Skilyrði fyrir því, að iðgjöld fyrir ólögboðna lífeyristryggingu dragist frá tekjum samkv. framansögðu, er, að tryggingin sé keypt hjá lífeyrissjóði, vátryggingarfélagi eða stofnun, sem starfar eftir reglum, sem fjármálaráðuneytið samþykkir, og séu þar meðal annars fyrirmæli um vörzlu og ávöxtun tryggingarfjárins og eftirlit með starfseminni.

Þá skal draga frá tekjum iðgjald af lífsábyrgð, er skattþegn hefur keypt sér, þó ekki hærra iðgjald en 15 000 kr.

E. Námskostnað, sem stofnað er til eftir tuttugu ára aldur, má, eftir því sem nánar verður ákveðið í reglugerð, draga frá tekjum næstu 5 ár, eftir að námi er lokið, enda sé gerð fullnægjandi grein fyrir kostnaðinum.

F. Slysadagpeninga skv. 35. gr. og sjúkradagpeninga skv. 50. gr. laga nr. 40/1963, um almannatryggingar, svo og greiðslur svipaðs eðlis vegna veikinda eða slysa úr sjúkrasjóðum stéttarfélaga.

14. gr.

Frá tekjum sjómanna lögskráðra á íslenzk skip skal draga kostnað vegna hlífðarfata. Frádrátturinn ákveðst 800 kr. á mánuði og miðast við þann vikufjölda, sem þeir eru háðir greiðslu slysatryggingariðgjalda, sem sjómenn.

Sömu aðilum skal veittur sérstakur frádráttur, 5000.00 kr. fyrir hvern mánuð, reiknað á sama hátt, enda hafi þeir verið skipverjar á íslenzkum skipum ekki skemur en sex mánuði af skattárinu.

Hlutaráðnir menn skulu njóta frádráttar samkv. 1. og 2. málsgrein, þótt þeir séu ekki lögskráðir, enda geri útgerðarmaður fullnægjandi grein fyrir, hvernig hlutaskiptum er farið, og yfir hvaða tímabil launþegi hefur tekið kaup eftir hlutaskiptum.

Ef sjómenn á íslenzkum fiskiskipum þurfa sjálfir að sjá sér fyrir fæði, skal draga þann fæðiskostnað frá tekjum þeirra. Við ákvörðun þess kostnaðar skal farið eftir mati skattyfirvalda.

15. gr.

Um fyrningu, sbr. A-lið 11. gr., fer sem hér segir:

A. Fyrnanlegar eignir eru þeir fjármunir, sem notaðir eru til öflunar tekna í atvinnurekstri og rýrna að verðmæti við eðlilega notkun eða aldur, þó ekki veltufjármunir.

Fyrnanlegar eignir eru þessar helztar:

1. Vélar, tæki, skip, loftför og annað lausafé.
2. Byggingar og önnur mannvirki.
3. Náttúruauðæfi og keyptur réttur til nýtingar þeirra.
4. Keyptur eignarréttur að verðmætum hugverkum og auðkennum, svo sem höfundarréttur, útgáfuréttur, réttur til notkunar þekkingar og reynslu, réttur til einkaleyfis, vörumerkis, viðskiptavildar og sérstök atvinnuréttarleyfi.
5. Sérstakur stofnkostnaður, svo sem frumkostnaður við markaðsleit, rannsóknir, öflun einkaleyfa og vörumerkja.

B. Heildarfyrningarverð eigna telst kostnaðarverð þeirra, þ. e. kaupverð eða framleiðsluverð ásamt kostnaði við endurbætur, breytingar eða endurbyggingu að **viðbættum tollum, flutningsgjöldum, niðursetningarkostnaði og öðrum áföllnum kostnaði, þó eigi vöxtum, sbr. þó heimild í A-lið 12. gr., þar til eignin er hæf til teknaöflunar, en að frádregnum óendurkræfum styrkjum, sbr. þó 4. mgr.** D-liðs, afsláttum, eftirgjöfum skulda eða skaðabótum, sem til falla í sambandi við kaup eða framleiðslu eignarinnar. Fyrningarverð íbúðarhúsnæðis, sem um ræðir í E-lið, skal þó vera jafnt fasteignamatsverði.

Gengistap á skuldum, sem stofnað var til vegna öflunar fyrnanlegra eigna, sem fyrnast samkvæmt C-lið, má færa sérstaklega til eignar á því rekstrarári, sem gengisbreyting á sér stað.

Fyrningartími eigna hefst, þegar þær eru hæfar til teknaöflunar í hendi eiganda, sbr. þó D-lið. Fyrningartími verðmæta samkvæmt 3. tl. A-liðs hefst þó fyrst við nýtingu þeirra. Upphaf fyrningartíma fyrnanlegra eigna, sem skattþegn á í árslok 1970, telst 1. janúar 1971.

C. Fyrning skal, að vali skattþegns við upphaf fyrningartíma, ákveðin sem fastur árlegur hundraðshluti af heildarfyrningarverði þeirra eigna og innan þeirra marka, sem hér greinir:

1. Véla og tækja til jarðvinnslu, námarekstrar og mannvirkjagerðar, svo og allra flutningatækja, skipa og skipsbúnaðar. Lágmark 10%, en hámark 15%.
2. Allra véla, tækja og annars lausafjár, sem eigi fellur undir 1. tl. Lágmark 8%, en hámark 12.5%.
3. Bygginga og annarra mannvirkja, annarra en íbúðarhúsnæðis, sem um ræðir í E-lið. Hámark 2% til 10% eftir gerð og byggingarefni. Lágmark skal vera helmingur af hundraðshluta hámarks. Fjármálaráðherra skal í reglugerð flokka til fyrningar byggingar og önnur mannvirki samkvæmt þessum tölulið.
4. Keypts eignarréttar að verðmætum hugverkum og auðkennum samkvæmt 4. tl. A-liðs og sérstaks stofnkostnaðar samkvæmt 5. tl. A-liðs. Lágmark 5%, en hámark 20%.

Fyrning náttúruauðæfa og keypts réttar til nýtingar þeirra skal miðuð við áætlaða heildarnýtingu og raunverulega nýtingu ár hvert. Áætluð heildarnýting er háð samþykki skattstjóra. Heildarfjárhæð fyrningar samkvæmt þessari málsgrein má aldrei verða hærri en heildarfyrningarverð hins fyrnda, að frádregnu verðmæti því, sem eftir stendur að lokinni nýtingu.

Eignir þær, sem um ræðir í 1. mgr., má aldrei fyrna í heild meira en svo, að ávallt standi eftir sem niðurlagsverð eignanna 10% af heildarfyrningarverði þeirra, sbr. þó 4. og 5. mgr. þessa stafliðs.

Stofnkostnað þann, sem um ræðir í 5. tl. A-liðs, má fyrna að fullu á því ári, sem hann myndast.

Gengistap, sbr. 2. mgr. B-liðs, má fyrna að fullu á eftirstöðvum fyrningartíma hlutaðeigandi eignar eða á 5 árum, eftir vali skattþegns.

Ef sérstakar ástæður eru fyrir hendi, má víkja frá reglum þessa stafliðs um hámarksfyrningu og niðurlagsverð. Ríkisskattstjóri veitir heimild til þessa fráviks. Verði fyrnanleg eign samkvæmt þessum staflið ónothæf, áður en fyrningu hennar er lokið, og eftirstöðvar bókfærðs verðs hennar eru hærri en niðurlagsverð eða tjónbætur, má færa mismuninn til gjalda á því ári. Nú er fyrnanleg eign samkvæmt þessum staflið seld eða hún eyðileggst, og skal þá reikna ársfyrningu til gjalda hlutfallslega miðað við söludag eða tjóndag. Þó má fyrna niður í söluverð eða tjónbætur, sé það lægra en bókfært verð.

D. **Til viðbótar þeirri föstu fyrningu, sem um ræðir í C-lið, er heimilt að fyrna eignir þær, er getur í 1.—3. tl. C-liðs, aðrar en íbúðarhúsnæði, skv. E-lið, með sérstakri fyrningu, er nemi að hámarki 30% af heildarfyrningarverði þeirra. Eigandi ræður, hvenær hann notar þessa heimild og að hve miklu leyti ár hvert.**

Nú hefur verið gerður kaup- eða verksamningur í sambandi við öflun eigna þeirra, sem um getur í 1.—3. tl. C-liðs, annars en íbúðarhúsnæðis, þar sem samningsfjárhæð nemur minnst tíu milljónum króna og minnst eitt ár skal líða frá gerð samnings til afhendingar eignanna, og er þá heimilt að fyrna samning þennan með að hámarki 30% af verðmæti á samningstímanum. Aldrei má þó fyrning þessi nema hærri fjárhæð en skattþegn hefur greitt til efnda á samningum. Fyrning þessi kemur í stað fyrningar samkvæmt 1. mgr. þessa stafliðs. Nemi fyrning samkvæmt þessari málsgrein eigi að fullu þeim fyrningum, sem skattþegni eru heimilaðar samkvæmt 1. mgr. þessa stafliðs, er honum heimilt að nota síðar þann hluta, sem á skortir.

Eigi má mynda rekstrarhalla vegna fyrningar samkvæmt 1. og 2. mgr. og ekki nota þessar fyrningar til að fresta yfirfærslu tapa frá fyrri árum.

Óendurkræfa styrki til öflunar á fyrnanlegum eignum samkvæmt A-lið, aðra en þá, sem um ræðir í F-lið 10. gr., skal telja til tekna á því ári, sem ákvörðun er tekin um slíkt, og til eignar sem hluta kostnaðarverðs eignanna, sbr. 1. mgr. B-liðs. Á sama rekstrarári er heimilt að fyrna þessar eignir með sérstakri fyrningu, er nemi sömu fjárhæð og styrkirnir. Þessi sérstaka fyrning rýrir ekki aðrar heimildir til fyrninga samkvæmt þessari grein.

Hvers konar eftirgjafir eða afslættir af kostnaðarverði fyrnanlegra eigna, eftir að þær eru hæfar til teknaöflunar, svo og skaðabætur vegna galla, eftirgjafir skulda að öllu eða nokkru, óendurkræfar eða ekki endurkrafðar afborganir skulda, sem greiddar hafa verið af öðrum, enda hafi skuldirnar stofnazt vegna öflunar þessara eigna, skulu teljast til tekna á því rekstrarári, sem ákvörðun er tekin um slíkt. Sama gildir um gengishagnað vegna slíkra skulda. Á sama ári er heimilt að fyrna þessar eignir með sérstakri fyrningu, er nemi sömu fjárhæð og talin var til tekna vegna þessa, þó eigi meira en nemur ófyrndum eftirstöðvum heildarfyrningarverðs eignanna. Þessi sérstaka fyrning rýrir ekki aðrar heimildir til fyrninga samkvæmt þessari grein. Nú er óráðstöfuðum varasjóði samkvæmt II. tl. í ákvæðum til bráðabirgða varið til öflunar fyrnanlegra eigna, sem fyrnast samkvæmt C-lið, og skal þá telja slíka ráðstöfun varasjóðsins til tekna á því ári. Jafnframt er heimilt að veita á sama ári sér-

staka fyrningu á þessum eignum, er nemi sömu fjárhæð og talin er til tekna vegna ráðstöfunar varasjóðs. Þessi sérstaka fyrning rýrir ekki aðrar heimildir til fyrninga samkvæmt þessari grein.

Til viðbótar þeim fyrningum, sem heimilar eru samkvæmt C-lið, svo og til viðbótar eða í stað heimilaðra hundraðshluta fyrninga samkvæmt 1. og 2. mgr. þessa stafliðs, og að svo miklu leyti sem ófyrndar eftirstöðvar heildarfyrningarverðs eignanna leyfa, er heimilt að fyrna eignir þær, er um getur í C-lið, með sérstakri fyrningu, er má nema fjárhæð jafnri skattskyldum hluta söluhagnaðar samkvæmt E-lið 1. mgr. 7. gr., á sama rekstrarári og söluhagnaður er skattlagður. Eigi má mynda rekstrarhalla vegna fyrninga samkvæmt þessari mgr. og ekki nota þær til að fresta yfirfærslu tapa frá fyrri árum.

E. Fyrning íbúðar manns, sem aðeins á eina íbúð, skal vera fastur árlegur hundraðshluti af fasteignamatsverði. Einnig er eiganda íbúðar, sem hann notar fyrir sjálfan sig og fjölskyldu sína, heimilt að beita sömu fyrningarreglu um aðra íbúð, er hann kann að eiga í sömu eða annarri fasteign, án tillits til fasteignamatsverðs hennar, eða annað íbúðarhúsnæði í fasteign þeirri, er hann býr í, enda sé fasteignamatsverð þess eigi hærra en íbúðar þeirrar, sem hann býr í. Þessi heimild eiganda miðast við aðstæður við upphaf fyrningartíma og skal notuð þá strax og halda gildi sínu allan eignarhaldstíma hans á þessu húsnæði.

Árlegan frádráttarbæran viðhaldskostnað húsnæðis, sem fyrnt er samkvæmt 1. mgr., má ákveða sem fastan hundraðshluta af fasteignamatsverði.

Fjármálaráðherra getur í reglugerð ákveðið um flokkun húsnæðis samkvæmt 1. mgr. eftir gerð og byggingarefni og ákveðið árlegan hundraðshluta fyrningar og viðhaldskostnaðar.

16. gr.

Frá hreinum tekjum heimilisfastra manna hér í landi, eins og þær eru ákveðnar skv. lögum þessum, skal draga sem hér segir:

A. Fyrir einstaklinga 134 000 kr.

B. Fyrir hjón 188 000 kr., telji þau fram sitt í hvoru laga 94 000 kr. hjá hvoru.

C. Fyrir hvert barn, sem er á framfæri skattþegns og ekki fullra 16 ára í byrjun þess almanaksárs, þegar skattur er lagður á 27 000 kr. Hér með teljast stjúpbörn, kjörbörn og fósturbörn, sem meðlag er ekki greitt með.

Ef foreldrar búa saman ógift, skal frádráttur vegna barna skiptast til helminga milli þeirra. Búi foreldrar ekki saman og annað þeirra hefur barn hjá sér, en hitt greiðir meðlag, skal frádráttur einnig skiptast til helminga milli þeirra. Meðlagsgreiðsla skal ekki talin til tekna hjá því foreldri, sem við henni tekur, og ekki til frádráttar hjá því foreldri, sem innir hana af hendi.

Ef einstætt foreldri (stjúpforeldri, kjörforeldri, fósturforeldri) heldur heimili og framfærir þar börn sín, má það draga frá skattskyldum tekjum auk frádráttar skv. 1. mgr. upphæð, er nemur 40 500 kr., að viðbættum 5400 kr. fyrir hvert barn.

Frá tekjum þeirra, sem eru á framfæri í foreldrahúsum eða við nám, skal draga það, sem útheimtist þeim til framfæris eða menningar, eftir nánari ákvörðun skattyfirvalda.

Auk frádráttar samkvæmt 1. mgr. skal draga frá hreinum tekjum einstaklinga, sem náð hafa 67 ára aldri á skattárinu, fjárhæð, er nemi $^{2}/_{5}$ hlutum af fjárhæð frádráttar skv. A-lið 1. mgr. Á sama hátt skal draga frá hreinum tekjum hjóna, sem telja fram saman, sömu fjárhæð fyrir hvort um sig.

Um heimild skattstjóra til að veita aukinn frádrátt og lækka tekjuskatt fer eftir því, sem segir í 52. gr.

17. gr.

A. Félög þau, sem um ræðir í A-lið 1. mgr. 5. gr., mega draga frá hreinum tekjum sínum arð þann, er þau greiða til hluthafa sinna eða eigenda, framlag í arðjöfnunarsjóð og skatt samkvæmt 25. gr. III. lið.

Innlend vátryggingarfélög mega draga frá tekjum sínum það fé, er þau leggja til hliðar til að inna af hendi skyldur sínar við vátryggingartaka eða vátryggða.

Við ákvörðun hreinna tekna samkvæmt 1. mgr. þessa stafliðs skal eigi telja með skattskyldar tekjur samkvæmt ákvæðum 9. gr., og frá skal draga yfirfæranleg töp frá fyrri árum, sbr. 2. mgr. B-liðs 11. gr., og frádrátt samkvæmt 2. mgr. þessa stafliðs.

Eigi má mynda yfirfæranlegt rekstrartap með greiðslum þeim eða framlögum, sem um ræðir í 1. mgr. þessa stafliðs.

Að fenginni umsókn félags, skal skattyfirvöldum heimilt að leyfa því að falla undir ákvæði B-liðs þessarar greinar.

B. **Félög þau, sem um ræðir í A-lið 1. mgr. 5. gr. og fengið hafa undanþágu frá ákvæðum A-liðs þessarar greinar, mega draga frá hreinum tekjum sínum útborgaðan arð allt að 10% af nafnverði hlutafjár eða stofnfjár.**

Ef nokkuð af hreinum tekjum félaga samkvæmt 1. mgr. þessa stafliðs, svo og félaga samkvæmt B-lið, 1. mgr. C-liðs og D- og E-liðum 1. mgr. 5. gr., er lagt í varasjóð, er sú upphæð undanþegin tekjuskatti og skal koma til frádráttar við ákvörðun skattskyldra tekna, þó eigi hærri fjárhæð en nemur ¼ hluta af hreinum tekjum félags, eftir að frá hafa verið dregnar þær fjárhæðir, sem um ræðir í 1., 3. og 4. mgr. þessa stafliðs, en áður en tekjuskattur og tekjuútsvar, sem greitt hefur verið á árinu, er dregið frá tekjum.

Félög þau, sem um ræðir í B-lið 1. mgr. 5. gr., mega draga frá hreinum tekjum sínum, sem myndast vegna viðskipta við félagsmenn, það fé, sem þau greiða félagsmönnum sínum í árslok eða færa þeim til séreignar í stofnsjóði samkvæmt lögum nr. 46 13. júní 1937, í hlutfalli við viðskipti þeirra á árinu. Þá mega félög þessi draga frá hreinum tekjum sínum það fé, er þau greiða félagsmönnum sínum í vexti af stofnsjóðseign, þó eigi hærra en 10% ársvexti.

Félög, sem hafa það að meginmarkmiði sínu að vinna úr eða selja afurðir félagsmanna sinna, mega draga frá hreinum tekjum sínum, sem myndast vegna viðskipta við félagsmenn, það fé, sem þau úthluta félagsmönnum sínum í hlutfalli við framlög þeirra af afurðum. Fé, sem þannig er úthlutað, telst ekki til skattskyldra tekna hjá félaginu, en til tekna hjá einstökum félagsmönnum.

Hafi félög þau, sem um ræðir í 3. og 4. mgr. þessa stafliðs, viðskipti við aðra en félagsmenn sína, eru allar hreinar tekjur af slíkum viðskiptum skattskyldar hjá félögunum. Geti félög þessi ekki gert grein fyrir viðskiptum við utanfélagsmenn, skal telja allar hreinar tekjur af starfsemi þeirra til skattskyldra tekna.

Innlend vátryggingarfélög mega draga frá tekjum sínum það fé, er þau leggja til hliðar til að inna af hendi skyldur sínar við vátryggingartaka eða vátryggða.

Við ákvörðun hreinna tekna samkvæmt 1.—4. mgr. þessa stafliðs skal eigi telja með skattskyldar tekjur samkvæmt ákvæðum 9. gr., og frá skal draga yfirfæranleg töp frá fyrri árum, sbr. 2. mgr. B-liðs 11. gr., og frádrátt samkvæmt 6. mgr. þessa stafliðs.

Eigi má mynda yfirfæranlegt rekstrartap með greiðslum þeim eða framlögum, sem um ræðir í 1.—4. mgr. þessa stafliðs.

Félög þau, sem um ræðir í A-lið 1. mgr. 5. gr., sem notað hafa heimildir samkvæmt þessum staflið, geta tilkynnt skattstjóra með yfirlýsingu félagsstjórnar, að þau óski framvegis að vera skattlögð í samræmi við ákvæði A-liðs þessarar greinar.

18. gr.

Tekjuskatt skal miða við tekjur næsta almanaksár á undan skattákvörðun, nema annað sé venjulegt rekstrarár í atvinnugrein aðila eða hann sýnir, þegar hann telur fram, að hann hafi annað reikningsár, enda getur skattstjóri þá veitt honum heimild til að hafa það reikningsár í stað almanaksársins.

Tekjur skal að jafnaði telja til tekna á því ári, sem þær verða til, þ. e. þegar vegna þeirra hefur myndazt krafa á hendur einhverjum, nema um óvissar tekjur sé að ræða.

Ef skattþegnar, einstaklingar eða félög semja um skipti sín í fjármálum á hátt, sem er verulega frábrugðinn því, sem almennt gerist í slíkum viðskiptum, skulu verðmæti, sem án slíkra samninga hefðu runnið til annars skattþegnsins, en gera það ekki vegna samningsins, teljast honum til tekna.

Að loknum frádrætti samkvæmt ákvæðum þessa kafla skal sleppa því, sem afgangs verður, þegar tekjuhæðinni er deilt með 100. Af þeirri tekjuhæð, sem þá er eftir, reiknast skattgjaldið samkv. 25. gr.

III. KAFLI
Um skattskyldar eignir.

19. gr.

Skattskyldar eignir teljast með þeim undantekningum og takmörkunum, sem gerðar eru í 2. gr. 3. málsgr. og 20. og 21. gr., fasteignir og lausafé skattgreiðanda, að frádregnum skuldum, svo sem jarðir, húseignir, skip, skepnur, verkfæri, vélar, vörubirgðir, peningar, verðbréf, útistandandi skuldir, aðrar fjárkröfur og verðmæt eignarréttindi. Þegar skattur greiðist samkvæmt 2. gr. 3. málsgr., má þó aðeins draga frá þær skuldir, sem hvíla á þeim eignum, sem skattur er greiddur af. Eignirnar eru jafnt skattskyldar, hvort sem þær gefa af sér nokkrar tekjur eða engar.

20. gr.

Með skattskyldum eignum er eigi talið:

A. Skilyrðisbundin fjárréttindi, svo sem réttur til lífsárbyrgðarfjár, sem ekki er fallið til útborgunar.
B. Réttur til eftirlauna, lífeyris eða annarrar áframhaldandi greiðslu, sem bundin er við einstaka menn.
C. Réttur til leigulauss bústaðar eða önnur afnotaréttindi, sbr. þó A-lið 22. gr.
D. Bækur og fatnaður til einkaafnota, húsgögn, aðrir húsmunir og munir, sem hafa sérstætt persónulegt gildi.

21. gr.

Undanþegnar framtalsskyldu og eignarskatti eru innstæður í bönkum, sparisjóðum og löglegum innlánsdeildum félaga, svo sem hér segir:

A. Innstæður skattgreiðanda, sem ekkert skuldar.
B. Innstæður manns, sem ekki skuldar meira fé en jafngildir hámarki lána Húsnæðismálastjórnar ríkisins til einstaklings um hver áramót, enda séu skuldir þessar fasteignaveðlán, tekin til 10 ára eða lengri tíma og sannanleg notuð til að afla fasteigna eða endurbæta þær.

C. Sá hluti innstæðu hjá öllum skattgreiðendum, sem er umfram skuldir. Innborgað hlutafé og stofnfé telst til skulda félaga í þessu sambandi.

Undanþegnir framtalsskyldu og tekjuskatti eru allir vextir af eignarskattfrjálsum innstæðum.

Þeir, sem bókhaldsskyldir eru, en njóta undanþágunnar, skulu með venjulegum hætti færa allar innstæður sínar og vexti af þeim í bækur sínar og ársreikninga.

Komi í ljós í framtölum gjaldenda ósamræmi milli ára, sem stafað getur af því að innstæða hefur ekki verið fram talin vegna framangreindrar undanþágu, ber gjaldendum að leggja fyrir skattayfirvöld, þegar þess er krafizt, yfirlit frá innlánsstofnunum um allar innstæður sínar á tímabili því, sem um er að ræða, og einnig geta skattayfirvöld krafizt hjá innlánsstofnunum allra þeirra upplýsinga, sem þau telja þörf fyrir í þessu sambandi.

22. gr.

Við mat á eignum til eignarskatts skal farið eftir þessum reglum:

A. Fasteignir, mannvirki, lóðir, lendur og bújarðir skal telja til eignar á gildandi fasteignamatsverði eða áætluðu verði, ef fasteignamat er ekki fyrir hendi. Eiganda leigulóðar skal talið afgjaldskvaðarverðmæti hennar til eignar, en leigjanda skal talinn til eignar mismunur fasteignamatsverðs og afgjaldskvaðarverðmætis.

B. Búpening skal telja svo sem hann væri framgenginn í fardögum næst á eftir og með verðlagi, er ríkisskattanefnd ákveður til 1 árs í senn, í fyrsta sinn með hliðsjón af matsverði til skatts síðastliðið ár.

C. Skip, loftför og annað lausafé skal telja til eignar á bókfærðu verði.

D. Vörubirgðir verzlana og framleiðslufyrirtækja skal meta á kostnaðarverði eða dagverði í lok reikningsárs, að frádregnum afföllum af gölluðum eða úreltum vörum. Frá matsverði þannig reiknuðu er heimilt að draga að hámarki 30% og telja það verð heildarverðmæti birgða.

E. Hlutabréf skulu talin með nafnverði, ef hlutaféð er óskert, en annars með hlutfallslegri upphæð, miðað við upphaflegt hlutafé. Sama gildir um stofnfé sameignarfélaga samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr.

Skuldabréf og önnur slík verðbréf skal meta eftir nafnverði, nema sérstakar ástæður þyki til, að þau þyki ótrygg. Þó skulu veðdeildarbréf og skuldabréf hins opinbera metin eftir venjulegu söluverði slíkra bréfa í árslok, ef það er vitað.

F. Útistandandi skuldir skulu taldar með nafnverði, hvort sem vextir eiga að greiðast af þeim eða ekki, nema vitanlegt sé, að þær séu minna virði eða tapaðar með öllu.

G. Réttindi til stöðugra tekna skulu metin eftir því endurgjaldi, sem hæfilegt væri fyrir þau, þegar skatturinn er lagður á. Nánari reglur um virðingu getur fjármálaráðherra sett.

23. gr.

Innlend hlutafélög og önnur félög hafa leyfi til að draga hlutafé sitt eða stofnfé frá eignaupphæðinni, áður en eignarskattur er á lagður.

24. gr.

Eignarskattur skal að jafnaði ákveðinn eftir eign gjaldanda í lok almanaksársins. Þó mega þeir, sem nota annað reikningsár en almanaksárið, telja fram eignir sínar í lok þess reikningsárs, sem er næst á undan skattálagningunni.

Krónutala sú, sem skattur er talinn af, skal ávallt deilanleg með 1000. Því, sem fram yfir er, skal sleppt.

IV. KAFLI
Skattstigar.

A. Tekjuskattur.

25. gr.

I. Tekjuskattur þeirra manna, sem tekjuskattskyldir eru samkvæmt lögum þessum, skal reiknast svo:

Af fyrstu 62 000 kr. skattgjaldstekjum greiðist 9%. Af 62 000 kr.—104 000 kr. skattgjaldstekjum greiðist 5 580 kr. af 62 000 kr. og 18% af því, sem fram yfir er. Af 104 000 kr. skattgjaldstekjum og hærri greiðist 13 140 kr. af 104 000 kr. og 27% af því, sem fram yfir er.

II. Skattgjald þeirra félaga og stofnana, er um ræðir í A- og B-liðum, 1. mgr. C-liðs og D- og E-liðum 1. mgr. 5. gr., skal vera 20% af skattgjaldstekjum.

III. Félög þau, sem um ræðir í A-lið 1. mgr. 17. gr., skulu greiða í skatt 15% af því fé, er þau greiða hluthöfum sínum eða eigendum í arð eða leggja í arðjöfnunarsjóð.

Sé móttakandi arðsins innlent félag samkvæmt 1. mgr. A-liðs 17. gr., sem á meira en 25% af hlutafé þess félags, er arðinn greiðir, eða félag, sem hefur það að einasta markmiði að ávaxta fé sitt í hlutabréfum eða öðrum verðbréfum, skal því félagi, er arðinn móttekur, heimilt að draga frá þeim skatti, er því bæri að greiða samkvæmt II. tl. og 1. mgr. þessa töluliðs, fjárhæð, er samsvarar 15% af þeim arði, er félagið hefur móttekið á árinu og uppfyllir skilyrði þessa töluliðs.

IV. Tekjuskatt, sem ekki nær 100 kr., skal fella niður við álagningu.

26. gr.

I. Eignarskattur þeirra manna, sem eignarskattskyldir eru samkvæmt lögum þessum, reiknast þannig:

Af fyrstu 3 000 000 kr. skattgjaldseign greiðist enginn skattur. Af næstu 3 000 000 kr. skattgjaldseign greiðist 0.3%. Af þeirri skattgjaldseign, sem þar er umfram, greiðist 0.6%.

II. Skattur af eignum þeirra innlendu og erlendu félaga og annarra skattskyldra aðila, sem um ræðir í 5. gr., skal vera 0.7% af skattgjaldseign.

III. Eignarskatt, sem ekki nær 100 kr., skal fella niður við álagningu.

V. KAFLI
Um skattumdæmi, skattstjóra, ríkisskattanefnd o. fl.

27. gr.

Tekju- og eignarskattur samkvæmt lögum þessum skal ákveðinn af skattstjórum, en þeir eru einn í hverju skattumdæmi, sbr. 28. gr.

28. gr.

Á landinu skulu vera þessi skattumdæmi:

1. Reykjavík.
2. Vesturlandsumdæmi, sem nær yfir Akraneskaupstað, Mýra- og Borgarfjarðarsýslu, Snæfellsnes- og Hnappadalssýslu og Dalasýslu.
3. Vestfjarðaumdæmi, sem nær yfir Barðastrandarsýslur, Ísafjarðarsýslur og Ísafjarðarkaupstað svo og Strandasýslu.
4. Norðurlandsumdæmi vestra, sem nær yfir Húnavatnssýslur, Skagafjarðarsýslu, Sauðárkrókskaupstað og Siglufjarðarkaupstað.

5. Norðurlandsumdæmi eystra, sem nær yfir Eyjafjarðarsýslu, Akureyrarkaupstað, Ólafsfjarðarkaupstað, Þingeyjarsýslur og Húsavíkurkaupstað.
6. Austurlandsumdæmi, sem nær yfir Múlasýslur, Seyðisfjarðarkaupstað, Neskaupstað og Austur-Skaftafellssýslu.
7. Suðurlandsumdæmi, sem nær yfir Vestur-Skaftafellssýslu, Rangárvallasýslu og Árnessýslu.
8. Vestmannaeyjakaupstaður.
9. Reykjanesumdæmi, sem nær yfir Gullbringu- og Kjósarsýslu, Kópavogskaupstað, Hafnarfjarðarkaupstað, Keflavíkurkaupstað og Keflavíkurflugvöll.

Fjármálaráðherra ákveður aðsetur skattstjóra í hverju umdæmi. Þá getur og fjármálaráðherra, ef sérstaklega stendur á, ákveðið önnur mörk milli einstakra skattumdæma en í 1. málsgr. segir.

29. gr.

Fjármálaráðherra skipar skattstjóra í hverju skattumdæmi.

Engan má skipa skattstjóra, nema hann:

1. hafi óflekkað mannorð eða hafi ekki hlotið dóm fyrir refsiverðan verknað, slíkan sem um ræðir í 1. málsgr. 68. gr. almennra hegningarlaga,
2. sé lögráða og hafi forræði fjár síns,
3. sé íslenzkur ríkisborgari,
4. hafi lokið prófi í lögfræði, hagfræði eða viðskiptafræði, sé löggiltur endurskoðandi eða hafi aflað sér sérmenntunar á skattalöggjöf og framkvæmd hennar. Víkja má þó frá þessu, ef maður hefur áður gegnt skattstjórastarfi.

Skattstjóri hefur umboðsmann í sveitarfélögum í skattumdæmi sínu, sem eru utan aðseturs hans.

30. gr.

Í hreppum eru hreppstjórar umboðsmenn skattstjóra, en í bæjarfélögum skipar fjármálaráðherra umboðsmanninn til 6 ára í senn. Nú forfallast hreppstjóri eða skorast undan þessum starfa, og er þá oddvita hreppsins skylt að gegna starfanum. Nú hefur umboðsmaður þegar verið skipaður í stað hreppstjóra, og skal sú skipan haldast, meðan hann kýs að sinna starfanum.

Umboðsmenn veita viðtöku framtalsskýrslum, aðstoða við framtöl, ef þess er óskað, afla þeirra upplýsinga, sem skattstjóri telur sér nauðsynlegar við skattálagninguna, og láta fylgja til skattstjóra athugasemdir sínar um framtölin.

31. gr.

Fjármálaráðherra skipar ríkisskattstjóra, er hefur aðsetur í Reykjavík.

Engan má skipa í það embætti, nema hann fullnægi þeim skilyrðum, sem sett eru í 29. gr. um embættisgengi skattstjóra.

Þá skipar fjármálaráðherra vararíkisskattstjóra. Fullnægja skal hann hinum sömu skilyrðum um embættisgengi og ríkisskattstjóri.

32. gr.

Fjármálaráðherra skipar 2 menn í ríkisskattanefnd og jafnmarga varamenn til 6 ára í senn. Ríkisskattstjóri á einnig sæti í nefndinni, og er hann formaður hennar. Vararíkisskattstjóri tekur sæti í nefndinni í forföllum ríkisskattstjóra eða þegar hann getur ekki tekið þátt í úrlausn máls samkv. 33. gr.

33. gr.

Enginn má taka þátt í meðferð máls, hvorki skattákvörðun né kæru, ef það mál varðar hann sjálfan, konu hans, niðja, foreldra, kjörforeldra eða fósturforeldra, kjörbörn eða fósturbörn, systkini, kjörsystkini, fóstursystkini eða mægðamenn að

feðgatali eða ef aðrar ástæður eru til að óttast, að hann geti eigi litið hlutdrægnislaust á málavöxtu. Tekur varamaður sæti í ríkisskattanefnd samkvæmt kvaðningu formanns, ef aðalmanns missir við.

VI. KAFLI
Um framtöl, fresti, úrskurði, innheimtu o. fl.

34. gr.

Gjaldendur skulu skattlagðir þar, sem þeir eiga lögheimili samkvæmt þjóðskrá hinn 1. desember á viðkomandi skattári. Hlutafélög og önnur atvinnufélög innlend skulu skattlögð þar, sem þau eiga heimili, en erlend þar, sem aðalumboðsmenn þeirra hér á landi eru búsettir, enda bera téðir umboðsmenn ábyrgð á greiðslu skattsins.

Aðrir gjaldendur, sem ekki eru búsettir hér á landi, greiða skatt á þeim stöðum, þar sem þeir hafa tekjur sínar eða eignir.

Ríkisskattstjóri sker úr, ef vafi leikur á, hvar gjaldandi skuli skattlagður.

35. gr.

Allir þeir, sem skattskyldir eru samkvæmt ákvæðum I. kafla laga þessara, svo og þeir, er telja sig skattfrjálsa samkvæmt lokaákvæði A-liðs 1. mgr. 5. gr., skulu afhenda skattstjóra eða umboðsmanni hans skriflega skýrslu í því formi, sem ríkisskattstjóri ákveður, þar sem greindar eru að viðlögðum drengskap tekjur síðastliðið ár og eignir í árslok. Framtalsskyldan hvílir á hverjum einstaklingi, sameiginlega á hjónum, sem samvistum eru, á stjórn félags eða stofnunar og þeim, er hefur á hendi fjárhald fyrir þann, sem ekki er fjárráða, og einnig á skiptaráðendum og skiptaforstjórum dánar- og þrotabúa, erfingjum, er skipta einkaskiptum, og maka, er situr í óskiptu búi, svo og á hverjum þeim, sem veitir forstöðu verzlun, verksmiðju eða öðru atvinnufyrirtæki, ef eigandinn er eigi búsettur innanlands. Skýrslur þessar skulu komnar til skattstjóra eða umboðsmanns hans fyrir lok janúarmánaðar. Þeir, sem hafa atvinnurekstur með höndum, þurfa þó eigi að hafa skilað framtalsskýrslu fyrr en fyrir lok febrúarmánaðar. Ef sérstaklega stendur á, getur skattstjóri eða umboðsmaður hans veitt frest til framtals til febrúarloka. Þeim, sem stunda atvinnurekstur, má þó veita frest til 31. marz. Vátryggingarfélög þurfa eigi að skila framtali fyrr en 31. maí.

Nú er framteljandi sjálfur ófær að rita framtalsskýrslu, og er þá skattstjóri eða umboðsmaður hans skyldur að veita honum aðstoð til þess, en skylt er framteljanda að láta í té allar upplýsingar og gögn, til þess að framtalið verði rétt. Sá, er aðstoð veitir samkvæmt þessari málsgrein, skal rita á skýrsluna yfirlýsingu um, að hann hafi veitt aðstoð við gerð hennar.

36. gr.

Allir framtalsskyldir aðilar, embættismenn og aðrir, er einhver störf hafa á hendi í almenningsþarfir, stjórnendur banka og sparisjóða, hlutafélaga og annarra félaga og stofnana, eru skyldir að láta skattyfirvöldum í té ókeypis og í því formi, sem óskað er, allar nauðsynlegar upplýsingar og skýrslur, er þau beiðast og unnt er að láta þeim í té, svo sem skýrslur um starfslaun, skuldabréf, vaxtabréf, hlutabréf og arð, um vaxtabréf í bönkum, sparisjóðum og annað því um líkt.

Þeir, sem hafa menn í þjónustu sinni, er taka kaup fyrir starf sitt, eru og skyldir að skýra frá því, ókeypis og í umbeðnu formi, hvert kaup þeir greiða hverjum manni, þar með talin stjórnarlaun, ágóðaþóknun, gjafir o. þ. h. Nú eru laun greidd fyrir milligöngu annars manns og vinnuveitandi því eigi fær um að

láta framangreindar upplýsingar í té, og hvílir þá skyldan á milligöngumanni. Fjármálaráðherra er heimilt að ákveða, að hver móttakandi starfslauna og annarra greiðslna, sem fyrirmæli þessarar málsgr. taka til, skuli sýna greiðanda eða milligöngumanni nafnskírteini sitt, svo og að upplýsingar greiðanda til skattyfirvalda um nafn, fæðingardag og nafnnúmer hlutaðeiganda skuli vera í samræmi við það, sem stendur á nafnskírteini þeirra.

Hvenær sem skattstjóri telur þess þörf, getur hann krafizt þess, að framteljendur leggi fram bókhaldsgögn sín, þar með talin verzlunarbréf og samningar, til athugunar, er framtal er sannreynt eða endurskoðað.

Vegna rannsókna samkvæmt lögum þessum hefur ríkisskattstjóri, skattrannsóknarstjóri og þeir menn, sem þeir fela rannsóknarstörf, aðgang að bókum og bókhaldsgögnum, þar með talin verzlunarbréf og samningar, framtalsskyldra aðila, svo og allra stofnana, félaga og annarra aðila, sem ekki eru framtalsskyldir, þar með taldir bankar, sparisjóðir og aðrar peningastofnanir. Enn fremur aðgang að starfsstöðvum og birgðageymslum þessara aðila og svo heimild til að taka skýrslur af hverjum þeim, sem ætla má geta gefið upplýsingar, er máli skipta.

37. gr.

Þegar framtalsfrestur er liðinn, skal skattstjóri leggja tekjuskatt og/eða eignarskatt á gjaldanda samkvæmt framtali hans. Þó skal skattstjóri leiðrétta augljósar reikningsskekkjur í framtali svo og einstaka liði, ef þeir eru í ósamræmi við gildandi lög og fyrirmæli. Enn fremur er skattstjóra heimilt að leiðrétta einstaka liði, ef telja má, að óyggjandi upplýsingar séu fyrir hendi, en gera skal skattþegni strax viðvart um slíkar breytingar. Nú er framtalsskýrsla eða einstakir liðir hennar ófullnægjandi, óglögg eða tortryggileg eða skattstjóri telur þurfa nánari skýringar á einhverju atriði, og skal hann þá skora á framteljanda að láta í té skýringar eða gögn, er á skortir, innan ákveðins tíma, og er framteljanda skylt að verða við áskorun skattstjóra. Ef skattstjóri fær fullnægjandi svar, leggur hann skatt á samkvæmt framtali og framkomnum skýringum, sbr. þó 47. gr. Fáist eigi fullnægjandi svar, skal skattstjóri áætla tekjur og eign skattþegns eftir beztu vitund og ákveða skatta hans í samræmi við þá áætlun, sbr. þó einnig 47. gr. Niðurstöðu skal jafnan tilkynna skattþegni skriflega. Ef eigi er kunnugt um dvalarstað framteljanda eða umboðsmanns hans, má skattstjóri, ef svo er ástatt sem í 3. málsl. þessarar mgr. segir, áætla tekjur hans og eign án þess að gera honum viðvart.

Telji skattþegn eigi fram innan tilskilins framtalsfrests, sbr. 1. mgr. 35. gr., skal skattstjóri áætla tekjur hans og eign svo ríflega, að ekki sé hætt við, að upphæðin sé sett lægri en hún á að vera í raun réttri, sbr. þó 47. gr.

Hafi skattstjóri grun um, að veruleg skattsvik hafi verið framin, skal hann senda ríkisskattstjóra skýrslu um málið. Þegar ríkisskattstjóra hefur borizt slík skýrsla, skal hann, ef hann telur ástæðu til, hefja rannsókn í málinu sjálfur eða fela hana skattstjóra.

38. gr.

Hver sá, sem skýrt hefur frá tekjum sínum eða eignum lægri en vera ber og því greitt minni skatt en honum ber skylda til, skal greiða eftir á skattupphæð þá, sem undan var dregin. Þó skal eigi reikna skatt gjaldanda að nýju lengra aftur í tímann en 6 ár.

Nú hefur skattþegn eigi talið fram til skatts og skattar því áætlaðir, en síðar kemur í ljós, að áætlun hefur verið of lág, svo og ef skattþegni hefur ekki verið gert að greiða skatt af öllum tekjum sínum og eignum, og skal þá reikna skatt gjaldanda að nýju, þó ekki lengra aftur í tímann en 6 ár. Sama gildir, ef skattþegn vantar á skrá.

Þegar skattur er reiknaður að nýju skv. þessari gr., skal gæta ákvæða 37. gr., eftir því sem við á, og veita skattþegni færi á að kæra skattálagninguna, sbr. 40. og 41. gr. Beita má viðurlögum skv. 47. gr. svo og sektum skv. 1. mgr. 48. gr.

Þegar skattur er reiknaður að nýju samkvæmt þessari grein, skal senda gjaldanda tilkynningu þar um í ábyrgðarbréfi. Tilkynning um skattbreytinguna skal eigi send hlutaðeigandi innheimtumanni ríkissjóðs fyrr en að loknum kærufresti til skattstjóra eða að loknum úrskurði kæru, hafi gjaldandi kært breytinguna, sbr. ákvæði 40. gr. Samrit tilkynningar til innheimtumanns ríkissjóðs skal sent til ríkisendurskoðanda og ríkisskattstjóra.

39. gr.

Eigi síðar en 20. júní ár hvert skulu skattstjórar hafa samið og lagt fram skattskrá fyrir hvert sveitarfélag í umdæminu, en í henni skal tilgreina álagðan tekjuskatt og eignarskatt hvers gjaldanda. Skattskrá skal liggja til sýnis 2 vikur á hentugum stað í hverju sveitarfélagi. Skattstjóri eða umboðsmaður hans auglýsir í tæka tíð, hvar skattskrá liggur frammi. Enn fremur skal skattstjóri senda hlutaðeigandi innheimtumanni ríkissjóðs skrá um þá, er gjalda eiga tekju- og eignarskatt í því lögsagnarumdæmi, og samrit til ríkisendurskoðanda og ríkisskattstjóra.

40. gr.

Nú telur einhver skatt sinn eigi rétt ákveðinn, og getur hann þá sent skriflega kæru, studda nauðsynlegum gögnum, til skattstjóra eða umboðsmanns hans innan 14 daga, frá því er skattskrá er lögð fram eða póstlögð var tilkynning um skattbreytingu, sbr. 4. mgr. 38. gr. Innan tveggja mánaða frá lokum kærufrests skulu skattstjórar hafa úrskurðað kærur og leiðrétt skattskrá. Úrskurðir skattstjóra skulu rökstuddir og sendir kærendum í ábyrgðarbréfi. Samrit úrskurða skulu send ríkisskattstjóra. Leiðréttingar á skattskrá skulu jafnframt sendar hlutaðeigandi innheimtumanni ríkissjóðs og samrit til ríkisendurskoðanda og ríkisskattstjóra.

Úrskurðir skulu uppkveðnir af skattstjórum eða af þeim starfsmönnum þeirra, sem fengið hafa sérstaka heimild ríkisskattstjóra til þessa starfs.

41. gr.

Úrskurði skattstjóra má skjóta til ríkisskattanefndar. Kærufrestur til ríkisskattanefndar skal vera 21 dagur frá dagsetningu úrskurðar skattstjóra.

Fjármálaráðherra hefur heimild til að skjóta úrskurðum skattstjóra til ríkisskattanefndar án tillits til kærufrests.

Kærur skulu vera bréflegar og studdar nauðsynlegum gögnum.

Skattþegni eða umboðsmanni hans er heimilt að flytja mál sitt fyrir ríkisskattanefnd á þeim tíma, er nefndin tekur til, áður en úrskurður gengur um kæruatriði. Heimilt er ríkisskattanefnd að leyfa, að málflutningur skuli vera munnlegur.

Úrskurðir ríkisskattanefndar skulu vera rökstuddir. Nefndin skal leggja úrskurð á kærur fyrir októberlok og tilkynna innheimtumanni skattsins og aðilum úrslit tafarlaust.

Úrskurður ríkisskattanefndar er fullnaðarúrskurður. Ágreining um skattskyldu má bera undir dómstóla.

Ríkisskattanefnd skal úrskurða kærur yfir úrskurðum á útsvörum samkvæmt fyrirmælum laga um útsvör.

42. gr.

Ríkisskattstjóri skal hafa eftirlit með störfum skattstjóra og sjá um, að sem bezt samræmi sé í skattákvörðunum hvarvetna á landinu. Hann skal leiðbeina skattstjórum um allt, er að skattákvörðun og skattaframtali lýtur, m. a. með því að senda þeim jafnharðan eftirrit af þeim úrskurðum ríkisskattanefndar, sem almennt gildi hafa.

Ríkisskattstjóri getur af sjálfsdáðum rannsakað hvert það atriði, er varðar framkvæmd laga þessara svo og annarra laga um skatta og gjöld, sem álögð eru af skattstjórum. Getur hann í því skyni krafizt allra upplýsinga hjá skattstjórum, umboðsmönnum þeirra, lánsstofnunum og öðrum þeim, er í 36. gr. greinir.

Við embætti ríkisskattstjóra skal starfa rannsóknardeild, er hafi með höndum rannsóknir samkvæmt lögum þessum, sbr. 4. mgr. 36. gr. og 2. mgr. þessarar greinar. Forstöðumaður deildarinnar, skattrannsóknarstjóri, stýrir rannsóknarstarfi hennar í samráði við ríkisskattstjóra.

Nú telur ríkisskattstjóri ástæðu til að breyta ályktun skattstjóra um skattákvörðun skv. lögum þessum eða öðrum lögum um skatta og gjöld, sem álögð eru af skattstjórum, og getur hann þá, þótt eigi hafi verið kært, lagt málið fyrir ríkisskattanefnd, sem breyta má ákvörðun skattstjóra og gera gjaldþegni skatt að nýju. Ætíð skal nefndin gera gjaldþegni viðvart, áður en hún breytir skattgjaldi hans, án þess að yfir hafi verið kært.

43. gr.

Áfrýjun skattákvörðunar eða deila um skattskyldu frestar ekki eindaga tekju- eða eignarskatts né leysir undan neinum þeim viðurlögum, sem lögð eru við vangreiðslu hans. En ef skattur er lækkaður eftir úrskurði eða dómi eða niður felldur, skal endurgreiðsla þegar fara fram. Víkja má frá ákvæði 1. málsliðs, ef sérstaklega stendur á, samkvæmt ákvörðun ríkisskattstjóra.

44. gr.

Skattstjórar og ríkisskattanefnd skulu halda gerðabækur í því formi, er fjármálaráðherra fyrirskipar. Þá skulu og skattstjórar gefa Hagstofu Íslands skýrslu í því formi, sem hún ákveður, um framtaldar eignir og tekjur, álagða skatta og önnur atriði, sem tilgreind eru í framtölum.

45. gr.

Fjármálaráðuneytið hefur eftirlit með því, að skattstjórar og ríkisskattanefnd ræki skyldur sínar og fylgi réttum reglum í starfi sínu. Hefur það rétt til að fá sendar framtalsskýrslur og leita umsagnar og skýringa ríkisskattanefndar og skattstjóra á öllu því er framkvæmd þessara laga varðar.

46. gr.

Lögreglustjórar — í Reykjavík tollstjóri — innheimta tekju- og eignarskatt á manntalsþingum ár hvert. Sé skatturinn eigi greiddur innan mánaðar frá gjalddaga, skal greiða dráttarvexti, ½% fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem greiðsla dregst. Nú er skattur eigi greiddur fyrir næstu áramót, eftir að hann var á lagður, og skal þá greiða 1% dráttarvexti fyrir hvern mánuð eða brot úr mánuði, sem greiðsla dregst frá þeim áramótum. Fjármálaráðherra getur með reglugerð sett fyllri ákvæði um innheimtuna, svo sem að gjalddagar skuli vera fleiri en einn á ári, þar sem það þykir henta, um tilbúning og sölu skattmerkja og þess háttar. Einnig getur fjármálaráðherra með reglugerð skyldað kaupgreiðendur til að gefa skýrslur um mannahald og halda eftir og skila til innheimtumanns upp í þinggjöld manna hluta af kaupi þeirra til lúkningar gjöldunum, og má í reglugerðinni setja ýtarlegri ákvæði um allt, er að þessu lýtur. Kaupgreiðandi ábyrgist þá fé það, er hann hefur haldið eftir sem geymslufé. Fé þetta og gjöld, er ekki hefur verið haldið eftir vegna vanrækslu kaupgreiðanda, má taka lögtaki hjá honum sem eigin skattar væru. Nú vanrækir kaupgreiðandi að halda fé eftir upp í gjöldin, skila innheimtufé eða umkröfðum skýrslum, og má þá einnig beita sektum, ef eigi er úr bætt innan hæfilegs frests, er innheimtumaður ákveður.

Þeir, sem hafa á hendi fjárforræði ólögráða manna, bera ábyrgð á skattgreiðslu þeirra. Um ábyrgð atvinnuveitanda á skattgreiðslu útlendinga, sem þeir hafa í þjónustu sinni, fer svo sem segir í 5. gr. laga nr. 22/1956.

Fjármálaráðherra getur með reglugerð ákveðið, að innheimta skuli fyrir fram upp í væntanleg þinggjöld yfirstandandi árs hjá hverjum gjaldanda fjárhæð, er nemi allt að ⅗ hlutum þeirra þinggjalda, sem honum bar að greiða næstliðið ár.

Nú breytir ríkisskattanefnd skatti svo seint, að tilkynning um það hefur eigi náð innheimtumanni fyrir gjalddaga skattsins, og skal hann þá innheimta eða endurgreiða þann skatt síðar.

Óheimilt er að slíta félagi og úthluta eignum þess, fyrr en opinberir skattar af tekjum þess og eignum hafa að fullu verið greiddir fyrir allan starfstíma félagsins.

VII. KAFLI
Refsiákvæði.

47. gr.

Nú bætir skattþegn úr göllum á framtali sínu, sbr. 5. málsl. 1. mgr. 37. gr., og er þá skattstjóra heimilt, þrátt fyrir það, að bæta allt að 15% við þær tekjur og/eða eign, sem skattþegn kann að hafa undanfellt í framtali sínu.

Bæti skattþegn eigi úr göllum á framtali sínu, sbr. 6. málsl. 1. mgr. 37. gr., skal skattstjóri bæta 25% við þær tekjur og/eða eign, sem hann áætlar, að skattþegn hafi undanfellt í framtali sínu.

Telji skattþegn eigi fram innan tilskilins framtalsfrests, sbr. 1. mgr. 35. gr., en framtalsskýrsla hans barst áður en skattskrá er lögð fram, skal skattstjóri bæta 25% við þær tekjur og/eða eign, sem hann áætlar skattþegni, sbr. 2. mgr. 37. gr.

Nú telur skattþegn eigi fram áður en skattskrá er lögð fram, og skal þá skattstjóri bæta 25% við þær tekjur og/eða eign, sem hann áætlar skattþegni, sbr. 2. mgr. 37. gr.

Nú kærir skattþegn ákvörðun skattstjóra, skv. 6. málsl. 1. mgr. 37. gr., sbr. 2. mgr. þessarar gr., til skattstjóra innan tilskilins kærufrests, og bætir þar úr göllum á framtali sínu, og skal þá miða skattmat við það, sem rétt virðist skv. þá framkomnum gögnum og rökum, að viðbættum 20% viðurlögum við þær tekjur og/eða eign, sem ákvarðað er að hafi verið undanfelldar á framtali. Nú er eigi bætt úr göllum á framtali fyrr en við kæru til ríkisskattanefndar, og skal þá miða skattmat við það, sem rétt virðist skv. þá framkomnum gögnum og rökum, að viðbættum 25% viðurlögum við þær tekjur og/eða eign, sem ákvarðað er að hafi verið undanfelldar á framtali.

Framtal skattþegns, sem berst eftir lok framtalsfrests, en áður en skattskrá er lögð fram, skal tekið sem kæra til skattstjóra, hvort sem skattþegn kærir álagningu eða ekki, og skal þá miða skattmat við þær tekjur og/eða eign, sem réttar virðast skv. þá framkomnum gögnum og rökum. Skal þá lækka viðurlög þau, sem um ræðir í 3. mgr. þessarar greinar, þannig, að þau ákveðist 1% fyrir hvern dag, sem skil hafa dregizt, af þannig ákvörðuðum tekjum og/eða eignum, þó aldrei hærri en 15%.

Nú sendir skattþegn framtal með kæru til skattstjóra, og skal þá miða skattmat við þær tekjur og/eða eign, sem réttar virðast skv. framkomnum gögnum og rökum, að viðbættum 20% viðurlögum af þannig ákvörðuðum tekjum og/eða eign. Nú sendir skattþegn framtal með kæru til ríkisskattanefndar, og skal þá miða skattmat við þær tekjur og/eða eign, sem réttar virðast skv. framkomnum gögnum og rökum, að viðbættum 25% viðurlögum af þannig ákvörðuðum tekjum og/eða eign.

Fella má niður viðurlög skv. þessari grein, ef skattþegn færir rök að því, að honum verði eigi kennt um galla á framtali, að óviðráðanleg atvik hafi hamlað því, að hann bætti eigi úr göllum á framtali, gerði framtalsskýrslu, eða hún kæmi til skila á réttum tíma.

48. gr.

Nú skýrir skattþegn af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi rangt frá einhverju því, er máli skiptir um tekjuskatt hans eða eignarskatt, og skal hann þá sekur um allt að tífaldri skattupphæð þeirri, sem undan var dregin. Einnig er heimilt að sekta skattþegn, sem ekki hefur talið fram til skatts, um allt að tífaldri skattupphæð þeirri, sem áætlun var of lág, ef skattur er reiknaður að nýju samkvæmt 2. mgr. 38. gr. Eigi má þó reikna skattsekt samkvæmt þessari mgr. lengra aftur í tímann en 6 ár, sbr. 38. gr.

Nú verður slíkt uppvíst við meðferð dánarbús, og skal þá greiða úr búinu tvöfalda þá upphæð, er á vantar.

Hver sá, sem af ásetningi eða stórkostlegu hirðuleysi gefur skattyfirvöldum rangar eða villandi upplýsingar um atriði, sem varða skattframtöl annarra aðila, eða gegnir ekki skyldu sinni samkvæmt 36. gr., skal sekur um allt að helmingi þeirrar fjárhæðar, sem undan skyldi draga með hinum röngu eða villandi upplýsingum eða fellt var undan að gefa upplýsingar um.

Hver sá, sem í atvinnuskyni aðstoðar við ranga eða villandi skýrslugjöf til skattyfirvalda, skal sekur um allt að helmingi þeirrar fjárhæðar, sem undan skyldi draga með hinni röngu eða villandi skýrslugjöf.

Fyrir endurtekin og stórfelld brot samkvæmt 1., 3. og 4. mgr. þessarar greinar má dæma menn í allt að 2 ára varðhaldsvist, enda liggi ekki þyngri refsing við brotum samkvæmt hinum almennu hegningarlögum.

Nefnd, er í eiga sæti ríkisskattstjóri, skattrannsóknarstjóri og lögfræðingur, er fullnægir embættisskilyrðum héraðsdómara og ráðherra skipar, ákveður sektir samkvæmt 1., 3. og 4. mgr., nema ríkisskattstjóri eða sökunautur óski, að málinu sé vísað til dómstóla. Ríkisskattstjóri skal vera formaður nefndarinnar. Nefnd þessi ákveður og sektir samkvæmt 25. gr. laga nr. 10/1960, um söluskatt, nema fjármálaráðherra eða sökunautur óski, að máli sé vísað til dómstóla.

49. gr.

Skattstjórum, ríkisskattanefnd og umboðsmönnum skattstjóra er bannað, að viðlagðri ábyrgð eftir ákvæðum almennra hegningarlaga um brot í opinberu starfi, að skýra óviðkomandi mönnum frá því, er þeir komast að í sýslan sinni um tekjur og efnahag gjaldþegna.

Hið sama er um þá, er veita skattstjórum og ríkisskattanefnd aðstoð við starf þeirra eða á annan hátt fjalla um framtalsskýrslur manna.

50. gr.

Nú gegnir einhver ekki skyldu sinni skv. 36. gr. eða skorast undan að láta þar nefndar upplýsingar, skýrslur og gögn af hendi, og skal þá ríkisskattstjóri skera úr um skilaskylduna og getur, ef þörf krefur, lagt við dagsektir, unz skyldunni er fullnægt.

Skiptaráðendur og skiptaforstjórar skulu, að viðlögðum dagsektum samkvæmt úrskurði ríkisskattstjóra, gefa skattstjóra skýrslu um fjármuni látinna manna, ef fjármunirnir nema meira en 10000 kr.

Nú er svo ástatt sem 1. mgr. segir, og dagsektir teljast eigi einhlítar til að knýja fram skýrslur eða önnur gögn, er þar greinir, og getur ríkisskattstjóri eða skattrannsóknarstjóri þá vísað sökinni til dómara (sakadómara) til meðferðar. Dómari

skal taka slíkt mál án tafar til rannsóknar að hætti opinberra mála, og er ríkisskattstjóra eða skattrannsóknarstjóra rétt að vera staddir við þá rannsókn eða láta fulltrúa sína vera það. Að rannsókn lokinni sendir dómari rannsóknargerðir sínar til ríkisskattstjóra, er hlutast til um frekari meðferð máls að lögum.

51. gr.

Sektir samkvæmt lögum þessum renna í ríkissjóð, og má innheimta þær með aðför. Um sektir þær, sem ákveðnar verða skv. 48. gr., gilda þó sömu reglur að því er innheimtu varðar og um tekjuskatt, eftir því sem við á, þar á meðal um lögtaksrétt.

Með mál út af brotum á lögum þessum fer að hætti opinberra mála.

VIII. KAFLI
Ýmis ákvæði.

52. gr.

Heimilt er skattstjóra að taka til greina umsókn skattþegns um lækkun tekjuskatts, þegar svo stendur á sem hér segir:

1. Ef veikindi, slys, mannslát eða skuldatöp hafa skert gjaldþol skattþegns verulega.
2. Ef skattþegn hefur veruleg útgjöld haft vegna menntunar barna sinna, eldri en 16 ára.
3. Ef á framfæri skattþegns eru börn, sem haldin eru langvinnum sjúkdómum eða eru fötluð eða vangefin og valda framfærendum útgjöldum umfram venjulegan framfærslukostnað. Nú fellst skattstjóri á umsókn framfæranda, og skal hann þá eiga rétt á tvöföldum barnafrádrætti vegna barna þessara, sbr. 16. gr.
4. Ef skattþegn hefur foreldra eða aðra vandamenn sannanlega á framfæri sínu, má veita sama frádrátt og fyrir börn.

Nánari ákvæði um skilyrði fyrir framangreindum ívilnunum skulu sett í reglugerð. Skattstjóri getur af eigin hvötum veitt lækkun samkvæmt þessari grein. Ríkisskattstjóri skal fylgjast sérstaklega með lækkunum samkvæmt þessari grein og sjá til þess, að samræmis sé gætt.

Greiði skattþegn, sem skattskyldur er hér á landi samkvæmt ákvæðum I. kafla þessara laga, skatt af eignum sínum og tekjum, sem skattskyldar eru hér á landi, til ríkissjóðs eða opinberra aðila í ríki, sem Ísland hefur ekki gert við tvísköttunarsamning, er ríkisskattstjóra heimilt, samkvæmt umsókn skattþegns, að lækka tekjuskatt eða eignarskatt hans með hliðsjón af þessum skattgreiðslum.

53. gr.

Skylt er að hækka eða lækka þær fjárhæðir, sem um ræðir í A- og D-liðum 13. gr., 14. gr. og 16. gr., svo og þrepin í skattstiga þeim, sem um ræðir í I. lið 25. gr., **í samræmi við skattvísitölu, sem ákveðin skal í fjárlögum ár hvert, í fyrsta sinn í fjárlögum fyrir árið 1972.**

54. gr.

Heimilt er fjármálaráðherra að breyta tímaákvörðunum og frestum þeim, sem um ræðir í VI. kafla, eftir því sem þörf krefur.

55. gr.

Fjármálaráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga, nánari ákvörðun skattskyldra tekna og eigna og störf skattstjóra og ríkisskattanefndar.

Ráðherra getur í reglugerð kveðið á um sérstakt bókhald, þar á meðal birgðabókhald, skattskyldra aðila, og svo um löggildingu þess, færslu og geymslu.

56. gr.

Nú hafa undirskattanefndum eða yfirskattanefndum verið falin sérstök störf samkvæmt lögum eða reglugerðum, og skulu þá skattstjórar þeir, sem skipaðir verða eftir lögum þessum, leysa þau störf af hendi, unz öðruvísi verður ákveðið.

57. gr.

Með lögum þessum eru felld úr gildi ákvæði 1., 2. og 3. gr. laga nr. 78/1967 og lög nr. 48/1970.

Lög þessi skulu þegar öðlast gildi og koma til framkvæmda við álagningu skatta til ríkissjóðs fyrir skattárið 1971.

Ákvæði 4. mgr. 38. gr., 39. gr., 40. gr., 2. málsl. 6. mgr. 47. gr., 3. mgr. 52. gr., svo og I. tl. ákvæða til bráðabirgða skulu þó koma til framkvæmda við álagningu skatta fyrir skattárið 1970

Ákvæði til bráðabirgða.

I.

Við ákvörðun skattskyldra tekna á skattárinu 1970, skulu skattstjórar draga frá tekjum ársins 1970 fjárhæð, sem sé jöfn 20% af gjaldfærðum fyrningum fasteigna skattþegns, annarra en íbúðarhúsnæðis, fyrir árið 1970 og 40% af gjaldfærðum fyrningum lausafjár skattþegns, þar með talin skip og loftför, fyrir árið 1970, miðað við þær eignir, sem hann átti í árslok 1968 og í árslok 1970. Til gjaldfærðra fyrninga í þessu sambandi skal þó ekki telja þær gjaldfærðar fyrningar, sem myndazt hafa af hækkun bókfærðra eigna vegna gengistapa á árinu 1968.

II.

Sameignarfélög með ótakmarkaðri ábyrgð félagsmanna, sem fullnægja ekki skilyrðum 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., þar sem eignum og tekjum skal nú skipt með sameigendum, sem lagt hafa fé í varasjóð samkvæmt 2. mgr. 17. gr. laga nr. 90/1965 og eiga fé í varasjóði við gildistöku þessara laga, skulu leggja ⅔ hluta varasjóðsins við höfuðstól eigenda, og telst sú ráðstöfun varasjóðs ekki til skattskyldra tekna eigenda. Þann hluta varasjóðsins, sem eftir stendur, skal telja með skattskyldum tekjum eigenda með að minnsta kosti einum fimmta hluta ár hvert, þar til varasjóðurinn er að fullu leystur upp. Þeim hluta varasjóðsins, sem hefur ekki verið leystur upp á hverjum tíma, mega eigendur þó verja til að mæta sérstökum fyrningum samkvæmt ákvæðum 5. mgr. D-liðs 15. gr.

III.

Heimilt er atvinnufyrirtækjum á árunum 1971 og 1972 að láta meta endurkaupsverð fyrnanlegra eigna sinna, samkvæmt 1.—3. tl. 2. mgr. A-liðs 15. gr., sem þau áttu í árslok 1970, en höfðu eignazt fyrir árslok 1968. Endurkaupsverð eigna samkvæmt 2. og 3. tl. 2. mgr. A-liðs 15. gr. skal teljast jafnt fasteignamatsverði samkvæmt fasteignamati því, sem gildi tekur á árinu 1971. Frá endurkaupsverði eignanna skal draga þá óbókfærðu fyrningu, sem eigandi þeirra fékk á skattárinu 1970 vegna þessara eigna samkvæmt I. tl. ákvæða til bráðabirgða, og telst mismunurinn heildarfyrningarverð eignanna samkvæmt B-lið 15. gr. Frá þannig ákvörðuðu heildarfyrningarverði lausafjár samkvæmt 1. tl. 2. mgr. A-liðs 15. gr. skal draga hlutfallstölu þeirra fyrninga, sem samtals hefur verið notuð af eiganda eignarinnar á liðnum árum, þó aldrei meira en 80% fyrir eignir, sem eigandinn eignaðist fyrir 1. janúar 1960, og 50% fyrir eignir, sem hann eignaðist eftir þann tíma, og telst þessi frádráttur fengin fyrning samkvæmt C-lið 15. gr. Aldrei má hið nýja bókfærða verð eignar vera hærra en sennilegt gangverð hennar.

Fjármálaráðherra setur í reglugerð nánari reglur um framkvæmd endurmatsins.

Hækkun bókfærðs verðs eigna samkvæmt mati þessu telst ekki til skattskyldra tekna. Skattstjórar skulu úrskurða um matið. Skattþegn, sem vill ekki sætta sig við úrskurð skattstjóra, getur skotið máli sínu til ríkisskattstjóra, sem kveður upp um það endanlegan úrskurð.

IV.

Á árunum 1971 og 1972 er úthlutun jöfnunarhlutabréfa, sem eigi teljast til arðs, sbr. 2. mgr. D-liðs 1. mgr. 7. gr., bundin því, að eignarhlutdeild hluthafa í hlutafélagi breytist ekki við útgáfu bréfanna og útgáfan sé byggð á raunverulegu verðmæti hreinna eigna félagsins, annarra en arðjöfnunarsjóðs eða skattfrjáls varasjóðs.

V.

Sameignarfélög, sem stofnuð hafa verið fyrir gildistöku þessara laga, sem óska að verða skattlögð sem sjálfstæðir skattþegnar samkvæmt 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr., skulu eigi síðar en í árslok 1971 tilkynna skattstjóra hlutaðeigandi skattumdæmis um þá ósk. Tilkynningu skal fylgja vottorð um skráningu og staðfest eftirrit af félagssamningi, er fullnægi skilyrðum 1. mgr. C-liðs 1. mgr. 5. gr.

Á árunum 1971 og 1972 má yfirfæra á stofnfjárreikning eigenda þessara félaga bókfærða hreina eign félagsins í árslok 1970, aðra en skattfrjálsan varasjóð, án þess að yfirfærslan teljist til arðs, sbr. 3. mgr. D-liðs 1. mgr. 7. gr. Sama gildir um hækkun bókfærðs verðs eigna þessara félaga, stafi hækkunin af notkun heimilda í III. tl. ákvæða til bráðabirgða.

VI.

Hlutafélög, sem stofnuð hafa verið við gildistöku þessara laga og óska að fá undanþágu frá ákvæðum A-liðs 17. gr., skulu eigi síðar en í árslok 1971 senda umsókn þess efnis til skattstjóra hlutaðeigandi skattumdæmis.

VII.

Meðan skattþegnum er skylt að greiða eignarútsvör, er þeim heimilt að draga greidd eignarútsvör frá tekjum, áður en skattur er á þær lagður. Sama gildir um greiddan eignarskatt, sem álagður verður á gjaldárinu 1971 eða síðar samkvæmt ákvæðum I. tl. 26. gr. laga nr. 90/1965.

Gjört í Reykjavík, 15. júní 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

LÖG

um breyting á lyfsölulögum, nr. 30 29. apríl 1963.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Við 55. gr. laganna bætist ný málsgrein, svo hljóðandi:

Ef sérstakar ástæður mæla með því, getur ráðherra, að fengnum tillögum landlæknis og lyfjaskrárnefndar, takmarkað skráningu sérlyfs við notkun á tilteknum spítaladeildum eða undir umsjá slíkra deilda. Lyf, sem svo eru skráð, má einungis auglýsa eða kynna fyrir þeim, sem lyfin mega nota samkvæmt framansögðu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. marz 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Eggert G. Þorsteinsson.

Nr. 70. 16. apríl 1971.

LÖG

um breyting á lyfsölulögum, nr. 30 29. apríl 1963.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. mgr. 47. gr. laganna orðist svo:

Til þess m. a. að framkvæma eftirlit skv. 1. mgr. svo og önnur eftirlitsstörf skv. lögum þessum eða öðrum fyrirmælum, skal starfa í heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytinu lyfjaeftirlitsmaður, er sé lyfjafræðingur að mennt. Honum til aðstoðar við eftirlitið starfi sérhæft aðstoðarfólk eftir þörfum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 16. apríl 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Eggert G. Þorsteinsson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til lántöku vegna kaupa á þyrlu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Fjármálaráðherra hefur tjáð mér, að ríkisstjórnin hafi samþykkt að stofna til kaupa á þyrlu af meðalstærð fyrir Landhelgisgæzluna, til notkunar við landhelgisgæzlu, björgunarstörf og önnur hjálparstörf, og möguleiki sé á að afla innlends láns til þeirra kaupa.

Með því að ég fellst á, að brýna nauðsyn beri til að gefa út bráðabirgðalög um heimild til framangreindrar lántöku, eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar, á þessa leið:

1. gr.

Ríkisstjórninni heimilast að taka lán allt að 26 millj. kr. vegna kaupa á þyrlu.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 4. júní 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Jónsson.

22. júní 1971. Nr. 72.

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 7. apríl 1971 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breyting á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum:

1. gr.

Á eftir X. kafla komi nýr kafli, er verður XI. kafli og hljóðar svo sem segir hér á eftir, en núverandi XI. kafli verður XII. kafli, og raðtölur lokagreina reglugerðarinnar breytast í samræmi við það.

„XI. KAFLI

Almenn þjóðfélagsfræði.

a. Stjórnarfarsleg tilhögun.

88. gr.

Kennsla í almennum þjóðfélagsfræðum fer fram á vegum sjálfstæðrar námsbrautar við Háskólann, sem byggð er á samstarfi milli háskóladeilda um yfirstjórn, og um kennslu eftir því sem við verður komið.

89. gr.

Þegar háskólaráð fjallar um málefni námsbrautarinnar, skal boða formann námsstjórnar eða þann, er hann kveður til úr hópi kennara í námsstjórn, á ráðsfund, og hefur hann þar fullt málfrelsi og tillögurétt.

90. gr.

Áður en lögum eða reglugerðarákvæðum, er varða námsbrautina, er breytt eða við þau aukið, skal leita álits námsstjórnar. Námsstjórn getur og að eigin frumkvæði gert tillögur til háskólaráðs um slíkar breytingar.

91. gr.

Kennsla í aðalgreinum almennra þjóðfélagsfræða fer fram á vegum námsbrautarinnar. Aðrar kennslugreinar almennra þjóðfélagsfræða má sækja til hinna ýmsu deilda skólans, þegar því verður við komið. Þó er heimilt að skipa eða ráða kennara í þær greinar sérstaklega.

92. gr.

Námsstjórn getur heimilað stúdentum utan námsbrautarinnar, að ljúka allt að 45 námseiningum í kennslugreinum námsbrautarinnar, þannig að tiltekinn fjöldi námseininga svari til ákveðins stigafjölda í almennu BA-námi eða annars til ákveðins námshluta, enda liggi fyrir samþykki hlutaðeigandi deildar. Skal hvert stig til almenns BA-prófs (í heimspekideild) svara sem næst til 15 námseininga. Val námskeiða skal háð reglum, er námsstjórn setur.

Einstök námskeið námsbrautarinnar geta verið liður í kjörnámi stúdenta í hinum einstöku deildum eftir reglum, er hlutaðeigandi deildir setja.

93. gr.

Námsbrautin skal vera sérstakt viðfangsefni í fjárlagalið Háskólans.

Kostnað af kennslu, sem námsbrautin sækir til deilda Háskólans, má færa á hennar reikning í samráði við hlutaðeigandi deildir og háskólaritara.

b. Skipan námsstjórnar.

94. gr.

Námsbrautin lýtur sérstakri námsstjórn. Í henni eiga sæti fastráðnir kennarar við námsbrautina, einn fulltrúi tilnefndur til tveggja ára af forseta viðskiptadeildar úr hópi prófessora deildarinnar, og er hann formaður, tveir fulltrúar tilnefndir af háskólaráði til tveggja ára úr hópi prófessora, dósenta og lektora, og tveir fulltrúar stúdenta tilnefndir af aðalfundi félags stúdenta í almennum þjóðfélagsfræðum.

Við tilnefningu í námsstjórn skal háskólaráð leitast við að tilnefna kennara í kennslugreinum, sem mikilvægar eru á námsbrautinni og ekki eiga þegar fulltrúa í stjórninni.

c. Hlutverk og starfshættir námsstjórnar.

95. gr.

Þegar fjallað er um umsóknir um fastar kennarastöður við námsbrautina, gegnir námsstjórn hlutverki háskóladeildar samkv. 11. gr. laga nr. 84/1970, og eiga fulltrúar stúdenta í námsstjórn þá ekki atkvæðisrétt.

Námsstjórn getur ráðið stundakennara eftir því sem fé er veitt til á fjárlögum.

96. gr.

Námsstjórn heldur fundi eftir þörfum, en skylt er að boða til fundar, ef rektor eða þriðjungur þeirra, er rétt eiga á fundarsetu, æskja fundar.

Formaður námsstjórnar boðar fundi með hæfilegum fyrirvara. Fundarefni skal greina í fundarboði.

Fundur er ályktunarfær, ef hann sækja eigi færri en helmingur atkvæðisbærra manna. Afl atkvæða ræður úrslitum mála.

Bókfæra skal fundargerð á hverjum fundi, og skal lesa hana og staðfesta, áður en fundi er slitið.

Nú er fjallað sérstaklega um kennslugreinar kennara, sem ekki eiga sæti á fundum námsstjórnar, og skal formaður þá boða þá á fund og gefa þeim kost á að ræða það málefni, en atkvæðisrétt eiga þeir ekki.

97. gr.

Formaður námsstjórnar hlutast til um, að samin sé í tæka tíð skrá um fyrirhugaða kennslu á kennslumisseri því, sem í hönd fer.

98. gr.

Námsstjórn semur lestrar- og kennsluáætlun. Skal fjölrita hana eða prenta og afhenda nemendum, er þeir hefja nám sitt.

Í kennsluáætlun skal greina, hvaða námsgreinar kenndar eru, hvernig þeim er skipt í námskeið, hve námstíminn er áætlaður langur í heild og í hverjum prófhluta um sig. Enn fremur skal lýsa þar kennsluháttum og prófháttum. Getið skal kennslurita og annarra rita, sem æskilegt er, að stúdent kynni sér í námi sínu, og almennt greint frá náminu, eftir því sem þörf þykir.

Að því leyti sem kennsla fer fram utan námsbrautarinnar á vegum einstakra deilda skal samráð haft við deildirnar um kennsluáætlunina.

99. gr.

Námsstjórn gerir áætlanir um húsnæðis-, kennslu- og fjárþarfir námsbrautarinnar og gerir tillögur um þau efni til háskólaráðs.

100. gr.

Námsstjórn sér um próf og ræður tilhögun þeirra, að svo miklu leyti sem ekki eru sett um það bindandi ákvæði í lögum eða reglugerð.

Próf í kennslugreinum, sem sóttar eru út fyrir námsbrautina, hlíta prófreglum hlutaðeigandi deildar.

101. gr.

Námsstjórn ákveður, hvort eða að hve miklu leyti kennsla skuli fara fram, meðan á prófum stendur.

102. gr.

Að öðru leyti en að framan greinir annast námsstjórn þau verkefni, sem deildum eru falin í IV. og V. kafla l. nr. 84/1970 og í samráði við deildirnar eftir því sem við getur átt.

d. Félag stúdenta í almennum þjóðfélagsfræðum.

103. gr.

Félag stúdenta í almennum þjóðfélagsfræðum skal bera sömu skyldur og njóta sömu réttinda og deildarfélög stúdenta skv. háskólalögum og reglugerð Háskólans. Einn fulltrúi stúdenta í námsstjórn á atkvæðisrétt við rektorskjör eftir ákvörðun aðalfundar í námsbrautarfélaginu.

e. Námstilhögun og próf.

104. gr.

Kennslugreinar eru þessar:

1.1. Félagsfræði.
1.2. Stjórnmálafræði.
2.1. Hagfræði.

2.2. Sálarfræði.
2.3. Tölfræði.
3.1. Kjörsvið.
4.1. Sérstakar kjörgreinar.

105. gr.

Hverri kennslugrein er skipt í námskeið. Námsmagn hvers námskeiðs er metið í námseiningum (e), þannig að hver eining svari sem næst til einnar misserisvikustundar.

Skiptingu í námskeið og mat þeirra til námseininga ákveður námsstjórnin.

Um hvert námskeið má námsstjórn gera það skilyrði, að á undan því sé lokið tilteknum námskeiðum öðrum.

106. gr.

Námsbrautin stefnir að almennu baccalaureus-prófi í almennum þjóðfélagsfræðum. Sá, er fullnaðarprófi lýkur frá námsbrautinni, ber heitið baccalaureus artium (B.A.) í almennum þjóðfélagsfræðum.

Að loknu fullnaðarprófi skal baccalaureus fá prófskírteini, sem formaður námsstjórnar undirritar.

107. gr.

Til B.A.-prófs í almennum þjóðfélagsfræðum skal ljúka námskeiðum og prófum, sem þeim fylgja, svo að nemi a. m. k. 90 e. Þar af skal tiltekinn fjöldi, allt að 30 e, vera í undirbúningsnámskeiðum, tiltekinn lágmarksfjöldi í einni grein, aðalgrein, og tiltekinn lágmarksfjöldi á kjörsviði aðalgreinar. Þeim einingum, sem þá eru umfram, skal verja í frjálst kjörnám.

108. gr.

Skylt er stúdentum, að ljúka undirbúningsnámskeiðum í félagsfræði, stjórnmálafræði, sálarfræði, hagfræði og tölfræði.

Námsstjórn ákveður nánar námsmagn hvers námskeiðs. Stefnt skal að því, að nám á undirbúningsnámskeiðunum sé sem mest sameiginlegt öllum stúdentum í almennum þjóðfélagsfræðum.

Stúdent skal hafa lokið undirbúningsnámskeiðum innan þriggja missera frá skrásetningu. Ef út af bregður, skal má nafn hans af stúdentaskrá námsbrautarinnar, nema alveg sérstaklega standi á, enda er þá námsstjórn heimilt að veita undanþágu.

109. gr.

Aðalgreinar almennra þjóðfélagsfræða eru félagsfræði og stjórnmálafræði.

Námsstjórn ákveður námskeiðaskiptingu innan aðalgreina og hvert skuli vera námsmagn hvers námskeiðs.

Námskeið í skyldukjarna hvorrar aðalgreinar um sig eru sameiginleg öllum stúdentum í þeirri grein. Stefnt skal þó að því að taka sem ríkast tillit til sérþarfa hvers stúdents, og skulu kennsluhættir sem mest við það miðaðir.

110. gr.

Stúdentum skal gefinn kostur á að velja milli nokkurra kjörsviða í aðalgrein eða í tengslum við hana. Í því skyni má sækja kennslu til háskóladeildanna að meira eða minna leyti og í samráði við þær.

Námsstjórn ákveður kjörsvið, námskeið hvers kjörsviðs og hvert skuli vera námsmagn hvers námskeiðs.

111. gr.

Sérstakt kjörnám er stúdent heimilt að stunda utan námsbrautar við hinar ýmsu deildir skólans, með samþykki kennara í aðalgrein, er umsjón hefur með námi stúdents.

112. gr.

Fullnaðarprófi skal stúdent hafa lokið innan 8 missera frá skrásetningu. Ef stúdent lýkur ekki prófi skv. framansögðu skal má nafn hans af stúdentaskrá námsbrautarinnar, nema alveg sérstaklega standi á, enda er þá námsstjórn heimilt að veita undanþágu.

113. gr.

Námsstjórn er heimilt að setja reglur um leiðbeiningar og umsjón með námi stúdenta, um skyldu þeirra til að leysa verkefni og taka þátt í æfingum í tengslum við kennsluna og um skyldu þeirra til að halda seminarerindi og skila ritgerðum um afmörkuð efni.

114. gr.

Próf skal halda í lok beggja missera, í janúar og maí—júní. Heimilt er námsstjórn þó að halda próf á öðrum tímum.

115. gr.

Skriflegt próf skal haldið úr námsefni hvers námskeiðs, og skal það vera sérstakur prófhluti, þannig að stúdent þarf lágmarkseinkunnina 7 í honum. Heimilt er samkvæmt ákvörðun námsstjórnar, að ritgerð komi að einhverju eða öllu leyti í stað prófs. Heimilt er að halda auk þess munnlegt lokapróf í aðalgrein, sem að einkunnagildi samsvari 10 námseiningum, þannig að 100 e. komi til útreiknings lokaeinkunnar. Lokaeinkunn er meðaltal einstakra einkunna, vegið í hlutfalli við námseiningafjölda.

Heimilt er með leyfi háskólaráðs að prófa í einu lagi úr námsefni fleiri námskeiða en eins, svo og að ákveða að próf úr námsefni tiltekinna námskeiða skuli vera forpróf.

Heimilt er með leyfi háskólaráðs að gefa einkunnir eftir öðrum einkunnastiga en stofneinkunnum Háskólans.

Ákvæði til bráðabirgða.

Reglur um kjörsvið gilda ekki um þá stúdenta, sem eftir ákvörðun námsstjórnar teljast á 2. ári náms haustið 1970.“

2. gr.

Reglugerð þessi er sett samkvæmt 41. gr. laga nr. 84/1970, um Háskóla Íslands, sbr. 1. gr. laga nr. 112/1970, um breyting á þeim lögum, og öðlast hún þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 22. júní 1971.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

25. júní 1971. Nr. 73.

AUGLÝSING

um staðfesting forseta Íslands á breytingu á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands, með áorðnum breytingum.

Forseti Íslands féllst hinn 23. júní 1971 á tillögu menntamálaráðherra um að staðfesta eftirfarandi breyting á reglugerð nr. 76/1958 fyrir Háskóla Íslands með áorðnum breytingum:

1. gr.

Í A- og B-liðum 32. gr. verði sú breyting, þar sem ræðir um skrásetningargjald (skráningargjald), að í stað orðanna „1 000 krónur“ komi „1 500 krónur“.

2. gr.

42. gr. f. l., 1. málsgr., orðist svo:

Efnafræði I. Á fyrsta námsári undirbúningskennsla í efnafræði. Próf er skriflegt í lok nóvember. Einkunn reiknast ekki til læknisprófs, en lágmarkseinkunn er nauðsynleg til að fá að halda áfram námi í læknadeild. Heimilt er, með samþykki menntamálaráðuneytisins, að efna til 4—5 vikna sumarnámskeiðs í efnafræði vegna þeirra stúdenta, sem telja sig hafa ónóga undirbúningsmenntun í efnafræði.

3. gr.

42. gr. f. 2., 1. og 2. málsgr., orðist svo:

Eðlisfræði I. Á fyrsta námsári undirbúningskennsla í eðlisfræði. Próf er skriflegt í lok nóvember. Einkunn reiknast ekki til læknisprófs, en lágmarkseinkunn er nauðsynleg til að fá að halda áfram námi í læknadeild. Heimilt er, með samþykki menntamálaráðuneytisins, að efna til 4—6 vikna sumarnámskeiðs í eðlisfræði og stærðfræði vegna þeirra stúdenta, sem telja sig hafa ónóga undirbúningsmenntun í eðlisfræði.

4. gr.

Tvær síðustu málsgr. 43. gr. orðist svo:

Nái stúdent ekki tilskilinni einkunn í einhverju prófi eða prófhluta, má hann þreyta þann prófhluta að hausti eða að ári liðnu, enda séu ákvæði um heildarnámstíma ekki því til fyrirstöðu. Sömuleiðis skal stúdent heimilt að þreyta haustpróf, hafi hann ekki getað gengizt undir próf að vori vegna veikinda á skólaárinu eða vegna annarra forfalla, lögmætra að dómi deildar. Þessi ákvæði eiga ekki við um próf tekin á fyrsta ári, nema læknadeild ákveði annað.

Ætlazt er til þess, að ljúka skuli prófi þegar í nóvember á fyrsta námsári og síðan í lok hvers námsárs. Meira en 8 ár mega ekki líða frá skrásetningu til lokaprófs, nema með sérstöku leyfi deildarinnar.

5. gr.

46. og 47. gr. orðist svo:

46. gr.

Kennsla í lyfjafræði lyfsala.

a. Inntökuskilyrði.

Þeir stúdentar, sem lokið hafa fullnaðarprófi við stærðfræði- eða náttúrufræðideild í íslenzkum skóla, sem hefur heimild til þess að brautskrá stúdenta, hafa aðgang að námi í lyfjafræði lyfsala. Deildin getur þó sett lágmarkseinkunnir í einstökum greinum sem skilyrði inntöku. Enn fremur getur deildin takmarkað fjölda stúdenta, sem veittur er aðgangur að deildinni hverju sinni.

b. Kennslugreinar og kennsluhættir.

1. **Námstími og kennsluhættir.**

Nám í lyfjafræði lyfsala við Háskóla Íslands miðast við þrjú kennsluár. Próf eru haldin í lok hvers kennsluárs.

2. **Kennslugreinar.**

Á fyrsta kennsluári skal kenna:

Lyfjagerðarfræði (pharmacia), bóklega og verklega, almenna og ólífræna efnafræði, bóklega og verklega, lífræna efnafræði, bóklega og verklega, latínu, verðlagningu lyfja og lyfjalöggjöf.

Að loknu fyrsta kennsluári skal stúdent vistaður til verklegs náms í lyfjabúð og Lyfjaverzlun ríkisins í samráði við aðalkennara í lyfjafræði lyfsala. Stúdent skal

stunda hið verklega nám frá 15. júní til 31. janúar næsta ár og aftur frá 1. júní til 15. ágúst og fá tveggja vikna sumarleyfi á verknámstíma sínum. Stúdent má leysa verklegt nám af hendi á fleirum en einum stað í samráði við og með samþykki aðalkennara.

Á síðari hluta 2. kennsluárs (4. misseri) skal kenna:

Stærðfræði, tölfræði, gagnafræði, eðlisfræði, lyflýsingafræði og grasafræði.

Á þriðja námsári skal kenna:

Lyfjaefnafræði, lyflýsingafræði, grasafræði, rekstrarfræði lyfjabúða, lífefnafræði, bóklega og verklega og efnagreiningu.

c. Verklegt nám.

Við verklegt nám utan háskólans skal stúdent starfa sem hér segir:

Í lyfjabúri 3 mánuði, að afgreiðslustörfum 1 mánuð, að galenskri lyfjagerð og rannsóknarstofustörfum 4 mánuði og við áfyllingar og birgðaeftirlit 1 mánuð.

Í byrjun annars námsárs er stúdent afhent skrá yfir verkefni, er hann skal leysa á verknámstíma sínum. Á verknámstíma sínum utan háskólans skal stúdent færa dagbók.

Stúdent skilar dagbók og úrlausnum verkefna í síðasta lagi tveimur vikum áður en miðpróf fer fram.

47. gr.

Próf í lyfjafræði lyfsala.

a. Prófgreinar og tilhögun prófs.

Prófum í lyfjafræði lyfsala er skipt í þrjá hluta, og eru prófgreinar og gildi einkunna í hverri prófgrein sem hér segir:

Upphafspróf:

Skriflegt: Lyfjagerðarfræði: tvöföld einkunn, almenn og ólífræn efnafræði: einföld einkunn, lífræn efnafræði: einföld einkunn.

Verklegt: Galensk lyfjagerð: tvöföld einkunn, almenn og ólífræn efnafræði: einföld einkunn, lífræn efnafræði: einföld einkunn.

Miðpróf:

Skriflegt: Verðlagning lyfja, latína og lyfjalöggjöf: einföld einkunn.

Verklegt: Galensk lyfjagerð: einföld einkunn, lyfjagerð eftir lyfseðli: einföld einkunn.

Lokapróf (fyrri hluta próf):

Skriflegt: Lyfjaefnafræði: tvöföld einkunn, lyflýsingafræði: einföld einkunn, grasafræði: einföld einkunn, rekstrarfræði lyfjabúða: einföld einkunn, lífefnafræði: tvöföld einkunn.

Verklegt: Efnagreining: einföld einkunn, lífefnafræði: einföld einkunn.

Áður en stúdent segir sig til upphafsprófs, skal hann leggja fram vottorð frá kennurum um, að hann hafi sýnt viðhlítandi ástundun við námið og lokið tilbúningi eigi færri en 15 galenskra samsetninga, sem greindar eru á verkefnalista þeim, sem afhentur er í upphafi 1. kennsluárs. Þá er stúdent segir sig til miðprófs, skal hann hafa staðizt upphafspróf og lokið tilbúningi allra þeirra samsetninga, sem greindar eru á verkefnalista þeim, sem afhentur er í byrjun annars námsárs, skilað dagbók og vinnustofudagbók, er kennari og prófdómendur meta gilda og leggja vottorð frá kennurum um, að hann hafi sýnt viðhlítandi ástundun við námið.

Einkunn í verklegri galenskri lyfjagerð skal miða að hálfu við vinnustofudagbók og að hálfu við frammistöðu á prófinu sjálfu.

Á sama hátt skal miða einkunn fyrir lyfjagerð eftir lyfseðli að hálfu við dagbók og að hálfu við frammistöðu á prófinu sjálfu.

Þegar stúdent segir sig til lokaprófs, skal hann hafa lokið miðprófi og leggja fram vottorð frá kennurum um, að hann hafi sýnt viðhlítandi ástundun við námið.

Nú stenzt stúdent eigi upphafspróf eða lokapróf, og er honum þá heimilt að þreyta próf aftur að ári liðnu, enda hafi hann haldið áfram námi við háskólann a. m. k. eitt kennslumisseri eftir að honum fataðist prófið. Standist stúdent ekki miðpróf, er honum heimilt að þreyta prófið aftur að ári liðnu, enda hafi hann þá starfað eigi skemur en sex mánuði við verklegt nám í greininni frá því honum fataðist prófið.

Nú óskar stúdent, sem eigi hefur staðizt próf eða gengið frá prófi, að þreyta próf að nýju, og verður hann þá að þreyta próf í öllum greinum í því prófi.

Engan hluta prófs má þreyta oftar en tvisvar, og próf skal lokið eigi síðar en sex árum eftir að stúdent var skráður í deildina. Undanþágu má þó veita frá greindu tímamarki, ef stúdent hefur verið veikur, enda sé það staðfest af lækni háskólans.

Hafi stúdent byrjað á prófi, en gengið frá því, getur hann ekki sagt sig til prófs að nýju fyrr en að ári liðnu.

b. Einkunnastigi og ákvæði um lágmarkseinkunn.

Við ákvörðun á einkunn skal nota tugeinkunnakerfi, (sbr. 57. gr. C, um próf í verkfræðideild). Við einkunnagjöf skal jafnframt stuðzt við úrlausnir æfingaverkefna, sem stúdentar hafa leyst á námstímanum. Til að standast próf verður stúdent að hafa fengið a. m. k. 6.00 í hverri af þessum verklegu greinum: galenskri lyfjagerð, lyfjagerð eftir lyfseðli og efnagreiningu og ekki minna en a. m. k. 6.00 að meðaltali í hverjum einstökum hluta fyrir sig.

6. gr.

Á eftir 53. gr., 4. málsgr., komi ný málsgrein, svo hljóðandi:

Heimilt er að áskilja, að stúdent skrifi ritgerðir úr efni, sem farið hefur verið yfir í kennslunni. Skulu ritgerðarefni gefin með a. m. k. tveggja vikna fyrirvara. Kennari og prófdómandi gefa einkunnir fyrir slíkar ritgerðir og koma þær í staðinn fyrir próf í kennslugreininni, bæði skrifleg og munnleg. Nú fær stúdent undanþágu frá ritgerðarskyldu í einhverri grein, og skal hann þá taka próf í greininni.

7. gr.

Fyrirsögn X. kafla verði **Um rannsóknarstofnanir** og 87. gr. orðist svo:

Heimilt er að efna til rannsóknarstofnana við einstakar deildir háskólans samkvæmt ákvörðun deilda og háskólaráðs og með samþykki menntamálaráðuneytisins, eftir því sem fé verður veitt til þess. Skulu þær að jafnaði heyra undir háskóladeild. Í reglugerð eða samþykktum má m. a. kveða á um starfssvið rannsóknarstofnunar, stjórn hennar og tengsl við háskóladeild og háskólaráð. Heimilt er að fela rannsóknarstofnun að annast kennslu innan fræðasviða hennar.

8. gr.

Reglugerðarbreyting þessi öðlast þegar gildi.

Í menntamálaráðuneytinu, 25. júní 1971.

Gylfi Þ. Gíslason.

Birgir Thorlacius.

Stjórnartíðindi A 10, nr. 68—73. Útgáfudagur 6. júlí 1971.

STJÓRNARTÍÐINDI A 11 — 1971

AUGLÝSING

um skipting starfa ráðherra.

Samkvæmt tillögu forsætisráðherra og með skírskotun til 15. gr. stjórnarskrárinnar, laga nr. 73/1969, um Stjórnarráð Íslands, og reglugerðar samkvæmt þeim frá 31. desember 1969, er störfum þannig skipt með ráðherrunum:

Ólafur Jóhannesson fer með forsætisráðuneytið og dóms- og kirkjumálaráðuneytið.

Einar Ágústsson fer með utanríkisráðuneytið.

Halldór E. Sigurðsson fer með fjármálaráðuneytið og landbúnaðarráðuneytið.

Hannibal Valdimarsson fer með félagsmálaráðuneytið og samgönguráðuneytið.

Lúðvík Jósefsson fer með sjávarútvegsráðuneytið og viðskiptaráðuneytið.

Magnús Kjartansson fer með heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið og iðnaðarráðuneytið.

Magnús Torfi Ólafsson fer með menntamálaráðuneytið og Hagstofu Íslands.

Skipun og starfsemi framkvæmdastofnunar, sem sett verður á fót, heyrir undir ríkisstjórnina sameiginlega.

Með úrskurði þessum falla úr gildi eldri ákvæði um skipting starfa ráðherra.

Forsætisráðuneytið, 14. júlí 1971.

Ólafur Jóhannesson.

Guðmundur Benediktsson.

Stjórnartíðindi A 11, nr. 74. Útgáfudagur 19. júlí 1971.

A 27

Endurprentað hefti. Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI A 12 — 1971

Nr. 75. 218 19. júlí 1971.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breytingu á lögum nr. 67 20. apríl 1971, um almannatryggingar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt:

Tryggingamálaráðherra hefur tjáð mér, að brýna nauðsyn beri til að breyta og flýta gildistöku nokkurra ákvæða laga nr. 67 20. apríl 1971 um almannatryggingar, en þau lög eiga að öðlast gildi hinn 1. janúar 1972.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. grein stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

Við 80. grein laga nr. 67 20. apríl 1971 um almannatryggingar komi ný málsgrein, svohljóðandi:

„Þó skulu koma til framkvæmda hinn 1. ágúst 1971 eftirtalin ákvæði laganna:

a. Ákvæði 11. greinar um ellilífeyri.
b. Ákvæði 12. greinar um örorkubætur.
c. Ákvæði 14. greinar um barnalífeyri.
d. Ákvæði 15. greinar um mæðralaun.
e. Ákvæði 17. og 18. greinar um ekkjubætur og ekkjulífeyri.
f. Ákvæði 2. málsgr. 19. greinar um lágmarkslífeyri elli- og örorkulífeyrisþega.“

2. gr.

Við 16. grein laganna komi ný málsgrein, sem hljóði svo: „Frá og með 1. ágúst 1971 skal þó fæðingarstyrkur aldrei vera lægri en svo, að nægi fyrir 7 daga dvöl á fæðingardeild, þar sem konan fæddi.“

3. gr.

Allan kostnaðarauka, sem af setningu þessara bráðabirgðalaga leiðir, skal greiða úr ríkissjóði.

4. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 19. júlí 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Kjartansson.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr 79 31. desember 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu og um hækkun á aflahlut og breytt fiskverð.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt:

Sjávarútvegsráðherra hefur tjáð mér, að brýna nauðsyn beri til að gera nú þegar ráðstafanir til að hækka kaup sjómanna. Beri því að fella úr gildi ákvæði 3. gr. laga nr. 79 31. desember 1968, er kveða á um skyldu til greiðslu sérstakrar kostnaðarhlutdeildar til útgerðaraðila, er ekki kemur til hlutaskipta. Jafnframt sé nauðsynlegt, að Verðlagsráð sjávarútvegsins endurskoði gildandi lágmarksverð til hækkunar, þannig að lágmarksverð á aðaltegundum fiskaflans, þorski og ýsu, hækki um 18—19%, en aðrar tegundir eftir nánari ákvörðun Verðlagsráðs.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög samkvæmt 28. gr. stjórnarskrárinnar á þessa leið:

1. gr.

1., 2. og 3. málsliður 3. gr. laga nr. 79 31. desember 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenkrar krónu, sbr. lög nr. 4, 3. febrúar 1970 um breyting á þeim lögum, er úr gildi felldur. Í stað orðsins „Kostnaðarhlutdeild" í síðasta málslið 3. gr. sömu laga komi orðin: Greiðsla samkvæmt 2. gr.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi og fellur greiðsla kostnaðarhlutdeildar samkvæmt 3. gr. laga nr. 79/1968 niður frá og með 1. ágúst 1971.

Ákvæði til bráðabirgða.

Af þessu tilefni skal Verðlagsráð sjávarútvegsins endurskoða lágmarksverð það, er nú gildir. Hið endurskoðaða lágmarksverð skal gilda frá og með 1. ágúst 1971, og skal lágmarksverð á aðaltegundum fiskaflans, þorski og ýsu, hækka um 18—19%, en aðrar fisktegundir eftir nánari ákvörðun Verðlagsráðs.

Gjört í Reykjavík, 21. júlí 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Lúðvík Jósepsson.

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis.

FORSETI ÍSLANDS
gjörir kunnugt:

Forsætisráðherra hefur tjáð mér, að í samstarfssamningi stjórnarflokkanna sé ákveðið, að verðstöðvun skuli haldið áfram enn um sinn, og að þau 2 vísitölustig, sem samkvæmt lögum nr. 94 19. nóvember 1970 verða ekki reiknuð í kaupgreiðsluvísitölu fyrr en 1. september 1971, skuli þegar tekin í hana. Þar sem ráðstafanir þessar séu nauðsynlegur þáttur í þeim kjarabótum, sem ríkisstjórnin hefur heitið að beita sér fyrir, en verði eigi framkvæmdar án breytingar á lögum nr. 94 19. nóvember 1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis, beri brýna nauðsyn til að ákveða þær breytingar með bráðabirgðalögum.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög, samkvæmt 28. grein stjórnarskrárinnar, á þessa leið:

1. gr.

Fyrri málsliður fyrri málsgr. 2. gr. laganna orðist svo:
Á tímabilinu 1. desember 1970 til 31. desember 1971 skal leggja á sérstakan launaskatt, er nemi 1½%.

2. gr.

3. málsgr. 4. gr. laganna orðist svo:
Við útreikning á kaupgreiðsluvísitölu fram að 1. ágúst 1971 skal eigi taka tillit til þeirrar verðhækkunar, sem varð á útsöluverði áfengis og tóbaks 30. október 1970, og eigi heldur til hækkunar á iðgjaldi til almannatrygginga frá ársbyrjun 1971.

3. gr.

Fyrri málsliður síðustu málsgr. 4. gr. laganna orðist svo:
Við útreikning kaupgreiðsluvísitölu á gildistíma þessara laga skal eigi taka tillit til þeirrar hækkunar á búvöruverði til framleiðenda, sem leiðir af hækkun á vinnulið verðlagsgrundvallar, annað hvort vegna grunnlaunahækkunar eða vegna greiðslu verðlagsuppbótar á laun.

4. gr.

Síðari málsliður fyrri málsgr. 5. gr. laganna orðist svo:
Verðlagsuppbót, sem svarar til tveggja stiga hækkunar kaupgreiðsluvísitölu, skal þó eigi koma til framkvæmda fyrr en 1. ágúst 1971.

5. gr.

8. gr. laganna orðist svo:
Lög þessi öðlast þegar gildi og gilda til 31. desember 1971.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 21. júlí 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

Stjórnartíðindi A 12, nr. 75—77. Útgáfudagur 23. júlí 1971.

STJÓRNARTÍÐINDI A 13 — 1971

BRÁÐABIRGÐALÖG

um breyting á lögum nr. 51/1956, um ríkisútgáfu námsbóka.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Menntamálaráðherra hefur tjáð mér, að í samstarfssamningi stuðningsflokka ríkisstjórnarinnar sé ákveðið, að gerðar skuli ráðstafanir til að bæta launþegum þau 1.3 vísitölustig, er samkvæmt lögum nr. 94/1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis, hafa ekki komið fram í kaupgreiðsluvísitölu. Einn þáttur í þessari fyrirætlun ríkisstjórnarinnar sé að fella niður námsbókagjald samkvæmt lögum nr. 51/1956, um ríkisútgáfu námsbóka, og beri því brýna nauðsyn til að breyta þeim lögum með setningu bráðabirgðalaga.

Fyrir því eru hér með sett bráðabirgðalög, samkvæmt 28. grein stjórnarskrárinnar, á þessa leið:

1. gr.

7. gr. laganna orðist svo:

Kostnaður af framkvæmd laga þessara greiðist úr ríkissjóði og miðist árleg fjárveiting við kostnað við útgáfuna næsta ár á undan og fyrirhugaðar framkvæmdir á fjárhagsárinu. Á árinu 1971 greiðir ríkissjóður ríkisútgáfu námsbóka fjárhæð, sem svarar til álagðs námsbókagjalds fyrir það ár, auk ríkissjóðshluta af kostnaðinum. Þeir, sem þegar hafa greitt innheimtumönnum ríkisins námsbókagjald 1971, skulu fá það endurgreitt hjá sömu aðilum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 30. júlí 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús T. Ólafsson.

Stjórnartíðindi A 13, nr. 78. Útgáfudagur 5. ágúst 1971.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

STJÓRNARTÍÐINDI A 14 — 1971

Nr. 79. 222 13. ágúst 1971.

LÖG

um iðju og iðnað.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég samkvæmt 4. gr. laga nr. 8 13. febrúar 1970, um breyting á lögum nr. 18 31. maí 1927, um iðju og iðnað, hef látið fella meginmál hinna fyrst nefndu laga ásamt áður áorðnum breytingum inn í lög nr. 18 31. maí 1927 og gef þau út svo breytt:

I. KAFLI
Um iðju.

1. gr.

Iðja merkir í lögum þessum allan annan iðnað en handiðn og heimilisiðnað, hvaða efni eða orka, vélar eða önnur tæki, sem notuð eru, og hvaða vörur eða efni, sem framleidd eru. Ekki ná þó lög þessi til iðju, að því leyti sem fyrirmæli laga um vatnsorkusérleyfi láta um mælt.

2. gr.

Enginn má reka nokkurs konar iðju á Íslandi eða í íslenzkri landhelgi, nema hann hafi til þess fengið leyfi lögum þessum samkvæmt.

3. gr.

Hver maður, karl sem kona, getur fengið iðjuleyfi, ef hann:

1. Er heimilisfastur á Íslandi, þegar leyfið er veitt, og hefur verið það síðasta árið.
2. Er fjárráður.
3. Hefur forræði á búi sínu. Ekki má veita þeim iðjuleyfi, sem tvisvar hefur orðið gjaldþrota, nema komizt hafi á löglegir samningar um skuldagreiðslur hans milli hans og lánardrottna hans.
4. Fullnægir að öðru leyti þeim skilyrðum, sem sett eru eða sett kunna að verða lögum samkvæmt til þess að mega reka iðju.

Iðjuleyfi má ekki veita embættis- eða sýslunarmönnum, né maka þeirra, ef hjónin búa saman, nema ráðherra hafi úrskurðað, að iðjureksturinn megi samrýma stöðu þeirra.

4. gr.

Nú vill félag eða stofnun reka hér iðju, og skal þá svo með fara:

1. Ef nokkrir félagar eða allir bera ábyrgð á skuldbindingum félags, þá skulu þeir allir, sem fulla ábyrgð bera, vera þeim kostum búnir, sem í 3. gr. segir.
2. Ef enginn félaga ber fulla ábyrgð á skuldum félags, þá skal það eiga heimilisfang og varnarþing á landi hér, enda fullnægi framkvæmdastjórar, stjórnendur félags og fulltrúar skilyrðum 3. gr. Ef félag er hlutafélag, þá skal enn fremur meira en helmingur hlutafjárins vera eign manna búsettra á Íslandi, enda sé ekkert það í samþykktum félags, er brjóti í bága við íslenzk lög.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

5. gr.

Iðjuleyfi glatast, ef leyfishafi missir einhver þeirra skilyrða, sem í 3. gr. 1.—3. tölulið segir, eða þeirra skilyrða, sem annars eru sett eða kunna að verða sett til að halda réttinum (4. tölul. 3. gr.).

Nú missir stjórnandi, fulltrúi eða framkvæmdastjóri félags skilyrða þeirra, er í 4. gr. 2. segir, eða félag eða stofnun missir íslenzks heimilisfangs eða hlutafé verður eign erlendis búsettra manna framar en lögmætt er, og skal aðili þá hafa komið málinu í löglegt horf innan 3 mánaða, frá því er breyting varð. Hafi ella fyrirgert leyfi sínu. Ráðherra getur þó lengt frestinn um 3 mánuði, ef sérstaklega stendur á.

6. gr.

Iðjuleyfi er bundið við nafn. Iðjuleyfi félags, þar sem einn eða fleiri félaga bera fulla ábyrgð, skal hljóða á nafn þeirra allra. Annars kostar hljóðar það á nafn félags. Nú fer félagi, sem fulla ábyrgð ber, úr félagi eða slíkur nýr félagi bætist við, og þarf félag þó ekki að leysa nýtt leyfi, meðan einn félaga er eftir, þeirra er leyfi hljóðaði á nafn hans í öndverðu.

Enginn má framselja iðjuleyfi né leyfa öðrum að reka iðju í skjóli síns leyfis.

Rétt er ekkju að halda áfram iðju látins manns síns án nýs leyfis, enda fullnægi hún lögmætum skilyrðum.

Bú aðilja, er iðjuleyfi hafði, má og reka iðjuna, að því leyti sem sá rekstur er þáttur í skiptameðferð þess. Erfingi 16 ára eða eldri má og reka iðju arfleifanda án nýs leyfis, þar til er hann er fjárráður, ef hann að öðru leyti fullnægir skilyrðum 3. gr.

7. gr.

Lögreglustjóri í umdæmi, þar sem aðili ætlar að reka iðju, veitir iðjuleyfi.

Lögreglustjóri annast um, að tilkynning um útgáfu leyfisbréfa verði birt í Lögbirtingablaði, þegar að útgáfu lokinni. Í tilkynningu skal greina nafn leyfishafa eða firma, heimilisfang, tegund iðju, hvar iðju megi reka samkvæmt leyfinu og hvenær það var útgefið.

Lögreglustjóri skal vísa umsókn til ákvörðunar ráðherra, ef:

1. Iðjan er líkleg til að valda einstökum mönnum, héraði eða ríkinu tjóni eða óhagræði að ráði.
2. Iðjan telst sérstaklega hættuleg mönnum, sem hana stunda.
3. Iðjunni er annars svo háttað, að varhugavert þykir að leyfa hana, m. a. vegna þess að möguleikar til öflunar hráefnis teljist ónógir, framleiðslu- eða söluaðstæður ófullkomnar, eða telja megi stofnun og starfrækslu iðjufyrirtækisins þjóðhagslega óhagkvæma.

Heimilt er ráðherra að veita undanþágur frá ákvæðum 1. tölul. 1. málsgr. 3. gr. og ákvæðum 4. gr., ef sérstaklega stendur á.

Engin ákvæði mega vera í samþykktum félags, sem brjóta í bága við íslenzk lög.

8. gr.

Nú hefur lögreglustjóri veitt iðjuleyfi, en ráðherra telur sig hafa átt að úrskurða málið, og getur hann þá innan þriggja mánaða ónýtt leyfi lögreglustjóra að öllu leyti eða leyft iðjurekstur gegn því, að iðjuhöldur fullnægi skilyrðum, er ráðherra setur að viðlögðum leyfismissi, allt án þess að aðili eigi kröfu til bóta á hendur ríkinu fyrir leyfismissi eða tap, er honum hlýzt af ákvörðunum ráðherra.

9. gr.

Nú verður svo vaxin breyting á iðju eða svo löguð breyting er fyrirhuguð á henni, að málið hefði borið undir úrskurð ráðherra, ef svo hefði verið ástatt í

öndverðu, og má iðjuhöldur þá ekki halda áfram iðjurekstri þeim eða gera breytingu, nema ráðherra leyfi. Fer um málið samkvæmt 8. gr., svo sem við á.

Skylt er iðjuhöld að veita lögreglustjóra og ráðherra allar upplýsingar um þau atriði, er varða skilyrði til að halda atvinnuheimild eða fullnægju settra skilyrða, svo og að veita aðgang að bókum atvinnunnar í sama skyni. En skylt er að leyna alla óviðkomandi menn því, er rannsóknarmaður kemst að um hagi aðilja fyrir rannsókn sína eða upplýsingar hans.

10. gr.

Ef nauðsyn þykir, getur ráðherra sett þau skilyrði fyrir leyfi til iðjurekstrar í öndverðu eða til breytingar á honum samkvæmt fyrri málsgr. 9. gr., að iðjuhöldur:

1. Sjái verkamönnum sínum fyrir sæmilegum húsakynnum, hjúkrun í veikindum, hæfilegu bókasafni og lesstofu.
2. Geri þær heilbrigðisráðstafanir, er nauðsynlegar þykja.
3. Kosti aukna löggæzlu, er leiða kann af atvinnurekstrinum.
4. Kosti viðhaldsauka á vegum og öðrum almenningstækjum, sem atvinna hans veldur.
5. Sjái um eða setji tryggingu fyrir umsjá erlendra verkamanna, sem verða í þjónustu hans, og þeirra, sem þeim verkamönnum er eða verður skylt að framfæra hér á landi.
6. Þoli almenningsafnot af vegum, höfnum og öðrum mannvirkjum og samgöngutækjum, er iðjuhöldur kann að gera, að svo miklu leyti sem það má vera án verulegs baga fyrir hann, enda úrskurði ráðherra, ef ágreiningur verður.
7. Sæti öðrum þeim skilyrðum, er ráðherra telur þurfa að setja.

11. gr.

Greina skal í iðjuleyfi, hvers konar iðju heimilt sé að reka samkvæmt því, og hvar hana megi reka. Ekki veitir leyfi heimild til að reka iðju annarrar tegundar en þá, sem nefnd er í leyfi, ásamt því, er venju samkv. eða eðli málsins heyrir þeirri iðju til.

Veita má sama aðila leyfi til að reka fleiri en eins konar iðju, og leyfi til að reka iðju á fleiri en einum stað (kaupstað, þinghá).

12. gr.

Nú verður ágreiningur um, hvort aðili hafi fyrirgert iðjuleyfi sínu eða hvort starfsemi hans brjóti í bága við þá heimild, sem leyfið veitir honum, og er honum þá rétt að bera málið undir dómstóla.

II. KAFLI

Um iðnað.

13. gr.

Iðnaður heitir í lögum þessum hver sú grein handiðnaðar, sem sérnám þarf til og lætur gera sjálfstætt sveinspróf samkvæmt reglugerð um iðnaðarnám.

Sá rekur iðnað, sem ber fjárhagslega ábyrgð á iðnrekstrinum. Sá stundar iðnað, sem vinnur að honum um lengri eða skemmri tíma.

14. gr.

Enginn, hvorki stofnun né einstaklingur, má reka iðnað, nema meistari í iðninni hafi þar alla verkstjórn á hendi.

Enginn má stunda iðnað, nema meistarar, sveinar og nemendur í iðninni. Þó er hverjum sem er heimilt að vinna iðnaðarvinnu fyrir sjálfan sig og sitt heimili.

Dyravörðum og öðrum umsjónarmönnum við ríkisstofnanir er og heimilt að vinna algenga iðnaðarvinnu til viðhalds húsum og munum slíkra stofnana, undir eftirliti húsameistara ríkisins.

15. gr.

Heimilt er sérfélögum, sveina- og meistarafélagi í sömu iðn, að gera sín á milli samning um það, að nota megi ólært verkafólk til iðnaðarstarfa undir stjórn lærðs iðnaðarmanns um ákveðinn stuttan tíma í senn, þegar sérstaklega stendur á og brýn þörf er á auknum vinnukrafti í iðninni.

Nú er sveina- og meistarafélag ekki til í einhverri iðn, og getur þá meiri hluti samiðnaðarmanna á staðnum veitt sams konar leyfi.

Í sveitum, og kauptúnum með 300 íbúa eða færri, mega óiðnlærðir menn þó vinna að byggingariðnaðarstörfum.

16. gr.

Sá maður hefur iðnréttindi, sem:

a. Hefur fengið viðurkennd meistararéttindi áður en lög þessi öðlast gildi, eða
b. hefur sveinsbréf í iðn sinni, eða
c. hefur iðnbréf í iðn sinni, eða
d. hefur haft félagsréttindi í sveinafélagi fyrir 1. janúar 1936.

17. gr.

Hver maður, karl eða kona, á rétt á að fá meistarabréf, ef hann:

1. Fullnægir þeim skilyrðum, sem sett eru í 1.—3. og 4. tölul. 3. gr. og
2. a. hefur fengið viðurkennd meistararéttindi áður en lög þessi öðlast gildi, eða
   b. hefur sveinsbréf í iðn sinni og að sveinsprófi loknu unnið ekki skemur en 3 ár samtals sjálfstætt og undir stjórn meistara.

Meisturum einum er heimilt að taka nemendur til verklegs náms í iðn sinni.

Hafi sveininn lokið prófi frá viðurkenndum framhaldsskóla (tekniskum dagskóla) í iðn sinni, færast þessi 3 ár niður sem skólatímanum svarar, þó aldrei niður úr 1 ár.

18. gr.

Heimilt skal ráðherra að ákveða, að enginn fái meistarabréf nema að afloknu meistaraprófi, enda sé þá jafnframt ákveðið, hverjar kröfur skuli gerðar til meistaraprófs.

19. gr.

Geta skal þess í meistarabréfi, hvers konar iðnpróf aðili hafi leyst af hendi. Meistarabréf veitir aðilja heimild til þess að reka þá iðn, sem sveinsbréf hans greinir, svo og að stjórna iðnrekstri fyrir aðra, hvar sem er á landi hér, hvort sem það er frá fastri atvinnustöð eða ekki, svo og rétt til að ráða sér aðstoðarmenn eftir þörfum, þó þá eina, sem rétt hafa til iðnaðarvinnu samkvæmt lögum þessum.

Rétt er að veita sama aðilja meistarabréf í fleiri en einni iðn, ef hann fullnægir skilyrðum um hverja einstaka þeirra.

20. gr.

Í byggingarsamþykktum má ákveða, að enginn megi veita húsbyggingum forstöðu, nema hann hafi til þess löggildingu byggingarnefndar, enda sé hann meistari í húsasmíði eða múrsmíði. Ef aðrir taka að sér framkvæmd slíkra verka, þá skulu þeir hafa á vinnustaðnum fyrir sína hönd mann, sem fullnægir þessu skilyrði.

21. gr.

Sá hefur fyrirgert rétti sínum samkvæmt meistarabréfi, sem:

1. Missir einhvers þeirra skilyrða, sem í 1.—3. tölul. 3. gr. segir.
2. Missir þeirra annarra skilyrða (sbr. 4. tölul. 3. gr.), er sett eru annars eða sett kunna að verða til þess að halda réttinum.

Ef félag á hlut að máli, þá skal svo með fara, sem í 2. málsgr. 4. gr. segir.

22. gr.

Lögreglustjóri, þar sem aðili á lögheimili, lætur af hendi meistarabréf, samkvæmt tillögu viðkomandi iðnráðs.

Nú synjar lögreglustjóri um meistarabréf, eða ágreiningur verður um það, hvort aðili hafi misst rétt sinn, og er aðilja þá rétt að bera málið undir ráðherra. Enn fremur getur hann leitað úrlausnar dómstóla um það mál, enda skal þá stefna lögreglustjóra fyrir gestarétt á varnarþingi hans.

23. gr.

Í hverjum kaupstað skal vera iðnráð. Skulu lögreglustjórar að jafnaði leita umsagnar iðnráðanna um þau mál, er undir þá falla samkvæmt II. kafla þessara laga og samkvæmt löggjöfinni um iðnaðarnám.

Ráðherra skal með reglugerð setja ákvæði um kosningu iðnráða og nánari ákvæði um starfssvið þeirra.

III. KAFLI

Almenn ákvæði.

24. gr.

Halda skal skrá yfir öll þau leyfi, sem veitt eru lögum þessum samkvæmt. Ráðherra setur fyrirmæli um þessi efni.

25. gr.

Óskert skal atvinnuheimild þegna annarra ríkja hér á landi, að því leyti sem þeir kunna að eiga rýmri atvinnurétt hér samkvæmt samningum en lög þessi greina.

26. gr.

Gjalda skal ríkissjóði fyrir: Iðjuleyfi kr. 2 000.00; meistarabréf kr. 1 000.00.

Ráðherra er heimilt að færa gjaldið niður allt að helmingi, ef sérstök þörf þykir á þeim atvinnurekstri, sönnuð er fátækt aðilja, en jafnframt nauðsyn hans á því að koma upp atvinnunni til framfæris sér og sínum o. s. frv.

27. gr.

Það varðar sektum, frá 100—5000 kr., ef maður byrjar á iðju án leyfis eða heldur áfram iðju án þess að fullnægja settum skilyrðum, eða eftir að hann hefur misst lögmæt skilyrði eða leyfir öðrum að reka iðju í skjóli iðjuleyfis síns.

Það varðar sektum frá 100—2000 kr., og réttindamissi í 5—10 ár, ef um ítrekuð brot er að ræða, ef maður:

1. Rekur iðnað, sem meistarabréf þarf til, án þess að hafa fengið það eða eftir að hann hefur misst heimildina.
2. Leyfir öðrum að reka iðn í skjóli meistarabréfs síns.
3. Tekur að sér verk, er í 20. gr. segir, án þess að fullnægja skilyrðum þeirrar greinar.
4. Tekur nemendur til verklegs náms, enda þótt hann eigi ekki rétt til þess, eða tekur nemendur til náms í annarri iðn en þeirri, sem hann er meistari í eða hefur réttindi meistara, eða heldur nemendur án löglegs námssamnings.
5. Tekur mann til iðnaðarvinnu, sem ekki hefur rétt til þess samkvæmt 14., 15. og 16. gr.

28. gr.

Sektir samkvæmt 27. gr. renna í ríkissjóð. Dæma skal aðilja til að greiða gjöld þau fyrir leyfi, er honum hefði borið að gjalda, ef hann hefur rekið iðju eða iðnað ranglega leyfislaust.

Mál vegna brota þeirra, er í 27. gr. getur, skulu sæta meðferð almennra lögreglumála.

29. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 13. ágúst 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Kjartansson.

16. september 1971. Nr. 80.

LÖG

um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég, samkvæmt 16. gr. laga nr. 5 5. apríl 1971 um breyting á lögum nr. 77 28. apríl 1962, um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins, hef látið fella meginmál hinna fyrrnefndu laga inn í hin síðarnefndu og gef þau út svo breytt:

I. KAFLI
Um aflatryggingar.

1. gr.

Sjóðurinn heitir aflatryggingasjóður sjávarútvegsins. Heimili hans og varnarþing er í Reykjavík.

2. gr.

Hlutverk sjóðsins er að bæta aflahluti skips og áhafnar, þegar almennan aflabrest ber að höndum.

3. gr.

Sjóðurinn skiptist í þrjár deildir: Almenna deild bátaflotans, almenna deild togaraflotans og jöfnunardeild.

Réttindi í almennu deild bátaflotans eiga öll fiskiskip bátaflotans og öll síldveiðiskip án tillits til stærðar.

Réttindi í almennu deild togaraflotans eiga allir íslenzkir togarar.

Hlutverk jöfnunardeildar er að veita hinum deildunum lán eða styrki, svo og að greiða sérstakar bætur vegna friðunar hrygningarsvæða samkv. síðustu mgr. 10. gr.

4. gr.

Með reglugerð, er sjóðsstjórnin semur og samþykkt hefur verið af stjórnum eftirfarandi aðila: Alþýðusambands Íslands, Félags íslenzkra botnvörpuskipaeigenda, Fiskifélags Íslands, Landssambands íslenzkra útvegsmanna og Sjómannasambands Íslands, og staðfest af ráðherra, skal ákveða: 1. Bótatímabil, er miðist við vertíðarskipti á hverju bótasvæði. Stundi skipið ekki veiðar með eðlilegum hætti, þar með talin stærð áhafnar, lengd úthaldstímabils og veiðibúnaður, breytist bótaréttur hlutfallslega. 2. Skipting veiðisvæða og verstöðva í flokka, þannig að í sama flokki séu

þau veiðisvæði og þær verstöðvar, sem líkust hafa skilyrði fyrir sama meðalveiðimagni á hverri vertíð, hvort heldur um er að ræða síldveiði eða þorskveiði. 3. Skipting veiðiskipa í flokka, þannig að í sama flokki séu skip, sem líkust hafa skilyrði fyrir sama meðalveiðimagni, með tilliti til stærðar, veiðiútbúnaðar o. fl. 4. Meðalveiðimagn skipa í hverjum flokki fyrir sig, eftir því á hvaða svæði skipin veiða, hvaða tíma árs þau veiða og hvaða veiði þau stunda. Meðalveiðimagn þetta skal fundið með hliðsjón af aflamöguleikum og kauptryggingu á hinum ýmsu veiðum. Meðalveiðimagn, sem þannig er ákveðið fyrir hvern flokk skipa, skal gilda sem meðalveiðimagn, er reikna skal út bótagreiðslu úr sjóðnum, þar til sömu aðilar hafa á sama hátt ákveðið annað. Verði ágreiningur um einstök ákvæði reglugerðarinnar, sker ráðherra úr.

Ef umsagnir ofangreindra aðila berast ekki innan þess frests, sem tiltekinn er í reglugerð, sem sett verður samkvæmt lögum þessum, skal heimilt að líta svo á, að tillögurnar séu samþykktar.

5. gr.

Útgerðarmanni er skylt að senda sjóðsstjórninni, eða trúnaðarmanni hennar á hlutaðeigandi bótasvæði, skýrslu um útgerð og aflabrögð veiðiskips síns á bótatímabilinu í því formi, er stjórnin ákveður. Berist skýrslur eigi innan árs frá lokum viðkomandi vertíðar eða tryggingartímabils, fellur bótaréttur niður. Jafnframt er stjórninni heimilt að krefjast annarra gagna um útgerð skips, sem hún telur nauðsynleg.

Vanræksla á skýrslugerð varðar missi bótaréttar.

6. gr.

Það telst almennur aflabrestur, ef meðalafli skipa í einhverjum flokki hinnar almennu deildar bátaflotans er minni en 75% eða í hinni almennu deild togaraflotans minni en 85% af hinu ákveðna meðalveiðimagni samkvæmt 4. gr. Þó skal sjóðsstjórninni heimilt, ef sérstakar ástæður liggja til þess, að ákveða fyrir hina almennu deild bátaflotans, að þessi hundraðstala skuli vera 80 fyrir haustvertíð.

7. gr.

Stjórn sjóðsins skipa sjö menn. Skulu þeir skipaðir af ráðherra til 4 ára í senn á þann hátt, sem hér segir: Einn samkvæmt tilnefningu Alþýðusambands Íslands, annar samkvæmt tilnefningu Farmanna- og fiskimannasambands Íslands, þriðji samkvæmt tilnefningu Félags ísl. botnvörpuskipaeigenda, fjórði og fimmti samkvæmt tilnefningu Landssambands íslenzkra útvegsmanna, sjötti samkvæmt tilnefningu Sjómannasambands Íslands og sjöundi er fiskimálastjóri, og er hann formaður stjórnarinnar.

Enn fremur skipar ráðherra tvo endurskoðendur.

Í störfum sínum er stjórn sjóðsins heimilt, þegar hún telur þess þörf, að kveðja sér til ráðuneytis sérstakan fulltrúa frá eftirgreindum landssvæðum: 1. Suðurland, 2. Vestmannaeyjar, 3. Faxaflói og Breiðafjörður, 4. Vestfirðir, 5. Norðurland, 6. Austfirðir.

Ráðherra ákveður þóknun sjóðsstjórnarinnar og endurskoðenda, en sjóðsstjórnin ákveður eða semur um þóknun og ferðakostnað tilkvaddra fulltrúa samkv. 3. mgr.

Fiskifélag Íslands annast afgreiðslu sjóðsins undir eftirliti sjóðsstjórnarinnar og yfirstjórn ráðherra. Stjórnar- og afgreiðslukostnaður greiðist af fé sjóðsins, og skiptist hann á deildir í réttu hlutfalli við tekjur þeirra seinasta reikningsár.

Reikningsár sjóðsins er almanaksárið. Reikningar sjóðsins skulu birtir í B-deild Stjórnartíðinda.

8. gr.

Stofnfé hinnar almennu deildar bátaflotans eru eignir síldveiðideildar og hinnar almennu deildar bátaflotans við gildistöku laga þessara.

Stofnfé hinnar almennu deildar togaraflotans eru kr. 20 000 000.00, sem ríkissjóður greiði með jöfnum, árlegum greiðslum á næstu 8 árum eftir áramót 1969.

9. gr.

Árlegar tekjur sjóðsins eru: 1. 1¼% af fob-verði útfluttra sjávarafurða (öðrum en þeim, sem koma frá hvalveiðum, selveiðum og hrognkelsaveiðum). Skal gjald þetta reiknað á sama hátt og annað útflutningsgjald af sömu vöru. 2. Framlag ríkissjóðs er fjórðungur á móti 1. tölulið. 3. Vextir og aðrar tekjur af eignum sjóðsins.

Ríkissjóður sér um innheimtu tekna samkvæmt 1. tölulið 1. mgr.

Tekjur samkvæmt 1. tölulið 1. mgr. skiptast þannig milli deilda. Í hina almennu deild bátaflotans renna allar tekjur af útfluttum fiskafurðum bátaflotans. Í hina almennu deild togaraflotans renna allar tekjur af útfluttum fiskafurðum togaraflotans.

Tekjur samkvæmt 2. tölulið 1. mgr. renna óskiptar í jöfnunardeild.

10. gr.

Nú hefur almennur aflabrestur orðið á einhverju bótasvæði, svo að til sjóðsins kasta kemur um bætur, og skal þá hvert það skip, sem aflar 45% eða minna af meðalveiðimagni skipa þess flokks á viðkomandi bótasvæði, fá bætt 40% af því, sem vantar á það veiðimagn, og síðan, með vaxandi afla, lækkandi hundraðshluta bóta, þó aldrei meira en samsvarar því, að 67% vanti á meðalveiðimagnið, samkvæmt eftirfarandi reglu:

Skip,	sem	aflar	45%	af	meðalafla,	fær	40%	bætur	af	því,	sem	á	vantar	meðaltal.
—	—	—	46%	—	—	—	39%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	47%	—	—	—	38%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	48%	—	—	—	37%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	49%	—	—	—	36%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	50%	—	—	—	35%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	51%	—	—	—	34%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	52%	—	—	—	33%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	53%	—	—	—	32%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	54%	—	—	—	31%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	55%	—	—	—	30%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	56%	—	—	—	29%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	57%	—	—	—	28%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	58%	—	—	—	27%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	59%	—	—	—	26%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	60%	—	—	—	25%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	61%	—	—	—	24%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	62%	—	—	—	23%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	63%	—	—	—	22%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	64%	—	—	—	21%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	65%	—	—	—	20%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	66%	—	—	—	19%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	67%	—	—	—	18%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	68%	—	—	—	17%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	69%	—	—	—	16%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	70%	—	—	—	15%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	71%	—	—	—	14%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	72%	—	—	—	13%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	73%	—	—	—	12%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	74%	—	—	—	11%	—	—	—	—	–	—	—
—	—	—	75%	—	—	—	10%	—	—	—	—	–	—	—

Skip, sem aflar	76% af meðalafla, fær	9% bætur af því, sem á vantar meðaltal.
— — —	77% — — —	8% — — — — - — —
— — —	78% — — —	7% — — — — - — —
— — —	79% — — —	6% — — — — - — —
— — —	80% — — —	5% — — — — - — —
— — —	81% — — —	4% — — — — - — —
— — —	82% — — —	3% — — — — - — —
— — —	83% — — —	2% — — — — - — —
— — —	84% — — —	1% — — — — - — —
— — —	85% — — —	0% — — — — - — —

Stjórn sjóðsins er heimilt að ákveða, að bætur til togara úr sjóðnum vegna aflabrests skuli miðast við úthaldstíma þeirra á því ári, sem bæturnar eru greiddar fyrir, svo og að setja um þetta nánari reglur með samþykki sjávarútvegsráðuneytisins.

Hrökkvi fé sjóðsins ekki til úthlutunar samkvæmt ofanskráðu, skal úthlutun lækkuð hlutfallslega. Óheimilt er að greiða bætur, fyrr en bótatímabili er lokið og skýr mynd er fengin af afkomu viðkomandi flokks skipa.

Stjórn sjóðsins er heimilt að greiða bætur til báta, sem hafa þurft að hætta veiðum á tilteknu veiðisvæði, sem hefur verið friðað um tiltekinn tíma vegna hrygningar nytjafiska. Sjóðsstjórnin skal hafa hliðsjón af því, hvort friðunin hafi verið ákveðin fyrirvaralaust eða fyrirvaralítið, þannig að eigendur viðkomandi báta hafi getað gert ráðstafanir til veiða með sömu eða öðrum veiðarfærum á öðrum veiðisvæðum með svipuðum árangri og vænta hefði mátt á hinu friðaða svæði. Má í þessu skyni verja allt að kr. 1 000 000.00 hverju sinni, og í meginatriðum við það miðað, eftir því sem fé hrekkur til, að útgerðarmaður sleppi skaðlaus af greiðslu kauptryggingar.

11. gr.

Stjórn aflatryggingasjóðs er heimilt með samþykki ríkisstjórnarinnar að taka lán allt að 60 millj. kr. handa sjóðnum eða einstökum deildum hans. Ríkisstjórninni er heimilt að ábyrgjast lán þessi.

12. gr.

Ef skip veiða minna en 33% af meðalveiðimagni viðkomandi flokks, skal sjóðsstjórnin rannsaka sérstaklega, hvernig á slíku aflaleysi stendur. Ef þá kemur í ljós, að vanræksla eða óstjórn á útgerðinni á verulegan þátt í aflaleysinu, er sjóðsstjórninni heimilt að draga úr þeim bótum, sem viðkomandi skipum bæri samkv. hinni almennu reglu 10. greinar, eða fella bæturnar alveg niður, ef um mikla vanrækslu er að ræða. Skip, sem stundað hafa veiðar ⅓ bótatímabilsins eða skemur, koma ekki til greina við bótaútreikning.

13. gr.

Nú fær útgerðarmaður fé úr sjóðnum, og getur stjórn hans þá krafizt þeirrar tryggingar af útgerðarmanninum, sem henni þykir þörf, fyrir því, að fénu verði varið til greiðslu á eftirtöldum gjaldaliðum í þeirri röð, sem hér er talið: Kaup og fæði skipverja, vátryggingargjöld og önnur hliðstæð gjöld, eftir því sem greiðslur hrökkva til hverju sinni.

14. gr.

Þeir, sem fá bætur samkvæmt lögum þessum, eru skyldir að láta reikningaskrifstofu sjávarútvegsins í té reikninga um rekstur skipa þeirra, sem bætur eru miðaðar við, í því formi, sem reikningaskrifstofan ákveður.

II. KAFLI
Um greiðslur fæðiskostnaðar bátasjómanna.

15. gr.

Við aflatryggingasjóð skal starfa sérstök deild, áhafnadeild, sem greiðir hluta af fæðiskostnaði áhafna á fiskibátum (þ. e. fiskiskipum öðrum en togurum).

16. gr.

Árlegar tekjur áhafnadeildar eru 1.5% af fob-verði útfluttra sjávarafurða (annarra en þeirra, sem koma frá hvalveiðum, selveiðum og hrognkelsaveiðum). Skal gjald þetta reiknast á sama hátt og annað útflutningsgjald af sömu vöru.

17. gr.

Áhafnadeild aflatryggingasjóðs skal greiða útvegsmönnum hluta af fæðiskostnaði lögskráningarskyldra sjómanna á fiskibátum og hlutaráðinna landmanna á línubátum, sem lögskráð er á, sem hér segir:

a) Vegna áhafna á fiskibátum 151 brúttórúmlest að stærð og stærri: 120 krónur á úthaldsdag og áhafnarmann.
b) Vegna áhafna á fiskibátum undir 151 brúttórúmlest að stærð: 100 krónur á úthaldsdag og áhafnarmann.

Áhafnadeild aflatryggingasjóðs skal greiða eigendum fiskibáta með þilfari, sem hafa ekki lögskráningarskyldu, hluta af fæðiskostnaði þeirra báta: 85 krónur á úthaldsdag og áhafnarmann. Skilyrði fyrir greiðslu þessari er, að eigendur viðkomandi báta fullnægi reglum áhafnadeildar aflatryggingasjóðs, sem deildin setur fyrir greiðslu hluta fæðiskostnaðar á þessari bátastærð, að bátar þessir hafi verið gerðir út eigi skemmri tíma en fimm mánuði á ári og eigendur þeirra báta tryggi áhafnir sínar sömu slysatryggingum, svo og líf- og örorkutryggingum, sem samið er um í heildarkjarasamningum sjómanna og útvegsmanna.

Frá 1. janúar 1971 greiðir áhafnadeildin einnig hluta af fæðikostnaði vegna opinna vélbáta með 85 kr. á hvern róður og áhafnarmann. Skilyrði fyrir þeim greiðslum eru: Bátarnir séu skráðir (nafn og umdæmisnúmer). Þeim sé haldið út til fiskveiða, annarra en grásleppuveiða, minnst 3 mánuði á ári, og að öðru leyti fullnægi eigendur þeirra sömu skilyrðum og tilgreind eru í næstu mgr. hér á undan, að því er varðar þilfarsbáta, sem hafa ekki lögskráningarskyldu.

Fjárhæðir þær, sem fram koma í a-lið og b-lið 1. mgr. og í 2. og 3. mgr., skulu breytast í samræmi við fæðislið framfærsluvísitölu frá 1. janúar 1970.

18. gr.

Greiðslur úr áhafnadeild aflatryggingasjóðs skulu inntar af hendi eigi síðar en einum mánuði eftir lok hvers kauptryggingartímabils, eins og þau eru ákveðin í heildarkjarasamningum sjómanna og útvegsmanna.

19. gr.

Við ákvörðun úthaldsdagafjölda og áhafnarstærðar skal aflatryggingasjóður styðjast við úthaldsskýrslur Fiskifélags Íslands og upplýsingar lögskráningarstjóra. Hafi fullnægjandi upplýsingar um úthald einhvers báts ekki borizt Fiskifélagi Íslands, að mati aflatryggingasjóðs, skal heimilt að fresta greiðslum úr áhafnadeild vegna áhafnar hans, þar til útvegsmaður hefur ráðið bót á þessu.

Á bátum, sem eigi hafa lögskráningarskyldu, skal trúnaðarmaður Fiskifélags Íslands staðfesta úthaldsdagafjölda og áhafnarstærð.

20. gr.

Ákvæði þessa kafla taka til útflutnings sjávarafurða og úthalds fiskibáta frá og með 19. febrúar 1969.

Með tilvísun til bráðabirgðalaga nr. 74/1970 gildir 16. gr. þó frá 1. júní 1970. Þá skulu a- og b- liðir 17. gr. gilda frá og með 1. janúar 1971.

III. KAFLI

Almenn ákvæði.

21. gr.

Ráðherra setur með reglugerð nánari ákvæði um framkvæmd þessara laga.

22. gr.

Með lögum þessum eru felld úr gildi lög nr. 74 28. maí 1969, um breyting á lögum um aflatryggingasjóð sjávarútvegsins, ásamt síðari breytingum, svo og 8. gr. laga nr. 79 30. des. 1968, um ráðstafanir í sjávarútvegi vegna breytingar gengis íslenzkrar krónu.

23. gr.

Við gildistöku laga þessara fellur niður umboð núverandi sjóðsstjórnar og ný stjórn skal skipuð samkv. 1. mgr. 6. gr.

Stjórn aflatryggingasjóðs er heimilt með samþykki sjávarútvegsráðuneytisins og samkvæmt reglum, sem það setur, að greiða til togara úr áhafnadeild sjóðsins framlag, sem nemur þeirri fjárhæð, sem ætla má að renni til hennar af öllum útflutningsafurðum togarafla.

Enn fremur er stjórn sjóðsins heimilt með samþykki ráðuneytisins og samkvæmt reglum, sem það setur, að endurgreiða ⅔ hluta prósentugjalda af útflutningi til aflatryggingasjóðs og áhafnadeildar, þegar um er að ræða niðursoðnar og niðurlagðar sjávarafurðir.

Gjört í Reykjavík, 16. september 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Lúðvík Jósepsson.

Nr. 81. 17. september 1971.

FORSETABRÉF

um að Alþingi skuli koma saman til fundar mánudaginn 11. október 1971.

Forseti Íslands

gjörir kunnugt: Ég hef ákveðið samkvæmt tillögu forsætisráðherra, að Alþingi skuli koma saman til fundar mánudaginn 11. október 1971.

Um leið og ég birti þetta, er öllum, sem setu eiga á Alþingi, boðið að koma nefndan dag til Reykjavíkur, og verður þá Alþingi sett að lokinni guðsþjónustu í Dómkirkjunni, sem hefst kl. 13.30.

Gjört í Reykjavík, 17. september 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

Stjórnartíðindi A 14, nr. 79—81. Útgáfudagur 7. október 1971.

STJÓRNARTÍÐINDI A 15 — 1971

26. nóvember 1971. 233 Nr. 82.

LÖG

um heimild fyrir ríkisstjórnina til að taka innlent lán.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt fyrir hönd ríkissjóðs að gefa út til sölu innanlands ríkisskuldabréf eða spariskírteini að upphæð allt að 200 millj. kr.

2. gr.

Heimilt er að verðtryggja skuldabréf þau og spariskírteini, sem gefin verða út skv. 1. gr., með því að binda vexti af þeim og afborganir vísitölu.

Um lánstíma, vexti og önnur lánskjör, svo og fyrirkomulag verðtryggingar fer eftir nánari ákvörðun fjármálaráðherra.

3. gr.

Ríkisskuldabréfin og spariskírteinin, sbr. 1. gr., svo og vextir af þeim og verðbætur, skulu undanþegin skattlagningu og framtalsskyldu á sama hátt og sparifé, sbr. 21. gr. laga nr. 68/1971. Skuldabréfin og spariskírteinin skulu hins vegar skráð á nafn eiganda.

4. gr.

Fjármálaráðherra er heimilt að gefa út ný ríkisskuldabréf eða spariskírteini, skv. ákvæðum 2. gr., eftir því sem á þarf að halda, til sölu innanlands, í stað þeirra, er upphaflega verða útgefin skv. ákvæðum 1. gr., að viðbættri áfallinni verðlagsuppbót.

5. gr.

Lánsfé því, er aflast með sölu bréfa og spariskírteina skv. 1. og 4. gr., er fjármálaráðherra heimilt að verja samkvæmt nánari ákvörðun Alþingis.

6. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört að Bessastöðum, 26. nóvember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Halldór E. Sigurðsson.

Stjórnartíðindi A 15, nr. 82. Útgáfudagur 29. nóvember 1971.

A 29

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Nr. 83. 234 16. desember 1971.

LÖG

um tekjur sveitarfélaga, samkvæmt gjaldskrám og reglugerðum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Tekjur sveitarfélaga, sem miðast við fasteignamat, svo sem vatnsskattur, holræsagjöld, gangstéttargjöld, sorphreinsunargjöld og lóðarleiga, skulu vera óbreytt í krónutölu frá því, sem nú er, þrátt fyrir gildistöku nýs fasteignamats, unz staðfestar hafa verið nýjar gjaldskrár og reglugerðir um tekjur þessar.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Gjört í Reykjavík, 16. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Hannibal Valdimarsson.

Nr. 84. 17. desember 1971.

LÖG

um breyting á áfengislögum, nr. 82 2. júlí 1969.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Síðasti málsl. 3. gr. orðist svo: Þó skal óheimilt að flytja til landsins öl, sem hefur inni að halda meira en 2¼% af vínanda að rúmmáli.

2. gr.

Síðasti málsl. 8. gr. falli niður.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

3. gr.

1. mgr. 47. gr. falli niður.

4. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Gjört í Reykjavík, 17. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

21. desember 1971. Nr. 85.

LÖG

um breyting á lögum nr. 30 28. apríl 1966, um meðferð, skoðun og mat á sláturafurðum.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðsins „atvinnumálaráðuneyti" í 1. mgr. 2. gr. laganna og hvarvetna annars staðar í lögunum komi: landbúnaðarráðuneyti.

2. mgr. 2. gr. laganna orðist svo:

Ráðherra getur þó, þar sem brýn nauðsyn krefur, leyft slátrun til eins árs í senn í sláturhúsum, sem ekki eru svo úr garði gerð, að löggilding geti farið fram á þeim, ef yfirdýralæknir eða hlutaðeigandi héraðsdýralæknir telja, að slátrun og meðferð sláturafurða geti tekizt þar á viðunandi hátt. Undanþágu má þó ekki veita nema til ársloka 1973.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 21. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Halldór E. Sigurðsson.

21. desember 1971. Nr. 86.

LÖG

um breyting á l. nr. 51/1956, um ríkisútgáfu námsbóka.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

7. gr. laganna orðist svo:

Kostnaður af framkvæmd laga þessara greiðist úr ríkissjóði og miðist árleg fjárveiting við kostnað við útgáfuna næsta ár á undan og fyrirhugaðar framkvæmdir

á fjárhagsárinu. Á árinu 1971 greiðir ríkissjóður ríkisútgáfu námsbóka fjárhæð, sem svarar til álagðs námsbókagjalds fyrir það ár, auk ríkissjóðshluta af kostnaðinum. Þeir, sem þegar hafa greitt innheimtumönnum ríkisins námsbókagjald 1971, skulu fá það endurgreitt hjá sömu aðilum.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 21. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús T. Ólafsson.

Nr. 87. 24. desember 1971

LÖG

um orlof.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Allir þeir, sem starfa í þjónustu annarra gegn launum, hvort sem þau eru greidd í peningum eða öðrum verðmætum, eiga rétt á orlofi ásamt orlofsfé eða launum samkvæmt reglum þessara laga.

2. gr.

Lög þessi rýra ekki víðtækari eða hagkvæmari orlofsrétt samkvæmt öðrum lögum, samningum eða venjum.

Samningur um minni rétt til handa launþegum en lög þessi ákveða er ógildur.

3. gr.

Orlof skal vera 2 dagar fyrir hvern unninn mánuð á síðasta orlofsári og reiknast hálfur mánuður eða meira sem heill mánuður, en skemmri tími telst ekki með. Það telst vinnutími samkvæmt þessari grein, þótt maður sé frá vinnu vegna veikinda eða slysa, meðan hann fær kaup greitt, eða hann er í orlofi. Sunnudagar og aðrir helgidagar teljast ekki orlofsdagar.

Orlofsárið er frá 1. maí til 30. apríl.

4. gr.

Af orlofinu skal a. m. k. 21 orlofsdagur veittur á tímabilinu frá 2. maí til 15. september. Ef orlof er skemmra en 21 dagur, skal það veitt í einu lagi á þessu tímabili. Afganginn af orlofinu skal einnig veita í einu lagi, en það má veita á öðrum tíma árs.

Í vinnu við landbúnað og síldveiðar má veita allt að helmingi orlofsins utan orlofstímabilsins.

Aðilar geta með samkomulagi vikið frá reglum þessarar greinar um skiptingu orlofs. Orlofi skal þó alltaf lokið fyrir lok orlofsársins.

5. gr.

Atvinnurekandi ákveður í samráði við launþega, hvenær orlof skuli veitt. Hann skal verða við óskum launþega um, hvenær orlof skuli veitt, að svo miklu leyti sem unnt er vegna starfseminnar. Atvinnurekandi skal að könnun á vilja launþega lokinni tilkynna, svo fljótt sem unnt er og í síðasta lagi mánuði fyrir byrjun orlofs, hvenær orlof skuli hefjast, nema sérstakar ástæður hamli.

6. gr.

Geti starfsmaður ekki vegna veikinda farið í orlof á þeim tíma, sem vinnuveitandi ákveður samkvæmt 5. gr., skal hann sanna forföll sín með vottorði sjúkrasamlagslæknis síns eða héraðslæknis. Getur starfsmaður þá krafizt orlofs á öðrum tímum en ákveðið er í 4. gr., en þó ekki síðar en svo, að orlofi hans sé lokið fyrir 31. maí næstan á eftir.

Geti starfsmaður ekki vegna veikinda farið í orlof fyrir þann tíma, á hann rétt á að fá orlofsfé sitt greitt, ef hann sannar veikindi sín á sama hátt og að ofan greinir.

7. gr.

Atvinnurekandi skal greiða í orlofsfé 8⅓% af launum.

Nú er kaup greitt með fæði, húsnæði eða öðrum hlunnindum, og greiðist þá orlofsfé af verðmæti þess, sem miðast við mat skattayfirvalda við síðustu ákvörðun tekjuskatts.

Eigi skal reikna orlofsfé af greiðslum, sem ekki eru tekjuskattskyldar hjá orlofsþega. Sama gildir um orlofslaun og orlofsfé.

Krafa um greiðslu orlofsfjár er forgangskrafa í dánar- eða þrotabú atvinnurekanda til jafns við kröfur þær, sem um ræðir í 83. gr. b. 5. lið skiptalaganna, nr. 3 12. apríl 1878.

8. gr.

Fastur starfsmaður fær laun í orlofi í stað orlofsfjár, auk þess eftir atvikum fæði, húsnæði og önnur hlunnindi eftir mati samkvæmt 2. mgr. 7. gr.

Nú skiptir fastur starfsmaður um starf einhvern tíma á orlofsárinu, og ber þá að greiða honum orlofsfé í stað orlofslauna á því orlofsári öllu.

Laun fyrir orlofsdaga skulu greidd næsta virkan dag, áður en orlof hefst.

9. gr.

Nú liggur atvinnurekstur niðri, á meðan á orlofi stendur, vegna þess að starfsfólkinu er veitt orlof samtímis, og geta þá þeir launþegar, sem ekki eiga rétt á fullu orlofi, ekki krafizt launa eða orlofsfjár fyrir þá daga, sem á vantar.

10. gr.

Félagsmálaráðherra setur reglur um útreikning orlofsfjár launþega, sem ekki taka laun beint frá atvinnurekanda sínum, heldur fá greitt í þjónustugjaldi eða á annan hátt, sem er frábrugðinn venjulegum greiðslumáta launa.

11. gr.

Orlofsfé skal greitt á þann hátt, að tryggt sé, að launþeginn fái það í hendur, þegar hann tekur orlof. Félagsmálaráðherra setur reglugerð um þetta atriði í samráði við Alþýðusamband Íslands, Vinnuveitendasamband Íslands og Vinnumálasamband samvinnufélaganna.

12. gr.

Óheimilt er manni að vinna fyrir launum í starfsgrein sinni eða skyldum starfsgreinum, meðan hann er í orlofi, og má setja um þetta nánari ákvæði í reglugerð.

13. gr.

Framsal orlofsfjár og flutningur þess á milli orlofsára er óheimilt.

Orlofsfé, sem orlofsþegi hefur ekki tekið út innan árs frá lokum orlofsársins, rennur í lífeyrissjóð orlofsþega sem aukaiðgjald af hans hálfu til sjóðsins. Um réttindi, sem slíkar iðgjaldagreiðslur veita, fer eftir reglum hlutaðeigandi sjóðs.

14. gr.

Kröfur á hendur vinnuveitendum samkvæmt lögum þessum fyrnast eftir sömu reglum og kaupkröfur samkvæmt lögum nr. 14 20. okt. 1905, um fyrningu skulda og annarra kröfuréttinda.

15. gr.

Það varðar sektum, er renna í ríkissjóð, ef:

1. Vinnuveitandi lætur starfsmann sinn ekki fá orlof eða orlofsfé samkvæmt lögum þessum, nema um ítrekað brot sé að ræða, því að þá má dæma hann til varðhalds.
2. Vinnuveitandi gerir samning við starfsmann sinn, sem bannaður er í 2. gr. 2. mgr.
3. Starfsmaður brýtur ákvæði 12. og 13. gr., og skal þá jafnframt, ef brot er ítrekað, ákveða með dómi missi orlofsréttar næsta orlofsár eftir að dómur er kveðinn upp.

Mál út af brotum þessum skulu sæta meðferð opinberra mála. Sökin fyrnist, ef mál er eigi höfðað áður en næsta orlofsári lýkur, eftir að brot var framið.

16. gr.

Ef eigi er öðruvísi ákveðið í lögum þessum, skulu öll mál út af réttindum og skyldum samkvæmt þeim og til fullnægingar öllum kröfum í því sambandi heyra undir félagsdóm.

17. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Ákvæði til bráðabirgða.

Orlofslaun fastra starfsmanna miðast við 22 daga virka á árinu 1972.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Hannibal Valdimarsson.

LÖG

um 40 stunda vinnuviku.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Lög þessi taka til allra launþega í landinu, annarra en þeirra, sem hér eru taldir:

a. Sjómenn á fiskiskipum.
b. Kaupafólk og vinnuhjú, nema ráðin séu til starfa samkvæmt kjarasamningum verkalýðsfélaga og vinnuveitenda.
c. Launþegar, sem vinna heimavinnu eða önnur þau störf, sem vinnuveitandi hefur ekki aðstöðu til að fylgjast með.
d. Forstöðumenn og sérstakir fulltrúar í störfum, sem eru þess eðlis, að eftirliti með vinnutíma verði ekki við komið.

Þar sem rætt er um aðila í lögum þessum, er átt við aðila vinnumarkaðarins.

2. gr.

Í hverri viku skulu ekki vera fleiri en 40 dagvinnutímar, sem vinna ber á því dagvinnutímabili á virkum dögum vikunnar, sem aðilar koma sér saman um. Heimilt er að semja um skemmri vinnuviku.

Að jafnaði skulu ekki unnar fleiri en 8 klukkustundir í dagvinnu á degi hverjum, nema annar vinnutími henti betur af sérstökum ástæðum og um það sé samið af aðilum.

Heimilt er að semja um tilfærslu á dagvinnutímum, þannig að dagvinnutímar verði fleiri en 40 á tilteknum árstímum og færri á öðrum, en að meðaltali á ári hverju ekki fleiri en 40. Þetta gildir þó aðeins í þeim tilvikum, þar sem slíkur háttur hefur verið á hafður fyrir gildistöku laga þessara.

3. gr.

Heimilt er að semja um vaktavinnu, og taka ákvæði þessara laga ekki til þess vinnufyrirkomulags að öðru leyti en því, að ekki skal miða við fleiri en 40 klst. dagvinnu á viku, að meðaltali.

4. gr.

Matartími skal ekki skemmri vera en 30 mínútur, og telst hann ekki til vinnutíma. Aðilar koma sér saman um, hvenær á vinnutímabilinu matartími skuli vera.

5. gr.

Kaffihlé teljast til vinnutíma, en um lengd þeirra og fjölda fer eftir samkomulagi aðila.

6. gr.

Frídagar eru helgidagar þjóðkirkjunnar, sumardagurinn fyrsti, 1. maí og 17. júní, enn fremur aðfangadagur jóla og gamlársdagur frá kl. 13.

7. gr.

Víkja má frá lögum þessum með samningum, sem staðfestir eru af hlutaðeigandi heildarsamtökum.

Með heildarsamtökum er hér átt við landssambönd innan Alþýðusambands Íslands og Alþýðusamband Íslands vegna þeirra félaga, sem ekki eru í landssamböndum þess, Bandalag starfsmanna ríkis og bæja, Farmanna- og fiskimannasamband Íslands, Vinnuveitendasamband Íslands og Vinnumálasamband samvinnufélaganna. Staðfestingu heildarsamtaka vinnuveitenda þarf þó ekki við, þegar í hlut eiga ríkið, sveitarfélög og stór fyrirtæki, sem ekki eru í vinnuveitendasamtökum.

8. gr.

Vinnutímastytting sú, sem felst í lögum þessum, hefur ekki í för með sér skerðingu á viku- og mánaðarlaunum.

9. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Ákvæði til bráðabirgða.

Þrátt fyrir ákvæði 2. gr. laga þessara er aðilum vinnumarkaðarins heimilt að semja um að fresta til 1. janúar 1973 allt að helmingi þeirrar styttingar vinnuvikunnar, sem af gildistöku laganna leiðir.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Hannibal Valdimarsson.

Nr. 89. 24. desember 1971

LÖG

um breyting á lögum nr. 21 frá 10. maí 1969, um breyting á lögum nr. 62 18. maí 1967, um bann gegn veiðum með botnvörpu og flotvörpu.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðanna „til ársloka 1971“ í 8. gr. laganna komi: til ársloka 1972.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Lúðvík Jósepsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 30 12. maí 1970, um Húsnæðismálastofnun ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. mgr. 20. gr. laganna breytist þannig:

Í stað „400 krónur" komi: 1200 krónur.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Hannibal Valdimarsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 57 27. júní 1921, um afstöðu foreldra til skilgetinna barna.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við lögin bætist 2 nýjar greinar, svo hljóðandi:

a. (29. gr.) Ekki má ákveða lægri meðlagsgreiðslu með skilgetnu barni né takmarka meðlagsgreiðslu við lægri aldur barns en þegar um er að ræða óskilgetið barn.

b. (30. gr.) Frá 1. janúar 1972 skal greiða meðlag með skilgetnu barni, þar til það nær þeim aldri, er 29. gr. kveður á um, þótt áður hafi verið ákveðið lægra aldursmark.

2. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 87 5. júní 1947, um afstöðu foreldra til óskilgetinna barna.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Síðari mgr. 8. gr. laganna orðist svo:

Í meðlagsúrskurði má aldrei ákveða lægri meðlagsgreiðslu en barnalífeyri, eins og hann er ákveðinn á hverjum tíma í lögum um almannatryggingar, né heldur takmarka meðlagsskyldu barnsföður (meðlagsskylds) við lægri aldur barns en á hverjum tíma gildir um barnalífeyri skv. almannatryggingalögum.

2. gr.

Aftan við lögin bætist ný gr., svo hljóðandi:

Frá 1. janúar 1972 skal greiða barnsmeðlög, þar til barn nær þeim aldri, er á hverjum tíma gildir um greiðslu barnalífeyris skv. almannatryggingalögum, þótt í meðlagsúrskurði hafi verið ákveðið lægra aldursmark.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1971.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

Nr. 93. 24. desember 1971

LÖG

um Framkvæmdastofnun ríkisins.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

I. KAFLI
Hlutverk og skipulag.

1. gr.

Framkvæmdastofnun ríkisins er sjálfstæð stofnun, sem er ríkisstjórninni til aðstoðar við stefnumótun í efnahags- og atvinnumálum. Hún annast hagrannsóknir og áætlanagerð og hefur með höndum heildarstjórn fjárfestingarmála og lánveitingar samkvæmt lögum þessum.

Stofnunin starfar í þremur deildum: hagrannsóknadeild, áætlanadeild og lánadeild.

Framkvæmdastofnun ríkisins heyrir undir ríkisstjórnina.

2. gr.

Stjórn Framkvæmdastofnunar ríkisins skal skipuð 7 mönnum, kosnum hlutfallskosningu í sameinuðu Alþingi að afstöðnum almennum alþingiskosningum. Kosnir skulu jafnmargir varamenn. Ríkisstjórnin skipar formann og varaformann úr hópi hinna þingkjörnu stjórnarmanna. Formaður stjórnarinnar boðar hana til fundar. Á fundinum ræður afl atkvæða. Ríkisstjórnin ákveður þóknun stjórnarinnar.

3. gr.

Verkefni stjórnar Framkvæmdastofnunarinnar eru m. a. þessi:

1) að gera tillögur til ríkisstjórnarinnar um ráðningu forstöðumanna deilda;
2) að ákveða rekstraráætlun fyrir stofnunina til eins árs í senn, að fengnum tillögum framkvæmdaráðs;
3) að ákveða starfsáætlun fyrir stofnunina til eins árs í senn og skera úr um, hver áætlanaverkefni skuli sitja fyrir. Starfsáætlun skal endurskoða á árinu, eftir því sem þurfa þykir;
4) að fjalla um og samþykkja allar áætlanir, sem stofnunin gerir, áður en þær eru sendar ríkisstjórninni, sbr. 11. gr., svo og skýrslur stofnunarinnar um framkvæmd áætlana;
5) að fara með stjórn Framkvæmdasjóðs Íslands, sbr. V. kafla laga þessara;
6) að fara með stjórn Byggðasjóðs, sbr. VI. kafla laga þessara.

4. gr.

Ríkisstjórnin skipar þriggja manna framkvæmdaráð, er annast daglega stjórn Framkvæmdastofnunar ríkisins. Framkvæmdaráð má leysa frá störfum með mánaðarfyrirvara, og eiga þá framkvæmdaráðsmenn rétt til óskertra launa í þrjá mánuði.

Stjórn Framkvæmdastofnunarinnar tekur ákvörðun fyrir hönd stofnunarinnar um launakjör framkvæmdaráðs, forstöðumanna deilda og annarra starfsmanna.

5. gr.

Verkefni framkvæmdaráðs eru m. a.:

1) að láta gera áætlanir á vegum stofnunarinnar og leggja þær fyrir stjórn hennar;
2) að gera tillögur til stjórnarinnar um rekstraráætlanir og starfsáætlanir fyrir stofnunina;
3) að gera tillögur um árlega heildaráætlun fyrir Framkvæmdasjóð og Byggðasjóð svo og um einstakar lánveitingar úr þeim;
4) að ráða stofnuninni starfsfólk innan ramma fjárhagsáætlunarinnar, að fengnum tillögum forstöðumanna deilda, sbr. þó 3. gr. 1. tl.

II. KAFLI

Hagrannsóknadeild.

6. gr.

Hagrannsóknadeild annast nauðsynlegar rannsóknir til undirbúnings áætlanagerða stofnunarinnar, svo og gagnasöfnun og skýrslugerð um framkvæmd þeirra áætlana, sem gerðar hafa verið og samþykktar af ríkisstjórninni, sbr. 11. gr.

Hagrannsóknadeildin annast gerð þjóðhagsreikninga og almennra þjóðhagsáætlana. Skulu áætlanir gerðar til langs tíma um þróun þjóðarbúsins.

Deildin er ríkisstjórninni til ráðuneytis í efnahagsmálum og heyrir beint undir ríkisstjórnina.

III. KAFLI
Áætlanadeild.

7. gr.

Áætlanadeild gerir áætlanir um uppbyggingu og þróun mikilvægustu atvinnugreina og um heildarþróun atvinnulífsins.

8. gr.

Deildin gerir áætlanir um þróun byggða og atvinnulífs víðs vegar um land, með það fyrir augum að skapa landsmönnum öllum fulla atvinnu og eðlileg lífsskilyrði og stuðla að heilbrigðri byggðaþróun.

9. gr.

Deildin gerir áætlanir fyrir ráðuneyti og opinberar stofnanir um framkvæmdir ríkisins og aðrar opinberar framkvæmdir, eftir því sem um semst.

10. gr.

Stjórn Framkvæmdastofnunarinnar ákveður, í samráði við ríkisstjórnina, í hvaða röð skal unnið að áætlunaverkefnum og hver vera skulu markmið og forsendur hverrar áætlunar.

Við gerð atvinnumálaáætlana skal stofnunin hafa náin samráð við aðila vinnumarkaðarins. Einnig skal haft samráð við samtök og stofnanir atvinnuveganna, eftir því sem við á, og má fela þessum aðilum einstaka þætti áætlunargerðarinnar, ef henta þykir.

Byggðaáætlanir skulu gerðar í samráði við sveitarstjórnir og landshlutasamtök sveitarfélaga, svo og landshlutasamtök verkalýðsfélaga og atvinnurekenda.

Meðan unnið er að áætlanagerð í viðkomandi landshluta, getur stjórn stofnunarinnar sett þar upp skrifstofu til bráðabirgða.

11. gr.

Áætlanir skulu sendar ríkisstjórninni til samþykktar, og gerir hún Alþingi grein fyrir þeim. Ríkisstjórnin skal gefa Alþingi árlega skýrslu um starfsemi Framkvæmdastofnunar ríkisins.

Framkvæmdastofnunin fylgist með framkvæmd þeirra áætlana, sem ríkisstjórnin hefur samþykkt. Áætlanir til lengri tíma en eins árs skal stofnunin endurskoða, eftir því sem tilefni gefst.

IV. KAFLI
Lánadeild.

12. gr.

Lánadeild vinnur að því að samræma útlán allra opinberra stofnlánasjóða og að skipuleggja fjármagnsöflun til framkvæmda með sérstöku tilliti til þeirra framkvæmda, sem forgang þurfa að hafa samkvæmt áætlunum stofnunarinnar.

Hún fylgist með fjárhag allra opinberra fjárfestingarsjóða og gerir tillögur um fjáröflun til þeirra, eftir því sem þörf krefur.

Lánastofnanir og opinberir sjóðir veita Framkvæmdastofnuninni almennt yfirlit um lánveitingar til fjárfestingar og framkvæmda eftir nánari reglum, sem stjórn Framkvæmdastofnunarinnar setur. Stjórn stofnunarinnar getur að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar og í samráði við banka og stærstu fjárfestingarsjóði sett almennar reglur um, hvers konar framkvæmdir skulu hafa forgang umfram aðrar. Skulu þá

lánastofnanir og opinberir sjóðir haga lánveitingum í samræmi við það. Engri stofnun er þó skylt að veita lán, sem hún telur ekki eðlilega tryggð.

13. gr.

Lánadeildin annast rannsóknir á arðsemi og þjóðhagslegu gildi nýrra atvinnugreina og fyrirtækja, sem fyrirhugað er að setja á stofn, í samráði við hagdeildir bankanna, og einnig rannsóknir á stöðu starfandi fyrirtækja, sem þarfnast endurskipulagningar og nýrrar fjármögnunar. Um athuganir á tæknilegum forsendum nýrra atvinnugreina skal leita umsagnar Rannsóknaráðs ríkisins og viðkomandi rannsóknarstofnana.

Lánadeildin getur átt frumkvæði að stofnun nýrra fyrirtækja samkvæmt ákvörðun stjórnar Framkvæmdastofnunarinnar. Lætur hún þá vinna nauðsynleg áætlunar- og undirbúningsstörf og leitar síðan samvinnu við aðra aðila um að koma fyrirtækinu á fót.

14. gr.

Lánadeildin tekur við umsóknum um lán úr Framkvæmdasjóði og Byggðasjóði og annast athugun þeirra. Áður en lánveiting er samþykkt, beitir lánadeild sér fyrir að tryggja það með samningum við aðra fjárfestingarsjóði og lánastofnanir, að nægileg stofnlán fáist til framkvæmdarinnar og að eðlileg rekstrarfyrirgreiðsla fáist hjá viðskiptabanka.

Nú verður ákveðið með viðeigandi breytingum á lögum um aðra opinbera stofnlánasjóði að fela Framkvæmdastofnun ríkisins umsjá þeirra, og skulu þeir þá starfræktir í lánadeild með sérstöku reikningshaldi.

15. gr.

Framkvæmdaráð skal hafa náið samstarf við stofnlánasjóði og viðskiptabanka í því skyni að samræma sjónarmið þessara aðila og aðgerðir til eflingar íslenzku efnahags- og atvinnulífi.

16. gr.

Lánadeildin getur, ef hagkvæmt þykir, haft vörzlu og bókhald þeirra sjóða, sem eru í umsjá Framkvæmdastofnunar ríkisins, og afgreiðslu lánsfjár og innheimtu. Að öðrum kosti verði þessi verkefni falin starfandi ríkisbanka.

Handbært fé Framkvæmdasjóðs og Byggðasjóðs skal geymt á sérstökum reikningi í Seðlabanka Íslands. Þó er heimilt að geyma fé í viðskiptareikningum við aðra banka eða sparisjóði, ef svo stendur á, að sú lánastofnun, sem hlut á að máli, hefur veitt bráðabirgðalán til framkvæmda, sem stjórn Framkvæmdastofnunarinnar hefur samþykkt að veita lán til, enda sé innistæðunni haldið innan þess hundraðshluta útlagðs kostnaðar við verkið, sem ætla má að lánið úr sjóðnum nemi.

Árlega skal birta skrá yfir lánveitingar stofnunarinnar.

17. gr.

Stjórn Framkvæmdastofnunar ríkisins skal leita eftir samningum við stjórnir Iðnþróunarsjóðs, Atvinnuleysistryggingasjóðs, lífeyrissjóða og tryggingarfélaga um samvinnu þessara sjóða og félaga við stofnunina varðandi lánveitingar.

V. KAFLI

Um Framkvæmdasjóð Íslands.

18. gr.

Framkvæmdasjóður Íslands (á ensku The Development Fund of Iceland), sem stofnaður var með lögum nr. 66 13. maí 1966, er eign ríkisins. Tekur Framkvæmdastofnun ríkisins við stjórn hans, sbr. 5. tl. 3. gr., svo og umsjá allri og rekstri.

19. gr.

Mótvirðisfé í vörzlu sjóðsins skal, ásamt vöxtum af því, lána að hálfu til framkvæmda í þágu landbúnaðarins og að hálfu til annarrar starfsemi Framkvæmdasjóðs. Höfuðstóll Mótvirðissjóðs, eins og hann er á hverjum tíma, skal færður sérstaklega skuldamegin á efnahagsreikningi Framkvæmdasjóðs.

20. gr.

Hlutverk Framkvæmdasjóðs er að beina fjármagni til aðkallandi framkvæmda, sem æskilegar eru taldar fyrir þjóðarbúið að dómi stjórnar Framkvæmdastofnunarinnar og eru í samræmi við þau markmið, sem felast í áætlunum hennar.

Þessu hlutverki gegnir sjóðurinn með því:

1) að veita fé til þeirra fjárfestingarsjóða, sem veita lán til einstakra framkvæmda, enda sé því fé varið til lána, sem eru í samræmi við fjárfestingaráætlanir stofnunarinnar;
2) að veita lán til einstakra framkvæmda, þegar stjórn stofnunarinnar þykir sérstaka nauðsyn bera til þess og
3) að veita lán til meiri háttar opinberra framkvæmda.

21. gr.

Stjórn Framkvæmdastofnunar ríkisins tekur ákvarðanir um lánveitingar Framkvæmdasjóðs Íslands og ráðstöfun fjármuna hans.

Hún tekur ákvarðanir um heildaráætlun, er gera skal árlega um ráðstöfunarfé sjóðsins, bæði eigið fé og lánsfé, og heildarútlán hans og skiptingu þeirra milli fjárfestingarlánastofnana og einstakra framkvæmda. Heimilt er henni að setja lánastofnunum skilyrði um notkun þess lánsfjár, er þær fá úr sjóðnum.

Hún tekur enn fremur ákvarðanir um vexti og önnur útlánakjör Framkvæmdasjóðs að fengnu samþykki ríkisstjórnar og úrskurðar reikninga sjóðsins og tekur ákvörðun um afskriftir af kröfum sjóðsins.

22. gr.

Framkvæmdasjóði Íslands er heimilt að fengnu samþykki ríkisstjórnarinnar að taka lán til starfsemi sinnar, bæði innanlands og erlendis. Ríkissjóður ábyrgist allar skuldbindingar Framkvæmdasjóðs Íslands.

23. gr.

Nú tekur sjóðurinn erlent fé að láni og endurlánar það innanlands, og skal þá svo um samið við lántakanda, að hann beri halla eða njóti hagnaðar, er verða kann vegna gengisbreytinga, þannig að vaxta- og afborganagreiðslur hækki eða lækki í íslenzkum krónum við slíkar breytingar.

24. gr.

Heimilt er stjórn Framkvæmdastofnunarinnar að veita fé til rannsókna á nýjungum í atvinnulífi. Um slíkar styrkveitingar skal leita umsagnar viðkomandi rannsóknarstofnana eða Rannsóknaráðs ríkisins, eftir því sem við á. Einnig má verja fé til undirbúnings nýrra fyrirtækja, sem stofnunin hyggst beita sér fyrir samkvæmt síðari málsgrein 13. gr.

25. gr.

Framkvæmdasjóður er undanþeginn öllum opinberum gjöldum og sköttum til ríkissjóðs eða sveitarsjóða eða annarra stofnana, með sama hætti og ríkisbankar.

Nú er fasteign seld á nauðungaruppboði eða við gjaldþrotaskipti, og ber þá uppboðshaldara að rannsaka, hvort eignin sé veðsett Framkvæmdasjóði, og geta þess

í uppboðsgerðinni. Ef svo reynist, skal Framkvæmdasjóði gert viðvart svo tímanlega, að hægt sé að mæta eða láta mæta við uppboðið.

VI. KAFLI
Um Byggðasjóð.

26. gr.

Byggðasjóður er eign ríkisins og starfar sem hluti af Framkvæmdastofnun ríkisins og lýtur sömu stjórn, sbr. 3. gr.

27. gr.

Byggðasjóður tekur við stofnfé Atvinnujöfnunarsjóðs, skv. lögum nr. 69/1966, greiddu og ógreiddu, og öðrum eignum hans og skuldbindingum eins og þær eru 1. janúar 1972.

28. gr.

Tekjur Byggðasjóðs eru:

1) Eignir Atvinnujöfnunarsjóðs samkvæmt lögum nr. 69/1966.
2) Framlag úr ríkissjóði að fjárhæð kr. 1 000 000 000.00, sem greiðist með jöfnum fjárhæðum á næstu 10 árum, í fyrsta sinn á árinu 1972.
3) Skattgjald af álbræðslu í Straumsvík, að frádregnum 25% skattgjaldsins, er renna á til Hafnarfjarðarkaupstaðar, og 4.1%, er rennur til Iðnlánasjóðs. Frá og með októbermánuði 1978 lækkar hlutdeild Hafnarfjarðarkaupstaðar í 20%, en hlutur Byggðasjóðs eykst að sama skapi.
4) Vaxtatekjur.

29. gr.

Hlutverk Byggðasjóðs er að stuðla að jafnvægi í byggð landsins með því að veita fjárhagslegan stuðning til framkvæmda og eflingar atvinnulífs með hliðsjón af landshlutaáætlunum, sbr. 8. gr., og til að bæta aðstöðu til búsetu í einstökum byggðarlögum og koma í veg fyrir, að lífvænlegar byggðir fari í eyði.

30. gr.

Heimilt er Byggðasjóði að veita vaxtalaus bráðabirgðalán til allt að tveggja ára til framkvæmda, sem greiðast eiga af opinberu framlagi, sem tryggt hefur verið.

Þá er og heimilt að veita óafturkræf framlög, ef sérstaklega stendur á.

Enn fremur er sjóðsstjórninni heimilt, ef sérstaklega stendur á, að gerast fyrir hönd sjóðsins meðeigandi í atvinnufyrirtæki, sem hún telur nauðsynlegt að koma á fót eða starfrækja áfram í samræmi við tilgang sjóðsins og þarfir viðkomandi byggðarlags.

31. gr.

Stjórn Byggðasjóðs er heimilt að greiða landshlutasamtökum sveitarfélaga af fé sjóðsins sem svarar ¾ — þrem fjórðu hlutum — af árslaunum starfsmanns, að því tilskildu, að hann vinni að undirbúningi og gerð áætlana fyrir viðkomandi landshluta í samvinnu við áætlanadeild.

32. gr.

Framkvæmdaráð gerir árlegar áætlanir um heildarútlán Byggðasjóðs á komandi ári og gerir frumvarp að slíkri áætlun á grundvelli landshlutaáætlana og leggur fyrir stjórnina. Þá tekur stjórnin einnig ákvörðun um einstakar lánveitingar og kveður á um tryggingu fyrir láni, vexti og afborgunarskilmála hverju sinni.

Stjórn Byggðasjóðs skal hafa samráð við viðkomandi landshlutasamtök sveitarfélaga við ráðstöfun fjár úr sjóðnum, eftir því sem við verður komið.

33. gr.

Framkvæmdastofnuninni er heimilt að afla Byggðasjóði lánsfjár allt að 300 milljónum króna á ári næstu fimm árin eftir gildistöku þessara laga, gegn ábyrgð ríkissjóðs.

34. gr.

Ákvæði 25. gr. ná einnig til Byggðasjóðs.

VII. KAFLI
Ýmis ákvæði.

35. gr.

Hlutaðeigandi aðilum er skylt að veita Framkvæmdastofnuninni allar upplýsingar, er hún þarf á að halda vegna skýrslugerða sinna og annarra starfa. Nýtur hún í þessu efni sömu réttinda og Hagstofa Íslands og sömu viðurlög liggja við, ef út af er brugðið. Byggingarnefndir og oddvitar senda stofnuninni skýrslur, eftir því sem nánar verður ákveðið í reglugerð, um byggingarframkvæmdir í umdæmi þeirra. Heimilt er að ákveða, að þessar skýrslur nái einnig til umsókna um byggingaleyfi og veittra byggingaleyfa.

Um upplýsingasöfnun skal stofnunin þó hafa samráð við Hagstofuna og aðra aðila, sem hlíðstæðum upplýsingum safna, í því skyni að komast hjá tvíverknaði.

36. gr.

Ríkissjóður, Seðlabanki Íslands, Framkvæmdasjóður, Byggðasjóður og sérstakir sjóðir, sem stofnuninni kann að verða falin umsjá með, greiða í sameiningu kostnað af starfsemi Framkvæmdastofnunarinnar eftir nánari reglum og samkvæmt þeim hlutföllum, sem ríkisstjórnin ákveður.

37. gr.

Fari Framkvæmdastofnun ríkisins með vörzlu og bókhald þeirra sjóða, sem eru í umsjá hennar, sbr. 16. gr., skulu kosnir af Alþingi tveir endurskoðendur til að endurskoða reikninga þeirra.

Ársreikningar sjóðanna skulu að lokinni endurskoðun lagðir fyrir stjórn Framkvæmdastofnunarinnar til staðfestingar.

38. gr.

Stjórn Framkvæmdastofnunarinnar annast úrlausn þeirra verkefna, sem í öðrum lögum eru falin Efnahagsstofnuninni.

Forstöðumaður hagrannsóknadeildar eða fulltrúi hans hefur með höndum starf oddamanns í yfirnefnd Verðlagsráðs sjávarútvegsins, sbr. lög nr. 60 1964.

Nánari ákvæði um starfsemi Framkvæmdastofnunarinnar og framkvæmd laga þessara má setja með reglugerð.

39. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi felld lög nr. 66/1966 og lög nr. 69/1966, svo og önnur lög og lagaákvæði, sem brjóta kunna í bága við þessi lög.

40. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

LÖG

um breyting á lögum um verðlagsmál, nr. 54 frá 14. júní 1960.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

1. gr. laganna orðist svo:

Með verðlagsákvarðanir fer 9 manna nefnd, verðlagsnefnd. 3 nefndarmenn skulu skipaðir samkvæmt tilnefningu Alþýðusambands Íslands, 1 samkvæmt tilnefningu Bandalags starfsmanna ríkis og bæja, 2 samkvæmt tilnefningu Vinnuveitendasambands Íslands, 1 samkvæmt tilnefningu Verzlunarráðs Íslands og 1 samkvæmt tilnefningu Sambands ísl. samvinnufélaga. Formaður nefndarinnar er skipaður án tilnefningar. Hver nefndarmaður skal tilnefna varamann, er taki sæti í forföllum hans. Viðskiptaráðherra skipar nefndina.

Meiri hluti atkvæða ræður ákvörðunum verðlagsnefndar. Verði atkvæði jöfn, sker atkvæði formanns úr.

2. gr.

Á eftir 20. gr. laganna komi eftirfarandi:

Ákvæði til bráðabirgða.

Verð á hvers konar vöru má eigi hækka frá því, sem var 1. nóvember 1970, nema með samþykki hlutaðeigandi yfirvalda, og mega þau ekki leyfa neina hækkun á vöruverði, nema þau telji hana óhjákvæmilega. Leyfi til slíkrar hækkunar skal vera háð samþykki ríkisstjórnarinnar.

Hundraðshluti álagningar á vörum í heildsölu og smásölu má eigi hækka frá því, sem var 1. nóvember 1970, nema með samþykki hlutaðeigandi yfirvalda, sbr. ákvæði 1. málsgreinar þessarar greinar. Sama gildir um umboðslaun vegna vörusölu og um hvers konar álagningu, sem ákveðin er sem hundraðshluti á selda vinnu eða þjónustu.

Ákvæði 1. og 2. málsgr. þessarar gr. taka á hliðstæðan hátt til seldrar þjónustu og framlags, í hvaða formi sem er, þar á meðal til hvers konar þjónustu og framlags, sem ríki, sveitarfélög og stofnanir þeirra, svo og aðrir opinberir aðilar, láta í té gegn gjaldi. Ákvæði þessarar málsgreinar taka ekki til þeirrar hækkunar á húsaleigu, sem ákveðin var skv. fyrri málsgr. 6. gr. laga nr. 94/1970, um ráðstafanir til stöðugs verðlags og atvinnuöryggis.

Ríkisstjórninni er heimilt að ákveða, að öll opinber gjöld, önnur en þau, sem ákveðin eru í lögum um tekjustofna sveitarfélaga, megi eigi hækka frá því, sem var á árinu 1970, nema með samþykki ríkisstjórnarinnar. Skal hækkun á slíku gjaldi þá eigi leyfð, nema ríkisstjórnin telji hana óhjákvæmilega vegna fjárhagsafkomu hlutaðeigandi aðila.

3. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. janúar 1972 og gilda til 31. desember 1972.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1971.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Lúðvík Jósepsson.

LÖG

um breyting á lögum nr. 86 16. des. 1943, um ákvörðun leigumála og söluverðs lóða og landa Reykjavíkurkaupstaðar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. gr. laganna orðist svo:

Ársleiga eftir lóðir, sem leigðar eru til íbúðarhúsabygginga til 75 ára, skal ákveðin samkvæmt reglugerð, er borgarstjórn setur og ráðuneytið staðfestir. Leiga eftir aðrar lóðir og lönd skal ákveðin af borgarstjórn og hafnarstjórn.

2. gr.

Lög þessi öðlast gildi 1. jan. 1972.

Gjört í Reykjavík, 24. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Hannibal Valdimarsson.

Nr. 96. 27. desember 1971.

LÖG

um breyting á lögum um almannatryggingar, nr. 67 frá 20. apríl 1971.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

2. málsgr. 6. gr. orðist svo:

Rísi ágreiningur um bætur, leggur tryggingaráð úrskurð á málið. Þeim úrskurði má áfrýja til tryggingadóms, sem sett verði um sérstök löggjöf.

2. gr.

Orðin „sem átt hafa sér stað eftir 1. janúar 1961“ í síðustu mgr. 11. gr. falli niður.

3. gr.

14. gr. orðist svo:

Barnalífeyrir er greiddur með börnum yngri en 17 ára, ef annað hvort foreldra er látið eða er örorkulífeyrisþegi, enda eigi barnið lögheimili hér á landi, og annað hvort foreldra þess eða barnið sjálft hafi átt hér lögheimili a. m. k. þrjú síðustu árin, áður en umsókn er lögð fram. Séu báðir foreldrar látnir eða örorkulífeyrisþegar, skal greiddur tvöfaldur barnalífeyrir.

Sömu réttarstöðu hafa kjörbörn og stjúpbörn, þegar eins stendur á. Þó skal ekki greiddur barnalífeyrir vegna fráfalls eða örorku stjúpföður, ef barnið á framfærsluskyldan föður á lífi. Eigi skal heldur greiða barnalífeyri vegna fráfalls eða örorku ættleiðanda, nema barnið hafi verið á framfæri hans a. m. k. tvö síðustu árin, áður en lífeyrisréttur gat stofnazt. Heimilt er tryggingaráði að stytta þennan frest, ef sýnt þykir, að ættleiðingin standi ekki í sambandi við væntanlegan bótarétt.

Tryggingaráð getur ákveðið að greiða barnalífeyri með barni ellilífeyrisþega svo og með barni manns, sem sætir gæzlu- eða refsivist, enda hafi vistin varað a. m. k. þrjá mánuði.

Ef ekki reynist gerlegt að feðra barn, er heimilt að greiða með því barnalífeyri. Með umsókn um lífeyri fyrir ófeðrað barn skulu fylgja málsskjöl varðandi faðernismálið, og skal tryggingaráð meta, hvort þau skjöl eru fullnægjandi til þess að greiðsla sé heimiluð.

Barnalífeyrir greiðist foreldrum barnanna, enda séu þau á framfæri þeirra, eða þeim öðrum, er annast framfærslu þeirra að fullu.

Árlegur lífeyrir með hverju barni skal vera kr. 36 108.00. Ekki skal greiða barnalífeyri vegna þeirra barna, er njóta örorkulífeyris.

4. gr.

17. gr. orðist svo:

Hver, sem á lögheimili hér á landi og verður ekkja eða ekkill innan 67 ára aldurs, á rétt á bótum í sex mánuði eftir lát maka, kr. 7368.00 á mánuði.

Hafi bótaþegi barn yngra en 17 ára á framfæri sínu, á hann rétt á bótum í 12 mánuði til viðbótar, kr. 5525.00 á mánuði.

5. gr.

19. gr. orðist svo:

Nú eru tekjur elli- eða örorkulífeyrisþega lægri en kr. 120 000.00 á ári, og skal þá hækka lífeyri hans um það, sem á vantar þá fjárhæð. Sama gildir um hjónalífeyri, eftir því sem við á.

Heimilt er að greiða frekari uppbót á elli- og örorkulífeyri, ef sýnt þykir, að lífeyrisþegi geti ekki komizt af án þess. Við ákvörðun um hækkun lífeyris samkvæmt 1. og 2. málsgrein hér að framan skulu umsóknir um hækkun rökstuddar t. d. með skattaframtölum. Enn fremur skal höfð hliðsjón af því, hvort eignum bótaþega hefur verið ráðstafað með þeim hætti, að það valdi synjun hækkunar.

Að fengnum tillögum tryggingaráðs setur ráðherra reglugerð um framkvæmd lífeyrishækkunar samkvæmt þessari grein.

6. gr.

Í b-lið 29. gr. falli burtu orðin „hjá meistara".

7. gr.

Í stað orðanna „3. málsgr. 29. gr." í 30. gr. c-lið komi: 4. málsgr. 29. greinar.

8. gr.

Upphaf 3. málsgr. 33. gr. orðist svo:

Dagpeningar eru kr. 317.00 á dag fyrir hvern einstakling og kr. 75.00 fyrir hvert barn á framfæri ...

9. gr.

4. málsgr. 44. gr. orðist svo:

Sjúkradagpeningar skulu ekki vera hærri en slysadagpeningar samkvæmt 33. grein og ekki lægri en kr. 251.00 á dag fyrir einstakling 17 ára og eldri og kr. 75.00 fyrir hvert barn á framfæri, þar með talin börn utan heimils, sem umsækjandi sannanlega greiðir með samkvæmt meðlagsúrskurði eða skilnaðarleyfisbréfi.

10. gr.

Á eftir orðunum „ella allt að ⅔ hlutum“ í 6. málsgr. 44. gr. komi: Lækkunin tekur þó ekki til sjúkradagpeninga vegna barna sjúklings.

Niðurlagsorð 6. málsgr.: „Dagpeningar húsmóður“ o. s. frv. falli niður.

11. gr.

Við 54. gr. bætist:

Starfsfólk sjúkrasamlaga, Tryggingastofnunarinnar og umboðsmenn hennar skulu kynna sér til hlítar aðstæður umsækjenda og bótaþega og gera þeim grein fyrir ýtrasta rétti þeirra samkv. lögum þessum, reglugerðum og starfsreglum stofnananna.

12. gr.

78. gr. orðist svo:

Nú verður breyting á vikukaupi í almennri verkamannavinnu, og skal ráðherra þá innan 6 mánaða breyta upphæðum bóta samkvæmt lögum þessum og greiðslum samkvæmt 73. gr. í samræmi við það. Fjölskyldubætur svo og hækkanir lífeyris skv. 19. gr. eru undanþegnar þessu ákvæði, en um hækkanir þessara bóta og greiðslna fer eftir ákvörðun ríkisstjórnarinnar hverju sinni.

13. gr.

Lög þessi öðlast gildi hinn 1. janúar 1972.

Ákvæði til bráðabirgða.

I. Framlög til almannatrygginga skv. lögum þessum vegna ársins 1972 falla niður sem hér segir:

A. **Vegna lífeyristrygginga:**

1. Hlutur hinna tryggðu skv. b-lið 20. gr.
2. Hlutur sveitarsjóða skv. c-lið 20. gr.

B. **Vegna sjúkratrygginga:**

Iðgjöld hinna tryggðu til sjúkratrygginga skv. 2. mgr. 48. gr. laganna.

Sérstakt framlag sveitarsjóða til sjúkratrygginga skv. 3. mgr. 49. gr. laganna skal árið 1972 vera 9.77% af tilföllnum gjöldum sjúkrasamlags, þ. á m. hlut í gjöldum héraðssamlags árið 1972.

Skal hvert sveitarfélag greiða sjúkrasamlagi framlag sitt með jöfnum greiðslum, sem stjórn viðkomandi sjúkrasamlags ákveður með hliðsjón af áætlun um framlagið. Uppgjör vegna greiðslnanna fer fram að árinu liðnu.

Ríkissjóður greiðir á árinu 1972 tekjuskerðingu almannatrygginga, sem af þessum ákvæðum leiðir.

II. Í ársbyrjun 1972 skulu stjórnir sjúkrasamlaga sjá um, að hvert samlag sé gert upp nákvæmlega miðað við 1. janúar 1972. Öll álögð en óinnheimt iðgjöld skulu færð til tekna og eignar, en tilfallin, ógreidd gjöld á þeim tíma færð til gjalda og til skuldar. Útistandandi iðgjöld skulu síðan endurmetin með hliðsjón af sennilegum vanhöldum í innheimtu, ekki minna en 15%.

Jákvæður höfuðstóll þannig reiknaður skal færast hlutaðeigandi sveitarfélögum og ríkissjóði til eignar, þannig að sveitarfélög fái 42.5%, en ríkissjóður 57.5%.

Neikvæður höfuðstóll þannig reiknaður skal hins vegar með jöfnum greiðslum 1972 og 1973 jafnaður af ríkissjóði og hlutaðeigandi sveitarsjóðum, þannig að ríkissjóður greiði 57.5%, en sveitarsjóður 42.5% mismunarins.

III. Árið 1972 skal leggja á sérstakan launaskatt, er nemi 1½%. Skattur þessi skal lagður á alla sömu aðila og lög nr. 14/1965, um launaskatt, taka til, og gilda ákvæði þeirra að fullu um álagningu og innheimtu þessa sérstaka skatts, svo og um aðra framkvæmd hans.

Tekjur af skatti þessum renna í ríkissjóð.

Gjört að Bessastöðum, 27. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Magnús Kjartansson.

28. desember 1971. Nr. 97.

LÖG

um vörugjald.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Enginn má framleiða vöru í söluskyni, sem gjaldskyld er samkvæmt lögum þessum, nema hann hafi áður fengið til þess leyfisbréf hjá tollstjóra í því umdæmi, sem framleiðslan fer fram.

Fyrir leyfisbréf skal greiða 10 000 kr. til ríkissjóðs. Leyfisbréf, er heimilar vörugerð samkvæmt lögum þessum, skal koma í stað iðjuleyfis samkvæmt lögum nr. 79/1971, um iðju og iðnað, og ákvæða 13. tl. 29. gr. laga nr. 104/1965, um aukatekjur ríkissjóðs.

Leyfisbréf til vörugerðar gildir í 5 ár frá og með útgáfudegi. Fyrir endurnýjun leyfisbréfs skal gjalda 5 000 kr. í ríkissjóð.

2. gr.

Af vörum þeim, sem inn er fluttar eða framleiddar eru innanlands og flokkast undir tollskrárnúmer þau, sem talin eru í eftirfarandi gjaldskrá, skal greiða vörugjald til ríkissjóðs, sem hér segir:

Tollskrárnúmer	Vörutegund	Gjaldeining	Vörugjald í kr.
17.04	Sykurvörur, sem kakaó er ekki í:		
01	Lakkrís, sykraður og lakkrísvörur	1 kg	45.60
03	Brjóstsykur, sælgætistöflur og pastillur	1 kg	45.60
04	Tyggigúmmí, húðað með sykri og óhúðað	1 kg	45.60
05	Karamellur	1 kg	45.60
09	Aðrar	1 kg	45.60
18.06	Súkkulaði og aðrar neyzluvörur, sem í er kakaó:		
úr 18.06.09	Súkkulaðiís og ís húðaður með súkkulaði	—	0.00
úr 18.06.09	Suðusúkkulaði, þ. e. hreint súkkulaði, sem í er einungis kakaóbaunir, kakaósmjör og sykur, með hámarksfeiti 30%. Lágmarksstærð í smásöluumbúðum 100 grömm	1 kg	20.80
úr 18.06.09	Annað	1 kg	45.60
22.01.01	Ölkelduvatn og annað vatn með kolsýru	1 l	6.20
22.02.00	Límonaði, gosdrykkir, einnig með bragðefnum, og aðrar óáfengar drykkjarvörur, þó ekki ávaxta- og grænmetissafi, er telst til nr. 20.07	1 l	6.00
22.03.00	Öl gert úr malti:		
úr 22.03.00	Maltöl og annað yfirgerjað næringaröl, sem inniheldur minnst 8% af maltextrakti og minna en 2% alkóhólmagn miðað við rúmmál	1 l	3.80
úr 22.03.00	Annað	1 l	6.80

3. gr.

Vörugjald skv. 2. gr. skal greiða eftir magni vöru, að öllum umbúðum frátöldum, en eftir rúmmáli, sé um vökva að ræða. Gjald reiknast af hverri heilli gjaldeiningu.

4. gr.

Framleiðandi gjaldskyldrar innlendrar vöru skal greiða gjaldið til hlutaðeigandi tollstjóra, áður en vara er afhent af framleiðslustað eða seld.

5. gr.

Vörugjald af innfluttum vörum skal innheimt með aðflutningsgjöldum og njóta sömu lögverndar og þau gjöld. Að þessu og öðru leyti gilda ákvæði laga nr. 1/1970, um tollskrá o. fl., og ákvæði laga nr. 59/1969, um tollheimtu og tolleftirlit, eftir því sem við á, um vörugjald af innfluttum vörum.

6. gr.

Fjármálaráðuneytinu er heimilt að endurgreiða gjald, sem greitt hefur verið samkvæmt lögum þessum af vörum, sem fluttar hafa verið til útlanda til sölu þar eða endursendar, ef útflutningur varanna fer eftir reglum tollalaga, sbr. ákvæði 11. tl. 3. gr. laga nr. 1/1970, um tollskrá o. fl., og ákvæði 57. gr. laga nr. 59/1969, um tollheimtu og tolleftirlit.

Fjármálaráðuneytinu er heimilt að fella niður eða endurgreiða gjald, sem greiða ber samkvæmt lögum þessum, af vörum, sem seldar eru úr verzlunum, sem eingöngu selja til farþega í ferðum milli landa.

7. gr.

Fjármálaráðherra sker úr, verði ágreiningur um, hvaða vörur séu gjaldskyldar samkvæmt lögum þessum.

Fjármálaráðherra setur reglugerð um innlenda vörugerð, um hús, rúm og búnað, þar sem vörugerð fer fram, um geymslu á hráefnum og tilbúnum óafhentum vörum, um gerð og merkingu umbúða, um afhendingu og sölu varanna, um bókhald vörugerðar og annað það, er þurfa þykir til að tryggja gjaldheimtuna.

Þá skal ákveða með reglugerð, hvernig auðkenna skuli vörureikninga þá, er fylgja gjaldskyldri vöru framleiðanda eða umboðssala, svo og hvort og hvernig slík vara skuli auðkennd framleiðanda og innflytjanda, þegar varan er seld í smásölu.

8. gr.

Heimilt skal tollyfirvaldi eða öðrum aðila í umboði fjármálaráðuneytisins að kanna birgðir vörugjaldsskyldra vara verzlana og annarra sölustaða, sem selja gjaldskyldar vörur samkvæmt lögum þessum til neytenda. Á slíkum stöðum skulu jafnan vera fyrir hendi auðkenndir innkaupsreikningar yfir allar innlendar vörugjaldsskyldar vörur, sem á boðstólum eru, og skulu eftirlitsmenn hafa aðgang að þeim, hvenær sem er.

9. gr.

Óheimilt er að taka við innlendum framleiðsluvörum, sem gjaldskyldar eru samkvæmt lögum þessum og ætlaðar eru til endursölu, nema þeim fylgi auðkenndur vörureikningur í samræmi við ákvæði reglugerðar, sem fjármálaráðuneytið setur. Þá er og óheimilt að taka við innfluttum vörugjaldsskyldum vörum, nema fullnægt hafi verið ákvæðum sömu reglugerðar um merkingu smásöluumbúða.

Ef aðili verður uppvís að því að taka á móti vörugjaldsskyldri vöru á vörureikningi, sem ekki er auðkenndur samkvæmt framansögðu, eða án vörureiknings, eða án auðkennis innflytjanda á smásöluumbúðum, skal hann ábyrgjast greiðslu gjaldsins.

Að öðru leyti skal farið með mál hans skv. 14. gr. þessara laga.

10. gr.

Sé gjald af innlendri framleiðslu ekki innt af hendi á réttum tíma, getur tollstjóri látið lögreglu stöðva atvinnurekstur viðkomanda, þar til full skil eru gerð, með því m. a. að setja verkstofur hans, tæki og vörur undir innsigli. Þó skal tollstjóri eigi láta stöðva framleiðslu á þeirri vöru, sem unnið er að við lokun, ef hann telur hættu á, að birgðir hálfunninna vara, vélar eða verkfæri skemmist, verði vörugerð eigi lokið. Gjaldskyldar vörur framleiðanda og birgðir efnis í þær skulu vera að veði fyrir gjaldinu, sektum og málskostnaði. Til lúkningar gjaldi, sektum og málskostnaði getur tollstjóri án undangengins lögtaks eða fjárnáms selt slíkar birgðir, sem fyrirfinnast, á uppboði, er boðað sé með viku fyrirvara.

11. gr.

Til loka apríl 1972 skal ríkissjóður greiða framlag til Styrktarsjóðs fatlaðra, sem er í vörzlu félagsmálaráðuneytisins, er nemur 4.00 kr. af hverju kílógrammi innlendrar framleiðslu, sem fellur undir tollskrárnúmer 17.04.01, 17.04.03, 17.04.04, 17.04.05 og 17.04.09, og enn fremur af innlendri framleiðslu þeirra vara, er falla undir tollskrárnúmer 18.06.09 og gjaldskyldar eru skv. 2. gr., annarri en suðusúkkulaði í 100 g umbúðum og stærri, sbr. sömu gr.

12. gr.

Til loka júní 1976 skal ríkissjóður greiða framlag til Styrktarsjóðs vangefinna, sem er í vörzlu félagsmálaráðuneytisins, er nemur 1.95 kr. af hverjum lítra innlendrar framleiðslu, sem fellur undir tollskrárnúmer 22.01.01, 22.02.00 og 22.03.00.

Framlagi ríkissjóðs skal varið til að reisa og endurbæta stofnanir fyrir vangefið fólk.

13. gr.

Ríkissjóður greiðir eigi framlag skv. ákvæðum 11. og 12. gr. af framleiðslu, sem flutt er úr landi eða seld er úr verzlunum, sem eingöngu selja til farþega í ferðum milli landa, sbr. ákvæði 6. gr.

14. gr.

Ítrekað brot gegn lögum þessum varðar missi leyfisbréfs um stundarsakir, eða fyrir fullt og allt, eftir ákvörðun fjármálaráðherra hverju sinni.

Mél, sem rísa út af brotum gegn lögum þessum, skal með farið að hætti opinberra mála, og varða brot sektum, nema þyngri refsing liggi við samkvæmt öðrum lögum.

Sektir renna í ríkissjóð.

15. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Með lögum þessum eru úr gildi numin lög nr. 60 30. des. 1939, um gjald af innlendum tollvörutegundum, lög nr. 78 1. júlí 1966, um aðstoð við vangefið fólk og samtök hjarta- og æðaverndarfélaga, svo og 1. mgr. 1. gr. laga nr. 25 16. apríl 1962, um aðstoð til fatlaðra, og 2. og 3. gr. sömu laga, svo og lög nr. 9 25. marz 1965, um breytingu á sömu lögum.

Ákvæði til bráðabirgða.

Framleiðendur vörugjaldsskyldrar vöru mega stunda framleiðslu samkvæmt leyfum, er gild voru skv. ákvæðum laga nr. 60/1939, í 5 ár frá og með gildistöku þessara laga.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Halldór E. Sigurðsson.

Nr. 98. 15. desember 1971.

FORSETABRÉF

um frestun á fundum Alþingis.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Að ég, að tilskildu samþykki Alþingis, veiti forsætisráðherra umboð til þess að fresta um sinn fundum Alþingis, 92. löggjafarþings, frá 21. desember 1971 eða síðar, ef henta þykir, enda verði þingið kvatt til fundar á ný eigi síðar en 20. janúar 1972.

Gjört í Reykjavík, 15. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

LÖG

um happdrættislán ríkissjóðs vegna vega- og brúagerða á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkissjóður gefur út til sölu innanlands happdrættisskuldabréf samtals að fjárhæð 250 milljónir króna. Happdrættisskuldabréfin skulu gefin út í allt að 5 flokkum á árunum 1971 til 1975, og ákveður fjármálaráðuneytið lánsfjárhæð hvers bréfaflokks.

2. gr.

Happdrættisskuldabréfin, sem eru útgefin til handhafa og hvert að fjárhæð a. m. k. 1000 krónur, falla í gjalddaga að 10 árum liðnum frá útgáfudegi þeirra.

3. gr.

Heimilt er að verðtryggja skuldabréfin, sem gefin verða út skv. 1. gr., með því að binda endurgreiðslu höfuðstóls vísitölu.

4. gr.

Af skuldabréfunum eru ekki greiddir vextir, en vinningum úthlutað í samræmi við útdrátt númera, sbr. 6. gr.

5. gr.

Skuldabréfin eru undanþegin framtalsskyldu og eignarsköttum, en vinningar svo og verðbætur undanþegin tekjuskatti og tekjuútsvari.

6. gr.

Árleg fjárhæð vinninga í hverjum flokki skal nema 7% af heildarfjárhæð skuldabréfa hvers flokks og ber að draga um þá einu sinni á ári. Fjármálaráðuneytið ákveður tölu vinninga, fjárhæð þeirra hvers um sig og útdráttardag.

Á happdrættisskuldabréfunum skal tilgreindur útdráttardagur.

7. gr.

Reglur XIX. kafla laga nr. 85 frá 23. júní 1936 um mál til ógildingar skjala o. fl. gilda ekki um skuldabréf samkvæmt lögum þessum.

8. gr.

Fjármunir þeir, er inn koma fyrir sölu happdrættisskuldabréfanna, skulu renna til greiðslu kostnaðar af vega- og brúagerð á Skeiðarársandi, er opni hringveg um landið.

Kostnaður við framkvæmd þessarar fjáröflunar greiðist af söluandvirði skuldabréfanna.

9. gr.

Fjármálaráðherra setur reglugerðir um einstaka flokka lánsins með nánari reglum um lánskjör og önnur atriði, er varða framkvæmd laga þessara.

10. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi, en jafnframt falla úr gildi lög nr. 12 23. marz 1971.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Halldór E. Sigurðsson.

Nr. 100. 28. desember 1971.

LÖG

um innheimtu ýmissa gjalda með viðauka.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt að innheimta á árinu 1972 með viðauka eftirtalin gjöld til ríkissjóðs:

a. Með allt að 140% viðauka stimpilgjald af öðru en afsölum fyrir fasteignum og skipum, leigusamningum um jarðir og lóðir og af kaupmálum.
b. Með allt að 140% viðauka leyfisbréfagjöld, önnur en þau, er um ræðir í aukatekjulögum nr. 104/1965.
c. Með 560% álagi gjald af innlendum tollvörutegundum samkvæmt lögum nr. 60/1939, nema af gosdrykkjum samkvæmt 1. tölulið 4. kafla 2. gr. með 680% álagi, öli samkvæmt 3. tölulið sama kafla með 740% álagi og kaffibæti samkvæmt 1. tölulið 3. kafla, sem er undanþegið álagi.

2. gr.

Álagið skal reikna þannig, að hver gjaldeining hækki um þann hundraðshluta, sem um ræðir í 1. gr., en broti úr eyri, sem myndast við viðbót þessa, skal sleppt.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 28. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Halldór E. Sigurðsson.

Stjórnartíðindi A 16, nr. 83—100. Útgáfudagur 31. desember 1971.

STJÓRNARTÍÐINDI A 17 — 1971

FJÁRLÖG

fyrir árið 1972.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

A-HLUTI

Fjárreiður ríkissjóðs og ríkisstofnana.

1. gr.

Greiðsluyfirlit ríkissjóðs.

		Þús. kr.
0	Gjöld	16 549 552
1	Tekjur	16 898 872
	Gjöld umfram tekjur	349 320
3	Lánahreyfingar út	265 666
4	Lánahreyfingar inn	3 800
	Mismunur	261 866

Greiðslujöfnuður:

Á rekstrarreikningi	349 320
Á lánahreyfingum	261 866
Greiðsluafgangur	87 454

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

2. gr.

Árið 1972 eru veittar til gjalda fjárhæðir þær, sem tilgreindar eru á rekstrarreikningi í þessari grein, sbr. sundurliðun í 4. gr.

			Þús. kr.	Rekstrar- Þús. kr.
		0 Gjöld:		
1 00	**Æðsta stjórn ríkisins**			**129 376**
1 01	**Forsætisráðuneytið**			**174 191**
	101—171	Yfirstjórn	161 650	
	901—902	Annað	12 541	
1 02	**Menntamálaráðuneytið**			**2 912 625**
	101	Yfirstjórn	86 193	
	201—883	Fræðslumál	2 582 733	
	901—999	Söfn, listir og önnur menningarstarfsemi	243 699	
1 03	**Utanríkisráðuneytið**			**204 369**
	101—102	Yfirstjórn	32 272	
	201	Löggæzla á Keflavíkurflugvelli	40 696	
	301—312	Sendiráð	75 763	
	401	Alþjóðastofnanir	55 638	
1 04	**Landbúnaðarráðuneytið**			**821 064**
	101—172	Yfirstjórn	18 994	
	201—299	Búnaðarmál	758 944	
	501—503	Skólar	43 126	
1 05	**Sjávarútvegsráðuneytið**			**309 063**
	101	Yfirstjórn	8 199	
	201—299	Útvegsmál	287 454	
	901	Annað	13 410	
1 06	**Dóms- og kirkjumálaráðuneytið**			**849 919**
	101—102	Yfirstjórn	15 280	
	201—283	Dómgæzla, lögreglumál o. fl.	729 305	
	301—373	Þjóðkirkjan	105 334	
1 07	**Félagsmálaráðuneytið**			**698 623**
	101	Yfirstjórn	6 483	
	271—272	Húsnæðismál	533 294	
	301—999	Önnur félagsmál	158 846	
1 08	**Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið**			**6 198 573**
	101	Yfirstjórn	8 106	
	271—273	Tryggingamál	5 743 700	
	301—399	Heilbrigðismál	418 635	
	471—501	Annað	28 132	
		Flutt		**12 297 803**

3. gr.

Árið 1972 er ætlazt til, að tekjur ríkissjóðs verði þær, sem tilgreindar eru á rekstrarreikningi skv. þessari grein.

reikningur.

1 Tekjur:

			Þús. kr.	Þús. kr.
1 1		**Skattar.**		
		Beinir skattar.		
		Persónuskattar		**567 600**
1 11 0		Iðgjöld lífeyristrygginga:		
1 11 01		Almannatryggingagjald (eftirstöðvar)	110 000	
1 11 02		Lífeyristryggingagjald atvinnurekenda	288 800	
1 11 1		Slysa- og atvinnuleysistryggingagjöld:		
1 11 11		Slysatryggingaiðgjöld atvinnurekenda, áhættuiðgjald af trillubátum og áhættuiðgjald af búvélum	95 000	
1 11 12		Iðgjald til atvinnuleysistryggingasjóðs	73 800	
		Eignarskattar		**251 644**
1 12 0		Eignarskattar, alm.:		
1 12 01		Eignarskattur einstaklinga	106 600	
1 12 02		Byggingasjóðsgjald af eignarskatti einstaklinga	1 066	
1 12 03		Eignarskattur félaga	117 800	
1 12 04		Byggingasjóðsgjald af eignarskatti félaga	1 178	
1 12 1		Erfðafjárskattur:		
1 12 11		Erfðafjárskattur	25 000	
		Tekjuskattar		**3 158 270**
1 13 0		Tekjuskattar:		
1 13 01		Tekjuskattur einstaklinga	2 677 000	
1 13 02		Byggingasjóðsgjald af tekjuskatti einstaklinga	26 770	
1 13 03		Tekjuskattur félaga	450 000	
1 13 04		Byggingasjóðsgjald af tekjuskatti félaga	4 500	
		Óbeinir skattar		
		Gjöld af innflutningi		**5 219 860**
1 15 0		Aðflutningsgjöld:		
1 15 01		Aðflutningsgjöld 4 656 000		
		Þar af til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga 232 800		
			4 423 300	
1 15 02		Aðflutningsgjöld af sjónvarpstækjum	21 200	
1 15 03		Byggingariðnaðarsjóðsgjald	5 200	
1 15 04		Tollstöðvargjald	23 280	
1 15 05		Byggingasjóðsgjald af innflutningi	23 280	
1 15 1		Innflutningsgjöld af benzíni og gúmmígjald:		
1 15 11		**Innflutningsgjald af benzíni**	658 200	
1 15 12		Gúmmígjald	47 100	
		Flutt		**9 197 374**

Rekstrar-

0 Gjöld:

			Þús. kr.	Þús. kr.
		Flutt		12 297 803
1 09	**Fjármálaráðuneytið**			**1 004 620**
	101—104	Yfirstjórn	37 803	
	201—282	Toll- og skattheimta	223 948	
	381—384	Lífeyrissjóðir, styrktarfé og eftirlaun	164 864	
	385—999	Annað	578 005	
1 10	**Samgönguráðuneytið**			**1 699 243**
	101	Yfirstjórn	5 872	
	211	Vegamál	980 429	
	321—672	Önnur samgöngumál	712 942	
1 11	**Iðnaðarráðuneytið**			**303 447**
	101	Yfirstjórn	5 272	
	201—299	Iðnaðarmál	73 848	
	301—371	Orkumál	224 327	
1 12	**Viðskiptaráðuneytið**			**1 209 527**
	101	Yfirstjórn	9 148	
	201	Niðurgreiðslur	1 185 400	
	902—999	Annað	14 979	
1 13	**Hagstofa Íslands**			**17 465**
1 14	**Ríkisendurskoðun**			**17 447**

Flutt	16 549 552

reikningur.

1 Tekjur:

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Flutt		9 197 374
1 15 8	Hagnaður af sölu varnarliðseigna:		
1 15 81	Hagnaður af sölu varnarliðseigna	18 400	
	Skattar af framleiðslu		**182 540**
1 16 0	Gjöld af innlendum tollvörum:		
1 16 01	Gjald af innlendum tollvörum	101 500	
1 16 02	Sælgætisgjald	4 340	
1 16 03	Flöskugjald	33 500	
1 16 04	Álgjald	43 200	
	Skattar af seldum vörum og þjónustu		**6 587 311**
1 17 0	Söluskattur:		
1 17 01	Söluskattur 4 759 800		
	Til Jöfnunarsjóðs sveitarfélaga 380 800		
	———	4 379 000	
1 17 1	Skemmtanaskattur:		
1 17 11	Miðagjald til Menningarsjóðs	3 900	
1 17 12	Skemmtanaskattur 27 000		
	÷ endurgreiðslur 6 100	20 900	
1 17 2	Launaskattur:		
1 17 21	Launaskattur	797 000	
1 17 3	Rekstrarhagnaður Á.T.V.R.:		
1 17 31	Rekstrarhagnaður Á.T.V.R.	1 330 000	
1 17 32	Gjald af seldum vindlingum	13 600	
1 17 33	Gjald af seldum eldspýtum	1 730	
1 17 5	Gjöld af útfluttum sjávarafurðum:		
1 17 51	Síldargjald	1 600	
1 17 52	Ferskfiskmatsgjald	17 700	
1 17 53	Hluti útflutningsgjalds af sjávarafurðum	12 700	
1 17 54	Síldarmatsgjald	15	
1 17 55	Síldarsölugjald	6	
1 17 9	Aðrir skattar:		
1 17 91	Iðnaðargjald	5 200	
1 17 92	Sérleyfisgjald	3 750	
1 17 93	Gjald af eyðublöðum heillaskeyta	210	
	Aðrir óbeinir skattar		**761 312**
1 19 0	Aukatekjur og stimpilgjald:		
1 19 01	Stimpilgjald	180 000	
1 19 02	Aukatekjur	35 000	
1 19 03	Þinglýsingar	62 000	
	Flutt		16 728 537

Rekstrar-

Gjöld:	Þús. kr.	Þús. kr.
Flutt		16 549 552

Gjöld samtals	16 549 552
Tekjur umfram gjöld	349 320
Samtals	16 898 872

reikningur.

			1 Tekjur:	Þús. kr.	Þús. kr.
			Flutt		16 728 537
1	19	1	Ýmsir skattar af bifreiðum:		
1	19	11	Bifreiðaskattur	211 500	
1	19	13	Skrásetningargjald bifreiða	7 700	
1	19	14	Skoðunargjald bifreiða	12 900	
1	19	15	Veggjald	19 500	
1	19	2	Ýmsir skattar af skipum:		
1	19	21	Lestagjald	1 250	
1	19	22	Vitagjald	3 400	
1	19	23	Skipaskoðunargjald	2 500	
1	19	3	Tekjur af sölu erlends gjaldeyris:		
1	19	32	Hluti af umboðsþóknun og gengismun gjaldeyrisbankanna	99 800	
1	19	33	Leyfisgjald	9 700	
1	19	9	Aðrir óbeinir skattar:		
1	19	90	Verðjöfnunargjald	70 000	
1	19	91	Áhættugjald vegna ríkisábyrgða	5 000	
1	19	92	Skipulagsgjald	13 000	
1	19	93	Rafmagnseftirlitsgjald	14 775	
1	19	94	Einkaleyfisgjald frá Happdrætti H. Í.	10 600	
1	19	95	Prófgjald bifreiðastjóra	1 100	
1	19	96	Prófgjald iðnnema	900	
1	19	97	Rafstöðvagjald	30	
1	19	98	Sérlyfjagjald	650	
1	19	99	Hvalveiðigjald	7	
1	2		**Arðgreiðslur frá fyrirtækjum og sjóðum í ríkiseign, fluttar úr B-hluta ríkisreiknings**		90 900
1	21	0	Arðgreiðslur frá B-hluta stofnunum:		
1	21	01	Afgjöld ríkisjarða	1 000	
1	21	02	Keflavíkurflugvöllur, flugmálastjórn	60 800	
1	21	03	Ríkisprentsmiðjan Gutenberg	700	
1	21	04	Fríhöfnin, Keflavíkurflugvelli	28 400	
1	3		**Ýmsar tekjur**		79 435
1	31	0	Vextir og arður af hlutabréfum:		
1	31	01	Vextir	16 000	
1	31	02	Arður af hlutabréfum	1 000	
1	31	03	Dráttarvextir	20 000	
1	39	0	Ýmsar tekjur:		
1	39	01	Greiðsla Tryggingastofnunar ríkisins fyrir þjónustu sýslumanna og bæjarfógeta	9 500	
1	39	02	Sameignir ríkisins	10 400	
1	39	03	Yfirverð líknarfrímerkja	135	
1	39	04	Samúðarskeyti Landssímans	2 800	
1	39	06	Sektir og upptækar vörur til ríkissjóðs	14 600	
1	39	07	Ýmsar óvissar tekjur	5 000	
			Tekjur samtals		16 898 872

4. gr.

1 00 Æðsta stjórn ríkisins.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Embætti forseta Íslands:**			
	0 10	Laun	3 770	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 470	
	0 27	Viðhald	2 350	
		Gjöld samtals		8 590
201	**Alþingi:**			
	0 10	Laun	79 083	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	26 350	
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	3 570	
		Gjöld samtals		109 003
		Viðfangsefni:		
	02	Þingfararkaup alþingismanna	51 991	
	03	Skrifstofu- og alþingiskostnaður	39 982	
	04	Rekstrarkostnaður fasteigna	4 542	
	05	Útgáfukostnaður Alþingistíðinda	6 000	
	06	Yfirskoðunarmenn ríkisreiknings	418	
	07	Hús Jóns Sigurðssonar	2 100	
	08	Þingmannasamtök NATO	400	
	09	Sérfræðileg aðstoð fyrir þingflokka	3 570	
		Gjöld samtals	109 003	
301	**Ríkisstjórn:**			
	0 10	Laun	6 661	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	500	
		Gjöld samtals		7 161
401	**Hæstiréttur:**			
	0 10	Laun	4 622	
		Gjöld samtals		4 622
			Samtals	129 376

1 01 Forsætisráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Forsætisráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	2 875	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	5 570	
	0 27	Viðhald	1 163	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	3 523	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	45	
		Gjöld samtals		13 176
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	6 013	
	02	Viðhald stjórnarráðshúss	550	
	03	Fálkaorðan	500	
	04	Þjóðhátíð 1974	1 250	
	05	Framlag til Kanadasjóðs	45	
	06	Viðhald ráðherrabústaðarins	1 136	
	07	Rekstur ráðherrabústaðar	682	
	08	Breytingar á Arnarhvoli	3 000	
		Gjöld samtals	13 176	
102	**Efnahagsstofnunin:**			
	0 10	Laun	3 991	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 123	
	0 27	Viðhald	60	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
		Gjöld samtals		5 274
171	**Framlag til Byggðasjóðs:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	143 200	
		Gjöld samtals		143 200
901	**Húsameistari ríkisins:**			
	0 10	Laun	8 562	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 733	
	0 27	Viðhald	150	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	50	
		Gjöld samtals	10 495	
	1 00	Tekjur	3 000	
		Mismunur		7 495
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	2 877	
	02	Teiknistofa	7 618	
		Gjöld samtals	10 495	

			Þús. kr.	Þús. kr.
902		**Þjóðgarðurinn á Þingvöllum og Þingvallanefnd:**		
	0 10	Laun	415	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	618	
	0 27	Viðhald	560	
	0 70	Vextir	3	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	3 750	
		Gjöld samtals	5 346	
	1 00	Tekjur	300	
		Mismunur		5 046
	3 00	Lánahreyfingar út	2	
		Samtals		174 191

1 02 Menntamálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Menntamálaráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
0 10	Laun		34 453	
0 20	Önnur rekstrargjöld		12 534	
0 27	Viðhald		100	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		100	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 92	Til sveitarfélaga		11 450	
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		27 556	
	Gjöld samtals			86 193
	Viðfangsefni:			
01	Yfirstjórn		33 322	
02	Námsstjórar		2 429	
03	Endurskoðun námsefnis		6 227	
04	Til kennaranámskeiða		5 014	
05	Landspróf og samræmt gagnfræðapróf		2 126	
06	Námsflokkar		250	
07	Til framkvæmdar sundskyldu í skólum		10 700	
08	Til skíðakennslu í skólum		500	
09	Til að jafna aðstöðu nemenda í strjálbýli til framhaldsnáms		25 000	
10	Til fyrrverandi barnakennara eftir tillögum fræðslumálastjóra		125	
11	Til unglingafræðslu eftir tillögum fræðslumálastjóra		500	
	Gjöld samtals		86 193	
201	**Háskóli Íslands:**			
0 10	Laun		124 587	
0 20	Önnur rekstrargjöld		24 066	
0 27	Viðhald		825	
0 70	Vextir		38	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		42 767	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		400	
	Gjöld samtals		192 683	
1 00	Tekjur		570	
	Mismunur			192 113
3 00	Lánahreyfingar út		262	
	Viðfangsefni:			
01	Yfirstjórn		8 007	
02	Guðfræðideild		3 955	
03	Læknadeild		24 344	

		Þús. kr.	Þús. kr.
04	Tannlækningar	11 994	
05	Lyfjafræði lyfsala	2 037	
06	Lagadeild	7 232	
07	Viðskiptadeild	6 744	
08	Heimspekideild	21 812	
09	Verkfræðideild	32 673	
10	Bókasafn	7 737	
11	Íþróttakennsla	2 173	
12	Rekstur fasteigna	13 066	
13	Sameiginleg útgjöld	7 753	
14	Þjóðfélagsfræðikennsla	3 689	
15	Til byggingaframkvæmda og tækjakaupa	39 467	
	Gjöld samtals	192 683	

202 Tilraunastöð háskólans á Keldum:

0 10	Laun	10 961	
0 20	Önnur rekstrargjöld	14 467	
0 27	Viðhald	900	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	827	
	Gjöld samtals	27 155	
1 00	Tekjur	17 000	
	Mismunur		10 155

203 Raunvísindastofnun háskólans:

0 10	Laun	14 265	
0 20	Önnur rekstrargjöld	4 115	
0 27	Viðhald	740	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	898	
	Gjöld samtals	20 018	
1 00	Tekjur	250	
	Mismunur		19 768

Viðfangsefni:

01	Yfirstjórn	4 553	
02	Rannsóknastofa í stærðfræði	1 746	
03	Rannsóknastofa í eðlisfræði	4 169	
04	Rannsóknastofa í efnafræði	2 370	
05	Rannsóknastofa í jarðvísindum	7 180	
	Gjöld samtals	20 018	

205 Handritastofnun Íslands:

0 10	Laun	5 062	
0 20	Önnur rekstrargjöld	1 030	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	8 000	
	Gjöld samtals		14 092

			Þús. kr.	Þús. kr.
206	**Orðabók háskólans:**			
	0 10	Laun	3 090	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	150	
		Gjöld samtals		3 240
231	**Náttúrufræðistofnun Íslands:**			
	0 10	Laun	5 239	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 561	
	0 27	Viðhald	185	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	102	
		Gjöld samtals		7 087
232	**Rannsóknaráð ríkisins:**			
	0 10	Laun	1 904	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 763	
	0 27	Viðhald	50	
	0 70	Vextir	938	
		Gjöld samtals		6 655
	3 00	Lánahreyfingar út	1 578	
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	2 919	
	02	Til frumathugana á nýtingu náttúruauðæfa landsins	2 200	
	03	Þátttökugjald í Nordforsk	400	
	04	Sjóefna- og jarðefnarannsóknir, vextir	938	
	05	Til hlutdeildar í sérfræðikostnaði við jarðefnaleit hér á landi árið 1970 á vegum Tækniaðstoðar Sameinuðu þjóðanna	198	
		Gjöld samtals	6 655	
271	**Reiknistofnun háskólans:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	2 537	
		Gjöld samtals		2 537
276	**Byggingasjóður rannsókna í þágu atvinnuveganna:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	10 600	
		Gjöld samtals		10 600
301	**Menntaskólinn í Reykjavík:**			
	0 10	Laun	35 350	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 455	
		Gjöld samtals		38 805
302	**Menntaskólinn á Akureyri:**			
	0 10	Laun	21 768	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 100	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	500	
		Gjöld samtals		26 368

			Þús. kr.	Þús. kr.
303	**Menntaskólinn á Laugarvatni:**			
	0 10	Laun	8 275	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 265	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	18 250	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	25	
		Gjöld samtals		27 815
304	**Menntaskólinn við Hamrahlíð:**			
	0 10	Laun	31 612	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	6 980	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	20 100	
		Gjöld samtals		58 692
305	**Menntaskólinn við Tjörnina:**			
	0 10	Laun	22 584	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 100	
		Gjöld samtals		26 684
306	**Menntaskólinn á Ísafirði:**			
	0 10	Laun	4 020	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 745	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	21 000	
		Gjöld samtals		26 765
307	**Menntaskóli á Austurlandi, bygging:**			
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	5 000	
		Gjöld samtals		5 000
308	**Menntaskólar almennt:**			
	0 10	Laun	2 302	
	0 27	Viðhald	5 860	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	2 800	
		Gjöld samtals		10 962
321	**Kennaraháskóli Íslands:**			
	0 10	Laun	36 640	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	5 378	
	0 27	Viðhald	1 160	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	17 200	
		Gjöld samtals		60 378
322	**Æfinga- og tilraunaskóli kennaraháskólans:**			
	0 10	Laun	9 010	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 425	
	0 27	Viðhald	50	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 000	
		Gjöld samtals		11 485

			Þús. kr.	Þús. kr.
331	**Íþróttakennaraskóli Íslands:**			
0	10	Laun	1 668	
0	20	Önnur rekstrargjöld	800	
0	27	Viðhald	350	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 000	
		Gjöld samtals	3 818	
1	00	Tekjur	30	
		Mismunur		3 788
336	**Húsmæðrakennaraskóli Íslands:**			
0	10	Laun	2 501	
0	20	Önnur rekstrargjöld	837	
0	27	Viðhald	250	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	300	
		Gjöld samtals	3 888	
1	00	Tekjur	200	
		Mismunur		3 688
421	**Fræðslumyndasafn:**			
0	10	Laun	1 598	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 233	
		Gjöld samtals	3 831	
1	00	Tekjur	1 080	
		Mismunur		2 751
422	**Ríkisútgáfa námsbóka:**			
0	10	Laun	5 022	
0	20	Önnur rekstrargjöld	26 935	
0	27	Viðhald	110	
0	70	Vextir	195	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	660	
0	90	Yfirfærslur:		
0	94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	250	
		Gjöld samtals	33 172	
1	00	Tekjur	1 000	
		Mismunur		32 172
3	00	Lánahreyfingar út	765	
		Viðfangsefni:		
	02	Skrifstofa	5 648	
	03	Bókaútgáfa	27 524	
		Gjöld samtals	33 172	
431	**Iðnfræðsluráð:**			
0	10	Laun	1 760	
0	20	Önnur rekstrargjöld	593	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	50	
0	90	Yfirfærslur:		
0	94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	150	
		Gjöld samtals		2 553

			Þús. kr.	Þús. kr.
501	**Tækniskólinn:**			
0	10	Laun	15 327	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 937	
0	27	Viðhald	180	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	770	
		Gjöld samtals	18 214	
1	00	Tekjur	250	
		Mismunur		17 964
		Viðfangsefni:		
02		Tækniskólinn í Reykjavík	17 202	
03		Undirbúningsdeild á Akureyri	1 012	
		Gjöld samtals	18 214	
506	**Vélskólinn:**			
0	10	Laun	17 256	
0	20	Önnur rekstrargjöld	4 753	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 000	
		Gjöld samtals		23 009
		Viðfangsefni:		
01		Yfirstjórn	1 151	
02		Bókleg og verkleg kennsla í Reykjavík	15 994	
04		Námskeið utan Reykjavíkur	4 864	
05		Ósundurliðað	1 000	
		Gjöld samtals	23 009	
507	**Stýrimannaskólinn:**			
0	10	Laun	9 160	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 769	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	450	
		Gjöld samtals		12 379
514	**Iðnskólinn í Reykjavík:**			
0	10	Laun	28 710	
		Gjöld samtals		28 710
515	**Iðnskólar utan Reykjavíkur:**			
0	10	Laun	15 257	
0	20	Önnur rekstrargjöld	381	
0	27	Viðhald	486	
		Gjöld samtals	16 124	
1	00	Tekjur	43	
		Mismunur		16 081
516	**Iðnskólar almennt:**			
0	27	Viðhald	1 000	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður[1])	25 200	
		Gjöld samtals		26 200

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 1.

			Þús. kr.	Þús. kr.
517	**Hótel- og veitingaþjónaskóli Íslands:**			
	0 10	Laun	2 403	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 126	
	0 27	Viðhald	95	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	30	
		Gjöld samtals	3 654	
	1 00	Tekjur	620	
		Mismunur		3 034
518	**Fiskvinnsluskólinn:**			
	0 10	Laun	2 000	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 000	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
		Gjöld samtals		3 100
521	**Hjúkrunarskóli Íslands:**			
	0 10	Laun	17 392	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 190	
	0 27	Viðhald	400	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 000	
		Gjöld samtals	22 982	
	1 00	Tekjur	2 260	
		Mismunur		20 722
541	**Húsmæðraskólinn í Reykjavík:**			
	0 10	Laun	3 372	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	680	
	0 27	Viðhald	970	
		Gjöld samtals		5 022
542	**Húsmæðraskólinn á Varmalandi:**			
	0 10	Laun	2 140	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	200	
		Gjöld samtals		2 340
543	**Húsmæðraskólinn á Staðarfelli:**			
	0 10	Laun	2 498	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	450	
		Gjöld samtals		2 948
544	**Húsmæðraskólinn á Ísafirði:**			
	0 10	Laun	1 901	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	268	
		Gjöld samtals		2 169
545	**Húsmæðraskólinn á Blönduósi:**			
	0 10	Laun	2 040	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	251	
		Gjöld samtals		2 291

			Þús. kr.	Þús. kr.
546	**Húsmæðraskólinn á Löngumýri:**			
0 10	Laun		1 265	
0 20	Önnur rekstrargjöld		135	
	Gjöld samtals			1 400
547	**Húsmæðraskólinn á Laugalandi:**			
0 10	Laun		2 304	
0 20	Önnur rekstrargjöld		131	
	Gjöld samtals			2 435
548	**Húsmæðraskólinn á Akureyri:**			
0 10	Laun		1 378	
0 20	Önnur rekstrargjöld		115	
	Gjöld samtals			1 493
549	**Húsmæðraskólinn á Laugum:**			
0 10	Laun		1 536	
0 20	Önnur rekstrargjöld		58	
	Gjöld samtals			1 594
551	**Húsmæðraskólinn á Hallormsstað:**			
0 10	Laun		1 461	
0 20	Önnur rekstrargjöld		278	
	Gjöld samtals			1 739
552	**Húsmæðraskólinn á Laugarvatni:**			
0 10	Laun		3 135	
0 20	Önnur rekstrargjöld		290	
	Gjöld samtals			3 425
553	**Húsmæðraskólar almennt:**			
0 27	Viðhald		4 007	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður[1])		6 500	
	Gjöld samtals			10 507
561	**Myndlista- og handíðaskólinn:**			
0 10	Laun		4 779	
0 20	Önnur rekstrargjöld		958	
0 27	Viðhald		55	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		400	
	Gjöld samtals		6 192	
1 00	Tekjur		300	
	Mismunur			5 892
571	**Sjómannaskólahúsið:**			
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		9 900	
	Gjöld samtals			9 900

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 2.

			Þús. kr.	Þús. kr.
581	**Verzlunarskólar:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	16 500	
		Gjöld samtals		16 500
		Viðfangsefni:		
	01	Til Verzlunarskóla Íslands	13 600	
	02	Til Samvinnuskólans	2 600	
	03	Til bréfaskóla SÍS og ASÍ	300	
		Gjöld samtals	16 500	
582	**Stýrimannaskólinn í Vestmannaeyjum:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 92	Til sveitarfélaga	925	
		Gjöld samtals		925
601	**Héraðsskólinn í Reykholti:**			
	0 10	Laun	4 657	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	844	
		Gjöld samtals	5 501	
	1 00	Tekjur	200	
		Mismunur		5 301
602	**Héraðsskólinn á Núpi:**			
	0 10	Laun	4 440	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 107	
		Gjöld samtals	6 547	
	1 00	Tekjur	375	
		Mismunur		6 172
603	**Héraðsskólinn í Reykjanesi:**			
	0 10	Laun	4 090	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	792	
		Gjöld samtals	4 882	
	1 00	Tekjur	200	
		Mismunur		4 682
604	**Héraðsskólinn á Reykjum:**			
	0 10	Laun	4 650	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	772	
		Gjöld samtals	5 422	
	1 00	Tekjur	280	
		Mismunur		5 142
605	**Alþýðuskólinn á Eiðum:**			
	0 10	Laun	5 930	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 300	
		Gjöld samtals	8 230	
	1 00	Tekjur	500	
		Mismunur		7 730

			Þús. kr.	Þús. kr.
606	**Héraðsskólinn í Skógum:**			
	0 10	Laun	4 474	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 600	
		Gjöld samtals	6 074	
	1 00	Tekjur	400	
		Mismunur		5 674
607	**Héraðsskólinn á Laugarvatni:**			
	0 10	Laun	4 960	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	683	
		Gjöld samtals	5 643	
	1 00	Tekjur	200	
		Mismunur		5 443
608	**Héraðsskólar almennt:**			
	0 27	Viðhald	8 325	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður[1])	45 450	
		Gjöld samtals		53 775
621	**Skálholtsskóli:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	4 000	
		Gjöld samtals		4 000
679	**Sameiginlegur kostnaður við skólana á Laugarvatni:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	1 327	
		Gjöld samtals		1 327
701	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Reykjavíkur:**			
	0 10	Laun	321 055	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	14 440	
		Gjöld samtals		335 495
702	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Kópavogs:**			
	0 10	Laun	45 824	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 150	
		Gjöld samtals		47 974
703	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Hafnarfjarðar:**			
	0 10	Laun	42 493	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 625	
		Gjöld samtals		44 118
704	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Keflavíkur:**			
	0 10	Laun	26 273	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	433	
		Gjöld samtals		26 706
705	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Akraness:**			
	0 10	Laun	19 100	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 115	
		Gjöld samtals		20 215

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 3.

			Þús. kr.	Þús. kr.
706	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Ísafjarðar:**			
	0 10	Laun	11 544	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	971	
		Gjöld samtals		12 515
707	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Siglufjarðar:**			
	0 10	Laun	8 508	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	352	
		Gjöld samtals		8 860
708	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Sauðárkróks:**			
	0 10	Laun	6 996	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	52	
		Gjöld samtals		7 048
709	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Akureyrar:**			
	0 10	Laun	42 469	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 437	
		Gjöld samtals		43 906
711	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Húsavíkur:**			
	0 10	Laun	9 105	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	170	
		Gjöld samtals		9 275
712	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Ólafsfjarðar:**			
	0 10	Laun	5 405	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	80	
		Gjöld samtals		5 485
713	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Seyðisfjarðar:**			
	0 10	Laun	3 863	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	150	
		Gjöld samtals		4 013
714	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Neskaupstaðar:**			
	0 10	Laun	7 690	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	280	
		Gjöld samtals		7 970
715	**Barna- og gagnfræðastigsskólar Vestmannaeyja:**			
	0 10	Laun	19 141	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	558	
		Gjöld samtals		19 699
716	**Barna- og gagnfræðastigsskólar utan kaupstaða:**			
	0 10	Laun	261 276	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	11 211	
		Gjöld samtals		272 487

			Þús. kr.	Þús. kr.
761	**Barna- og gagnfræðastigsskólar almennt:**			
0 10	Laun		68 537	
0 20	Önnur rekstrargjöld		33 000	
0 27	Viðhald		53 272	
	Gjöld samtals			154 809
	Viðfangsefni:			
02	Aksturskostnaður vegna skólasóknar og annar kostnaður, er komið getur í stað aksturskostnaðar (6. gr. reglugerðar nr. 26/1971, sbr. lög nr. 49/1967)		33 000	
03	Viðhaldskostnaður skólafasteigna		30 961	
04	Viðhaldskostnaður skólastofnbúnaðar		22 311	
05	Varzla í heimavist		7 695	
06	Ráðskonu- og aðstoðarstúlknalaun við heimavistir		14 935	
07	Greiðslur vegna forfallakennslu og aðrar forfallagreiðslur		20 880	
08	Laun kennara, sem orlof fá		7 611	
09	Greiðslur skv. 3. og 4. málsgrein 19. gr. laga nr. 49/1967		17 416	
	Gjöld samtals		154 809	
762	**Framlög til byggingar gagnfræðaskóla, barnaskóla og íbúða fyrir skólastjóra:**			
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður[1])		394 660	
	Gjöld samtals			394 660
769	**Heyrnleysingjaskólinn:**			
0 10	Laun		10 708	
0 20	Önnur rekstrargjöld		3 875	
0 27	Viðhald		80	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		14 000	
	Gjöld samtals			28 663
801	**Vistheimilið Breiðavík:**			
0 10	Laun		2 833	
0 20	Önnur rekstrargjöld		2 159	
0 27	Viðhald		550	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		150	
	Gjöld samtals		5 692	
1 00	Tekjur		720	
	Mismunur			4 972
802	**Vernd barna og ungmenna:**			
0 10	Laun		418	
0 20	Önnur rekstrargjöld		420	
0 90	Yfirfærslur:			
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		1 100	
	Gjöld samtals			1 938

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 4.

			Þús. kr.	Þús. kr.
	Viðfangsefni:			
	02	Barnaverndarráð	838	
	05	Náms- og hælisvist unglinga, styrkur	500	
	06	Framlag til að styrkja munaðarlausa, vanrækta eða fatlaða unglinga til náms	300	
	07	Uppeldisheimili fyrir ungar stúlkur	300	
		Gjöld samtals	1 938	
871	**Upptökuheimilið í Kópavogi:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	2 519	
		Gjöld samtals		2 519
872	**Lánasjóður íslenzkra námsmanna:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	190 000	
		Gjöld samtals		190 000
881	**Náms- og fræðimenn, framlög:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	13 130	
		Gjöld samtals		13 130
	Viðfangsefni:			
	03	Styrkur til erlendra námsmanna í íslenzkum skólum	1 400	
	04	Styrkur til að bjóða grænlenzkum stúdent til námsdvalar	70	
	05	Styrkur til Íslendings til að læra tungu Grænlendinga	70	
	07	Styrkur til færeysks fræðimanns	30	
	08	Til menntastofnunar Bandaríkjanna á Íslandi	100	
	09	Styrkur til útgáfustarfa	3 550	
	10	Til framhaldsnáms iðnaðarmanna erlendis	620	
	11	Starfsemi stúdenta	210	
	12	Félagsstofnun stúdenta	4 080	
	13	Hjónagarður, til minningar um forsætisráðherrahjónin dr. Bjarna Benediktsson og Sigríði Björnsdóttur ásamt ungum dóttursyni þeirra	3 000	
		Gjöld samtals	13 130	
882	**Styrkur til myndlistarskóla:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	330	
		Gjöld samtals		330
	Viðfangsefni:			
	02	Reykjavík	250	
	03	Vestmannaeyjar	40	
	04	Neskaupstaður	40	
		Gjöld samtals	330	

			Þús. kr.	Þús. kr.
883	**Til lektora í íslenzku við erlenda háskóla:**			
0	10	Laun	768	
		Gjöld samtals		768
901	**Landsbókasafnið:**			
0	10	Laun	8 401	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 610	
0	27	Viðhald	120	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	2 150	
		Gjöld samtals	12 281	
1	00	Tekjur	160	
		Mismunur		12 121
902	**Þjóðminjasafnið:**			
0	10	Laun	6 836	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 334	
0	27	Viðhald	3 420	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	410	
0	90	**Yfirfærslur:**		
0	92	Til sveitarfélaga	1 340	
		Gjöld samtals	14 340	
1	00	Tekjur	141	
		Mismunur		14 199
903	**Þjóðskjalasafnið:**			
0	10	Laun	4 367	
0	20	Önnur rekstrargjöld	588	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	400	
		Gjöld samtals		5 355
904	**Safnahúsið:**			
0	10	Laun	889	
0	20	Önnur rekstrargjöld	656	
0	27	Viðhald	91	
		Gjöld samtals		1 636
905	**Listasafn Ásgríms Jónssonar:**			
0	10	Laun	390	
0	20	Önnur rekstrargjöld	199	
0	27	Viðhald	25	
		Gjöld samtals		614
906	**Listasafn Einars Jónssonar:**			
0	10	Laun	508	
0	20	Önnur rekstrargjöld	210	
0	27	Viðhald	150	
		Gjöld samtals		868

			Þús. kr.	Þús. kr.
907	**Listasafn Íslands:**			
	0 10	Laun	1 603	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	635	
	0 27	Viðhald	180	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	770	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	400	
		Gjöld samtals		3 588
908	**Kjarvalshús:**			
	0 10	Laun	120	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	110	
	0 27	Viðhald	100	
	0 70	Vextir	284	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	50	
		Gjöld samtals		664
	3 00	Lánahreyfingar út	315	
921	**Þjóðgarðurinn, Skaftafelli:**			
	0 10	Laun	287	
	0 70	Vextir	53	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	775	
		Gjöld samtals		1 115
	3 00	Lánahreyfingar út	326	
931	**Náttúruverndarráð:**			
	0 10	Laun	946	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 065	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 000	
		Gjöld samtals		3 011
972	**Ríkisútvarp, sjónvarp, aðflutningsgjöld:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	21 200	
		Gjöld samtals		21 200
973	**Þjóðleikhúsið, framlög:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	34 890	
		Gjöld samtals		34 890
974	**Sinfóníuhljómsveitin:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	15 884	
		Gjöld samtals		15 884
975	**Vísindasjóður:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	1 400	
		Gjöld samtals		1 400

			Þús. kr.	Þús. kr.
976	**Menningarsjóður, framlag:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	5 260	
		Gjöld samtals		5 260
977	**Byggingarsjóður þjóðarbókhlöðu:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	15 000	
		Gjöld samtals		15 000
981	**Almenningsbókasöfn:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 92	Til sveitarfélaga	7 027	
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	1 064	
		Gjöld samtals		8 091
		Viðfangsefni:		
	02	Til bæjar- og héraðsbókasafna	5 000	
	03	Til sveitarbókasafna og lestrarfélaga	1 300	
	04	Til bókasafna í heimavistarskólum og opinberum stofnunum	300	
	05	Til húsabóta	727	
	06	Til Rithöfundasjóðs Íslands	660	
	07	Til styrktar bókasöfnum og lesstofum skv. ákvörðun menntamálaráðuneytisins	104	
		Gjöld samtals	8 091	
982	**Listir, framlög:**			
	0 10	Laun	2 611	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	639	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 92	Til sveitarfélaga	625	
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	28 648	
		Gjöld samtals		32 523
		Viðfangsefni:		
	02	Tónlistarskólar	12 456	
	03	Barnamúsikskólinn í Reykjavík	818	
	04	Til tónlistarstarfsemi	1 200	
	05	Til Tónskóla Sigursveins D. Kristinssonar vegna stofnkostnaðar	400	
	06	Til tónlistarskóla Kópavogs vegna stofnkostnaðar	250	
	07	Styrkur til lúðrasveita samkvæmt ákvörðun menntamálaráðuneytisins	530	
	08	Leiklistarstarfsemi	2 200	
	09	Listmálarahús, byggingarfé	139	
	10	Styrkur til listkynninga innanlands og utan skv. ákvörðun menntamálaráðuneytisins	350	
	11	Til að taka heimildarkvikmyndir um merka Íslendinga	100	

			Þús. kr.	Þús. kr.
	12	Til listasafna	625	
	13	Listkynning í skólum og námskeið í listiðnaði	400	
	15	Til byggingar sýningarskála á Miklatúni eftir ákvörðun menntamálaráðuneytisins	500	
	16	Til Bandalags íslenzkra listamanna til að standa straum af myndlistarsýningum utanlands og innan	300	
	17	Heiðurslaun listamanna samkv. ákvörðun Alþingis[1])	1 925	
	18	Starfslaun listamanna, úthlutað af nefnd, sem menntamálaráðuneytið skipar	1 500	
	19	Listamannalaun, úthlutað af nefnd, sem Alþingi kýs, skv. l. nr. 29/1967	7 330	
	20	Listahátíð í Reykjavík	1 500	
		Gjöld samtals	32 523	
983	**Ýmis vísindaleg starfsemi:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	2 174	
		Gjöld samtals		2 174
		Viðfangsefni:		
	03	Vísinda- og fræðimenn	680	
	04	Surtseyjarfélagið	400	
	05	Til Hins íslenzka mannfræðifélags til mannfræðirannsókna í samvinnu við Háskóla Íslands	500	
	06	Jöklarannsóknir og mælingar	100	
	07	Norræn rannsóknastofnun í fræðilegum atómvísindum	494	
		Gjöld samtals	2 174	
984	**Norræn samvinna:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	3 891	
		Gjöld samtals		3 891
		Viðfangsefni:		
	02	Norrænt samstarf	950	
	03	Til Norræna félagsins	400	
	04	Til rekstrar Norræna hússins í Reykjavík	90	
	06	Til Menningarsjóðs Norðurlanda	587	
	07	Til norrænu tölfræðistofnunarinnar	90	
	08	Til norræna læknakennslusambandsins	72	
	09	Styrkur handa rithöfundi til dvalar á Norðurlöndum, sbr. l. nr. 28/1967	85	
	10	Framkvæmd samnings milli Norðurlanda um samstarf á sviði menningarmála	1 117	
	51	Framlag til Norræna hússins í Reykjavík	500	
		Gjöld samtals	3 891	

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 5.

			Þús. kr.	Þús. kr.
985	**Félagsheimilasjóður:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	18 290	
		Gjöld samtals		18 290
986	**Íþróttamál:**			
	0 10	Laun	268	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 92	Til sveitarfélaga	13 000	
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	7 446	
		Gjöld samtals		20 714
		Viðfangsefni:		
	02	Íþróttasamband Íslands	6 746	
	03	Íþróttasjóður	13 000	
	04	Ferðakennsla í íþróttum	268	
	05	Til Frjálsíþróttasambands Íslands	50	
	06	Til útgáfu handbóka um skólaíþróttir	100	
	07	Til þátttöku í Ólympíuleikunum 1972	250	
	08	Til Skíðaskólans í Kerlingarfjöllum	300	
		Gjöld samtals	20 714	
987	**Endurbætur á Viðeyjarstofu:**			
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 500	
		Gjöld samtals		1 500
988	**Æskulýðsmál:**			
	0 20	Önnur rekstrargjöld	300	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	2 620	
		Gjöld samtals		2 920
		Viðfangsefni:		
	02	Æskulýðsráð ríkisins	700	
	04	Ungmennafélag Íslands	1 200	
	05	Bandalag ísl. skáta	500	
	06	Æskulýðssamband Íslands	200	
	07	Bandalag ísl. farfugla	50	
	08	Æskulýðsnefnd A-Húnavatnssýslu	50	
	09	Æskulýðsnefnd Mýra- og Borgarfjarðarsýslu	50	
	10	Æskulýðsnefnd Eyjafjarðarsýslu	50	
	11	Starfsemi KFUM í Vatnaskógi	25	
	12	Landssamband ísl. menntaskólanema	50	
	13	Samtök ísl. kennaraskólanema	45	
		Gjöld samtals	2 920	
999	**Ýmislegt:**			
	0 10	Laun	283	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	27	
	0 27	Viðhald	78	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	250	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	16 153	
		Gjöld samtals		16 791

Viðfangsefni:		Þús. kr.	Þús. kr.
02	Matthíasarsafnið, Akureyri	40	
03	Minningarlundir og skrúðgarðar	200	
04	Náttúrugripasafn Akureyrar	100	
05	Náttúrugripasafn Neskaupstaðar	100	
06	Náttúrugripasafn Vestmannaeyja	100	
07	Til Reykholtsstaðar	250	
08	Sædýrasafnið, Hafnarfirði	300	
09	Til umbóta við Geysi í Haukadal	78	
10	Lögberg—Heimskringla	174	
11	Tímaritið Veðrið	20	
12	**Til Bandalags ísl. leikfélaga, l. nr. 15/1965**	450	
13	Til Bandalags ísl. listamanna	75	
14	**Til Leikfélags Reykjavíkur, l. nr. 15/1965**	2 500	
15	Til Rithöfundasambands Íslands	50	
16	Til Hins íslenzka náttúrufræðifélags	75	
17	Til Íslenzka stærðfræðifélagsins	50	
18	Málnefnd, nýyrðasöfnun o. fl.	182	
19	Til Stjórnunarfélags Íslands vegna fræðslustarfsemi	100	
20	Til Taflfélags Reykjavíkur	50	
21	Til Skáksambands Íslands	400	
22	Styrkur vegna alþjóðaskákmóta	150	
23	Til Svifflugfélags Íslands	100	
24	Bandalag ísl. skáta, hjálparsveitir	550	
25	Barnavinafélagið Sumargjöf	1 500	
26	Til blindrastarfsemi	450	
27	Til Blindravinafél. Ísl. v. rekstrar blindraskóla	37	
28	Dagheimili, byggingastyrkir[1])	1 000	
29	Dýraverndunarfélag Íslands	50	
30	Efling menningarsambands við V-Íslendinga	90	
31	Fuglaverndarfélag Íslands	40	
32	Til Íslendingafélagsins í Kaupmannahöfn	25	
33	Til Kvenfélagasambands Íslands	1 000	
34	Menningar- og friðarsamtök kvenna	50	
35	Kvenréttindafélag Íslands	125	
36	Menningarsjóður Blaðamannafélags Íslands	25	
37	Til Sambands ísl. barnakennara til menningar- og félagsstarfsemi	150	
38	Til Sambands norðlenzkra kvenna	50	
39	Sumardvalarheimili, dagheimili og vistheimili fyrir börn úr bæjum og kauptúnum	2 000	
40	Til Zontaklúbbs Akureyrar vegna kaupa á Nonnahúsi	50	
41	Til Þjóðdansafélagsins	50	
42	Til greiðslu á þrennum kennaralaunum við stofnanir vangefinna	1 130	
43	Til Northern Scholars Committee	32	
44	Styrkur til Hlíðardalsskóla	500	
45	Hreindýraeftirlit	128	
46	Til Blindravinafélags Íslands vegna ferða um landið	100	

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 6.

		Þús. kr.	Þús. kr.
47	Til félagsstarfsemi American Field Service	75	
48	Til Hagsmunasamtaka einstæðra foreldra	100	
49	Kvennaheimilið Hallveigarstaðir	200	
50	Til Sambands norðlenzkra kvenna til námskeiðs í heimilisgarðrækt	25	
51	Til Íslendingafélagsins í Osló	50	
52	Til viðhalds gamla rjómabúsins á Baugsstöðum .	50	
53	Til safnahússins á Sauðárkróki	250	
54	Til Styrktarsjóðs nemenda Stýrimannaskólans í Reykjavík	300	
55	Til safnahúss á Húsavík	250	
56	Fóstrufélag Íslands vegna norræns fóstrumóts .	150	
57	Til minnisvarða um Ara fróða	35	
58	Til minnisvarða um Guðmund góða	35	
59	Til minnisvarða um Jón Eiríksson konferenzráð	35	
60	Heimildarkvikmynd um atvinnuþróun á Suðurlandi	75	
62	Til Haralds Ágústssonar til kaupa á skurðarhníf til viðargreininga	60	
63	Til sumarskóla í Edinborg	100	
64	Til íslenzks dýrasafns, enda verði sett stofnskrá um safnið, staðfest af menntamálaráðuneytinu	100	
65	Til Öldutúnsskólakórs vegna söngmóts í Túnis	100	
66	Rithöfundasamband Íslands vegna móts barna- og unglingabókahöfunda	75	
67	Til viðhalds og varðveizlu gamla prestssetursbússins á Sauðanesi á Langanesi, sem byggt var úr íslenzkum steini um 1880	50	
	Gjöld samtals	16 791	
	Samtals		2 912 625

1 03 Utanríkisráðuneytið

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Utanríkisráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	10 290	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	15 380	
	0 27	Viðhald	250	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	950	
		Gjöld samtals		26 870
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	19 270	
	02	Kostnaður vegna samninga við erlend ríki á vegum utanríkisráðuneytisins	800	
	03	Kostnaður vegna þátttöku í alþjóðaráðstefnum á vegum utanríkisráðuneytisins	4 500	
	04	Til kjörræðismanna	450	
	05	Til upplýsinga- og kynningarstarfsemi	900	
	06	Til kaupa á Iceland Review	450	
	07	Til kaupa á kvikmyndum fyrir sendiráðin til landkynningar	500	
		Gjöld samtals	26 870	
102	**Varnarmáladeild:**			
	0 10	Laun	3 489	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 913	
		Gjöld samtals		5 402
201	**Lögreglustjórinn á Keflavíkurflugvelli:**			
	0 10	Laun	34 810	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	5 221	
	0 27	Viðhald	1 265	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	300	
		Gjöld samtals	41 596	
	1 00	Tekjur	900	
		Mismunur		40 696
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	4 815	
	02	Tollgæzla á Keflavíkurflugvelli	18 813	
	03	Ríkislögregla á Keflavíkurflugvelli	17 542	
	04	Varnarstöðvar utan Keflavíkurflugvallar	426	
		Gjöld samtals	41 596	

			Þús. kr.	Þús. kr.
301	**Sendiráðið í Bonn:**			
0	10	Laun	4 859	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 352	
0	27	Viðhald	226	
		Gjöld samtals		6 437
302	**Sendiráðið í Kaupmannahöfn:**			
0	10	Laun	4 242	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 731	
0	27	Viðhald	159	
		Gjöld samtals		6 132
303	**Sendiráðið í London:**			
0	10	Laun	4 879	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 195	
0	27	Viðhald	485	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	500	
		Gjöld samtals		8 059
304	**Sendiráðið í Moskvu:**			
0	10	Laun	5 044	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 568	
0	27	Viðhald	541	
		Gjöld samtals		8 153
305	**Sendiráðið í Osló:**			
0	10	Laun	2 947	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 515	
0	27	Viðhald	272	
		Gjöld samtals		4 734
306	**Sendiráðið í París:**			
0	10	Laun	5 043	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 748	
0	27	Viðhald	40	
		Gjöld samtals		7 831
307	**Sendiráðið í Stokkhólmi:**			
0	10	Laun	3 338	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 444	
0	27	Viðhald	435	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	401	
		Gjöld samtals		5 618
308	**Sendiráðið í Washington:**			
0	10	Laun	5 969	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 095	
0	27	Viðhald	145	
		Gjöld samtals		8 209

			Þús. kr.	Þús. kr.
309	**Sendinefnd Íslands hjá S. þ. og aðalræðismannsskrifstofa Íslands í New York:**			
0 10	Laun		5 788	
0 20	Önnur rekstrargjöld		3 266	
0 27	Viðhald		176	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		53	
	Gjöld samtals			9 283
311	**Sendinefnd Íslands hjá NATO og sendiráð Íslands í Brussels:**			
0 10	Laun		4 778	
0 20	Önnur rekstrargjöld		1 981	
0 27	Viðhald		100	
	Gjöld samtals			6 859
312	**Fastanefnd Íslands hjá EFTA í Genf:**			
0 10	Laun		2 740	
0 20	Önnur rekstrargjöld		1 654	
0 27	Viðhald		54	
	Gjöld samtals			4 448
401	**Alþjóðastofnanir:**			
0 90	Yfirfærslur:			
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		55 638	
	Gjöld samtals			55 638
	Viðfangsefni:			
02	Tillag til Sameinuðu þjóðanna (United Nations, UN)		6 110	
03	Tillag til varnarliðs Sameinuðu þjóðanna (UNEF, UNFICYP)		354	
04	Tillag til tækniaðstoðar Sameinuðu þjóðanna (United Nations Development Programme, UNDP)		4 000	
05	Tillag til Alþjóðabarnahjálparsjóðsins (United Nations International Childrens Emergency Fund, UNICEF)		1 200	
06	Tillag vegna flóttamannaaðstoðar Sameinuðu þjóðanna (United Nations High Commission for Refugees, UNHCR)		556	
07	Tillag til flóttamannaaðstoðar Sameinuðu þjóðanna við Palestínu-flóttamenn (United Nations Relief and Works Agency for Palestine in the Near East, UNRWA)		924	
08	Tillag til Matvæla- og landbúnaðarstofnunar Sameinuðu þjóðanna (Food and Agriculture Organization of the United Nations, FAO)		1 435	
09	Tillag til eftirlitsnefndar með gin- og klaufaveiki á vegum FAO (European Commission for the Control of Foot and Mouth Disease, FAO)		27	
10	Tillag til Alþjóðakjarnorkumálastofnunarinnar (International Atomic Energy Agency, IAEA)		585	

		Þús. kr.	Þús. kr.
11	Tillag til Alþjóðavinnumálastofnunarinnar (International Labour Organization, ILO)	2 315	
12	Tillag til Menningarmálastofnunar Sameinuðu þjóðanna (United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization, UNESCO)	1 594	
13	Tillag til Alþjóðaheilbrigðismálastofnunarinnar (World Health Organization)	2 976	
14	Tillag til Alþjóðaveðurfræðistofnunarinnar (World Meteorological Organization)	310	
15	Tillag til Alþjóðasjómælingastofnunarinnar (International Hydrographic Bureau)	175	
16	Tillag til Alþjóðasiglingamálastofnunarinnar (Intergovernmental Maritime Consultative Organization, IMCO)	266	
17	Tillag til alþjóðahafrannsókna	1 053	
18	Tillag til Alþjóðahvalveiðiráðsins (International Whaling Commission)	86	
20	Alþjóðalandfræðisambandið	14	
21	Tillag til Alþjóðagerðardómsins í Haag (Cour Permanente d'Arbitrage)	5	
22	Tillag vegna Parísarsamþykktarinnar um vernd á sviði iðnaðar (International (Paris) Union for the Protection of Industrial Property)	192	
23	Tillag til alþjóðanefndar Rauðakrossins (Comité International de la Croix-Rouge)	98	
24	Tillag til GATT (General Agreement on Tariff and Trade)	393	
25	Tillag til Alþjóðastofnunar til útgáfu tollalaga (Bureau International pour la Publication des Tarifs Donaniers)	29	
26	Tillag til Tollasamvinnuráðsins	144	
27	Tillag til Efnahags- og framfarastofnunarinnar (Organization for Economic Cooperation and Development, OECD)	2 095	
28	Tillag til Evrópuráðsins (Council of Europe) ..	1 534	
29	Tillag til Atlantshafsbandalagsins (North Atlantic Treaty Organization, NATO)	5 327	
32	Tillag til Fríverzlunarsamtaka Evrópu	1 358	
33	Til Flóttamálastofnunar Sameinuðu þjóðanna ..	800	
34	Tillag til Eftirlitsnefndar Sameinuðu þjóðanna með alþjóðasamningi um afnám kynþáttamisréttis	88	
35	Aðstoð við þróunarlöndin	3 000	
36	Tillag til Bernarsambandsins	125	
37	Tillag til International Criminal Police Organization (INTERPOL)	70	
38	Tillag til International Development Agency (IDA)	16 400	
	Gjöld samtals	55 638	
	Samtals		204 369

1 04 Landbúnaðarráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Landbúnaðarráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	4 634	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 960	
		Gjöld samtals		6 594
171	**Jarðeignir ríkisins, framlög:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	6 400	
		Gjöld samtals		6 400
172	**Jarðeignasjóður ríkisins:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	6 000	
		Gjöld samtals		6 000
201	**Búnaðarfélag Íslands:**			
	0 10	Laun	15 554	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	17 804	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	500	
		Gjöld samtals	33 858	
	1 00	Tekjur	2 550	
		Mismunur		31 308
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	9 499	
	02	Jarðrækt	2 919	
	03	Garðyrkjumál	1 297	
	04	Fóðurrækt	678	
	05	Verkfæraráðunautur	623	
	06	Nautgriparækt	1 728	
	08	Sauðfjárrækt	1 750	
	09	Hrossarækt	540	
	10	Alifugla- og svínarækt	355	
	11	Bygginga- og bútækni	632	
	12	Forðagæzla	282	
	13	Búnaðarhagfræðiráðunautur	684	
	14	Freyr	1 946	
	15	Ráðningastofa landbúnaðarins	385	
	16	Búnaðarfræðsla	3 090	
	17	Til búnaðarsambanda	2 390	
	18	Til landbúnaðarsýningar	50	
	19	Húsbyggingarsjóður	700	
	20	Búnaðarþing og endurskoðun	1 449	
	21	Til byggingar djúpfrystistöðvar	500	
	22	Búreikningaskrifstofa	2 361	
		Gjöld samtals	33 858	

			Þús. kr.	Þús. kr.
205	**Veiðistjóri:**			
0 10	Laun		431	
0 20	Önnur rekstrargjöld		430	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 92	Til sveitarfélaga		5 217	
	Gjöld samtals			6 078
206	**Rannsóknastofnun landbúnaðarins:**			
0 10	Laun		15 981	
0 20	Önnur rekstrargjöld		9 829	
0 27	Viðhald		240	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		780	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		7 114	
	Gjöld samtals		33 944	
1 00	Tekjur		1 860	
	Mismunur			32 084
	Viðfangsefni:			
01	Yfirstjórn		4 755	
02	Útgáfukostnaður		600	
03	Búfjárræktardeild		5 974	
04	Jarðræktardeild		11 203	
05	Fóðureftirlit		828	
06	Bútæknideild		2 181	
07	Tölfræðilegir útreikningar		1 289	
09	Tilraunabúið Hesti		1 547	
10	Tilraunastöðin Akureyri		1 198	
11	Tilraunastöðin Skriðuklaustri		1 817	
12	Tilraunastöðin Reykhólum		1 201	
13	Tilraunastöðin Sámsstöðum		1 351	
	Gjöld samtals		33 944	
231	**Skógrækt ríkisins:**			
0 10	Laun		15 666	
0 20	Önnur rekstrargjöld		4 165	
0 27	Viðhald		1 875	
0 70	Vextir		100	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		2 950	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		2 750	
	Gjöld samtals		27 506	
1 00	Tekjur		4 000	
	Mismunur			23 506
3 00	Lánahreyfingar út		370	

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Viðfangsefni:		
01	Yfirstjórn	3 297	
02	Skógarvarzla	4 643	
03	Skóggræðsla	9 876	
04	Gróðrarstöðvar	4 793	
05	Skjólbelti	200	
06	Skóggræðsla fyrir einstaklinga	300	
07	Tilraunir að Mógilsá	2 047	
08	Ýmis kostnaður	100	
09	Til Skógræktarfélags Íslands	1 750	
10	Til framkvæmda í Fljótsdal	500	
	Gjöld samtals	27 506	
235	**Landgræðsla:**		
0 10	Laun	3 329	
0 20	Önnur rekstrargjöld	2 500	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	13 911	
0 90	Yfirfærslur:		
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	3 000	
	Gjöld samtals		22 740
241	**Landnám ríkisins:**		
0 10	Laun	2 346	
0 20	Önnur rekstrargjöld	2 958	
0 27	Viðhald	600	
0 70	Vextir	210	
0 90	**Yfirfærslur:**		
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	1 021	
0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	46 300	
	Gjöld samtals	53 435	
1 00	Tekjur	475	
	Mismunur		52 960
3 00	Lánahreyfingar út	340	
	Viðfangsefni:		
01	Yfirstjórn	6 114	
02	Til byggingar íbúðarhúsa, skv. 61. gr. 1. tölul.	12 000	
03	Til skipulagningar, skv. 61. gr. 2. tölul.	2 000	
04	Til byggingar gróðurhúsa, skv. 61. gr. 3. tölul.	1 000	
05	Til ræktunar, skv. 61. gr. 4. tölul.	22 800	
06	Til varmaveitna o. fl., skv. 61. gr. 5. tölul.	1 000	
07	Til grænfóðurverksmiðja, skv. 61. gr. 6. tölul.	7 500	
08	Tap á Stórólfsvallabúinu 1970	1 021	
	Gjöld samtals	53 435	
242	**Mat á landbúnaðarafurðum:**		
0 10	Laun	432	
0 20	Önnur rekstrargjöld	350	
	Gjöld samtals		782

			Þús. kr.	Þús. kr.
243	**Sauðfjárveikivarnir:**			
0 10	Laun		7 357	
0 20	Önnur rekstrargjöld		1 455	
0 27	Viðhald		1 600	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		1 100	
	Gjöld samtals			11 512
244	**Verðlagsnefnd landbúnaðarafurða:**			
0 10	Laun		760	
0 20	Önnur rekstrargjöld		270	
	Gjöld samtals			1 030
246	**Veiðimálaskrifstofan:**			
0 10	Laun		2 923	
0 20	Önnur rekstrargjöld		1 957	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		4 940	
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		2 300	
	Gjöld samtals			12 120
247	**Embætti yfirdýralæknis:**			
0 10	Laun		10 804	
0 20	Önnur rekstrargjöld		1 610	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		3 000	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		200	
	Gjöld samtals			15 614
	Viðfangsefni:			
01	Yfirstjórn		734	
02	Héraðsdýralæknar		10 670	
03	Styrkur til einstaklinga vegna dýralækninga		110	
04	Til júgurbólgurannsókna		500	
05	Vegna búfjársjúkdóma		400	
06	Námsstyrkir		200	
07	Bygging dýralæknabústaða		3 000	
	Gjöld samtals		15 614	
271	**Landgræðslusjóður, framlag:**			
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		4 012	
	Gjöld samtals			4 012
272	**Vélasjóður, framlag:**			
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		560	
	Gjöld samtals			560

			Þús. kr.	Þús. kr.
286	**Landbúnaður, framlög:**			
	0 10	Laun	15 171	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	524 920	
		Gjöld samtals		540 091
		Viðfangsefni:		
	03	Fyrirhleðslur[1])	9 940	
	04	Landþurrkun[2])	500	
	05	Búfjártryggingar skv. lögum nr. 20/1943	200	
	06	Stofnlánadeild landbúnaðarins	30 000	
	07	Jarðræktarframlög	85 180	
	08	Til framræslu	35 000	
	09	Jarðræktar- og húsagerðarsamþykktir	2 400	
	10	Framleiðnisjóður landbúnaðarins	22 000	
	11	Veðdeild Búnaðarbankans	3 000	
	12	Mjólkurbú og smjörsamlög	1 250	
	13	Uppbætur á útfluttar landbúnaðarafurðir	323 000	
	14	Til búfjárræktar skv. lögum nr. 21/1965	14 721	
	15	Til nautgriparæktarsambanda	400	
	16	Aðstoð við bændur	10 000	
	17	Til súgþurrkunar	2 500	
		Gjöld samtals	540 091	
299	**Ýmis starfsemi á sviði landbúnaðarmála:**			
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	3 000	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	35	
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	1 512	
		Gjöld samtals		4 547
		Viðfangsefni:		
	02	Til Garðyrkjufélags Íslands	40	
	03	Til Norræna búfræðifélagsins	77	
	04	Til Landssambands ísl. hestamannafélaga	125	
	05	Til Landssambands ísl. hestamannafélaga til leiðbeininga um hestamennsku	125	
	06	Einangrunarstöð holdanauta	2 000	
	10	Til Félags áhugamanna um fiskrækt	25	
	11	Til gróðurverndar í Búðahrauni	20	
	12	Til Hrossaræktarbúsins að Kirkjubæ	35	
	13	Efnarannsóknastofa Norðurlands	500	
	14	Til rannsóknastöðvarinnar Kötlu, Víkurbakka	100	
	15	Tilraunastöð Búnaðarsambands Suðurlands	300	
	17	Félagssamtökin Landvernd	150	
	18	Til endurbóta íbúðarhúss á Skriðuklaustri, gjöf Gunnars Gunnarssonar, skálds	1 000	
	19	Til norræns dýralæknamóts	50	
		Gjöld samtals	4 547	

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 7.
2) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 8.

			Þús. kr.	Þús. kr.
501	**Bændaskólinn á Hvanneyri:**			
0	10	Laun	7 032	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 800	
0	27	Viðhald	950	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	15 000	
		Gjöld samtals	24 782	
1	00	Tekjur	130	
		Mismunur		24 652
502	**Bændaskólinn á Hólum:**			
0	10	Laun	3 738	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 323	
0	27	Viðhald	500	
0	70	Vextir	100	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	3 000	
		Gjöld samtals	8 661	
1	00	Tekjur	200	
		Mismunur		8 461
503	**Garðyrkjuskólinn á Reykjum:**			
0	10	Laun	2 768	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 075	
0	27	Viðhald	450	
0	70	Vextir	220	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	3 800	
		Gjöld samtals		9 313
504	**Bændaskóli á Suðurlandi:**			
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	700	
		Gjöld samtals		700
		Samtals		821 064

1 05 Sjávarútvegsráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Sjávarútvegsráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	5 361	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 838	
		Gjöld samtals		8 199
201	**Fiskifélag Íslands:**			
	0 10	Laun	10 281	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	5 692	
	0 27	Viðhald	250	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
		Gjöld samtals	16 323	
	1 00	Tekjur	2 924	
		Mismunur		13 399
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	11 551	
	02	Reikningaskrifstofa sjávarútvegsins	1 498	
	03	Tæknideild og námskeið í meðferð fiskleitartækja	1 502	
	04	Aflaskýrslur, söfnun og úrvinnsla	1 472	
	05	Fiskeldi í sjó	300	
		Gjöld samtals	16 323	
202	**Hafrannsóknastofnun:**			
	0 10	Laun	51 352	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	32 144	
	0 27	Viðhald	7 866	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	3 105	
		Gjöld samtals		94 467
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	8 249	
	02	Fiskadeild	11 264	
	03	Svif- og botndýradeild	6 564	
	04	Sjórannsóknadeild	5 946	
	05	Sameiginlegur kostnaður vegna veiðarfæra og tækja	6 867	
	08	Árni Friðriksson, R/S RE 100	15 244	
	09	Hafþór	12 000	
	10	Bjarni Sæmundsson	22 902	
	11	Leiguskip	5 431	
		Gjöld samtals	94 467	

			Þús. kr.	Þús. kr.
203	**Rannsóknastofnun fiskiðnaðarins:**			
0 10	Laun		12 337	
0 20	Önnur rekstrargjöld		4 890	
0 27	Viðhald		650	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		2 000	
	Gjöld samtals		19 877	
1 00	Tekjur		3 000	
	Mismunur			16 877
	Viðfangsefni:			
01	Yfirstjórn		4 445	
02	Efnagreiningasalur		9 728	
03	Gerlarannsóknir		4 704	
04	Rannsóknarstofa í Vestmannaeyjum		1 000	
	Gjöld samtals		19 877	
211	**Fiskmat ríkisins:**			
0 10	Laun		22 019	
0 20	Önnur rekstrargjöld		7 080	
0 27	Viðhald		150	
	Gjöld samtals			29 249
212	**Síldarmat ríkisins:**			
0 10	Laun		2 720	
0 20	Önnur rekstrargjöld		432	
	Gjöld samtals		3 152	
1 00	Tekjur		120	
	Mismunur			3 032
221	**Verðlagsráð sjávarútvegsins:**			
0 10	Laun		1 670	
0 20	Önnur rekstrargjöld		699	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		20	
	Gjöld samtals			2 389
271	**Byggingarsjóður hafrannsóknaskips:**			
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		26 160	
	Gjöld samtals			26 160
272	**Bygging rannsóknastofnana sjávarútvegs:**			
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		6 530	
	Gjöld samtals			6 530
273	**Byggingarsjóður síldarleitarskips:**			
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		5 559	
	Gjöld samtals			5 559

			Þús. kr.	Þús. kr.
274	**Aflatryggingasjóður:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	31 969	
		Gjöld samtals		31 969
		Viðfangsefni:		
	02	Aflatryggingasjóður, lög nr. 77/1962	29 469	
	03	Stofnfé alm. deildar togaraflotans	2 500	
		Gjöld samtals	31 969	
299	**Ýmislegt á sviði sjávarútvegs:**			
	0 10	Laun	342	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	831	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	55 800	
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	850	
		Gjöld samtals		57 823
		Viðfangsefni:		
	02	Starfsfræðsla sjávarútvegsins	81	
	03	Eftirlit með hvalvinnslustöðvum	29	
	05	Til fiskræktar í sjó	300	
	06	Vegna skólabáts, gegn ¾ kostnaðar annars staðar að	600	
	07	Fiskveiðasjóður, framlag	35 000	
	08	Tækniaðstoð til umbóta á hollustuháttum í fiskiðnaði	750	
	09	Eftirlit með rækjuveiði	313	
	10	Verðuppbætur á línufisk	20 000	
	11	Til að tryggja útgerðarfyrirtækjum viðgerðarþjónustu á fiskleitartækjum	500	
	12	Heimildarkvikmynd um sjómennsku	250	
		Gjöld samtals	57 823	
901	**Skrifstofa Rannsóknastofnana atvinnuveganna:**			
	0 10	Laun	7 061	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 939	
	0 27	Viðhald	1 350	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	60	
		Gjöld samtals		13 410
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	3 986	
	02	Ræsting, hiti og rafmagn	7 696	
	03	Húsnæði	1 250	
	04	Verkstæði	478	
		Gjöld samtals	13 410	
		Samtals		309 063

1 06 Dóms- og kirkjumálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	7 999	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 833	
	0 27	Viðhald	200	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	200	
		Gjöld samtals	12 232	
	1 00	Tekjur	550	
		Mismunur		11 682
102	**Stjórnartíðindi:**			
	0 10	Laun	448	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 300	
	0 27	Viðhald	50	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	50	
		Gjöld samtals	3 848	
	1 00	Tekjur	250	
		Mismunur		3 598
201	**Hæstiréttur:**			
	0 10	Laun	2 557	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 450	
	0 27	Viðhald	135	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	120	
		Gjöld samtals	6 262	
	1 00	Tekjur	400	
		Mismunur		5 862
	Viðfangsefni:			
	01	Yfirstjórn	3 268	
	02	Útgáfa hæstaréttardóma	2 374	
	03	Ljósprentun hæstaréttardóma	270	
	04	Vegna 50 ára afmælis Hæstaréttar	350	
		Gjöld samtals	6 262	
202	**Saksóknari ríkisins:**			
	0 10	Laun	6 386	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 760	
	0 27	Viðhald	30	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
		Gjöld samtals		8 276

			Þús. kr.	Þús. kr.
203	**Borgardómaraembætti:**			
0	10	Laun	11 479	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 979	
0	27	Viðhald	60	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	200	
		Gjöld samtals		13 718
204	**Borgarfógetaembætti:**			
0	10	Laun	11 581	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 277	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	650	
		Gjöld samtals		14 508
205	**Sakadómaraembætti:**			
0	10	Laun	11 901	
0	20	Önnur rekstrargjöld	4 615	
0	27	Viðhald	350	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	200	
		Gjöld samtals		17 066
206	**Lögreglustjórinn í Reykjavík:**			
0	10	Laun	9 471	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 860	
0	27	Viðhald	245	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	850	
		Gjöld samtals	13 426	
1	00	Tekjur	600	
		Mismunur		12 826
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	9 886	
	02	Útlendingaeftirlit	2 720	
	03	Lögregluskóli	820	
		Gjöld samtals	13 426	
207	**Bygging lögreglustöðvar í Reykjavík:**			
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	3 150	
		Gjöld samtals		3 150
211	**Embætti sýslumanna og bæjarfógeta:**			
0	20	Önnur rekstrargjöld	900	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	5 120	
		Gjöld samtals		6 020
212	**Bæjarfógetinn, Akranesi:**			
0	10	Laun	3 336	
0	20	Önnur rekstrargjöld	608	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	50	
		Gjöld samtals		3 994

			Þús. kr.	Þús. kr.
213	**Sýslumaðurinn, Borgarnesi:**			
0	10	Laun	2 931	
0	20	Önnur rekstrargjöld	756	
0	27	Viðhald	60	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	75	
		Gjöld samtals		3 822
214	**Sýslumaðurinn, Stykkishólmi:**			
0	10	Laun	2 913	
0	20	Önnur rekstrargjöld	832	
0	27	Viðhald	50	
		Gjöld samtals		3 795
215	**Sýslumaðurinn, Búðardal:**			
0	10	Laun	1 173	
0	20	Önnur rekstrargjöld	320	
0	27	Viðhald	100	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	150	
		Gjöld samtals		1 743
216	**Sýslumaðurinn, Patreksfirði:**			
0	10	Laun	2 109	
0	20	Önnur rekstrargjöld	494	
0	27	Viðhald	50	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	50	
		Gjöld samtals		2 703
217	**Lögreglustjórinn, Bolungarvík:**			
0	10	Laun	1 182	
0	20	Önnur rekstrargjöld	291	
0	27	Viðhald	70	
		Gjöld samtals		1 543
218	**Sýslumaður og bæjarfógeti, Ísafirði:**			
0	10	Laun	3 754	
0	20	Önnur rekstrargjöld	870	
0	27	Viðhald	150	
		Gjöld samtals		4 774
219	**Sýslumaðurinn, Hólmavík:**			
0	10	Laun	1 126	
0	20	Önnur rekstrargjöld	316	
0	27	Viðhald	60	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	40	
		Gjöld samtals		1 542
221	**Sýslumaðurinn, Blönduósi:**			
0	10	Laun	2 199	
0	20	Önnur rekstrargjöld	602	
0	27	Viðhald	50	
		Gjöld samtals		2 851

			Þús. kr.	Þús. kr.
222	**Sýslumaður og bæjarfógeti, Sauðárkróki:**			
0 10	Laun		2 881	
0 20	Önnur rekstrargjöld		550	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		60	
	Gjöld samtals			3 491
223	**Bæjarfógetinn, Siglufirði:**			
0 10	Laun		2 538	
0 20	Önnur rekstrargjöld		550	
0 27	Viðhald		100	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		50	
	Gjöld samtals			3 238
224	**Bæjarfógetinn, Ólafsfirði:**			
0 10	Laun		1 310	
0 20	Önnur rekstrargjöld		242	
0 27	Viðhald		150	
	Gjöld samtals			1 702
225	**Sýslumaður og bæjarfógeti, Akureyri:**			
0 10	Laun		9 103	
0 20	Önnur rekstrargjöld		1 753	
0 27	Viðhald		100	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		100	
	Gjöld samtals			11 056
226	**Sýslumaður og bæjarfógeti, Húsavík:**			
0 10	Laun		3 028	
0 20	Önnur rekstrargjöld		459	
0 27	Viðhald		25	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		45	
	Gjöld samtals			3 557
227	**Sýslumaður og bæjarfógeti, Seyðisfirði:**			
0 10	Laun		3 111	
0 20	Önnur rekstrargjöld		790	
0 27	Viðhald		100	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		50	
	Gjöld samtals			4 051
228	**Bæjarfógetinn, Neskaupstað:**			
0 10	Laun		1 575	
0 20	Önnur rekstrargjöld		313	
0 27	Viðhald		80	
	Gjöld samtals			1 968
229	**Sýslumaðurinn, Eskifirði:**			
0 10	Laun		3 123	
0 20	Önnur rekstrargjöld		981	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		70	
	Gjöld samtals			4 174

			Þús. kr.	Þús. kr.
231	**Sýslumaðurinn, Vík í Mýrdal:**			
0	10	Laun	2 078	
0	20	Önnur rekstrargjöld	566	
0	27	Viðhald	332	
		Gjöld samtals		2 976
232	**Sýslumaðurinn, Hvolsvelli:**			
0	10	Laun	2 165	
0	20	Önnur rekstrargjöld	405	
0	27	Viðhald	200	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	120	
		Gjöld samtals		2 890
233	**Bæjarfógetinn, Vestmannaeyjum:**			
0	10	Laun	4 388	
0	20	Önnur rekstrargjöld	895	
0	27	Viðhald	40	
		Gjöld samtals		5 323
234	**Sýslumaðurinn, Selfossi:**			
0	10	Laun	3 793	
0	20	Önnur rekstrargjöld	540	
0	27	Viðhald	450	
		Gjöld samtals		4 783
235	**Bæjarfógetinn, Keflavík:**			
0	10	Laun	4 550	
0	20	Önnur rekstrargjöld	848	
0	27	Viðhald	35	
		Gjöld samtals		5 433
236	**Sýslumaður og bæjarfógeti, Hafnarfirði:**			
0	10	Laun	11 972	
0	20	Önnur rekstrargjöld	3 830	
0	27	Viðhald	150	
		Gjöld samtals		15 952
237	**Bæjarfógetinn, Kópavogi:**			
0	10	Laun	6 339	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 635	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	540	
		Gjöld samtals		8 514
241	**Hegningarhúsið í Reykjavík:**			
0	10	Laun	4 950	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 873	
0	27	Viðhald	700	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	150	
		Gjöld samtals	7 673	
1	00	Tekjur	3 836	
		Mismunur		3 837

			Þús. kr.	Þús. kr.
242	**Vinnuhælið á Litla-Hrauni:**			
0	10	Laun	11 630	
0	20	Önnur rekstrargjöld	5 509	
0	27	Viðhald	370	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	3 010	
		Gjöld samtals	20 519	
1	00	Tekjur	863	
		Mismunur		19 656
243	**Vinnuhælið á Kvíabryggju:**			
0	10	Laun	2 492	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 718	
0	27	Viðhald	100	
		Gjöld samtals	4 310	
1	00	Tekjur	200	
		Mismunur		4 110
244	**Fangelsi í Síðumúla:**			
0	10	Laun	2 219	
0	20	Önnur rekstrargjöld	575	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	770	
		Gjöld samtals		3 564
251	**Landhelgisgæzla:**			
0	10	Laun	60 778	
0	20	Önnur rekstrargjöld	57 928	
0	27	Viðhald	15 730	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	2 000	
0	90	Yfirfærslur:		
0	91	Til fyrirtækja í B-hluta	14 684	
		Gjöld samtals	151 120	
1	00	Tekjur	4 000	
		Mismunur		147 120
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	14 627	
	02	Ægir	30 695	
	03	Óðinn	27 995	
	04	Þór	13 941	
	05	Árvakur	8 721	
	06	Fluggæzla	19 457	
	07	Landhelgissjóður	14 684	
	08	Albert	1 000	
	09	Til aukinnar landhelgisgæzlu eftir 1. sept. 1972	20 000	
		Gjöld samtals	151 120	
252	**Bifreiðaeftirlit:**			
0	10	Laun	16 534	
0	20	Önnur rekstrargjöld	3 632	
0	27	Viðhald	315	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	5 800	
		Gjöld samtals		26 281

			Þús. kr.	Þús. kr.
253	**Almannavarnir:**			
0 10	Laun		930	
0 20	Önnur rekstrargjöld		600	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		1 050	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 92	Til sveitarfélaga		1 500	
	Gjöld samtals			4 080
254	**Sjómælingar og sjókortagerð:**			
0 10	Laun		4 370	
0 20	Önnur rekstrargjöld		2 505	
0 27	Viðhald		200	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		300	
	Gjöld samtals		7 375	
1 00	Tekjur		1 500	
	Mismunur			5 875
255	**Umferðarráð:**			
0 10	Laun		970	
0 20	Önnur rekstrargjöld		2 030	
	Gjöld samtals			3 000
261	**Öryggiseftirlit:**			
0 10	Laun		4 784	
0 20	Önnur rekstrargjöld		1 591	
	Gjöld samtals		6 375	
1 00	Tekjur		6 375	
262	**Löggildingarstofan:**			
0 10	Laun		2 760	
0 20	Önnur rekstrargjöld		1 128	
0 27	Viðhald		40	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		100	
	Gjöld samtals		4 028	
1 00	Tekjur		1 904	
	Mismunur			2 124
281	**Dómsmál, ýmis kostnaður:**			
0 10	Laun		5 883	
0 20	Önnur rekstrargjöld		11 845	
	Gjöld samtals		17 728	
1 00	Tekjur		2 000	
	Mismunur			15 728
	Viðfangsefni:			
01	Málskostnaður		9 500	
02	Meðdómsmenn		3 080	
03	Setu- og varadómarar		1 723	
04	Próf málflytjenda		136	
05	Siglingadómur		209	
06	Útgáfa norræns dómasafns		155	
09	Til útgáfu lagasafns		2 925	
	Gjöld samtals		17 728	

			Þús. kr.	Þús. kr.
282	**Löggæzla:**			
0	10	Laun	45 418	
0	20	Önnur rekstrargjöld	7 426	
0	27	Viðhald	2 708	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	660	
0	**90**	**Yfirfærslur:**		
0	92	Til sveitarfélaga	243 091	
		Gjöld samtals		299 303
		Viðfangsefni:		
	02	Ríkislögregla í Reykjavík	38 368	
	03	Borgarlögregla í Reykjavík	38 063	
	04	Löggæzla sveitarfélaga	52 528	
	05	Sérstök löggæzla	2 600	
	06	Héraðslögregla	3 000	
	07	Eftirlit á vegum	4 654	
	08	Ýmis löggæzlukostnaður	2 173	
	09	Hreppstjórar	7 917	
	10	Vegna yfirtöku ríkisins á lögreglukostnaði sveitarfélaga	150 000	
		Gjöld samtals	299 303	
283	**Fangamál, ýmis kostnaður:**			
0	10	Laun	2 809	
0	20	Önnur rekstrargjöld	768	
0	27	Viðhald	10	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 000	
0	**90**	**Yfirfærslur:**		
0	92	Til sveitarfélaga	3 300	
0	94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	870	
		Gjöld samtals	8 757	
1	00	Tekjur	1 431	
		Mismunur		7 326
		Viðfangsefni:		
	01	Fangaklefar lögreglunnar í Reykjavík	2 863	
	02	Fangahús utan Reykjavíkur	500	
	03	Bygging fangahúsa	2 800	
	04	Bygging ríkisfangelsa og vinnuhæla	1 000	
	05	Fangahjálp og eftirlit með brotamönnum	870	
	06	Sjúkrakostnaður refsifanga	150	
	07	Námskeið fangavarða	52	
	08	Geðlækninga- og sálfræðiþjónusta við refsifanga	522	
		Gjöld samtals	8 757	
301	**Þjóðkirkjan:**			
0	10	Laun	64 788	
0	20	Önnur rekstrargjöld	11 193	
0	27	Viðhald	5 560	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	7 750	
0	**90**	**Yfirfærslur:**		
0	94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	6 375	
		Gjöld samtals		95 666

	Viðfangsefni:	Þús. kr.	Þús. kr.
01	Yfirstjórn	3 303	
02	Kirkjuráð	75	
03	Kirkjuþing	441	
04	Alþjóðasamvinna	240	
05	Vestur-íslenzkar kirkjur	60	
06	Álag vegna afhendingar kirkna	500	
07	Utanfarir presta	36	
08	Biskups- og prestabókasöfn	30	
09	Viðbót við eftirlaun presta og ekkna	256	
10	Söngmálastjóri þjóðkirkjunnar	812	
11	Æskulýðsstörf	1 829	
12	Sumarbúðir	1 500	
13	Byggingaeftirlit	699	
14	Kirkjugarðaeftirlit	645	
15	Prestar og prófastar	67 460	
16	Byggingar á prestssetrum	5 500	
17	Biskupsbústaður	60	
18	Kaup á eignum á kirkjujörðum	1 500	
19	Viðhald embættisbústaða	5 500	
20	Útihús á prestssetrum	750	
21	Skálholtsstaður	1 200	
22	Hallgrímskirkja í Reykjavík	2 000	
24	Útgáfustarfsemi	60	
25	Hið íslenzka biblíufélag	300	
26	Til umbóta á kristindómsfræðslu í skólum	285	
27	Til útgáfu rits um presta í Hólastifti	25	
29	Saurbæjarkirkja	25	
30	Til Kirkjukórasambands Íslands	50	
31	Til Kirkjuvogskirkju	150	
32	Til Búrfellskirkju í Grímsnesi	50	
33	Til minningarkapellu um séra Jón Steingrímsson	250	
34	Til Auðkúlukirkju	75	
	Gjöld samtals	95 666	
371	**Kirkjubyggingasjóður:**		
0 90	**Yfirfærslur:**		
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	4 000	
	Gjöld samtals		4 000
372	**Kirkjugarðasjóður:**		
0 90	**Yfirfærslur:**		
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	100	
	Gjöld samtals		100
373	**Kristnisjóður:**		
0 90	**Yfirfærslur:**		
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	5 568	
	Gjöld samtals		5 568
	Samtals		849 919

1 07 Félagsmálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Félagsmálaráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	4 783	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 600	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
		Gjöld samtals		6 483
271	**Húsnæðismálastofnun ríkisins:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	470 294	
		Gjöld samtals		470 294
		Viðfangsefni:		
	02	Framlag skv. l. nr. 30/1970	75 000	
	03	Heilsuspillandi húsnæði	18 000	
	04	Launaskattur	318 800	
	05	Byggingarsjóðsgjald	56 794	
	06	Laun húsnæðismálastjórnar og framkvæmdastjóra	1 700	
		Gjöld samtals	470 294	
272	**Byggingasjóður verkamanna:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	63 000	
		Gjöld samtals		63 000
301	**Skipulagsstjóri:**			
	0 10	Laun	3 081	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	5 719	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 92	Til sveitarfélaga	4 100	
		Gjöld samtals		13 000
371	**Framlag til Lánasjóðs sveitarfélaga:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	7 000	
		Gjöld samtals		7 000
372	**Landakaup kaupstaða og kauptúna:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	3 000	
		Gjöld samtals		3 000

			Þús. kr.	Þús. kr.
399	**Sveitarfélög, framlög:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 92	Til sveitarfélaga	24 440	
		Gjöld samtals		24 440
		Viðfangsefni:		
	02	Vatnsveitur, skv. lögum	17 500	
	03	Vatnsveitur aðrar	160	
	05	Egilsstaðakauptún, skv. l. nr. 58/1957	80	
	06	Heimilishjálp, skv. l. nr. 10/1952	5 000	
	07	Vinnumiðlun	1 700	
		Gjöld samtals	24 440	
951	**Brunamálastofnun ríkisins:**			
	0 10	Laun	2 205	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 798	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	90	
		Gjöld samtals	4 093	
	1 00	Tekjur	4 093	
971	**Erfðafjársjóður, framlag:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	25 000	
		Gjöld samtals		25 000
972	**Bjargráðasjóður:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	16 800	
		Gjöld samtals		16 800
974	**Styrktarsjóður fatlaðra:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	3 255	
		Gjöld samtals		3 255
975	**Styrktarsjóður vangefinna:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	25 125	
		Gjöld samtals		25 125
981	**Vinnumál:**			
	0 10	Laun	640	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	112	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	9 172	
		Gjöld samtals		9 924
		Viðfangsefni:		
	02	Félagsdómur	313	
	03	Sáttanefndir í vinnudeilum	439	
	04	Framkvæmd áætlunar um opinberan stuðning við samtök vinnumarkaðarins vegna hagræðingarstarfsemi	1 792	

		Þús. kr.	Þús. kr.
06	Bygging orlofsheimila verkalýðssamtakanna ..	4 000	
07	Til Alþýðusambands Íslands	1 900	
08	Til Alþýðusambands Íslands, til orlofsstarfsemi	1 000	
11	Til Iðnnemasambands Íslands	230	
12	Til Bandalags starfsmanna ríkis og bæja	200	
13	Til Landssambands verzlunarmanna	50	
	Gjöld samtals	9 924	
999	**Ýmis framlög:**		
0 90	**Yfirfærslur:**		
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	31 302	
	Gjöld samtals		**31 302**
	Viðfangsefni:		
01	Aðstoð við blinda	1 185	
02	Barnaheimilið Sólheimar í Grímsnesi	65	
03	Fávitahælið í Skálatúni	65	
04	Félagið Heyrnarhjálp	300	
05	Geðverndarfélag Íslands	75	
07	Mæðrastyrksnefndir	230	
08	Rauði kross Íslands	650	
09	S.Í.B.S., læknislaun	827	
10	S.Í.B.S., styrkur	500	
11	Sjálfsbjörg, landssamband fatlaðra	50	
13	Slysavarnafélag Íslands	4 793	
14	Styrktarfélag lamaðra og fatlaðra	1 830	
15	Styrktarfélag vangefinna	100	
16	Styrktarfélag vangefinna, dagheimili	25	
17	Til hjálpar nauðstöddum Íslendingum erlendis .	150	
18	Til Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra vegna sérnáms í stjórn og kennslu við leikskóla	50	
19	Meðlög samkv. 21., 22. og 23. gr. framfærslulaga	500	
20	Meðlög samkvæmt lögum nr. 87/1947	12 227	
21	Neytendasamtökin	250	
22	Orlofssjóður húsmæðra	1 400	
23	Rekstrarstyrkur sjómannaheimila	150	
24	Til byggingar sjómannastofa, gegn ⅔ annars staðar frá	800	
27	Blindrafélagið, byggingarstyrkur	200	
28	Til umbúðasmiði vegna fatlaðra	80	
29	Foreldra- og styrktarfélag heyrnardaufra	100	
30	Orlofsheimili húsmæðra í Gullbringu- og Kjósarsýslu og Keflavík	200	
31	Geðverndarfélag Íslands, byggingarstyrkur	2 000	
32	Sjálfsbjörg, landssamband fatlaðra, byggingarstyrkur	2 000	
33	Styrktarsjóður lamaðra og fatlaðra, byggingarstyrkur	500	
	Gjöld samtals	31 302	
	Samtals		698 623

1 08 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	5 610	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 496	
		Gjöld samtals		8 106
271	**Tryggingastofnun ríkisins:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	5 522 200	
		Gjöld samtals		5 522 200
273	**Framlag til atvinnuleysistryggingasjóðs:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	221 500	
		Gjöld samtals		221 500
301	**Landlæknisembættið:**			
	0 10	Laun	43 911	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 332	
	0 27	Viðhald	6	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	20	
		Gjöld samtals		47 2(
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	2 887	
	02	Skólayfirlæknisembættið	724	
	03	Héraðslæknar	36 014	
	04	Læknaráð	364	
	07	Námsferðir héraðslækna og embættislækna	1 523	
	08	Lækningaferðir sérfræðinga	300	
	09	Ljósmæðralaun	3 813	
	11	Berklavarnir	1 644	
		Gjöld samtals	47 269	
302	**Ríkisspítalar, skrifstofa:**			
	0 10	Laun	14 029	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 547	
	0 27	Viðhald	235	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
		Gjöld samtals	17 911	
	1 00	Tekjur	1 402	
		Mismunur		16 509

			Þús. kr.	Þús. kr.
311	**Rannsóknastofa háskólans:**			
	0 10	Laun	22 379	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	7 105	
	0 27	Viðhald	1 100	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 000	
		Gjöld samtals	31 584	
	1 00	Tekjur	11 515	
		Mismunur		20 069
312	**Blóðbankinn:**			
	0 10	Laun	5 166	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 895	
	0 27	Viðhald	250	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	200	
		Gjöld samtals	9 511	
	1 00	Tekjur	6 188	
		Mismunur		3 323
321	**Geislavarnir ríkisins:**			
	0 10	Laun	698	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	460	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	140	
		Gjöld samtals	1 298	
	1 00	Tekjur	40	
		Mismunur		1 258
322	**Heilbrigðiseftirlit ríkisins:**			
	0 10	Laun	2 109	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 125	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	150	
		Gjöld samtals		3 384
361	**Holdsveikraspítalinn í Kópavogi:**			
	0 10	Laun	1 429	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	465	
	0 27	Viðhald	130	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	39	
		Gjöld samtals	2 063	
	1 00	Tekjur	50	
		Mismunur		2 013
371	**Landspítalinn:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	51 430	
		Gjöld samtals		51 430
372	**Fæðingardeild Landspítalans:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	59 840	
		Gjöld samtals		59 840

			Þús. kr.	Þús. kr.
373	**Kleppsspítalinn:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	4 500	
		Gjöld samtals		4 500
374	**Vífilsstaðahælið:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	1 155	
		Gjöld samtals		1 155
375	**Kristneshælið:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	2 669	
		Gjöld samtals		2 669
377	**Læknishéraðasjóður:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	1 400	
		Gjöld samtals		1 400
378	**Námslán læknastúdenta:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	400	
		Gjöld samtals		400
381	**Til sjúkrahúsa og læknabústaða:**			
	0 10	Laun	2 834	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 92	Til sveitarfélaga	163 738	
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	4 000	
		Gjöld samtals		170 572
		Viðfangsefni:		
	03	Bygging sjúkrahúsa, sjúkraskýla, læknamiðstöðva og læknabústaða, annarra en ríkissjúkrahúsa[1]	151 578	
	04	St. Jósefsspítali, byggingarstyrkur	3 500	
	05	Sjúkrahús St. Franciscusarreglunnar í Stykkishólmi, byggingarstyrkur	500	
	06	Styrkir til heilsuverndarstöðva	14 994	
		Gjöld samtals	170 572	
399	**Ýmis heilbrigðismál:**			
	0 10	Laun	2 363	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 231	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 92	Til sveitarfélaga	7 009	
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	19 241	
		Gjöld samtals		32 844

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 9.

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Viðfangsefni:		
01	Lyfjaverðlagsnefnd	554	
02	Norræn samvinna í lyfsölumálum	35	
03	Lyfjaskrárnefnd og sérlyfjaeftirlit	1 446	
05	Eiturefnanefnd	274	
06	Eftirlit með deyfilyfjum og sérstakar efnarannsóknir	370	
07	Daggjaldanefnd	578	
08	Hjartavernd	8 375	
09	Krabbameinsfélag Íslands	3 406	
10	Kostnaður skv. farsótta- og sóttvarnalögum og lögum um ónæmisaðgerðir	600	
11	Matvælarannsóknir	1 151	
12	Til vírusrannsókna	204	
13	Til kynsjúkdómavarna, l. 91/1932	208	
14	Kostnaður vegna l. 16/1938	61	
15	Til að bæta héraðslæknisþjónustu, l. 43/1965	2 000	
16	Til lækningatækja, l. 43/1965	225	
17	Vegna héraðshjúkrunarkvenna, l. 43/1965	1 184	
18	Námskeið sjúkraliða	250	
19	Námskeið heilbrigðisstétta	1 500	
20	Til heilsuhælis Náttúrulækningafélags Íslands, byggingarstyrkur	320	
21	Elliheimili	2 040	
22	Til heilsuhælis á Norðurlandi	100	
23	Til norræns tannlæknamóts	100	
25	Minningarsjóður Landspítalans	2 800	
27	Sjúkraflug	950	
28	Rhesusvarnir	313	
29	Blóðrannsóknir ungbarna	600	
30	Rannsóknir í samvinnu við WHO	200	
31	Til tækniaðstoðar við sveitarfélög vegna vatns- og skolpveitumála og annarra umhverfis- og mengunarmála	3 000	
	Gjöld samtals	32 844	
471	**Gæzluvistarsjóður, framlag:**		
0 90	**Yfirfærslur:**		
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	20 000	
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	850	
	Gjöld samtals		20 850
	Viðfangsefni:		
02	Gæzluvistarsjóður, framlag	20 000	
03	Bláa bandið	600	
04	Vernd	250	
	Gjöld samtals	20 850	
481	**Bindindisstarfsemi:**		
0 10	Laun	1 655	
0 20	Önnur rekstrargjöld	1 087	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	10	

			Þús. kr.	Þús. kr.
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		2 410	
	Gjöld samtals			5 172
	Viðfangsefni:			
02	Áfengisvarnir		3 163	
03	Önnur bindindismál		209	
04	Templarahöllin, byggingarstyrkur		900	
05	Stórstúka Íslands		900	
	Gjöld samtals		5 172	
501	**Ljósmæðraskóli Íslands:**			
0 10	Laun		1 735	
0 20	Önnur rekstrargjöld		475	
0 27	Viðhald		65	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		50	
	Gjöld samtals		2 325	
1 00	Tekjur		215	
	Mismunur			2 110
		Samtals		6 198 573

1 09 Fjármálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Fjármálaráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	16 720	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	8 220	
	0 27	Viðhald	360	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	220	
		Gjöld samtals		25 520
103	**Ríkisbókhald:**			
	0 10	Laun	6 497	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 100	
	0 27	Viðhald	80	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	500	
		Gjöld samtals		9 177
104	**Ríkisfjárhirzla:**			
	0 10	Laun	2 310	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	436	
	0 27	Viðhald	60	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	300	
		Gjöld samtals		3 106
201	**Embætti ríkisskattstjóra:**			
	0 10	Laun	16 368	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 450	
	0 27	Viðhald	140	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
		Gjöld samtals		20 058
202	**Skattstofan í Reykjavík:**			
	0 10	Laun	29 097	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 385	
	0 27	Viðhald	300	
		Gjöld samtals	33 782	
	1 00	Tekjur	1 000	
		Mismunur		32 782
203	**Skattstofa Vesturlandsumdæmis, Akranesi:**			
	0 10	Laun	4 042	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	711	
	0 27	Viðhald	30	
		Gjöld samtals		4 783

			Þús. kr.	Þús. kr.
204	**Skattstofa Vestfjarða, Ísafirði:**			
	0 10	Laun	2 659	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	470	
		Gjöld samtals		3 129
205	**Skattstofa Norðurlandsumdæmis vestra, Siglufirði:**			
	0 10	Laun	3 752	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	442	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	20	
		Gjöld samtals		4 214
206	**Skattstofa Norðurlandsumdæmis eystra, Akureyri:**			
	0 10	Laun	5 983	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	770	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
		Gjöld samtals	6 853	
	1 00	Tekjur	20	
		Mismunur		6 833
207	**Skattstofa Austurlands, Egilsstöðum:**			
	0 10	Laun	3 299	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	695	
		Gjöld samtals		3 994
208	**Skattstofa Suðurlands, Hellu:**			
	0 10	Laun	3 076	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	417	
	0 27	Viðhald	15	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	80	
		Gjöld samtals	3 588	
	1 00	Tekjur	10	
		Mismunur		3 578
209	**Skattstofa Vestmannaeyja:**			
	0 10	Laun	2 109	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	388	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	40	
		Gjöld samtals		2 537
211	**Skattstofa Reykjanesumdæmis, Hafnarfirði:**			
	0 10	Laun	8 557	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 448	
	0 27	Viðhald	46	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	30	
		Gjöld samtals		10 081
212	**Skattstofur, sameiginleg útgjöld:**			
	0 20	Önnur rekstrargjöld	7 700	
		Gjöld samtals		7 700

			Þús. kr.	Þús. kr.
251	**Gjaldheimtan í Reykjavík:**			
	0 10	Laun	7 934	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 700	
	0 27	Viðhald	200	
		Gjöld samtals	11 834	
	1 00	Tekjur	2 600	
		Mismunur		9 234
261	**Tollstjórinn í Reykjavík:**			
	0 10	Laun	66 223	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	10 625	
	0 27	Viðhald	850	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	325	
		Gjöld samtals	78 023	
	1 00	Tekjur	1 000	
		Mismunur		77 023
	Viðfangsefni:			
	02	Skrifstofa tollstjóra	27 608	
	03	Tollgæzlan í Reykjavík	41 670	
	04	Sameiginlegur kostnaður	8 745	
		Gjöld samtals	78 023	
263	**Tollgæzla utan Reykjavíkur:**			
	0 10	Laun	10 584	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 788	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	350	
		Gjöld samtals		12 722
281	**Tollstöðvar, framlag:**			
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	23 280	
		Gjöld samtals		23 280
282	**Tollamál, sameiginlegur kostnaður:**			
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 000	
		Gjöld samtals		2 000
381	**Uppbætur á lífeyri:**			
	0 10	Laun	147 204	
		Gjöld samtals		147 204
382	**Eftirlaun samkvæmt launalögum:**			
	0 10	Laun	2 688	
		Gjöld samtals		2 688
383	**Styrktarfé og ýmis eftirlaun, embættismenn:**			
	0 10	Laun[1]	8 988	
		Gjöld samtals		8 988

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 10.

			Þús. kr.	Þús. kr.
384	**Styrktarfé og ýmis eftirlaun, ekkjur:**			
0 10	Laun[1]		5 984	
	Gjöld samtals			5 984
385	**Til verðlagsuppbóta o. fl.:**			
0 10	Laun		250 000	
	Gjöld samtals			250 000
402	**Fasteignamat:**			
0 10	Laun		2 560	
0 20	Önnur rekstrargjöld		1 700	
	Gjöld samtals		4 260	
1 00	Tekjur		1 000	
	Mismunur			3 260
481	**Útgjöld skv. sérstökum lögum og heimildarlögum:**			
0 20	Önnur rekstrargjöld		5 000	
	Gjöld samtals			5 000
901	**Framkvæmdadeild Innkaupastofnunar ríkisins:**			
0 10	Laun		6 324	
0 20	Önnur rekstrargjöld		2 845	
0 27	Viðhald		150	
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		100	
	Gjöld samtals		9 419	
1 00	Tekjur		7 722	
	Mismunur			1 697
971	**Ríkisábyrgðasjóður, framlag:**			
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		106 000	
	Gjöld samtals			106 000
981	**Ríkisbifreiðir, framlag:**			
0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður		3 000	
	Gjöld samtals			3 000
991	**Ýmis lán ríkissjóðs:**			
0 70	Vextir		91 259	
	Gjöld samtals			91 259
3 00	Lánahreyfingar út		225 975	
999	**Ýmislegt:**			
0 10	Laun		1 882	
0 20	Önnur rekstrargjöld		19 197	
0 90	**Yfirfærslur:**			
0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega		59 100	
0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka		37 610	
	Gjöld samtals			117 789

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 10.

Viðfangsefni:		Þús. kr.	Þús. kr.
02	Orlofsheimili BSRB	5 300	
03	Til kaupa á dagblöðum og aðalmálgagni Samtaka frjálslyndra og vinstri manna, svo og til kaupa á kjördæmismálgögnum stjórnmálaflokkanna, samkvæmt nánari ákvörðun ríkisstjórnarinnar	13 500	
04	Símakostnaður og burðargjöld fyrir stjórnarráðið	7 313	
05	Kostnaður við kjarasamninga	1 715	
06	Dómkröfur og málskostnaður	3 100	
07	Áætlað framlag til togaralána	59 100	
08	Kostnaður við próf löggiltra endurskoðenda	261	
11	Lífeyrissjóður bænda	10 000	
12	Lífeyrissjóður verkalýðsfélaga	12 500	
13	Óviss útgjöld	5 000	
	Gjöld samtals	117 789	
	Samtals		1 004 620

1 10 Samgönguráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Samgönguráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	3 712	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 260	
		Gjöld samtals	5 972	
	1 00	Tekjur	100	
		Mismunur		5 872
211	**Vegagerð:**			
	0 10	Laun	130 000	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	30 000	
	0 27	Viðhald	262 600	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	416 700	
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	20 000	
	0 92	Til sveitarfélaga	120 500	
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	2 629	
		Gjöld samtals	982 429	
	1 00	Tekjur	2 000	
		Mismunur		980 429
	3 00	Lánahreyfingar út	34 745	
321	**Strandferðir, framlög:**			
	0 90	**Yfirfærslur:**		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	73 510	
	0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	24 946	
		Gjöld samtals		98 456
		Viðfangsefni:		
	02	Skipaútgerð ríkisins	37 510	
	03	Flóabátar og vöruflutningar	24 650	
	04	Flóabátar, byggingarstyrkur	296	
	05	Bygging strandferðaskipa	36 000	
		Gjöld samtals	98 456	
325	**Rekstrardeild ríkisskipa:**			
	0 10	Laun	7 131	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 292	
	0 27	Viðhald	50	
		Gjöld samtals	8 473	
	1 00	Tekjur	1 650	
		Mismunur		6 823

			Þús. kr.	Þús. kr.
331	**Vita- og hafnamál, aðalskrifstofa:**			
0	10	Laun	10 256	
0	20	Önnur rekstrargjöld	3 120	
0	27	Viðhald	150	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	250	
0	**90**	**Yfirfærslur:**		
0	91	Til fyrirtækja í B-hluta	2 160	
		Gjöld samtals	15 936	
1	00	Tekjur	5 308	
		Mismunur		10 628
332	**Vitamál:**			
0	10	Laun	13 066	
0	20	Önnur rekstrargjöld	6 765	
0	27	Viðhald	2 800	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	3 000	
		Gjöld samtals	25 631	
1	00	Tekjur	2 500	
		Mismunur		23 131
		Viðfangsefni:		
	02	Rekstur vita	21 100	
	04	Sjómerki	1 531	
	05	Vitabyggingar	3 000	
		Gjöld samtals	25 631	
333	**Hafnamál:**			
0	10	Laun	992	
0	20	Önnur rekstrargjöld	500	
0	27	Viðhald	900	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	450	
0	**90**	**Yfirfærslur:**		
0	91	Til fyrirtækja í B-hluta	76 302	
0	92	Til sveitarfélaga	194 150	
		Gjöld samtals		273 294
		Viðfangsefni:		
	02	Til hafnarannsókna og mælinga	2 042	
	03	Hafnarmannvirki og lendingarbætur[1])	161 800	
	04	Ferjubryggjur[2])	3 350	
	05	Landshafnir, framlag	54 302	
	06	Hafnarmannvirki, eftirstöðvar framlaga	25 200	
	07	Hafnabótasjóður, framlag	22 000	
	08	Sjóvarnargarðar[3])	4 600	
		Gjöld samtals	273 294	

1) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 11.
2) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 12.
3) Sjá sundurliðun á sérstöku yfirliti nr. 13.

			Þús. kr.	Þús. kr.
341	**Siglingamálastofnun ríkisins:**			
	0 10	Laun	12 113	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 950	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	175	
		Gjöld samtals	15 238	
	1 00	Tekjur	1 000	
		Mismunur		14 238
471	**Flugmálastjórn:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta	205 651	
		Gjöld samtals		205 651
481	**Flugbjörgunarsveitir, framlög:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	100	
		Gjöld samtals		100
651	**Ferðamál:**			
	0 10	Laun	787	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 701	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	530	
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	5 000	
		Gjöld samtals		8 018
652	**Veðurstofan:**			
	0 10	Laun	39 253	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	20 591	
	0 27	Viðhald	2 102	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	28 100	
		Gjöld samtals	90 046	
	1 00	Tekjur	29 383	
		Mismunur		60 663
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	5 545	
	02	Veðurstofan á Reykjavíkurflugvelli	7 043	
	03	Síma- og útvarpskostnaður	3 097	
	04	Loftskeytadeild	1 774	
	05	Veðurfarsdeild	3 847	
	06	Áhaldadeild, búveðurfræðimælingar	5 208	
	07	Veðurstöðvar	4 432	
	08	Hálendisathuganir	1 382	
	09	Jarðeðlisfræðideild	1 756	
	10	Bóka- og skjalasafn	443	
	11	Veðurþjónusta vegna millilandaflugs	28 112	
	12	Til hafísrannsókna	307	
	13	Bygging Veðurstofuhúss	26 000	
	14	Lán til ICAO	1 100	
		Gjöld samtals	90 046	

			Þús. kr.	Þús. kr.
656	**Landmælingar:**			
0	10	Laun	5 875	
0	20	Önnur rekstrargjöld	3 670	
0	27	Viðhald	170	
0	80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 300	
0	90	Yfirfærslur:		
0	94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	1 000	
		Gjöld samtals	12 015	
1	00	Tekjur	3 825	
		Mismunur		8 190
3	00	Lánahreyfingar út	200	
		Viðfangsefni:		
	01	Yfirstjórn	562	
	02	Landmælingar	7 806	
	03	Ljósmyndadeild	2 150	
	04	Kortasala	1 497	
		Gjöld samtals	12 015	
672	**Sérleyfissjóður:**			
0	90	Yfirfærslur:		
0	91	Til fyrirtækja í B-hluta	3 750	
		Gjöld samtals		3 750
			Samtals	1 699 243

1 11 Iðnaðarráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Iðnaðarráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	3 508	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 964	
		Gjöld samtals	6 472	
	1 00	Tekjur	1 200	
		Mismunur		5 272
201	**Iðnþróunarstofnun Íslands:**			
	0 10	Laun	5 659	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 173	
	0 27	Viðhald	145	
	0 70	Vextir	402	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	250	
		Gjöld samtals	8 629	
	1 00	Tekjur	500	
		Mismunur		8 129
	3 00	Lánahreyfingar út	788	
202	**Rannsóknastofnun iðnaðarins:**			
	0 10	Laun	7 694	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 770	
	0 27	Viðhald	300	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	2 845	
		Gjöld samtals	14 609	
	1 00	Tekjur	2 000	
		Mismunur		12 609
203	**Rannsóknastofnun byggingaiðnaðarins:**			
	0 10	Laun	12 047	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 464	
	0 27	Viðhald	150	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 000	
		Gjöld samtals	16 661	
	1 00	Tekjur	5 000	
		Mismunur		11 661
204	**Verkstjórnarnámskeið:**			
	0 10	Laun	789	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	267	
	0 27	Viðhald	17	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	75	
		Gjöld samtals	1 148	
	1 00	Tekjur	70	
		Mismunur		1 078

			Þús. kr.	Þús. kr.
205	**Stjórnunarnámskeið:**			
	0 10	Laun	1 094	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	802	
		Gjöld samtals	1 896	
	1 00	Tekjur	900	
		Mismunur		996
221	**Iðnþróunarsjóður:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	11 000	
		Gjöld samtals		11 000
299	**Iðja og iðnaður, framlög:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	27 500	
	0 94	Til einstaklinga, heimila og samtaka	875	
		Gjöld samtals		28 375
		Viðfangsefni:		
	02	Iðnlánasjóður	15 000	
	03	Til iðnráða	50	
	04	Landssamband iðnaðarmanna	700	
	05	Til eflingar iðnþróunar	3 000	
	06	Til að stuðla að nýjungum og hagræðingu í iðnaði	3 500	
	07	Mótframlag vegna tækniaðstoðarframlags S. þ. UNIDO	2 000	
	08	Til útflutningsmiðstöðvar iðnaðarins	4 000	
	09	Til Heimilisiðnaðarfélags Íslands	125	
		Gjöld samtals	28 375	
301	**Orkustofnun:**			
	0 10	Laun	32 053	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	19 623	
	0 27	Viðhald	2 055	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	2 491	
		Gjöld samtals	56 222	
	1 00	Tekjur	10 670	
		Mismunur		45 552
302	**Rafmagnseftirlit ríkisins:**			
	0 10	Laun	8 890	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 285	
	0 27	Viðhald	100	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	1 500	
		Gjöld samtals		14 775
332	**Jarðvarmaveitur ríkisins:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		10 000

			Þús. kr.	Þús. kr.
371	**Orkusjóður, framlag:**			
0 90	Yfirfærslur:			
0 91	Til fyrirtækja í B-hluta		154 000	
	Gjöld samtals			**154 000**
	Viðfangsefni:			
02	Rafvæðing í sveitum		50 000	
04	Lán til jarðhitaleitar		5 100	
05	Lánagreiðslur		28 900	
06	Verðjöfnunargjald		70 000	
	Gjöld samtals		154 000	
		Samtals		**303 447**

1 12 Viðskiptaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Viðskiptaráðuneytið, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	5 775	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 233	
	0 27	Viðhald	40	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	100	
		Gjöld samtals		**9 148**
201	**Niðurgreiðslur á vöruverði:**			
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	1 185 400	
		Gjöld samtals		1 185 400
902	**Verðlagsskrifstofan:**			
	0 10	Laun	11 296	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 820	
	0 27	Viðhald	150	
		Gjöld samtals		**13 266**
999	**Ýmis önnur mál:**			
	0 10	Laun	78	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	135	
	0 90	Yfirfærslur:		
	0 93	Til fyrirtækja og atvinnuvega	1 500	
		Gjöld samtals		**1 713**
	Viðfangsefni:			
	02	Hagráð	213	
	03	Vörusýningar erlendis	1 500	
		Gjöld samtals	1 713	
		Samtals		**1 209 527**

1 13 Hagstofa Íslands.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Hagstofa Íslands, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	9 742	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 238	
		Gjöld samtals	13 980	
	1 00	Tekjur	315	
		Mismunur		13 665
102	**Þjóðskráin:**			
	0 10	Laun	3 279	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 948	
		Gjöld samtals	5 227	
	1 00	Tekjur	1 427	
		Mismunur		3 800
		Samtals		17 465

1 14 Ríkisendurskoðun.

101	**Ríkisendurskoðun, aðalskrifstofa:**			
	0 10	Laun	14 797	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	2 400	
	0 27	Viðhald	50	
	0 80	Gjaldfærður stofnkostnaður	200	
		Gjöld samtals		17 447
		Samtals		17 447

B-HLUTI
Ríkisfyrirtæki og sjóðir í ríkiseign.

5. gr.

Árið 1972 er ætlazt til, að rekstri og fjármunahreyfingum eftirtalinna ríkisfyrirtækja og sjóða í ríkiseign verði hagað skv. áætlunum í þessari grein.

2 01 Forsætisráðuneytið.

		Þús. kr.	Þús. kr.
171	**Byggðasjóður:**		
1 80	Framlög úr ríkissjóði	143 200	
	Tekjur samtals, óráðstafað		143 200

2 02 Menntamálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
201	**Happdrætti háskólans:**			
	0 10	Laun	22 892	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	8 067	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	349 802	
	0 80	Afskriftir	1 700	
		Gjöld samtals	382 461	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	446 160	
	1 30	Vaxtatekjur	4 000	
	1 90	Annað	936	
		Tekjur samtals	451 096	
		Mismunur		68 635
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 90	Annað, greitt ríkissjóði	10 600	
		— greitt Háskóla Íslands	59 735	
		Inn:		
	4 40	Afskriftir	1 700	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	68 635	
211	**Háskólabíó:**			
	0 10	Laun	4 400	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	6 590	
	0 27	Viðhald	1 000	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	9 400	
	0 70	Vextir	1 120	
	0 80	Afskriftir	800	
		Gjöld samtals	23 310	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	25 400	
		Mismunur		2 090
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	2 000	
	3 90	Annað	890	
		Inn:		
	4 40	Afskriftir	800	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	2 090	

			Þús. kr.	Þús. kr.
271	**Reiknistofnun háskólans:**			
0	10	Laun	3 722	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 235	
0	27	Viðhald	480	
		Gjöld samtals	5 437	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	3 000	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	2 537	
		Tekjur samtals	5 537	
		Mismunur		100
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	30	Fjárfestingar	100	
		Inn:		
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	100	
276	**Byggingasjóður rannsókna í þágu atvinnuveganna:**			
0	70	Vextir	5 947	
		Gjöld samtals	5 947	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	10 600	
		Mismunur		4 653
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	4 653	
		Inn:		
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	4 653	
422	**Ríkisútgáfa námsbóka, skólavörubúð:**			
0	10	Laun	2 985	
0	20	Önnur rekstrargjöld	6 012	
0	27	Viðhald	45	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	5 500	
0	80	Afskriftir	1 144	
		Gjöld samtals	15 686	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	15 686	
571	**Sjómannaskólahúsið:**			
0	10	Laun	2 100	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 470	
0	27	Viðhald	2 320	
		Gjöld samtals	5 890	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	5 890	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	9 900	
		Tekjur samtals	13 790	
		Mismunur		9 900

			Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:			
		Út:		
3	30	Fjárfestingar	9 900	
		Inn:		
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	9 900	
679	**Sameiginlegur kostnaður við skólana á Laugarvatni:**			
0	10	Laun	1 344	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 700	
		Gjöld samtals	3 044	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	3 500	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	1 327	
		Tekjur samtals	4 827	
		Mismunur		1 783
	Fjármunahreyfingar:			
		Út:		
3	30	Fjárfestingar	1 783	
		Inn:		
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	1 783	
871	**Upptökuheimilið í Kópavogi:**			
0	10	Laun	4 841	
0	20	Önnur rekstrargjöld	840	
0	27	Viðhald	200	
		Gjöld samtals	5 881	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	3 860	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	2 519	
		Tekjur samtals	6 379	
		Mismunur		498
	Fjármunahreyfingar:			
		Út:		
3	30	Fjárfestingar	498	
		Inn:		
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	498	
872	**Lánasjóður ísl. námsmanna:**			
0	10	Laun	1 250	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 200	
0	70	Vextir	8 000	
0	90	Yfirfærslur	20 000	
		Gjöld samtals	30 450	
1	30	Vaxtatekjur	2 700	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	190 000	
		Tekjur samtals	192 700	
		Mismunur		162 250

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	16 500	
3 20	Veitt lán	202 500	
3 30	Fjárfestingar	1 550	
	Inn:		
4 10	Innheimtar afborganir	6 300	
4 20	Tekin lán	52 000	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	162 250	
907	**Byggingarsjóður Listasafns Íslands:**		
1 80	Framlög úr ríkissjóði	400	
	Tekjur samtals, óráðstafað		400
971	**Ríkisútvarpið, hljóðvarp:**		
0 10	Laun	66 300	
0 20	Önnur rekstrargjöld	46 000	
0 27	Viðhald	12 300	
0 70	Vextir	1 000	
0 80	Afskriftir	13 000	
0 90	Yfirfærslur	2 000	
	Gjöld samtals	140 600	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	140 600	
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 90	Annað	13 000	
	Inn:		
4 40	Afskriftir	13 000	
972	**Ríkisútvarpið, sjónvarp:**		
0 10	Laun	82 300	
0 20	Önnur rekstrargjöld	46 700	
0 27	Viðhald	21 000	
0 70	Vextir	6 000	
0 80	Afskriftir	18 300	
0 90	Yfirfærslur	1 500	
	Gjöld samtals	175 800	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	175 800	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	21 200	
	Tekjur samtals	197 000	
	Mismunur		21 200
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	27 013	
3 30	Fjárfestingar	12 487	
	Inn:		
4 40	Afskriftir	18 300	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	21 200	

			Þús. kr.	Þús. kr.
973	**Þjóðleikhús:**			
0	10	Laun	44 669	
0	20	Önnur rekstrargjöld	11 741	
0	27	Viðhald	1 000	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	700	
0	70	Vextir	500	
0	90	Yfirfærslur	100	
		Gjöld samtals	58 710	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	23 820	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	34 890	
		Tekjur samtals	58 710	
974	**Sinfóníuhljómsveit:**			
0	10	Laun	29 823	
0	20	Önnur rekstrargjöld	5 120	
0	27	Viðhald	900	
0	90	Yfirfærslur	100	
		Gjöld samtals	35 943	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	4 500	
1	30	Vaxtatekjur	50	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	15 884	
1	90	Annað	15 509	
		Tekjur samtals	35 943	
975	**Vísindasjóður:**			
0	10	Laun	100	
0	90	Yfirfærslur	7 500	
		Gjöld samtals	7 600	
1	30	Vaxtatekjur	200	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	1 400	
1	90	Annað	6 000	
		Tekjur samtals	7 600	
976	**Menningarsjóður:**			
0	10	Laun	797	
0	20	Önnur rekstrargjöld	364	
0	27	Viðhald	100	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	180	
0	70	Vextir	15	
0	90	Yfirfærslur	3 844	
		Gjöld samtals	5 300	
1	30	Vaxtatekjur	40	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	5 260	
		Tekjur samtals	5 300	
977	**Byggingarsjóður þjóðarbókhlöðu:**			
1	80	Framlög úr ríkissjóði	15 000	
		Tekjur samtals		15 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 30	Fjárfestingar	15 000	
	Inn:		
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	15 000	
981	**Bókaútgáfa Menningarsjóðs:**		
0 10	Laun	3 200	
0 20	Önnur rekstrargjöld	1 250	
0 27	Viðhald	200	
0 60	Hráefni og vörur til endursölu	6 000	
0 70	Vextir	400	
0 80	Afskriftir	70	
	Gjöld samtals	11 120	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	10 200	
1 90	Annað, Menningarsjóður	1 770	
	Tekjur samtals	11 970	
	Mismunur		850
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	1 000	
3 90	Annað	100	
	Inn:		
4 10	Innheimtar afborganir	180	
4 40	Afskriftir	70	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	850	

2 03 Utanríkisráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Fríhöfn, Keflavíkurflugvelli:**			
	0 10	Laun	21 396	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	6 117	
	0 27	Viðhald	550	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	96 650	
	0 80	Afskriftir	780	
		Gjöld samtals	125 493	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	154 000	
	1 30	Vaxtatekjur	320	
	1 90	Annað	30	
		Tekjur samtals	154 350	
		Mismunur		28 857
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 30	Fjárfestingar	1 537	
	3 90	Annað, greitt í ríkissjóð	28 400	
		Inn:		
	4 30	Sala á eignum	300	
	4 40	Afskriftir	780	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	28 857	
111	**Flugmálastjórn, Keflavíkurflugvelli:**			
	0 10	Laun	18 513	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	7 428	
	0 27	Viðhald	2 885	
	0 70	Vextir	1 100	
	0 80	Afskriftir	5 030	
		Gjöld samtals	34 956	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	100 500	
		Mismunur		65 544
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	3 750	
	3 30	Fjárfestingar	6 024	
	3 90	Annað, greitt í ríkissjóð	60 800	
		Inn:		
	4 40	Afskriftir	5 030	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	65 544	

			Þús. kr.	Þús. kr.
121	**Sala varnarliðseigna:**			
0	10	Laun	5 100	
0	20	Önnur rekstrargjöld	4 044	
0	27	Viðhald	600	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	14 000	
0	80	Afskriftir	892	
		Gjöld samtals	24 636	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	40 000	
1	30	Vaxtatekjur	2 400	
		Tekjur samtals	42 400	
		Mismunur		17 764
	Fjármunahreyfingar:			
		Út:		
3	90	Annað, greitt í ríkissjóð	18 400	
		Annað	256	
		Inn:		
4	40	Afskriftir	892	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	17 764	

2 04 Landbúnaðarráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
171	**Jarðeignir ríkisins:**			
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	6 400	
		Tekjur samtals		6 400
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	400	
	3 30	Fjárfestingar	6 000	
		Inn:		
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	6 400	
172	**Jarðeignasjóður ríkisins:**			
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	6 000	
		Tekjur samtals		6 000
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 30	Fjárfestingar	6 000	
		Inn:		
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	6 000	
206	**Tilraunabúið á Hesti:**			
	0 10	Laun	1 407	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	1 930	
	0 27	Viðhald	570	
	0 70	Vextir	40	
		Gjöld samtals	3 947	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	2 600	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	1 547	
		Tekjur samtals	4 147	
		Mismunur		200
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	40	
	3 30	Fjárfestingar	160	
		Inn:		
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	200	
207	**Tilraunastöðin á Reykhólum:**			
	0 10	Laun	1 081	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	800	
	0 27	Viðhald	200	
	0 70	Vextir	20	
		Gjöld samtals	2 101	

			Þús. kr.	Þús. kr.
1	10	Seldar vörur og þjónusta	900	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	1 201	
		Tekjur samtals	2 101	
208		**Tilraunastöðin á Akureyri:**		
0	10	Laun	1 138	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 200	
0	27	Viðhald	350	
0	70	Vextir	10	
		Gjöld samtals	2 698	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	1 500	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	1 198	
		Tekjur samtals	2 698	
209		**Tilraunastöðin á Skriðuklaustri:**		
0	10	Laun	1 487	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 160	
0	27	Viðhald	650	
0	70	Vextir	20	
		Gjöld samtals	3 317	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	1 500	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	1 817	
		Tekjur samtals	3 317	
211		**Tilraunastöðin á Sámsstöðum:**		
0	10	Laun	1 231	
0	20	Önnur rekstrargjöld	900	
0	27	Viðhald	200	
0	70	Vextir	20	
		Gjöld samtals	2 351	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	1 000	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	1 351	
		Tekjur samtals	2 351	
221		**Áburðarverksmiðja ríkisins:**		
0	10	Laun	61 500	
0	20	Önnur rekstrargjöld	99 334	
0	27	Viðhald	11 300	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	275 705	
0	70	Vextir	26 950	
0	80	Afskriftir	40 870	
		Gjöld samtals	515 659	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	531 639	
1	30	Vaxtatekjur	8 000	
1	90	Annað	500	
		Tekjur samtals	540 139	
		Mismunur		24 480

			Þús. kr.	Þús. kr.
235	**Gunnarsholtsbúið:**			
0	10	Laun	500	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 500	
0	27	Viðhald	150	
0	70	Vextir	10	
0	80	Afskriftir	250	
		Gjöld samtals	2 410	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	2 410	
236	**Fóður- og fræframleiðsla í Gunnarsholti:**			
0	10	Laun	1 400	
0	20	Önnur rekstrargjöld	3 700	
0	27	Viðhald	500	
0	70	Vextir	500	
0	80	Afskriftir	165	
		Gjöld samtals	6 265	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	6 265	
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	165	
		Inn:		
4	40	Afskriftir	165	
237	**Stórólfsvallabúið:**			
0	10	Laun	1 918	
0	20	Önnur rekstrargjöld	4 027	
0	70	Vextir	447	
0	80	Afskriftir	245	
		Gjöld samtals	6 637	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	6 637	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	1 021	
		Tekjur samtals	7 658	
		Mismunur		1 021
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	245	
3	90	Annað, tap árið 1970	1 021	
		Inn:		
4	40	Afskriftir	245	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	1 021	
246	**Laxeldisstöð í Kollafirði:**			
0	10	Laun	2 500	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 200	
0	27	Viðhald	500	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	1 000	
0	70	Vextir	352	
0	80	Afskriftir	300	
		Gjöld samtals	5 852	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	1 600	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	4 940	
		Tekjur samtals	6 540	
		Mismunur		688

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	900	
3 30	Fjárfestingar	88	
	Inn:		
4 40	Afskriftir	300	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	688	
271	**Landgræðslusjóður:**		
0 20	Önnur rekstrargjöld	350	
0 60	Hráefni og vörur til endursölu	7 000	
0 70	Vextir	15	
0 90	Yfirfærslur	3 500	
	Gjöld samtals	10 865	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	7 500	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	4 012	
1 90	Annað	300	
	Tekjur samtals	11 812	
	Mismunur		947
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	100	
3 30	Fjárfestingar	150	
3 90	Annað	757	
	Inn:		
4 10	Innheimtar afborganir	60	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	947	
272	**Vélasjóður ríkisins:**		
0 10	Laun	5 500	
0 20	Önnur rekstrargjöld	800	
0 27	Viðhald	800	
0 60	Hráefni og vörur til endursölu	300	
0 70	Vextir	50	
0 80	Afskriftir	750	
	Gjöld samtals	8 200	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	8 460	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	560	
	Tekjur samtals	9 020	
	Mismunur		820
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	1 570	
	Inn:		
4 40	Afskriftir	750	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	820	

			Þús. kr.	Þús. kr.
501	**Bændaskólabúið á Hvanneyri:**			
0	10	Laun	2 000	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 300	
0	27	Viðhald	700	
0	80	Afskriftir	100	
		Gjöld samtals	4 100	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	4 100	
502	**Bændaskólabúið á Hólum:**			
0	10	Laun	1 970	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 700	
0	27	Viðhald	350	
0	70	Vextir	100	
		Gjöld samtals	4 120	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	4 120	
503	**Garðyrkjuskólabúið á Reykjum:**			
0	10	Laun	800	
0	20	Önnur rekstrargjöld	300	
0	27	Viðhald	70	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	80	
		Gjöld samtals	1 250	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	1 250	

2 05 Sjávarútvegsráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
211	**Fiskimálasjóður:**			
	0 10	Laun	1 459	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	586	
	0 90	Yfirfærslur	7 000	
		Gjöld samtals	9 045	
	1 30	Vaxtatekjur	10 000	
	1 90	Annað, útflutningsgjald	14 500	
		Tekjur samtals	24 500	
		Mismunur		15 455
	Fjármunahreyfingar:			
		Út:		
	3 20	Veitt lán	18 000	
	3 90	Annað, bætt sjóðsstaða	9 455	
		Inn:		
	4 10	Innheimtar afborganir	12 000	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	15 455	
221	**Síldarverksmiðjur ríkisins:**			
	0 10	Laun	**22 155**	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	11 630	
	0 27	Viðhald	5 400	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	16 625	
	0 70	Vextir	15 100	
		Gjöld samtals	70 910	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	44 025	
		Mismunur, gjöld umfram tekjur		26 885
	Fjármunahreyfingar:			
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	14 281	
		Inn:		
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	÷ 26 885	
	4 90	Annað	41 166	
222	**Hraðfrystihús Síldarverksmiðja ríkisins:**			
	0 10	Laun	22 300	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	8 320	
	0 27	Viðhald	2 600	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	42 525	
	0 70	Vextir	1 700	
	0 80	Afskriftir	1 250	
		Gjöld samtals	78 695	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	78 975	
		Mismunur		280

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	947	
3 90	Annað, bætt sjóðsstaða	583	
	Inn:		
4 40	Afskriftir	1 250	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	280	
223	**Tunnuverksmiðjur ríkisins:**		
0 10	Laun	5 750	
0 20	Önnur rekstrargjöld	2 800	
0 27	Viðhald	700	
0 60	Hráefni og vörur til endursölu	17 000	
0 70	Vextir	3 000	
	Gjöld samtals	29 250	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	29 250	
231	**Síldarútvegsnefnd:**		
	Þrátt fyrir ítrekaðar tilraunir hefur ekki tekizt að fá fjárlagatillögur frá þessu fyrirtæki.		
271	**Byggingarsjóður hafrannsóknaskips:**		
0 70	Vextir	7 530	
	Gjöld samtals	7 530	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	26 160	
	Mismunur		18 630
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	18 630	
	Inn:		
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	18 630	
272	**Bygging rannsóknastofnana sjávarútvegsins:**		
0 10	Laun	546	
0 20	Önnur rekstrargjöld	620	
0 27	Viðhald	2 500	
	Gjöld samtals	3 666	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	1 380	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	6 530	
	Tekjur samtals	7 910	
	Mismunur		4 244
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 30	Fjárfestingar	12 244	
	Inn:		
4 20	Tekin lán	8 000	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	4 244	

			Þús. kr.	Þús. kr.
273	**Byggingarsjóður síldarleitarskips:**			
0	70	Vextir	149	
		Gjöld samtals	149	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	5 559	
		Mismunur		5 410
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	5 410	
		Inn:		
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	5 410	
274	**Aflatryggingasjóður sjávarútvegsins:**			
0	10	Laun	870	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 247	
		Gjöld samtals	3 117	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	31 969	
1	90	Annað, aflatryggingasjóðsgjald	259 468	
		Tekjur samtals	291 437	
		Mismunur, óráðstafað		288 320

2 06 Dóms- og kirkjumálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Lögbirtingablaðið:**			
	0 10	Laun	670	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	3 430	
	0 27	Viðhald	60	
		Gjöld samtals	4 160	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	4 160	
251	**Landhelgissjóður:**			
	0 70	Vextir	4 600	
	0 80	Afskriftir	10 912	
		Gjöld samtals	15 512	
	1 30	Vaxtatekjur	200	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	14 684	
	1 90	Annað	6 000	
		Tekjur samtals	20 884	
		Mismunur		5 372
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	16 284	
		Inn:		
	4 40	Afskriftir	10 912	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	5 372	
371	**Kirkjubyggingasjóður:**			
	0 10	Laun	18	
	0 70	Vextir	10	
		Gjöld samtals	28	
	1 30	Vaxtatekjur	20	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	4 000	
		Tekjur samtals	4 020	
		Mismunur		3 992
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 20	Veitt lán	4 412	
		Inn:		
	4 10	Innheimtar afborganir	420	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	3 992	

			Þús. kr.	Þús. kr.
372	**Kirkjugarðasjóður:**			
0	10	Laun	60	
0	20	Önnur rekstrargjöld	45	
0	70	Vextir	12	
0	90	Yfirfærslur	250	
		Gjöld samtals	367	
1	30	Vaxtatekjur	320	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	100	
1	90	Annað, framlög kirkjugarða	1 300	
		Tekjur samtals	1 720	
		Mismunur		1 353
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	20	Veitt lán	1 500	
3	90	Annað, bætt sjóðsstaða	53	
		Inn:		
4	10	Innheimtar afborganir	200	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	1 353	
373	**Kristnisjóður:**			
0	90	Yfirfærslur	6 200	
		Gjöld samtals	6 200	
1	30	Vaxtatekjur	700	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	5 568	
		Tekjur samtals	6 268	
		Mismunur		68
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	90	Annað, bætt sjóðsstaða	568	
		Inn:		
4	10	Innheimtar afborganir	500	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	68	

2 07 Félagsmálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
271	**Byggingasjóður ríkisins:**			
	0 10	Laun	8 000	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	9 100	
	0 70	Vextir	101 500	
		Gjöld samtals	118 600	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	3 200	
	1 30	Vaxtatekjur	163 700	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	470 294	
		Tekjur samtals	637 194	
		Mismunur		518 594
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	262 400	
	3 20	Veitt lán	812 494	
		Inn:		
	4 10	Innheimtar afborganir	80 000	
	4 20	Tekin lán	476 300	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	518 594	
272	**Byggingasjóður verkamanna:**			
	0 20	Önnur rekstrargjöld	300	
	0 70	Vextir	8 000	
		Gjöld samtals	8 300	
	1 30	Vaxtatekjur	13 000	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	63 000	
	1 90	Annað, framlög sveitarfélaga	63 000	
		Tekjur samtals	139 000	
		Mismunur		130 700
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	8 000	
	3 20	Veitt lán	123 800	
		Inn:		
	4 10	Innheimtar afborganir	1 100	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	130 700	
371	**Lánasjóður sveitarfélaga:**			
	0 10	Laun	730	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	570	
	0 70	Vextir	8 000	
		Gjöld samtals	9 300	

			Þús. kr.	Þús. kr.
1	30	Vaxtatekjur	20 000	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	7 000	
1	90	Annað, framlag Jöfnunarsjóðs	15 000	
		Tekjur samtals	42 000	
		Mismunur		32 700
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	6 300	
3	20	Veitt lán	73 400	
		Inn:		
4	10	Innheimtar afborganir	22 000	
4	20	Tekin lán	25 000	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	32 700	
372		**Landakaup kaupstaða og kauptúna:**		
1	30	Vaxtatekjur	1 200	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	3 000	
		Tekjur samtals		4 200
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	20	Veitt lán	4 900	
		Inn:		
4	10	Innheimtar afborganir	700	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	4 200	
971		**Erfðafjársjóður:**		
0	90	Yfirfærslur	6 000	
		Gjöld samtals	6 000	
1	30	Vaxtatekjur	6 000	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	25 000	
		Tekjur samtals	31 000	
		Mismunur		25 000
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	20	Veitt lán	25 000	
3	90	Annað, óráðstafað	2 000	
		Inn:		
4	10	Innheimtar afborganir	2 000	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	25 000	
972		**Bjargráðasjóður Íslands:**		
0	10	Laun	720	
0	20	Önnur rekstrargjöld	530	
0	27	Viðhald	100	
0	70	Vextir	11 500	
0	80	Afskriftir	75	
		Gjöld samtals	12 925	

			Þús. kr.	Þús. kr.
1	30	Vaxtatekjur	120	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	16 800	
1	90	Annað, frá sveitarfélögum	16 800	
		Tekjur samtals	33 720	
		Mismunur		20 795
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	7 000	
3	20	Veitt lán	17 870	
		Inn:		
4	10	Innheimtar afborganir	4 000	
4	40	Afskriftir	75	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	20 795	
974		**Styrktarsjóður fatlaðra:**		
0	90	Yfirfærslur	3 255	
		Gjöld samtals	3 255	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	3 255	
975		**Styrktarsjóður vangefinna:**		
0	90	Yfirfærslur	25 125	
		Gjöld samtals	25 125	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	25 125	

2 08 Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
271		**Tryggingastofnun ríkisins, lífeyristryggingar:**		
	0 10	Laun	46 100	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	29 000	
	0 27	Viðhald	1 200	
	0 80	Afskriftir	1 000	
	0 90	Yfirfærslur	3 120 400	
		Gjöld samtals	3 197 700	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta (rekstrarkostnaður greiddur af öðrum)	23 500	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	2 866 600	
		Iðgjöld atvinnurekenda	288 800	
		Tekjur samtals	3 178 900	
		Mismunur, gjöld umfram tekjur		18 800
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 20	Veitt lán	6 130	
	3 30	Fjárfestingar	1 000	
		Inn:		
	4 10	Innheimtar afborganir	8 690	
	4 40	Afskriftir	1 000	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	÷ 18 800	
	4 90	Annað	16 240	
		Tryggingastofnun ríkisins, sjúkratryggingar:		
	0 90	Yfirfærslur til lífeyristrygginga	5 600	
		— — — bætur	2 255 200	
		Gjöld samtals	2 260 800	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	2 271 800	
		Mismunur		11 000
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 90	Annað	12 600	
		Inn:		
	4 10	Innheimtar afborganir	1 600	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	11 000	
		Tryggingastofnun ríkisins, slysatryggingar:		
	0 90	Yfirfærslur til lífeyristrygginga	5 000	
		— bótagreiðslur	90 000	
		Gjöld samtals	95 000	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	95 000	

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 20	Veitt lán	6 500	
3 90	Annað	5000	
	Inn:		
4 10	Innheimtar afborganir	11 500	
273	**Atvinnuleysistryggingasjóður:**		
0 20	Önnur rekstrargjöld	12 000	
0 90	Yfirfærslur	3 600	
	Bótagreiðslur	80 000	
	Eftirlaun aldraðra	50 000	
	Gjöld samtals	145 600	
1 30	Vaxtatekjur	135 000	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	147 700	
	Iðgjöld atvinnurekenda	73 800	
1 90	Annað, framlög sveitarfélaga	73 800	
	Tekjur samtals	430 300	
	Mismunur		284 700
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 20	Veitt lán	250 000	
3 90	Annað, óráðstafað	114 700	
	Inn:		
4 10	Innheimtar afborganir	80 000	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	284 700	
311	**Þvottahús ríkisspítala:**		
0 10	Laun	10 257	
0 20	Önnur rekstrargjöld	3 140	
0 27	Viðhald	1 000	
0 80	Afskriftir	1 950	
	Gjöld samtals	16 347	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	21 800	
	Mismunur		5 453
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 30	Fjárfestingar	7 403	
	Inn:		
4 40	Afskriftir	1 950	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	5 453	
321	**Bifreiðalánasjóður héraðslækna:**		
0 10	Laun	30	
0 20	Önnur rekstrargjöld	8	
	Gjöld samtals	38	
1 30	Vaxtatekjur	70	
	Mismunur		32

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 20	Veitt lán	500	
3 90	Annað, óráðstafað	32	
	Inn:		
4 10	Innheimtar afborganir	500	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	32	
331	**Vífilsstaðabúið:**		
0 10	Laun	2 384	
0 20	Önnur rekstrargjöld	1 885	
0 27	Viðhald	230	
0 80	Afskriftir	103	
	Gjöld samtals	4 602	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	4 577	
1 30	Vaxtatekjur	25	
	Tekjur samtals	4 602	
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 30	Fjárfestingar	103	
	Inn:		
4 40	Afskriftir	103	
332	**Kópavogsbúið:**		
0 10	Laun	130	
0 20	Önnur rekstrargjöld	250	
0 27	Viðhald	60	
0 80	Afskriftir	5	
	Gjöld samtals	445	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	445	
371	**Landspítalinn:**		
0 10	Laun	265 966	
0 20	Önnur rekstrargjöld	108 598	
0 27	Viðhald	31 225	
0 80	Afskriftir	2 200	
0 90	Yfirfærslur	150	
	Gjöld samtals	408 139	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	408 139	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	51 430	
	Tekjur samtals	459 569	
	Mismunur		51 430
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 30	Fjárfestingar	53 630	
	Inn:		
4 40	Afskriftir	2 200	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	51 430	

			Þús. kr.	Þús. kr.
372	**Fæðingardeild Landspítalans:**			
0	10	Laun	39 302	
0	20	Önnur rekstrargjöld	16 517	
0	27	Viðhald	2 600	
0	80	Afskriftir	160	
		Gjöld samtals	58 579	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	58 579	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	59 840	
		Tekjur samtals	118 419	
		Mismunur		59 840
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	30	Fjárfestingar	60 000	
		Inn:		
4	40	Afskriftir	160	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	59 840	
373	**Kleppsspítalinn:**			
0	10	Laun	98 445	
0	20	Önnur rekstrargjöld	34 509	
0	27	Viðhald	8 762	
0	80	Afskriftir	800	
		Gjöld samtals	142 516	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	142 516	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	4 500	
		Tekjur samtals	147 016	
		Mismunur		4 500
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	30	Fjárfestingar	5 300	
		Inn:		
4	40	Afskriftir	800	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	4 500	
374	**Vífilsstaðahælið:**			
0	10	Laun	34 659	
0	20	Önnur rekstrargjöld	17 273	
0	27	Viðhald	5 370	
0	80	Afskriftir	390	
		Gjöld samtals	57 692	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	57 692	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	1 155	
		Tekjur samtals	58 847	
		Mismunur		1 155

			Þús. kr.	Þús. kr.
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	30	Fjárfestingar	1 545	
		Inn:		
4	40	Afskriftir	390	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	1 155	
375		**Kristneshælið:**		
0	10	Laun	17 058	
0	20	Önnur rekstrargjöld	6 185	
0	27	Viðhald	3 465	
0	80	Afskriftir	70	
		Gjöld samtals	26 778	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	26 778	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	2 669	
		Tekjur samtals	29 447	
		Mismunur		2 669
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	30	Fjárfestingar	2 739	
		Inn:		
4	40	Afskriftir	70	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	2 669	
376		**Kópavogshælið:**		
0	10	Laun	35 273	
0	20	Önnur rekstrargjöld	14 068	
0	27	Viðhald	2 100	
0	80	Afskriftir	200	
		Gjöld samtals	51 641	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	51 641	
377		**Læknishéraðasjóður:**		
0	90	Yfirfærslur	600	
		Gjöld samtals	600	
1	30	Vaxtatekjur	310	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	1 400	
		Tekjur samtals	1 710	
		Mismunur, óráðstafað		1 110
378		**Námslán læknastúdenta:**		
1	80	Framlög úr ríkissjóði	400	
		Tekjur samtals		400
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	20	Veitt lán	850	
		Inn:		
4	10	Innheimtar afborganir	450	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	400	

			Þús. kr.	Þús. kr.
421	**Vistheimilið í Gunnarsholti:**			
	0 10	Laun	5 922	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 580	
	0 27	Viðhald	1 125	
	0 80	Afskriftir	210	
		Gjöld samtals	11 837	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	11 837	
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 30	Fjárfestingar	210	
		Inn:		
	4 40	Afskriftir	210	
471	**Gæzluvistarsjóður:**			
	0 20	Önnur rekstrargjöld	400	
		Gjöld samtals	400	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	20 000	
		Mismunur		19 600
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 30	Fjárfestingar	19 600	
		Inn:		
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	19 600	
911	**Brunabótafélag Íslands:**			
	0 10	Laun	12 000	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	24 200	
	0 27	Viðhald	700	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	252 000	
	0 80	Afskriftir	1 300	
		Gjöld samtals	290 200	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	285 000	
	1 30	Vaxtatekjur	13 000	
		Tekjur samtals	298 000	
		Mismunur		7 800
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	1 000	
	3 20	Veitt lán	12 800	
	3 30	Fjárfestingar	1 000	
	3 90	Annað	7 300	
		Inn:		
	4 10	Innheimtar afborganir	13 000	
	4 40	Afskriftir	1 300	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	7 800	

2 09 Fjármálaráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101		**Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins:**		
	0 10	Laun	48 000	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	86 000	
	0 27	Viðhald	1 900	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	548 000	
	0 70	Vextir	700	
	0 80	Afskriftir	3 000	
		Gjöld samtals	687 600	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	2 014 600	
	1 30	Vaxtatekjur	2 500	
	1 90	Annað	500	
		Tekjur samtals	2 017 600	
		Mismunur, greitt í ríkissjóð		1 330 000
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	1 284	
	3 90	Annað	3 816	
		Inn:		
	4 10	Innheimtar afborganir	2 100	
	4 40	Afskriftir	3 000	
102		**Lyfjaverzlun ríkisins:**		
	0 10	Laun	12 000	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	4 400	
	0 27	Viðhald	300	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	40 000	
	0 80	Afskriftir	300	
		Gjöld samtals	57 000	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	57 000	
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 30	Fjárfestingar	300	
		Inn:		
	4 40	Afskriftir	300	
103		**Innkaupastofnun ríkisins:**		
	0 10	Laun	8 995	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	5 620	
	0 27	Viðhald	250	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	410 000	
	0 70	Vextir	400	
	0 80	Afskriftir	400	
		Gjöld samtals	425 665	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	425 665	

			Þús. kr.	Þús. kr.
931	**Arnarhvoll:**			
0	10	Laun	3 727	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 271	
0	27	Viðhald	720	
		Gjöld samtals	5 718	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	5 718	
932	**Borgartún 7:**			
0	10	Laun	910	
0	20	Önnur rekstrargjöld	650	
0	27	Viðhald	1 700	
0	70	Vextir	640	
		Gjöld samtals	3 900	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	6 800	
		Mismunur		2 900
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	2 900	
		Inn:		
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	2 900	
939	**Ýmsar fasteignir ríkissjóðs:**			
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 053	
		Gjöld samtals	1 053	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	1 053	
971	**Ríkisábyrgðasjóður:**			
0	10	Laun	2 200	
0	20	Önnur rekstrargjöld	1 300	
		Gjöld samtals	3 500	
1	30	Vaxtatekjur	17 500	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	106 000	
		Tekjur samtals	123 500	
		Mismunur		120 000
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	20	Veitt lán	283 500	
		Inn:		
4	10	Innheimtar afborganir	163 500	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	120 000	

2 10 Samgönguráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
101	**Póstur og sími:**			
	0 10	Laun	607 337	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	264 844	
	0 27	Viðhald	65 908	
	0 70	Vextir	11 818	
	0 80	Afskriftir	260 400	
		Gjöld samtals	1 210 307	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	1 113 357	
	1 30	Vaxtatekjur	6 950	
		Tekjur samtals	1 120 307	
		Mismunur, gjöld umfram tekjur		90 000
	Fjármunahreyfingar:			
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	16 175	
	3 30	Fjárfestingar	229 051	
		Inn:		
	4 20	Tekin lán	40 000	
	4 40	Afskriftir	260 400	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	÷ 90 000	
	4 90	Annað	34 826	
211	**Áhaldahús vegagerðarinnar:**			
	0 10	Laun	94 000	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	35 000	
	0 27	Viðhald	4 000	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	65 000	
	0 80	Afskriftir	17 000	
		Gjöld samtals	215 000	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	210 000	
	1 80	Framlög úr ríkissjóði	20 000	
		Tekjur samtals	230 000	
		Mismunur		15 000
	Fjármunahreyfingar:			
		Út:		
	3 30	Fjárfestingar	32 000	
		Inn:		
	4 40	Afskriftir	17 000	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	15 000	
321	**Skipaútgerð ríkisins:**			
	0 10	Laun	58 262	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	30 588	
	0 27	Viðhald	6 885	
		Gjöld samtals	95 735	

		Þús. kr.	Þús. kr.
1 10	Seldar vörur og þjónusta	58 225	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	73 510	
	Tekjur samtals	131 735	
	Mismunur		36 000
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 30	Fjárfestingar	36 000	
	Inn:		
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	36 000	
331	**Vitamálastjórn, áhaldahús:**		
0 10	Laun	29 205	
0 20	Önnur rekstrargjöld	9 000	
0 27	Viðhald	12 360	
0 60	Hráefni og vörur til endursölu	5 000	
0 70	Vextir	1 132	
0 80	Afskriftir	4 541	
	Gjöld samtals	61 238	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	59 078	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	2 160	
	Tekjur samtals	61 238	
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	4 541	
	Inn:		
4 40	Afskriftir	4 541	
332	**Hafnabótasjóður:**		
0 20	Önnur rekstrargjöld	200	
0 70	Vextir	10 427	
0 90	Yfirfærslur	9 000	
	Gjöld samtals	19 627	
1 30	Vaxtatekjur	10 625	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	22 000	
1 90	Annað	350	
	Tekjur samtals	32 975	
	Mismunur		13 348
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	21 350	
3 20	Veitt lán	52 837	
	Inn:		
4 10	Innheimtar afborganir	8 839	
4 20	Tekin lán	52 000	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	13 348	

			Þús. kr.	Þús. kr.
333	**Landshöfn, Þorlákshöfn:**			
0	10	Laun	1 700	
0	20	Önnur rekstrargjöld	500	
0	27	Viðhald	800	
0	70	Vextir	10 200	
		Gjöld samtals	13 200	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	3 000	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	25 460	
		Tekjur samtals	28 460	
		Mismunur		15 260
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	15 260	
		Inn:		
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	15 260	
334	**Landshöfn, Keflavík, Njarðvík:**			
0	10	Laun	4 500	
0	20	Önnur rekstrargjöld	2 000	
0	27	Viðhald	3 500	
0	70	Vextir	10 600	
0	80	Afskriftir	2 500	
		Gjöld samtals	23 100	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	11 000	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	17 318	
		Tekjur samtals	28 318	
		Mismunur		5 218
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	7 718	
		Inn:		
4	40	Afskriftir	2 500	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	5 218	
335	**Landshöfn, Rifi:**			
0	10	Laun	700	
0	20	Önnur rekstrargjöld	200	
0	27	Viðhald	200	
0	70	Vextir	6 495	
		Gjöld samtals	7 595	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	1 100	
1	80	Framlög úr ríkissjóði	11 524	
		Tekjur samtals	12 624	
		Mismunur		5 029

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	5 029	
	Inn:		
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	5 029	
471	**Flugmálastjórn:**		
0 10	Laun	61 329	
0 20	Önnur rekstrargjöld	47 836	
0 27	Viðhald	7 530	
0 70	Vextir	10 730	
0 90	**Yfirfærslur**	500	
	Gjöld samtals	127 925	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	27 056	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	205 651	
	Tekjur samtals	232 707	
	Mismunur		104 782
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	29 782	
3 30	Fjárfestingar	75 000	
	Inn:		
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	104 782	
	Viðfangsefni:		
01	Stjórn flugmála	27 516	
02	Reykjavíkurflugvöllur	22 653	
03	Aðrir flugvellir	16 654	
04	Flugöryggisþjónusta	39 434	
05	ICAO-deild	613	
06	Loftferðaeftirlit	2 297	
07	Alþjóðlegt flugsamstarf	18 758	
	Gjöld samtals	127 925	
671	**Umferðarmiðstöð:**		
0 10	Laun	210	
0 20	Önnur rekstrargjöld	125	
0 27	Viðhald	450	
0 70	Vextir	610	
0 80	Afskriftir	15	
	Gjöld samtals	1 410	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	1 275	
1 90	Annað, sérleyfissjóður	1 810	
	Tekjur samtals	3 085	
	Mismunur		1 675

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	1 675	
	Inn:		
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	1 675	
672	**Sérleyfissjóður:**		
0 10	Laun	920	
0 20	Önnur rekstrargjöld	470	
0 90	Yfirfærslur	1 810	
	Gjöld samtals	3 200	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	3 750	
	Mismunur, óráðstafað		550
673	**Ferðaskrifstofa ríkisins:**		
0 10	Laun	6 000	
0 20	Önnur rekstrargjöld	4 000	
0 27	Viðhald	500	
0 60	Hráefni og vörur til endursölu	3 100	
0 80	Afskriftir	400	
0 90	Yfirfærsla, landkynning	9 000	
	Gjöld samtals	23 000	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	13 000	
1 90	Annað, Ísl. markaður, Keflavíkurflugvelli	10 000	
	Tekjur samtals	23 000	

2 11 Iðnaðarráðuneytið.

			Þús. kr.	Þús. kr.
231	**Sementsverksmiðja ríkisins:**			
	0 10	Laun	56 400	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	85 968	
	0 27	Viðhald	16 555	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	41 840	
	0 70	Vextir	17 850	
	0 80	Afskriftir	34 300	
		Gjöld samtals	252 913	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	246 700	
		Mismunur, gjöld umfram tekjur		6 213
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	31 603	
		Inn:		
	4 40	Afskriftir	34 300	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	÷ 6 213	
	4 90	Annað	3 516	
232	**Landssmiðjan:**			
	0 10	Laun	26 781	
	0 20	Önnur rekstrargjöld	10 300	
	0 27	Viðhald	500	
	0 60	Hráefni og vörur til endursölu	26 500	
	0 70	Vextir	400	
	0 80	Afskriftir	300	
		Gjöld samtals	64 781	
	1 10	Seldar vörur og þjónusta	65 000	
	1 90	Annað, húsaleigutekjur	500	
		Tekjur samtals	65 500	
		Mismunur		719
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
	3 10	Afborgun lána	380	
	3 90	Annað	639	
		Inn:		
	4 40	Afskriftir	300	
	4 50	Ráðstöfun eigin fjár	719	

			Þús. kr.	Þús. kr
233	**Ríkisprentsmiðjan Gutenberg:**			
0	10	Laun	16 500	
0	20	Önnur rekstrargjöld	3 800	
0	27	Viðhald	500	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	5 600	
0	80	Afskriftir	600	
		Gjöld samtals	27 000	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	27 600	
1	30	Vaxtatekjur	100	
		Tekjur samtals	27 700	
		Mismunur, greitt í ríkissjóð		700
311	**Landsvirkjun:**			
0	10	Laun	52 000	
0	20	Önnur rekstrargjöld	88 100	
0	27	Viðhald	17 800	
0	70	Vextir	349 600	
0	80	Afskriftir	157 700	
		Gjöld samtals	665 200	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	689 800	
		Mismunur		24 600
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	455 700	
3	30	Fjárfestingar	99 100	
		Inn:		
4	10	Innheimtar afborganir	6 700	
4	20	Tekin lán	333 500	
4	40	Afskriftir	157 700	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	24 600	
4	90	Annað	32 300	
312	**Laxárvirkjun:**			
0	10	Laun	8 000	
0	20	Önnur rekstrargjöld	11 000	
0	27	Viðhald	1 500	
0	70	Vextir	1 700	
0	80	Afskriftir	17 800	
		Gjöld samtals	40 000	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	60 400	
		Mismunur		20 400
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	16 000	
3	30	Fjárfestingar	150 000	
		Inn:		
4	20	Tekin lán	127 800	
4	40	Afskriftir	17 800	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	20 400	

			Þús. kr.	Þús. kr.
234	**Síldarniðursuðuverksmiðja ríkisins:**			
0	10	Laun	21 095	
0	20	Önnur rekstrargjöld	6 670	
0	27	Viðhald	1 500	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	50 000	
0	70	Vextir	2 600	
0	80	Afskriftir	350	
		Gjöld samtals	82 215	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	82 500	
		Mismunur		285
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	300	
3	90	Annað	335	
		Inn:		
4	40	Afskriftir	350	
4	50	Ráðstöfun eigin fjár	285	
321	**Rafmagnsveitur ríkisins:**			
0	10	Laun	76 700	
0	20	Önnur rekstrargjöld	115 400	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	134 300	
0	70	Vextir	61 900	
0	80	Afskriftir	86 800	
		Gjöld samtals	475 100	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	395 600	
1	90	Annað, orkusjóður	79 500	
		Tekjur samtals	475 100	
		Fjármunahreyfingar:		
		Út:		
3	10	Afborgun lána	86 800	
3	30	Fjárfestingar	167 100	
3	90	Annað	6 600	
		Inn:		
4	20	Tekin lán	104 400	
4	40	Afskriftir	86 800	
4	90	Annað	69 300	
331	**Jarðboranir ríkisins:**			
0	10	Laun	30 400	
0	20	Önnur rekstrargjöld	18 900	
0	27	Viðhald	8 000	
0	60	Hráefni og vörur til endursölu	12 000	
0	70	Vextir	2 048	
0	80	Afskriftir	8 000	
		Gjöld samtals	79 348	
1	10	Seldar vörur og þjónusta	81 400	
		Mismunur		2 052

		Þús. kr.	Þús. kr.
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	3 725	
3 30	Fjárfestingar	11 000	
3 90	Annað	2 327	
	Inn:		
4 20	Tekin lán	7 000	
4 40	Afskriftir	8 000	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	2 052	
332	**Jarðvarmaveitur ríkisins:**		
0 20	Önnur rekstrargjöld	1 600	
0 27	Viðhald	600	
0 70	Vextir	6 990	
0 80	Afskriftir	3 610	
	Gjöld samtals	12 800	
1 10	Seldar vörur og þjónusta	12 800	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	10 000	
	Tekjur samtals	22 800	
	Mismunur		10 000
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	15 876	
	Inn:		
4 20	Tekin lán	2 266	
4 40	Afskriftir	3 610	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	10 000	
371	**Orkusjóður:**		
0 20	Önnur rekstrargjöld	1 800	
0 70	Vextir	79 250	
0 90	Yfirfærslur	120 250	
	Gjöld samtals	201 300	
1 30	Vaxtatekjur	67 185	
1 80	Framlög úr ríkissjóði	154 000	
	Tekjur samtals	221 185	
	Mismunur		19 885
	Fjármunahreyfingar:		
	Út:		
3 10	Afborgun lána	118 300	
3 20	Veitt lán	58 135	
	Inn:		
4 10	Innheimtar afborganir	98 950	
4 20	Tekin lán	57 600	
4 50	Ráðstöfun eigin fjár	19 885	

6. gr.

Ríkisstjórninni er heimilt:

I. Að breyta fjárhæðum tekju- og gjaldamegin, ef lög verða staðfest, er afgreidd hafa verið frá Alþingi 1971 og hafa í för með sér tekjur eða gjöld fyrir ríkissjóð. Allar þær fjárveitingar, sem eigi eru ákveðnar í lögum, öðrum en fjárlögum, forsetaúrskurðum eða öðrum gildandi ákvörðunum, gilda aðeins fyrir fjárhagstímabilið.

II. Að endurgreiða skemmtanaskatt af fé því, sem aflað er með samkomum og rennur til eflingar slysavarna hér við land.

III. Að ákveða, að Landssíminn innheimti ekki stofngjöld og afnotagjöld síma árið 1972 hjá allt að 35 blindum mönnum, eftir tilnefningu Blindravinafélagsins í Reykjavík. Menn þessir séu heimilisfeður eða vinni einir á vinnustað.

IV. Að ábyrgjast allt að 50 m.kr. lán til byggingar fiskvinnslustöðva og stöðva til þess að vinna úr landbúnaðarafurðum, þó ekki yfir 60% af matsverði hverrar framkvæmdar.

V. Að endurgreiða aðflutningsgjöld af brennsluolíum til veðurathugunarskipa í Norðurhöfum.

VI. Að heimila Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins að greiða Landgræðslusjóði 30 aura af hverjum seldum vindlingapakka.

VII. Að leyfa Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins að greiða Krabbameinsfélagi Íslands 25 aura af hverjum seldum vindlingapakka.

VIII. Að leyfa Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins að greiða allt að 45 aurum til Slysavarnafélags Íslands og Íþróttasambands Íslands af hverjum seldum vindlingapakka, og skiptist gjaldið til þeirra að jöfnu.

IX. Að ákveða, að ein króna af tekjum Landssímans af hverju seldu skrauteyðublaði heillaskeyta skuli renna til Krabbameinsfélags Íslands.

X. Að lána Rafmagnsveitum ríkisins allt að 10 millj. kr.

XI. Að greiða þeim aðilum, sem njóta eftirlauna skv. gömlum reglum, sbr. lið 09 382 í fjórðu grein fjárlaga, og ekki eru jafnframt félagar í lögboðnum lífeyrissjóði, uppbót á eftirlaun sín, sem sé hliðstæð þeirri hækkun, er sjóðsfélagar lífeyrissjóðs starfsmanna ríkisins fengu við gildistöku laga nr. 29/1963.

XII. Að endurgreiða innflutningsgjald af benzíni fyrir notkun snjóbifreiða eftir nánari reglum, sem ráðuneytið setur.

XIII. Að ábyrgjast allt að 10 millj. kr. lán fyrir Alþýðusamband Íslands og önnur launþegasambönd vegna byggingar orlofsheimila.

XIV. Að ábyrgjast fyrir Öryrkjabandalag Íslands allt að 12 millj. kr. lán vegna byggingar íbúðarhúsnæðis fyrir öryrkja.

XV. Að endurgreiða aðflutningsgjöld og söluskatt af vísindatækjum, sem íslenzkar vísindastofnanir kynnu að eiga kost á endurgjaldslaust frá erlendum aðilum.

XVI. Að greiða uppbót á greiðslur skv. liðum 09 382—384 í 4. gr. fjárlaga samsvarandi almennri hækkun, sem verða kann á launum starfsmanna ríkisins.

XVII. Að innheimta ekki aðflutningsgjöld né söluskatt af munum, sem aðilar búsettir erlendis senda Norræna húsinu að gjöf. Fjármálaráðuneytið setur nánari reglur um framkvæmd þessa ákvæðis.

XVIII. Að endurgreiða aðflutningsgjöld og söluskatt af bæklingum og ritum, sem seld eru eða dreift erlendis til landkynningar.

XIX. Að verja söluandvirði strandferðaskipa ríkisins, sem seld hafa verið, til endurnýjunar á skipakosti Skipaútgerðar ríkisins og til að bæta aðstöðu útgerðarinnar við Reykjavíkurhöfn.

XX. Að taka lán að fjárhæð allt að 15.2 millj. kr. til tækjakaupa í þágu flugöryggismála.

XXI. Að hefja byggingu nýs stjórnarráðshúss á árinu 1972 og undirbúa nauðsynlega fjáröflun til þess, að unnt sé að ljúka byggingu hússins með eðlilegum hraða.

XXII. Að ráða í samráði við forseta Alþingis listamann til að gera málverk af lýðveldisstofnuninni á Þingvöllum 17. júní 1944 og verja nauðsynlegu fé í því skyni.

XXIII. Að selja fasteignina Hof á Eyrarbakka.

XXIV. Að heimila Áfengis- og tóbaksverzlun ríkisins að greiða allt að 20 aurum af hverjum seldum eldspýtustokk til Styrktarfélags lamaðra og fatlaðra.

XXV. Að selja prestsseturshúsin Hof í Vík í Mýrdal og Jónshús í Flatey á Breiðafirði.

XXVI. Að kaupa fyrir héraðsskólann að Reykjum í Hrútafirði íbúðarhús, fjárhús og hlöðu fyrir allt að 1200 þús. kr. til nota fyrir skólann.

XXVII. Að endurgreiða þinglýsingar- og stimpilgjöld af lánsskjölum, sem gefin verða út í sambandi við togara þá, sem samið hefur verið um smíði á.

XXVIII. Að ábyrgjast lán að upphæð allt að 2.5 millj. kr. fyrir flugfélagið Erni h/f á Ísafirði vegna kaupa félagsins á sjúkraflugvél, gegn tryggingum, sem ríkisstjórnin metur gildar.

XXIX. Að auka hlutafé ríkisins í Slippstöðinni h/f á Akureyri í 45 millj. kr. og ábyrgjast lán vegna hlutafélagsins allt að 30 millj. kr.

XXX. Að auka hlutafé ríkisins í Útgerðarfélaginu Þormóði ramma á Siglufirði í 28 millj. kr.

XXXI. Að endurgreiða aðflutningsgjöld og söluskatt af dísilrafstöð, sem Rafveita Reyðarfjarðar hefur fest kaup á hjá Fosskraft h/f.

XXXII. Að endurgreiða aðflutningsgjöld og söluskatt af vélum og tækjum til væntanlegrar virkjunar í Blævardalsá í Nauteyrarhreppi.

XXXIII. Að ábyrgjast greiðslu á skuldum Síldarverksmiðja ríkisins á árunum 1973—1976, allt að 87 millj. kr.

XXXIV. Að ábyrgjast allt að 10 millj. kr. lán fyrir byggingasjóð Rannsóknastofnana sjávarútvegsins vegna byggingaframkvæmda að Skúlagötu 4.

XXXV. Að taka við skuldabréfi til sex ára að fjárhæð allt að 4 millj. kr. sem greiðslu á aðflutningsgjöldum og söluskatti af prentvélum Blaðaprents h/f.

XXXVI. Að verja söluandvirði eigna Vegagerðar ríkisins til áframhaldandi byggingar nýs áhaldahúss á Akureyri.

XXXVII. Að taka að sér greiðslur skulda Síldarverksmiðjunnar Rauðku og gefa Siglufjarðarkaupstað eftir þá fjárhæð, þó eigi yfir 24 millj. kr.

XXXVIII. Að taka allt að 7 millj. kr. lán til byggingar vörugeymslu Skipaútgerðar ríkisins í Reykjavík.

XXXIX. Að ákveða, að Landssíminn innheimti ekki stofngjöld og afnotagjöld síma árið 1972 hjá allt að 25 fötluðum mönnum eftir tilnefningu Sjálfsbjargar, landssambands fatlaðra.

XL. Að ábyrgjast allt að 12 millj. kr. lán vegna byggingar vinnu- og dvalarheimilis Sjálfsbjargar, landssambands fatlaðra við Hátún 12 í Reykjavík, gegn tryggingum, sem ríkisstjórnin metur gildar.

XLI. Að ábyrgjast allt að 80% af kaupverði skuttogara skv. nánari reglum, sem ríkisstjórnin setur.

XLII. Að greiða allt að 20 millj. kr. vegna rekstrar togara á árinu 1971 skv. reglum, sem ríkisstjórnin setur.

XLIII. Að ábyrgjast allt að 6 millj. kr. lán til Norðurflugs á Akureyri til kaupa á flugvél til sjúkraflugs, gegn tryggingum, sem ríkisstjórnin metur gildar.

XLIV. Að endurgreiða þinglýsingar- og stimpilgjöld af lánsskjölum, sem gefin verða út í sambandi við togara þá, sem samið hefur verið um smíði á erlendis, eftir nánari ákvörðun fjármálaráðuneytisins.

XLV. Að endurgreiða aðflutningsgjöld af tækjum í sambandi við notkun lyfja fyrir sykursjúka og nauðsynlegum fæðutegundum fyrir slíka sjúklinga, samkvæmt nánari ákvörðun fjármálaráðuneytisins.

XLVI. Að endurgreiða söluskatt og aðflutningsgjöld af vélum og tækjum vegna væntanlegrar virkjunar Rafveitu Reykjarfjarðarhrepps í Norður-Ísafjarðarsýslu.

SÉRSTÖK YFIRLIT

	Þús. kr.	Þús. kr.
1. Iðnskólar (02 516).		
1. Reykjavík	9 000	
2. Ísafjörður	600	
3. Sauðárkrókur	300	
4. Akureyri	7 500	
5. Neskaupstaður	600	
6. Vestmannaeyjar	1 000	
7. Selfoss	200	
8. Keflavík	3 000	
9. Hafnarfjörður	3 000	
		25 200
2. Húsmæðraskólar (02 553).		
1. Staðarfell	3 000	
2. Blönduós	500	
3. Laugarvatn	3 000	
		6 500
3. Héraðsskólar (02 608).		
1. Reykholt, 1. áf.	15 000	
2. Núpur	8 500	
3. Reykjanes	6 600	
4. Reykir í Hrútafirði	5 000	
5. Eiðar	6 650	
6. Skógar	2 700	
7. Laugarvatn	1 000	
		45 450
4. Framlög til byggingar gagnfræðaskóla, barnaskóla og íbúða fyrir skólastjóra (02 762).		
1. Framlög til skólaframkvæmda samkvæmt lögum nr. 41/1955:		
1. Reykjavík	17 157	
2. Mosfellssveit, barnaskóli	1 057	
3. Leirá	647	
4. Akranes, íþróttahús	1 546	
5. Kleppjárnsreykir, skóli	265	
6. Varmaland	278	
7. Lýsuhóll	300	
8. Hellissandur, íþróttahús	200	
9. Ólafsvík, íþróttahús	1 792	
10. Grundarfjörður, íbúð	278	
11. Hnífsdalur, íbúð	250	
12. Ísafjörður	2 080	
13. Klúka í Bjarnarfirði	1 704	
14. Hólmavík	1 258	
15. Þverárskóli, V-Hún.	1 731	
16. Reykir, A-Hún. (Húnavellir)	2 762	
17. Sauðárkrókur, sundlaug	816	
18. Varmahlíð	180	
19. Svarfaðardalur	1 300	

		Þús. kr.	Þús. kr.
20.	Árskógsströnd	383	
21.	Svalbarðsströnd, skóli	507	
22.	Svalbarðsströnd, íbúð	251	
23.	Reykjadalur	856	
24.	Laugar, héraðsskóli	550	
25.	Vopnafjörður, skóli	276	
26.	Vopnafjörður, íbúð	251	
27.	Seyðisfjörður, íbúð	150	
28.	Hallormsstaður	600	
29.	Norðfjarðarhreppur	942	
30.	Fáskrúðsfjörður, sveitin	205	
31.	Kirkjubæjarklaustur	10 152	
32.	Hvamms- og Dyrhólaskóli	271	
33.	Hella	604	
34.	Hvolsvöllur	476	
35.	Hraungerðisskóli	1 026	
36.	Flúðir, Hrunamannahreppi	2 000	
37.	Selfoss	889	
38.	Hveragerði	1 042	
39.	Þorlákshöfn, skóli	180	
40.	Þorlákshöfn, íbúð	180	
41.	Grindavík, íbúð	300	
42.	Grindavík, gagnfræðaskóli	1 063	
43.	Keflavík, gagnfræðaskóli	1 233	
44.	Keflavík, barnaskóli	494	
45.	Njarðvík, íþróttahús	1 718	
46.	Vatnsleysuströnd, íbúð	182	
47.	Hafnarfjörður, íþróttahús	2 300	
48.	Garðahreppur	1 040	
49.	Kópavogur	5 923	
50.	Seltjarnarnes	400	
51.	Ýmsir skólar	300	
			72 345
2.	Framlög til skólabygginga samkvæmt lögum nr. 49/1967, framhaldsfjárveitingar:		
1.	Reykjavík:		
	a. Árbæjarskóli	6 217	
	b. Hvassaleitisskóli	2 500	
	c. Fellaskóli í Breiðholti	18 391	
2.	Varmá	9 027	
3.	Akranes	2 000	
4.	Leirá, íbúðir	1 706	
5.	Kleppjárnsreykir	1 278	
6.	Grundarfjörður, 2. áf.	1 863	
7.	Búðardalur, skólastjóraíbúð	1 064	
8.	Laugar í Dalasýslu	9 970	
9.	Reykhólar	9 710	
10.	Barðastrandarhreppur, skólastjórabústaður	856	
11.	Súgandafjörður	1 569	
12.	Bolungarvík, sundlaug, 1. áf.	4 535	
13.	Reykjanes	1 700	
14.	Reykir í Miðfirði (Laugarbakki)	10 083	

		Þús. kr.	Þús. kr.
15.	Blönduós	2 340	
16.	Lýtingsstaðahreppur	300	
17.	Sauðárkrókur	1 752	
18.	Sólgarðar í Fljótum	991	
19.	Ólafsfjörður	4 303	
20.	Hrísey	837	
21.	Árskógshreppur, íbúð	917	
22.	Þelamörk, 2. áf.	9 761	
23.	Hrafnagil	12 878	
24.	Akureyri	6 945	
25.	Laugar, íþróttahús	1 966	
26.	Hafralækur	10 976	
27.	Stóru-Tjarnir	12 798	
28.	Húsavík	5 120	
29.	Lundur í Axarfirði, íbúð	900	
30.	Eiðaskóli	293	
31.	Egilsstaðir	4 146	
32.	Neskaupstaður	1 000	
33.	Búðir, Fáskrúðsfirði	3 992	
34.	Hafnahreppur	5 212	
35.	Nesjaskóli	9 443	
36.	Fljótshlíð, íbúðir	45	
37.	Vestmannaeyjar, sundlaug	1 955	
38.	Hvolhreppur, íbúðir	912	
39.	Gnúpverjahreppur	900	
40.	Keflavík	3 093	
41.	Krýsuvíkurskóli	3 525	
42.	Hafnarfjörður (Víðistaðaskóli), 1. áf.	4 120	
43.	Hafnarfjörður (Víðistaðaskóli), 2. áf.	1 835	
44.	Hafnarfjörður (Flensborg)	6 888	
45.	Bessastaðahreppur	300	
46.	Kópavogur (Þinghólsskóli)	2 200	
47.	Kópavogur (Digranesskóli)	858	
			205 970

3. Framlög til skólabygginga, sem hefja framkvæmdir á árinu 1972:

1.	Reykjavík:	
	a. Fossvogsskóli, 1. áf.	2 493
	b. Hlíðaskóli, 4. áf.	2 754
	c. Árbæjarskóli, 3. áf.	5 247
	d. Höfðaskóli	8 249
	e. Réttarholtsskóli, 5. áf.	1 965
	f. Hagaskóli	4 095
2.	Kléberg	300
3.	Leirárskóli, sundlaug	450
4.	Varmaland, íþróttahús	2 392
5.	Varmaland, kennarabúst.	700
6.	Borgarnes, íþróttahús	1 944
7.	Laugargerði, íbúðir	1 960
8.	Patreksfjörður	2 534
9.	Ísafjörður	2 500
10.	Strandasýsla	2 000

		Þús. kr.	Þús. kr.
11.	Staðarhreppur	700	
12.	Hvammstangi	1 043	
13.	Húnavellir, sundlaug	337	
14.	Til skóla í Skagafirði	26 000	
15.	Dalvík, sundlaug	550	
16.	Dalvík, heimavist	2 000	
17.	Svarfaðardalur, íbúð	480	
18.	Hrísey	1 000	
19.	Skútustaðahreppur	500	
20.	Norður-Þingeyjarsýsla	5 000	
21.	Skúlagarður	300	
22.	Lundur, Axarfirði (sundlaug)	550	
23.	Múlasýslur	2 000	
24.	Borgarfjarðarhreppur	400	
25.	Neskaupstaður	400	
26.	Reyðarfjörður	2 000	
27.	Djúpivogur, íþróttahús	1 065	
28.	Djúpivogur, skóli, 2. áf.	500	
29.	Fljótshlíð	1 200	
30.	Vestmannaeyjar	2 621	
31.	Skeiðahreppur, sundlaug	975	
32.	Selfoss (gagnfræðaskóli)	4 000	
33.	Biskupstungur, sundlaug	975	
34.	Hella, íþróttahús	500	
35.	Garðahreppur	2 893	
36.	Kópavogsskóli	2 013	
37.	Seltjarnarnes	7 460	
			107 045
4.	Undirbúningsframkvæmdir vegna skólabygginga:		
1.	Reykjavík, tilraunaskóli	500	
2.	Reykjavík, Laugalækjarskóli	300	
3.	Reykjavík, Hvassaleitisskóli, 3. áf.	500	
4.	Kleppjárnsreykir	300	
5.	Laugagerði, íþróttahús	300	
6.	Hellissandur	300	
7.	Grundarfjörður	150	
8.	Búðardalur	200	
9.	Þingeyri	200	
10.	Mýrahreppur	400	
11.	Flateyri	200	
12.	Súðavík	250	
13.	Húnavellir	500	
14.	Hrafnagil	300	
15.	Svalbarðs- og Sauðanesskólahverfi	200	
16.	Seyðisfjörður	300	
17.	Egilsstaðir	300	
18.	Vík í Mýrdal	300	
19.	Djúpárhreppur	300	
20.	Vestmannaeyjar	300	
21.	Flúðir	300	
22.	Eyrarbakki	300	
23.	Ljósafoss	300	

	Þús. kr.	Þús. kr.
24. Hveragerði	300	
25. Þorlákshöfn	300	
26. Sandgerði	300	
27. Keflavík, íþróttahús	300	
28. Njarðvík, íþróttahús, 2. áf.	300	
29. Kópavogur, íþróttahús	500	
30. Kópavogur, Þinghólsskóli, 2. áf.	300	
		9 300
		394 660

5. **Heiðurslaun listamanna samkv. ákvörðun Alþingis (02 982 17).**

1. Ásmundur Sveinsson	175	
2. Brynjólfur Jóhannesson	175	
3. Guðmundur G. Hagalín	175	
4. Gunnar Gunnarsson	175	
5. Halldór Laxness	175	
6. Jóhannes S. Kjarval	175	
7. Jóhannes úr Kötlum	175	
8. Páll Ísólfsson	175	
9. Ríkarður Jónsson	175	
10. Tómas Guðmundsson	175	
11. Þórbergur Þórðarson	175	
		1 925

Heiðurslaun má veita allt að 12 listamönnum, og skulu menntamálanefndir beggja deilda Alþingis gera í sameiningu tillögu um, hverjir í þann flokk bætist hverju sinni.

6. **Dagheimili, byggingastyrkir (02 999 28).**

1. Akranes	75	
2. Eskifjörður	75	
3. Hafnarfjörður	75	
4. Húsavík	75	
5. Ísafjörður	75	
6. Keflavík	75	
7. Kópavogur	125	
8. Kumbaravogur	125	
9. Neskaupstaður	75	
10. Selfoss	75	
11. Seyðisfjörður	75	
12. Ytri-Njarðvík	75	
		1 000

7. **Fyrirhleðslur (04 286 03).**

a. Til fyrirhleðslna:

1. Þverá og Markarfljót (viðh.)	900	
2. Markarfljót (nýb.)	300	
3. Kaldaklifsá, Svaðbælisá og Laugará	200	
4. Keldnaá í Fljótsdal	20	
5. Jökulsá í Lóni	370	
6. Kalmanstunga—Húsafell	300	
7. Hólmsá á Mýrum við Fláajökul	50	
		2 140

	Þús. kr.	Þús. kr.
b. Til fyrirhleðslna gegn ¼ kostnaðar annars staðar að:		
1. Djúpós og Hólsárbakkar	250	
		250
c. Til fyrirhleðslna gegn ⅛ kostnaðar annars staðar að:		
1. Sandá í Kjós	40	
2. Laxá hjá Vindási	40	
3. Laxá í Leirársveit	20	
4. Leirá í Leirársveit	40	
5. Hvítá við Þræley	100	
6. Hvítá í Hvítársíðu	60	
7. Norðurá í Norðurárdal, skilyrði um stofnun vatnafélags	240	
8. Hjá Kálfárvöllum, Staðarsveit	30	
9. Hörðudalsá neðan Hörðubóls	80	
10. Miðá hjá Hundadal og Kvisthaga	40	
11. Reykjadalsá hjá Fellsenda	50	
12. Tunguá í Dalasýslu	30	
13. Haukadalsá	40	
14. Múlaá í Nauteyrarhreppi	30	
15. Vatnsdalsá frá Grímsstöðum að Hofi	170	
16. Vatnsdalsá hjá Bakka og Kornsá	40	
17. Giljá	50	
18. Svartá hjá Barkarstöðum	20	
19. Svartá hjá Botnastöðum	20	
20. Svartá hjá Leifsstöðum	20	
21. Víðimýrará hjá Reykjarhóli	50	
22. Héraðsvötn	500	
23. Héraðsvötn, Vindheimagarður	150	
24. Deildará	30	
25. Svarfaðardalsá hjá Grund	50	
26. Hörgá í Hörgárdal, skilyrði um stofnun vatnafélags	100	
27. Skálará í Út-Kinn	60	
28. Jökulsá á Dal	1 300	
29. Jökulsá í Fljótsdal	200	
30. Geitdalsá í Skriðdal	40	
31. Norðfjarðará hjá Skorrastöðum	50	
32. Norðurdalsá í Breiðdal	150	
33. Geithellnaá	100	
34. Hofsá í Álftafirði	250	
35. Selá í Álftafirði	30	
36. Karlsá í Lóni	80	
37. Hornafjarðarfljót	500	
38. Hólmsá á Mýrum við Borg	30	
39. Kolgríma	500	
40. Staðará hjá Kálfafellsstað	70	
41. Aurá hjá Núpsstað	50	
42. Laxá hjá Blómsturvöllum	50	
43. Djúpá hjá Maríubakka	400	
44. Geirlandsá	70	
45. Eldvatn hjá Hnausum	30	
46. Langholtsskurður hjá Langholti	30	

	Þús. kr.	Þús. kr.
47. Kúðafljót	80	
48. Skálm hjá Skálmarbæ	40	
49. Klifandi, skilyrði um stofnun vatnafélags	200	
50. Kaldaklifsá neðan þjóðvegar	60	
51. Bakkakotsá	100	
52. Svaðbælisá	100	
53. Miðskálaá og Írá	80	
54. Holtsá	200	
55. Markarfljót við Merkurengjar	90	
56. Eystri-Rangá	20	
57. Grjótalækur	20	
58. Fiská hjá Árgilsstöðum	30	
59. Stóra-Laxá hjá Sólheimum	50	
60. Stóra-Laxá hjá Hlíð	50	
61. Stóra-Laxá hjá Sóleyjarbakka	50	
62. Litla-Laxá hjá Berghyl	50	
63. Litla-Laxá hjá Skyggni	10	
64. Hvítá hjá Auðsholti	50	
65. Ölfusá hjá Kaldaðarnesi	120	
66. Ölfusá hjá Eyrarbakka	120	
		7 550
		9 940

8. **Landþurrkun (04 286 04).**

1. Í Austur-Landeyjum	50	
2. Í Vestur-Landeyjum	80	
3. Neðan Þverár í Rangárvallahreppi	80	
4. Í Út-Hjaltastaðaþinghá	80	
5. Háfsósar	100	
6. Holtsós	50	
7. Í Leiðvallahreppi	60	
		500

9. **Bygging sjúkrahúsa, sjúkraskýla, læknamiðstöðva og læknabústaða, annarra en ríkissjúkrahúsa (08 381 03).**

a. Til sjúkrahúsa, sjúkraskýla, læknamiðstöðva og heilsuverndarstöðva:

1. Reykjavík	28 000
2. Akranes	9 330
3. Akranes, röntgen	360
4. Borgarnes, læknamiðstöð	11 000
5. Flateyri, röntgen	200
6. Suðureyri	30
7. Ísafjörður, læknamiðstöð	8 000
8. Patreksfjörður, læknamiðstöð	6 000
9. Siglufjörður	1 810
10. Siglufjörður, röntgen	500
11. Ólafsfjörður	1 500
12. Dalvík, læknamiðstöð o. fl.	4 000
13. Akureyri	10 000
14. Akureyri, þvottahús	900
15. Húsavík	7 000
16. Egilsstaðir, skýli	540

		Þús. kr.	Þús. kr.
17.	Egilsstaðir, læknamiðstöð	8 000	
18.	Vopnafjörður	500	
19.	Neskaupstaður	8 000	
20.	Höfn í Hornafirði, læknamiðstöð o. fl.	500	
21.	Vestmannaeyjar	20 000	
22.	Selfoss	10 000	
23.	Selfoss, heilsuverndarstöð	230	
24.	Keflavík	1 800	
25.	Keflavík, röntgen	450	
26.	Hafnarfjörður, Sólvangur	2 000	
27.	Kópavogur, heilsuverndarstöð	100	
			140 750
b.	Til læknabústaða:		
1.	Álafoss	500	
2.	Ólafsvík	900	
3.	Stykkishólmur	400	
4.	Búðardalur	40	
5.	Reykhólar	80	
6.	Patreksfjörður	400	
7.	Þingeyri	108	
8.	Flateyri	240	
9.	Ísafjörður, héraðslæknisbústaður	350	
10.	Hólmavík	1 500	
11.	Hvammstangi	212	
12.	Skagaströnd	145	
13.	Sauðárkrókur	700	
14.	Ólafsfjörður	317	
15.	Dalvík	1 000	
16.	A.-Egilsstaðir	420	
17.	Fáskrúðsfjörður	667	
18.	Vík	350	
19.	Selfoss, héraðslæknisbústaður	44	
20.	Selfoss, sjúkrahúslæknisbústaður	294	
21.	Laugarás	1 667	
22.	Vestmannaeyjar, héraðslæknisbústaður	294	
23.	Vestmannaeyjar, sjúkrahúslæknisbústaður	200	
			10 828
			151 578

10. Skipting lögboðinna og ólögboðinna eftirlauna og styrktarfjár.

09 382 Samkvæmt launalögum ..... kr. 2 688 300

Samtals kr. 2 688 300

09 383 Embættismenn og aðrir starfsmenn:	Kr.	Kr.
Aðalheiður Níelsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Aðalheiður Pálsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Aðalsteinn Baldvinsson, fyrrv. póst- og símaafgrm.	52 000	
Aðalsteinn Jakobsson, fyrrv. næturvörður	51 719	
Ágúst Kvaran	86 197	
Ágúst Ólafsson, póstur	20 685	
Ágúst Ólafsson, fyrrv. rafvirki	52 000	
Alfons Gíslason, fyrrv. símstjóri	51 719	
Andrés Eyjólfsson, fyrrv. skjalavörður og alþm.	103 583	
Ari Sigurbjörnsson, fyrrv. póstur	20 685	
Ármann Kristjánsson, fyrrv. kennari	40 000	
Arnbjörg Eiríksdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 099	
Arndís Eiríksdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Arndís Þorsteinsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Árni Vilhjálmsson, fyrrv. erindreki	41 374	
Arnkell Bjarnason, fyrrv. póstur	20 685	
Ása Ásmundsdóttir	51 719	
Ásgeir Guðmundsson frá Æðey	41 374	
Axel Jóhannsson, fyrrv. yfirfiskmatsmaður	41 374	
Baldur Guðbrandsson, fyrrv. fiskmatsmaður	35 000	
Benedikt Benjamínsson, fyrrv. póstur	21 544	
Benedikt Gíslason	103 433	
Bergsveinn Jónsson, fyrrv. hafnsögumaður	40 198	
Bjarni Bjarnason, fyrrv. söngkennari	41 374	
Bjarni Sigurðsson, fyrrv. póstur	20 685	
Bjarni Þorsteinsson	27 582	
Björg Jónsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Björg Magnúsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Björgúlfur Ólafsson	50 248	
Björn Björnsson, bókbindari	40 000	
Björn Einarsson	87 436	
Björn Kristjánsson, fyrrv. póst- og símaafgrm.	51 757	
Björn Stefánsson, fyrrv. póstur	20 685	
Björn Vigfússon, fyrrv. lögregluþjónn	51 719	
Brynjólfur Bjarnason, fyrrv. ráðherra	124 120	
Böðvar Pálsson, fyrrv. póstafgreiðslumaður	40 198	
Dýrfinna Oddfreðsdóttir, fyrrv. ráðskona	48 000	
Eggert Konráðsson, fyrrv. póstur	20 685	
Egill Jónsson, fyrrv. símamaður	58 124	
Einar Einarsson, fyrrv. skipherra	82 866	
Einar Eiríksson	34 478	
Einar G. Eyjólfsson, fyrrv. fiskmatsmaður	34 478	
Einar Guðmundsson, fyrrv. fiskmatsmaður	35 000	
Einar Jóhannsson, fyrrv. póstur	27 582	
Einar Steindórsson, fyrrv. póstafgreiðslumaður	40 198	
Elín Jóhannesdóttir, fyrrv. hjúkrunarkona	34 478	
Elínborg Brynjólfsdóttir, fyrrv. matráðskona	51 424	
Elísabet Eiríksdóttir, fyrrv. kennslukona	34 525	
Elísabet Friðriksdóttir, fyrrv. barnakennari	48 860	
Emilía Jónasdóttir, leikkona	41 374	
Eyjólfur Hallfreðsson, fyrrv. póstur	27 582	
Eyjólfur Hannesson, fyrrv. símstjóri	68 956	

	Kr.	Kr
Finnur Thorlacius, fyrrv. kennari	51 719	
Gísli Kristjánsson, fyrrv. starfsm. við tollgæzlu	41 374	
Gísli Sigurðsson	34 478	
Guðbjörg Hannesdóttir, fyrrv. ljósmóðir	25 000	
Guðbjörg Kristinsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
Guðbrandur Benediktsson	33 499	
Guðfríður Jóhannesdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Guðjón Hermannsson, fyrrv. póstur	20 685	
Guðjón Jónsson, fyrrv. póstur	20 685	
Guðjón Sigurjónsson, fyrrv. þingvörður	41 033	
Guðjóna Brynhildur Jónsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Guðlaugur Oddsson, fyrrv. fiskmatsmaður	27 582	
Guðlaugur Sigmundsson, fyrrv. póstur	21 952	
Guðmundur Árnason, fyrrv. póstur	27 582	
Guðmundur Benónýsson, fyrrv. fiskmatsmaður	20 685	
Guðmundur Eliasson, fyrrv. fiskmatsmaður	27 582	
Guðmundur Guðmundsson, fyrrv. símstjóri	41 374	
Guðmundur Gíslason Hagalín, fyrrv. bókafulltrúi	65 768	
Guðmundur Jónsson	80 000	
Guðmundur Ólafsson, fyrrv. póstur	20 685	
Guðmundur Þorbergsson, fyrrv. póstur	27 582	
Guðrún Sigurbjörnsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Guðrún Teitsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	41 374	
Gunnar Ásgrímsson, fyrrv. fiskmatsmaður	35 000	
Gunnhildur Sigurðardóttir, fyrrv. símstöðvarstjóri	35 000	
H. J. Hólmjárn	83 745	
Hafliði Sveinsson, fyrrv. póstur	20 685	
Hálfdán Björnsson	41 374	
Halldór Hansen, læknir	78 919	
Halldóra Bjarnadóttir, fyrrv. skólastjóri	89 770	
Halldóra Jóhannsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
Hallgrímur Fr. Hallgrímsson, fyrrv. póstur	20 685	
Hannes Hreinsson, fyrrv. fiskmatsmaður	41 374	
Helgi Ágústsson	68 956	
Helgi Ívarsson, fyrrv. fiskmatsmaður	34 478	
Helgi Jóhannesson, fyrrv. fiskmatsmaður	20 685	
Helgi Kjartansson	33 499	
Helgi Tryggvason, bókbindari	41 374	
Herdís Finnbogadóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Herdís Guðmundsdóttir, fyrrv. handavinnukennari	41 374	
Hermann Jónsson, fyrrv. fiskmatsmaður	35 000	
Hermína Gísladóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Hildur Jónsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Hinrik Guðmundsson, fyrrv. fiskmatsmaður	35 000	
Hjörtur Ögmundsson, fyrrv. hreppstjóri	40 000	
Hólmfríður Jónsdóttir, fyrrv. kennari	41 374	
Höskuldur Einarsson, fyrrv. hreppstjóri	40 000	
Inga Nielsen Beck, fyrrv. símstöðvarstjóri	29 919	
Ingibjörg V. Filippusdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Ingibjörg Guðmundsdóttir, fyrrv. kennari	68 956	
Ingibjörg Jónsdóttir, fyrrv. kennari	46 038	
Ingibjörg Pálsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	

	Kr.	Kr.
Ingibjörg Pétursdóttir	89 307	
Ingimar Baldvinsson, fyrrv. póst- og símaafgrm.	37 408	
Ingiríður Helgadóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Ingólfur Árnason, fyrrv. póstur	27 582	
Ingólfur Gíslason, fyrrv. héraðslæknir, biðlaun	188 973	
Ingveldur Magnúsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Jakob Jóh. Smári, fyrrv. adjunkt, biðlaun	141 241	
Jóhann Gunnarsson, fyrrv. rafstöðvarstjóri	41 374	
Jóhann Jónsson, fyrrv. starfsm. Vífilsstaðahælis	34 478	
Jóhann Jósefsson, fyrrv. starfsm. vitamálastj.	40 198	
Jóhanna Andrésdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Jóhannes Þorgrímsson, fyrrv. kennari	41 374	
Jón Árnason, fyrrv. fiskmatsmaður	20 685	
Jón Bóasson, fyrrv. póstur	20 685	
Jón Jónasson, fyrrv. póstur	28 000	
Jón Jónsson, fyrrv. fiskmatsmaður, Dalvík	20 685	
Jón G. Jónsson, fyrrv. fiskmatsmaður	40 000	
Jón Kjerúlf, fyrrv. tollgæzlumaður	41 374	
Jón Sigurðsson, fyrrv. fiskmatsmaður	35 000	
Jón Sigurgeirsson, fyrrv. skrifstofumaður	68 956	
Jóna Jónsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Jónas Bjarnason, fyrrv. fiskmatsmaður	20 685	
Jónas Bjarnason, fyrrv. fiskmatsmaður	35 000	
Jóninna Pétursdóttir, fyrrv. ráðskona	20 685	
Jóninna Sveinsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	30 000	
Jósep Kristjánsson, fyrrv. símstöðvarstjóri	51 757	
Júlíana Sigurðardóttir, fyrrv. símaafgreiðslukona	103 433	
Júlíus Jónsson, fyrrv. póstur	20 685	
Júlíus Jónsson, fyrrv. póstur, Mosfelli	20 099	
Karl Árnason, fyrrv. póstur	27 582	
Karl Indriðason, fyrrv. fiskmatsmaður	27 582	
Kjartan Jóhannesson, fyrrv. söngkennari	51 719	
Klara Guðmundsdóttir	51 719	
Kristín V. Hjaltalín, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Kristín Ingileifsdóttir	60 606	
Kristín Teitsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
Kristinn Jónsson, fyrrv. fiskmatsmaður	27 582	
Kristjana V. Hannesdóttir, fyrrv. skólastjóri	40 330	
Kristján Albertsson, rithöfundur	65 768	
Kristján Einarsson, fyrrv. kennari	53 644	
Kristján Jónsson frá Garðsstöðum	41 374	
Kristmundur Kr. Meldal, fyrrv. póstur	20 685	
Kristólína Kragh, fyrrv. hárgreiðslukona	27 582	
Magdalena Guðlaugsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Magnús Guðmundsson, fyrrv. þingvörður	24 136	
Magnús Jónsson, fyrrv. fiskmatsmaður	35 000	
Magnús Magnússon, rithöfundur	41 374	
Margrét Gísladóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
Margrét Guðmundsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
Margrét Jóhannsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
Margrét Jónsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
María Einarsdóttir, fyrrv. matráðskona	41 374	

	Kr.	Kr.
María Markan, óperusöngkona	65 768	
María Sigurðardóttir, fyrrv. starfsk. Alþingis	20 685	
Matthildur Hannesdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Nína Sveinsdóttir, fyrrv. leikkona	45 000	
Njáll Friðbjörnsson, fyrrv. póstur	20 685	
Oddný Wium	20 685	
Oddur Bjarnason, fyrrv. fulltrúi	27 625	
Ólafía Egilsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
Ólafur Bjarnason, fyrrv. umboðsmaður	34 478	
Ólafur Björnsson, fyrrv. póstur	28 000	
Ólafur Guðmundsson	41 374	
Ólafur Tryggvason, fyrrv. starfsm. Alþingis	75 439	
Ólafur Þorsteinsson, læknir	32 884	
Ólafur Þorvaldsson, fyrrv. starfsm. Alþingis	93 091	
Ólöf Guðmundsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Páll Pálsson	51 719	
Páll Sigurjónsson, fyrrv. fiskmatsmaður	20 685	
Pétur Jónsson, fyrrv. vegavinnuverkstjóri	34 478	
Ragnar Benediktsson, fyrrv. prestur	34 528	
Ragnheiður Þorsteinsdóttir, fyrrv. yfirröntgenkona	74 808	
Rósamunda Jónsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Runólfur Guðmundsson, fyrrv. póstur	31 031	
Sesselja Jónsdóttir, fyrrv. símstöðvarstjóri	51 719	
Sigmundur Gestsson, fyrrv. póstur	27 582	
Signý Gunnarsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	28 000	
Sigríður Ásgeirsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Sigríður Björnsdóttir, fyrrv. kennari	34 478	
Sigríður Einarsdóttir, fyrrv. póst- og símaafgr.kona	68 037	
Sigríður Guðjónsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
Sigríður Magnúsdóttir, fyrrv. kennari	37 408	
Sigríður Tómasdóttir, fyrrv. ráðskona	40 198	
Sigríður Þórðardóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Sigrún Sigurjónsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Sigurður Greipsson	83 741	
Sigurður Hjartarson, fyrrv. póstur	27 582	
Sigurður Nordal, prófessor	83 235	
Sigurður Stefánsson, fyrrv. póstur, Krossi	20 685	
Sigurjón Jónsson, fyrrv. fiskmatsmaður	41 374	
Sigurjón Jónsson, fyrrv. fiskmatsmaður	34 478	
Sigurlás Nikulásson	82 747	
Sigurpáll Þorsteinsson, fyrrv. póstur	20 099	
Skúli Skúlason frá Odda	100 000	
Stefán Ólafsson, fyrrv. þingvörður	30 000	
Stefán Steinþórsson, fyrrv. póstur	20 685	
Stefanía Guðmundsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Steingrímur Magnússon, fyrrv. fiskmatsmaður	50 248	
Steinn Ármannsson, fyrrv. póstur	20 685	
Steinunn Guðmundsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Sæmundur Halldórsson, fyrrv. póstur	20 685	
Sölvi Ásgeirsson, fyrrv. fiskmatsmaður	45 000	
Sölvína Konráðsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
Tómas Guðmundsson, fyrrv. póstur	20 685	

		Kr.	Kr.
	Torfi Hermannsson, fyrrv. starfsm. Kleppsspítala ..	34 478	
	Valborg Emilsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
	Valdimar Björnsson, fyrrv. fiskmatsmaður	27 582	
	Valves Kárason, fyrrv. fiskmatsmaður	41 374	
	Vésteinn Árnason, fyrrv. póstur	20 685	
	Vigdís Andrésdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
	Vigfús Þorsteinsson, fyrrv. póst- og símaafgrm. ..	41 374	
	Vilhelm Erlendsson, fyrrv. póstafgr.m.	68 956	
	Þóra Guðmundsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
	Þorbergur Þorvaldsson, fyrrv. póstur	31 031	
	Þorbjörg Guðmundsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	20 685	
	Þórður Benediktsson	100 494	
	Þórður Guðmundsson, fyrrv. skipstjóri	60 000	
	Þorleifur Jónsson	80 000	
	Þorsteinn Baldvinsson, fyrrv. fiskmatsmaður	41 374	
	Þuríður Guðjónsdóttir, fyrrv. ljósmóðir	27 582	
	Þuríður Guðnadóttir, fyrrv. ljósmóðir	41 374	
	Samtals		3 987 725
09 384	Ekkjur:		
	Aðalbjörg Sigurðardóttir	52 517	
	Agnethe Kamban	89 184	
	Ágústa Högnadóttir	20 099	
	Ágústa Sigurðardóttir	34 478	
	Anna Jakobína Árnadóttir	20 099	
	Anna Ólafsdóttir	22 441	
	Anna Þuríður Sæmundsdóttir	27 582	
	Árný Stígsdóttir	20 685	
	Arnþrúður Daníelsdóttir	22 441	
	Áslaug Nielsen	50 248	
	Ásta Jónsdóttir	117 522	
	Ásta Ólafsdóttir	41 374	
	Ástríður Eggertsdóttir	34 478	
	Ástríður Magnúsdóttir	20 685	
	Björg Þórðardóttir	35 000	
	Bryndís Þórarinsdóttir	46 839	
	Dagbjört Guðjónsdóttir	32 884	
	Dóra Þórarinsdóttir	50 248	
	Elín Einarsdóttir	62 062	
	Elínborg Bogadóttir	50 000	
	Elísabet Jónsdóttir	20 685	
	Elísabet Kemp	45 000	
	Eufemía Ólafsdóttir	86 197	
	Fjóla Kristjánsdóttir	32 884	
	Fríða Hlíðdal	149 469	
	Guðbjörg Erlendsdóttir	41 374	
	Guðbjörg Guðmundsdóttir	45 000	
	Guðfinna Blöndal	82 747	
	Guðný Halldórsdóttir	41 374	
	Guðný Sigurðardóttir	34 478	
	Guðný Vigfúsdóttir	41 374	
	Guðrún Jóhannesdóttir	20 685	

Endurprentaðar 5 síður.

	Kr.	Kr.
Guðrún P. Jónsdóttir	52 517	
Guðrún Pálsdóttir	48 269	
Guðrún Ragúels	20 685	
Halldóra Eiríksdóttir	50 621	
Halldóra Þórðardóttir	26 262	
Helga Friðbjarnardóttir	41 374	
Helga Pétursdóttir	51 719	
Hildur Blöndal	131 238	
Hjaltlína Guðjónsdóttir	51 719	
Hólmfríður Rögnvaldsdóttir	41 374	
Hulda Þ. Björnæs	41 432	
Hulda Davíðsdóttir	50 000	
Indíana Sturludóttir	51 719	
Ingibjörg Björnsdóttir	27 316	
Ingibjörg Eyjólfsdóttir	62 062	
Ingibjörg Gamalíelsdóttir	51 719	
Ingibjörg Högnadóttir	20 685	
Ingibjörg Þ. Jónsdóttir	62 062	
Ingibjörg Karlsdóttir	85 706	
Ingunn Hlíðar	32 884	
Ingveldur Ólafsdóttir	20 685	
Jakobína Thorarensen	34 478	
Jóhanna Vigfúsdóttir	20 685	
Jónasína E. Hallgrímsdóttir	37 706	
Jónína Ásmundsdóttir	20 099	
Jónína Gissurardóttir	50 206	
Jónína Kristjánsdóttir	51 719	
Jórunn Guðjónsdóttir	50 621	
Karen Louise Jónsson	51 719	
Katrín Ingibergsdóttir	50 000	
Katrín Sveinsdóttir	62 062	
Kristín Guðmundsdóttir, vitavarðarekkja	20 685	
Kristín Helgadóttir	20 099	
Kristín Pálmadóttir	41 374	
Kristín Pálsdóttir	34 478	
Kristjana Þorvarðardóttir	25 000	
Kristólína Kragh	20 685	
Lára Bjarnadóttir, ekkja Jóns Gíslasonar	27 582	
Lára Svansdóttir	20 685	
Lára M. Vigfúsdóttir	68 957	
Lelia Stefánsson	103 433	
Lilja H. Arndal	68 957	
Lilja Jörundsdóttir	41 374	
Lilja Steinsen	120 673	
Lovísa Sveinbjörnsson	137 082	
Lydia Einarsson	86 197	
Mabel Sigurjónsson	68 957	
Magdalena Ásgeirsdóttir	20 685	
Málfríður Bjarnadóttir	20 685	
Margrét Árnadóttir	51 719	
Margrét Björnsdóttir	26 308	
Margrét Eyjólfsdóttir	41 374	

	Kr.	Kr.
Margrét Guðbrandsdóttir	62 062	
Margrét Jónasdóttir	86 197	
Margrét Jónsdóttir frá Hrauni	83 741	
Margrét L. Lárusdóttir	20 685	
Marta Oddsdóttir	20 685	
Melitta Urbancic	32 884	
Ólafía Finnbogadóttir	20 685	
Olga E. Jónsson	39 029	
Ólöf Bjarnadóttir	54 642	
Petrína Ottesen	51 719	
Ragnheiður Konráðsdóttir	34 478	
Rósa Guðnadóttir	50 621	
Rósa Þórarinsdóttir	34 478	
Sesselja Benediktsdóttir	40 000	
Sigríður Árnadóttir	124 121	
Sigríður Árnadóttir	50 621	
Sigríður Gísladóttir	20 685	
Sigríður Jónsdóttir frá Vífilsstöðum	66 580	
Sigríður Jónsdóttir frá Hvítadal	21 952	
Sigrún Guðmundsdóttir	80 000	
Sigrún Thorarensen	27 582	
Sigurbjörg Jónsdóttir	20 852	
Sigurlaug Jónsdóttir	51 719	
Sigurlaug Þórey Þorsteinsdóttir	39 029	
Stefanía Stefánsdóttir	42 932	
Steinunn P. Eyjólfsson	23 267	
Steinunn Tómasdóttir	34 478	
Steinþóra Einarsdóttir	50 000	
Svanborg Jónsdóttir	20 129	
Sveinbjörg Kristinsdóttir	34 478	
Sveindís Hansdóttir	20 685	
Valgerður Helgadóttir	34 528	
Valgerður Ólafsdóttir	31 227	
Vigdís Guðmundsdóttir	41 374	
Þóra Magnúsdóttir	27 582	
Þóra Sigfúsdóttir	20 685	
Þóra Sigurðardóttir	20 685	
Þóra Skaftason	20 685	
Þorbjörg Kjartansdóttir	51 719	
Þorbjörg Leifs	41 374	
Þorbjörg Sigurjónsdóttir	31 031	
Þórey Jóhannsdóttir	20 685	
Þórhildur Sveinsdóttir	20 685	
Barnastyrkur:		
Anna Bjarnadóttir	250 000	
Samtals		5 983 741

11. **Hafnarmannvirki og lendingarbætur (10 333 03).**	Þús. kr.	Þús. kr.
1. Akranes	8 500	
2. Arnarstapi	1 500	
3. Ólafsvík	8 500	

		Þús. kr.	Þús. kr.
4.	Suðureyri	4 000	
5.	Bolungarvík	12 000	
6.	Hnífsdalur	4 900	
7.	Ísafjörður	8 000	
8.	Súðavík	5 000	
9.	Hvammstangi	1 100	
10.	Blönduós	300	
11.	Skagaströnd	2 900	
12.	Siglufjörður	2 000	
13.	Ólafsfjörður	4 800	
14.	Dalvík	1 500	
15.	Árskógssandur	1 400	
16.	Hrísey	1 000	
17.	Grímsey	6 800	
18.	Grenivík	750	
19.	Akureyri	6 500	
20.	Akureyri, dráttarbraut	1 600	
21.	Þórshöfn	6 000	
22.	Borgarfjörður	4 500	
23.	Neskaupstaður	7 000	
24.	Eskifjörður	1 000	
25.	Fáskrúðsfjörður	3 000	
26.	Stöðvarfjörður	450	
27.	Breiðdalsvík	8 000	
28.	Djúpivogur	5 500	
29.	Höfn í Hornafirði	4 000	
30.	Vestmannaeyjar	8 000	
31.	Stokkseyri	6 000	
32.	Eyrarbakki	5 000	
33.	Grindavík	10 000	
34.	Gerðar	1 000	
35.	Vogar	1 500	
36.	Hafnarfjörður	5 800	
37.	Hafnarfjörður, dráttarbraut	2 000	
			161 800
12.	**Ferjubryggjur (10 333 04).**		
1.	Búðardalur	600	
2.	Bæir á Snæfjallaströnd	450	
3.	Eyri í Mjóafirði	300	
4.	Flatey á Breiðafirði	400	
5.	Gemlufall	200	
6.	Kleifarstaðir	200	
7.	Æðey	200	
8.	Vigur	1 000	
			3 350
13.	**Sjóvarnargarðar (10 333 08).**		
1.	Akranes	200	
2.	Álftanes	500	
3.	Bessastaðir	150	
4.	Borgarfjörður eystri	50	
5.	Borgarnes	50	
6.	Búðardalur	100	

		Þús. kr.	Þús. kr.
7.	Eyrarbakki	300	
8.	Flateyri	250	
9.	Garðskagi	200	
10.	Gerðar í Garði	100	
11.	Grenivík	50	
12.	Grótta	150	
13.	Höfn í Hornafirði	150	
14.	Innri-Akraneshreppur	50	
15.	Melar í Leirársveit	50	
16.	Miðneshreppur	150	
17.	Patreksfjörður	100	
18.	Sauðárkrókur	1 250	
19.	Seltjarnarnes	100	
20.	Vestmannaeyjar	100	
21.	Þórshöfn	200	
			4 250

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Halldór E. Sigurðsson.

STJÓRNARTÍÐINDI A 18 — 1971

Nr. 102. 392 31. desember 1971.

FORSETAÚRSKURÐUR

um sendiráð, fastanefndir hjá alþjóðastofnunum og sendiræðisskrifstofur.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Samkvæmt fyrirmælum 4. gr. laga nr. 39 16. apríl 1971 um utanríkisþjónustu Íslands eru hér með sett eftirfarandi ákvæði:

Íslenzkar sendiráðsskrifstofur skulu unz nánar verður ákveðið vera í höfuðborgum Danmerkur, Noregs, Svíþjóðar, Bandaríkja Ameríku, Belgíu, Bretlands, Frakklands, Sovétríkjanna og Sambandslýðveldisins Þýzkalands. Enn fremur skulu vera fastanefndarskrifstofur í New York og Genf.

Gjört að Bessastöðum, 31. desember 1971.

Kristján Eldjárn.
(L. S.)

Einar Ágústsson.

Stjórnartíðindi A 18, nr. 102. Útgáfudagur 6. júní 1972.

Reykjavík. Ríkisprentsmiðjan Gutenberg.

Leiðréttingar.

Bls. 154, sjá 2. línu í 2. gr. heilbrigðistækn, les heilbrigðistækni.
Bls. 154, sjá 2. línu í 2. gr. hlotð, les hlotið.
Bls. 154, sjá 1. línu í 3. gr. kall, les kalla.
Bls. 154, sjá 3. línu í 3. gr. heilbrigðsmálaráðherra, les heilbrigðismálaráðherra.